



Fremsat den 9. november 2010 af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, lov om værdipapirhandel m.v., møntloven og forskellige andre love¹⁾

(Kompetencekrav for finansielle rådgivere, risikomærkning af lån, aflønningspolitik, ophævelse af stemmeretsbegrænsninger, oplysningsforpligtelse for udstedere af værdipapirhandler, offentliggørelse, administrative bødeforelæg, clearing og afvikling af betalinger, indløsning af mønter m.v.)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1125 af 23. september 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 512 af 17. juni 2008, § 1 i lov nr. 579 af 1. juni 2010 og § 23 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *fodnote* affattes således:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 (1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1973, nr. L 228, side 3, Rådets direktiv 76/580/EØF af 29. juni 1976 (ændring af 1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1976, nr. L 189, side 13, dele af Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 (4. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1978, nr. L 222, side 11, dele af Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 (7. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1983, nr. L 193, side 1, dele af Rådets ottende direktiv 84/253/EØF af 10. april 1984 (8. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1984, nr. L 126, side 20, Rådets direktiv 84/641/EØF af 10. december 1984 (ændring af 1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1985, nr. L 339, side 21, dele af Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 (UCITS-direktiv), EF-Tidende 1986, nr. L 375, side 3, Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 (bankregn-

skabsdirektiv), EF-Tidende 1987, nr. L 372, side 1, Rådets andet direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988 (2. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1988, nr. L 172, side 1, Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 (offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter for filialer fra ikke-medlemslande), EF-Tidende 1989, nr. L 44, side 40, dele af Rådets direktiv 90/618/EØF af 8. november 1990 (ændring af 1. og 2. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1990, nr. L 330, side 44, Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 (forsikringsregnskabsdirektiv), EF-Tidende 1991, nr. L 374, side 7, Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 (3. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1992, nr. L 228, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995 (BCCI-direktiv), EF-Tidende 1995, nr. L 168, side 7, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/31/EF af 22. juni 1998 (ændring af kapitalkravsdirektiv), EF-Tidende 1998, nr. L 204, side 13, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/33/EF af 22. juni 1998, EF-Tidende 1998, nr. L 204, side 29, Rådets direktiv 98/49/EF af 29. juni 1998, EF-tidende 1998, nr. L 209, side 46, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 (forsikringsgruppedirektiv), EF-Tidende 1998, nr. L 330, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (4. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), Europa-Parlamentets og

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring (CRD II), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 97, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer, EU-Tidende 2009, nr. L 146, side 37, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF (kontroldirektiverne) for så vidt angår forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter, offentliggjort i EU-Tidende 2007, nr. L 335, side 31 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker.

Rådets direktiv 2000/64/EF af 7. november 2000 (udveksling af oplysninger), EF-Tidende 2000, nr. L 290, side 27, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/17/EF af 19. marts 2001 (likvidationsdirektivet for forsikring), EF-Tidende 2001, nr. L 110, side 28, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 (likvidationsdirektivet for kreditinstitutter), EF-Tidende 2001, nr. L 125, side 15, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/107/EF af 21. januar 2002 (tjenesteyderdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 41, side 20, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 (solvens 1-direktivet), EF-Tidende 2002, nr. L 77, side 17 og direktiverne 79/267, 90/619, 92/96 og 2002/12, der nu er sammenskrevet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 (livsforsikringsdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 345, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 (konglomeratdirektivet), EF-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 (direktiv om forsikringsformidling), EF-Tidende 2003, nr. L 9, side 3, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (MiFID-direktivet), EU-Tidende 2004, nr. L 145, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), EU-Tidende 2005, nr. L 149, side 14, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF samt direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF (genforsikringsdirektivet), EU-Tidende 2005, nr. L 323, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister (udsættelsesdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning) (kreditinstitutdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 177, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (omarbejdning) (kapitalkravsdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 177, side 201, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF, hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (kapitalandelsdirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 247, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (betalingstjenestedirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 319, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/11/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for

så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring (CRD II), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 97 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker.«

2. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen« og »fællesskabsretlige« til: »EU-retlige«.

3. I § 1, stk. 2, ændres »64, stk. 5« til: »64, stk. 4, § 71, stk. 1, nr. 9, §§ 77 a-77 d.«.

4. I § 1, stk. 4, 1. pkt., ændres », 373 og 374« til: »og §§ 373-374«.

5. I § 1, stk. 9, ændres »373 og 374« til: »373-374«.

6. I § 1, stk. 15, ændres », 373 og 374« til: »og 373-374«.

7. I § 1, stk. 16, 1. pkt., ændres »§§ 127-129, § 131, stk. 1-3 og 5, § 132, § 135, stk. 1 og 2, § 136, § 139« til: »§§ 127 og 128«.

8. I § 1, stk. 16, 1. pkt., ændres »§ 373« til: »§§ 373-374«.

9. I § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, ændres »stk. 8« til: »stk. 7«.

10. I § 5, stk. 6, nr. 4, ændres »§§ 129-131« til: »§ 128«.

11. I § 5, stk. 6, nr. 5, ændres »135« til: »128«.

12. I § 5, stk. 6, nr. 6, ændres »132« til: »128«.

13. I § 5, stk. 6, nr. 7, ændres »136« til: »128«.

14. I § 5, stk. 6, nr. 8, ændres »§§ 134 og 138« til: »§ 128«.

15. I § 5, stk. 6, nr. 9, ændres »133« til: »128«.

16. I § 7, stk. 2, indsættes efter »2, 4«: », 5«.

17. I § 8, stk. 2, indsættes efter »instrumenter«: »samt i bilag 4, afsnit A, nr. 5, når investeringsrådgivningen sker i tilknytning til og som forudsætning for udførelse af kunders optagelse, indfrielse eller omlægning af et lån med pant i fast ejendom«.

18. § 12, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

19. § 43, stk. 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler om pris- og risikooplysninger for finansielle ydelser.

Stk. 4. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler om kompetencekrav til finansielle rådgivere.«

20. I § 45 ændres »132« til: »128, stk. 2«.

21. § 46 affattes således:

»§ 46. Ved et pengeinstituts, realkreditinstituts eller forsikringsselskabs tegning af kapitalindskud omfattet af reglerne om hybrid kernekapital og reglerne om ansvarlig lånekapital må virksomheden ikke samtidig lånefinansiere detailkunders og professionelle kunders køb af kapitalindskuddet eller dele heraf.

Stk. 2. Forbuddet mod lånefinansiering som nævnt i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for pengeinstitutters tegning og salg af aktier, andels- eller garantbeviser i det pågældende institut. Uanset 1. pkt. må pengeinstitutter lånefinansiere pengeinstituttets ansattes køb af medarbejderaktier som led i en medarbejderaktieordning.«

22. § 46 a ophæves.

23. § 71 affattes således:

»§ 71. En finansiel virksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder

- 1) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskelig og konsekvent ansvarsfordeling,
- 2) en god administrativ og regnskabsmæssig praksis,
- 3) skriftlige forretningsgange for alle de væsentlige aktivitetsområder,
- 4) effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for,
- 5) de ressourcer, der er nødvendige for den rette gennemførelse af dens virksomhed, og hensigtsmæssig anvendelse af disse,
- 6) procedurer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter,
- 7) fyldestgørende interne kontrolprocedurer,
- 8) betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området og
- 9) en lønpolitik og -praksis, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en finansiel virksomhed og finansielle holdingvirksomheder skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. stk. 1.

Stk. 3. Stk. 1, nr. 9, finder tilsvarende anvendelse på finansielle holdingvirksomheder.«

24. §§ 77 a og 77 b affattes således:

»§ 77 a. Ved finansielle virksomheders og finansielle holdingvirksomheders aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, skal virksomheden sikre sig, at følgende er opfyldt:

- 1) De variable lønde til et medlem af bestyrelsen eller direktionen må højst udgøre 50 pct. af henholdsvis honoraret og den faste grundløn inklusive pension, jf. dog § 77 b, stk. 1.
- 2) Der fastsættes et passende loft for variable lønde for andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

3) Mindst 50 pct. af en variabel løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, på tidspunktet for beregningen heraf skal bestå af aktier eller aktiebaserede instrumenter i virksomheden eller dennes moder-virksomhed, der ejer virksomheden fuldt ud, eller af instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed, herunder hybrid kernekapital i virksomheden, der opfylder kravene i § 129, stk. 2, jf. dog stk. 2. For forsikringsselskaber kan mindst 50 pct. af den variable løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, bestå af efterstillet gæld i forsikringsselskabet.

4) Virksomhedens udbetaling af mindst 40 pct. af en variabel løndel, ved større beløb mindst 60 pct., sker over en periode på mindst tre år, med påbegyndelse et år efter beregningstidspunktet, dog for bestyrelsen og direktionen mindst fire år, med en ligelig fordeling over årene eller med en voksende andel i slutningen af perioden.

5) Virksomheden kan undlade at udbetale en variabel løndel helt eller delvist, såfremt virksomheden på tidspunktet for udbetaling af den variable løndel ikke overholder kapitalkravet i § 127 eller solvenskravet i § 170, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko herfor.

6) Virksomheden ikke udbetaler variabel løn til bestyrelsen og direktionen, såfremt virksomheden i den periode, som aftalen om den variable løn vedrører og indtil tidspunktet for beregningen heraf, får en frist fra Finanstilsynet efter § 225, stk. 1 eller 3, om opfyldelse af solvenskravet, eller Finanstilsynet i medfør af § 248, stk. 1, kræver, at virksomheden udarbejder en plan for genoprettelse af virksomhedens økonomiske stilling.

Stk. 2. For bestyrelsen og direktionen i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder må aktieoptioner eller lignende instrumenter højst udgøre 12,5 pct. af henholdsvis honoraret og den faste grundløn inklusive pension på tidspunktet for beregningen heraf.

Stk. 3. Den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed skal sikre sig, at aktier og instrumenter m.v., der overdrages til bestyrelsen, direktionen eller andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, som en del af den variable løn, som er nævnt i stk. 1, nr. 3, ikke må afhændes af disse personer i en passende periode, samt at disse personer ikke må foretage en afdækning af den risiko, der knytter sig til disse aktier og instrumenter m.v.

Stk. 4. Den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed skal sikre sig, at udbetaling af den efter stk. 1, nr. 4, udskudte variable løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, er betinget af, at de kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable løndel, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet samt betinget af, at virksomhedens økonomiske situation ikke er væsentligt forringet i forhold til tidspunktet for beregningen af den variable løndel.

Stk. 5. Den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed skal sikre sig, at bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, og som modtager variabel løn, skal tilbagebetale den variable løn helt eller delvist, hvis den variable løn er udbetalt på grundlag af oplysninger om resultater, som kan dokumenteres at være fejlagtige, og at modtageren er i ond tro.

Stk. 6. Den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed skal sikre sig, at såfremt bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, tildeles en pensionsydelse, som helt eller delvist kan sidestilles med variable lønde, jf. stk. 7, skal virksomheden, hvis modtageren forlader virksomheden inden pensionstidspunktet, beholde denne del af pensionsydelsen i fem år i form af instrumenter som nævnt i stk. 1, nr. 3. Stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse på de i 1. pkt. nævnte tilfælde. Hvis modtageren er medlem af bestyrelsen eller ansat i virksomheden ved pensionsalderen, skal virksomheden udbetale den variable del af pensionsydelsen til modtageren i form af de i stk. 1, nr. 3, nævnte instrumenter uden mulighed for afhændelse eller udnyttelse i en periode på fem år. Stk. 5 finder tilsvarende anvendelse på de i 3. pkt. nævnte tilfælde.

Stk. 7. Ved variable lønde forstås aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter og andre lignende ordninger. En variabel løndel, der er resultatafhængig, skal fastsættes på grundlag af en vurdering af den pågældende modtagers resultater, resultaterne i dennes afdeling og virksomhedens resultater.

Stk. 8. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1-7 nævnte forhold.

Stk. 9. Stk. 1-7 finder alene anvendelse på ansættelsesforhold, der ikke er omfattet af kollektive overenskomster. Stk. 1-7 finder kun anvendelse på aftaler om variabel løndel for personer i ansættelsesforhold, der er omfattet af en kollektiv overenskomst, hvis aftalen om variabel løn ikke er fastsat i overenskomsten.

§ 77 b. For finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, der modtager statsstøtte eller har fået tilsagn om statsstøtte, herunder statsligt kapitalindskud, jf. lov om statsligt kapitalindskud, eller individuel statsgaranti, jf. kapitel 4 a i lov om finansiell stabilitet, eller datterselskaber af Finansiell Stabilitet A/S, udgør den procentsats der er nævnt i § 77 a, stk. 1, nr. 1, 20 pct.

Stk. 2. Der må ikke igangsættes nye aktieoptionsprogrammer eller lignende ordninger for bestyrelsen og direktionen i de i stk. 1 nævnte virksomheder.

Stk. 3. De i stk. 1 nævnte virksomheder skal i deres lønpolitik fastsætte en nærmere angivet grænse, set i forhold til virksomhedens indtjening, for den samlede tildeling af variabel løn til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.«

25. Efter § 77 b indsættes:

»**§ 77 c.** Finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de to seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et aflønningsudvalg, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. I koncerner med flere virksomheder, som i medfør af stk. 1 har pligt til at nedsætte et aflønningsudvalg, kan der dog nedsættes et fælles aflønningsudvalg for disse virksomheder i koncernen eller en del heraf. Aflønningsudvalget skal organisatorisk placeres i en virksomhed under tilsyn af Finanstilsynet, bortset fra i en finansiell holdingvirksomhed, og skal nedsættes i en virksomhed, der er modervirksomhed for de øvrige virksomheder, som udvalget er nedsat for.

Stk. 3. Formanden samt medlemmerne af aflønningsudvalget skal være medlem af bestyrelsen i den virksomhed, som nedsætter aflønningsudvalget, eller af bestyrelser i virksomheder, der i medfør af stk. 2 har et fælles aflønningsudvalg. Aflønningsudvalget skal sammensættes således, at medlemmerne er i stand til at foretage en kvalificeret og uafhængig vurdering af, om virksomhedens aflønning, herunder lønpolitik og tilhørende forretningsgange, er i overensstemmelse med § 71, stk. 1, nr. 9, og §§ 77 a og 77 b.

Stk. 4. Aflønningsudvalget skal forestå det forberedende arbejde for bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom, som kan have indflydelse på virksomhedens risikostyring. Udvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning. Udvalget skal i det forberedende arbejde varetage virksomhedens langsigtede interesser, herunder også i forhold til aktionærer og andre investorer.

§ 77 d. Inden en finansiell virksomhed eller finansiell holdingvirksomhed indgår en aftale om variabel løn eller fratrædelsesgodtgørelse med et medlem af virksomhedens bestyrelse eller direktion, skal virksomhedens øverste organ have godkendt virksomhedens lønpolitik, jf. § 71, stk. 1, nr. 9, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn samt retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser.

Stk. 2. I en finansiell virksomhed eller finansiell holdingvirksomhed skal formanden for bestyrelsen i sin beretning for virksomhedens øverste organ redegøre for aflønningen af virksomhedens bestyrelse og direktion. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om aflønningen i det foregående regnskabsår og om den forventede aflønning i indeværende og det kommende regnskabsår.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter regler for de finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om deres aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.«

26. I § 81, stk. 3, 3. pkt., og § 81, stk. 5, 2. pkt., udgår: », dog højst 20 stemmer«.

27. I § 81 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Til beslutning om vedtægtsændring kræves, at mindst 2/3 af sparekassens repræsentanter er til stede på repræsentantskabsmødet, og at mindst 2/3 af de fremmødte repræsentanter stemmer herfor.«

- 28.** § 85, stk. 2, 2. pkt., ophæves.
- 29.** I § 88, stk. 1, ændres »105,« til: »og 105, § 106, stk. 1, §§«.
- 30.** I § 114, stk. 1, udgår »§ 104, stk. 2,«.
- 31.** § 128 ophæves og i stedet indsættes:
- »§ 128. Basiskapitalen er kernekapitalen tillagt den supplerende kapital med fradrag.
- Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter regler for opgørelsen af basiskapitalen, herunder egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital.
- § 128 a. Finanstilsynet kan fastsætte regler om finansielle virksomheders udstedelse af gældsbreve med vilkår om konvertering til aktie-, garanti- eller andelskapital, herunder i hvilket omfang selskabslovens kapitel 10 finder anvendelse.«
- 32.** §§ 129-139 ophæves.
- 33.** § 140 affattes således:
- »§ 140. I realkreditinstitutter kan kravet til basiskapitalen i serier med tilbagebetalingspligt, der er åbnet før den 1. januar 1973, opfyldes med den del af seriereservefondene i realkreditinstitutter i serier med tilbagebetalingspligt, der modsvarer kravet i § 124, stk. 8.
- Stk. 2. I serier med tilbagebetalingspligt, der er åbnet før den 1. januar 1973, kan seriereservefonde i realkreditinstitutter i serier, hvor der ikke er tilbagebetalingspligt til låntagerne, samt den del af seriereservefondene i serier med tilbagebetalingspligt, jf. § 25 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., som ikke kan komme til udbetaling, og som ikke medgår til dækning af kravet til seriens basiskapital, medregnes ved opfyldelsen af kravet til basiskapital for realkreditinstitutter i øvrigt.«
- 34.** I § 143, stk. 1, indsættes efter nr. 6 som nyt nummer:
- »7) godkendelse af kreditvurderingsinstitutter og kreditvurderingsinstitutters offentliggørelse af oplysninger om kreditvurderinger og metoder,«
- Nr. 7 og 8 bliver herefter nr. 8 og 9.
- 35.** I § 143, stk. 1, nr. 7, indsættes efter »metoder,«: »og«.
- 36.** § 143, stk. 1, nr. 7, som bliver nr. 8, ophæves.
- Nr. 9 bliver herefter nr. 8.
- 37.** I § 145, stk. 1, 2. pkt., og i § 145, stk. 3, 1. pkt., ændres »uden tillæg i medfør af § 135, stk. 1, nr. 4, og af fradrag i medfør af § 131, stk. 2, nr. 3, og § 139, stk. 1, nr. 4 og 5« til: »efter regler udstedt i medfør af § 128, stk. 2, med fradrag efter regler udstedt i medfør af § 148, nr. 5«.
- 38.** § 145, stk. 9 og 10, affattes således:
- »Stk. 9. Den andel af kapitalkravet i et datterforsikringsselskab eller et associeret forsikringsselskab, som svarer til den direkte eller indirekte ejede andel af forsikringsselskabets aktie- og garantikapital, og som er fradraget i basiskapitalen efter regler udstedt i medfør af § 128, stk. 2, medregnes ikke i en-
- gagementer med datterselskaber eller associerede selskaber, der driver forsikringsvirksomhed.
- Stk. 10. Kapitalandele, efterstillede kapitalindskud og belånte kapitalandele, som fradrages i basiskapitalen efter regler udstedt i medfør af § 128, stk. 2, medregnes ikke i engagementet med udstederen.«
- 39.** I § 145, stk. 11, ændres »i medfør af § 131, stk. 1, nr. 3« til: », jf. § 128«.
- 40.** I § 148 indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:
- »5) fradrag i basiskapitalen ved opgørelserne i § 145,«
- Nr. 5 og 6 bliver herefter nr. 6 og 7.
- 41.** I § 152 f, stk. 1, 1. pkt., ændres »70 pct.« til: »60 pct.«.
- 42.** I § 168 indsættes efter »§ 163, stk. 1, nr. 4«: », og stk. 2, 1. pkt.,«.
- 43.** I § 178, stk. 2, ændres »§§ 129 og 135« til: »regler udstedt i medfør af § 128«.
- 44.** § 213, stk. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes:
- »Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter regler for beregning af den rente, der finder anvendelse efter stk. 1.«
- 45.** I § 221, 2. pkt., ændres »renten beregnet i henhold til § 213, stk. 2,« til: »den rente Finanstilsynet fastsætter i medfør af § 213, stk. 2,«.
- 46.** I § 254 indsættes som stk. 7:
- »Stk. 7. Administrator skal respektere aftaler om netting, jf. § 58 h i lov om værdipapirhandel m.v., ved slutafregning af finansielle kontrakter omfattet af § 160, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiell virksomhed.«
- 47.** I § 320, stk. 1, nr. 3, ændres »De Europæiske Fællesskaber« til: »Den Europæiske Union«.
- 48.** I § 343 a, stk. 2, nr. 2, ændres »fællesskabsplan« til: »EU-plan«.
- 49.** I § 343 g ændres »§ 43, stk. 1 og 2« til: »§ 43, stk. 1, 2 og 4«.
- 50.** § 344, stk. 3 og 4, ophæves.
- Stk. 5-8 bliver herefter stk. 3-6.
- 51.** I § 345 indsættes som stk. 13:
- »Stk. 13. Det Finansielle Virksomhedsråd kan delegere sin kompetence efter stk. 2, nr. 1, til Finanstilsynet.«
- 52.** § 347 a affattes således:
- »§ 347 a. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om finansielle virksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af den finansielle virksomhed, og om at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før den finansielle virksomhed.«
- 53.** § 354, stk. 6, nr. 21, affattes således:

»21) Kommissionen, hvis den har behov herfor til varetagelse af dens opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.«

54. I § 354 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Fortrolige oplysninger modtaget i medfør af stk. 6, nr. 21, kan uanset tavshedspligten som nævnt i stk. 7 udveksles direkte mellem på den ene side Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse og på den anden side Det Europæiske Råd for Systemiske Risici.«

Stk. 8-12 bliver herefter stk. 9-13.

55. I § 354 a, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»1. -3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som træffes af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.«

56. § 360, stk. 1, affattes således:

»Finanstilsynets bevilling i finansloven tillagt udgifter til Kammeradvokaten og fratrukket salg af varer og tjenesteydelser opkræves som afgift fra de virksomheder, som er underlagt Finanstilsynets tilsyn, jf. §§ 361-370.«

57. I § 361, stk. 1, nr. 23, ændres »100.000« til: »68.150«.

58. I § 361, stk. 1, nr. 24, ændres »60.000« til: »40.900«.

59. I § 361, stk. 1, nr. 25, ændres »6.000« til: »4.100«.

60. I § 361, stk. 1, nr. 26, ændres »15.000« til: »10.000«.

61. I § 361, stk. 1, indsættes som nr. 27:

»27) Udstedere, som er optaget til handel på et reguleret marked, jf. lov om værdipapirhandel, betaler årligt 2.000 kr.«

62. § 373, stk. 1 og 2, affattes således:

»§ 373. Overtrædelse af § 7, stk. 1 og 3-6, § 8, stk. 1 og 3-6, § 9, stk. 1-3 og 5-7, § 10, stk. 1-4, § 11, stk. 1 og 3-4, § 16 a, stk. 2, § 16 b, stk. 2, § 24, stk. 1, 2. pkt., § 25, 2. pkt., §§ 27 og 28, § 31, stk. 7, 8 og 10, § 33, stk. 1, § 36, § 38, stk. 1 og 6, og stk. 7, 1. pkt., § 39, stk. 1, 3, 4 og 6, §§ 40 og 44-46, § 49, stk. 1 og 2, § 52, § 53, stk. 1 og 2, § 61, stk. 1, §§ 61 b og 61 c, § 63, stk. 1, 2 og 4, § 64, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, § 65, stk. 1, § 66, § 67, stk. 1, § 74, stk. 1 og 3, §§ 75, 76, 78 og 92, § 101, stk. 1, 2 og 4, § 102, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, §§ 103-106 og 117, § 118, stk. 5, § 119, § 120, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2,

§ 124, stk. 1-4, 7 og 8, § 125, stk. 1-3, 5 og 7, § 125 a, § 126, stk. 1, 2 og 8, § 129, stk. 9, § 132, stk. 1, nr. 4, § 134, nr. 7, § 138, nr. 8, § 145, stk. 1-3, stk. 4, 1. pkt., stk. 5 og stk. 6, 1. pkt., § 146, stk. 1, § 147, stk. 1, § 149, stk. 1 og 3, §§ 150 og 151, § 152, stk. 1-3, § 153, stk. 1, §§ 154 og 170-175, § 182, stk. 1 og 2, § 194, § 195, stk. 1-3, §§ 200 og 201, § 202, stk. 1, 3 og 4, § 203, stk. 1, § 204, stk. 1, § 217, § 218, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 226, stk. 1 og 2, og stk. 5, 1. pkt., §§ 227 og 334, § 343 a, stk. 1, § 343 f, stk. 3, § 343 j, § 404, stk. 1, 2, 4 og 5, samt artikel 14 og artikel 24, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Overtrædelse af § 16 c, § 16 d, stk. 1, § 16 f, stk. 1-3, § 54, stk. 2, § 57, stk. 1, § 57 a, stk. 1, § 70, stk. 1-4, § 71, stk. 1, § 72, stk. 1 og 2, og stk. 3, 3. pkt., § 73, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 77, stk. 1-6 og 10, § 77 a, stk. 1-7 og 9, §§ 77 b og 77 c, § 77 d, stk. 1, § 80, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 7 og 8, § 108, stk. 1-6, § 121, stk. 1, §§ 122 og 123, § 152 a, stk. 1, 1. pkt., § 152 c, stk. 2, § 152 d, stk. 1 og 2, § 152 e, stk. 1, § 152 g, stk. 1, 1. og 3. pkt., stk. 2 og stk. 4, 1. pkt., §§ 158, 159 og 167, § 183, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5, § 184, stk. 1, § 185, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., §§ 186 og 187, § 188, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 189 og 190, § 191, stk. 1-3, § 192, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 198, stk. 1, § 199, stk. 2 og 5, § 247 a, stk. 9 og 10, § 347 b, stk. 3, samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, dog ikke artikel 14 og artikel 24, stk. 1, litra b, straffes med bøde. På samme måde straffes overtrædelse af meddelelsespligten i § 152 a, stk. 2, 1. pkt.«

63. I § 373, stk. 1, udgår: »§ 129, stk. 9, § 132, stk. 1, nr. 4, § 134, nr. 7, § 138, nr. 8,«.

64. I § 373, stk. 4, indsættes efter »bøde«: »eller fængsel indtil 4 måneder«.

65. I § 373 indsættes som stk. 9:

»Stk. 9. Ved strafudmålingen efter stk. 1-3 skal der lægges vægt på grovheden af overtrædelsen, og hvor længe overtrædelsen har fundet sted.«

66. Efter § 373 indsættes:

»§ 373 a. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet i nærmere angivne sager om overtrædelser af denne lov, der ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde, som angivet i bødeforelægget.

Stk. 2. Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg.

Stk. 3. Vedtages bøden, bortfalder videre forfølgning.«

67. § 407, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 bliver herefter stk. 1.

68. § 409 ophæves.

§ 2

I lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 6. august 2009, som ændret ved § 9 i lov nr. 579 af 1. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

2. I § 1 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Denne lovs § 16 a gælder for almennyttige organisationer som defineret i § 16 a, stk. 1.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

3. Efter § 16 indsættes før overskriften »Oplysninger fra tredjemand«:

»Almennyttige organisationer

§ 16 a. Almennyttige organisationer skal registreres hos Finanstilsynet, hvis organisationen indsamler midler til fordel for velgørende, religiøse, kulturelle, uddannelsesmæssige, sociale, videnskabelige eller andre almennyttige formål i udlandet, eller hvis organisationen videresender midler ud af landet til de nævnte formål. Ved almennyttige organisationer forstås private juridiske enheder og organisationer, der ikke udlodder overskud eller indtægter til personer, som ejer organisationen eller har kontrol over eller leder organisationens aktiviteter. Ved indsamling i denne lov forstås offentlig indsamling, jf. lov om offentlig indsamlinger og pyramidespil.

Stk. 2. Almennyttige organisationer, som er nævnt i stk. 1, skal ud fra en risikovurdering træffe rimelige foranstaltninger for at opnå kendskab til personer og virksomheder, der yder bidrag til organisationen på 100.000 kr. og derover.

Stk. 3. Almennyttige organisationer, som er nævnt i stk. 1, skal ud fra en risikovurdering træffe rimelige foranstaltninger for at opnå kendskab til de enkelte grupper af bidragsmodtagere eller, hvor det er relevant, den enkelte bidragsmodtager. Almennyttige organisationer skal endvidere træffe rimelige foranstaltninger for at sikre, at der ved overførsel af midler til bidragsmodtagere anvendes sikre leveringskanaler og pålidelige samarbejdspartnere.

Stk. 4. Almennyttige organisationer, som er nævnt i stk. 1, skal have de fornødne procedurer, herunder skriftlige interne regler, der sikrer overholdelsen af de regler, som gælder for organisationen og dens medarbejdere i henhold til denne lov og i henhold til forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder og organer.

Stk. 5. Almennyttige organisationer, som er nævnt i stk. 1, skal på organisationens hjemmeside offentliggøre:

- 1) Vedtægter, herunder oplysninger om organisationens formål.
- 2) Årsregnskab.

Stk. 6. Det i stk. 5, nr. 2, nævnte årsregnskab skal være videret af en statsautoriseret eller registreret revisor og skal

give et retvisende billede af organisationens økonomiske stilling. Revisor skal give årsregnskabet påtegning, hvis dette efter revisors opfattelse ikke er tilfældet. Regnskabet skal offentliggøres senest 6 måneder efter regnskabsårets afslutning.

Stk. 7. Almennyttige organisationer, som er nævnt i stk. 1, skal opbevare de i stk. 2-6 nævnte oplysninger m.v., oplysninger om identiteten af de personer, der ejer, kontrollerer og leder organisationens aktiviteter og oplysninger om organisationens pengeoverførsler til udlandet i mindst 5 år efter transaktionens gennemførelse. Oplysninger m.v. i 1. pkt. skal løbende ajourføres. Hvis der er tvivl om, at tidligere indhentede oplysninger er korrekte eller tilstrækkelige, skal der indhentes nye oplysninger. Ophører den almennyttige organisation, skal den senest fungerende ledelse sørge for, at identitetsoplysninger m.v. opbevares i overensstemmelse med 1. pkt.

Stk. 8. Hvis en almennyttig organisation, som er nævnt i stk. 1, har mistanke om, at en transaktion har eller har haft tilknytning til finansiering af terrorisme, finder § 7, stk. 4 og 5, tilsvarende anvendelse.

Stk. 9. § 26 og § 27, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse.«

4. I § 25, stk. 1, indsættes efter »kundelegitimation,«: »opmærksomheds-, undersøgelses- og noteringspligt,«.

5. § 34 a ophæves og i stedet indsættes i *kapitel 8*:

»§ 34 a. Finanstilsynet påser, at almennyttige organisationer omfattet af § 16 a, stk. 1, overholder reglerne i § 16 a og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder og organer.

Stk. 2. De i § 16 a, stk. 1, nævnte almennyttige organisationer skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige til brug for tilsynet med de i stk. 1 nævnte regler.

Stk. 3. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til en almennyttig organisation omfattet af § 16 a, stk. 1, med henblik på at indhente oplysninger, herunder ved inspektioner.

Stk. 4. Finanstilsynet kan påbyde almennyttige organisationer, som nævnt i § 16 a, stk. 1, inden for en frist fastsat af tilsynet at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af de i stk. 1 nævnte regler.

§ 34 b. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i tilsynets drift, og eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke de i stk. 1 nævnte personer til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

- 1) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvid-

vask af udbytte og finansiering af terrorisme eller anden tilsynslovgivning.

- 2) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.
- 3) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.
- 4) Folketingets Ombudsmand.
- 5) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.
- 6) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner.
- 7) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.
- 8) Tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med personers og virksomheders overholdelse af lovgivning om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes om betalinger ved pengeoverførsler, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer, under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har et væsentligt behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.
- 9) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med personers og virksomheders overholdelse af lovgivning om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Stk. 4. Videregivelse i henhold til stk. 3, nr. 9, kan alene ske

- 1) på baggrund af en international samarbejdsaftale, og
- 2) under forudsætning af at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har et væsentligt behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Stk. 5. Alle, der i henhold til stk. 3, nr. 1-7, modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Stk. 6. Videregivelse efter stk. 3, nr. 8 og 9, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Stk. 7. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynsmyndighedens afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

§ 34 c. Advokatrådet påser, at advokater omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13 og 14, overholder loven og de regler, der er udstedt i medfør heraf, samt Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner

mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Tilsynet sker på grundlag af en vurdering af risikoen for overtrædelse af bestemmelserne, som er nævnt i 1. pkt.

Stk. 2. Advokatrådet kan påbyde advokater inden for en frist fastsat af Advokatrådet at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i denne lov, de regler, der er fastsat i medfør heraf, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

§ 34 d. Afgørelser truffet i henhold til § 32, stk. 5, § 34, stk. 7, eller § 34 a, stk. 4, skal offentliggøres, hvis afgørelsen efter tilsynsmyndighedens vurdering er af væsentlig betydning. Dette gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Hvis afgørelsen vedrører en juridisk person, kan offentliggørelsen omfatte virksomhedens navn, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, medmindre de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 3. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 2, 1. pkt., kan der ske offentliggørelse efter stk. 1, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til to år efter, at den pågældende afgørelse er truffet.«

6. I § 37, stk. 1, indsættes efter »§ 16, stk. 1,«: »§ 16 a,«.

7. I § 37, stk. 5, ændres »eller § 34, stk. 7« til: », § 34, stk. 7, eller § 34 a, stk. 4«.

§ 3

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 959 af 11. august 2010, foretages følgende ændringer:

1. Lovens fodnote affattes således:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer, EF-Tidende 1998, nr. L 166, side 45 (finality-direktivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF af 7. november 2000, EF-Tidende 2000, nr. L 290, side 27, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF og 93/22/EØF (udveksling af oplysninger med tredjelande), dele af direktiverne 79/279/EØF, 80/390/EØF, 82/121/EØF og 88/627/EØF, der nu er sammen-

skrevet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer, EF-Tidende 2001, nr. L 184, side 1 (betingelses- og oplysningsdirektivet), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 14. juni 2002 om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse, EF-Tidende 2002, nr. L 168, side 43 (collateral-direktivet), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug), EU-Tidende 2003, nr. L 96, side 16 (markedsmisbrugsdirektivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, EU-Tidende 2003, nr. L 345, side 64 (prospektdirektivet), Kommissionens direktiv 2003/124/EF af 22. december 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til definition og offentliggørelse af intern viden og definition af kursmanipulation, EU-Tidende 2003, nr. L 339, side 70, Kommissionens direktiv 2004/72/EF af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF, for så vidt angår accepteret markedspraksis, definition af intern viden i forbindelse med varederivater, udarbejdelse af lister over insidere, anmeldelse af ledende medarbejders transaktioner og af mistænkelige transaktioner, EU-Tidende 2004, nr. L 162, side 70, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12 (overtagelsesdirektivet), dele af Europaparlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, EU-Tidende 2004 nr. L 390, side 38 (gennemsigtighedsdirektivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF, EU-Tidende 2004, nr. L 145, side 1 (MiFID-direktivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister, EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60 (udsættelsesdirektivet), og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer, EU-Tidende 2009, nr. L 146, side 37.«

2. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

3. I § 27, stk. 2, indsættes efter 2. pkt.:

»Hvis udstederen, på anden vis end som nævnt i 1. og 2. pkt., får viden om eller må anses at have fået viden om, at den

interne viden ikke længere er holdt fortrolig, skal udstederen offentliggøre denne interne viden hurtigst muligt.«

4. § 39 b affattes således:

»§ 39 b. Finanstilsynet kan fastsætte regler om short-selling af værdipapirer, herunder forbud, oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår for short-selling.«

5. I § 50, stk. 1, indsættes efter »ydelser«: », hvad enten dette sker i forbindelse med netting, jf. stk. 3, eller for hver transaktion for sig«.

6. I § 50 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Ved interoperable systemer forstås to eller flere systemer, der har indgået en indbyrdes aftale om, at transaktioner cleares, cleares og afvikles eller afvikles på tværs af systemerne. Hvor dette er relevant, omfatter 1. pkt. også systemoperatøren, jf. stk. 5, af et interoperabelt system.

Stk. 5. Ved systemoperatør forstås den enhed eller de enheder, som har det retlige ansvar for driften af et system, herunder et interoperabelt system.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 6-8.

7. § 50, stk. 6, der bliver stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Ved indirekte deltager forstås en indirekte deltager som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF.«

8. § 57, stk. 1, affattes således:

»En aftale, der er indgået mellem systemdeltagere og en clearingcentral, et registreret betalingssystem, interoperable systemer eller Danmarks Nationalbank om netting af samtlige overførselsordrer, kan med virkning over for boet og kreditorerne tillige indeholde en bestemmelse om, at de pågældende overførselsordrer skal nettes, cleares og afvikles eller føres tilbage, hvis en af parterne, herunder en systemdeltager i et interoperabelt system, erklæres konkurs eller tages under rekonstruktionsbehandling og under forudsætning af, at overførselsordrerne er indgået i systemet inden konkursdekretets afsigelse eller rekonstruktionsbehandlingens indledning.«

9. I § 57 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Aftaler om netting efter stk. 1 kan omfatte overførselsordrer, der først er indgået i clearingcentralen, Danmarks Nationalbank, det registrerede betalingssystem eller et interoperabelt system efter konkursdekretets afsigelse eller rekonstruktionsbehandlingens indledning, men på den forretningsdag, hvor konkursdekret blev afsagt eller rekonstruktionsbehandling blev indledt, hvis systemoperatøren, det interoperable system, clearingcentralen, det registrerede betalingssystem eller Danmarks Nationalbank på det tidspunkt, hvor fordringen blev uigenkaldelig, jf. § 57 c, hverken var eller burde have været vidende om konkursen eller rekonstruktionsbehandlingens indledning. I tilfælde, hvor en overførselsordre er indgået i systemet på den forretningsdag, hvor konkursdekret er afsagt eller rekonstruktionsbehandling er indledt, men efter udløbet af det døgn, hvor konkursen er offentliggjort i Statstidende, påhviler det dog systemet at godt-

gøre, at systemet hverken var eller burde have været vidende om konkursen.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

10. I § 57, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »anmeldte, men endnu ikke opfyldte fordringer« til: »indgåede, men ikke afviklede overførselsordrer«.

11. I § 57, stk. 5, nr. 2, der bliver stk. 6, nr. 2, udgår: »i deres helhed«.

12. I § 57 a, stk. 2, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:
»5) hvorvidt clearing sker ved netting, jf. § 50, stk. 3, for hver transaktion for sig eller en kombination heraf,«
Nr. 5-7 bliver herefter nr. 6-8.

13. I § 57 b, stk. 1, indsættes efter »et registreret betalingssystem«: », interoperable systemer«.

14. I § 57 c indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Indgår en clearingcentral, et registreret betalingssystem eller Danmarks Nationalbank aftale om interoperabilitet indbyrdes eller med interoperable systemer eller operatører af disse, skal parterne i videst muligt omfang sikre, at de interoperable systemers regler samordnes med hensyn til de i stk. 1 omhandlede forhold. Medmindre det udtrykkeligt er fastsat i hvert af de interoperable systemers regler, berøres hvert enkelt systems regler om de i stk. 1, nr. 1 og 2, omhandlede tidspunkter ikke af reglerne i de øvrige interoperable systemers regler.

Stk. 3. Aftaler omfattet af stk. 2 anses for aftaler af vidtrækkende betydning, jf. § 12, stk. 2.«

15. § 57 e affattes således:

»§ 57 e. Hvis en deltager i en clearingcentral, et registreret betalingssystem eller tilsvarende virksomhed udøvet af Danmarks Nationalbank går konkurs, tages under rekonstruktionsbehandling eller anden form for insolvensbehandling, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF artikel 2, litra j, skal de rettigheder og forpligtelser, der følger af eller har forbindelse med den pågældendes deltagelse i systemet, fastlægges efter den lovgivning, som systemet er underlagt.

Stk. 2. Hvis en dansk deltager i en udenlandsk clearingcentral eller et udenlandsk betalingssystem, der er anmeldt til Kommissionen i medfør af artikel 10, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF går konkurs, tages under rekonstruktionsbehandling eller anden form for insolvensbehandling, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF, artikel 2, litra j, skal de rettigheder og forpligtelser, der følger af eller har forbindelse med den pågældendes deltagelse i systemet, fastlægges efter den lovgivning, som systemet er underlagt, jf. § 57, stk. 2, og § 57 b, stk. 3.

Stk. 3. Hvis en dansk deltager i en udenlandsk clearingcentral eller et udenlandsk betalingssystem, der er hjemmehørende i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med, går konkurs, tages under rekonstruktionsbehandling eller anden form for insolvensbehand-

ling, kan de rettigheder og forpligtelser, der følger af eller har forbindelse med den pågældendes deltagelse i systemet, og som ikke er omfattet af en godkendelse i henhold til § 57, stk. 4, eller § 57 b, stk. 4, fastlægges efter den lovgivning, som systemet er underlagt, hvis Finanstilsynet har godkendt tilslutningsaftalen mellem deltageren og systemet.«

16. I § 58 a, stk. 2, indsættes som 2. -5. pkt.:

»Når sikkerhedsstillelse sker i form af gældsfordringer, jf. § 58 f, stk. 1 og 2, skal sikkerhedshaver fra sikkerhedsstiller modtage en liste, der indeholder samtlige gældsfordringer omfattet af sikkerhedsstillelsen. Listen skal sendes i skriftlig form eller på en måde, der retligt kan sidestilles hermed. Sikkerhedshavers modtagelse af den i 2. pkt. nævnte liste er uanset gældsbrevslovens § 31 den relevante sikringsakt ved sikkerhedsstillelse efter § 58 f, stk. 1 og 2. I forhold til andre aftaleerhververe skal sikkerhedshaver på tidspunktet for listens modtagelse være i god tro.«

17. I § 58 a indsættes som stk. 3-5:

»Stk. 3. Hvis sikkerhedsstiller og sikkerhedshaver er nærstående, jf. konkurslovens § 2, nr. 2-4, finder stk. 2, 4. pkt., ikke anvendelse. Bliver sikkerhedshaver nærstående til sikkerhedsstiller, finder stk. 2, 4. pkt., ikke anvendelse for sikkerhedsstillelse, der etableres efter dette tidspunkt.

Stk. 4. I forbindelse med anvendelse af gældsfordringer som finansiel sikkerhed kan debitor i henhold til fordringen skriftligt eller på en måde, der retligt kan sidestilles hermed, frafalde sit krav på fortrolighed i henhold til § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, i det omfang dette er nødvendigt for at gøre sikkerhedsstillelsen effektiv.

Stk. 5. Hvis debitor i henhold til en gældsfordring, der anvendes som finansiel sikkerhedsstillelse, giver afkald på sin adgang til modregning med de forpligtelser, der er omfattet af aftalen om finansiel sikkerhedsstillelse, eller som af anden årsag kan anvendes til modregning, skal dette ske skriftligt eller på en måde, der retligt kan sidestilles hermed.«

18. I § 58 f, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Hvis begge parter i en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse er omfattet af § 58 b, nr. 1-5, kan den finansielle sikkerhed endvidere bestå af gældsfordringer.«

19. I § 58 f indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ved gældsfordringer forstås i denne lov pengekrav på grundlag af en aftale, hvor et kreditinstitut som defineret i artikel 4, nr. 1, i direktiv 2006/48/EF, herunder institutterne på listen i direktivets artikel 2, yder kredit i form af lån. Lån ydet til forbrugere, som defineret i artikel 3, litra a, i direktiv 2008/48/EF, eller en mikrovirksomhed eller lille virksomhed, som defineret i artikel 1 og artikel 2, stk. 2 og 3, i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF, er alene omfattet af 1. pkt., hvis enten sikkerhedsstiller eller sikkerhedshaver er omfattet af § 58 b, nr. 2.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

20. I § 58 g indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Stk. 1-4 finder ikke anvendelse på gældsfordringer.«

21. I § 83 indsættes efter stk. 11 som nyt stykke:
 »Stk. 12. En clearingcentral skal meddele Finanstilsynet, hvem der deltager direkte eller indirekte i clearingcentralen samt eventuelle ændringer heri.«

Stk. 12 bliver herefter stk. 13.

22. I § 83, stk. 12, der bliver stk. 13, ændres »fællesskabet« til: »Unionen«.

23. I § 84 indsættes som *stk. 11*:

»Stk. 11. Fondsrådet kan delegere sin kompetence efter stk. 2, nr. 1, og stk. 3, til Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen inden for deres respektive ressortområder.«

24. § 84 a, stk. 6, nr. 18, affattes således:

»18) Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici samt organer etableret af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.«

25. I § 84 c, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»1. -3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som træffes af Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter delegation fra Fondsrådet.«

26. I § 84 d, stk. 2, indsættes efter nr. 8 som nyt nummer:

»9) reglerne om short-selling af værdipapirer, herunder forbud, oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår for short-selling udstedt i medfør af § 39 b,«

Nr. 9-13 bliver herefter nr. 10-14.

27. I § 84 d, stk. 2, indsættes efter nr. 9, som bliver nr. 10, som nye numre:

»11) reglerne om overtagelsestilbud, jf. § 31, stk. 1, og § 32, stk. 1-4,

12) reglerne om værdipapirhandlers indberetning af transaktioner og offentliggørelse af priser og transaktioner, jf. § 33, stk. 2 og 4, § 33 a, stk. 1 og 2, og § 33 b, stk. 1, samt bestemmelser udstedt i medfør af § 33, stk. 3 og 5, § 33 a, stk. 4, og § 33 b, stk. 3 og 4,«

Nr. 11-14 bliver herefter nr. 13-16.

28. I § 93, stk. 1, ændres »§ 27, stk. 1, stk. 2, 1. og 2. pkt.« til: »§ 27, stk. 1, stk. 2, 1. -3. pkt.«.

29. I § 93, stk. 5, ændres »Det Europæiske Fællesskabs« til: »Den Europæiske Unions«.

30. I § 93 indsættes som *stk. 8*:

»Stk. 8. Ved strafudmålingen efter stk. 1 skal der lægges vægt på grovheden af overtrædelsen, og hvor længe overtrædelsen har fundet sted.«

31. Efter § 93 indsættes:

»§ 93 a. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet i nærmere angivne sager om over-

trædelser af denne lov, der ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde, som angivet i bødeforelægget.

Stk. 2. Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg.

Stk. 3. Vedtages bøden, bortfalder videre forfølgning.«

§ 4

I lov om en garantifond for indskydere og investorer, jf. lovbekendtgørelse nr. 794 af 20. august 2009, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 338 af 1. maj 2009, § 30 i lov nr. 718 af 25. juni 2010 og senest ved § 3 i lov nr. 721 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

2. § 16 affattes således:

»§ 16. Fonden skal være i stand til at foretage udbetalinger samt overføre indskud og midler til konti i andre institutter snarest muligt og senest 20 hverdage efter betalingsstandsningens eller konkursens indtræden. Det er en betingelse for udbetalingen, at kravet er behørigt efterprøvet. Ved betalingsstandsning indtræder Fondens forpligtelser først fem hverdage efter, at anmeldelse af betalingsstandsning har fundet sted.

Stk. 2. Udbetaling efter § 15 a sker til datterselskabet af Finansiell Stabilitet A/S, jf. § 16 h, stk. 3, i lov om finansiell stabilitet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan efter anmodning fra Fonden forlænge den i stk. 1, 1. pkt., nævnte frist, dog højst med 10 hverdage.

Stk. 4. Fonden kan i ganske særlige tilfælde udbetale acontobeløb af indskud og kontante midler senest tre dage efter, at Fonden har modtaget anmodning herom fra en indskyder eller investor.

Stk. 5. Fonden kan ikke under henvisning til den i stk. 1 og 3, nævnte frist afslå at udbetale dækning til en indskyder eller investor, som ikke har været i stand til i tide at påberåbe sig sin ret til at få beløbet udbetalt.

Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om Fondens forpligtelse til at give oplysning om et instituts betalingsstandsning eller konkurs samt om indskyderes og investorers anmeldelse af krav til Fonden.«

3. Efter § 23 a indsættes:

»Kapitel 9 a

Klageadgang og rekurs

§ 23 b. Afgørelser truffet af Fondens bestyrelse kan indbringes for Finanstilsynet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for klageadgangen.

§ 23 c. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven kan af den, som afgørelsen retter sig imod, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.«

§ 5

I lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 904 af 5. juli 2010, som ændret ved § 29 i lov nr. 718 af 25. juni 2010 og § 6 i lov nr. 579 af 1. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

2. § 8, stk. 2 og 3, ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Samtidig med anmeldelse til registrering, jf. stk. 1, og ved ansøgning om godkendelse af vedtægtsændringer skal en forening indsende et dateret og underskrevet eksemplar af vedtægterne med den fuldstændige affattelse til Finanstilsynet. Når Finanstilsynet har godkendt foreningen eller vedtægtsændringerne, videresender Finanstilsynet en kopi af vedtægterne med sin godkendelsespåtegning til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og det underskrevne eksemplar til foreningen.

Stk. 3. Ved anmeldelse og registrering efter stk. 1 finder selskabslovens regler i kapitel 2 tilsvarende anvendelse med de fornødne tilpasninger, således at anmeldelsen skal være modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest 2 uger efter, at den retsstiftende beslutning er truffet.

Stk. 4. Foreningen kan indsende vedtægterne efter stk. 2 til Finanstilsynet ved at anvende digital kommunikation efter regler fastsat i medfør af § 129.«

3. § 78, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. De regler i selskabsloven om fusion og spaltning, der gælder for aktieselskaber, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på fusion og spaltning af foreninger efter stk. 1 samt på sammenlægninger eller delinger af afdelinger efter stk. 2. Dog finder undtagelserne i selskabslovens § 242, 2. pkt., § 256, 3. pkt., § 257, stk. 2, § 260, 2. pkt., § 277, 2. pkt., § 294, stk. 2, og § 297, 2. pkt., hvorefter kapitalejere i enighed kan fravælge visse dokumenter, ikke anvendelse på foreninger. Foreningen skal offentliggøre fusions-, spaltnings-, sammenlægnings- og delingsdokumenter på sin hjemmeside eller på tilsvarende måde samt bekendtgøre i Statstidende, at dokumenterne kan rekvireres på foreningens kontor.«

4. I § 116, stk. 2, ændres »fællesskabsretlige« til: »EU-retlige«.

5. § 123, stk. 6, nr. 17, affattes således:

»17) Det Europæiske Råd for Systemiske Risici og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, under forudsætning af at

modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.«

6. I § 123 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Fortrolige oplysninger modtaget i medfør af stk. 6, nr. 17, kan uanset tavshedspligten udveksles direkte mellem på den ene side Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af denne myndighed og på den anden side Det Europæiske Råd for Systemiske Risici.«

Stk. 8-11 bliver herefter stk. 9-12.

7. I § 123 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 116, stk. 1, 3. pkt.« til: »§ 116, stk. 1, 4. pkt.«.

8. I § 123 a, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»1. -3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som træffes af Finanstilsynet efter delegation fra Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd.«

§ 6

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 930 af 18. september 2008, som ændret ved § 9 i lov nr. 392 af 25. maj 2009, § 7 i lov nr. 579 af 1. juni 2010 og § 27 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

2. I § 49 a, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»1. -3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som træffes af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.«

§ 7

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1561 af 19. december 2007, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 515 af 17. juni 2008, § 5 i lov nr. 133 af 24. februar 2009 og senest ved § 28 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

2. I § 46 d, stk. 1, nr. 7, litra a, og § 65 d, stk. 1, ændres »fællesskabsretlige« til: »EU-retlige«.

3. I § 66 a, stk. 6, nr. 18, ændres »Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger« til: »Det Europæiske Råd for Systemiske Risici og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger«.

4. I § 66 a indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Fortrolige oplysninger modtaget i medfør af stk. 6, nr. 18, kan uanset tavshedspligten udveksles direkte mellem på den ene side Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejds-

markedsplensordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse og på den anden side Det Europæiske Råd for Systemiske Risici.«

Stk. 8-11 bliver herefter stk. 9-12.

5. I § 66 c, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»1. -3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som træffes af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.«

§ 8

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 942 af 2. oktober 2009, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 579 af 1. juni 2010 og senest ved § 16 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

2. § 23 b affattes således:

»§ 23 b. Arbejdsmarkedets Tillægspension skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder

- 1) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling,
- 2) en god administrativ og regnskabsmæssig praksis,
- 3) skriftlige forretningsgange for alle de væsentlige aktivitetsområder,
- 4) effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som Arbejdsmarkedets Tillægspension er eller kan blive udsat for,
- 5) de ressourcer, der er nødvendige for den rette gennemførelse af Arbejdsmarkedets Tillægspensions aktiviteter efter denne lov, og en hensigtsmæssig anvendelse af disse,
- 6) procedurer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter,
- 7) fyldestgørende interne kontrolprocedurer,
- 8) betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området og
- 9) en lønpolitik og -praksis, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren nærmere regler om de foranstaltninger, Arbejdsmarkedets Tillægspension skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. stk. 1.«

3. Efter § 24 e indsættes:

»§ 24 f. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om indholdet af den i § 23 b, stk. 1, nr. 9, nævnte aflønningspolitik, herunder om Arbejdsmarkedets Tillægspensions pligt til at offentliggøre oplysninger vedrørende aflønning og Finanstilsynets tilsyn.«

4. I § 25 q, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Finanstilsynet kan tillige fastsætte regler om intern revision.«

5. I § 26 b, stk. 1, nr. 7, litra a, ændres »fællesskabsretlige« til: »EU-retlige«.

6. I § 26 f indsættes efter »§ 26 b«: », § 26 d, stk. 1, nr. 4, og stk. 2,«.

7. I § 27 g, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»1. -3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som træffes af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.«

8. I § 32 a, stk. 1, ændres »§ 23 b, stk. 1, nr. 1-8« til: »§ 23 b, stk. 1, nr. 1-9«.

§ 9

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009, som ændret ved § 3 i lov nr. 1272 af 16. december 2009, § 12 i lov nr. 579 af 1. juni 2010, § 1 i lov nr. 700 af 25. juni 2010 og § 18 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

2. I § 67, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Finanstilsynet kan tillige fastsætte regler om intern revision.«

3. § 70 c affattes således:

»§ 70 c. Finanstilsynet kan for en tidsbegrænset periode dispensere fra § 69, § 70, stk. 1, nr. 4, og stk. 2, og § 70 a, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 2-4.«

4. I § 76 b, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»1. -3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som foretages af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.«

5. I § 79, stk. 2, ændres »De Europæiske Fællesskabers« til: »Den Europæiske Unions«.

§ 10

I lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1156 af 3. oktober 2007, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 515 af 17. juni 2008, § 11 i lov nr. 579 af 1. juni 2010 og senest ved § 17 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

2. § 4 c, affattes således:

»§ 4 c. Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder

- 1) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling,
- 2) en god administrativ og regnskabsmæssig praksis,
- 3) skriftlige forretningsgange for alle de væsentlige aktivitetsområder,
- 4) effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som fonden er eller kan blive udsat for,
- 5) de ressourcer, der er nødvendige for den rette gennemførelse af fondens aktiviteter, og en hensigtsmæssig anvendelse af disse,
- 6) procedurer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter,
- 7) fyldestgørende interne kontrolprocedurer,
- 8) betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området og
- 9) en lønpolitik og -praksis, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren nærmere regler om de foranstaltninger, Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. stk. 1.«

3. Efter § 5 d indsættes:

»§ 5 e. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler for indholdet af den i § 4 c, stk. 1, nr. 9, nævnte aflønningspolitik, herunder om Lønmodtagernes Dyrtidsfonds pligt til at offentliggøre oplysninger vedrørende aflønning og Finanstilsynets tilsyn.«

4. I § 6 b, stk. 1, nr. 7, litra a, ændres »fællesskabsretlige« til: »EU-retlige«.

5. § 6 h affattes således:

»§ 6 h. Finanstilsynet kan for en tidsbegrænset periode dispensere fra § 6 b, § 6 d, stk. 1, nr. 4, og stk. 2, og § 6 e, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 2-4.«

6. I § 10 g, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»1. -3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som foretages af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.«

§ 11

I lov om markedsføring, jf. lovbekendtgørelse nr. 839 af 31. august 2009, som ændret ved § 2 i lov nr. 535 af 26. maj 2010 og § 2 i lov nr. 719 af 25. juni 2010, foretages følgende ændring:

1. Efter § 14 a indsættes:

»§ 14 b. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler om risikooplysninger for kreditaftaler.«

§ 12

I Møntlov, jf. lov nr. 817 af 21. december 1988, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, indsættes efter »medmindre de«: »er«.

2. § 4, stk. 2, ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Mønter, der er væsentligt beskadiget eller slidte, eller som har været udsat for en behandling, som har haft modifierende virkninger, er ikke lovlige betalingsmidler.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår en mønt ikke længere kan anses for lovligt betalingsmiddel efter stk. 2.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

§ 13

I lov nr. 492 af 12. maj 2010 om håndhævelse af udbudsreglerne m.v. foretages følgende ændringer:

1. § 7, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Har en ordregiver fulgt proceduren i § 4, skal en klage over, at ordregiveren i strid med udbudsdirektivet eller forsyningsvirksomhedsdirektivet har indgået en kontrakt uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse i Den Europæiske Unions Tidende, være indgivet til Klagenævnet for Udbud inden 30 kalenderdage regnet fra dagen efter den dag, hvor ordregiveren har offentliggjort en bekendtgørelse i Den Europæiske Unions Tidende om, at ordregiveren har indgået en kontrakt, forudsat at bekendtgørelsen indeholder begrundelsen for ordregiverens beslutning om at tildele kontrakten uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse i Den Europæiske Unions Tidende.«

2. I § 7, stk. 5, 1. pkt., udgår »eller agter at indgå kontrakt«.

§ 14

I lov om finansiel stabilitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 875 af 15. september 2009, som ændret ved § 14 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 7 i lov nr. 1273 af 16. december 2009 og § 1 i lov nr. 721 af 25. juni 2010, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

§ 15

I lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 419 af 1. maj 2007, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

§ 16

I lov nr. 469 af 17. juni 2008 om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

§ 17

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. lovbekendtgørelse 898 af 4. september 2008, som ændret ved § 8 i lov nr. 392 af 25. maj 2009, § 2 i lov nr. 579 af 1. juni 2010 og § 31 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

§ 18

I lov nr. 579 af 1. juni 2010 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., lov om Danmarks Nationalbank og forskellige andre love (Styrkelse af Finanstilsynets tilsyns virksomhed, præcisering af krav til styring og indretning af finansielle virksomheder m.v. og ændring af regler om egnethed og hæderlighed m.v.) foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 15, § 10, nr. 4, og § 11, nr. 3, ophæves.
2. I § 21, stk. 6, ændres »§ 3« til: »§ 4«.

§ 19

I lov nr. 338 af 1. maj 2009 om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om finansiel stabilitet og lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter (Forhøjelse af indskydergarantien og Afviklingselskabets overtagelse af institutter uden for Det Private Beredskab m.v.) foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 8-10, ophæves.
2. § 4, stk. 3, ophæves.
Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

§ 20

I lov nr. 718 af 25. juni 2010 om ændring af konkursloven og forskellige andre love (Rekonstruktion m.v.) foretages følgende ændringer:

1. § 22, nr. 3 og 7, ophæves.
2. I § 22, nr. 4 og 5, ændres »stk. 4« til: »stk. 5«.
3. I § 30, nr. 1, ændres »§ 1, stk. 2, og § 16, stk. 5« til: »§ 1, stk. 2 og 4, og § 16, stk. 6«.

§ 21

I lov nr. 67 af 3. februar 2009 om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter foretages følgende ændring:

1. I § 15 indsættes som *stk. 3*:
»Stk. 3. For Færøerne kan der én gang ved kongelig anordning foretages de ændringer af lovens § 16, nr. 15 og 16, og § 18, nr. 1, som sat i kraft for Færøerne, med de afvigelser som de færøske forhold tilsiger.«

§ 22

I lov nr. 453 af 10. juni 2003 om lov om finansiel virksomhed foretages følgende ændring:

1. I § 438 indsættes som *stk. 5*:
»Stk. 5. For Færøerne kan der én gang ved kongelig anordning foretages de ændringer af lovens § 345, stk. 5, som sat i kraft for Færøerne, med de afvigelser som de færøske forhold tilsiger.«

§ 23

I lov nr. 1383 af 20. december 2004 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber, lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, lov om mærkning og skiltning med pris m.v. med flere love (Mulighed for anvendelse af internationale regnskabsstandarder, indførelse af regler om solvensbehov, ændring af reglerne om tavshedspligt, harmonisering af ophørsreglerne, elektroniske penge, ændret opkrævningsmetode for en garantifond for skadesforsikringselskaber, ændrede hæftelsesregler mellem investeringsforeningers afdelinger, overdragelse af kompetence vedrørende prismærkning til økonomi- og erhvervsministeren) foretages følgende ændring:

1. I § 18 indsættes som *stk. 4*:
»Stk. 4. For Færøerne kan der én gang ved kongelig anordning foretages de ændringer af lovens § 1, nr. 60, som sat i kraft for Færøerne, med de afvigelser som de færøske forhold tilsiger.«

§ 24

I lov nr. 491 af 9. juni 2004 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven) med flere love (Ændring af Finanstilsynets og Fondsrådets kompetenceområder, Fondsrådets sammensætning, kontrol af visse virksomheders overholdelse af regler for finansiel information, SE-selskaber) foretages følgende ændring:

1. I § 6 indsættes som *stk. 5*:
»Stk. 5. For Færøerne kan der én gang ved kongelig anordning foretages de ændringer af lovens § 1, nr. 22, som sat i kraft for Færøerne, med de afvigelser som de færøske forhold tilsiger.«

§ 25

I lov nr. 108 af 7. februar 2007 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om aktieselskaber, årsregnskabsloven, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, lov om en garantifond for

skadesforsikringselskaber, lov om forsikringsformidling og forskellige andre love (Gennemførelse af direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MiFID-direktivet) og gennemsigtighedsdirektivet, oplysningskrav ved pengeoverførsler, indbetaling af bidrag til skadesgarantifonden, forsikringsagenters registrering m.v.) foretages følgende ændring:

1. I § 23 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* For Færøerne og Grønland kan der én gang ved kongelig anordning foretages de ændringer af lovens § 3, nr. 69 og 76, som sat i kraft for Færøerne og Grønland, med de afvigelser, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.«

§ 26

I lov nr. 392 af 25. maj 2009 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Videregivelse af kundeoplysninger, outsourcing, oprettelse af andelsklasser og ændringer i hvidvaskloven m.v.) foretages følgende ændring:

1. I § 16 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* For Færøerne og Grønland kan der én gang ved kongelig anordning foretages de ændringer af lovens § 1, nr. 44, som sat i kraft for Færøerne og Grønland, med de afvigelser, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.«

§ 27

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2011, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. § 1, nr. 7, 10-15, 20, 31, 32, 35, 36, 38-40, 43, 63, 67 og 68, træder i kraft den 1. juli 2011.

Stk. 3. § 18, nr. 2, og §§ 19 og 20 træder i kraft den 31. december 2010.

Stk. 4. § 18, nr. 1, træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 5. § 1, nr. 18, 28 og 29, træder i kraft den 1. januar 2013.

Stk. 6. § 23 b i lov om en garantifond for indskydere og investorer, som affattet ved denne lovs § 4, nr. 3, finder også

anvendelse på klager over afgørelser truffet i perioden fra den 1. oktober 2010 indtil lovens ikrafttræden, og kan behandles, uanset 4-ugers fristen, hvis klagen indgives senest 4 uger efter lovens ikrafttræden.

Stk. 7. § 57, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., som affattet ved denne lovs § 3, nr. 9, har virkning på en overførselsordre, der indgår i et system inden lovens ikrafttræden, men som afvikles efter lovens ikrafttræden.

Stk. 8. §§ 77 a og 77 b i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 24, finder anvendelse på finansielle virksomheders eller finansielle holdingvirksomheders aftaler, der indgås, forlænges og fornyes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 9. §§ 77 c og 77 d, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 25, har først virkning for den enkelte virksomhed fra den førstkommende generalforsamling eller tilsvarende, der finder sted efter lovens ikrafttræden.

Stk. 10. Ved anvendelse af §§ 57 og 57 e i lov om værdipapirhandel m.v., som affattet ved denne lovs § 3, nr. 8, 9 og 15, sidestilles indledning af rekonstruktionsbehandling med anmeldelse af betalingsstandsning og åbning af tvangsakkord.

Stk. 11. Andelskasser, som bibeholder at hver andelshaver kun har én stemme, anses fortsat for at være andelselskaber.

§ 28

Stk. 1. §§ 1-11, 13, 15, 16, 18, § 19, nr. 1, og §§ 20-26 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. § 17 gælder ikke for Færøerne.

Stk. 3. §§ 1-5, 15, 18, § 19, nr. 1, og §§ 20-26 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 4. §§ 1-7, 9, 15, 16, 18, § 19, nr. 1, §§ 20, 25 og 26, kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Kompetencekrav til finansielle rådgivere
 - 2.2. Forbud mod lånefinansiering af kapitalindskud
 - 2.3. Aflønning i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder m.v.
 - 2.4. Ophævelse af krav om stemmeretsbegrænsninger i spare- og andelskasser
 - 2.5. Opgørelse af basiskapital
 - 2.6. Bemyndigelse til at fastsætte regler om udstedelse af gældsbreve med vilkår om konvertering
 - 2.7. Kreditvurderingsinstitutter
 - 2.8. Udvidelse af bemyndigelse til offentliggørelse af oplysninger om Finanstilsynets vurdering af finansielle virksomheder
 - 2.9. Fastsættelse af lånegrænse for pant i skibe
 - 2.10. Udvidelse af dispensationsadgang for forsikringselskaber, tværgående pensionskasser, ATP, AES og LD
 - 2.11. Regler om netting i administrationsboer
 - 2.12. Delegation fra Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd samt offentliggørelse af afgørelser og beslutninger, som træffes efter delegation
 - 2.13. Ny tilsynsstruktur i EU
 - 2.14. Mulighed for fastsættelse af afgift for almennyttige organisationer i Grønland og Færøerne
 - 2.15. Indførelse af administrative bødeforelæg og fastsættelse af sanktionsniveau
 - 2.16. Almennyttige organisationer
 - 2.17. Offentliggørelse i henhold til hvidvaskloven
 - 2.18. Tavshedspligt i henhold til hvidvaskloven
 - 2.19. Forbud, oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår om short-selling af værdipapirer
 - 2.20. Ændring af regler om clearing og afvikling samt anvendelse af gældsfordringer som sikkerhed i forbindelse med aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse
 - 2.21. Offentliggørelse af intern viden
 - 2.22. Offentliggørelse i henhold til værdipapirhandelsloven
 - 2.23. Ændrede regler for klageadgang (Garantifonden)
 - 2.24. Anmeldelse af investeringsforeninger m.v.
 - 2.25. Bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om intern revision i ATP og AES
 - 2.26. Risikomærkning af lån
 - 2.27. Indløsning af slidte eller beskadigede mønter
 - 2.28. Ændring af klagefrister i lov om håndhævelse af udbudsreglerne
3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. De administrative konsekvenser for borgerne
6. De miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Sammenfattende skema
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

1. Indledning

Det overordnede formål med lovforslaget er at gennemføre en række initiativer som opfølgning på den finansielle krise. Initiativerne vedrører aflønning, øget

gennemsigtighed og rådgivning samt styrket tilsyn og skærpede sanktionsmuligheder. Lovforslaget indeholder derfor en række ændringer af lovgivningen på det

finansielle område samt en række mindre ændringer, herunder ændringer af teknisk karakter.

Forslaget om kompetencekrav til finansielle rådgivere skal medvirke til at sikre, at medarbejdere, der yder rådgivning om finansielle produkter, såvel simple som komplekse, har den fornødne kompetence til at yde denne rådgivning. Med lovforslaget indsættes en bemyndigelse til, at økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler om kompetencekrav for finansielle rådgivere. Forslaget vil sikre, at disse krav kan stilles til både danske pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber, filialer af sådanne institutter fra udlandet og investeringsrådgivere.

Med lovforslaget foreslås det præciseret, at forbudene i lov om finansiel virksomhed mod lånefinansiering af kapitalindskud, henholdsvis aktie-, andels- og garantbeviser, i den långivende finansielle virksomhed også gælder, hvor tilbuddet om lånet ikke gives på den finansielle virksomheds eget initiativ. Dette medvirker til at sikre, at der ikke er risiko for, at den finansielle virksomheds interesse i at styrke kapitalberedskabet kommer til at overskygge hensynet til kunden.

Lovforslaget har med reglerne om aflønning til formål at medvirke til, at finansielle virksomheders og finansielle holdingvirksomheders aflønning af ledelsen og af ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, ikke fører til overdreven risikovillig adfærd. Der foreslås derfor indsat en bestemmelse i lov om finansiel virksomhed om, at lønpolitik og -praksis i finansielle virksomheder skal være i overensstemmelse med og fremme en sund og effektiv risikostyring. Reglen følger EU-Kommissionens henstilling af 30. april 2009 om aflønningspolitik i finanssektoren (2009/384/EF) samt de ændringer vedrørende aflønning, der blev vedtaget til kapitalkravsdirektivet (direktiv 2006/48 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut) den 11. oktober 2010. Endvidere foreslås det at indsætte yderligere regler, der gennemfører kapitalkravsdirektivets bestemmelser om aflønning i kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber. Direktivet stiller bl.a. krav om en passende balance mellem fast og variabel løn, udbetaling af en del af den variable løn i aktier m.v., udskydelse af en del af den variable løn samt mulighed for at undlade at udbetale variabel løn eller i visse tilfælde kræve variabel løn tilbagebetalt. Endelig stiller direktivet krav om, at der i større virksomheder nedsættes et aflønningsudvalg under bestyrelsen og, at virksomhederne offentliggør nærmere opregnede oplysninger om lønpolitik og aflønning af ansatte, der har en væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil. Som følge af direktivets mulighed for at begrænse brugen af visse instrumenter, herunder ak-

tieoptioner, som en del af den variable løn, foreslås det endvidere, at bestyrelsen og direktionen i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder maksimalt kan blive tildelt aktieoptioner eller lignende instrumenter svarende til 12,5 pct. af henholdsvis honoraret og den faste grundløn inklusive pension. Lovforslaget om aflønning er rettet mod alle finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, selvom de kommende ændringer i kapitalkravsdirektivet om aflønning alene vedrører kreditinstitutter (pengeinstitutter og realkreditinstitutter samt fondsmæglere). For at opretholde ensartede regler for større aktører på det finansielle marked foreslås det at indføre regler om aflønning i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, selvom Arbejdsmarkedets Tillægspension eller Lønmodtagernes Dyrtidsfond heller ikke er omfattet af kapitalkravsdirektivet. Reglerne vil blive tilpasset ATP og LD's særlige forhold.

Forslaget om at ophæve de lovbestemte stemmeretsbegrænsninger har til formål at gøre det lettere for spare- og andelskasser at tiltrække kapital og derigennem medvirke til at muliggøre strukturtilpasninger. Som det ser ud i dag, kan de gældende lovbestemte stemmeretsbegrænsninger hindre et nødvendigt kapitalindskud fra en investor, der ønsker indflydelse i overensstemmelse med sit indskud.

Lovforslaget foreslår lånegrænsen ændret fra 70 pct. til 60 pct. for pengeinstitutter, der yder lån, finansieret med særligt dækkede obligationer, og som er sikret ved pant i skibe. Ændringen skyldes, at direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut kun giver mulighed for en 70 pct. lånegrænse frem til den 31. december 2010.

Det foreslås præciseret, at hvis et livsforsikrings-selskabs forsikringsbestand tages under administration, skal administrator respektere de aftaler, som forsikrings-selskabet eller den tværgående pensionskasse har indgået om netting, dvs. at hvor parterne har indgået flere kontrakter med hinanden, kan deres krav mod hinanden nettoopgøres. Hensigten med forslaget er således at præcisere, at en administrator ikke uden videre kan vælge at fjerne de finansielle kontrakter fra aktivregistret, som ved overgangen til administrationsboet viser sig at være tabsgivende for livsforsikrings-selskabet, mens administrator på den anden side beholder de finansielle kontrakter, der viser sig at give overskud for livsforsikrings-selskabet.

Derudover foreslås der en ændring af reglerne om Fondsrådets og Det Finansielle Virksomhedsråds mulighed for at delegere dele af deres kompetence til Finansstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Bag-

grunden for de foreslåede ændringer er at skabe større fleksibilitet i tilfælde, hvor rådernes gentagne behandling af sammenlignelige sager har fået karakter af rutinesager. Det foreslås ligeledes, at der sker en ligestilling af pligten til at offentliggøre de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles efter beslutning direkte af Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd henholdsvis de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles af Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter en klar og utvetydig delegation fra et af rådene.

Med lovforslaget foreslås det, at der indføres regler, der gennemfører den nye tilsynsstruktur i EU på det finansielle område. Reglerne er baseret på en endnu ikke vedtaget forordning, som forventes at få virkning fra den 1. januar 2011. Forordningen lægger op til, at der oprettes et europæisk finanstilsynssystem (ESFS) bestående af et netværk af nationale finanstilsyn, som samarbejder med tre nye europæiske tilsynsmyndigheder. Disse tre nye tilsyn vil være en europæisk banktilsynsmyndighed, en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger og en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed. To af de tre nye tilsyn vil være en ændring af det nuværende Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS) og Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (CEIOPS). De tre nye tilsyn gives mulighed for at udstede bindende standarder. Hensigten med ESFS er at fremme harmoniseringen af reglerne og samtidig ensarte tilsynspraksis og -håndhævelse. De foreslåede ændringer består i konsekvensrettelser af den finansielle lovgivning som følge af den ændrede tilsynsstruktur samt ændringer som følge af, at de nye tilsynsmyndigheder får nye og mere omfattende beføjelser.

Som en følge af bl.a. den nye tilsynsstruktur i EU vil bestemmelserne om basiskapital blive genstand for løbende justeringer. Herunder vil der i lyset af, at de europæiske tilsynsmyndigheder får mulighed for at udstede bindende standarder, blive behov for at kunne tilpasse de mere detaljerede og tekniske dele af reguleringen hurtigere og mere smidigt. Det foreslås derfor, at reglerne om basiskapital i finansielle virksomheder fremover reguleres på bekendtgørelsesniveau og ikke som nu direkte i lov om finansiel virksomhed.

Med lovforslaget foreslås det, at der indføres regler i hvidvaskloven om, at almennyttige organisationer skal lade sig registrere hos Finanstilsynet, som skal føre tilsyn. Herudover stilles en række krav til de almennyttige organisationer, bl.a. om at organisationen skal have kendskab til identiteten af de største bidragsydere og til bidragsmodtagere, leveringskanaler og samarbejdspartnere og have tilstrækkelige skriftlige interne regler. For-

slaget indeholder endvidere krav om offentliggørelse af oplysninger om organisationens formål samt årsregnskab. Forslaget bygger på en anbefaling fra Financial Action Task Force (FATF). FATF er et mellemstatsligt organ, hvis formål er at udvikle og fremme nationale og internationale politikker til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Reglerne skal gælde organisationer, der indsamler midler til fordel for velgørende, religiøse, kulturelle, uddannelsesmæssige, sociale, videnskabelige eller andre almennyttige formål i udlandet, eller som videresender midler ud af landet til de nævnte formål. Almennyttige organisationer, der udelukkende yder bistand til velgørende formål inden for landets grænser, er ikke omfattet af bestemmelsen. Denne regulering skal medvirke til at hindre, at disse organisationer bliver misbrugt til at kanalisere midler til terrorformål. Samtidig vil regulering skabe større åbenhed om visse almennyttige organisationer og større sikkerhed for, at midler til bidragsydere anvendes til det tilsigtede almennyttige formål.

Med henblik på at skabe øget åbenhed om Finanstilsynets virksomhed og for at styrke efterlevelsen af reglerne i hvidvaskloven foreslås der indført en bestemmelse i hvidvaskloven, hvorefter Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen – i overensstemmelse med, hvad der gælder på andre områder – skal offentliggøre afgørelser truffet i henhold til hvidvaskloven, når afgørelsen er af væsentlig betydning. Offentliggørelsen kan omfatte navnet på den virksomhed, som afgørelsen vedrører, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden, bl.a. med et præventivt sigte. Forslaget om offentliggørelse gælder også for beslutninger om at oversende sager til politimæssig efterforskning. En sådan beslutning kan dog ikke offentliggøres, hvis en offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning.

Der foreslås endvidere indsat en tavshedspligtsbestemmelse i hvidvaskloven for ansatte i Finanstilsynet. Denne bestemmelse modsvarer de regler, som allerede gælder i henhold til bl.a. lov om finansiel virksomhed og lov om værdipapirhandel m.v. Efter den foreslåede bestemmelse er Finanstilsynets medarbejdere forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i tilsynsmyndigheders drift, og eksperter, der handler på tilsynsmyndighedernes vegne. Tavshedspligten suppleres af en række undtagelser, og bestemmelsen kommer derved til at ligne de tavshedsbestemmelser, som Finanstilsynets ansatte er undergivet på andre områder.

Med lovforslaget foreslås indsat en bemyndigelse til at fastsætte regler om oplysningsforpligtelser og øvrige

vilkår om short-selling. Short-selling dækker som begreb over et salg af finansielle aktiver, som sælger ikke selv ejer. Med bankpakken blev der indført en bemyndigelsesbestemmelse i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter der kunne fastsættes regler om forbud mod short-selling af aktier. Der findes i dag ikke regler vedrørende oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår om short-selling. Det foreslås derfor, at der indføres en bemyndigelse for Finanstilsynet til at fastsætte oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår om short-selling i overensstemmelse med Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalgs anbefalinger. Forslaget har til formål at sikre gennemsigtighed om short-selling på de finansielle markeder. Gennemsigtigheden kan bidrage til at modvirke markedsmisbrug og formindske risikoen for u hensigtsmæssige markedsforhold forårsaget af short-selling. Uagtet at EU-Kommissionen har fremsat et forslag om regulering af short-selling, anbefaler Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, at man fra national side allerede nu giver mulighed for at fastsætte oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår om short-selling, da det vurderes, at der vil gå noget tid, før Kommissionens forslag er endeligt vedtaget og trådt i kraft. Med forslaget vil det eventuelt på sigt blive muligt at erstatte det gældende forbud mod short-selling med oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår om short-selling.

Det foreslås endvidere, at der indføres regler om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirhandelssystemer (finality-direktivet) og om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse (collateral-direktivet). Der er tale om ændring af de regler, der regulerer clearing og afvikling af betalinger mellem forskellige betalingssystemer. Behovet for præciseringer skyldes hovedsageligt den øgede internationalisering på området for betalinger og værdipapirer, der nødvendiggør, at visse bestemmelser om clearing og afvikling søges samordnet. Det sikres herved, at en transaktion, der er indgået til afvikling i ét system, kan afvikles i et andet system, der interagerer med det første system. Herudover har der i tilfælde af et pengeinstituts insolvens vist sig et behov for at udstrække direktivets beskyttelse af transaktioner til at gælde hele den forretningsdag, hvor insolvensbehandlingen indtræder. Med forslaget implementeres direktiv 2009/44/EF om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer (ændring af de eksisterende finality- og collateral-direktiver).

Lovforslaget indeholder desuden et forslag til ændring af lov om værdipapirhandel m.v. Med ændringen indføres en ny oplysningsforpligtelse for udstedere, hvis

værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked. Ændringen vil medføre en forpligtelse til at offentliggøre intern viden, der ikke længere er holdt fortrolig, også selvom denne viden vedrører et eller flere forhold eller begivenheder, der endnu ikke er realiseret.

Finanstilsynet har efter lov om værdipapirhandel m.v. mulighed for at offentliggøre navnet på en virksomhed eller en fysisk person, som meddeles en påtale for overtrædelse af loven eller bestemmelser fastsat i medfør heraf. Offentliggørelse kan ske, når det skønnes at være af interesse for offentligheden at kende navnet på den fysiske eller den juridiske person. Det foreslås, at Finanstilsynet fremover også får mulighed for at offentliggøre fysiske og juridiske personers overtrædelse af reglerne om oplysningsforpligtelser om short-selling og reglerne om forbud mod short-selling af værdipapirer. Offentliggørelse af påtaler vil medvirke til, at personer og virksomheder omfattet af værdipapirhandelsloven retter deres opmærksomhed på vigtigheden af overholdelse af lovgivningen på området.

Finanstilsynet kan, som konsekvens af manglende overholdelse af lov om en garantifond for indskydere og investorer og regler udstedt i medfør af loven eller bestemmelser i garantifondens vedtægter, tilbagekalde et instituts tilladelse til at drive virksomhed. Da en tilbagekaldelse af et instituts tilladelse til at drive virksomhed er en indgribende foranstaltning, foreslås der indført mulighed for, at disse afgørelser, som er truffet af Finanstilsynet i henhold til lov om en garantifond for indskydere og investorer, kan indbringes for Erhvervsankenævnet i stedet for, at anlæggelse af retssag er eneste alternativ.

Det foreslås tillige, at der indføres mindre ændringer i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. For det første er der tilsigtet en byrdelettelse for foreningens bestyrelse, idet antallet af dokumentation, som skal indsendes ved anmeldelse til registrering og ansøgning om godkendelse af vedtægtsændringer, nedsættes. For det andet foretages enkelte konsekvensrettelser som følge af den nye selskabslov, så det ved anmeldelse og registrering af foreninger er selskabslovens regler, der finder anvendelse med de fornødne tilpasninger.

Finanstilsynet har i lov om finansiell virksomhed hjemmel til at fastsætte regler om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og i sådanne virksomheders dattervirksomheder. Herunder kan Finanstilsynet fastsætte bestemmelser om intern revision. Lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og lov om arbejdsskadesikring indeholder ikke tilsvarende hjemmel til at fastsætte regler om intern revision i ATP og AES. Da det generelt i lovgivningen om

ATP og AES er tilstræbt, at der er størst mulig overensstemmelse mellem reglerne for finansielle virksomheder og reglerne vedrørende ATP og AES – bl.a. med henblik på at sikre, at borgere, der har krav på ydelser fra disse institutioner, har samme grad af tryghed som efter lov om finansiell virksomhed – foreslås det, at bemyndigelsen til at udfærdige regler for revisionens gennemførelse i henholdsvis ATP og AES udvides til også at omfatte regler om intern revision.

Lovforslaget indeholder endvidere en ændring af møntloven således, at der fastsættes nærmere regler for, hvornår statens kasser og Danmarks Nationalbank er forpligtet til at ombytte mønter, der er meget slidte eller beskadigede. Med lovforslaget indføres en bestemmelse om, at mønter, der er slidte eller væsentligt beskadiget, eller som har været udsat for en behandling, som har eller med rimelighed kunne forventes at have modificerende virkninger, ikke er lovligt betalingsmidler, og dermed ikke skal ombyttes. Samtidig bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere bestemmelser herom, hvis det skulle vise sig nødvendigt med uddybende regler.

Formålet med lovforslaget er herudover at bringe visse klagefrister i lov om håndhævelse af udbudsreglerne m.v. i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF, som er implementeret med lov om håndhævelse af udbudsreglerne m.v. Såfremt en medlemsstat indfører klagefrister, fastsætter direktivet visse minimumsfrister og betingelser. Danmark har med lov om håndhævelse af udbudsreglerne m.v. valgt at indføre klagefrister. Disse frister skal leve op til minimumsfristerne i direktivet. Den gældende klagefrist, som er fastsat i lovens § 7, stk. 3, betyder, at klagefristen er kortere, end direktivet foreskriver. Med lovforslaget bringes klagefristerne i overensstemmelse med direktivets minimumskrav.

Lovforslaget indeholder endvidere flere bemyndigelsesbestemmelser, hvorefter økonomi- og erhvervsministeren og Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler på nærmere angivne områder. Med lovforslaget foreslås det for det første at etablere hjemmel til, at Finanstilsynet, i nærmere angivne sager om overtrædelse af lov om finansiell virksomhed og lov om værdipapirhandel m.v., kan udstede administrative bødeforelæg efter principperne i retsplejelovens § 832 om politiets bødeforelæg. Finanstilsynet vil som tilsynsmyndighed kunne reagere umiddelbart ved at udstede et bødeforelæg, når Finanstilsynet konstaterer en overtrædelse.

For det andet foreslås det at bemyndige Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om finansielle virksomheders udstedelse af gældsbreve med vilkår om konver-

tering til aktie-, garanti- eller andelskapital. Dette vil bl.a. omfatte den selskabsretlige behandling af udstedelsen af eksempelvis hybrid kernekapital, herunder f.eks. generalforsamlingens beslutning om at foretage den nødvendige kapitalforhøjelse eller bemyndigelsen til bestyrelsen herom. Reglerne vil tage udgangspunkt i selskabslovens kapitel 10 med de justeringer, der er nødvendige for at tilpasse reglerne de finansielle virksomheders særlige forhold. Reglerne, der udarbejdes i medfør af bemyndigelsen, forventes indsat i den kommende bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital.

Direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut fastslår, at et kreditinstitut kan lade den kapital, der reserveres til fremtidige tab, afhænge af en kreditvurdering fra et eksternt kreditvurderingsinstitut, som skal være godkendt af de kompetente myndigheder. Det foreslås i den forbindelse i dette lovforslag, at der indsættes en bemyndigelsesbestemmelse i lov om finansiell virksomhed, hvorefter Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for godkendelse af kreditvurderingsinstitutter og kreditvurderingsinstitutters offentliggørelse af oplysninger.

Den gældende offentliggørelsesbekendtgørelse, som har hjemmel i lov om finansiell virksomhed § 347 a, og som omhandler penge- og realkreditinstitutters pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af instituttet, medvirker til at sikre, at offentligheden i højere grad får adgang til den information, der i dag kun går fra Finanstilsynet til penge- og realkreditinstitutters ledelse og ikke til aktionærer og kunder. De hensyn, som ligger bag den betragtning om, at offentligheden skal have øget indsigt i den finansielle sektor, gør sig også gældende for så vidt angår øvrige finansielle virksomheder, som er underlagt Finanstilsynets tilsyn. Bemyndigelsen foreslås derfor udvidet til at omfatte alle finansielle virksomheder. Det foreslås tillige at udvide bemyndigelsen således, at Finanstilsynet får mulighed for at offentliggøre oplysningerne før den finansielle virksomhed i de situationer, hvor det synes hensigtsmæssigt, f.eks. i tilfælde hvor den finansielle virksomhed ikke kan offentliggøre meddelelsen på sin hjemmeside, eller hvis virksomheden helt ubegrundet undlader at offentliggøre redegørelsen.

Herudover foreslås det at indsætte en bemyndigelse for Finanstilsynet til at meddele forsikringsselskaber, tværgående pensionskasser, ATP, AES og LD dispensation fra bestemmelsen om, at hvert selskab ikke investerer mere end 10 pct. af de samlede forsikringsmæssige bruttohensættelser i aktier, andre værdipapirer, der kan sidestilles med aktier, og obligationer, der ikke omsættes på et reguleret marked. Udvidelsen af dispensationsadgangen for forsikringsselskaber og tværgående pensi-

onsselskaber har baggrund i direktiv 2002/83/EF om livsforsikring, som åbner adgang for, at myndighederne under nærmere angivne betingelser kan meddele denne dispensation.

Der skabes endvidere hjemmel til, at der kan opkræves afgift fra almentnyttige organisationer, som anmoder om registrering, i Grønland og på Færøerne.

Endelig forslås det at indføre en bemyndigelse i lov om finansiel virksomhed og lov om markedsføring, som skal gøre det muligt at udstede en bekendtgørelse om risikomærkning af lån uanset om disse ydes og/eller formidles af finansielle virksomheder som banker og realkreditinstitutter eller af finansieringsselskaber, der ikke er reguleret af den finansielle lovgivning. Formålet er at indføre bindende regler om risikomærkning af lån, ligesom det er sket på området for investeringsprodukter. Mærkningen skal give en låntager mulighed for let og hurtigt at sammenligne forskellige former for lån og få en simpel adgang til en let tilgængelig information om, at visse låneformer har nogle karakteristika, som betyder, at man som låntager skal tænke sig godt om, inden man optager et sådant lån.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Kompetencekrav til finansielle rådgivere

2.1.1. Gældende ret

Der er i den nuværende finansielle lovgivning ikke hjemmel til at fastsætte regler om kompetencekrav til finansielle rådgivere.

2.1.2. Baggrunden for forslaget

Forslaget har til formål at gennemføre regeringens forbrugerpolitiske handlingsplan fra januar 2010, hvorefter der skal indføres en certificeringsordning for medarbejdere, der yder rådgivning om komplicerede produkter. Forslaget skal sikre, at rådgivere, der yder rådgivning om finansielle ydelser, har de fornødne kompetencer til at yde rådgivning. Forslaget skal endvidere sikre, at disse krav kan stilles til både danske pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber, filialer af sådanne institutter fra udlandet og investeringsrådgivere.

2.1.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at der i lov om finansiel virksomhed § 43 indsættes et nyt stykke, der bemyndiger økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om kompetencekrav til finansielle rådgivere.

For at sikre at bemyndigelsen også finder anvendelse på investeringsrådgivere, jf. lov om finansiel virksomhed § 343 a-n, foreslås det, at der indsættes en henvisning

til § 43, stk. 4, i § 343 g, der opregner hvilke dele af § 43, der finder anvendelse for investeringsrådgivere.

Bemyndigelsen vil blive anvendt til at stille krav om, at de omfattede virksomheder skal sikre, at deres medarbejdere har kompetence til at yde forsvarlig rådgivning om finansielle ydelser. Dette omfatter finansielle instrumenter omfattet af MiFID-direktivet samt tilsvarende finansielle ydelser, f.eks. garant- og andelsbeviser. Der vil endvidere blive stillet krav om, at virksomhederne skal fastsætte forretningsgange for rådgivning om visse finansielle ydelser, der sikrer, at alle rådgivere har gennemgået et uddannelsesforløb, inden de begynder at yde rådgivning om finansielle ydelser. For mere komplicerede finansielle ydelser vil det blive fastsat, at rådgivning kun kan ydes efter, at rådgiverne har bestået en nærmere fastlagt prøve.

2.2. Forbud mod lånefinansiering af kapitalindskud

2.2.1. Gældende ret

Det fremgår af lov om finansiel virksomhed § 46, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber ved tegning af kapitalindskud omfattet af § 132 og § 136, stk. 1, ikke samtidig må tilbyde lånefinansiering til køb af kapitalindskud i den långivende finansielle virksomhed.

Endvidere fremgår det af lov om finansiel virksomhed § 46 a, som blev indsat ved lov nr. 67 af 3. februar 2009 om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter (Kreditpakken), at pengeinstitutter ikke må tilbyde detailkunder eller professionelle kunder lånefinansiering i forbindelse med salg af ansvarlig kapital i form af aktier, andelsbeviser eller garantbeviser i det pågældende institut. Pengeinstitutterne må dog tilbyde lånefinansiering til pengeinstitutters ansattes køb af medarbejderaktier som led i en medarbejderaktieordning.

Både lovens §§ 46 og 46 a har, med udgangspunkt i konkrete sager, til formål at forhindre, at finansielle virksomheder, som har en direkte interesse i at tilvejebringe ny kapital, påvirker kunderne til en lånefinansiering heraf. Der er i disse tilfælde risiko for, at hensynet til at styrke kapitalberedskabet kommer til at overskygge hensynet til kunden. Hertil kommer, at en finansiel virksomhed ikke bør finansiere egne kapitaludvidelser, idet den finansielle virksomhed dermed ikke reelt bliver tilført ny kapital.

2.2.2. Baggrunden for forslaget

Forslaget til en nyaffattelse af lov om finansiel virksomhed § 46 har til formål at præcisere, at forbuddet mod lånefinansiering af både kapitalindskud, aktier, andelsbeviser og garantbeviser i den långivende finansielle

virksomhed også gælder, hvor tilbuddet om lånet ikke gives på den finansielle virksomheds eget initiativ.

Det vurderes, at der ikke er behov for at udstrække forbuddet mod lånefinansiering af køb af kapitalindskud til også at omfattet godkendte modparter, f.eks. pengeinstitutter, som defineret i bekendtgørelse nr. 964 af 30. september 2009 om investorbekyttelse ved værdipapirhandel, hvorfor anvendelsesområdet for den gældende § 46 indskrænkes, idet det foreslås, at lånefinansiering til køb af kapitalindskud alene skal forbydes, når disse lån optages af detailkunder eller professionelle kunder, men ikke for så vidt angår godkendte modparter.

2.2.3 Forslagets indhold

Med den foreslåede ændring præciseres det i lov om finansiel virksomhed § 46, at forbuddet mod lånefinansiering af både kapitalindskud, aktier, andelsbeviser og garantbeviser i den långivende finansielle virksomhed også gælder, hvor tilbuddet om lånet ikke gives på den finansielle virksomheds eget initiativ. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at der ydes et blacolån, som kunden efterfølgende anvender til køb af f.eks. kapitalindskud i den pågældende finansielle virksomhed. Tilsvarende gælder for en kundes træk på en allerede etableret kassekredit. Det afgørende for forbuddets anvendelsesområde er, at lånet ydes med henblik på køb af kapitalindskud, aktier, andelsbeviser eller garantbeviser i den långivende finansielle virksomhed. Det skal således stå långiver klart, at lånet har til formål at finansiere køb af kapitalindskud m.m. Denne betingelse vil f.eks. være opfyldt i de tilfælde, hvor et lån ydes med sikkerhed i netop udstedte aktier i det långivende pengeinstitut.

Ligesom i den gældende § 46 a gælder forbuddet mod pengeinstitutters lånefinansiering af salg af ansvarlig kapital, i form af aktier, andelsbeviser eller garantbeviser i det pågældende institut, ikke for pengeinstituttets ansattes køb af medarbejderaktier som led i en medarbejderaktieordning.

Herudover indeholder forslaget en indskrænkning af anvendelsesområdet for den nugældende § 46. Som anført ovenfor under punkt 2.2.1. indeholder § 46 a kun et forbud mod at tilbyde lån til detailkunder og professionelle kunders køb af aktier, andelsbeviser eller garantbeviser i det pågældende institut. Denne begrænsning gælder ikke i den gældende § 46 om lånefinansiering til køb af kapitalindskud. Med forslaget til nyaffattelsen af § 46 foreslås det i stk. 1, at også lånefinansiering til køb af kapitalindskud skal forbydes, når disse lån optages af detailkunder eller professionelle kunder.

2.3. Aflønning i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder m.v.

2.3.1. Gældende ret

I forbindelse med Kreditpakken (lov nr. 67 af 3. februar 2009 om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter) blev der indsat en bestemmelse i lov om finansiel virksomhed, hvorefter variable løndele for direktionsmedlemmer i finansielle virksomheder højst må udgøre 50 pct. af den faste grundløn inklusive pension. I den periode hvor et penge- eller realkreditinstitut modtager statsligt indskudt hybrid kernekapital i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter, er begrænsningen yderligere skærpet, idet de variable løndele til direktionen i disse institutter højst må udgøre 20 pct. af den samlede grundløn inklusive pension. Det følger endvidere af lov om statsligt kapitalindskud og af kapitel 4 a om individuel statsgaranti i lov om finansiel stabilitet, at virksomheder, der har modtaget henholdsvis statsligt kapitalindskud eller individuel statsgaranti, ikke må iværksætte nye aktieoptionsprogrammer eller andre lignende ordninger til direktionen eller forlænge eller forny eksisterende programmer.

I sammenhæng med begrænsningen af brugen af variabel løn blev der i øvrigt indført et krav i lov om finansiel virksomhed, hvorefter formanden for bestyrelsen i en finansiel virksomhed over for virksomhedens øverste organ skal redegøre for aflønningen af virksomhedens direktion i det foregående, indeværende og kommende regnskabsår.

2.3.2. Baggrunden for forslaget

EU-Kommissionen vurderer, at det var en medvirkende faktor til finanskrisen, at der bl.a. var en u hensigtsmæssig aflønningspraksis, der indbød til overdreven risikovillig adfærd, i en række finansielle virksomheder. I store dele af finanssektoren havde den gældende aflønningspraksis en tendens til at belønne kortsigtede gevinster og tilskynde medarbejderne til risikofyldte aktiviteter, som gav mulighed for høj indtjening på kort sigt, og som samtidig gjorde virksomhederne sårbare for store tab på længere sigt. EU-Kommissionen opstillede på den baggrund en række generelle principper for lønpolitik i sin henstilling af 30. april 2009 om aflønningspolitik i finanssektoren (2009/384/EF). Henstillingen supplerer Kommissionens henstilling af 30. april 2009 om ordningen for aflønning af medlemmer af ledelsen i børsnoterede selskaber (2009/385/EF).

Økonomi- og Erhvervsministeriet nedsatte herefter en arbejdsgruppe med deltagelse af repræsentanter fra Beskæftigelsesministeriet, Finansministeriet, Finanstilsynet, Danmarks Nationalbank, Finansrådet, Forsikring &

Pension, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Akademikernes Centralorganisation og Finansforbundet samt med en repræsentant for Økonomi- og Erhvervsministeriet på formandsposten (herefter benævnt "Arbejdsgruppen"). Arbejdsgruppen fik til opgave at stille forslag om, hvordan EU-Kommissionens henstilling kunne implementeres i dansk ret. Arbejdsgruppen afleverede sin rapport til Økonomi- og Erhvervsministeren den 1. december 2009 og anbefalede en tredelt implementering bestående af anbefalinger fra Komitéen for god Selskabsledelse om lønpolitik i børsnoterede selskaber, kodeks om lønpolitik fra brancheorganisationerne til den finansielle sektor samt ændring af § 71 i lov om finansiel virksomhed, der vedrører krav til virksomhedens risikostyring.

I juni 2009 fremsatte EU-Kommissionen endvidere et forslag til revision af kapitalkravsdirektivet. Ændringsdirektivet (i det følgende benævnt "kapitalkravsdirektivet", idet der henvises til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikken i den udgave, som Rådet har vedtaget og offentliggjort i en pressemeddelelse af 11. oktober 2010) indeholder bestemmelser om aflønning for ledelsen i kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber samt andre ansatte i disse virksomheder, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil. Derudover omfatter direktivet også i et vist omfang ansatte i kontrolfunktioner. Direktivets bestemmelser om aflønning følger EU-Kommissionens henstilling, men er dog mere konkrete og stiller i visse tilfælde yderligere krav.

Som følge af Kommissionens henstilling om aflønningspolitik i finanssektoren samt de nye regler om aflønning i kapitalkravsdirektivet foreslås det, at indføre en bestemmelse i lovens § 71, stk. 1, nr. 9, om at finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal have en aflønningspolitik og –praksis, som er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring. Endvidere foreslås det på baggrund heraf, at indsætte regler i lovens §§ 77 a – 77 d, der navnlig regulerer brugen af variabel løn for bestyrelsen og direktionen samt andre væsentlige risikotagere m.v. i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, krav om nedsættelse af et aflønningsudvalg i større finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder samt virksomhedernes oplysningsforpligtelser vedrørende aflønning. På baggrund af arbejdsgruppens rapport samt den politiske aftale mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og forligspartierne (Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal

Alliance), der blev indgået den 31. august 2010, foreslås det, at aflønningsreglerne skal gælde for alle finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder samt ATP og LD. Som følge af aftalen suppleres lovforslagets gennemførelse af de EU-retlige regler tillige af særlige danske krav til aflønning i den finansielle sektor.

Lovforslagets regler om aflønning gælder danske virksomheder og som udgangspunkt derfor også disses filialer i andre lande. Ligesom visse bestemmelser i lov om finansiel virksomhed finder anvendelse på filialer af udenlandske finansielle virksomheder i Danmark, der ikke er meddelt tilladelse i et andet land inden for EU, kan det heller ikke udelukkes, at der findes tilsvarende regulering i disse lande for danske filialer. Reglerne om aflønning finder derfor anvendelse på danske filialer i lande uden for EU med de nødvendige tilpasninger, som værtslandes lovgivning måtte kræve.

Forslagene har til formål at medvirke til, at finansielle virksomheders og finansielle holdingvirksomheders aflønning af bestyrelsen, direktionen samt medarbejdere, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, ikke medvirker til overdreven risikoadfærd.

Finanstilsynet vil som led i det almindelige tilsyn også føre tilsyn med, at de finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder overholder reglerne om aflønning. Det fremgår af ændringerne til kapitalkravsdirektivet, at Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS) skal udarbejde retningslinjer for en forsvarlig lønpolitik, som er i overensstemmelse med direktivet. Disse retningslinjer er på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse endnu ikke udarbejdet. Finanstilsynet vil i forbindelse med sit tilsyn anvende Det Europæiske Bankudvalgs retningslinjer. Det vil i den sammenhæng blive vurderet, om disse retningslinjer vil nødvendiggøre lovændringer. Tilsvarende vil Finanstilsynet i fremtiden også tage højde for de eventuelle retningslinjer for aflønning på forsikringsområdet, der måtte blive udarbejdet af Det Europæiske Forsikringstilsynsudvalg (CEIOPS)

2.3.3. Forslagets indhold

2.3.3.1. Lønpolitik

Der foreslås indsat en bestemmelse i lov om finansiel virksomhed § 71, stk. 1, nr. 9, og stk. 3, om, at lønpolitikken i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal være i overensstemmelse med og fremme en sund og effektiv risikostyring. Der er efter lovens § 71, stk. 2, mulighed for at fastsætte nærmere regler herom i bekendtgørelsesform.

Da bestemmelsen i § 71 alene gælder for finansielle virksomheder, foreslås det i overensstemmelse med Kommissionens henstilling, at der indsættes en bestemmelse om, at kravene i § 71, stk. 1, nr. 9, og den tilhørende bekendtgørelse tillige gælder for finansielle holdingvirksomheder.

Der indsættes tilsvarende bestemmelser i § 23 b, stk. 1, nr. 7 og 8, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, og i § 4 c, stk. 1, nr. 7 og 8, i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond.

2.3.3.2. Begrænsninger i brugen af variabel løn

Det foreslås at udvide bestemmelsen i § 77 a om, at virksomhederne skal overholde et loft for direktionens variable løn, til også at omfatte bestyrelsen og andre ansatte i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil. Derudover fastholdes det gældende loft på 50 pct. af den faste grundløn inklusive pension for direktionen i finansielle virksomheder og udstrækkes til også at omfatte direktionen i finansielle holdingvirksomheder. For ansatte, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, foreslås det, at virksomheden skal fastsætte et passende loft, som kan variere afhængig af den pågældende medarbejders aktiviteter m.v.

Særligt for så vidt angår virksomheder, der modtager statsstøtte, herunder statsligt kapitalindskud eller individuel garanti fra staten, fastholdes loftet for den variable aflønning på 20 pct. af den faste grundløn inklusive pension i forhold til direktionen. Endvidere foreslås det, at der indsættes et loft for den variable aflønning for bestyrelsen i disse virksomheder på 20 pct. af bestyrelseshonoraret. Tilsvarende foreslås det at udvide det allerede gældende krav for direktionen i virksomheder, der modtager statsligt kapitalindskud eller individuel statsgaranti, om, at der ikke må igangsættes nye aktieoptionsprogrammer eller lignende, ligesom eksisterende programmer ikke må forlænges eller fornyes, til også at omfatte bestyrelsen i virksomheder, der modtager statsstøtte, hvis de har en anseelig størrelse og karakter af ekstraordinære tiltag overfor den finansielle sektor – i lighed med de allerede gennemførte ordninger med generel statsgaranti, statslige kapitalindskud og individuelle statsgarantier. Forslaget suppleres med, at der i disse virksomheder stilles krav om, at lønpolitikken indeholder en grænse for den samlede tildeling af variabel løn til bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere m.v. set i forhold til virksomhedens indtjening. De særlige begrænsninger foreslås endelig udvidet til at omfatte alle finansielle virksomheder eller holdingvirksomheder, der er ejet af Finansiell Stabilitet A/S.

Det foreslås endvidere, at der indsættes yderligere restriktioner for virksomhedernes brug af variable løndelev til den samme personkreds som nævnt ovenfor (bestyrelsen, direktionen og væsentlige risikotagere). For det første skal virksomheden sikre sig, at mindst 50 pct. af en eventuel variabel løndel består af aktier eller aktiebaserede instrumenter i virksomheden eller i dennes modervirksomhed, som ejer den fuldt ud, eller i andre typer af instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed. Sidstnævnte kan eksempelvis være hybrid kernekapital i den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed. Kravet suppleres med, at virksomheden skal sikre sig, at modtageren af disse aktier m.v. forpligter sig til ikke at afhænde disse i en af virksomheden fastsat passende periode samt forpligter sig til i samme periode ikke at foretage en afdækning af den risiko, der knytter sig til disse aktier m.v. Som følge af direktivets mulighed for at begrænse brugen af visse instrumenter, herunder aktieoptioner, som en del af den variable løn, foreslås det dog, at bestyrelsen og direktionen i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder maksimalt kan modtage aktieoptioner eller lignende instrumenter svarende til 12,5 pct. af henholdsvis bestyrelseshonoraret og den faste grundløn inklusive pension. Der indføres samtidig et krav om, at aktieoptionsordninger og lignende ordninger til disse personer, som overstiger denne grænse, ikke kan forlænges eller fornyes. Derudover foreslås det, at virksomheden skal sikre sig, at udbetaling af mindst 40 pct. af en eventuel variabel løndel til de omfattede personer, udskydes over en periode på mindst tre år, for bestyrelsen og direktionen mindst fire år, med en lige fordeling over årene. Ved større variable løndelev foreslås det, at mindst 60 pct. af den variable løn udskydes på samme måde.

Den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed skal sikre sig, at virksomheden kan undlade at udbetale den variable del af lønnen til de ovennævnte personer helt eller delvist, såfremt virksomheden på tidspunktet for udbetaling af den variable løn ikke overholder kapitalkravet eller solvenskravet, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko herfor. På tilsvarende måde skal virksomheden sikre sig, at virksomheden ikke udbetaler variabel løn til medlemmer af bestyrelsen eller direktionen, såfremt virksomheden har fået en frist fra Finanstilsynet til opfyldelse af solvenskravet, eller for forsikringselskaber, at Finanstilsynet har stillet krav om, at selskabet udarbejder en plan for genoprettelse af selskabets økonomiske stilling. Derudover skal virksomheden sikre sig, at udbetalingen af den udskudte variable løndel er betinget af, at de kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable

løndel, fortsat er opfyldt, samt at virksomhedens økonomiske situation ikke er væsentligt forringet i forhold til tidspunktet for beregningen af den variable løndel. Endelig fremgår det af forslaget, at virksomheden skal sikre sig, at den kan kræve den variable løn helt eller delvist tilbagebetalt fra de ovennævnte personer, hvis denne løn er udbetalt på grundlag af oplysninger om resultater, som kan dokumenteres at være fejlagtige, og at modtageren er i ond tro.

Der indsættes en ny § 24 f i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, og en ny § 5 e i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond, hvorefter økonomi- og erhvervsministeren får hjemmel til efter forhandling med beskæftigelsesministeren, at fastsætte nærmere regler for den i § 23 b, stk. 1, nr. 9, nævnte aflønningspolitik, herunder for Finanstilsynets tilsyn hermed.

2.3.3.3. Aflønningsudvalg

Begrænsningerne i forhold til brug af variabel aflønning suppleres med et krav om, at der i større finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de to seneste regnskabsår på balance-tidspunktet i gennemsnit har haft 1000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsættes et aflønningsudvalg. Udvalget skal forberede bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning – eksempelvis gennemgang af lønpolitikken. Kravet om aflønningsudvalg i større virksomheder følger af direktivet.

For så vidt angår Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagernes Dyrtdsfond vil det ved fastsættelsen af de nærmere regler i samarbejde med beskæftigelsesministeren blive vurderet, hvorledes et eventuelt aflønningsudvalg kan tilpasses deres særlige struktur.

2.3.3.4. Godkendelse af lønpolitikken på generalforsamlingen – ”say on pay”

For at styrke kapitalejernes indflydelse på virksomhedens lønpolitik foreslås det, at der indsættes regler om ”say on pay” i den betydning, at lønpolitikken, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn samt retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser, skal forelægges til godkendelse for virksomhedens øverste organ (oftest generalforsamlingen).

Der indsættes tilsvarende bestemmelser i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond.

2.3.3.5. Virksomhedernes oplysningsforpligtelser om aflønning

Det foreslås, at der indføres en hjemmel til, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for de finansielle virksomheders og de finansielle holdingvirksomheders oplysningsforpligtelser vedrørende aflønning. De nærmere regler, som Finanstilsynet vil udstede i medfør heraf, vil blandt andet følge af kapitalkravsdirektivets krav om oplysningsforpligtelser på aflønningsområdet. Der vil dels være tale om, at virksomhederne skal være forpligtede til at offentliggøre forhold vedrørende deres lønpolitik og –praksis samt dels være forpligtede til at offentliggøre samlede beløbsstørrelser vedrørende aflønning fordelt på henholdsvis bestyrelse, direktion og andre væsentlige risikotagere.

For så vidt angår Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagernes Dyrtdsfond foreslås der indsat en hjemmel til at udstede lignende regler efter forhandling med beskæftigelsesministeren.

2.4. Ophævelse af krav om stemmeretsbegrænsninger i spare- og andelskasser

2.4.1. Gældende ret

Det fremgår af lov om finansiell virksomhed § 81, stk. 3, som regulerer sparekasser, at sparekassens indskydere og garant er stemmeberettigede ved valg til repræsentantskabet, at hver indskyder kun kan afgive en stemme, og at hver garant har 1 stemme for hver 1.000 kr. indbetalt garantikapital, dog højst 20 stemmer. Det gælder endvidere efter stk. 5, at hvis en indskyder i sparekassen har ret til at indtræde som garant og antallet af stemmer, der kan afgives af garant, er mindst 1.000, kan det uanset bestemmelsen i stk. 3, fastsættes i sparekassens vedtægter, at repræsentantskabet alene vælges af garantene, og at en garant har 1 stemme for hver 1.000 kr. indbetalt garantikapital, dog højst 20 stemmer.

Det fremgår af § 85, stk. 2, som regulerer andelskasser, at enhver andelshaver har ret til at møde op på generalforsamlingen og tage ordet, og at hver andelshaver har 1 stemme.

2.4.2. Baggrunden for forslaget

Lov om finansiell virksomhed indeholder krav om, at der skal være stemmeretsbegrænsninger i både spare- og andelskasser. I sparekasser hæfter garantene med deres indskud ligesom andelshaverne hæfter med deres indskud i andelskasser. Stemmeretsbegrænsningerne bevirker, at hverken garant i sparekasser eller andelshaver i andelskasser kan opnå en indflydelse, der er i overensstemmelse med deres indskud, idet formålet med stemmeretsbegrænsningerne er, at der ikke skal være en

enkelt garant eller andelshaver, som skal kunne udøve bestemmende indflydelse i henholdsvis spare- eller andelskassen.

Der er ikke enighed om, hvorvidt stemmeretsbegrænsninger generelt set er gavnlige eller ej. Der er dog risiko for, at de nugældende stemmeretsbegrænsninger i lov om finansiel virksomhed vil kunne forhindre nødvendige kapitalindskud i spare- eller andelskasser fra investorer, der ønsker indflydelse i overensstemmelse med deres indskud. Derudover kan stemmeretsbegrænsninger have den effekt, at de beskytter en bestyrelse, som ellers ville kunne blive afsat af henholdsvis garantier eller andelshavere. Der ses derfor ingen grund til at opretholde et lovkrav herom. Det bør i stedet være op til den enkelte sparekasses garantier eller den enkelte andelskasses andelshavere at bestemme, om der skal være stemmeretsbegrænsninger i vedtægterne.

2.4.3. Forslagets indhold

Det foreslås at ophæve bestemmelsen om, at hver garant i en sparekasse højst har 20 stemmer, og at hver andelshaver har en stemme. Med forslaget vil det ikke længere være et lovkrav, at spare- og andelskassen har stemmeretsbegrænsninger.

Forslaget betyder ikke, at de stemmeretsbegrænsninger, som spare- og andelskasser har i dag, skal ophæves. Spørgsmålet om hvorvidt disse stemmeretsbegrænsninger fortsat skal gælde bestemmes af henholdsvis sparekassens kompetente organ (repræsentantskabet) eller andelskassens kompetente organ (generalforsamlingen) med respekt af de majoritets- og quorumregler samt den pågældende stemmeretsbegrænsning, der findes i spare- og andelskassens vedtægter.

Det foreslås endvidere at indsætte en overgangsregel for de andelskasser, der eksisterer i dag, således at de kan fortsætte med at anses for at være andelsselskaber, såfremt de i vedtægterne bibeholder, at hver andelshaver kun har én stemme. Andelskasser, som vælger at ophæve stemmeretsbegrænsningen, er stadig andelskasser, så længe de driver pengeinstitutvirksomhed.

2.5. Opgørelse af basiskapital

2.5.1. Gældende ret

Det fremgår af lov om finansiel virksomhed § 124, stk. 2, at basiskapitalen i penge- og realkreditinstitutter altid skal udgøre mindst 8 pct. af de risikovægtede poster (solvenskravet) og mindst 5 millioner euro (minimumskapitalkravet). Ifølge § 128, stk. 1, består basiskapitalen af den reducerede kernekapital tillagt den reducerede supplerende kapital og fratrukket beløb i henhold til § 139.

Reglerne for opgørelse af basiskapitalen fremgår af lov om finansiel virksomhed §§ 128-139. Efter lovens §§ 129-131 består den reducerede kernekapital bl.a. af egenkapital, evt. overført overskud eller underskud, indbetalt garantikapital og hybrid kernekapital, som bliver reduceret med bl.a. foreslået udbytte, immaterielle aktiver og skatteaktiver.

Det fremgår herudover af lovens § 145, stk. 1, at et engagement med en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder efter fradrag for henholdsvis særlig sikre dele og modtagne sikkerheder, garantier m.v., ikke må overstige 25 pct. af basiskapitalen. Basiskapitalen opgøres uden tillæg i medfør af § 135, stk. 1, nr. 4, og af fradrag i medfør af § 131, stk. 2, nr. 3, og § 139, stk. 1, nr. 4 og 5.

2.5.1.1. Strafferamme

Det fremgår af lov om finansiel virksomhed § 373, stk. 1, at overtrædelse af § 129, stk. 9, § 134, nr. 7, og § 138, nr. 8, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

2.5.2. Baggrunden for forslaget

Bestemmelserne i lov om finansiel virksomhed §§ 128-139 er genstand for løbende justeringer som følge af nye direktivbestemmelser samt uddybende standarder og vejledninger fra Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS) og Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (CEIOPS).

Med forslag til ændringen af CEBS og CEIOPS til europæiske tilsynsmyndigheder der kan udstede bindende standarder (forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk banktilsynsmyndighed KOM(2009)501 og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger KOM(2009)502), vil der være behov for at kunne tilpasse reguleringen hurtigere. Finanstilsynet er af den opfattelse, at det derfor er mest hensigtsmæssigt, at reglerne for opgørelse af basiskapitalen i finansielle virksomheder gennemføres på bekendtgørelsesniveau.

For at sikre en korrekt opgørelse af basiskapitalen ved store engagementer foreslås det samtidig, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for justering af basiskapitalen i forbindelse med opgørelsen af overgrænsen for engagementers størrelse i § 145, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

2.5.3. Forslagets indhold

Med forslaget foreslås det, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for opgørelse af basiskapitalen i finansielle virksomheder. Bestemmelserne om opgørelse af basiskapitalen i lov om finansiel virksomhed §§ 129-139, vil således blive videreført i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapitalen, der vil træde i kraft samtidig med lovændringen.

Med forslaget, og som en konsekvens af ændringerne i §§ 128-139, bemyndiges Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler for justering af basiskapitalen i forbindelse med opgørelsen af overgrænsen for engagementers størrelse i § 145, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Dette skal sikre en korrekt opgørelse af basiskapitalen ved store engagementer, idet basiskapitalen ved opgørelse af 25 pct.-grænsen for engagementers størrelse også fremover, ligesom i henhold til den nugældende § 145, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, opgøres uden tillæg for et positivt beløb, der fremkommer ved fra de regnskabsmæssige værdireguleringer og hensættelser på aktiver og forpligtelser at fratække de forventede tab på de pågældende aktiver og forpligtelser, jf. den gældende § 135, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, og opgøres uden fradrag, hvis forskellen er negativ, jf. den gældende § 139, stk. 1, nr. 4 og 5.

2.5.3.1. Strafferamme

Den foreslåede ændring i § 373, stk. 4, indeholder en bemyndigelse til, at Finanstilsynet i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital kan fastsætte straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Der er tale om en videreførelse af den allerede gældende strafferamme i lov om finansiel virksomhed § 373, stk. 1.

2.6. Bemyndigelse til at fastsætte regler om udstedelse af gældsbreve med vilkår om konvertering

2.6.1. Gældende ret

Selskabsloven indeholder i kapital 10 en række regler om kapitalforhøjelser i kapitalselskaber, herunder om udstedelse af konvertible gældsbreve. I den finansielle lovgivning anvendes imidlertid gældsbreve og kapitalelementer, herunder bl.a. hybrid kernekapital, som ikke direkte omfattes af definitionen af konvertible gældsbreve. Finansielle virksomheders hybride kernekapital adskiller sig grundlæggende fra konvertible gældsbreve ved, at den hybride kernekapital er et efterstillet kapitalindskud, som instituttet under nogle nærmere omstændigheder er forpligtet til at konvertere til eksempelvis aktiekapital. I modsætning hertil er konvertible gældsbreve et lån, der giver långiver, når betingelserne herfor

er til stede, en ret, men ikke en pligt, til at blive kapitallejer i selskabet.

2.6.2. Baggrunden for forslaget

Det er på grund af de grundlæggende forskelle mellem konvertible gældsbreve og hybrid kernekapital ikke entydigt, i hvilket omfang de gældende regler i selskabsloven om udstedelse af konvertible gældsbreve finder anvendelse på finansielle virksomheders udstedelse af hybrid kernekapital. I bekendtgørelsen, der kan udstedes i medfør af lovforslagets bemyndigelsesbestemmelse, kan der tages konkret stilling til, i hvilket omfang selskabslovens regler i kapitel 10 finder anvendelse på finansielle virksomheders udstedelse af gældsbreve. Herved sikres klarhed om, hvilke regler der finder anvendelse på finansielle virksomheders udstedelse af gældsbreve, herunder hybrid kernekapital, der eksempelvis kan indeholde vilkår om pligtmæssig konvertering til aktiekapital, til gavn for både investorer, ejere af kapitalandele og virksomheden selv.

Det foreslås, at ikke kun hybrid kernekapital, men alle gældsbreve, der indeholder vilkår om konvertering, og som udstedes af finansielle virksomheder, er omfattet af bestemmelsen, således at reglerne på det finansielle område søges ensartet.

2.6.3. Forslagets indhold

Med forslaget foreslås det at bemyndige Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om finansielle virksomheders udstedelse af gældsbreve med vilkår om konvertering af hovedstol samt ubetalte renter, der er påløbet siden sidste rentebetaling, til aktie-, garanti- eller andelskapital. Dette vil bl.a. omfatte den selskabsretlige behandling af udstedelsen af eksempelvis hybrid kernekapital, herunder f.eks. generalforsamlingens beslutning om at foretage den nødvendige kapitalforhøjelse eller bemyndigelsen til bestyrelsen herom. Reglerne vil tage udgangspunkt i selskabslovens kapitel 10 med de justeringer, der er nødvendige for at tilpasse reglerne de finansielle virksomheders særlige forhold.

2.7. Kreditvurderingsinstitutter

2.7.1. Gældende ret

Det fremgår af artikel 81 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning), at et kreditinstitut kan lade den kapital, der reserveres til fremtidige tab, afhænge af en kreditvurdering fra et eksternt kreditvurderingsinstitut. Der skal således holdes mindre kapital til f.eks. et udlån til en virksomhed med en god kreditvurdering og mere ka-

pital til en virksomhed med en dårlig kreditvurdering. Dette forudsætter dog, at kreditvurderingsinstituttet er godkendt af de kompetente myndigheder. Det fremgår videre, at myndighederne kun skal godkende et kreditvurderingsinstitut, når det opfylder en række nærmere angivne krav.

Ved et kreditvurderingsinstitut forstås en virksomhed, der udsteder vurderinger af kreditværdigheden, f.eks. stater, virksomheder og værdipapirer, og hvis kreditvurderinger er godkendt til brug i forbindelse med kreditinstitutters kapitaldækning.

På baggrund af kravene i direktivet er der gennemført regler herom i bekendtgørelse nr. 1470 af 17. december 2009 om kapitaldækning. Det fremgår af bekendtgørelsens § 16, at en kreditvurdering kun kan benyttes, hvis kreditvurderingsinstituttet er godkendt af Finanstilsynet. Bekendtgørelsens § 17 implementerer direktivets detaljerede krav, som kreditvurderingsinstitutter skal opfylde for at blive godkendt. Disse krav omfatter objektivitet, uafhængighed, løbende kontrol/revurdering, gennemsigtighed og offentliggørelse, troværdighed og markedsaccept samt procedure for ansøgning om godkendelse.

Det bemærkes i øvrigt, at langt de fleste kreditvurderingsinstitutter er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer. Kreditvurderingsbureauer er virksomheder, der udsteder kreditvurderinger, men disse kreditvurderinger er ikke nødvendigvis godkendt til brug ved kreditinstitutters kapitaldækning (dvs. virksomheden har ikke status som kreditvurderingsinstitut). Forordningen stiller også en række krav om objektivitet, uafhængighed, løbende revurdering/kontrol og gennemsigtighed, og Finanstilsynet vil derfor forudsætte, at virksomheder omfattet af forordningen opfylder kravene.

2.7.2. Baggrunden for forslaget og forslagets indhold

Med lovforslaget foreslås indsat en bemyndigelsesbestemmelse, som sikrer, at der kan fastsættes nærmere regler for godkendelse af kreditvurderingsinstitutter og kreditvurderingsinstitutters offentliggørelse af oplysninger. Formålet med bestemmelsen er tillige at indsætte hjemlen, hvorefter de dele af bekendtgørelse nr. 1470 af 17. december 2009 om kapitaldækning, der vedrører nærmere regler for godkendelse af kreditvurderingsinstitutter og kreditvurderingsinstitutters offentliggørelse af oplysninger, er udstedt.

2.8. Udvidelse af bemyndigelse til offentliggørelse af oplysninger om Finanstilsynets vurdering af finansielle virksomheder

2.8.1. Gældende ret

Lov om finansiel virksomhed § 347 a blev indsat i forbindelse med gennemførelsen af Kreditpakken og bemyndiger økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om penge- og realkreditinstitutters pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af instituttet. Bemyndigelsesbestemmelsen blev udnyttet ved bekendtgørelse nr. 309 af 26. marts 2010 om penge- og realkreditinstitutters pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af instituttet (offentliggørelsesbekendtgørelsen), som trådte i kraft den 1. april 2010.

Det fremgår af offentliggørelsesbekendtgørelsens § 2, at Finanstilsynet efter hver inspektion i et penge- eller realkreditinstitut udarbejder en redegørelse, som instituttet – og efterfølgende Finanstilsynet – skal offentliggøre. Redegørelsen beskriver Finanstilsynets vurdering af instituttet, herunder de centrale påbud, påtaler og risikoplysninger, som instituttet har modtaget fra Finanstilsynet. Penge- og realkreditinstitutterne skal tillige – uden for de tilfælde hvor der har været foretaget en inspektion – offentliggøre en redegørelse udarbejdet af Finanstilsynet, som indeholder de påbud, påtaler og risikoplysninger, der efter Finanstilsynets vurdering er af betydning for instituttets kunder, indskydere, øvrige kreditorer eller de finansielle markeder, hvorpå aktierne i instituttet handles. Finanstilsynet skal efterfølgende tillige offentliggøre redegørelsen, som efter instituttets offentliggørelse er almindelig kendte oplysninger.

Der vil dog være situationer, hvor oplysninger ikke skal offentliggøres. Det fremgår således af offentliggørelsesbekendtgørelsens § 3, at der ikke skal ske offentliggørelse i ovenstående situation, hvis det efter Finanstilsynets vurdering vil medføre uforholdsmæssig stor skade for instituttet, eller hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod.

Efter offentliggørelsesbekendtgørelsens § 5 straffes fysiske og juridiske personer, der undlader at efterkomme kravet om offentliggørelse med bøde.

2.8.2. Baggrunden for forslaget

Formålet med bemyndigelsen og offentliggørelsesbekendtgørelsen er at medvirke til at sikre, at offentligheden i højere grad får adgang til den information, der i dag kun går fra Finanstilsynet til instituttets ledelse og ikke til aktionærer og kunder. De hensyn, som ligger bag ved denne betragtning, gør sig tilsvarende gældende for så vidt angår samtlige øvrige finansielle virksomheder,

som er underlagt Finanstilsynets tilsyn, og ikke kun penge- og realkreditinstitutter.

Der kan forekomme situationer, hvor det vil være hensigtsmæssigt, at Finanstilsynet ligeledes har mulighed for at offentliggøre oplysningerne, inden den finansielle virksomhed selv har offentliggjort oplysningerne, hvorfor bemyndigelsen udvides til, at der også kan fastsættes regler om, at Finanstilsynet kan offentliggøre oplysningerne.

2.8.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget udvides den gældende bemyndigelse i lov om finansiell virksomhed § 347 a således, at den gældende offentliggørelsesbekendtgørelse, som indeholder en pligt for penge- og realkreditinstitutter til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af instituttet, finder anvendelse på alle finansielle virksomheder, og dermed også fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber. Herefter kan der udstedes regler om de finansielle virksomheders pligt til og Finanstilsynets mulighed for offentliggørelse af oplysninger om Finanstilsynets vurdering af alle finansielle virksomheder, som defineret i lov om finansiell virksomhed § 5, stk. 1, litra a-e.

Med bemyndigelsen får Finanstilsynet i særlige tilfælde mulighed for at offentliggøre oplysningerne om Finanstilsynets vurdering af de finansielle virksomheder før de finansielle virksomheder selv offentliggør oplysningerne. Denne mulighed kan kun benyttes i de situationer, hvor de finansielle virksomheder enten har rent tekniske eller praktiske problemer, f.eks. på grund af it-nedbrud, eller tilfælde hvor den manglende offentliggørelse er begrundet i, at virksomheden ikke – uden en reel begrundelse – ønsker at offentliggøre redegørelsen.

2.9. Fastsættelse af lånegrænse for pant i skibe

2.9.1. Gældende ret

Ved lov nr. 577 af 6. juni 2007 om særligt dækkede obligationer blev lånegrænsen for pant i skibe fastsat til 70 pct. Lovændringen implementerede Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning).

Det fremgår af bemærkningerne til § 152 f i lov nr. 577 af 6. juni 2007:

”Det foreslås i § 152 f, at der for udstedelse af særligt dækkede obligationer med sikkerhed i skibe gælder en lånegrænse på 70 pct. af det pantsatte skibs værdi. I henhold til bilag VI, del 1, pkt. 68, i det omarbejdede kreditinstitutdirektiv kan grænsen sættes til 70 pct. af det

pantsatte skibs værdi. Denne grænse skal inden udgangen af 2010 revurderes, og på baggrund af denne revurdering kan Kommissionen i givet fald forlænge perioden efter proceduren i artikel 151 i det omarbejdede kreditinstitutdirektiv med eller uden en revisionsbestemmelse.”

2.9.2. Baggrunden for forslaget

Muligheden for at fastsætte en lånegrænse på 70 pct. for pant i skibe gælder ifølge det omarbejdede kreditinstitutdirektiv 2006/48/EF bilag VI, del 1, pkt. 68, indtil den 31. december 2010.

På nuværende tidspunkt ser det ikke ud til, at Kommissionen vil forlænge denne periode, og derfor vil lånegrænsen for pant i skibe efter den 31. december 2010 være 60 pct. ifølge det omarbejdede kreditinstitutdirektiv 2006/48/EF. På den baggrund foreslås lånegrænsen for pant i skibe ændret fra 70 pct. til 60 pct.

2.9.3. Forslagets indhold

Med lovforslaget foreslås det at ændre lånegrænsen for pengeinstitutter, der yder lån med pant i skibe, fra 70 pct. til 60 pct.

På nuværende tidspunkt er der ikke, ifølge de foreliggende oplysninger, pengeinstitutter, der yder lån efter bestemmelsen, og som dermed vil blive omfattet af ændringen. Ændringen kan dog få indirekte betydning for Danmarks Skibskredit A/S, som i dag yder lån med en lånegrænse på 70 pct. Det kan instituttet fortsætte med så længe, det ikke anvender særligt dækkede obligationer som fundinginstrument. Hvis instituttet måtte vælge at funde sig med særligt dækkede obligationer, vil det som følge af den foreslåede ændring af lånegrænsen fra 70 pct. til 60 pct. også være nødvendigt at ændre lånegrænsen for Danmarks Skibskredit A/S.

2.10. Udvidelse af dispensationsadgang for forsikringsselskaber, tværgående pensionskasser, ATP, AES og LD

2.10.1. Gældende ret

Efter lov om finansiell virksomhed § 163, stk. 2, kan forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser højst investere et beløb, der svarer til 10 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser i unoterede aktiver. Bestemmelsen er indsat på baggrund af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring artikel 24, stk. 1, litra e, hvoraf det fremgår, at hjemlandet for så vidt angår de aktiver, der dækker de forsikringsmæssige hensættelser, stiller krav om, at hvert forsikringsselskab ikke investerer mere end 10 pct. af de samlede forsikringsmæssige bruttohensæt-

telser i aktier, andre værdipapirer, der kan sidestilles med aktier, og obligationer, der ikke omsættes på et reguleret marked.

Det fremgår af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 26 d, stk. 2, at andre lån og værdipapirer omfattet af § 26 b, stk. 1, nr. 12, højst må udgøre 10 pct. af Arbejdsmarkedets Tillægspensions aktiver. Tilsvarende følger det af lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond § 6 d, stk. 2, at andre lån og værdipapirer omfattet af § 6 b, stk. 1, nr. 12, højst må udgøre 10 pct. af Lønmodtagernes Dyrtdsfonds aktiver. Endelig følger det af lov om arbejdsskadesikring § 70, stk. 2, at andre lån og værdipapirer omfattet af § 69, stk. 1, nr. 12, højst må udgøre 10 pct. af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomsforsikrings aktiver.

2.10.2. Baggrunden for forslaget

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring artikel 24, stk. 6, giver adgang til undtagelsesvis, behørigt begrundet og for en tidsbegrænset periode at fravige bl.a. de regler, der er fastsat i stk. 1, litra e. Det fremgår således af artikel 24, stk. 6, at hjemlandet uanset stk. 1 undtagelsesvis og efter anmodning fra forsikringsselskabet for en tidsbegrænset periode kan træffe afgørelse om, at de regler, der er fastsat i stk. 1, litra a-e, kan fraviges.

2.10.3. Forslagets indhold

Formålet med dette lovforslag er at implementere den i direktivets artikel 24, stk. 6, anførte mulighed for at dispensere således, at Finanstilsynet efter konkret vurdering af en ansøgning kan meddele forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser dispensation fra 10 pct.-grænsen i investering i unoterede aktiver.

Senest fra den 31. oktober 2012 skal forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser overholde kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). I Solvens II-direktivet er de gældende placerings- og spredningsregler ophævet, og i stedet indeholder direktivet i artikel 132 et krav om, at forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser ved investeringerne følger et såkaldt "prudent person-princip". Herudover skal forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser bl.a. også opfylde et risikobaseret solvenskapitalkrav, jf. direktivets artikel 100 ff.

En dispensation fra den gældende spredningsregel for investering i unoterede aktiver vil derfor blive gjort betinget af, at virksomheden allerede før direktivets implementeringsfrist den 31. oktober 2012 overholder det

kommende "prudent person-princip" og solvenskapitalkrav.

Der gælder en tilsvarende 10 pct.-grænse for investeringer i unoterede aktiver i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 26 d, stk. 2, i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond § 6 d, stk. 2, og i lov om arbejdsskadesikring § 70, stk. 2. Med lovforslaget foreslås det, at Finanstilsynet bemyndiges til at meddele Arbejdsmarkedets Tillægspension, Lønmodtagernes Dyrtdsfond og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring dispensation fra denne begrænsning. Det er herved tilstræbt at sikre en parallelitet med forsikrings- og pensionslovgivningen med de forskelle, som Arbejdsmarkedets Tillægspension, Lønmodtagernes Dyrtdsfonds og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring særlige karakter tilsiger. Da Arbejdsmarkedets Tillægspension, Lønmodtagernes Dyrtdsfond og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring imidlertid ikke er direkte omfattet af Solvens II-direktivet, knyttes der ikke præcis de samme betingelser til en dispensation som overfor forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. Finanstilsynet vil ved vurderingen af en dispensationsansøgning fra Arbejdsmarkedets Tillægspension, Lønmodtagernes Dyrtdsfond eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring imidlertid lægge vægt på, om de anvender "prudent person-princippet" og i deres risikoprofil har taget hensyn til den forøgede risiko, der måtte være ved investering i sådanne aktiver.

Desuden foreslås det at bemyndige Finanstilsynet til at meddele dispensation fra investeringsgrænsen på 40 pct. i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 26 d, stk. 1, nr. 4, om visse aktiver, der er udstedt eller garanteret af penge- og realkreditinstitutter, forsikringsselskaber, m.fl., og som for hver virksomhed m.v. udgør mere end 5 pct. Dette sker for at skabe parallelitet til § 168 i lov om finansiel virksomhed, hvorefter der kan meddeles dispensation fra § 163, stk. 1, nr. 4.

2.11. Regler om netting i administrationsboer

2.11.1. Gældende ret og baggrunden for forslaget

Mange livsforsikringsselskaber indgår løbende finansielle kontrakter, f.eks. i form af renteswaps, med et pengeinstitut for at afdække forsikringsselskabets risiko for en renteændring, der kan betyde krav om øgede livsforsikringshensættelser. På et givent opgørelsestidspunkt kan nogle af disse finansielle kontrakter være tabsgivende for selskabet, mens andre kan være over-skudsgivende.

Det er en del af standardvilkårene i forbindelse med anvendelse af finansielle kontrakter, at der foretages såkaldt netting. Det betyder, at såfremt parterne har ind-

gået flere kontrakter med hinanden, kan deres krav mod hinanden nettoopgøres. De nærmere regler herfor fremgår af værdipapirhandelslovens kapitel 18 a. Det fremgår imidlertid ikke af lov om finansiel virksomhed, hvordan en administrator skal forholde sig til finansielle kontrakter, der indeholder sådanne vilkår om netting. Dette søges derfor præciseret. Der kan opstå tvivl om, hvorvidt en finansiel kontrakt, der har en negativ værdi for livsforsikringsselskabet, er et aktiv i aktivregistrets forstand. I så fald kan administrator vælge at fjerne de finansielle kontrakter fra aktivregistret, der ved overgangen til administrationsboet viser sig at være tabsgivende for livsforsikringsselskabet og omvendt beholde de finansielle kontrakter, der viser sig at give overskud for livsforsikringsselskabet. Heroverfor står bestemmelserne i værdipapirhandelslovens kapitel 18 a, hvorefter nettingaftaler kan gøres gældende overfor et konkursbo, kreditorer m.v.

Usikkerheden om, hvorvidt et aktiv er et aktiv i aktivregistrets forstand, kan få betydning for prisfastsættelsen ved indgåelsen af finansielle kontrakter til afdækning af renterisici. Den kan også gøre det vanskeligt for et livsforsikringsselskab at indgå eller forny finansielle kontrakter, såfremt modparten vurderer, at der er en risiko for, at livsforsikringsselskabets bestand bliver taget under administration.

Beskyttelsen af de forsikredes interesser er et væsentligt hensyn bag lov om finansiel virksomhed, jf. f.eks. § 249, stk. 1, nr. 5. Det er imidlertid langt fra i de forsikredes interesse, hvis uklare bestemmelser gør det dyrt, vanskeligt eller endog umuligt for livsforsikringsselskaberne at indgå de nødvendige finansielle kontrakter til afdækning af deres renterisici. Bestemmelserne om administration af en livsforsikringsbestand forslås derfor ændret således, at de forsikredes interesse imødeses.

2.11.2. Forslagets indhold

Det foreslås at præcisere bestemmelserne om administration af en livsforsikringsbestand. Såfremt Finanstilsynet træffer beslutning om, at et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand skal tages under administration, skal de i lov om finansiel virksomhed § 167, stk. 1, nævnte registrerede aktiver straks overlades til administrationsboet, jf. lov om finansiel virksomhed § 254, stk. 1. De registrerede aktiver ligger til sikkerhed for forsikringstageres krav mod forsikringsselskabet. Forsikringstagerne har således en separatiststilling i disse aktiver. Administrator skal i henhold til § 254, stk. 3, lade aktiverne vurdere.

Hensigten med forslaget er således at præcisere, at en administrator ikke uden videre kan vælge at fjerne de

finansielle kontrakter fra aktivregistret, som ved overgangen til administrationsboet viser sig at være tabsgivende for livsforsikringsselskabet, mens administrator på den anden side beholder de finansielle kontrakter, der viser sig at give overskud for livsforsikringsselskabet. Såfremt parterne allerede har indgået en aftale om netting af deres krav, skal administrator herefter respektere denne aftale. De finansielle kontrakter kan således alene indgå i aktivregistret med deres nettoværdi.

Da lovforslaget alene er en præcisering af gældende ret er det opfattelsen, at en administrator skal respektere aftaler om netting ved slutafregning i forbindelse med handel med finansielle instrumenter, uanset om disse aftaler måtte være indgået før lovens ikrafttræden. Den endelige afgørelse af dette spørgsmål henhører under domstolene.

2.12. Delegation fra Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd samt offentliggørelse af afgørelser og beslutninger, som træffes efter delegation

2.12.1. Delegation af kompetence fra Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd til Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen

2.12.1.1. Gældende ret

Fondsrådet træffer afgørelse i sager af principiel karakter eller af vidtgående betydning for aktørerne på værdipapirmarkedet. Endvidere kontrollerer rådet, om reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter for udstedere af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, er overholdt.

Det Finansielle Virksomhedsråd er Finanstilsynets øverste beslutningstager i principielle tilsynssager og tilsynssager med videregående betydning.

Begge de finansielle råd har også tidligere haft bemyndigelse til at delegere dele af deres kompetence for enkelte sagstyper omfattet af rådernes kontrol, og for begge rådene omfatter den foretagne delegation kun sager, der overgives til politimæssig efterforskning. Delegationen er foretaget på områder, hvor Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd har fastlagt en klar og utvetydig praksis for vurderingen af de pågældende sager.

2.12.1.2. Baggrunden for forslaget

Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd har gennem deres virke behandlet flere af de samme sagstyper således, at der er blevet fastlagt en klar praksis. Det er derfor hensigtsmæssigt, at der indføres en positiv hjemmel i lov om finansiel virksomhed og lov om værdipapirhandel m.v. for rådene til at delegere dele af deres

kompetence til behandling ved Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Særligt for Fondsrådets kontrol med reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter er dette relevant, da væsentlige og principielle sager altid skal behandles direkte af Fondsrådet.

2.12.1.3. Lovforslagets indhold

Med den foreslåede ændring gives der mulighed for, at Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd kan delegerede væsentlige sager til behandling hos henholdsvis Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Delegationen vedrører sager, hvor der er fastlagt en praksis, som giver et klart og utvetydigt billede af rådets vurdering af pågældende sagstyper, og hvor sagerne har fået karakter af rutinesager. Styrelserne skal orientere rådene senest ved førstkommende møde, når der træffes en afgørelse eller en beslutning efter delegation.

Den foreslåede ændring giver endvidere mulighed for, at Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd kan delegerede sager, hvor det relevante råd vælger ikke at afgøre en sag eller træffe beslutning på det aktuelle møde, hvorpå sagen behandles, men hvor rådet har tillid til, at Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen færdiggør behandlingen, uden at sagen behøver at blive forelagt rådet på ny.

Det bemærkes, at rådernes kompetence ikke bliver ændret ved lovforslaget, da der alene er tale om forslag om ændring i reglerne om delegation. Der foretages således ingen ændringer i, hvilke typer af sager, hvor der f.eks. skal ske offentliggørelse.

2.12.2. Offentliggørelse af sager som træffes efter delegation fra Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd.

2.12.2.1. Gældende ret

Fondsrådets kompetence omfatter sager, som er principielle eller som har videregående betydelige følger for aktørerne på værdipapirhandelsmarkedet. Endvidere omfatter Fondsrådets kompetence kontrol med, at regler for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter for udstedere af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, er overholdt.

Kompetencen for Det Finansielle Virksomhedsråd omfatter sager, som er principielle eller som har videregående betydelige følger for de finansielle virksomheder.

Der foretages i dag offentliggørelse af Fondsrådets og Det Finansielle Virksomhedsråds afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforsk-

ning. Derimod er der ikke hjemmel til at offentliggøre de tilfælde, hvor Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen træffer en tilsvarende afgørelse eller beslutning efter delegation fra Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd.

2.12.2.2. Baggrunden for forslaget

Det vurderes, at offentliggørelse af sager, som falder under Fondsrådets eller Det Finansielle Virksomhedsråds kompetence, altid vil have en interesse for aktørerne på værdipapirhandelsmarkedet henholdsvis de omfattede virksomheder.

Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd har i særlige tilfælde delegeret en del af deres kompetence til behandling i Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Delegationen omfatter overgivelse af bestemte sager til politimæssig efterforskning. Finanstilsynet anser altid politianmeldelser som et væsentligt processuelt skridt, der er af interesse for aktørerne på de finansielle markeder, herunder investorerne på værdipapirhandelsmarkedet.

Det ønskes med den foreslåede ændring at ligestille offentliggørelsen af de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning af Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter delegation fra Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd og de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning direkte af Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd.

Endvidere ønskes det med den foreslåede ændring at styrke den præventive effekt, som følger af offentliggørelse af de afgørelser og politianmeldelser, som foretages af Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter delegation.

2.12.2.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at ligestille reglerne for offentliggørelse af afgørelser og beslutninger om at indgive politianmeldelse, for så vidt angår de tilfælde, hvor afgørelsen eller beslutningen træffes direkte af Finanstilsynets eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og de tilfælde, hvor afgørelsen eller beslutningen træffes af en af styrelserne efter delegation.

2.13. Ny tilsynsstruktur i EU

2.13.1. Gældende ret

Efter lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 6, nr. 21, som blev indført ved lov nr. 1273 af 16. december 2009, kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger, som tilsynet får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden, til Kommissionen, hvis den har behov herfor til varetagelse af dens opgaver i henhold Europa-Parla-

mentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, eller Det Europæiske Banktilsynsudvalg, Banktilsynskomiteén i Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg samt organer etableret af disse udvalg, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

2.13.2. Baggrunden for forslaget

For at stå bedre rustet i fremtiden har EU fremsat en række forordningsforslag, der har til formål at gennemføre en ny tilsynsstruktur i EU på det finansielle område. Forordningerne skal træde i kraft den 1. januar 2011.

Der oprettes et europæisk finanstilsynssystem (ESFS) bestående af et netværk af nationale finanstilsyn, som samarbejder med tre nye europæiske tilsynsmyndigheder, der etableres ved at omdanne de eksisterende europæiske tilsynsudvalg inden for bank-, forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger og værdipapirmarkedet. Der oprettes således en europæisk banktilsynsmyndighed (EBA), en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) og en europæisk værdipapir- og markedstilsynsmyndighed (ESMA). Endvidere oprettes et nyt Europæisk Råd for Systemiske Risici (ESRB) med ansvar for makrotilsynet med det finansielle system.

Forordninger er umiddelbart bindende for medlemslandene og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Forslagene medfører, at enkelte bestemmelser i lov om finansiel virksomhed ophæves, da tilsynssamarbejdet i EU fremover vil fremgå direkte af forordningerne.

2.13.3. Forslagets indhold

De eksisterende tilsynskomiteer CEBS, CEIOPS og CESR omdannes til egentlige tilsynsmyndigheder, henholdsvis EBA, EIOPA og ESMA, med styrkede beføjelser på en række områder. Finanstilsynet er medlem af EU-tilsynsmyndighedernes bestyrelse, og deltager i arbejdet i de tre tilsynsmyndigheder. EU-tilsynsmyndighederne får kompetence til at udarbejde udkast til bindende tekniske standarder, udstede henstillinger til medlemslandene i forbindelse med forkert anvendelse af EU-retten, agere på anmodning fra Kommissionen i nødsituationer, mægle i tvister mellem tilsynsmyndighederne fra forskellige medlemslande samt generelt arbejde for øget koordination og konvergens på tilsynsområdet i EU.

Finanstilsynet følger de bindende tekniske standarder, som udarbejdes af disse tilsynsmyndigheder, og som tiltrædes af Kommissionen i overensstemmelse med EU-

retten. Finanstilsynet anvender som udgangspunkt de ikke-bindende vejledninger og henstillinger, som tilsynsmyndighederne udarbejder, og agerer på baggrund af de øvrige beføjelser, som er tillagt disse myndigheder.

Endvidere etableres Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB), der skal overvåge økonomiske og finansielle risici i EU på makroniveau. Risikorådet kan komme med henstillinger og anbefalinger til tilsynsmyndigheder, medlemslande, Kommissionen m.v. Finanstilsynet følger som udgangspunkt advarsler om systemiske risici og vejledninger om foranstaltninger til afhjælpning af identificerede risici udstedt af dette organ.

Forordningsforslagene fastsætter bl.a., at nationale finansielle tilsyn kan udlevere fortrolige oplysninger til de nye europæiske tilsynsmyndigheder og til det Europæiske Råd for Systemiske Risici. Da der som udgangspunkt gælder en strafbelagt tavshedspligt for Finanstilsynets ansatte, er det af praktiske grunde fundet hensigtsmæssigt at indsætte undtagelserne hertil direkte i loven, men dette berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed.

Af praktiske grunde er det endvidere fundet hensigtsmæssigt at gengive forordningsforslagenes bestemmelser om, at fortrolige oplysninger modtaget fra Finanstilsynet kan udveksles direkte mellem de europæiske tilsynsmyndigheder og Det Europæiske Råd for Systemiske Risici under den forudsætning, at oplysningerne er nødvendige for udførelsen af opgaverne.

2.14. Mulighed for fastsættelse af afgift for almennyttige organisationer i Grønland og Færøerne

2.14.1. Gældende ret og baggrunden for forslaget

§ 360, stk. 2, er indsat i den danske lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 108 af 7. februar 2007. Den blev ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning nr. 1531 af 14. december 2007 om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiel virksomhed, da lov nr. 108 af 7. februar 2007 blev sat i kraft, idet der i lovens § 360, stk. 2, henvises til en bestemmelse i hvidvaskloven, som ikke var sat i kraft for Færøerne på daværende tidspunkt.

Seneste anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed er nr. 1252 af 15. december 2004 og derved fra før vedtagelsen af lovens § 360, stk. 2.

Bestemmelsen i hvidvaskloven er gennemført på Grønland og Færøerne med henholdsvis lov nr. 399 af 21. april 2010 for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betalinger ved pengeoverførsler og lov nr. 467 fra 17. juni 2008 for Færøerne om oplysninger, der

skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler med senere ændringer.

2.14.2. Forslagets indhold

Det foreslås, at der skabes en hjemmel til, at afgiftsbestemmelsen i lov om finansiel virksomhed § 360, stk. 2, kan træde i kraft i Grønland og på Færøerne.

2.15. Indførelse af administrative bødeforelæg og fastsættelse af sanktionsniveau

2.15.1. Indførelse af administrative bødeforelæg

2.15.1.1. Gældende ret

I modsætning til hvad der gælder i en række EU-lande, er det i Danmark kun domstolene, som har kompetencen til at pålægge bødestraf på det finansielle område. Finanstilsynet har således i dag – i modsætning til visse andre offentlige myndigheder i Danmark – ikke mulighed for at udstede administrative bødeforelæg. Såfremt en tilsynsbelagt virksomhed overtræder en bødesanktioneret bestemmelse, anmelder Finanstilsynet forholdet til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, som herefter efterforsker sagen og vurderer, om der skal rejses en straffesag ved domstolene. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet har endvidere mulighed for at afslutte sager med udenretlige bødeforelæg, jf. retsplejelovens § 832, og det sker også løbende på det finansielle område.

2.15.1.2. Baggrunden for forslaget

Baggrunden for forslaget er, at det er vigtigt for den tilsynsmæssige effektivitet, at Finanstilsynet hurtigt og effektivt kan håndhæve lovovertrædelser, der er ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål. Forslaget er desuden i overensstemmelse med udviklingen i EU-lovgivningen, hvor der igennem længere tid og i stigende omfang lægges op til, at tilsynsmyndighederne i de respektive medlemsstater kan udstede administrative bødeforelæg på det finansielle område. I dag anvendes administrative bødeforelæg på det finansielle område i medlemslande, som Danmark normalt plejer at sammenligne sig med, og da de finansielle virksomheder i stigende omfang opererer på tværs af landegrænser, er det vigtigt, at tilsynsmyndighederne i de enkelte medlemslande har de samme håndhævelsesværktøjer. Administrative bødeforelæg er således indført på det finansielle område i blandt andet Sverige, Finland, Frankrig, Storbritannien, Tyskland, Belgien, Irland og Holland. Endvidere anbefales det af IMF (International Monetary Fund), at de nationale tilsynsmyndigheder på

det finansielle område får mulighed for at udstede administrative bødeforelæg.

EU-Kommissionen har fremsat et forslag til ændring af kreditinstitutdirektivet (2006/48), som i den foreslåede bestemmelse fastsætter, at de nationale tilsynsmyndigheder skal kunne pålægge finansielle sanktioner eller foranstaltninger for overtrædelse af regler, som implementerer bestemmelser i kapitalkravdirektivet. Dette lovforslag vil opfylde kravet i den foreslåede bestemmelse.

Anvendelse af administrative bødeforelæg, som udstedes af den pågældende særmyndighed, kan indebære væsentlige fordele, idet udstedelsen af administrative bødeforelæg er hurtigere og smidigere. En person, der modtager et administrativt bødeforelæg, får hurtigere en indikation af sin retsstilling samtidig med, at anklagemyndigheden og domstolene – hvis den pågældende vælger at vedtage bødeforelægget – ikke bliver belastet af en ellers ukompliceret sag. Har en sag ikke den fornødne ukomplicerede karakter til at blive afgjort med et administrativt bødeforelæg, skal Finanstilsynet i stedet foretage politianmeldelse.

En hjemmel til at kunne udstede administrative bødeforelæg vil give Finanstilsynet en mulighed for hurtigt at kunne give en sanktion i visse sager om overtrædelser af den finansielle lovgivning, når der er tale om lovovertrædelser, der er ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål.

2.15.1.3. Forslagets indhold

Med forslaget bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren i lov om finansiel virksomhed og lov om værdipapirhandel m.v. til at give Finanstilsynet hjemmel til i en række nærmere opregnede sager om overtrædelse af lov om finansiel virksomhed og lov om værdipapirhandel at udstede administrative bødeforelæg efter principperne i retsplejelovens § 832 om politiets bødeforelæg. De nærmere regler vil blive fastsat efter forhandling med Justitsministeriet.

Formålet med forslaget er at give Finanstilsynet mulighed for at reagere hurtigt på visse overtrædelser, hvor der ikke er bevistvivl, og hvor der er tale om ukomplicerede sager. Finanstilsynet vil som tilsynsmyndighed kunne reagere umiddelbart ved at udstede et bødeforelæg, når Finanstilsynet konstaterer en overtrædelse.

Det forudsættes, at de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser alene anvendes til at give Finanstilsynet mulighed for at udstede administrative bødeforelæg ved overtrædelse af nærmere angivne bestemmelser, hvor overtrædelserne generelt er ensartede og ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål, og hvor sankti-

onsniveauet ligger fast. Overtrædelserne skal således generelt være klare og umiddelbart konstaterbare, og sagens afgørelse, herunder fastsættelsen af bødens størrelse, skal være uden skønmæssige elementer af betydning. Det vil næppe kunne udelukkes, at der vil kunne opstå konkrete tilfælde, hvor overtrædelse af de pågældende bestemmelser alligevel ikke kan anses for ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål, eller hvor der kan rejses tvivl om det rette sanktionsniveau. Det forudsættes, at Finanstilsynet i så fald vil overgive sagen til politiet og anklagemyndigheden til videre foranstaltning frem for at udstede et administrativt bødeforelæg.

En betingelse for at sagen kan afsluttes med et administrativt bødeforelæg, vil efter de foreslåede lovbestemmelser være, at den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig indforstået med, at sagen afgøres administrativt med betaling af bøden. Det vil endvidere være en forudsætning, at den pågældende overtrædelse ikke kan forventes at medføre højere straf end bøde. Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse. Såfremt den pågældende ikke er indforstået med at lade sagen afgøre administrativt, det vil sige ikke vedtager bødeforelægget, skal sagen oversendes til politiet og anklagemyndigheden med henblik på videre foranstaltning.

I det omfang Danmark bliver EU-retligt forpligtet til at give Finanstilsynet mulighed for at pålægge finansielle sanktioner eller foranstaltninger for overtrædelser i videre omfang, end hvad de ovenfor anførte betingelser giver mulighed for, forudsættes det dog, at den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 373 a i lov om finansiel virksomhed tillige vil kunne anvendes til at opfylde sådanne forpligtelser. Hvis det ovennævnte forslag til ændring af kreditinstitutdirektivet vedtages, vil økonomi- og erhvervsministeren således kunne anvende den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse til at opfylde den kommende artikel 54, 2, i direktivet ved at give Finanstilsynet hjemmel til at udstede administrative bødeforelæg ved overtrædelser af regler, som gennemfører bestemmelser i kreditinstitutdirektivet.

Det skal bemærkes, at forslaget ikke vil ændre anklagemyndighedens kompetence til at rejse tiltale i sager om overtrædelse af den finansielle lovgivning. Politiet og anklagemyndigheden kan således fortsat i alle sager egenhændigt beslutte, at man vil rejse tiltale med henblik på en straffesag. Det vil ligeledes fortsat være muligt for Finanstilsynet at anmelde overtrædelser af lov om finansiel virksomhed og lov om værdipapirhandel til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet.

2.15.2. Fastsættelse af sanktionsniveau

2.15.2.1. Gældende ret

Der er i dag ikke fastsat bestemte kriterier for udmåling af straf efter § 373, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed og § 93, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. Ligeledes findes der kun en begrænset praksis for sanktionsniveauet på det finansielle område. Den praksis, der findes, viser et sanktionsniveau, der ligger væsentligt under niveauet i de EU-lande, som Danmark almindeligvis sammenligner sig med på det finansielle område.

2.15.2.2. Baggrund for forslaget

Da der ofte er tale om meget store aktører på de finansielle markeder, er det vigtigt, at sanktionsniveauet for overtrædelser af den finansielle lovgivning ikke er uvæsentligt, for at bøden kan have både en pønalt og en præventiv karakter.

Da det nuværende sanktionsniveau ligger væsentligt under niveauet i de EU-lande, som Danmark almindeligvis sammenligner sig med på det finansielle område, og da dette niveau i mange tilfælde ikke har den mærkbare virkning, som er ønskeligt på området, er der i lovforslaget beskrevet retningslinjer for fastsættelse af bødeniveauet. Dette indebærer bl.a., at der skal lægges vægt på grovheden af overtrædelsen, og hvor længe en overtrædelse har fundet sted. Der kan være stor forskel på grovheden af en bestemt overtrædelse, og der søges med dette forslag at skabe en større sammenhæng mellem strafudmålingen og grovheden af overtrædelsen.

2.15.2.3. Forslagets indhold

Med forslaget foreslås det indført, at der ved strafudmålingen efter § 373, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed og § 93, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. skal lægges vægt på grovheden af overtrædelsen, og hvor længe en overtrædelse har fundet sted. Der kan være stor forskel på grovheden af en bestemt overtrædelse, og der søges med dette forslag at skabe en større sammenhæng mellem strafudmålingen og grovheden af overtrædelsen.

For de typer af overtrædelser, hvor det påtænkes at give Finanstilsynet hjemmel til at udstede administrative bødeforelæg, skal der være et fast sanktionsniveau. Med henblik på at få fastlagt et sanktionsniveau, angives der nogle retningslinjer for sanktionsniveauet for de bestemmelser, som Rigsadvokaten og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet umiddelbart har vurderet som egnede til administrative bødeforelæg. For andre overtrædelser vil Finanstilsynet kun kunne udstede administrative bødeforelæg efter forhandling med Justitsministeriet.

Domstolene kan fravige det angivne sanktionsniveau i op- og nedadgående retning.

2.16. Almennyttige organisationer

2.16.1 Gældende ret

Der er i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 6. august 2009 (hvidvaskloven), ikke bestemmelser om foranstaltninger mod finansiering af terrorisme gennem almennyttige organisationer bortset fra, at disse organisationer skal identificeres, legitimeres og overvåges af de virksomheder og personer, der er ansvarlige efter hvidvaskloven, hvis der etableres et kundeforhold til disse. Fysiske og juridiske personer, som er underlagt loven, er bl.a. forpligtet til at undersøge de kunders aktiviteter, som efter deres karakter menes at have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det fremgår i den forbindelse af hvidvasklovens § 34, stk. 1 og 2, at tilsynet skal sikre, at reglerne i loven overholdes. Fysiske og juridiske personer, der udøver aktiviteter omfattet af lovens bilag 1, og som ikke er omfattet af lovens bilag 1, stk. 1, nr. 1-11, (virksomheder, der udøver finansielle aktiviteter m.v., som ikke er omfattet af lov om finansiell virksomhed), skal registreres hos Finanstilsynet for at udøve virksomhed omfattet af loven. Det fastslås samtidig i stk. 5, at de nævnte virksomheder og personer skal give tilsynet de oplysninger, der skønnes nødvendige, at tilsynet efter stk. 6 til enhver tid uden retskendelse kan få adgang til de nævnte virksomheder eller personer samt efter stk. 7, at tilsynet kan pålægge de nævnte virksomheder og personer at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af loven.

2.16.1.1. Strafferamme og subjektive krav

Efter hvidvasklovens § 37, stk. 1, straffes forsætlige eller groft uagtsomme overtrædelser af lovens bestemmelser med bøde. Ved grove og forsætlige overtrædelser af visse bestemmelser i loven kan straffen stige til fængsel indtil 6 måneder, jf. § 37, stk. 2.

Om det subjektive krav (tilregnelseskravet) fremgår det af forarbejderne til lov nr. 117 af 27. februar 2006 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme:

”Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at simpelt uagtsomme overtrædelser af lovens bestemmelser, i modsætning til den nuværende hvidvasklov, er straffri. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, der i henhold til Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 30/6 1993 er tillagt tiltalekompetencen for hele landet med hensyn til overtrædelser af hvidvaskloven, har til

Brydesholtudvalget oplyst, at der på baggrund af erfaringerne siden lovens ikrafttræden i 1993 ikke er behov for at kunne idømme straf for simpel uagtsomhed, og udvalget har foreslået en begrænsning af strafansvaret til tilfælde, hvor der foreligger forsæt eller grov uagtsomhed.”

Efter § 37, stk. 5 og 7, straffes personer eller virksomheder, som ikke efterkommer et påbud, med bøde.

2.16.2 Baggrunden for forslaget

Danmark er medlem af Financial Action Task Force (FATF), som er et mellemstatsligt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

FATF blev etableret af G7-landene i 1989 og har 36 medlemslande, herunder 15 EU-lande og EU-Kommissionen. FATF har vedtaget 40 anbefalinger, som vedrører bekæmpelse af hvidvask, og 9 særlige anbefalinger, som vedrører bekæmpelse af terrorfinansiering. Et vigtigt led i FATFs arbejde er i samarbejde med International Monetary Fond (IMF) at foretage løbende evaluering af, om medlemslandene lever op til anbefalingerne.

I 2006 evaluerede IMF Danmarks overholdelse af FATFs anbefalinger. IMF's evalueringsrapport indeholder en række opfordringer til Danmark, herunder om at indføre nationale regler der er i overensstemmelse med FATF's anbefaling (SR VIII) om ”non-profit organisations”. Denne anbefaling, der vedrører bekæmpelse af terrorfinansiering, har følgende ordlyd:

”VIII. Non-profit organisations

Countries should review the adequacy of laws and regulations that relate to entities that can be abused for the financing of terrorism. Non-profit organisations are particularly vulnerable, and countries should ensure that they cannot be misused:

(i) by terrorist organisations posing as legitimate entities;

(ii) to exploit legitimate entities as conduits for terrorist financing, including for the purpose of escaping asset freezing measures; and

(iii) to conceal or obscure the clandestine diversion of funds intended for legitimate purposes to terrorist organisations.”

En regulering af almennyttige organisationer ønskes indført for at hindre, at organisationerne bliver misbrugt til at kanalisere midler til terrorformål. Samtidig vil en regulering skabe større åbenhed om visse almennyttige organisationer og større sikkerhed for, at midler fra bidragsydere anvendes til det tilsigtede almennyttige formål. Der henvises til FATFs note 1 til anbefaling SR

VIII: "Non-profit organisations (NPOs) play a vital role in the world economy and in many national economies and social systems. Their efforts complement the activity of the governmental and business sectors in providing essential services, comfort and hope to those in need around the world. The ongoing international campaign against terrorist financing unfortunately demonstrated however that terrorists and terrorist organisations exploit the NPO sector to raise and move funds, provide logistical support, encourage terrorist recruitment or otherwise support terrorist organisations and operations. This misuse not only facilitates terrorist activity but also undermines donor confidence and jeopardises the very integrity of NPOs. Therefore, protecting the NPO sector from terrorist abuse is both a critical component of the global fight against terrorism and the necessary step to preserve the integrity of NPOs."

2.16.3 Forslagets indhold

Det foreslås, at der indsættes bestemmelser i hvidvas-kloven i overensstemmelse med FATFs anbefaling SR VIII, som kan medvirke til at sikre, at almennyttige organisationer ikke bliver misbrugt til finansiering af terrorisme. Forslaget indeholder bl.a. krav om, at den almennyttige organisation skal lade sig registrere hos Finanstilsynet, der skal føre tilsyn med organisationen, og at organisationen skal have kendskab til identiteten af de største bidragsydere og bidragsmodtagere, leveringskanaler og samarbejdspartnere.

Ved almennyttige organisationer forstås private juridiske enheder og organisationer, der ikke udlodder overskud eller indtægter til personer, som ejer organisationen eller har kontrol over eller leder organisationens aktiviteter. Lovforslaget omfatter i henhold til bestemmelsens stk. 1 almennyttige organisationer, der indsamler midler til fordel for velgørende, religiøse, kulturelle, uddannelsesmæssige, sociale, videnskabelige eller andre almennyttige formål i udlandet, eller som videresender midler ud af landet til de nævnte formål. Begrebet organisation skal forstås bredt, idet almennyttige organisationer kan have mange forskellige juridiske og organisatoriske former. Det skal således ikke være organisationsformen, som afgør, om den juridiske enhed er omfattet af reglerne. Almennyttige organisationer, der ejes fuldt ud af staten, er ikke omfattet.

Almennyttige organisationer, der udelukkende yder bistand til velgørende formål inden for landets grænser, er ikke omfattet af bestemmelsen. Baggrunden for denne begrænsning er, at indsamling eller videresendelse af midler til fordel for formål her i landet vil være underlagt myndighedskontrol, herunder skattekontrol. Uden denne begrænsning ville bestemmelsen omfatte et meget

stort antal organisationer, der samler ind til kulturelle aktiviteter, herunder sports- og andre fritidsaktiviteter, her i landet.

Ved midler forstås penge eller midler, der ud fra deres natur må antages at kunne sidestilles hermed. Anden hjælp i form af naturalier, herunder it-udstyr, køretøjer, byggemateriale, levering af tæpper, mad, vacciner eller andet er ikke omfattet, hvis organisationen står som direkte leverandør heraf. Dette kan være tilfældet, hvis organisationen indsamler penge, som organisationen anvender til at købe fornødenheder eller andet, der herefter videresendes til bidragsmodtager.

Ved "indsamling" forstås offentlig indsamling, jf. lov om offentlige indsamlinger og pyramidespil, jf. lovbekendtgørelse nr. 555 af 6. juni 2006. I henhold hertil er en indsamling offentlig, såfremt opfordring til at yde bidrag rettes til andre end personer, der er indbyderne personlig bekendte, eller som har en særlig tilknytning til de personer eller institutioner, til hvis fordel indsamlingen sker. Udtrykket "videresender midler" omfatter både videresendelse af midler, der er modtaget ved offentlig indsamling, som midler, der er modtaget på anden måde.

Med henblik på at sikre, at politiet i sager om efterforskning af terrorisme og terrorfinansiering skal kunne spore transaktioner tilbage til væsentlige bidragsydere, foreslås det, at den almennyttige organisation ud fra en risikovurdering skal træffe rimelige foranstaltninger for at opnå kendskab til personer og virksomheder, der yder bidrag til organisationen på 100.000 kr. og derover. Det foreslås tillige, at almennyttige organisationer ud fra en risikovurdering skal træffe rimelige foranstaltninger for at opnå kendskab til de enkelte grupper af bidragsmodtagere eller, hvor det er relevant, den enkelte bidragsmodtager samt sikre, at der ved overførsel af midler til bidragsmodtagere anvendes sikre leveringskanaler og pålidelige samarbejdspartnere. De almennyttige organisationer skal være særlig opmærksomme på behovet for at få tilstrækkelige oplysninger om leveringskanaler og samarbejdspartnere, når de videresender midler til de lande, hvor der ifølge FATF er forhøjet risiko for terrorfinansiering. Med »risikovurdering« og »rimelige foranstaltninger« menes, at den almennyttige organisation skal være overbevist om, at de forelagte identitetsoplysninger er korrekte.

Identifikation af en bidragsyder på 100.000 kr. eller derover kan ud fra en risikovurdering undlades, hvor denne ønsker at være anonym, hvis organisationen på baggrund af sit kendskab til bidragsmodtagere, leveringskanaler og samarbejdspartnere er overbevist om, at midlerne ikke kan misbruges til finansiering af terrorisme. Risikoen er, at anonyme bidragsydere via den al-

mennyttige organisation kan have mulighed for at overføre midler til lokale organisationer eller samarbejdspartnere, der anvender midlerne helt eller delvis til finansiering af terrororganisationer eller terrorisme. Forslaget om kendskab til større bidragsydere er i overensstemmelse med supplerende note til FAFTs anbefaling, hvoraf fremgår, at ”non-profit organisations should also undertake best efforts to document the identity of their significant donors and to respect donor confidentiality.”

Endvidere foreslås det, at den almennyttige organisation skal have de fornødne procedurer, herunder skriftlige interne regler, der sikrer overholdelse af lovens regler samt de EU forordninger, der vedrører finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder og organer.

Lov om offentlige indsamlinger og pyramidespil, jf. lovbekendtgørelse nr. 555 af 6. juni 2006, gælder også almennyttige organisationers indsamlinger omfattet af lovforslaget. Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 523 af 15. december 1971 om offentlige indsamlinger, der er udstedt i henhold til lov om offentlige indsamlinger og pyramidespil, indeholder regler om placering af indsamlede midler, at midlerne ikke uden Justitsministeriets tilladelse må anvendes til andet formål end angivet i anmeldelsen, at der skal føres behørigt regnskab over samtlige indtægter og udgifter, at regnskabet skal revideres af en statsautoriseret eller registreret revisor, at såvel udgifterne ved administrationen som anvendelsen af overskuddet skal være specificeret i regnskabet, at regnskabet skal offentliggøres inden 6 måneder efter indsamlingens afslutning m.v. Det fremgår endvidere af bekendtgørelsen, at en indsamling skal forestås af en institution, en forening eller en komité bestående af mindst 3 personer, hvoraf mindst én skal være en her i landet boende myndig person, som skal være medansvarlig for de forpligtelser, der påhviler arrangørerne. Lovforslaget påvirker ikke loven om offentlige indsamlinger og pyramidespil og den i medfør heraf udstedte bekendtgørelse.

Forslaget indeholder krav om offentliggørelse af oplysninger. Oplysningskravet omfatter organisationens vedtægter, herunder oplysninger om organisationens formål, samt årsregnskab, som skal offentliggøres senest 6 måneder efter regnskabsårets afslutning. Disse oplysninger skal offentliggøres på organisationens hjemmeside. Årsregnskabet skal være revideret af statsautoriseret eller registreret revisor og skal give et retvisende billede af organisationens økonomiske stilling. Revisor skal give årsregnskabet påtegning, hvis dette efter revisors opfattelse ikke er tilfældet. Regnskabet skal offent-

liggøres senest 6 måneder efter regnskabsårets afslutning.

Lovforslaget indeholder derudover krav om, at den almennyttige organisation skal opbevare de i stk. 2-6 nævnte oplysninger m.v., oplysninger om identiteten af de personer, der ejer, kontrollerer og leder organisationens aktiviteter, og oplysninger om organisationens pengeoverførsler til udlandet i mindst 5 år efter transaktionens gennemførelse. Oplysninger m.v. i 1. pkt. skal løbende ajourføres. Hvis der er tvivl om, at tidligere indhentede oplysninger er korrekte eller tilstrækkelige, skal der indhentes nye oplysninger. Hvis organisationen ophører, skal den senest fungerende ledelse sørge for, at opbevaringskravet overholdes.

Endvidere indeholder forslaget krav om, at den almennyttige organisation skal undersøge en transaktion nærmere, hvis den har mistanke om, at en kundes transaktion eller henvendelse har eller har haft tilknytning til finansiering af terrorisme. Hvis denne mistanke ikke kan afkræftes, skal Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet omgående underrettes.

Lov om behandling af personoplysninger (persondataloven) gennemførte EUs direktiv om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, og lovforslaget skal vurderes i forhold til persondataloven med henblik på at undgå lovkonflikt. I henhold til persondatalovens § 7 må der ikke behandles oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold og oplysninger om helbreds- mæssige og seksuelle forhold (såkaldt ”personfølsomme oplysninger”). Det fremgår dog af § 7, stk. 4, at en almennyttig organisation inden for rammerne af sin virksomhed kan foretage behandling af de nævnte oplysninger om organisationens medlemmer eller personer, der på grund af organisationens formål er i regelmæssig kontakt med denne. Videregivelse af sådanne oplysninger kan dog kun finde sted, hvis den registrerede har meddelt sit udtrykkelige samtykke hertil. Lovforslaget indeholder ikke bestemmelse, der kan anses at være i konflikt med persondatalovens § 7.

Efter forslaget gælder reglerne i hvidvasklovens § 26 og § 27, stk. 1-3, om tavshedspligt og ansvar også for de almennyttige organisationer. Henvisningen til lovens § 26 indebærer, at de underretninger og oplysninger, som organisationen og dens ansatte i god tro videregiver i medfør af § 7, og standsning af transaktioner i medfør af § 7, stk. 4, ikke påfører organisationen eller dens medarbejdere nogen form for ansvar. Videregivelse af oplysninger i forbindelse hermed anses ikke som et brud på en eventuel tavshedspligt. Henvisningen til § 27,

stk. 1-3, indebærer, at organisationen og dens medarbejdere samt revisorer eller andre, der udfører eller har udført særlige hverv for den almennyttige organisation, har pligt til at hemmeligholde, at der er givet underretning efter § 7, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse af, om der er tale om terrorfinansiering. I henhold til stk. 3 forhindrer forbuddet i stk. 1 ikke advokater, revisorer, eksterne bogholdere og skatteydere i at fraråde deres klient at udøve ulovlig virksomhed.

Med lovforslaget foreslås det, at Finanstilsynet skal påse, at almennyttige organisationer overholder kravene i lovforslagets § 16 a og EUs forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Finanstilsynet skal have beføjelser svarende til, hvad der gælder for tilsynet med andre personers og virksomheders overholdelse af hvidvaskloven, jf. § 34. Dette omfatter oplysningspligt for de almennyttige organisationer, mulighed for at få adgang uden retskendelse og mulighed for at påbyde organisationen inden for en frist fastsat af Finanstilsynet at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af reglerne. Påbud meddelt af Finanstilsynet kan i henhold til § 36 indbringes for Erhvervsankenævnet.

2.16.3.1. Strafferamme og de subjektive krav

Det er Finanstilsynets opfattelse, at kun forsætlige og groft uagtsomme overtrædelser af de foreslåede forbud for almennyttige organisationer skal straffes. Der er tale om en uændret videreførelse af det gældende tilregningskrav, som blev indført ved lov nr. 117 af 27. februar 2006, jf. ovenfor, hvor Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet oplyste, at der ikke var behov for at kunne idømme straf for simpel uagtsomhed, hvorfor der blev foreslået en begrænsning af strafansvaret til tilfælde, hvor der foreligger forsæt eller grov uagtsomhed.

Straffen for overtrædelse af de foreslåede ændringer bør være den samme som for de øvrige overtrædelser af loven, dvs. bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler. Tilsvarende foreslås det, at overtrædelse af et påbud givet af Finanstilsynet i medfør af § 34 a, stk. 4, skal kunne straffes med bøde.

2.17. Offentliggørelse i henhold til hvidvaskloven

2.17.1. Gældende ret

Der er i den gældende lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 6. august 2009 (hvidvaskloven), ikke mulighed for at offentliggø-

re afgørelser med angivelse af virksomhedens eller personens navn.

Finanstilsynet har i dag generelt mulighed for at offentliggøre afgørelser af væsentlig og principiel betydning i anonymiseret form. Det gælder både sager, der har været forelagt for Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd, og afgørelser, som Finanstilsynet har truffet på egen hånd. Det gælder dog ikke sager, hvor det ikke er muligt at anonymisere en afgørelse, fordi anonymiseringen ikke vil give en reel beskyttelse.

Det fremgår af lov om finansiell virksomhed § 354 a, som blev indsat ved lov nr. 515 af 17. juni 2008 (Åbenhedspakken), at Finanstilsynet som hovedregel skal offentliggøre de afgørelser og beslutninger om politimæssig efterforskning, som tilsynet træffer i forbindelse med tilsynet med finansielle virksomheder, med navns nævnelser. Dette gælder for alle afgørelser i tilsynssager af principiel karakter eller væsentlig betydning, som har været forelagt det Finansielle Virksomhedsråd.

2.17.2. Baggrunden for forslaget

Baggrunden for forslaget er, at offentliggørelse af afgørelser af væsentlig betydning med angivelse af virksomhedens navn vil medvirke til at sikre, at virksomheder omfattet af hvidvaskloven kan indrette sig herpå og i øvrigt retter deres opmærksomhed på vigtigheden af overholdelse af lovgivningen på området. Dette svarer til den mulighed, som Finanstilsynet har i henhold til lov om finansiell virksomhed § 354 a på det finansielle område. Offentliggørelse med angivelse af virksomhedens navn skal finde sted, hvor offentligheden vurderes at have en interesse i at få kendskab til personer og virksomheder, som på et eller flere væsentlige områder har undladt at overholde krav i den omhandlede regulering og derved har forøget risikoen for at blive misbrugt til hvidvask eller terrorfinansiering.

2.17.3. Forslagets indhold

Med henblik på at give tilsynsmyndighederne adgang til offentliggørelse af afgørelser truffet i henhold til hvidvaskloven foreslås det, at afgørelser, som Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen måtte træffe i henhold til hvidvaskloven § 32, stk. 5, § 34, stk. 7, eller § 34 a, stk. 4, skal offentliggøres, hvis afgørelsen efter tilsynsmyndighedens vurdering er af væsentlig betydning. Dette gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Dette vil som nævnt være tilfældet, hvis kendskabet til afgørelsen efter tilsynsmyndighedens vurdering vil medvirke til at sikre, at personer og virksomheder omfattet af hvidvaskloven kan indrette sig herpå og i øvrigt retter deres opmærk-

somhed på vigtigheden af overholdelse af lovgivningen på området.

Offentliggørelsen kan omfatte navnet på den virksomhed, som afgørelsen vedrører, når det skønnes, at offentligheden har en interesse i at få kendskab til virksomheder, som på et eller flere væsentlige områder har undladt at overholde krav i den omhandlede regulering og derved har forøget risikoen for at blive misbrugt til hvidvask eller terrorfinansiering. Af væsentlige områder kan nævnes kravet om identifikation og legitimation af kunder, indhentelse af oplysninger om formålet med forretningsforbindelsen og det tilsigtede omfang heraf, overvågning af kundetransaktioner, opmærksomhedspligt og undersøgelsespligt i forhold til visse usædvanlige og komplekse transaktioner eller transaktioner, der har relation til lande på FATFs liste over højrisikolande, underretningspligt til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet i tilfælde af mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme samt pligt til at opbevare oplysninger i 5 år. Advokatrådets afgørelser er ikke omfattet af bestemmelsen, idet retsplejeloven indeholder særlige regler om offentliggørelse af afgørelser, hvor advokater ikke efterlever Advokatrådets påbud i henhold til den gældende § 34 a. Offentliggørelse med angivelse af virksomhedens navn bør særligt finde sted i de tilfælde, hvor overtrædelserne har en sådan karakter, at risikoen for, at virksomheden kan blive udsat for hvidvask eller finansiering af terrorisme, anses for væsentligt forøget.

Det foreslås, at muligheden for offentliggørelse begrænses til at omfatte afgørelser, der vedrører virksomheder, som drives af juridiske personer. Muligheden for offentliggørelse vil således ikke omfatte afgørelser, der vedrører enkeltmandsvirksomheder. Herved undgås i videst muligt omfang offentliggørelse af såkaldt personhenførbare oplysninger.

Som en undtagelse til kravet om offentliggørelse af virksomhedens navn foreslås det, at offentliggørelse ikke kan ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelsen i lov om offentlighed i forvaltningen. Henvisningen indebærer, at offentliggørelsen ikke må indeholde oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske forhold, samt oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold eller lignende, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, som oplysningen angår. Dette omfatter dog ikke den risiko for økonomisk tab, som personen eller virksomheden måtte

lide på grund af forringet omdømme som følge af afgørelsen.

Det foreslås endvidere, at offentliggørelse kan undlades, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler herfor. Hvis offentliggørelse af en afgørelse er blevet undladt af hensyn til politimæssig efterforskning, foreslås det, at afgørelsen med angivelse af navn efterfølgende vil blive offentliggjort, når disse hensyn ikke længere er til stede. Dette gælder dog kun i en periode på op til to år efter, at afgørelsen er truffet. Baggrunden herfor er, at den offentlige interesse i sådanne afgørelser aftager over tid samt af administrative årsager.

Offentliggørelsen må endvidere ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Hvis en afgørelse fremover ikke vil kunne offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, fordi det f.eks. vil skade virksomheden, vil der fortsat være mulighed for at offentliggøre den i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagen, vil kunne udlede hvilken virksomhed, der er tale om. Når der ikke længere er grund til at hemmeligholde virksomhedens navn af hensyn til virksomheden eller en eventuel strafferetlig efterforskning, vil afgørelsen blive offentliggjort med angivelse af virksomhedens navn. Offentliggørelse af en afgørelse indebærer ikke, at der er adgang til aktindsigt i dokumenterne i den sag, som afgørelsen vedrører. Fortrolige oplysninger om virksomheden og dens kunder vil blive fjernet fra afgørelsen inden offentliggørelsen.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår en afgørelse offentliggøres. Dette vil dog i praksis ske kort efter, at afgørelsen er truffet. Dog vil den pågældende virksomhed, hvis navn vil blive offentliggjort i afgørelsen, først blive orienteret om afgørelsen. Virksomheden vil således kunne forberede sig på offentliggørelsen af afgørelsen med navns nævnelser. Det betyder, at offentliggørelse først vil ske efter en vis periode – nemlig efter udløbet af den frist inden for hvilken virksomheden har fået mulighed for at rette op på forholdene, medmindre det allerede er offentliggjort ad anden vej. Det forudsætter dog, at hemmeligholdelsen er i overensstemmelse med børsreglerne.

Såfremt virksomheden efter børsreglerne skal udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelsen af afgørelsen afvente selskabsmeddelelsen. Dette indebærer, at såfremt selskabet efter børsreglerne kan udsætte offent-

liggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for selskabet at offentliggøre forholdet, jf. lov om værdipapirhandel m.v. § 27, stk. 6, vil offentliggørelsen af afgørelsen blive udsat.

Således som offentliggørelsesbestemmelsen foreslås formuleret, er det opfattelsen, at der ikke træffes en afgørelse om offentliggørelse, idet en afgørelse efter bestemmelsens ordlyd skal offentliggøres. Som følge heraf kan offentliggørelsen ikke påklages.

Lovforslaget om offentliggørelse er udarbejdet med baggrund i de anbefalinger, som fremgår af Justitsministeriets betænkning nr. 1516 om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser m.v. I betænkningen anbefales det, at der inden indførelse af ordninger med systematisk offentliggørelse af oplysning om kontrolresultater, afgørelser m.v. på internettet i ikke-anonymiseret form foretages en vurdering af det konkrete behov for offentliggørelse, om offentliggørelse kan forventes konkret at være særligt indgribende for personen, om der er tungtvejende samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsesordningen, om offentliggørelse strider mod persondataloven og de almindelige regler om tavshedspligt, og om der af retssikkerhedsmæssige grunde er opstillet administrative regler for forvaltningsmyndighedens behandling af de enkelte sager. De samfundsmæssige hensyn bag lovforslaget er nærmere beskrevet ovenfor. Endvidere bemærkes, at muligheden for offentliggørelse begrænses, således at forslaget ikke omfatter enkeltmandsvirksomheder. Herved undgås i videst muligt omfang offentliggørelse af såkaldt personhenførbare oplysninger.

2.18. Tavshedspligt i henhold til hvidvaskloven

2.18.1. Gældende ret

Hvidvaskloven indeholder ikke bestemmelser om tavshedspligt for tilsynsmyndighederne, herunder bl.a. Finanstilsynet.

Finanstilsynet er på de øvrige finansielle områder, f.eks. i lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. og lov om forsikringsformidling, underlagt en særlig lovbestemt tavshedspligt. Udgangspunktet er, at Finanstilsynet skal hemmeligholde fortrolige oplysninger, som tilsynet får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Ved fortrolige oplysninger forstås oplysninger om en tilsynsbelagt virksomheds forretningsmæssige forhold og kunders forhold samt andre oplysninger, som efter deres karakter er fortrolige. Finanstilsynet kan ikke videregive fortrolige oplysninger, selvom den fysiske eller

juridiske person, som reglerne skal beskytte, giver sit samtykke. Finanstilsynet har dog mulighed for at videregive fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, hvis virksomheden eller dens kunder ikke herved kan identificeres.

Til dette udgangspunkt gælder en lang række undtagelser, hvor Finanstilsynet har mulighed for at videregive fortrolige oplysninger. I den forbindelse bestemmes det, at alle, som modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, også omfattes af tavshedspligten. Dette gælder bl.a., når økonomi- og erhvervsministeren modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet.

Den særlige tavshedspligt er nødvendig, fordi Finanstilsynet gennem sin tilsynsvirksomhed får et indgående indblik både i de tilsynsbelagte virksomheders forretningsforhold samt i deres kunders forhold. Dette kendskab er nødvendigt for, at tilsynet kan vurdere virksomhedernes risici og dermed sikkerheden for virksomhedernes kunder.

2.18.2. Baggrunden for forslaget

Hvidvaskloven indeholder ikke bestemmelser om tavshedspligt for tilsynsmyndighederne, herunder bl.a. Finanstilsynet. Finanstilsynet er på de øvrige finansielle områder underlagt en særlig lovbestemt tavshedspligt. Det er derfor relevant at indsætte en bestemmelse om tavshedspligt for Finanstilsynet i hvidvaskloven, der svarer til bestemmelserne i den øvrige tilsynslovgivning.

2.18.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at der indføres bestemmelser, der i det væsentlige svarer til, hvad der gælder i henhold til andre finansielle tilsynslove, idet der dog er forskelle i den kreds af myndigheder, som de fortrolige oplysninger kan videregives til.

Det foreslås, at Finanstilsynets ansatte under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e skal være forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i de nævnte tilsynsmyndigheders drift, og eksperter, der handler på tilsynsmyndighedernes vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. Tavshedspligten gælder uanset, om der måtte foreligge samtykke fra den person eller virksomhed, som tavshedspligten skal beskytte. Fra tavshedspligten gælder en række nærmere angivne undtagelser.

Alle dem, som Finanstilsynet i henhold til stk. 3 videregiver fortrolige oplysninger til, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

2.19. Forbud, oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår om short-selling af værdipapirer

2.19.1. Gældende ret

Short-selling som begreb dækker over et salg af finansielle aktiver, som sælger ikke selv ejer. Short-selling kan eksempelvis ske ved, at en markedsdeltager for en periode låner en konkret aktiebeholdning af en investor mod betaling. Aktierne sælges herefter i markedet. På det tidspunkt hvor markedsdeltageren er forpligtet til at tilbagelevere de lånte aktier, køber markedsdeltageren aktier i markedet. Hvis kursen er faldet, kan aktierne nu købes billigere. Aktierne leveres tilbage til investor, og markedsdeltageren har herved tjent kursforskellen mellem salgs- og købstidspunktet. Short-selling kan også medføre tab for markedsdeltageren, hvis aktierne er steget på tidspunktet, hvor de tilbagekøbes.

Lov nr. 1003 af 10. oktober 2008 om finansiel stabilitet (Bankpakken) indførte en bemyndigelsesbestemmelse i lov om værdipapirhandel m.v. § 39 b, hvorefter Finanstilsynet kunne fastsætte regler om forbud mod short-selling af aktier. Denne bemyndigelse er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1004 af 10. oktober 2008 om short-selling. Efter bekendtgørelsens § 1 eksisterer der et forbud mod short-selling i aktier udstedt af pengeinstitutter. Forbuddet blev indført for at sikre den finansielle stabilitet, mindske uroen på aktiemarkedene og undgå kortsigtet spekulation i kursfald, der kan have en selvforstærkende virkning. Der findes i dag ikke regler vedrørende oplysningsforpligtelser eller øvrige vilkår om short-selling.

2.19.2. Baggrunden for forslaget

Baggrunden for udvidelsen af bemyndigelsen til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om forbud mod short-selling er at sikre, at bemyndigelsen ikke alene gælder aktier, men alle former for værdipapirer, således at Finanstilsynet får mulighed for at udstede nærmere regler herom for at sikre den finansielle stabilitet, mindske uro på markedene for værdipapir handel og undgå spekulation.

Den 2. marts 2010 offentliggjorde CESR (Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg) en rapport (Model for a Pan-European Short Selling Disclosure Regime, CESR/10-088), der anbefaler, at der indføres paneuropæiske offentliggørelsesregler om short-selling. Rapporten har derudover til formål at fungere som teknisk rådgivning om, hvorledes indholdet af reglerne bør være. Anbefalingerne fra CESR indeholder udover anbefalinger om regler om oplysningsforpligtelser også

anbefalinger om andre regler om short-selling, f.eks. vilkår for at foretage short-selling.

Kommissionen har fremlagt et forslag til forordning om short-selling, som skal sikre ensartede regler på europæisk niveau. Da der alene er tale om et forslag til forordning, er det ikke endeligt besluttet, om reglerne skal fastsættes i form af en forordning eller et direktiv, ligesom det ikke er sikkert at forslaget vedtages. Finanstilsynet ønsker på den baggrund mulighed for at fastsætte regler, som er relevante for gennemførelsen af eventuelle EU-regler eller nationale regler. Hvis forordningen – eller eventuelt regler i form af et direktiv – vedtages, vil der ikke blive fastsat national særregulering.

Formålet med at fastsætte nationale oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår er at sikre gennemsigtighed om short-selling på de finansielle markeder. Gennemsigtigheden skal afbøde eller minimere de negative konsekvenser, som short-selling kan have for markedet, uden samtidig at medføre en urimelig skadelig påvirkning af de fordele, som short-selling i øvrigt giver til markedet. Gennemsigtigheden kan eksempelvis være medvirkende til at afskrække mod og begrænse omfanget af især aggressiv og storstilet short-selling, som kan true opretholdelsen af et velfungerende marked.

Gennemsigtigheden kan endvidere bidrage til at modvirke eventuel markedsmissbrug ved, at Finanstilsynet har oplysninger om opbygning af større korte positioner. Herved får Finanstilsynet bedre mulighed for at træffe eventuelle foranstaltninger i tide. Det er forventningen, at ”advarslerne”, som Finanstilsynet modtager, kommer til at ligge i, at der etableres et indberetningssystem. I de tilfælde, hvor der sker short-selling i større omfang, skal der foruden underretningen til Finanstilsynet tillige ske offentliggørelse til markedet. Gennemsigtighed om short-selling kan derudover bidrage til bedre information i markedet bl.a. ved at give bedre indblik i markedsdynamikken og ved at gøre vigtig information, der vil gøre det muligt at opnå en bedre prisfastsættelse, tilgængelig.

2.19.3. Forslagets indhold

Det foreslås at udvide bemyndigelsen, således at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om short-selling af alle former for værdipapirer.

Bemyndigelsen kan benyttes til at fastsætte regler om oplysningsforpligtelser om short-selling. Oplysningsforpligtelserne forventes at finde anvendelse på juridiske såvel som fysiske personer, der besidder en kort væsentlig position i værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet

(MHF). Der kan være tale om en offentliggørelsesforpligtelse overfor markedet såvel som en underrettningspligt over for Finanstilsynet. Det nærmere anvendelsesområde for oplysningsforpligtelsernes rækkevidde fastsættes i bekendtgørelsesform. Der kan være tale om at begrænse anvendelsesområdet til visse typer af værdipapirer eller kategorier af værdipapirer. Ligeledes vil der være mulighed for at undtage visse personer fra forpligtelsen, f.eks. market-makere. Disse nationale oplysningskrav forventes udarbejdet efter drøftelser med branchen med udgangspunkt i CESRs anbefalinger på området. Det bemærkes, at hvis forordningen – eller eventuelt regler i form af et direktiv – vedtages, vil der ikke blive fastsat national særregulering.

Bemyndigelsen kan endvidere benyttes til at fastsætte andre vilkår om short-selling. De øvrige vilkår forventes at finde anvendelse på juridiske såvel som fysiske personer, der besidder en kort position i værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet (MHF). Fastlæggelsen af hvilke vilkår, der skal reguleres, fastsættes i bekendtgørelsesform. Der kan være tale om at fastsætte regler om de foranstaltninger, som sælger skal foretage i forbindelse med short-selling for at sikre, at f.eks. levering af værdipapirer kan ske. Ligesom ved reglerne om oplysningsforpligtigelser vil der være mulighed for at undtage visse personer for at skulle sikre sig, at aftaler om short-selling indgås på de vilkår, der fastsættes i en bekendtgørelse.

2.20. Ændring af regler om clearing og afvikling samt anvendelse af gældsfordringer som sikkerhed i forbindelse med aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse

2.20.1. Gældende ret

Værdipapirhandelsloven indeholder i kapitel 18 en række bestemmelser, der har til formål at sikre afviklingen af penge og værdipapirer bedst muligt. Dette sker ved beskyttelse af afvikling på nettobasis (netting), hvor hver deltager i et betalings- eller værdipapirafviklingssystem kun betaler eller modtager ét beløb og én beholdning i hver fondskode, som den pågældende har købt og solgt. Bestemmelserne i lovens kapitel 18 beskytter endvidere sikkerhedsstillelse over for systemet, og endelig beskyttes de handler, der er indgået i et system forud for en deltagers konkurs i et vist omfang mod tilbageførsel. Bestemmelserne tager i den nuværende form ikke stilling til, hvordan der skal forholdes i forhold til systemer, der arbejder sammen eventuelt på tværs af landegrænser.

Ifølge værdipapirhandelslovens § 57, stk. 1, kan deltagerne i et betalings- eller værdipapirafviklingssystem aftale, at indgåede overførselsordrer, dvs. handler eller

pengeoverførsler, der skal afvikles, kan nettes eller tilbageføres, også selv om en af parterne erklæres konkurs. Bestemmelsen omfatter alene overførselsordrer, der er indgået senest ved udgangen af det døgn, hvor deltagerens insolvens er indtrådt, forudsat systemet er i god tro om insolvensen.

Ifølge værdipapirhandelslovens § 57, stk. 5, kan handler, der ikke kan afvikles, enten fordi der mangler papirer eller penge, fravælges på grundlag af objektive kriterier og tilbageføres i deres helhed. Udtrykket ”i deres helhed” har givet anledning til en del fortolkningstvivil, dels i relation til om ordene vedrører en deltager selv (dvs. samtlige deltagers handler eller hele enkelthandler) eller alene de handler, der ikke kan afvikles, og dels i forhold til om dele af enkelthandler, der dækker over et antal underliggende handler, kan gennemføres.

For at gøre værdipapirhandelslovens § 57 operativ indeholder lovens § 57 c krav om, at betalings- og værdipapirafviklingssystemers regelsæt skal tage stilling til, hvornår en overførselsordre anses for indgået i systemet, og om hvornår den ikke længere kan tilbagekaldes.

Værdipapirhandelslovens § 57 e indeholder bestemmelse om, hvilken medlemsstats regler der finder anvendelse ved en deltagers insolvens i tilfælde, hvor et betalingssystem eller en clearingcentral, som det kan være tilfældet ifølge finality-direktivet, er underlagt en anden medlemsstats lovgivning for så vidt angår selve afviklingen af systemet. Bestemmelsen regulerer endvidere lovvalget, hvis insolvente danske virksomheder deltager i systemer i en anden medlemsstat. Systemer beliggende i EØS-lande er også omfattet. Bestemmelsen regulerer ikke dansk deltagelse i systemer i tredjelande.

Værdipapirhandelslovens § 58 a, stk. 2, indeholder et krav om, at aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse skal foreligge i skriftlig form eller på en måde, der retligt kan sidestilles dermed, mens § 58 f, stk. 1, afgrænser hvilke aktivtyper, der kan anvendes som sikkerhed i henhold til en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse.

2.20.2. Baggrunden for lovforslaget

I løbet af de sidste 10-20 år er antallet af betalinger, værdipapirhandler samt anvendelsen af afledte finansielle instrumenter steget eksplosivt. Når penge og værdipapirer skal flyttes fra en konto et sted til en konto et andet sted, sker det ved brug af betalings- eller værdipapirafviklingssystemer. Da der ofte er disponeret på forhånd over de penge eller værdipapirer, som f.eks. et pengeinstitut skal modtage, kan forstyrrelse i afviklingen få store afledte konsekvenser for alle deltagere på det finansielle marked og i værste fald betydelige sam-

fundsøkonomiske konsekvenser, der kan påvirke den finansielle stabilitet.

Med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (finality-direktivet) skabte Europa-Parlamentet og Rådet et juridisk grundlag for sikring af afviklingen i betalings- og værdipapirafviklingssystemer. Direktivet blev vedtaget på et tidspunkt, hvor omsætning og afvikling af betalinger og værdipapirer var i voldsom udvikling, både hvad angik volumen, teknik og antallet af grænseoverskridende transaktioner. Direktivets fokus var at sikre, at afviklingen i de systemer, der tager sig af clearing og afvikling af betalinger og værdipapirhandel, beskyttes. Direktivets vigtigste redskaber til denne beskyttelse var at kræve, at medlemsstaternes lovgivning beskytter sikkerhedsstillelse overfor systemerne i tilfælde af en deltagers konkurs, og at et konkursbo anerkender netting (opgørelse af samtlige en deltagers rettigheder og forpligtelser til ét nettobeløb og/eller én enkelt leveringsforpligtelse pr. fondskode). Direktivet blev implementeret ved ændringer af værdipapirhandelsloven ved lov nr. 283 af 26. april 2000 og lov nr. 1171 af 19. december 2003.

Det øgede antal grænseoverskridende betalinger, værdipapirhandel og øvrige finansielle transaktioner på tværs af landegrænser førte også til et øget behov for fælles regler om sikkerhedsstillelse i forbindelse dermed. Regler herom kom med vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse (collateral-direktivet). Dette direktiv supplerer og minder på nogle områder om finality-direktivet, men havde først og fremmest til formål at fremme sikkerhedsstillelse mellem to finansielle virksomheder indbyrdes eller mellem disse og deres kunder. Endelig var det collateral-direktivets formål at skabe ensartede regler i hele Unionen for visse typer af sikkerhedsstillelse. Dette gjaldt særligt for anvendelse af såkaldte tilbagekøbs- eller tilbagesalgsforretninger (repo-/reverse-forretninger), hvor den stillede sikkerhed bliver sikkerhedshavers ejendom, og som blev behandlet meget forskelligt i medlemsstaternes nationale retssystemer med deraf følgende retlig usikkerhed.

Kommissionen foretog i 2007 en undersøgelse af, om de to direktiver har virket tilfredsstillende. Denne undersøgelse viste en række svagheder og behov for ændringer, tilføjelser og præciseringer, hvoraf nogle dog skyldtes udviklingen på de finansielle markeder i den mellemliggende periode. Direktiverne blev ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiell

sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer (ændringsdirektivet).

Lovforslaget har først og fremmest til formål at gennemføre ændringsdirektivet, men indeholder også en række præciseringer af de eksisterende regler i værdipapirhandelslovens kapitel 18, dvs. til de bestemmelser, der oprindeligt implementerede finality-direktivet. Behovet for præciseringer skyldes fortrinsvis den øgede internationalisering på området for betalinger og værdipapirhandel, der betyder, at markedsdeltagere og advokater uden for Danmark med stigende hyppighed har behov for at forholde sig til de danske regler på området.

2.20.3. Forslagets indhold

Formålet med lovforslaget er at gennemføre ændringsdirektivet i dansk ret.

De væsentligste ændringer af finality-direktivet skyldes et behov for, at visse regler om clearing og afvikling i såkaldt interoperable systemers regler samordnes i videst muligt omfang. Interoperable systemer er systemer, der afvikler betalinger og værdipapirhandel på tværs af flere systemer og i mange tilfælde også på tværs af landegrænser. Ved krav om samordning af bestemmelser om hvornår en ordre om overførsel af penge eller om gennemførelse af en værdipapirhandel anses for indgået i et system, og for hvornår den ikke længere kan tilbagekaldes, er det formålet i videst muligt omfang at sikre, at en transaktion, der er indgået til afvikling i et system, også ender med at kunne afvikles i et system, der er interoperabelt med det første system.

Herudover har der i tilfælde af en deltagers insolvens vist sig et behov for at udstrække direktivets beskyttelse af transaktioner til at gælde hele den forretningsdag, hvor insolvensen indtræder. Dette er aktuelt i tilfælde, hvor forretningsdagen er forskudt i forhold til kalenderdøgnet, som det for eksempel er tilfældet i VP Securities A/S (VP), hvor stort set alle handler med danske værdipapirer afvikles. VPs afviklingsdøgn starter kl. 18, hvor afviklingen af handler, der skal være afviklet dagen efter, påbegyndes. Der kan således efter direktivændringen tænkes tilfælde, hvor et konkursbo må acceptere, at en transaktion gennemføres, selv om den først afvikles i systemet dagen efter en deltagers konkurs. Denne ændring gennemføres med lovforslaget.

De foreslåede ændringer i collateral-direktivet vedrører muligheden for at anvende pengeinstitutters udlån (gældsfordringer) som sikkerhed i forbindelse med aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse samt nogle konsekvensrettelser som følge deraf. Ifølge ændringsdirektivet defineres gældsfordringer som alle fordringer, som kreditinstitutter får ved kreditgivning i form af lån.

Ønsket om at anvende gældsfordringer som finansiel sikkerhed er opstået i forbindelse med långivning ydet af Den Europæiske Centralbank i forbindelse med dennes aktiviteter. Der har imidlertid været interesse blandt markedsdeltagerne i EU om at kunne udvide brugen af denne type sikkerhedsstillelse, og muligheden herfor blev givet med ændringen af collateral-direktivet. Ønsket om at kunne anvende lån som finansiel sikkerhed, således at sikkerhedsstillelsen omfattes af collateral-direktivets beskyttelse, skyldes øget anvendelse af sikkerheder for finansielle mellemværender. Den øgede anvendelse af sikkerhedsstillelse styrker den finansielle stabilitet, men øger samtidig behovet for at have tilstrækkelige aktiver til rådighed, der kan anvendes som finansiel sikkerhed. Anvendelse af lån som sikkerhed øger således mængden af aktiver, der kan anvendes som sikkerhedsstillelse. Lån som sikkerhed har endvidere den fordel, at sikkerhedsstillelsen ikke påvirker sikkerhedsstillers likviditet, mens dette kan være tilfældet ved anvendelse af andre former for sikkerhed.

I Danmark ydes lån med pant i fast ejendom af pengeinstitutter ved udstedelse af pantebreve, hvor pantebrevet kan være en negotiabel fordring, mens øvrige typer af udlån sædvanligvis er simple fordringer dokumenteret ved udstedelse af en låneaftale, der er et simpelt gælds-brev. Lån ydet af kreditinstitutter vil typisk være simple fordringer. Muligheden for anvendelse af gældsfordringer som sikkerhed kan derfor være afgørende for en finansiel virksomheds mulighed for at kunne handle eller skaffe sig likviditet. Dette kan være tilfældet, hvor virksomhedens mængder af aktiver, der kan anvendes til sikkerhedsstillelse, er knap, og hvor virksomheden derfor ikke kan skaffe sig kredit til gennemførelse af væsentlige forretninger, eller hvor likviditeten er knap, og hvor anvendelse af andre former for aktiver til sikkerhed vil medføre at likviditetskravene ikke vil kunne overholdes.

For at gøre anvendelsen af gældsfordringer effektiv og hensigtsmæssig indebærer forslaget bl.a., at gælds-brevslovens § 31 fraviges ved overdragelse af simple gældsfordringer til sikkerhed i en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse efter den foreslåede § 58 f, stk. 1 og 2, jf. § 58 b, nr. 1-5. I stedet skal sikkerhedshaver modtage en liste, der indeholder samtlige gældsfordringer omfattet af sikkerhedsstillelsen, jf. det foreslåede § 58 a, stk. 2.

Anvendelsen af gældsfordringer som finansiel sikkerhed nødvendiggør endvidere, at debitor gyldigt kan fraskrive sig krav på fortrolighed om personlige oplysninger, ligesom direktivet stiller et krav om, at afkald på modregningsret skal ske skriftligt eller på en måde, der

retligt kan sidestilles dermed, jf. det foreslåede § 58 a, stk. 4 og 5.

2.21. Offentliggørelse af intern viden

2.21.1. Gældende ret

Det fremgår af værdipapirhandelslovens § 27, stk. 1, at en udsteder af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område for værdipapirer, hurtigst muligt skal offentliggøre intern viden. Udstederen er forpligtet til at offentliggøre sådan viden umiddelbart efter, at de pågældende forhold foreligger eller den pågældende begivenhed er indtrådt, selvom forholdet eller begivenheden endnu ikke er formaliseret. Efter stk. 2 skal intern viden, som en udsteder, eller en person der handler på dennes vegne/regning, videregiver til tredjemand som et normalt led i udøvelsen af vedkommendes beskæftigelse, erhverv eller funktion, af udstederen offentliggøres i sin helhed samtidig med videregivelsen til tredjemand. Hvis udstederen ikke på tidspunktet for videregivelsen er bevidst om, at der er sket videregivelse, skal offentliggørelse ske straks efter, at udstederen får viden eller burde have fået viden om, at videregivelse af intern viden er sket.

I 2007 gav Københavns Fondsbørs A/S (i dag NASDAQ OMX København A/S) en påtale til en udsteder for ikke rettidigt at have offentliggjort intern viden til markedet om en igangværende salgsproces af et datterselskab. Københavns Fondsbørs A/S' påtale blev givet i medfør af den daværende delegerede kompetence fra Finanstilsynet om at påse overholdelsen af udsteders pligt til at offentliggøre intern viden i henhold til lov om værdipapirhandel m.v. Påtalen fra Københavns Fondsbørs A/S blev påklaget til Erhvervsankenævnet, der i september 2008 afsagde kendelse i sagen (j.nr. 2007-0012239). Efter Erhvervsankenævnets kendelse har en udsteder ikke pligt til at offentliggøre oplysninger om eksempelvis en salgsproces, når denne endnu ikke er endeligt afsluttet (er en realitet).

Realitetsgrundsætningen finder støtte i § 27, stk. 1, 2. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v. Bestemmelsen udgør en implementering af artikel 2, stk. 2, i Kommissionens direktiv 2003/124/EF af 22. december 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til definition og offentliggørelse af intern viden og definition af kursmanipulation (gennemførelsesdirektivet). Artikel 2, stk. 2, er en udmøntning af artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om inside-

rhandel og kursmanipulation (markedsmisbrugsdirektivet).

2.21.2. Baggrunden for forslaget

Formålet med den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 27 i lov om værdipapirhandel m.v., er at medvirke til et mere gennemsigtigt og effektivt værdipapirmarked. Med lovforslaget indføres en ny pligt for udstederen til at offentliggøre den interne viden, der direkte vedrører udstederens virksomhed, hvis udstederen får viden om eller må anses for at have fået viden om, at denne interne viden ikke længere er holdt fortrolig. Forslaget understøtter, at markedet skal have lige adgang til kursrelevante oplysninger (intern viden), og dermed modvirkes risikoen for informationsasymmetri og insiderhandel.

2.21.3. Lovforslagets indhold

Med forslaget indføres en ny forpligtigelse for udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, til at offentliggøre den interne viden, der direkte vedrører udstederens virksomhed, hvis udstederen får viden om eller må anses for at have fået viden om, at denne interne viden ikke længere er holdt fortrolig.

Den foreslåede ændring af § 27, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. vil i forhold til gældende ret få den betydning, at udstederen i visse tilfælde bliver forpligtet til at offentliggøre intern viden, også selvom den interne viden endnu ikke er en realitet i henhold til lovens § 27, stk. 1. Oplysningsforpligtelsen vedrører alene den interne viden, som ikke længere er holdt fortrolig.

Lovforslaget indebærer ikke en ændring af § 36 i lov om værdipapirhandel m.v., der indeholder et forbud mod uberettiget videregivelse af intern viden. I forlængelse heraf har udstedere og rådgivere m.v., der regelmæssigt kommer i besiddelse af intern viden, efter § 37, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., en pligt til at udarbejde interne regler med det formål at hindre, at intern viden er tilgængelig for andre end dem, der har behov herfor.

Lovforslaget vil også medføre en ændring af § 84 d, stk. 2, nr. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., idet også overtrædelse af den med lovforslaget foreslåede ændring af § 27, stk. 2, vil være omfattet af muligheden for at offentliggøre sager. Det foreslås endvidere, at der, i tråd med hvad der gælder for de øvrige dele af § 27, stk. 2, indsættes en hjemmel i lovens § 93, stk. 1, hvorefter overtrædelser sanktioneres med bødestraf.

2.22. Offentliggørelse i henhold til værdipapirhandelsloven

2.22.1. Gældende ret

Finanstilsynet har efter § 84 d i lov om værdipapirhandel m.v. mulighed for at offentliggøre navnet på en virksomhed eller en fysisk person, som i henhold til § 83, stk. 1, meddeles en påtale for overtrædelse af loven eller bestemmelser fastsat i medfør heraf. Offentliggørelse kan ske, når det skønnes at være af interesse for investorerne at kende navnet på den fysiske eller den juridiske person. Muligheden for offentliggørelse kan ske i de i § 84 d, stk. 2, nævnte sager. Der er tale om sager, der vedrører bestemmelser, der er implementeret som følge af markedsmisbrugsdirektivet og gennemsigtighedsdirektivet. Der er ikke i dag mulighed for offentliggørelse af påtaler i sager om overtrædelse af reglerne om overtagelsestilbud, reglerne om værdipapirhandlers indberetning af transaktioner, offentliggørelse af priser og transaktioner og forbuddet mod short-selling.

2.22.2. Baggrunden for forslaget

Baggrunden for forslaget er at udvide den eksisterende bestemmelse om, at Finanstilsynet i henhold til visse dele af værdipapirhandelsloven kan offentliggøre påtaler i sager om overtrædelse af reglerne om oplysningsforpligtelser om short-selling, reglerne om forbud mod short-selling af aktier, overtrædelse af reglerne om overtagelsestilbud samt reglerne om værdipapirhandlers indberetning af transaktioner og offentliggørelse af priser og transaktioner. Offentliggørelse af påtaler vil medvirke til, at personer og virksomheder omfattet af værdipapirhandelsloven retter deres opmærksomhed på vigtigheden af overholdelse af lovgivningen på området.

2.22.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at Finanstilsynet får mulighed for at offentliggøre fysiske og juridiske personers overtrædelse af reglerne om oplysningsforpligtelser om short-selling og reglerne om forbud mod short-selling af værdipapirer.

Herudover foreslås det at udvide Finanstilsynets og Fondsrådets mulighed for at offentliggøre navnet på en virksomhed eller en fysisk person, som i henhold til § 83, stk. 1, meddeles en påtale for overtrædelse af loven eller bestemmelser fastsat i medfør heraf. Det drejer sig om sager om overtrædelse af reglerne om overtagelsestilbud, reglerne om værdipapirhandlers indberetning af transaktioner og offentliggørelse af priser og transaktioner.

Dette er i overensstemmelse med direktiverne på det børsretlige område, hvoraf det fremgår, at den kompe-

tente myndighed skal have de nødvendige beføjelser til at kunne udføre sine opgaver, herunder bemyndigelse til at offentliggøre det forhold, at en person eller enhed ikke overholder sine forpligtelser.

2.23. Ændrede regler for klageadgang (Garantifonden)

2.23.1. Gældende ret

Det fremgår af artikel 6, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger, at medlemsstaterne sørger for, at indskyderes ret til godtgørelse indebærer, at indskydere har klagemulighed mod indskudsgarantiordningen. Det fremgår tillige af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger artikel 13, at medlemsstaterne påser, at investorens ret til garantibeløb indebærer, at investoren har klagemulighed mod garantiordningen.

Finanstilsynet er ved lov om en garantifond for indskydere og investorer tillagt kompetence til at træffe afgørelse efter loven. Det fremgår i den forbindelse bl.a. af lovens § 8, stk. 2, at Finanstilsynet kan tilbagekalde et instituts tilladelse til at drive virksomhed, hvis instituttet ikke overholder lovens regler, regler udstedt i medfør af loven eller bestemmelser i Garantifondens vedtægter. Lov om en garantifond for indskydere og investorer indeholder ikke en adgang til, at de afgørelser, som Finanstilsynet træffer i henhold til loven m.v., kan påklages til Erhvervsankenævnet. For så vidt angår afgørelser, som Finanstilsynet træffer i henhold til lov om finansiel virksomhed, fastlægger dennes lov § 372, at afgørelser som hovedregel kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

2.23.2. Baggrunden for forslaget og forslagens indhold

Med lovforslaget foreslås indsat en bemyndigelsesbestemmelse, som sikrer, at der kan fastsættes nærmere regler om klageadgang for indskydere og investorer.

Derudover foreslås det, at der i lighed med hvad der gælder for Finanstilsynets afgørelser, jf. lov om finansiel virksomhed § 372, indføres en klageadgang i lov om en garantifond for indskydere og investorer for afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til denne lov.

2.24. Anmeldelse af investeringsforeninger m.v.

2.24.1. Gældende ret

Det fremgår af lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. § 8, stk. 1, at når Finanstilsynet har godkendt en investeringsforening m.v., kan Erhvervs- og Selska-

bsstyrelsen foretage de nødvendige registreringer. Det følger i den forbindelse af stk. 2, at en forening samtidig med anmeldelse til registrering og ved ansøgning om godkendelse af vedtægtsændringer skal indsende tre daterede og underskrevne eksemplarer af vedtægterne med den fuldstændige affattelse til Finanstilsynet. Når Finanstilsynet har godkendt foreningen eller vedtægtsændringerne, videresender Finanstilsynet et eksemplar af vedtægterne med sin godkendelsespåtegning til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og et tilsvarende eksemplar til foreningen. Det fastslås i stk. 3, at anmeldelse skal være modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest 4 uger efter, at den retsstiftende beslutning er truffet.

2.24.2. Baggrunden for forslaget

Med ændringen i § 8, stk. 2, er der tilsigtet en byrdelettelse for foreningens bestyrelse, idet antallet af dokumentation, som skal indsendes, nedsættes.

Ændringerne i § 8, stk. 3 og 4, er konsekvensrettelser som følge af den nye selskabslov (lov nr. 470 af 12. juni 2009 om aktie- og anpartsselskaber), således at det ved anmeldelse og registrering af foreninger er selskabslovens regler, der finder anvendelse med de fornødne tilpasninger.

Med den foreslåede ændring af § 78, stk. 3, berigtiges en fejl i den konsekvensrettelse af bestemmelsen, som blev foretaget med § 10, nr. 12, i lov nr. 516 af 12. juni 2009 om ændring af årsregnskabsloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love, hvorved en del af bestemmelsen udgik.

2.24.3. Lovforslagets indhold

Med ændringen af § 8, stk. 2 foreslås det, at foreningerne kun skal indsende et underskrevet og dateret eksemplar af vedtægterne mod hidtil tre eksemplarer, og at Finanstilsynet sender en kopi af vedtægterne med en godkendelsespåtegning til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i stedet for som hidtil et originalt eksemplar.

Selvom investeringsforeninger m.fl. i modsætning til selskaber ikke har mulighed for at foretage anmeldelser elektronisk via Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system, foreslås det, at foreninger skal anmelde ændringer senest to uger efter, at en retsstiftende handling har fundet sted. Denne frist svarer til anmeldelsesfristen for andre virksomheder, der ikke kan benytte Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system, ligesom fristen svarer til fristen for de anmeldelser, som aktieselskaber og anpartsselskaber ikke selv kan registrere.

Herudover får investeringsforeninger og de øvrige foreningstyper mulighed for at anvende digital kommunikation, når de indsender vedtægter til godkendelse i

Finanstilsynet efter de bestemmelser, der fremgår af lovens § 129 og bekendtgørelse nr. 977 af 20. oktober 2009 om digital kommunikation.

Det foreslås med § 78, stk. 3, at foreningen skal offentliggøre dokumenter i forbindelse med fusion, spaltning, sammenlægning og deling på sit kontor, idet foreningernes dokumenter ikke kan offentliggøres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens informationssystem. Endvidere foreslås det, at foreningen i Statstidende skal bekendtgøre oplysning om, at disse dokumenter kan rekvireres på foreningens kontor. Foreningen kan, udover at fremlægge dokumenterne på sit kontor, også offentliggøre dem på foreningens hjemmeside eller på tilsvarende måde. Som anført ovenfor er der tale om berigtigelse af en fejl i den konsekvensrettelse af bestemmelsen, som blev foretaget med § 10, nr. 12, i lov nr. 516 af 12. juni 2009, hvorved en del af bestemmelsen udgik.

2.25. Bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om intern revision i ATP og AES

2.25.1. Gældende ret

Det fremgår af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 942 af 2. oktober 2009 med senere ændringer, § 25 q, stk. 4, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om revisionens gennemførelse i Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP). Tilsvarende fremgår det af lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009 med senere ændring, § 67, stk. 3, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om revisionens gennemførelse i Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring (AES).

2.25.2. Baggrunden for forslaget

Det følger af lov om finansiel virksomhed § 199, stk. 11, at Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder, i finansielle holdingvirksomheder og i sådanne virksomheders dattervirksomheder. Herunder kan Finanstilsynet fastsætte bestemmelser om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler. Lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og lov om arbejdsskadesikring indeholder ikke tilsvarende hjemmel til at fastsætte regler om intern revision i ATP og AES. Det er i øvrigt i lovgivningen om ATP og AES tilstræbt, at der er størst mulig overensstemmelse mellem reglerne for finansielle virksomheder i lov om finansiel virksomhed og reglerne vedrørende ATP og AES. Dette er bl.a. med henblik på at sikre, at borgere, der har krav på ydelser fra disse institutioner, har samme grad af tryghed som efter lov om finansiel virksomhed.

2.25.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at bemyndigelsen til at udfærdige regler for revisionens gennemførelse i henholdsvis ATP og AES udvides til også at omfatte regler om intern revision.

2.26. Risikomærkning af lån

2.26.1. Gældende ret

Kreditaftalelovens § 7 a indeholder en række oplysningsforpligtelser, som en långiver skal overholde, når vedkommende udbyder lån til forbrugere. Reglerne omfatter både krav til informationer, der skal gives, inden kunden optager et lån, og som skal sætte denne i stand til at undersøge markedet, og krav til informationer om det konkrete lån som skal gives i forbindelse med låneaftalens indgåelse. Disse regler er baseret på de oplysningskrav, der findes i forbrugerkreditdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF).

Ved lov nr. 1383 af 20. december 2004 om ændring af lov om finansiel virksomhed m.fl. blev § 43, stk. 3, indsat. Det fremgår heraf, at økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om prisoplysning for finansielle ydelser. I medfør af denne bemyndigelse er bekendtgørelse nr. 44 af 24. januar 2006 om information til forbrugere om priser m.v. i pengeinstitutter udstedt. Det fremgår af bekendtgørelsens § 5, at pengeinstitutter bl.a. skal oplyse forbrugere om priser på udlånskontrakter, som er en finansiel ydelse.

Ved lov nr. 579 af 1. juni 2010 om ændring af lov om finansiel virksomhed m.fl. blev § 43, stk. 3, udvidet således, at økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om pris- og risikooplysning for finansielle ydelser. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at det er hensigten med lovændringen, at den nye bemyndigelse skal benyttes til at udstede en bekendtgørelse om risikomærkning af investeringsprodukter, som bibringer investorerne en enkel og tydelig information om tabsrisikoen ved investering i forskellige finansielle instrumenter. Bekendtgørelsen skal forpligte udbydere af investeringsprodukter til at risikomærke disse. Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen bemyndiges ministeren således til at fastsætte regler om pris- og risikooplysning for investeringsprodukter, men ikke til at fastsætte regler om risikooplysninger for øvrige finansielle ydelser, såsom udlånsprodukter.

Det fremgår af § 14 a i markedsføringsloven, at enhver markedsføring af kreditaftaler, der angiver en rentesats eller talstørrelser vedrørende omkostningerne i forbin-

delse med forbrugercredit, skal indeholde en række oplysninger, som f.eks. årlige omkostninger i procent (ÅOP) og kreditaftalens løbetid. Endvidere indeholder bekendtgørelse om information til forbrugere om priser på låne- og kredittilbud og valutakurser, der er udstedt med hjemmel i markedsføringslovens § 13, stk. 6, en række krav til, hvilke oplysninger udbydere eller formidlere af låne- eller kredittilbud skal informere forbrugerne om. Der er ikke i markedsføringsloven en hjemmel til at fastsætte regler om risikooplysninger for kreditaftaler.

2.26.2. Baggrunden for forslaget

Forud for den finansielle krise optog flere almindelige kunder lån, som var vanskeligt gennemskuelige. Det har ført til, at der er kunder, som har optaget lån med vilkår, som enten binder kunden på en måde, som de ikke havde forudset, eller hvor det ikke har stået kunden klart, hvilke konsekvenser og omkostninger, der var forbundet med lånet, da kunden optog dette.

I forbindelse med optagelse af lån i finansielle virksomheder, indeholder lovgivningen allerede i dag regler, der skal sikre kunderne rådgivning. Eksempelvis indeholder bekendtgørelsen nr. 965 af 30. september 2009 om god skik for finansielle virksomheder regler, der foreskriver, at kunder, der optager lån med pant i fast ejendom, skal modtage rådgivning, og at rådgivningen skal dokumenteres i et særligt tjekskema. Risikomærkingen af lån skal ikke træde i stedet for denne rådgivning, men være et supplement hertil. Risikomærkingen skal bl.a. skærpe kundens opmærksomhed på, at de får en tilstrækkelig information og rådgivning til at kunne træffe et bevidst valg

Selvom kreditaftaleloven indeholder regler om markedsføring af låneprodukter og krav om information, der skal gives, inden en låneaftale bliver indgået, så er der behov for, som et supplement, at indføre en umiddelbar tilgængelig og simpel kategorisering af udlånsprodukter, som sætter forbrugeren i stand til let og hurtigt at se, om der er forhold ved lånet, som denne bør være særlig opmærksom på.

2.26.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at der med lovforslaget foretages en formel nyaffattelse af § 43, stk. 3, således, at økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at udstede en bekendtgørelse om pris- og risikooplysninger for alle finansielle ydelser, hvorefter bemyndigelsen ikke længere er begrænset til investeringsprodukter. Da sådanne lån også udbydes af ikke-finansielle virksomheder, vil der blive indsat en tilsvarende bemyndigelse i markedsføringsloven således, at der med hjemmel i lov om finan-

siel virksomhed og i markedsføringsloven kan udstedes én bekendtgørelse, der dækker hele markedet for udlån, herunder forbrugs-, realkredit- og banklån.

2.27. Indløsning af slidte eller beskadigede mønter

2.27.1. Gældende ret

Ifølge møntlovens § 4, stk. 1, er mønter, der er præget i medfør af § 2 eller den tidligere møntlovgivning, lovlige betalingsmidler, så længe de hverken er blevet indkaldt eller ugyldiggjort. I tråd hermed bestemmes det i den nuværende § 4, stk. 2, at en mønt enten skal være væsentligt beskadiget eller slidt, før dens værdi som gangbar mønt fortabes.

Det følger af bemærkningerne til lov nr. 817 af 21. december 1988 om møntloven (Folketingstidende 1988-1989, spalte 1851), at statens kasser og Danmarks Nationalbank i videst muligt omfang skal modtage beskadigede og slidte mønter. Nationalbanken ombytter på denne baggrund også væsentligt slidte og beskadigede mønter, der indleveres til indløsning, medmindre den pålydende værdi ikke med sikkerhed kan konstateres.

2.27.2. Baggrunden for forslaget

Hovedformålet med lovforslaget er at give statens kasser og Danmarks Nationalbank mulighed for at afvise ombytning af væsentligt slidte eller beskadigede mønter, herunder mønter der har været udsat for en form for kemisk behandling, der har haft eller med rimelighed kunne forventes at have modificerende virkninger.

Nationalbankens møntproduktion varetages af Den Kgl. Mønt, som foretager selve optællingen og ombytningen af de beskadigede mønter. Ved modtagelse af beskadigede mønter til ombytning indhenter Nationalbanken legitimationsdokumenter samt forklaring på mønternes oprindelse fra indløseren i henhold til hvidvasklovens regler om kundelegitimation. Mønterne ombyttes først, når der er modtaget de fornødne legitimationsdokumenter, jf. hvidvasklovens §§ 12 og 14, og der foreligger en forklaring på mønternes oprindelse.

Inden for den seneste årrække er mængden af meget beskadigede mønter, som Nationalbanken modtager til ombytning, steget væsentligt. Stigningen i mængderne skyldes, at der siden 2006 jævnlige er modtaget store mængder beskadigede danske mønter fra udlandet, særligt Asien, og at disse mængder er stigende. I 2006 og 2007 modtog Nationalbanken således begge år for ca. 4 mio. kr. beskadigede danske mønter, hvoraf størstedelen heraf bestod af mønter modtaget fra Asien, og i 2008 modtog Nationalbanken for ca. 5,3 mio. kr. beskadigede mønter. I 2009 har Nationalbanken modtaget for 8,7 mio. kr. beskadigede mønter, hvilket i forhold til det

samlede møntomløb for 2009 udgør ca. 0,15 pct. I 2008 og 2009 har mønter fra Asien udgjort ca. 95 pct. af den samlede mængde modtagne beskadigede mønter. I perioden januar til april 2010 er der allerede modtaget for ca. 4 mio. kr. beskadigede mønter. Til sammenligning modtog Nationalbanken i årene før 2006 markant færre beskadigede mønter hvert år.

De store mængder beskadigede mønter modtages hovedsageligt af den samme række kinesiske og/eller asiatiske selskaber og den samme kreds af professionelle møntopkøbere. Det oplyses i den forbindelse, at mønterne er opkøbt fra asiatiske metalgenindvindingsfirmaer, der har opkøbt diverse metalskrot fra bilvrag, færger, vaskemaskiner og lignende fra europæiske firmaer, og at mønterne opsamles ved sortering af metalskrottet, eller at mønterne er opkøbt på møntmarkeder rundt om i Asien.

Ud over Nationalbankens iagttagelse af hvidvasklovens regler undersøger Den Kgl. Mønt jævnligt mønternes metallegeringer samt fordelingen på fremstillingsår og denominationer, og det har ikke på noget tidspunkt været muligt at konstatere, at mønterne ikke er ægte. Mønterne har imidlertid ofte været udsat for en form for kemisk behandling og/eller varmebehandling forinden fremsendelse til Nationalbanken, hvilket har udvasket mønternes detaljer. Et af de selskaber, der fremsender store mængder beskadigede mønter, oplyser herom, at mønterne forinden afsendelse er blevet vaskede, varme-steriliserede og i øvrigt behandlet således, at de er egnede til at blive maskinoptalt.

Da der ikke er de samme indbyggede sikkerhedselementer i mønter som i sedler, har de foretagne undersøgelser og analyser ikke givet grundlag for med sikkerhed at be- eller afkræfte mønternes ægthed. Nationalbanken er således på det foreliggende grundlag nødsaget til at ombytte disse mønter, selv om mængden i forhold til det samlede møntomløb forekommer meget stor. Det virker usandsynligt, at en mængde svarende til 1,5 promille af møntomløbet hvert år forsvinder i forbindelse med op-hugning af biler, vaskemaskiner m.v. i Asien.

I foråret 2006 rettede Nationalbanken henvendelse til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet med henblik på en undersøgelse af, om fremsendelsen af mønterne havde relation til en hvidvaskningsproces eller anden form for kriminalitet. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet konkluderede på baggrund af sine undersøgelser i maj 2007, at der uomtvisteligt findes markeder i Asien, som har specialiseret sig i salg af beskadigede mønter i stort omfang, men at det ikke havde kunnet påvises, at fremsendelsen af beskadigede mønter til ombytning var led i en hvidvaskningsproces. Henset til de fortsat stigende mængder har Nationalbanken i ok-

tober 2009 fremsendt fornyet underretning til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet om mistanke om hvidvask.

Den Kgl. Mønt deltager på EU-plan i Euro Coin Subcommittee, en komité under Kommissionen, hvor direktørerne for de europæiske landes møntproduktion drøfter forhold vedrørende euro-mønter og møntproduktion. I dette regi har spørgsmålet om ombytning af store mængder væsentligt beskadiget euromønter fra Asien også været drøftet i flere år. Kommissionen udstedte den 27. maj 2005 en anbefaling om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb, hvorefter medlemsstaterne kan beslutte at nægte at indløse forsætligt modificerede ægte euromønter, hvis dette strider mod national praksis eller tradition. Der har på denne baggrund udviklet sig forskellig national praksis i eurolandene i relation til ombytning af beskadigede euromønter. På nuværende tidspunkt er det hovedsageligt Tyskland og Belgien, der indløser beskadigede euromønter grundet deres nationale lovgivning, og de modtager derfor meget store mængder.

Som følge af den uensartede praksis er der ved at blive vedtaget bindende regler for eurolandene med henblik på at harmonisere retstilstanden. I et forslag fra Kommissionen af 11. september 2009 til Rådets forordning om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb, foreslås det i artikel 7, at medlemsstaterne kan nægte at indløse euromønter, der er uegnede til at være i omløb, hvis de er blevet modificeret enten forsætligt eller ved en behandling, som med rimelighed kunne forventes at have modificerende virkninger. Forslaget har ikke til hensigt at ramme indløserne af »ønskebrøndsmonter« og øvrige private indløserne.

I de reviderede forslag fra EU-formandskabet af henholdsvis 16. februar 2010 og 10. marts 2010 er der tilføjet en ny regel i artikel 10, stk. 3, hvorefter medlemsstaterne herudover også kan afvise euromønter, hvis modtagelsen og den videre håndtering af disse mønter medfører en helbredsrisiko for de pågældende medarbejdere, der håndterer de modtagne mønter. Samtidig tilføjes i artikel 9, stk. 1, litra b, at det skal anføres skriftligt på møntpakkerne/emballagen, som mønterne returneres i, hvis mønterne er blevet behandlet med kemiske eller andre farlige substanser samt hvilke, der i så fald har været tale om.

Modtagelsen af store mængder væsentligt beskadigede mønter er også et kendt fænomen i de øvrige nordiske lande. Sveriges Riksbank har indført særlige regler for at imødegå dette.

Det skønnes at være vigtigt, at den danske lovgivning indeholder samme muligheder for at afvise ombytning af mønter, som gælder i de lande, der omgiver os, hvis det faktisk må antages, at mønterne er forfalskede. Et svagere retsgrundlag for at nægte ombytning i Danmark vil i givet fald kunne øge presset af forfalskede mønter mod Danmark, hvis ombytningsmulighederne begrænses i vore nabolande.

På ovenstående baggrund vurderes det nødvendigt at indføre en regel, der giver statens kasser og Danmarks Nationalbank hjemmel til at afvise ombytning af væsentligt slidte eller beskadigede mønter samt mønter, der har været udsat for modificerende og/eller kemisk behandling, herunder mønter der kan udgøre en helbredsrisiko for de personer, der skal håndtere mønterne efterfølgende. Det vil være op til en skønsmæssig vurdering at afgøre, hvornår mønterne er så beskadigede eller slidte, at ombytning kan afvises. Vejledende for vurderingen kan være, at mønterne er så slidte eller beskadigede, at de kan være svære at anvende, f.eks. i møntautomater, og at brugerne vil kunne blive i tvivl om mønternes ægthed.

Afgrænsningen af mønter, der har været udsat for en behandling, som har haft eller med rimelighed kunne forventes at have modificerende virkninger, skal ses i modsætning til de tilfælde, hvor mønter er blevet uegnede til at være i omløb, fordi de er blevet slidte eller beskadigede ved et uheld, eksempelvis en mønt tabt i en vaskemaskine eller blot på grund af lang tids cirkulation. Disse mønter vil fortsat kunne ombyttes uden videre. Med behandling, som har haft eller med rimelighed kunne forventes at have modificerende virkninger, sigtes på mønter, der er blevet uegnede på grund af kemisk behandling eller lignende mere bevidst manipulering. Som med de tilsvarende EU-regler har nærværende lovforslag således ikke til hensigt at forhindre private indløbere eller indløbere af "ønskebrøndsmønter" i at ombytte hændeligt beskadigede mønter. De foreslåede regler vurderes derfor heller ikke at ville svække tilliden til mønt som lovligt betalingsmiddel.

2.27.3. Forslagets indhold

Det foreslås at indføre en bestemmelse om, at mønter, der er væsentligt beskadiget eller slidte, eller som har været udsat for en behandling, som har eller med rimelighed kunne forventes at have modificerende virkninger, ikke er lovligt betalingsmidler, og dermed ikke skal ombyttes. Hvis der på sigt skulle vise sig behov for en præcisering af, hvornår en mønt må antages at være så slidt eller beskadiget, at den ikke længere kan anses for lovligt betalingsmiddel, eller hvornår en mønt har været udsat for en behandling, der har haft eller med rimelig-

hed kunne forventes at have modificerende virkninger, bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler herom.

2.28. Ændring af klagefrister i lov om håndhævelse af udbudsreglerne

2.28.1. Gældende ret

Lov om håndhævelse af udbudsreglerne m.v. indeholder en række klagefrister.

I lovens § 7, stk. 3, er der fastsat en 30 dages klagefrist for klager over ordregiveres indgåelse af kontrakter uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse i Den Europæiske Unions Tidende, hvor ordregiveren forud for kontraktens indgåelse har offentliggjort en bekendtgørelse i Den Europæiske Unions Tidende om, at denne agter at indgå en kontrakt uden et EU-udbud. Klagefristen regnes fra dagen efter den dag, hvor ordregiveren har offentliggjort bekendtgørelsen.

Lovens § 7, stk. 5, indeholder en særlig klagefrist for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens klager over udbud, som er omfattet af lovens øvrige klagefrister, skal være indgivet til Klagenævnet for Udbud inden 2 år efter, at ordregiveren har offentliggjort en bekendtgørelse i Den Europæiske Unions Tidende om, at ordregiveren har indgået en kontrakt eller agter at indgå en kontrakt. Klagefristen regnes fra dagen efter den dag, hvor bekendtgørelsen er offentliggjort.

2.28.2. Baggrunden for forslaget

Formålet med lovforslaget er at bringe disse klagefrister i lov om håndhævelse af udbudsreglerne m.v. i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF, som er implementeret med lov om håndhævelse af udbudsreglerne m.v.

Såfremt en medlemsstat indfører klagefrister, fastsætter direktivet visse minimumsfrister og betingelser. Danmark har med lov om håndhævelse af udbudsreglerne m.v. valgt at indføre klagefrister. Disse frister skal leve op til minimumsfristerne i direktivet. Den gældende klagefrist, som er fastsat i lovens § 7, stk. 3, betyder, at klagefristen er kortere, end direktivet foreskriver. Med lovforslaget bringes klagefristerne i overensstemmelse med direktivets minimumskrav.

2.28.3. Forslagets indhold

Klagefristen i lovens § 7, stk. 3, foreslås i overensstemmelse med direktivets bestemmelser at skulle regnes fra dagen efter den dag, hvor ordregiver offentliggør en bekendtgørelse i Den Europæiske Unions Tidende om, at denne har indgået kontrakt. Som reglerne er i dag,

regnes fristen allerede fra dagen efter den dag, hvor ordregiver har offentliggjort en bekendtgørelse om, at ordregiveren agter at indgå kontrakt.

For at sikre at klagefristerne beregnes ud fra samme dato, forslås det endvidere, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens klagefrist, fastsat i lovens § 7, stk. 5, på tilsvarende vis skal regnes fra dagen efter den dag, hvor bekendtgørelsen om indgået kontrakt er offentliggjort.

3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De økonomiske konsekvenser er finansieret via afgifter fra branchen.

Finanstilsynet og Forbrugerombudsmanden vil skulle føre tilsyn med overholdelsen af bekendtgørelsen om risikomærkning af lån. Finanstilsynet fører i dag tilsyn med, at finansielle virksomheder overholder reglerne om god skik, ligesom Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med, at andre virksomheder overholder markedsføringslovens generelle adfærdsregler. Begge myndigheder har mulighed for som led i deres tilsynsvirksomhed at tage sager op af egen drift og er ikke forpligtet til at behandle alle klager, som de måtte modtage. Forbrugerombudsmanden kan tillige anlægge sager af såvel civilretlig som offentligretlig karakter vedrørende handlinger som strider imod redelig forretningsskik og god praksis for finansielle virksomheder. Tilsynet med bekendtgørelsen om risikomærkning vil ske efter samme principper, og udgifterne hertil vil blive afholdt inden for Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens nuværende rammer.

Lovforslaget indebærer, at Finanstilsynet ved udstedelsen af et administrativt bødeforlæg skal opfylde kravene til indholdet af et anklageskrift. Finanstilsynet vil kunne udstede administrative bøder i de sager, hvor overtrædelsen er objektiv konstaterbar, og hvor den pågældende person eller virksomhed erklærer sig skyldig i overtrædelsen. Finanstilsynet skal ved udstedelsen af et administrativt bødeforlæg opfylde kravene til indholdet af et anklageskrift. Det betyder, at der skal udarbejdes et grundigt materiale ved hver sag, som er mere omfattende end, hvad der er nødvendigt for at udarbejde en politianmeldelse. Der vil dermed skulle foretages mere dybdegående undersøgelser, både så vidt angår faktiske omstændigheder men også undersøgelser til fastlæggelse af bødens størrelse. Finanstilsynet vil endvidere løbende skulle have kontakt til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet omkring arbejdet med at tilvejebringe den nødvendige retspraksis. Der vil således være flere arbejdstimer i hver sag, hvor Finanstilsynet skal udstede et administrativt bødeforlæg. Dette medfører et øget ressourcetræk på ca. 1.500 timer på

årsbasis, svarende til et årsværk til arbejdet forbundet med administrative bøder.

Finanstilsynet skal føre tilsyn med, at de finansielle virksomheder har en lønpolitik, der er i overensstemmelse med en forsvarlig og effektiv risikostyring, samt tilsyn med at virksomhederne i øvrigt overholder de begrænsninger, der fastsættes i lov om finansiell virksomhed i forhold til brug af variabel løn. Derudover skal Finanstilsynet bl.a. vurdere, om virksomheden lever op til lovens krav om offentliggørelse af oplysninger om lønforhold i virksomheden. De forventede udgifter hertil er 2,0 mio. kr. svarende til tre årsværk til brug for Finanstilsynets tilsyn med virksomhedernes aflønningspolitik og -praksis.

Oprettelsen af de nye europæiske tilsynsmyndigheder vil betyde, at Danmark skal betale bidrag til deres finansiering. Det vil blandt andet føre til øgede omkostninger for Finanstilsynet, der betaler Danmarks direkte bidrag. I 2009 var kontingentbetalingen til de tre tilsynssamarbejdsudvalg samlet set ca. 1,7 mio. kr. Finanstilsynets kontingentbetaling vil i 2010 være 0,4 mio. kr. højere end tidligere. Finanstilsynets kontingentbetaling forventes at være stigende fra 5,4 mio. kr. i 2011 og op til 6,5 mio. kr. om året frem til 2014. Disse udgifter vil skulle finansieres via afgifter fra den finansielle sektor. Dette er imidlertid en konsekvens af forordningerne og ikke lovforslaget. Heri er også inkluderet udstationering af nationale eksperter i de tre komiteer samt øget europæisk samarbejde.

Gennemførelse af oplysningskrav og øvrige vilkår om short-selling vil medføre økonomiske og administrative konsekvenser for Finanstilsynet, fordi tilsynet skal føre tilsyn med overholdelsen af reglerne om short-selling. Forslaget skønnes pt. at ville medføre en merudgift svarende til 1,5 årsværk det første år og 0,4 årsværk de efterfølgende år. Der vil tillige være it-omkostninger på 1.000.000 kr. årligt fra og med januar 2011.

Sikring af at den danske lovgivning lever op til de af FATF vedtagne anbefalinger på området for almenyttige organisationer forventes at få økonomiske og administrative konsekvenser for staten. Det skyldes den øgede registreringsvirksomhed og den generelle bistand med at vejlede om de nye regler. For Finanstilsynet vurderes den øgede arbejdsbyrde at udgøre et årsværk.

Forslaget vedrørende ændring af klagefristerne skønnes ikke at have administrative og økonomiske konsekvenser for de offentlige ordregivere. Ordregiver er i forvejen i visse situationer pålagt at offentliggøre en bekendtgørelse om indgåede kontrakter, når de har indgået kontrakter, som er undtaget fra udbudsdirektivernes procedureregler. Bekendtgørelsen skal fremover, hvis or-

dregiveren ikke ønsker at blive mødt med klager senere end 30 dage efter bekendtgørelsens offentliggørelse, indeholde en begrundelse for den ordregivende myndigheds beslutning om at tildele kontakten uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse i Den Europæiske Unions Tidende. Det er frivilligt, om ordregiveren vil gøre brug af denne mulighed. Begrundelsen vil med fordel kunne kopieres fra den bekendtgørelse, som ordregiveren tidligere har offentliggjort om, at ordregiveren agter at indgå kontrakt. I andre tilfælde, eksempelvis hvor kontrakten har karakter af en koncession, har ordregiveren ikke pligt til at offentliggøre en bekendtgørelse om indgåede kontrakter. Ønsker myndigheden at sikre sig mod at kunne blive mødt med klager over kontrakten på ubestemt tid, kan myndigheden udfylde og offentliggøre en bekendtgørelse om indgåede kontrakter.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Alle udgifter finansieres af de finansielle virksomheder ved opkrævning af afgifter.

Når administrator ikke kan frasortere tabsgivende aktiver i de registrerede aktiver, betyder det umiddelbart en forringelse af de aktiver, der ligger til sikkerhed for forsikredes krav mod virksomheden. Denne ulempe er for det første noget teoretisk, eftersom ingen forsikringsbestand har været taget under administration siden 1929, og skal for det andet opvejes imod virksomhedens interesse i, også i en krisesituation, at kunne indgå disse renteafdækningsaftaler. Lovændringen vedrørende netting kan således formentlig lette forsikringsselskabernes og de tværgående pensionskassers indgåelse af renteafdækningsaftaler i krisetider, og dermed være en økonomisk fordel for disse.

Indførelse af krav om risikomærkning af låneprodukter vil indebære nye administrative byrder for virksomheder, der udbyder lån til forbrugere og foreninger. Byrderne vil bestå i, at virksomhederne skal kategorisere de låneprodukter, som de udbyder og give kunderne information herom. Når bekendtgørelsen er udarbejdet, vil den blive sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering (CKR) med henblik på en måling af de administrative byrder.

Forslaget vurderes at have administrative konsekvenser for de finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, idet virksomhederne skal udarbejde en lønpolitik samt indrette deres aflønning af de pågældende medarbejdere i overensstemmelse med lovforslaget. Derudover skal en del af virksomhederne nedsætte et aflønningsudvalg, ligesom alle virksomhederne får øgede oplysningsforpligtelser vedrørende aflønning.

Endelig vil kravene om oplysningsforpligtelse, der med hjemme i lovforslaget vil blive udstedt i en bekendtgørelse også betyde et øget informationsarbejde for virksomhederne.

Ændringen af lånegrænsen for skibe i lov om finansiel virksomhed § 152 f vil muligvis kunne få erhvervsøkonomiske konsekvenser for Danmarks Skibskredit A/S, hvis selskabet på et tidspunkt beslutter sig for at udstede særligt dækkede obligationer og dermed blive omfattet af en lånegrænse på 60 pct. Samtidig vil finansiering af skibe for rederierne også blive dyrere.

De foreslåede regler om short-selling må forventes at medføre økonomiske og administrative byrder for de omfattede virksomheder. De foreslåede bestemmelser indeholder hjemmel til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelser. Byrderne vil således først kunne kvantificeres ved bekendtgørelsernes udformning.

Lovforslaget vurderes at have nogle få administrative konsekvenser for erhvervslivet i forbindelse med gennemførelsen af regler om registrering, tilsyn og overvågning af almennyttige organisationer. Det skyldes, at de almennyttige organisationer vil skulle opbevare en række oplysninger. Disse oplysninger opbevarer de dog formentlig allerede i medfør af anden lovgivning.

Indførelsen af afgiftsregler om almennyttige organisationer på Grønland og Færøerne vil medføre, at de af lovforslaget omfattede virksomheder skal betale en årlig afgift til Finanstilsynet.

For så vidt angår forslaget vedrørende ændring af klagefristerne vil ordregiveren ofte være en offentlig myndighed, men også private virksomheder, eksempelvis forsyningsvirksomheder, kan være ordregiver. For de relativt få private ordregivere skønnes lovforslaget på tilsvarende måde ikke at få administrative konsekvenser.

Med ændringerne i lov om investeringsforeninger m.v. skal foreningerne kun indsende ét underskrevet og dateret eksemplar af vedtægterne mod hidtil tre eksemplarer, og Finanstilsynet sender en kopi af vedtægterne med en godkendelsespåtegning til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i stedet for som hidtil et originalt eksemplar. Der er med forslaget ment en byrdeletelse for foreningernes bestyrelse.

Indførelse af kompetencekrav til rådgivere, der yder rådgivning om finansielle ydelser vil indebære nye administrative byrder for virksomheder, der udbyder finansielle ydelser. Byrderne vil bestå i, at pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsrådgivere skal udarbejde forretningsgange, der sikrer, at alle rådgivere har gennemgået et uddannelsesforløb, inden de begynder at yde rådgivning om visse finansielle ydelser. For mere komplicerede finansielle ydelser vil det blive fast-

sat i bekendtgørelsen, at rådgiverne kun må yde rådgivning, hvis de har bestået en nærmere fastlagt prøve. Når bekendtgørelsen er udarbejdet, vil den blive sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering (CKR) med henblik på en måling af de administrative byrder.

5. De administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke nogen administrative konsekvenser for borgerne. Forslaget vedrørende ændringen af møntloven sigter ikke på at ramme private indløbere eller indløbere af ”ønskebrøndsmønter”, der således stadig med de nye regler kan få ombyttet slidte eller beskadigede mønter i samme omfang som i dag.

6. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget om at gøre det muligt for Finanstilsynet at videregive fortrolige oplysninger til de nye europæiske myndigheder er en gennemførselsforanstaltning af forordninger om oprettelse af en europæisk banktilsynsmyndighed, en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger, en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed samt et europæisk råd for systemiske risici. Forslaget er uden direkte betydning for EU-retten, fordi EU-retten ikke stiller krav om, hvorvidt implementeringen sker via bekendtgørelse eller lov.

Ændringen af lånegrænsen for pengeinstitutter, der yder lån med sikkerhed i skibe, er nødvendig, da direktivets 70 pct.-grænse som udgangspunkt kun gælder indtil den 31. december 2010. På nuværende tidspunkt ser det ikke ud som om, at Kommissionen vil forlænge perioden.

Reglerne om kreditvurderingsinstitutter er defineret i kapitalkravsdirektiverne og vil i Danmark blive implementeret i bekendtgørelse om kapitaldækning.

For så vidt angår bemyndigelsen til at fastsætte regler om risikomærkning af lån fastsætter forbrugerkreditdi-

rektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/) regler om markedsføring af forbrugerkreditaftaler, krav om information forud for indgåelsen af en kreditaftale og oplysningskrav til selve kreditaftalen. Da den foreslåede risikokategorisering skal fungere som et supplement til de gældende regler for forbrugerkreditaftaler i direktivet, skønnes lovforslaget ikke at have konsekvenser i forhold til EU-retten.

Med ændringen i lov om finansiel virksomheds § 71 foreslås indsat hjemmel til at fastsætte nærmere regler om aflønningspolitik i finansielle virksomheder. Disse regler vil følge EU-Kommissionens henstilling af 30. april 2009 om aflønningspolitik i finanssektoren (2009/384/EF) samt ændringer til kapitalkravsdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritiseringer og tilsyn med aflønningspolitikker). Med ændringen af lov om finansiel virksomhed §§ 77 a - 77 d gennemføres endvidere krav til aflønning, der følger af ændringerne til kapitalkravsdirektivet.

Hvad angår gennemførsel af oplysninger om shortselling er der derimod tale om nationale oplysningskrav. Der forventes imidlertid fremsat forslaget til direktiv eller forordning ultimo 2010, hvilket er baggrunden for gennemførslen af de nationale regler.

Lovforslaget vedrørende ændring af klagefrister skal bringe visse klagefrister i lov om håndhævelse af udbudsreglerne m.v. i overensstemmelse med minimums-klagefristerne i ”Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF (kontroldirektiverne) for så vidt angår forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter”, offentliggjort i EU-Tidende 2007, nr. L 335, side 31. Fristen for Danmarks implementering af direktivet var den 20. december 2009. Direktivet blev implementeret i dansk ret ved lov nr. 492 af 12. maj 2010 om håndhævelse af udbudsreglerne m.v.

8. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	De økonomiske konsekvenser er finansieret via afgifter fra branchen. Finanstilsynet skal ved udstedelsen af et administrativt bødefor-

læg opfylde kravene til indholdet af et anklageskrift. Det betyder, at der skal udarbejdes et grundigt materiale ved hver sag, som er mere omfattende end, hvad der er nødvendigt for at udarbejde en politianmeldelse. Dette medfører et øget ressourcetræk på ca. 1.500 timer på årsbasis, svarende til et årsværk til arbejdet forbundet med administrative bøder.

Finanstilsynet skal bl.a. vurdere, om virksomheden lever op til lovens krav om offentliggørelse af oplysninger om lønforhold i virksomheden. De forventede udgifter hertil er 2,0 mio. kr. svarende til tre årsværk til brug for Finanstilsynets tilsyn med virksomhedernes aflønningspolitik og -praksis.

Oprettelsen af de nye europæiske tilsynsmyndigheder vil betyde, at Finanstilsynets kontingentbetaling i 2010 vil være 0,4 mio. kr. højere end tidligere. Finanstilsynets kontingentbetaling forventes at være stigende fra 5,4 mio. kr. i 2011 og op til 6,5 mio. kr. om året frem til 2014. Disse udgifter vil skulle finansieres via afgifter fra den finansielle sektor. Dette er imidlertid en konsekvens af forordningerne og ikke lovforslaget. Heri er også inkluderet udstationering af nationale eksperter i de tre komiteer samt øget europæisk samarbejde.

Gennemførelse af oplysningskrav og øvrige vilkår om short-selling vil medføre økonomiske og administrative konsekvenser for Finanstilsynet, fordi tilsynet skal føre tilsyn med overholdelsen af reglerne om short-selling. Forslaget skønnes pt. at ville medføre en merudgift svarende til 1,5 årsværk det første år og 0,4 årsværk de efterfølgende år. Der vil tillige være it-omkostninger på 1.000.000 kr. årligt fra og med januar 2011.

		<p>Sikring af at den danske lovgivning lever op til de af FATF vedtagne anbefalinger på området for almennyttige organisationer forventes at få økonomiske og administrative konsekvenser for staten. Det skyldes den øgede registreringsvirksomhed og den generelle bistand med at vejlede om de nye regler. For Finanstilsynet vurderes den øgede arbejdsbyrde at udgøre et årsværk.</p>
<p>Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet</p>	<p>Lovændringen vedrørende netting kan formentlig lette forsikrings-selskabernes og de tværgående pensionskassers indgåelse af rentefafdækningsaftaler i krisetider, og dermed være en økonomisk fordel for disse.</p> <p>Med ændringerne i lov om investeringsforeninger m.v. skal foreningerne kun indsende ét underskrevet og dateret eksemplar af vedtægterne mod hidtil tre eksemplarer, og Finanstilsynet sender en kopi af vedtægterne med en godkendelsespåtegning til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i stedet for som hidtil et originalt eksemplar. Der er med forslaget ment en byrdelettelser for foreningernes bestyrelse.</p>	<p>Alle udgifter finansieres af de finansielle virksomheder ved opkrævning af afgifter.</p> <p>Indførelse af krav om risikomærkning af låneprodukter vil indebære nye administrative byrder for virksomheder, der udbyder lån til forbrugere og foreninger. Byrderne vil bestå i, at virksomhederne skal kategorisere de låneprodukter, som de udbyder og give kunderne information herom. Når bekendtgørelsen er udarbejdet, vil den blive sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering (CKR) med henblik på en måling af de administrative byrder.</p> <p>Forslaget vurderes at have administrative konsekvenser for de finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, idet virksomhederne skal udarbejde en lønpolitik samt indrette deres aflønning af de pågældende medarbejdere i overensstemmelse med lovforslaget. Derudover skal en del af virksomhederne nedsætte et aflønningsudvalg, ligesom alle virksomhederne får øgede oplysningsforpligtelser vedrørende aflønning. Endelig vil kravene om oplysningsforpligtelse, der med hjemmel i lovforslaget vil blive understøttet i en bekendtgørelse også betyde et øget informationsarbejde for virksomhederne.</p> <p>Ændringen af lånegrænsen for skibe i lov om finansiell virksomhed</p>

§ 152 f vil muligvis kunne få erhvervsøkonomiske konsekvenser for Danmarks Skibskredit A/S, hvis selskabet på et tidspunkt beslutter sig for at udstede særligt dækkede obligationer og dermed blive omfattet af en lånegrænse på 60 pct. Samtidig vil finansiering af skibe for rederierne også blive dyrere.

De foreslåede regler om short-selling må forventes at medføre økonomiske og administrative byrder for de omfattede virksomheder. De foreslåede bestemmelser indeholder hjemmel til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelser. Byrderne vil således først kunne kvantificeres ved bekendtgørelsernes udformning.

Lovforslaget vurderes at have nogle få administrative konsekvenser for erhvervslivet i forbindelse med gennemførelsen af regler om registrering, tilsyn og overvågning af almennyttige organisationer. Det skyldes, at de almennyttige organisationer vil skulle opbevare en række oplysninger. Disse oplysninger opbevarer de dog formentlig allerede i medfør af anden lovgivning.

Indførelsen af afgiftsregler om almennyttige organisationer på Grønland og Færøerne vil medføre, at de af lovforslaget omfattede virksomheder skal betale en årlig afgift til Finanstilsynet.

For så vidt angår forslaget vedrørende ændring af klagefristerne vil ordregiveren ofte være en offentlig myndighed, men også private virksomheder, eksempelvis forsyningsvirksomheder, kan være ordregiver. For de relativt få private ordregivere skønnes lovforslaget på tilsvarende måde ikke at få administrative konsekvenser.

		Indførelse af kompetencekrav til rådgivere, vil indebære nye administrative byrder for virksomheder, der udbyder finansielle ydelser. Når bekendtgørelsen er udarbejdet, vil den blive sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering (CKR) med henblik på en måling af de administrative byrder.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring (CRD II), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 97, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer, EU-Tidende 2009, nr. L 146, side 37 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker.	

9. Hørte myndigheders og organisationer m.v.

Lovforslagets regler om ændring af klagefristen har ikke været sendt i høring, idet de foreslåede ændringer alene bringer visse klagefrister i lov om håndhævelse af udbudsreglerne m.v. i overensstemmelse med minimumsklagefristerne i direktiv 2007/66/EF.

De øvrige dele af lovforslaget har forud for fremsættelsen været i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadesstyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Statistik, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Autoriseret Markedsplads A/S, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Landbrug, Dansk

Metal, Dansk Pantebrevsforening, Danske Advokater, Danske Andelskasser, Danske Forsikrings- og Pensionsmæglere, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Det Danske Handelskammer, Disciplinærnævnet for Statsautoriserede Revisorer, Erhvervs- og Byggestyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finansministeriet, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J. A. K. Pengeinstitutter, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, FOREX, Forsikring & Pension, Forsvarsministeriet, Frivilligrådet, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsman-

den på Færøerne, Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, Grønlands Hjemmestyre via Rigsombudsmanden i Grønland, Håndværksrådet, Indenrigs- og Socialministeriet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISO-BRO), InvesteringsForeningsRådet, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Klima- og Energiministeriet, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kulturministeriet, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrugsrådet, Landsforeningen af beskikkede advokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtdisfond (LD), Miljøministeriet, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, Ministeriet for videnskab, teknologi og udvikling, OMX Den Nordiske Børs København A/S, Parcelhusejernes Landsforening, Patent- og Varemærkestyrelsen, PBS (Payment Business Services), Pensionsstyrelsen, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rederiforeningen af 1895, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revifora, Revisorkommissionen, Revisortilsynet, Rigsrevisionen, Sammenslutningen Danske Andelskasser, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteministeriet, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Statens Byggeforskningsinstitut, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Statsministeriet, Søfartsstyrelsen, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Transportministeriet, Udenrigsministeriet, Undervisningsministeriet, VP Securities A/S, Western Union, Økonomi- og Erhvervsministeriet og Økonomistyrelsen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (fodnoten til lov om finansiel virksomheds titel)

Ændringen er en konsekvens af, at der med lovforslaget foreslås gennemført dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/11/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring (CRD II), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 97 og [CRD III].

Nyaffattelsen af fodnoten skyldes endvidere nye retningslinjer for affattelse heraf. Der er ikke hermed tilsigtet nogen materiel ændring.

Til nr. 2 (lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at erstatte ”Fællesskabet” med ”Unionen” og ”fællesskabsretlige” med ”EU-retlige” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, ændrede Fællesskabet betegnelse til Unionen. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 3 (lov om finansiel virksomhed § 1, stk. 2)

Ved lov nr. 579 af 1. juni 2010 blev henvisningen til § 64, stk. 4, ved en fejl ændret til § 64, stk. 5. Dette korrigeres hermed.

Derudover er der konsekvensændringer på baggrund af de med dette forslag foreslåede ændringer vedrørende aflønning, jf. lovens § 1, nr. 24 og 25.

Til nr. 4 (lov om finansiel virksomhed § 1, stk. 4, 1. pkt.)

De foreslåede ændringer i § 1, stk. 4, 1. pkt., stk. 9, stk. 15, og stk. 16, 1. pkt., er konsekvenser af den foreslåede § 373 a.

Til nr. 5 (lov om finansiel virksomhed § 1, stk. 9)

De foreslåede ændringer i § 1, stk. 4, 1. pkt., stk. 9, stk. 15, og stk. 16, 1. pkt., er konsekvenser af den foreslåede § 373 a.

Til nr. 6 (lov om finansiel virksomhed § 1, stk. 15)

De foreslåede ændringer i § 1, stk. 4, 1. pkt., stk. 9, stk. 15, og stk. 16, 1. pkt., er konsekvenser af den foreslåede § 373 a.

Til nr. 7 (lov om finansiel virksomhed § 1, stk. 16, 1. pkt.)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 31 og 32. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 8 (lov om finansiel virksomhed § 1, stk. 16, 1. pkt.)

De foreslåede ændringer i § 1, stk. 4, 1. pkt., stk. 9, stk. 15, og stk. 16, 1. pkt., er konsekvenser af den foreslåede § 373 a.

Til nr. 9 (lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 10, litra a)

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at § 5, stk. 6, blev ophævet med lov nr. 516 af 12. juni 2009, og stk. 8 dermed blev stk. 7.

Til nr. 10 (lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 6, nr. 4)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 31 og 32. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 11 (lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 6, nr. 5)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 31 og 32. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 12 (lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 6, nr. 6)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 31 og 32. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Der henvises til punkt 2.5.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 13 (lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 6, nr. 7)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 31 og 32. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 14 (lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 6, nr. 8)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 31 og 32. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 15 (lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 6, nr. 9)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 31 og 32. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 16 (lov om finansiel virksomhed § 7, stk. 2)

Med den foreslåede ændring af § 7, stk. 2, foretages en konsekvensrettelse som følge af, at der ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 blev foretaget en række ændringer i bilag 4 til lov om finansiel virksomhed, herunder at investeringsrådgivning blev flyttet fra bilagets "Afsnit B"

til "Afsnit A" uden, at dette blev konsekvensrettet i lovens § 7, stk. 2. Dette korrigeres med nærværende forslag.

Til nr. 17 (lov om finansiel virksomhed § 8, stk. 2)

Med den foreslåede ændring af § 8, stk. 2, foretages en konsekvensrettelse som følge af, at der ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 blev foretaget en række ændringer i bilag 4 til lov om finansiel virksomhed, herunder at investeringsrådgivning flyttet fra bilagets "Afsnit B" til "Afsnit A" uden, at dette blev konsekvensrettet i lovens § 8, stk. 2. Dette korrigeres med nærværende forslag. Som følge af realkreditinstitutternes afgrænsede aktiviteter, kan institutterne alene udøve investeringsrådgivning, når rådgivningen sker i tilknytning til og som forudsætning for udførelse af kunders optagelse, indfrielse eller omlægning af et lån med pant i fast ejendom.

Til nr. 18 (lov om finansiel virksomhed § 12, stk. 1, 2. pkt.)

Det foreslås at ophæve bestemmelsen om, at andelskasser skal være andelsselskaber. Efter den almindelige definition af et andelsselskab forstås en virksomhed, hvis formål er at virke til fremme af deltagernes fælles interesser gennem deres deltagelse i virksomheden som aftagere, leverandører eller på anden lignende måde, og hvor virksomhedens afkast, bortset fra normal forrentning af den indskudte kapital, enten fordeles blandt medlemmerne i forhold til deres andel i omsætningen eller forbliver indestående i virksomheden. Her er princippet om én stemme pr. medlem et af de grundlæggende principper, da dette er med til at sikre, at det er fællesskabets interesse, som varetages i andelsselskabet. En andelskasse, der efter ophævelse af den lovbestemte stemmeretsbegrænsning vælger at tildele medlemmer mere end én stemme, kan derfor ikke længere betragtes som værende et andelsselskab. Forslaget er dermed en konsekvens af ophævelsen af de lovbestemte stemmeretsbegrænsninger.

En andelskasse, der vælger at bibeholde, at hvert medlem kun har en stemme, må dog fortsat anses for at opfylde definitionen af et andelsselskab.

Der henvises til punkt 2.4.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 19 (lov om finansiel virksomhed § 43, stk. 3 og 4)

Det foreslås, at der foretages en formel nyaffattelse af bestemmelsen.

Ved lov nr. 579 af 1. juni 2010 om ændring af lov om finansiel virksomhed m.fl. blev § 43, stk. 3, udvidet således, at økonomi- og erhvervsministeren blev bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om pris- og risikoplysning for finansielle ydelser. Det fremgår imidlertid af bemærkningerne til bestemmelsen, at den nye bemyndigelse skal benyttes til at fastsætte regler om risikomærkning af investeringsprodukter. Efter den dagældende § 43, stk. 3, som blev indsat ved lov nr. 1383 af 20. december 2004, var ministeren bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om prisoplysninger for finansielle ydelser.

Hensigten med nyaffattelsen af bestemmelsen er således at udvide anvendelsesområdet for bemyndigelsesbestemmelsen således, at økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om pris- og risikoplysninger for alle finansielle ydelser, hvorefter bemyndigelsen ikke længere er begrænset til investeringsprodukter.

Det udvidede anvendelsesområde for bemyndigelsesbestemmelsen skal bl.a. benyttes til at udstede en bekendtgørelse om pris- og risikoplysninger for udlån- og produktet. Dette indebærer, at bekendtgørelsen kan indeholde en kategorisering af forskellige lånetyper, som skal sikre, at låntageren let og hurtigt kan sammenligne forskellige former for lån og få en let tilgængelig information om, at visse lånetyper har nogle karakteristika, som gør, at man som låntager skal tænke sig godt om, inden man optager et sådan lån. Oplysninger om, hvilken kategorisering et lån tilhører, er et supplement til de eksisterende regler om information og markedsføring i forbrugerkreditaftaleloven og reglerne om rådgivning i bekendtgørelsen om god skik for finansielle virksomheder. Det er hensigten, at information om et låneprodukts risikomærkning skal gives til både forbrugere og andelsbolig- og ejerforeninger. Bekendtgørelsens anvendelsesområde vil hermed omfatte både forbrugere og foreninger, hvis medlemmer er almindelige borgere, der ikke kan forventes at have særlig indsigt i finansiering. Med bekendtgørelsen kan der således gennemføres en kategorisering af forskellige lånetyper, og kategoriseringen kan f.eks. ske med udgangspunkt i, hvorvidt lånets rente- og afdragsprofil ligger fast eller er variabel, mulighederne og omkostningerne ved førtidig indfrielse, hvorvidt omkostningerne og vilkårene for lånet er vanskeligt gennemskuelige samt om der er tale om et sammensat låneprodukt. Der kan samtidig blive stillet krav om, at finansielle virksomheder, der yder lån til forbrugere og foreninger, skal oplyse låntagere om, hvilken kategori et udlån befinder sig i, inden låntageren optager lånet. Informationen skal gives, uanset hvordan

aftalen indgås og omfatter dermed også løn der ydes via gensalg.

Det foreslås, at der i lov om finansiel virksomhed § 43 indsættes et nyt *stk. 4*, der bemyndiger økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om kompetencekrav til finansielle rådgivere. Reglerne finder også anvendelse på investeringsrådgivere, jf. § 343 g.

Indsættelsen af den foreslåede § 43, stk. 4, har til formål at sikre, at der kan udstedes en bekendtgørelse om kompetencekrav til rådgivere, der yder rådgivning om finansielle ydelser. Ordningen vil også omfatte filialer af udenlandske pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber, idet § 1, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed bestemmer, at § 43 finder anvendelse på filialer af udenlandske finansielle virksomheder, der har tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Den foreslåede § 43, stk. 4, vil derfor også gøre det muligt at fastsætte regler om kompetencekrav for medarbejdere i filialer af udenlandske pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber, der yder rådgivning om finansielle ydelser.

Bemyndigelsen vil blive anvendt til at stille krav om, at de omfattede virksomheder er forpligtede til at sikre, at deres medarbejdere har kompetence til at yde forsvarlig rådgivning om finansielle ydelser. Dette omfatter finansielle instrumenter omfattet af MiFID-direktivet samt tilsvarende finansielle ydelser, f.eks. garant- og andelsbeviser.

Bemyndigelsen vil endvidere blive anvendt til at fastsætte krav om, at virksomhederne for visse finansielle ydelser skal fastsætte forretningsgange, der sikrer, at alle rådgivere har gennemgået et uddannelsesforløb, inden de begynder at yde rådgivning om finansielle ydelser. Det foreslås, at disse finansielle ydelser skal omfatte investeringsprodukter, der i forslaget til den kommende bekendtgørelse om risikomærkning af investeringsprodukter, vil blive klassificeret som grønne eller gule produkter, fordi risikoen for at tabe indskuddet på produktet kun kan anses for at være teoretisk, og produkttypen ikke er vanskelig at gennemskue, eller hvis der er risiko for, at indskuddet på produktet kan tabes helt eller delvist og produkttypen ikke er vanskelig at gennemskue.

For mere komplicerede finansielle ydelser vil det blive fastsat i bekendtgørelsen, at rådgiverne kun må yde rådgivning, hvis de har bestået en nærmere fastlagt prøve. Disse finansielle ydelser skal omfatte investeringsprodukter, hvor der er risiko for at tabe mere end indskuddet på produkter, eller som er vanskelig at gennemskue.

Dette omfatter produkter der i henhold til den kommende risikomærkningsbekendtgørelse klassificeres som røde produkter. Der vil i bekendtgørelsen endvidere blive fastlagt nærmere regler om og procedurer for godkendelse af de prøver, der skal bestås, før rådgiverne kan rådgive om de enkelte produkter.

Kontrol med efterlevelsen af bekendtgørelsen vil indgå i Finanstilsynets inspektioner, ligesom tilsynet vil foretage filialinspektioner, for ved stikprøver at undersøge om vidensniveauet er i overensstemmelse med det påkrævede i henhold til ordningen og om medarbejderne opfylder kravene til kompetence.

Der vil blive fastsat overgangsbestemmelser i forbindelse med udstedelsen af bekendtgørelsen for at gøre det praktisk muligt for virksomhederne at indrette deres virksomhed efter de nye regler.

Der henvises til punkt 2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 20 (lov om finansiel virksomhed § 45)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 31 og 32.

Til nr. 21 (lov om finansiel virksomhed § 46)

Med den foreslåede ændring præciseres det i § 46, at forbuddet mod lånefinansiering af både kapitalindskud, aktier og garantbeviser i den långivende finansielle virksomhed også gælder, hvor tilbuddet om lånet ikke gives på den finansielle virksomheds eget initiativ.

Herudover indeholder forslaget en indskrænkning af anvendelsesområdet for den nugældende § 46, idet det foreslås, at lånefinansiering til køb af kapitalindskud alene skal forbydes, når disse lån optages af detailkunder eller professionelle kunder og ikke tillige godkendte modparter.

Det foreslås, at undtagelsen i lovens § 46 a, hvorefter forbuddet ikke finder anvendelse på tilbud af lånefinansiering til de ansattes køb af medarbejderaktiver som led i en medarbejderaktieordning, fortsat finder anvendelse.

Der henvises til punkt 2.2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Ændringen er tillige en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 31 og 32.

Til nr. 22 (lov om finansiel virksomhed § 46 a)

Bestemmelsen foreslås ophævet, jf. bemærkningerne til lovens § 1, nr. 21 (lov om finansiel virksomhed § 46).

Der henvises til punkt 2.2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 23 (lov om finansiel virksomhed § 71)

Det foreslås, at lov om finansiel virksomhed § 71 nyaffattes som konsekvens af, at § 71 med lov nr. 579 af 1. juni 2010 blev nyaffattet, og at denne ændring træder i kraft samtidig med den med dette forslag foreslåede ændring. For så vidt angår ændringen af § 71 i lov nr. 579 af 1. juni 2010 henvises til bemærkningerne heri. Se også nærværende lovforslags § 18, nr. 1.

Som følge af Kommissionens henstilling om aflønningspolitik i finanssektoren samt de kommende regler om aflønning i kapitalkravsdirektivet foreslås det at indføre en bestemmelse i lovens § 71, stk. 1, nr. 9, om at finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal have en aflønningspolitik og –praksis, som er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring. Bestemmelsen vil blive suppleret med mere detaljerede regler, som fastsættes i bekendtgørelsesform, jf. den foreslåede § 71, stk. 2.

Det er tanken, at den personkreds, der som udgangspunkt skal være omfattet af den kommende bekendtgørelses krav til virksomhedens lønpolitik for det første er den personkreds, som er foreslået i Arbejdsgruppens rapport. Ifølge Arbejdsgruppens rapport vil virksomhedens bestyrelse og direktion altid være omfattet af reguleringen. Derudover nævner rapporten, at der oftest også vil være tale om følgende personer: ledelsen af den del af organisationen, som foretager handel med eller godkendelse af finansielle instrumenter (ofte benævnt markets), ledelsen af den del af organisationen, som investerer virksomhedens egne midler (ofte benævnt treasury), medarbejdere inden for markets og treasury, som via finansielle instrumenter kan tage en væsentlig risiko på virksomhedens vegne for virksomhedens midler, samt ledere af aktuarfunktion og reassurance, som kan tage en væsentlig risiko på virksomhedens vegne for virksomhedens midler.

Der er ikke i Arbejdsgruppens rapport tale om en udtømmende liste over hvilke personer, der kan anses som væsentlige risikotagere. Virksomheden skal dog som minimum overveje disse persongrupper. Endvidere skal virksomhederne, som følge af kapitalkravsdirektivets regler om aflønning, også overveje, hvorvidt ledelsen af den del af organisationen, som forestår kontrol af overholdelse af grænser for risikotagning samt ansatte, som kan påføre virksomheden væsentlige kreditrisici er omfattet af virksomhedens væsentlige risikotagere. Ligeledes nævner kapitalkravsdirektivet, at personer, hvis samlede løn inklusive pension ligger indenfor det aflønningsniveau, som de allerede identificerede væsentlige risikotagere, også skal inddrages i virksomhedens overvejelser over, om der er tale om yderligere væsentlige risikotagere. Det er dog et afgørende kriterium, at virk-

somheden vurderer, at den pågældende har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Det følger endvidere af kapitalkravsdirektivets bilag V, pkt. 23, litra e, at særligt for så vidt angår ansatte i kontrolfunktioner, eksempelvis intern revision og compliance-funktioner m.v., må disses eventuelle variable løn ikke være afhængig af resultatet i den afdeling eller det område, som disse personer kontrollerer. Lønpolitikken for disse personer vil derfor skulle indeholde nogle særlige begrænsninger i den retning. Spørgsmålet vil blive berørt i bekendtgørelsen om aflønningspolitik, jf. § 71, stk. 2.

Endelig kan der i forhold til eksempelvis skadesforsikringsselskaber være behov for at overveje om lederen af forsikringstegningsfunktionen er en væsentlig risikotager.

Det er ikke i øvrigt tanken, at bekendtgørelsen om aflønningspolitik skal regulere ansættelsesforhold, der er omfattet af kollektive overenskomster, med mindre der er tale om bonusordninger m.v. for overenskomstansatte, som ikke er fastsat i overenskomsten.

Bestemmelsen i lov om finansiel virksomhed § 71 gælder i dag alene for finansielle virksomheder. Som følge af EU-Kommissionens henstilling pkt. 1.4, kapitalkravsdirektivets bilag V, pkt. 23, litra t, samt anbefalingerne fra Arbejdsgruppen foreslås det med stk. 3, at den foreslåede bestemmelse i § 71, stk. 1, nr. 9, og den tilhørende bekendtgørelse, også skal gælde for finansielle holdingvirksomheder.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 24 (lov om finansiel virksomhed §§ 77 a og 77 b)

§ 77 a

Som følge af EU-Kommissionens henstilling pkt. 1.4 samt anbefalingerne fra Arbejdsgruppen foreslås det, at kravene i medfør af forslaget til § 77 a også skal gælde for finansielle holdingvirksomheder. Et tilsvarende krav følger også af kapitalkravsdirektivet for så vidt angår kreditinstitutter (pengeinstitutter og realkreditinstitutter) og fondsmæglere.

Forslaget til § 77 a skal ud over bestyrelsen og direktionen også omfatte de personer, som virksomhedens bestyrelse vurderer, har en væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil ("væsentlige risikotagere"). Bestyrelsen skal i forhold til identificering af væsentlige risikotagere i virksomheden foretage en tilsvarende vurdering, som i forhold til den personkreds, der er omfattet af virksomhedens lønpolitik, der skal udarbejdes i over-

ensstemmelse med forslagets § 71, stk. 1, nr. 9. Se bemærkningerne hertil.

Forslaget til *stk. 1* tager, ligesom de øvrige bestemmelser i § 77 a, udgangspunkt i, at det er den finansielle virksomheds eller finansielle holdingvirksomheds pligt at sikre sig, at de i loven stillede krav overholdes. Der er tale om en offentligretlig regulering af virksomhedernes pligter, som imidlertid vil have indflydelse på virksomhedens mulighed for at indgå aftaler om variabel løn med medlemmer af bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere i virksomheden.

Det foreslås, at bestemmelsen i *stk. 1, nr. 1*, udvides i forhold til den gældende bestemmelse om loft for direktionens variable løn, således at bestemmelsen omfatter både bestyrelsen og direktionen i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder. Det gældende loft på 50 pct. af den faste grundløn inklusive pension fastholdes for direktionen. Der fastsættes et tilsvarende loft på 50 pct. af honoraret for medlemmer af bestyrelsen. Særligt vedrørende loftet for den variable løn til bestyrelse og direktion i virksomheder, som modtager statsstøtte eller har fået tilsagn om statsstøtte henvises til bemærkningerne til forslagets § 77 b. Virksomheden kan vælge, at den variable løndel skal variere i forhold til bestyrelsen og direktionen. Den variable løndel kan dog ikke overstige den i forslaget fastsatte procentsats.

For andre ansatte, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, foreslås det i *stk. 1, nr. 2*, at virksomheden selv skal fastsætte et sådan loft. Loftet kan variere afhængig af den pågældende medarbejders aktiviteter m.v.

Forslaget til *stk. 1, nr. 1 og 2*, er i overensstemmelse med EU-Kommissionens henstilling pkt. 4.1, om at der skal være et loft for den variable løndel samt henstillingens pkt. 4.2 og kapitalkravsdirektivets bilag V, pkt. 23, litra l, hvorefter der skal være en passende balance mellem variable og faste lønde, således at den faste løndel er så tilstrækkelig høj, at det er muligt at føre en fleksibel bonuspolitik, og for at sikre, at medarbejdernes privatøkonomi ikke skal være afhængig af, at de opnår deres bonus. Overholdelsen af grænsen for variabel løn skal ses i forhold til det indkomstår for den ansatte, hvor den variable løn optjenes ("Beregningsåret").

Bestemmelsen i *stk. 1, nr. 3*, gennemfører kapitalkravsdirektivets bilag V, pkt. 23, litra o. Ifølge direktivbestemmelsen skal mindst 50 pct. af en eventuel variabel løn til ledelsen eller andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, bestå af aktier eller aktiebaserede instrumenter i virksomheden, eller af instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed. Direktivet henviser i den

forbindelse til visse former for hybrid kernekapital i virksomheden. Det fremgår af kapitalkravsdirektivets artikel 22, stk. 4, litra b, at Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS) vil udarbejde retningslinjer for, hvilke instrumenter, der kan anses for at afspejle virksomhedens kreditværdighed i medfør af direktivets bilag V, pkt. 23, litra o (ii). Finanstilsynet vil i forbindelse med sit tilsyn så vidt muligt tage højde for de retningslinjer, der måtte foreligge fra Banktilsynsudvalget.

Det foreslås på baggrund af direktivet i stk. 1, nr. 3, at virksomhederne skal sikre sig, at mindst 50 pct. af en variabel løndel til de i 1. pkt. nævnte personer, på tidspunktet for beregningen heraf skal bestå af aktier eller aktiebaserede instrumenter i virksomheden eller dennes modervirksomhed, der ejer virksomheden fuldt ud, eller i instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed, herunder hybrid kernekapital, der opfylder kravene i lovens § 129, stk. 2. Endvidere foreslås det, at for forsikringsselskaber kan mindst 50 pct. af den variable løn til disse personer i stedet bestå af efterstillet gæld i forsikringsselskabet.

Muligheden for at opfylde kravet i forslaget til stk. 1, nr. 3, med aktier i den finansielle virksomheds moder- virksomhed, som er 100 pct. ejer af den finansielle virksomhed, er indsat, fordi det i visse koncernkonstruktioner vil være mest hensigtsmæssigt, både på grund af modervirksomhedens interesse i at bevare sit 100 pct. 's ejerskab, og fordi det oftest alene er moderselskabets aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked.

For så vidt angår aktiebaserede instrumenter fremgår det ikke nærmere af direktivet, hvad der skal forstås herved. Det må antages, at begrebet eksempelvis omfatter aktieoptioner. Aflønning med aktieoptioner eller lignende instrumenter er dog for bestyrelsens og direktionens vedkommende begrænset til at udgøre maksimalt 12,5 pct. af henholdsvis honoraret eller den faste grundløn inklusive pension, jf. bemærkningerne til forslagens § 77 a, stk. 2.

Begrundelsen for, at forsikringsselskaber gives en bredere valgmulighed i forhold til, hvilke instrumenter halvdelen af den variable løn kan bestå i, er for det første, at kapitalkravsdirektivets valg af instrumenter til en vis grad afspejler, at der er tale om regulering af kreditinstitutter. Dette ses blandt andet ved direktivets mulighed for opfyldte kravet ved at anvende visse former for hybrid kernekapital, som det ikke er muligt for forsikringsselskaber at udstede. For det andet er der visse forsikringsaktieselskaber, hvor aktionærkredsen er begrænset i vedtægterne til at omfatte nærmere angivne faglige organisationer – arbejdsmarkedspensionselskaber – hvorfor det ikke vil være muligt, at en del af den variable løn til ledelsen og de væsentlige risikotagere i virksom-

heden skal bestå af aktier i selskabet. For det tredje er der - ligesom i forhold til sparekasser på pengeinstitutområdet – visse forsikringsselskaber, så som gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der ikke er aktieselskaber og som nævnt ovenfor heller ikke kan udstede hybrid kernekapital efter lovens § 129, stk. 2. Der er derfor generelt fundet behov for, at forsikringsselskaberne tillige har mulighed for, at opfylde kravet i forslagens stk. 1, nr. 3, ved at udstede gældsbreve til ledelsen og de væsentlige risikotagere, når blot der er tale om efterstillet gæld i den forstand, at den er efterstillet al anden gæld, som forsikringsselskabet har.

Kravet om, at mindst 50 pct. af den variable løn skal bestå af aktier eller instrumenter m.v., skal ses i forhold til tidspunktet for beregningen af den variable løndel (beregningstidspunktet), jf. bemærkningerne til stk. 1, nr. 4, hvor der angives et eksempel på samspillet mellem reglerne i stk. 1, nr. 3 og nr. 4. Ved "beregningstidspunktet" forstås det tidspunkt, hvor opgørelsen af den variable løn, der sker i henhold til de kriterier, der ligger til grund for beregningen af den variable løns størrelse i henhold til aftalen mellem virksomheden og den pågældende modtager (direktør, væsentlig risikotager m.v.), foretages. Ved fordelingen af den beregnede variable løndel på henholdsvis kontanter og aktier/ instrumenter m.v. skal værdiansættelsen af de pågældende instrumenter sker efter anerkendte værdiansættelsesprincipper, som eksempelvis Black-Scholes modellen.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 3, skal ses i sammenhæng med forslagens stk. 3, hvorefter virksomheden skal sikre sig, at aktier og instrumenter m.v., der overdrages til de i stk. 1 nævnte personer som en del af den variable løn i medfør af stk. 1, nr. 3, ikke må afhændes af disse personer i en passende periode, samt at disse personer ikke må foretage en afdækning af den risiko, der knytter sig til disse aktier og instrumenter m.v. Forslaget følger af kapitalkravsdirektivets bilag V, pkt. 23, litra o og s, og er udtryk for, at man vil sikre, at bestyrelsen og direktionen samt de ansatte, som anses for "væsentlige risikotagere", jf. bemærkningerne til § 77 a, stk. 1, har en væsentlig indflydelse på den finansielle virksomheds eller finansielle holdingvirksomheds risikoprofil, har samme økonomiske incitament, som en langsigtet investor. Såfremt direktøren i en finansiell virksomhed modtager en variabel løn, hvoraf halvdelen består af eksempelvis aktier, må det antages, at direktørens interesse i, at aktiekursen i virksomheden stiger, øges. Tilsvarende må det antages, at interessen heri udstrækkes over en længere periode, hvis det ikke er muligt for direktøren at afhænde aktierne i en af virksomheden fastsat passende periode. I det tilfælde, hvor aflønningen sker i

aktier, har direktøren ligeledes i samme periode en interesse i, at aktien ikke falder.

Bestemmelsen i *stk. 1, nr. 4*, gennemfører Kommissionens henstilling pkt. 4.3 samt kapitalkravsdirektivets bilag V, pkt. 23, litra p. Det foreslås, at virksomheden skal sikre sig, at udbetaling af mindst 40 pct. af den variable løn skal udskydes over en periode på mindst tre år med påbegyndelse et år efter beregningstidspunktet, for bestyrelsen og direktionen mindst 4 år, med en ligelig fordeling over årene eller med en voksende andel i slutningen af udskydelsesperioden. Ved større variable lønde dele foreslås det, at mindst 60 pct. af den variable løn skal udskydes på samme måde. Hvorvidt der er tale om et større beløb skal ses i sammenhæng med den pågældendes løn og risikoprofil i øvrigt.

Bestemmelsen i *stk. 1, nr. 4*, skal forstås således, at udbetalingen af den udskudte del af den variable løn først kan påbegyndes et år efter, at den variable løn er beregnet (beregningstidspunktet). Det betyder, at den del af den beregnede variable løn, der ikke udskydes, kan udbetales i umiddelbar forlængelse af beregningen. Ved "beregningstidspunktet" forstås det tidspunkt, hvor opgørelsen af den variable løn, der sker i henhold til de kriterier, der ligger til grund for beregningen af den variable løns størrelse i henhold til aftalen mellem virksomheden og den pågældende modtager (direktør, væsentlig risikotager m.v.), foretages.

Endvidere forudsættes det i bestemmelsen, at den udskudte del af den variable løn udbetales i intervaller med et års mellemrum, da der skal være et passende tidsrum imellem udbetalingerne til at vurdere om forudsætningerne har ændret sig, således at den udskudte del af den variable løn ikke skal udbetales helt eller delvist.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at en variabel løn, der baserer sig på kortsigtede resultater, eksempelvis resultater opnået på baggrund af en investering i indtjeningsåret, bliver justeret for de risici, der viser sig ved den pågældende investering i årene efter. Da tidshorisonten for virksomhedens realisering af fortjenester og tab som følge af forskellige typer af aktiviteter varierer, skal der være en tilsvarende mulighed for udskydelse af udbetalingen af en del af den relaterede variable løn til den pågældende medarbejder, der har været involveret i aktiviteterne. Ved at udskyde udbetalingen af som minimum mellem 40 og 60 pct. af den beregnede variable løndel, sikres det, at virksomheden får mulighed for at justere for de langsigtede virkninger, som en given investering medfører.

Da det er tanken bag bestemmelsen, at begrænse muligheden for at opnå en variabel løn på baggrund af en kortsigtet indsats eller investering, der på længere sigt

viser sig at være tabsgivende for virksomheden, skal bestemmelsen endvidere ses i sammenhæng med forslaget til *stk. 4*. Det foreslås i *stk. 4*, at virksomheden skal sikre sig, at udbetaling af den udskudte del af den variable løn til de i *stk. 1* nævnte personer (bestyrelsesmedlemmer, direktion og væsentlige risikotagere), er betinget af, at de kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable løn, fortsat er opfyldt, herunder at virksomhedens økonomiske situation ikke er væsentligt forringet i forhold til tidspunktet for beregningen af den variable løndel. Den periode, der ligger til grund for beregningen, må gerne strække sig over mere end et år.

Med forslaget fastslås det endvidere, at den del af den variable løn, der skal udskydes, skal udskydes med en ligelig fordeling, eller med en voksende andel i slutningen af perioden, over mindst tre år – for bestyrelsen og direktionen mindst fire år. Det er muligt for virksomheden at aftale en længere periode med den pågældende modtager, hvis virksomheden eksempelvis vurderer, at de risici, der er knyttet til denne modtagerens aktiviteter, har en længere tidshorisont end tre år. Det er dog ikke muligt at aftale en kortere periode end tre år (fire år for bestyrelsen og direktionen). Endvidere skal bestemmelsen forstås således, at det er muligt for virksomheden at aftale med modtageren, at der udskydes mere end en tredjedel om året, således at der eksempelvis i det sidste år i stedet udbetales to tredjedele. Der er således alene tale om et mindstekrav, at fordelingen skal være ligelig over årene.

Bestemmelsen om udskydelse gælder også for den del af den variable løn, der består af aktier, aktie- eller tegningsoptionsprogrammer eller andre instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed, jf. forslaget til *stk. 1, nr. 3*. I det følgende gennemgås et eksempel på samspillet mellem forslaget til *stk. 1, nr. 3* og *nr. 4*. Eksemplet tager udgangspunkt i, at der i forlængelse af år 0, dvs. beregningsåret, udbetales en direktør i en finansiel virksomhed en fast grundløn inklusive pension på 2 mio. kr. Endvidere beregnes direktørens variable løndel på baggrund af en forudgående aftale med virksomheden, til at udgøre 500 t.kr. dette år.

Som følge af forslaget til § 77 a, *stk. 1, nr. 1*, må den variable løndel maksimalt udgøre 1 mio. kr. Den beregnede variable løn på 500 t.kr. overholder derfor grænsen.

Ifølge forslaget til § 77 a, *stk. 1, nr. 3*, skal mindst 50 pct. af den variable løndel – dvs. 250 t.kr. – bestå af eksempelvis aktier. Det følger endvidere af § 77 a, *stk. 3*, at når disse aktier er overdraget til direktøren, må direktøren ikke afhænde disse i en af virksomheden fastsat passende periode.

Der tages i eksemplet udgangspunkt i, at der for direktøren er tale om en større variabel løndel, hvorfor 60 pct. af den variable løndel skal udskydes over en periode på mindst fire år med en ligelig fordeling over årene, jf. forslaget til § 77 a, stk. 1, nr. 4. Der skal således udskydes mindst 300 t.kr. af de beregnede 500 t.kr., som fordeles ligeligt over en periode på mindst fire år – dvs. 75 t.kr. pr år. Det vil sige, at den del af den beregnede variable løn, der ikke skal udskydes i medfør af stk. 1, nr. 4, kan udbetales i forlængelse af beregningen.

Det følger af kapitalkravsdirektivets bestemmelser, bilag V, pkt. 23, litra o, at kravet om at mindst halvdelen af den variable løn skal bestå af aktier m.v. eller andre

Skema 1

Løndel, der udbetales	År 0 (beregningåret)	År 1	År 2	År 3	År 4	I alt
Kontant	100 t.kr.	37,5 t.kr.	37,5 t.kr.	37,5 t.kr.	37,5 t.kr.	250. t.kr.
Aktier	100 t.kr.	37,5 t.kr.	37,5 t.kr.	37,5 t.kr.	37, 5 t.kr.	250 t.kr.
I alt	200 t.kr.	75 t.kr.	75 t.kr.	75 t.kr.	75 t.kr.	500 t.kr.

Skema 1 viser, at der i forlængelse af det år, hvor den variable løn beregnes (beregningåret), udbetales 100 t.kr. kontant og overdrages aktier til en værdi af 100 t.kr. til direktøren, svarende til 40 pct. af den samlede variable løn på 500 t.kr.

I forhold til antallet af aktier, der skal udskydes, skal der tages udgangspunkt i værdien af aktierne på beregningstidspunktet (i eksemplet ved beregningen for år 0). Der skal på dette tidspunkt foretages en beregning af, hvor mange aktier i virksomheden direktøren ville få overdraget for et beløb svarende til 250 t.kr. i dette år. Der overdrages dog alene aktier til en værdi af 100 t.kr. For så vidt angår de aktier, der modsvarer de resterende 150 t.kr., og hvis overdragelse skal ske over de fire følgende år, bærer direktøren således risikoen for, at disse aktiers værdi ændres hen over udskydelsesperioden.

Det må forventes, at de kommende retningslinjer fra Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS) fortolker Kapitalkravsdirektivet således, at både den del af aktierne, som overdrages til direktøren i forlængelse af beregningen for år 0 og den del af aktierne, der først overdrages til direktøren i år 1-4 også skal underlægges en passende periode, hvor disse ikke kan afhændes af direktøren, jf. den i forslaget til § 77 a, stk. 3, nævnte tilbageholdelsesperiode. Det vil sige, at både den del af aktierne, der overdrages efter beregningen i forlængelse af år 0, samt den udskudte del af aktierne, der først overdrages til direktøren i forlængelse af år 1, herefter skal

instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed, både skal finde anvendelse i forhold til den del af den beregnede variable løn, der udskydes og den del, der udbetales i forlængelse af beregningen. Det vil sige, at virksomheden ikke kan nøjes med alene at udskyde den kontante del af den variable løn. Det forventes, at de kommende retningslinjer fra Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS) vil være i overensstemmelse hermed.

De ovenstående krav i lovforslaget kan opfyldes ved udbetaling af den variable løn, der relaterer sig til følgende år:

underlægges en af virksomheden fastsat passende periode, hvor direktøren ikke kan afhænde disse. Tilsvarende gælder for den udskudte del af aktierne, som først overdrages til direktøren i forlængelse af år 2, 3 og 4. Det er virksomheden, der vurderer, hvad der skal forstås ved en passende periode i § 77 a, stk. 3s forstand.

Da der i eksemplet er tale om en direktør, vil, som følge af forslaget til § 77 a, stk. 2, alene 12,5 pct. af den faste grundløn inklusive pension (i dette eksempel svarende til 25 pct. af den variable løn) kunne bestå af aktieoptioner eller tilsvarende instrumenter. Det betyder, at aktieoptioner alene kan udgøre, hvad der svarer til halvdelen af værdien af de i skema 1 ovenfor beregnede aktier - i alt 125 t.kr. Som ved aktier skal der ved aktieoptioner, der skal udskydes, tages udgangspunkt i værdien på beregningstidspunktet (efter opgørelsen af beregningen i år 0). Der skal på dette tidspunkt foretages en beregning af, hvor mange aktieoptioner i virksomheden direktøren ville få overdraget for et beløb svarende til 125 t.kr. Der overdrages dog alene aktieoptioner svarende til en værdi af 50 t.kr. i forlængelse af beregningåret. Værdiansættelsen af aktieoptionerne skal ske efter anerkendte værdiansættelsesprincipper, så som Black-Scholes modellen. For så vidt angår de aktieoptioner, der modsvarer de resterende 75 t.kr., og hvis overdragelse skal ske over de fire følgende år, bærer direktøren således risikoen for, at disse aktieoptioners værdi ændres hen over udskydelsesperioden.

De ovenstående krav kan opfyldes ved udbetaling af den variable løn, der relaterer sig til følgende år:

Skema 2

Løndel	År 0 (beregningsåret)	År 1	År 2	År 3	År 4	I alt
Kontant	100 t.kr.	37,5 t.kr.	37,5 t.kr.	37,5 t.kr.	37,5 t.kr.	250. t.kr.
Aktier m.v.	50 t.kr.	18,8 t.kr.	18,8 t.kr.	18,8 t.kr.	18,8 t.kr.	125 t.kr.
Aktieoptioner	50 t.kr.	18,8 t.kr.	18,8 t.kr.	18,8 t.kr.	18,8 t.kr.	125 t.kr.
I alt	200 t.kr.	75 t.kr.	75 t.kr.	75 t.kr.	75 t.kr.	500 t.kr.

I forhold til den efterfølgende tilbageholdelsesperiode gælder den tilsvarende bestemmelse i forslaget til § 77 a, stk. 3, hvorefter virksomheden skal fastsætte en passende periode, hvori direktøren ikke kan udnytte eller afhænde de aktieoptioner, der er overdraget til direktøren. Eksempelvis vil de aktieoptioner, direktøren modtager efter udløbet af år 1 ikke kunne udnyttes eller afhændes før den af virksomheden fastsatte tilbageholdelsesperiode er udløbet.

Kravet om udskydelse af en del af den variable løn i stk. 1, nr. 4, betyder, at den faktiske variable løn, som direktøren får rådighed over et givent indkomstår, både består af den i året udbetalte del af den beregnede variable løn samt den del af den udskudte variable løn fra tidligere indkomstår, som udbetales i det pågældende år. Det vil sige, at den samlede udbetalte variable løn, der relaterer sig til et givent indkomstår, kan overstige 50 pct. af den fast løn inklusive pension i dette indkomstår, uden at dette vil være i strid med 50 pct. 's grænsen i § 77 a, stk. 1, nr. 1.

Kravet om udskydelse i stk. 1, nr. 4, rejser nogle spørgsmål i forhold til, hvornår modtageren skal beskattes. Det skatteretlige udgangspunkt er, at en indtægt beskattes, når modtageren har erhvervet endelig ret til indtægten (retserhvervelsestidspunktet). Forslaget om udskydelse af en del af den variable løn, skal ses i sammenhæng med kravet i stk. 4 om, at virksomheden skal sikre sig i aftalen med modtageren, at udbetalingen af den udskudte del af den variable løn, er betinget af, at de kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable løn fortsat er opfyldt ved udbetalingen af den udskudte del samt betinget af, at virksomhedens økonomiske situation ikke er væsentligt forringet i forhold til tidspunktet for beregningen af den variable løndel.

Det er således et krav ifølge stk. 4, at virksomheden knytter betingelser til aftalen om den udskudte variable løn, der har en sådan karakter, at der hersker reel usikkerhed om, hvorvidt aftalen bliver gennemført – eksempelvis opfyldelsen af økonomiske mål. En aftale med

modtageren, der indeholder en sådan reel usikkerhed omkring aftalens gennemførelse, og hvor betingelserne for udbetalingen af den udskudte del ikke er betingelser, som modtageren selv har kontrol over, vil udskyde den skattemæssige retserhvervelse indtil betingelserne er opfyldt. Modtageren vil i sådanne tilfælde ikke skulle beskattes af den udskudte del af den variable løn, før den er endeligt retserhvervet. Det beror på en konkret vurdering i forhold til den enkelte lønaftale, om betingelserne er af en sådan karakter, at der foreligger en reel usikkerhed om, hvorvidt disse opfyldes.

I forhold til beregning af feriegodtgørelse af den udskudte variable løndel, fremgår det af ferieloven, at dette alene sker i forhold til indkomstskattepligtige beløb.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal sikre sig, at virksomheden kan undlade at udbetale en variabel løndel helt eller delvist til de i 1. pkt. nævnte personer, såfremt virksomheden på tidspunktet for udbetalingen af den variable løn, ikke overholder kapitalkravet i lovens § 127 eller solvenskravet i lovens § 170, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko herfor.

Forslaget gennemfører kapitalkravsdirektivets ændring af artikel 136, jf. ændringsdirektivets artikel 1, pkt. 10, litra a, hvorefter det skal være muligt for Finanstilsynet at påbyde en virksomhed at reducere sin udbetaling af variabel løn til en nærmere angivet procentdel af virksomhedens indtjening, hvis det ellers ikke er muligt at overholde kapitalkravene.

Det følger af forslaget sammenholdt med Finanstilsynets generelle hjemmel i lovens § 344 til at udstede påbud m.v. ved overtrædelser af loven, at Finanstilsynet kan påbyde virksomheden at benytte sig af stk. 1, nr. 5, hvis kapitalkravet eller solvenskravet ikke er opfyldt, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko herfor. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis en virksomhed, med en lav solvens, står overfor at skulle udbetale større summer i variabel løn. Finanstilsynet vil i disse tilfælde kunne påbyde virksomheden at

reducere sin udbetaling af den variable løn, eksempelvis til en nærmere angivet procentdel af virksomhedens indtjening. Bestemmelsen er, i modsætning til forslaget til stk. 1, nr. 6, ikke til hinder for, at de personer, der på baggrund af bestemmelsen har fået reduceret deres variable løn helt eller delvist, får udbetalt den resterende del af den variable løn på et senere tidspunkt, såfremt der ikke længere er nærliggende risiko for, at virksomheden ikke overholder solvenskravet eller kapitalkravet herved.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6*, at virksomheden skal sikre sig, at virksomheden ikke udbetaler variabel løn til medlemmer af bestyrelsen og direktionen, såfremt virksomheden, i den periode, som aftalen om den variable løn vedrører og indtil tidspunktet for beregningen heraf, får en frist fra Finanstilsynet til at overholde solvenskravet efter lovens § 225, stk. 1 eller 3. Tilsvarende gælder for forsikringselskaber, såfremt Finanstilsynet stiller krav om, at forsikringselskabet skal udarbejde en plan for genoprettelse af virksomhedens økonomiske stilling i medfør af § 248, stk. 1. Forslaget betyder, at virksomheden skal aftale med bestyrelsen og direktionen, at disses ret til variabel løn bortfalder, såfremt Finanstilsynet, i den periode, hvor aftalen løber, stiller krav efter lovens § 225, stk. 1 og 3, eller § 248, stk. 1. Retten til den variable løn vil således ikke genopstå, såfremt virksomheden opfylder solvensbehovet indenfor den af Finanstilsynet fastsatte frist.

Kapitalkravsdirektivets bilag V, pkt. 23, litra o, giver mulighed for, at det enkelte land kan forbyde eller begrænse, at virksomhederne anvender visse typer af instrumenter helt eller delvist som variabel løn. Denne mulighed er med forslaget til stk. 2 anvendt i forhold til bestyrelsen og direktionen. Det foreslås, at der i stk. 2 indsættes en bestemmelse om, at aktieoptioner eller lignende instrumenter højst må udgøre 12,5 pct. af henholdsvis honoraret og den faste grundløn inklusive pension til bestyrelsen og direktionen i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder. Grænsen på 12,5 pct. skal ses i forhold til aktieoptionernes værdi på tidspunktet for beregningen af den variable løn (beregningstidspunktet). Den faktiske værdi af aktieoptionerne på udnyttelsestidspunktet vil typisk være væsentligt større eller væsentligt mindre. Bestemmelsen betyder, at i de tilfælde, hvor virksomheden alene ønsker at tildele variabel løn i form af aktieoptioner, kan bestyrelsen og direktionen alene modtage op til 12,5 pct. i variabel løn. Begrænsningen på brugen af aktieoptioner til bestyrelsen og direktionen udelukker ikke virksomheden fra, ud over at tildele aktieoptioner, samtidig at tildele anden form for variabel løn til disse personer, når blot 50 pct.'s grænsen i stk. 1, nr. 3, overholdes.

Ved "lignende instrumenter" i *stk. 2* sigtes på instrumenter, der i lighed med aktieoptioner kan have en struktur, der kan medføre overdreven risikotagning.

Bestemmelsen i *stk. 3* gennemfører kapitalkravsdirektivets bilag V, pkt. 23, litra o delvist og litra s. Det foreslås, at virksomheden skal sikre sig, at aktier og instrumenter m.v., der overdrages til de i stk. 1 nævnte personer som en del af den variable løn i medfør af stk. 1, nr. 3, ikke må afhændes af disse personer i en passende periode efter overdragelsen, samt at disse personer ikke må foretage en afdækning af den risiko, der knytter sig til disse aktier m.v. Forslaget til stk. 4 understøtter forslaget i stk. 1, nr. 3, om, at mindst halvdelen af den variable løn skal udbetales i aktier og andre instrumenter, med det formål at sikre, at bestyrelsen, direktionen og de øvrige "væsentlige risikotagere", har samme økonomiske incitament, som en langsigtet investor.

Forpligtelsen til ikke at afhænde aktierne i en af virksomheden nærmere fastsat periode samt til i samme periode ikke at foretage risikoafdækning heraf reguleres i aftalen mellem modtageren og virksomheden.

Virksomheden skal i forhold til det enkelte bestyrelsesmedlem, direktionsmedlem, ansatte eller grupper af ansatte vurdere, hvad der må anses for en passende periode. Det hensyn, der skal varetages ved en sådan passende tilbageholdelsesperiode er, at virksomhedens mere langsigtede interesser på denne måde tilgodeses, jf. bemærkningerne til forslagens stk. 1, nr. 3. Se endvidere bemærkningerne til stk. 1, nr. 4, hvor der gennemgås et eksempel på samspillet mellem kravene i stk. 1, nr. 3 og 4.

Med kravet om, at modtageren ikke må afdække den risiko, der knytter sig til de modtagne instrumenter menes, at modtageren eksempelvis ikke må indgå en aftale med en tredjemand om, at såfremt modtagerens variable løn, som følge af instrumenternes fald i værdi, bliver mindre end på beregningstidspunktet, vil tredjemand skulle godtgøre den mistede del af den variable løn.

Forslaget til *stk. 4* gennemfører kapitalkravsdirektivets bilag V, pkt. 23, litra q samt henstillingens pkt. 4.4. Det følger af direktivet, at den udskudte del af den variable løn alene udbetales eller overdrages, såfremt dette er holdbart set i forhold til virksomhedens økonomiske situation som helhed, samt hvis det kan begrundes i de resultater, som forretningsafdelingen og den modtagne medarbejder har leveret. Endvidere fremgår det af direktivbestemmelsen, at den variable løn, under hensyn til aftale- og ansættelsesretlige principper, skal kunne reduceres væsentligt, såfremt virksomheden leverer et væsentligt underskud. Bestemmelsen skal ses i forhold til kapitalkravsdirektivets bilag V, pkt. 23, litra g og h,

hvorefter resultatafhængig løn skal fastsættes på grundlag af en vurdering af den enkelte medarbejders og den pågældende afdelings resultater såvel som virksomhedens resultater og vurderingen af resultaterne skal ses i forhold til konjunktursituationen og foretages inden for en flerårig ramme, for at sikre, at vurderingen tager højde for resultaterne set over en længere periode. Der henvises til bemærkningerne til stk. 7.

På baggrund af direktivteksten foreslås det i stk. 4, at virksomheden skal sikre sig, at udbetaling eller overdragelsen af den udskudte del af den variable løn til de i stk. 1 nævnte personer, er betinget af, at de kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable løn, fortsat er opfyldt. Samtidig skal udbetalingen være betinget af, at virksomhedens økonomiske situation ikke er væsentligt forringet i forhold til tidspunktet for beregningen af den variable løndel (beregningstidspunktet). Det skal eksempelvis ikke ifølge aftalen med virksomheden være muligt for et bestyrelsesmedlem, en direktør eller en væsentlig risikotager at få udbetalt den udskudte del af den kontante variable løn eller få overdraget aktier og instrumenter m.v.. der er udskudt, såfremt virksomheden har et væsentligt underskud på det tidspunkt, hvor den udskudte variable løndel ifølge aftalen skulle være kommet til udbetaling.

Som nævnt under forslaget til stk. 1, nr. 4, er det skatteretlige udgangspunkt, at en indtægt beskattes, når modtageren har erhvervet endelig ret til indtægten (retserhvervelsestidspunktet). Forslaget til stk. 4 skal derfor ses i sammenhæng med stk. 1, nr. 4. Der henvises til bemærkningerne til stk. 1, nr. 4.

Forslaget til stk. 4 skal endvidere ses i lyset af kapitalkravsdirektivets bilag V, pkt. 23, litra j, der anfører, at garanteret variabel løn ikke er forenelig med en sund risikostyring og overordnet set bør forbydes. Det skal således være muligt for virksomheden, på baggrund af lønaftalen med modtageren, at kunne undlade at betale den udskudte variable løn helt eller delvist, hvis virksomhedens økonomiske situation er forværret i den grad, som det er forudsat i lønaftalen.

Forslaget til *stk. 5* gennemfører henstillingens pkt. 4.6 samt dele af kapitalkravsdirektivets bilag V, pkt. 23, litra p, (clawback). Ifølge forslaget til *stk. 5* skal virksomheden sikre sig, at de i *stk. 1* nævnte personer (bestyrelsesmedlem, direktør, væsentlig risikotager m.v.), der modtager variabel løn, skal tilbagebetale denne løndel helt eller delvist, hvis den er udbetalt på grundlag af oplysninger om resultater, som kan dokumenteres at være fejlagtige, og at modtageren er i ond tro. Krav om tilbagebetaling skal stilles under hensyn til almindelige aftale- og ansættelsesretlige principper, herunder retsgrundsætningen om *condictio indebiti*. Det betyder, at

det er en afgørende forudsætning for at virksomheden kan kræve tilbagebetaling af allerede udbetalt variabel løn, at modtageren har været i ond tro – eksempelvis i det tilfælde, hvor modtageren af den variable løn bevidst har været med til at afgive fejlagtige oplysninger om resultater, der ligger til grund for beregningen af modtagerens variable løn.

Bestemmelsen i *stk. 6* er en gennemførelse af kapitalkravsdirektivets bilag V, pkt. 23, litra r, der omhandler de situationer, hvor en af de i *stk. 1* nævnte personer modtager pension efter en ydelsesbaseret ordning og hvor denne pension helt eller delvist kan sidestilles med variabel løn, jf. *stk. 7*. Der er således ikke tale om pensionsbidragsordninger. Det følger af forslaget til *stk. 6*, at virksomheden skal sikre sig, at såfremt de i *stk. 1* nævnte personer tildeles en pensionsydelse, som helt eller delvist, kan sidestilles med variabel løn efter *stk. 7*, skal virksomheden, hvis modtageren forlader virksomheden inden pensionstidspunktet, beholde denne del af pensionsydelsen i fem år i form af instrumenter, som nævnt i forslaget til *stk. 1*, nr. 3. Formålet med denne udskudte betaling er den samme som i forslaget til *stk. 1*, nr. 4, om udskydelse af en del af den variable løn. Det foreslås derfor, at forslaget til *stk. 4* og *5*, finder tilsvarende anvendelse.

Derudover foreslås det i *stk. 6*, 2. pkt., at hvis modtageren er medlem af bestyrelsen eller ansat i virksomheden ved pensionsalderen, skal virksomheden udbetale den variable del af pensionsydelsen til modtageren i form af de i *stk. 1*, nr. 3, nævnte instrumenter uden mulighed for afhændelse eller udnyttelse i en periode på fem år. Da der er tale om en ydelse, der kan sidestilles med variabel løn, jf. *stk. 7*, foreslås det, at *stk. 5* finder tilsvarende anvendelse på denne udbetalte del af pensionsydelsen.

Bestemmelsen i *stk. 7*, 1. pkt., viderefører den gældende definition af variable løndele i § 77 a, *stk. 2*. Der er ikke i lovtæksten tale om en udtømmende opremsning af variable løndele. For så vidt angår dividende eller afkast, der tilkommer en ejer af en finansiel virksomhed, er der ikke tale om variabel løn i lovens forstand, idet afkast fra eksempelvis en aktie ikke kan anses for at være en løn, der betales af virksomheden på grundlag af en kontrakt om vederlag for det arbejde, den pågældende har udført for virksomheden. Omvendt vil det som udgangspunkt anses for at være variabel løn, såfremt en virksomhed beslutter sig for diskretionært at foretage overskudsdeling til de ansatte – uanset om dette ikke er aftalt på forhånd med de ansatte.

Det afgørende for vurderingen af, om der er tale om en variabel løndel i lovens forstand er, om denne løn vil kunne give den ansatte et incitament til at handle uhen-

sigtsmæssigt for at opnå bestemte resultater, der relaterer sig til udbetaling af denne løndel, og dermed medføre en risiko for overdreven risikovillighed hos den ansatte eller det ledelsesmedlem, der modtager den variable løn.

En variabel løndel vil oftest være resultatafhængig, jf. bestemmelsens henvisning til resultatkontrakter og bonusordninger. På baggrund af kapitalkravsdirektivets bilag V, pkt. 23, litra g, foreslås det i stk. 7, 2. pkt., at indføre et krav om, at en variabel løndel, der er resultatafhængig, skal fastsættes på grundlag af en vurdering af den pågældende modtagers resultater samt resultaterne i dennes afdeling såvel som virksomhedens resultater. Hensigten med dette direktivkrav er at sikre, at variabel løn ikke alene baseres på den enkeltes præstation, da dette kan have en forstærkende virkning på den enkeltes risikoadfærd på grund af muligheden for at påvirke egen indkomst. Forslaget sigter således til, at den variable løn derfor også skal baseres på virksomhedens samlede resultater.

Stk. 8 bemyndiger økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om de i stk. 1-7 omtalte forhold. Der er i den gældende § 77 a, stk. 3, en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om variabel løn. Bemyndigelsen har ikke været udnyttet.

På baggrund af anbefalingerne fra Arbejdsgruppen, foreslås det i *stk. 9* at indføre en bestemmelse om, at stk. 1-7 alene finder anvendelse på ansættelsesforhold, der ikke er omfattet af kollektive overenskomster, dog således at stk. 1-7 finder anvendelse på bonusordninger og andre aftaler om variabel løn for overenskomstansatte, i det omfang sådanne ordninger ikke er fastsat i overenskomsten.

Det fremgår af betragtning 9 i Kommissionens henstilling om aflønning i den finansielle sektor, at henstillingen ikke har til hensigt at berøre de rettigheder, som arbejdsmarkedets parter har i forbindelse med overenskomstforhandlinger. Ligeledes fremgår det af kapitalkravsdirektivets betragtning 14, at direktivet ikke berører de rettigheder, der følger af national aftale- og ansættelsesret, ligesom det ikke berører arbejdsmarkedets ret til at indgå og håndhæve kollektive overenskomster i overensstemmelse med nationale love og sædvaner.

Arbejdsgruppens rapport anfører følgende vedrørende betragtning 9 i Kommissionens henstilling: ”Det er arbejdsgruppens opfattelse, at overenskomster indgået i den finansielle sektor ikke berøres af Kommissionens henstilling, ligesom parternes ret til frie forhandlinger ikke berøres af Kommissionens initiativ. Den danske implementering af henstillingen skal således alene omfatte de ansættelsesforhold, der ikke er omfattet af kol-

lektive overenskomster, men i stedet bygger på individuelle ansættelseskontrakter, samt aflønningsformer, der går ud over de rammer, der er fastsat i henhold til overenskomsterne, herunder f.eks. såfremt et kreditinstitut vælger at give medarbejderne betydelige bonuser, uden kreditinstituttet i overenskomsten er forpligtet her- til.”

§ 77 b

Forslaget til § 77 b gennemfører kapitalkravsdirektivets bilag V, pkt. 23, litra k. Det følger af direktivets betragtninger, at virksomheder, der modtager statsstøtte skal prioritere at genopbygge deres kapital, hvilket disse virksomheders lønpolitik skal afspejle ved tildelingen af variabel løn. Endvidere følger det af direktivet, at disse virksomheders variable aflønning til ledelsen skal begrænses til en nærmere fastsat procentdel af virksomhedens indtjening, såfremt det ellers ville være uforeneligt med opretholdelsen af en tilstrækkelig basiskapital. Endelig skal myndighederne sætte begrænsninger for aflønningen af virksomhedens ledelse.

Det foreslås på den baggrund i *stk. 1*, at der i virksomheder, der modtager statsstøtte, herunder i form af statsligt kapitalindskud, jf. lov om statsligt kapitalindskud, eller individuel garanti fra staten, jf. kapitel 4 a i lov om finansiell stabilitet, og i finansielle virksomheder eller holdingvirksomheder, der er ejet af Finansiell Stabilitet A/S, fastsættes et loft for den variable aflønning på 20 pct. af henholdsvis bestyrelseshonoraret og den faste grundløn inkl. pension i forhold til direktionen, gældende fra tidspunktet, hvor virksomheden modtager statsstøtte eller er ejet af Finansiell Stabilitet A/S. Såfremt virksomheden har fået tilsagn om at modtage statsstøtte, men vælger ikke at udnytte denne, vil virksomheden alligevel være omfattet af forslaget til § 77 b og dermed de skærpede krav til brug af variabel løn. Årsagen hertil er, at det ikke kan udelukkes, at virksomheder, der har modtaget tilsagn om statsstøtte, men ikke udnyttet dette, vil have et videre råderum end virksomheder, der ikke har modtaget et sådant tilsagn og dermed en konkurrencemæssig fordel.

Loftet i stk. 1 følger allerede af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter for så vidt angår de kreditinstitutter, der har modtaget statsligt kapitalindskud. Med forslaget udvides bestemmelsen til også at omfatte bestyrelsen i disse virksomheder. Endelig vil bestemmelsen gælde for bestyrelsen og direktionen i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, der fremover måtte modtage en tilsvarende form for statsstøtte, herunder også individuel garanti fra staten, jf. kapitel 4 a i lov om finansiell stabilitet. Med ”tilsvarende

form” skal forstås, at de omfattede statsstøtteordninger har en anseelig størrelse og karakter af ekstraordinære tiltag overfor den finansielle sektor – i lighed med de allerede gennemførte ordninger med generel statsgaranti, statslige kapitalindsud og individuelle statsgarantier. Forslaget skal derimod ikke dække støtteordninger, som anses for at være mere generelle erhvervsfremmeordninger og lignende.

Det foreslås endvidere i *stk. 2*, at der ikke må igangsættes nye aktieoptionsprogrammer eller lignende ordninger for bestyrelsen og direktionen i de i *stk. 1* nævnte virksomheder. Et sådant krav følger allerede for direktionen i de kreditinstitutter, der har modtaget statsligt kapitalindsud, jf. lov om statsligt kapitalindsud i kreditinstitutter § 8, *stk. 2*, nr. 7, samt for direktionen i de pengeinstitutter, datterselskaber i Danmark af udenlandske pengeinstitutter samt realkreditinstitutter, der har fået stillet en individuel statsgaranti efter kapitel 4 a i lov om finansiell stabilitet. Med lovforslaget udvides kravet til også at omfattet bestyrelsen i disse virksomheder. Endvidere vil bestemmelsen gælde for bestyrelsen og direktionen i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, der fremover måtte modtage en tilsvarende form for statsstøtte, jf. bemærkningerne til *stk. 1*.

Bestemmelsen i *stk. 2* skal ses i sammenhæng med forslaget til § 27, *stk. 8*, hvorefter de finansielle virksomheder, der modtager en sådan statsstøtte eller er ejet af Finansiell Stabilitet A/S på tidspunktet for lovens ikrafttræden, ikke kan forlænge eller forny eksisterende aktieoptionsprogrammer eller lignende ordninger med bestyrelsen.

Som følge af direktivet foreslås det endvidere i *stk. 3*, at de i *stk. 1* nævnte virksomheder i deres lønpolitik skal begrænse den samlede tildeling af variabel løn til bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere set i forhold til virksomhedens indtjening.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 25 (lov om finansiell virksomhed § 77 c og 77 d)

§ 77 c

Bestemmelsen foreslås indført på baggrund af kapitalkravsdirektivets bilag V, pkt. 24 om, at større kreditinstitutter skal nedsætte et aflønningsudvalg med medlemmer fra bestyrelsen. Udvalget skal ifølge direktivet forestå det forberedende arbejde i forhold til bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom, som kan have indflydelse på virksomhedens risikostyring. Endvidere

fremgår det af direktivet, at aflønningsudvalget skal sammensættes således, at udvalget er i stand til at foretage en kvalificeret og uafhængig vurdering af virksomhedens lønpolitik og -praksis. I tråd hermed fremgår det af Kommissionens henstilling pkt. 6.4., at medlemmer af aflønningsudvalget bør besidde den sagkundskab og uafhængighed, der gør dem i stand til at foretage en uafhængig vurdering af lønpolitikens formålstjenlighed, herunder af lønpolitikens betydning for risici og risikostyring.

På baggrund af direktivet og Kommissionens henstilling foreslås det i *stk. 1*, at finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked eller som i de to seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et aflønningsudvalg. Det vurderes, at disse virksomheder er af en sådan størrelse og organisering, at der vil være behov for et aflønningsudvalg til brug for forberedelsen af bestyrelsens beslutninger på området.

Ifølge Komitéen for god Selskabsledelses anbefalinger fra april 2010, anbefales det i pkt. 5.10.8, at bestyrelsen i en virksomhed, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked, nedsætter et aflønningsudvalg. Med forslaget til § 77 b gøres det til et lovkrav for større finansielle virksomheder, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked.

Det foreslås i *stk. 2*, at i koncerner med flere virksomheder, som i medfør af *stk. 1* har pligt til at nedsætte et aflønningsudvalg, kan der, i stedet for at nedsætte særskilte aflønningsudvalg for samtlige virksomheder, etableres et fælles aflønningsudvalg for disse virksomheder i koncernen eller en del heraf. Det foreslås endvidere, at aflønningsudvalget organisatorisk skal placeres i en virksomhed under tilsyn af Finanstilsynet, bortset fra finansielle holdingvirksomheder, og skal etableres i en virksomhed, der er modervirksomhed for de øvrige virksomheder, som udvalget er nedsat for. Etableringen af et aflønningsudvalg ændrer ikke på bestyrelsens kollektive ansvar, men har til formål at styrke bestyrelsens uafhængighed af den daglige ledelse samt at medvirke til en øget effektivitet og mere dybdegående behandling af aflønningsområdet i bestyrelsen. Aflønningsudvalget skal alene være et forberedende udvalg.

Det foreslås i *stk. 3*, at formanden og de øvrige medlemmer af aflønningsudvalget skal være medlem af den bestyrelse, som nedsætter udvalget eller af bestyrelser i virksomheder, der i medfør af *stk. 2* benytter sig af samme aflønningsudvalg. Endvidere foreslås det, at aflønningsudvalget skal sammensættes således, at medlemmerne er i stand til at foretage en kvalificeret og uafhængig vurdering af, om virksomhedens aflønning,

herunder lønpolitik og forretningsgange, er i overensstemmelse med §§ 71, stk. 1, nr. 9, og §§ 77 a og 77 b. Der bør således være mindst et medlem af bestyrelsen, der har erfaring med risikostyring og kontrol. Det fremgår tilsvarende af Kommissionens henstilling pkt. 6.4., at medlemmer af aflønningsudvalget bør besidde den sagkundskab og uafhængighed, der gør dem i stand til at foretage en uafhængig vurdering af lønpolitikens formålstjenstlighed, herunder af lønpolitikens betydning for risici og risikostyring. Der er ikke i forslaget krav om, at udvalget skal have et vist antal medlemmer, da dette må afgøres ud fra virksomhedens konkrete behov.

Det foreslås i *stk. 4*, at aflønningsudvalget skal forestå det forberedende arbejde i forhold til bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom, som kan have indflydelse på virksomhedens risikostyring. Ud over vurderingen af, om virksomhedens aflønning m.v. overholder reglerne i denne lov, har aflønningsudvalget også til opgave at overvåge effektiviteten af virksomhedens tiltag på lønområdet set i forhold til risikostyring. Udvalget skal i forbindelse med sit arbejde varetage virksomhedens langsigtede interesser, ligesom udvalget skal varetage aktionærer og andre investorers interesser. Bestyrelsen kan beslutte, at udvalget skal have andre opgaver inden for aflønningsområdet, dog fortsat under bestyrelsens kollektive ansvar. Det kan eksempelvis være at afgive indstilling over for bestyrelsen om direktionens og bestyrelsens vederlag samt aflønning af ledelsen af kontrolfunktioner, herunder intern revision, compliance m.v.

§ 77 d

Det foreslås i *stk. 1*, at der indsættes regler om ”say on pay” i den betydning, at det øverste organ i den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed – oftest generalforsamlingen – skal træffe afgørelse om godkendelse af virksomhedens lønpolitik, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn samt retningslinjer for tildeling af fratrædelsesgodtgørelser.

Forslaget skal søge at styrke kapitalejernes indflydelse på virksomhedens lønpolitik og betyder, at generalforsamlingens manglende godkendelse af lønpolitikken vil medføre krav om, at bestyrelsen skal vedtage en ny lønpolitik, der igen skal forelægges til godkendelse for generalforsamlingen. Helt konkret betyder kravet endvidere, at virksomheden ikke kan indgå en aftale om variabel løn eller om fratrædelsesgodtgørelse med medlemmer af virksomhedens bestyrelse eller direktion, inden den af bestyrelsen udarbejdede lønpolitik er godkendt af virksomhedens øverste organ.

For så vidt angår de finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, der er aktieselskaber, hvis andele er optaget til handel på et reguleret marked, er det allerede et krav ifølge selskabslovens § 139, at de af bestyrelsen foreslåede retningslinjer for incitamentsaflønning skal godkendes på generalforsamlingen, inden virksomheden kan indgå en konkret aftale om incitamentsaflønning med et medlem af ledelsen. Med lovforslaget vil det blive et krav for alle finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, uanset selskabsform, at virksomhedens øverste organ (oftest generalforsamlingen) skal godkende lønpolitikken, der fastsættes i medfør af forslaget til § 71, stk. 1, nr. 9, herunder de retningslinjer, der gælder for incitamentsaflønning (tildeling af variabel løn) samt retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser.

Da lønpolitikken i forslaget til § 71, stk. 1, nr. 9, som udgangspunkt ikke skal berøre ansættelsesforhold, der er omfattet af kollektive overenskomster, med mindre der er tale om bonusordninger m.v. for overenskomstansatte, som ikke er fastsat i overenskomsten, jf. bemærkningerne til § 71, stk. 1, nr. 9, betyder det også, at generalforsamlingen ikke med forslaget vil skulle godkende lønforhold, der reguleres af det overenskomstdækkede område.

Bestemmelsen i *stk. 2* viderefører den gældende bestemmelse i lovens § 77 b med den tilføjelse, at formanden for bestyrelsen i sin beretning ikke alene skal redegøre for direktionens aflønning men også for bestyrelsens honorering. Med forslaget kommer bestemmelsen på linje med forslaget til § 77 a, der ligeledes er udvidet til også at omfatte aflønning af bestyrelsen. Endvidere udvides bestemmelsen til også at gælde finansielle holdingvirksomheder.

Forslaget til *stk. 3* er en følge af kapitalkravsdirektivets bilag XII, del 2, pkt. 15, hvorefter virksomhederne er forpligtede til at offentliggøre nærmere opregnet information om aflønning af direktionen og andre medarbejdere, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, herunder lønpolitik og – praksis samt samlede beløbsstørrelser vedrørende aflønning af disse personer. Det foreslås på den baggrund, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for de finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheders oplysningsforpligtelser vedrørende aflønning. Der vil endvidere i medfør af lov om finansiel virksomhed § 196 blive stillet krav om, at finansielle virksomheder skal oplyse i deres årsrapport, hvor stor den samlede aflønning er for bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere, fordelt på fast og variabel løn samt antallet af modtagere.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 26 (lov om finansiel virksomhed § 81, stk. 3, 3. pkt., og § 81, stk. 5, 2. pkt.)

Det foreslås at ophæve bestemmelsen om, at hver garant i en sparekasse højst har 20 stemmer. Ophævelsen af stemmeretsbegrænsningerne ved valg af medlemmer til repræsentantskabet i sparekasser bevirker ikke, at de stemmeretsbegrænsninger, der findes i eksisterende vedtægter hos sparekasser, skal ophæves. Hvorvidt disse stemmeretsbegrænsninger skal ophæves, bestemmes af sparekassens kompetente organ (repræsentantskabet) med respekt af de majoritets- og quorum-regler, samt den pågældende stemmeretsbegrænsning, der findes i sparekassens vedtægter.

Der henvises til punkt 2.4.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 27 (lov om finansiel virksomhed § 81, stk. 6)

Som følge af forslaget om ophævelse af lovkravet om stemmeretsbegrænsninger i sparekasser vil der kunne opstå situationer, hvor en eller få garant besidder flertallet af stemmerne ved valg til repræsentantskabet i en sparekasse. Der foreslås derfor indsat en bestemmelse om, at der i forhold til sparekassers beslutning om vedtægtsændringer stilles et lovkrav om et kvalificeret flertal således, at beslutning om ændring af vedtægterne kræver, at mindst 2/3 af sparekassens repræsentanter er til stede på repræsentantskabsmødet, og at mindst 2/3 af de fremmødte repræsentanter stemmer herfor.

Der henvises til punkt 2.4.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 28 (lov om finansiel virksomhed § 85, stk. 2, 2. pkt.)

Det foreslås at ophæve bestemmelsen om, at hver andelshaver har én stemme. Med forslaget vil det ikke længere være et krav i lov om finansiel virksomhed, at andelskassen har en stemmeretsbegrænsning. Forslaget bevirker ikke, at de stemmeretsbegrænsninger, der findes i andelskassernes eksisterende vedtægter, skal ophæves. Hvorvidt disse stemmeretsbegrænsninger skal ophæves, bestemmes af andelskassens kompetente organ (generalforsamlingen) med respekt af de majoritets- og quorum-regler, samt den pågældende stemmeretsbegrænsning, der findes i andelskassens vedtægter.

Der henvises til punkt 2.4.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 29 (lov om finansiel virksomhed § 88, stk. 1)

Som følge af forslaget i nr. 28 om ophævelse af lovkravet om stemmeretsbegrænsninger i andelskasser vil der kunne opstå situationer, hvor en eller få andelshavere besidder flertallet af stemmerne på generalforsamlingen i en andelskasse. Det foreslås derfor, at der i forhold til andelskassers beslutning om vedtægtsændringer stilles et lovkrav om et kvalificeret flertal svarende til selskabslovens § 106, stk. 1, hvorefter beslutning om ændring af vedtægterne skal tiltrædes af mindst 2/3 såvel af de afgivne stemmer, som af den del af selskabskapitalen, som er repræsenteret på generalforsamlingen. Der vil dog for andelskassers vedkommende i mange tilfælde være tale om sammenfald mellem de stemmer, der er afgivet og den del af selskabskapitalen, der er repræsenteret på generalforsamlingen i andelskasser. På den baggrund foreslås det, at selskabslovens § 106, stk. 1, skal finde anvendelse på andelskasser med de nødvendige tilpasninger og med afvigelser, der i øvrigt fremgår af lov om finansiel virksomhed.

Der henvises til punkt 2.4.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 30 (lov om finansiel virksomhed § 114, stk. 1)

Med den foreslåede ændring berigtiges en fejl i den ændring af § 114, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som er vedtaget med § 1, nr. 20, i lov nr. 579 af 1. juni 2010 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., lov om Danmarks Nationalbank og forskellige andre love (Styrkelse af Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, præcisering af krav til styring og indretning af finansielle virksomheder m.v. og ændring af regler om egnethed og hæderlighed m.v.). Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til nr. 31 (lov om finansiel virksomhed §§ 128 og 128 a)

I § 128, stk. 1, defineres basiskapitalen som kernekapitalen, tillagt den supplerende kapital med fradrag. Med fradrag forstås de beløb, som fratrækkes den reducerede kernekapital tillagt den supplerende kapital.

Den gældende lov om finansiel virksomhed § 139 foreslås med dette lovforslag ophævet og indsat i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital. Dette er begrundet i, at området er genstand for løbende EU-regulering, hvorfor ændringer, tilpasninger m.v. mere smidigt kan opdateres og tilpasses, hvis reglerne er gennemført i en bekendtgørelse. Den praksis, som Finanstilsynet har fastlagt i medfør af anvendelsen af reglerne i lov om finansiel virksomhed, vil som hovedregel blive videreført. I lyset af erfaringerne fra uroen på de finan-

sielle markeder og udviklingen i øvrigt, vil Finanstilsynet imidlertid tage stilling til, om de krav, der i dag er medtaget i lov om finansiel virksomhed, skal skærpes eller suppleres i forbindelse med overgangen fra lov til bekendtgørelse udstedt med hjemmel i lov om finansiel virksomhed § 128. Bekendtgørelsen vil efterfølgende blive ændret i takt med udviklingen og ændringer i de internationale regler på området. På grundlag af en nøje afvejning mellem behov og konsekvenser, vil der også kunne tænkes fastsat danske særregler, hvis dette skønnes nødvendigt af hensyn til at opretholde tilliden til den finansielle stabilitet eller tilliden til den finansielle sektor eller for at beskytte kunder i finansielle virksomheder i Danmark. Den nøje afvejning mellem behov og konsekvenser, vil også indeholde en afvejning af, om de danske særregler, der eventuelt ville kunne indføres vil virke konkurrenceforvridende i forhold til andre europæiske finansielle virksomheder. Det er det klare udgangspunkt, at reglerne om opgørelse af basiskapital skal afspejle de internationale standarder uden national særregulering. Såvel udstedelsen som den løbende tilpasning af bekendtgørelsen vil ske efter drøftelser med den finansielle sektors organisationer.

Ved *stk. 2* foreslås det at bemyndige Finanstilsynet til at fastsætte regler for opgørelse af basiskapitalen i finansielle virksomheder. Som en konsekvens heraf, bliver bestemmelserne vedrørende ovennævnte i lov om finansiel virksomhed ophævet, og Finanstilsynet vil i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital fastsætte nærmere regler for opgørelsen af basiskapitalen.

Der henvises til punkt 2.5.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås med § 128 a at bemyndige Finanstilsynet til at fastsætte regler for finansielle virksomheders udstedelse af gældsbreve med vilkår om konvertering af hovedstol samt ubetalte renter, der er påløbet siden sidste rentebetaling, til aktie-, garanti- eller andelskapital, herunder i hvilket omfang selskabslovens kapitel 10 finder anvendelse.

Selskabslovens kapitel 10 indeholder regler om kapitalforhøjelser, herunder i forbindelse med konvertible gældsbreve og warrants, samt generalforsamlingens beslutning herom, eller dens bemyndigelse til bestyrelsen, beslutningens indhold, krav til indbetaling, tegning, udstedelse og anmeldelse. Med bemyndigelsen kan der fastsættes regler, der tager udgangspunkt i selskabslovens kapitel 10 med de justeringer, der er nødvendige for at tilpasse reglerne de finansielle virksomheders særlige forhold.

Der henvises til punkt 2.6.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 32 (lov om finansiel virksomhed §§ 129-139)

Den foreslåede ændring ophæver bestemmelserne. Bestemmelserne vil blive medtaget i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapitalen, jf. bemærkningerne til nr. 31.

Der henvises til punkt 2.5.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 33 (lov om finansiel virksomhed § 140)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 31 og 32. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Der henvises til punkt 2.5.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 34 (lov om finansiel virksomhed § 143, stk. 1, nr. 7)

Formålet med bestemmelsen er at indsætte bemyndigelsesbestemmelsen, hvorefter de dele af bekendtgørelse nr. 1225 af 28. oktober 2010 om kapitaldækning, der vedrører nærmere regler for godkendelse af kreditvurderingsinstitutter og kreditvurderingsinstitutters offentliggørelse af oplysninger, er udstedt. Der har ikke eksisteret kreditvurderingsinstitutter, som har været omfattet af bekendtgørelsen om kapitaldækning, hvorfor bekendtgørelsens regler om kreditvurderingsinstitutter ikke har været anvendt.

Der henvises til punkt 2.7.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 35 (lov om finansiel virksomhed § 143, stk. 1, nr. 7)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 31 og 32. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen. Ændringen er tillige en konsekvens af forskellige ikrafttrædelsestidspunkter.

Der henvises til punkt 2.5.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 36 (lov om finansiel virksomhed § 143, stk. 1, nr. 8)

Den gældende *nr. 8* foreslås ophævet, da Finanstilsynet i forslaget § 128, stk. 2, er bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for opgørelsen af forskellen mellem de forventede tab og de regnskabsmæssige værdireguleringer og hensættelser efter § 135, stk. 1, nr. 4 og § 19,

stk. 1, nr. 4, og de forventede tab efter § 139, stk. 1, nr. 5.

Der henvises til punkt 2.5.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 37 (lov om finansiel virksomhed § 145, stk. 1, 2. pkt. og § 145, stk. 3, 1. pkt.)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 31 og 32. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 38 (lov om finansiel virksomhed § 145, stk. 9 og 10)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 31 og 32. Der foreslås indsat nærmere regler herom i den kommende bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital. For så vidt angår det foreslåede *stk. 10*, er det alene kapitalandele, efterstillede kapitalindskud og belånte kapitalandele, som kan henføres til en specifik udsteder, og som fratages i basiskapitalen efter regler udstedt i medfør af § 128, stk. 2, der ikke medregnes i engagementet med udstederen, hvorimod fradrag i basiskapitalen som følge af en sum af kapitalandele, efterstillede kapitalindskud eller belånte kapitalandele, fortsat skal medregnes til engagementet med udstederen.

Der henvises til punkt 2.5.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 39 (lov om finansiel virksomhed § 145, stk. 11)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 31 og 32. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 40 (lov om finansiel virksomhed § 148, nr. 5)

Det foreslås, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for justering af basiskapitalen i forbindelse med opgørelsen af overgrænsen for engagementers størrelse i § 145, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 31. Justeringen skal sikre, at basiskapitalen ved opgørelse af 25 pct.-grænsen for engagementers størrelse også fremover, ligesom i henhold til den gældende § 145, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, opgøres uden tillæg for et positivt beløb, der fremkommer ved fra de regnskabsmæssige værdireguleringer og hensættelser på aktiver og forpligtelser at fratække de forventede tab på de pågældende aktiver og forpligtelser, jf. den gældende § 135, stk. 1, nr. 4, i lov

om finansiel virksomhed, og opgøres uden fradrag, hvis forskellen er negativ, jf. den gældende § 139, stk. 1, nr. 4 og 5.

Der henvises til punkt 2.5.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 41 (lov om finansiel virksomhed § 152 f, stk. 1, 1. pkt.)

Det omarbejdede kreditinstitutdirektiv 2006/48/EF gav mulighed for, at lånegrænsen for pant i skibe kunne gå op til 70 pct. af skibets værdi indtil den 31. december 2010. På nuværende tidspunkt ser det ikke ud til, at Kommissionen vil forlænge denne periode, og derfor skal lånegrænsen for pant i skibe ifølge det omarbejdede kreditinstitutdirektiv 2006/48/EF efter den 31. december 2010 være 60 pct. På den baggrund foreslås lånegrænsen for pant i skibe ændret fra 70 pct. til 60 pct.

Der henvises til punkt 2.9.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 42 (lov om finansiel virksomhed § 168)

Det foreslås, at adgangen i lov om finansiel virksomhed § 168 til at dispensere fra placerings- og spredningsreglerne udvides. Det foreslås således tilføjet, at Finanstilsynet kan meddele dispensation fra grænsen i § 163, stk. 2, 1. pkt. Ifølge denne bestemmelse må forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser højst investere 10 pct. af deres forsikringsmæssige hensættelser i "andre lån og værdipapirer", som ikke omfattes af § 162, stk. 1, nr. 1-12, f.eks. unoterede aktier.

Begrænsningen er fastsat på baggrund af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring artikel 24, stk. 1, litra e. Artikel 24, stk. 6, giver mulighed for undtagelsesvis og efter anmodning fra virksomheden for en tidsbegrænset periode at træffe behørigt begrundet afgørelse om fravigelse af f.eks. de regler, der er fastsat i bl.a. stk. 1, litra e.

Formålet med dette lovforslag er at implementere denne mulighed for at meddele dispensation. Herefter vil Finanstilsynet, efter en konkret vurdering af en ansøgning, kunne meddele forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser dispensation fra 10 pct.-grænsen i unoterede aktiver.

Senest fra den 31. oktober 2012 skal forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser overholde kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). I Solvens II-direktivet er de gældende placerings- og spredningsregler ophævet og i stedet indeholder direk-

tivet et krav om, at forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser investerer alle deres aktiver i overensstemmelse med ”prudent person”-princippet, jf. direktivets artikel 132. Desuden skal forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser opfylde et risikobaseret solvenskapitalkrav, jf. direktivets artikel 100 ff.

Finanstilsynet vil ved den konkrete vurdering af en ansøgning stille som betingelse for meddelelse af dispensation, og dermed fravigelse af spredningsreglen i § 163, stk. 1, 1. pkt., at forsikringsselskabet eller den tværgående pensionskasse overholder disse to krav fra Solvens II-direktivet for så vidt angår de investeringer i noterede aktiver m.v., der ligger ud over de 10 pct. For det første betyder det, at virksomhederne således kun må investere ”i aktiver og instrumenter, hvortil der knytter sig risici, som det pågældende selskab på korrekt vis kan identificere, måle, overvåge, forvalte, kontrollere og rapportere om og tage behørigt hensyn til i vurderingen af dets samlede solvensbehov”, jf. artikel 132, stk. 2, i Solvens II-direktivet. Virksomhederne skal desuden ifølge artikel 132, stk. 2, investere alle aktiver på en måde, der ”garanterer den samlede porteføljes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet. Derudover skal disse aktiver være lokaliseret, således at de er tilgængelige”. Aktiverne investeres også på en måde, der ”passer til arten og varigheden af forsikrings- og genforsikringsforpligtelserne. Disse aktiver investeres på en måde, der tjener alle forsikringstageres og begunstigedes interesser bedst, under hensyntagen til eventuelle forelagte forsikringsmål”. Ved vurderingen af om en virksomhed med en dispensation overholder disse krav, skal der tages behørigt hensyn til, at kravene i direktivet er formuleret som gældende for en virksomheds samlede portefølje, hvorimod kravene for de berørte virksomheder kun skal gælde for en begrænset del af investeringerne.

Endvidere er det et krav i artikel 132, stk. 4, i Solvens II-direktivet, at investeringer og aktiver, der ikke omsættes på et reguleret finansielt marked, skal holdes på ”et forsigtigt niveau”, og at virksomhederne skal diversificere aktiverne. Dermed menes ifølge direktivet, at virksomhederne skal undgå ”dels en uforholdsmæssig afhængighed af et bestemt aktiv, en bestemt udsteder, en bestemt koncern eller et bestemt geografisk område, dels en uforholdsmæssig akkumulering af risici i porteføljen som helhed”.

For det andet betyder det, at kapitalkravet til investeringer omfattet af dispensationen skal beregnes i overensstemmelse med de regler, der under Solvens II kommer til at gælde for beregning af solvenskapitalkravet på grundlag af standardformlen, jf. artikel 100 ff. Kapitalkravet for disse investeringer skal lægges til den

største værdi af enten det individuelle solvensbehov eller kapitalkravet efter lov om finansiell virksomhed § 127.

Reglerne for beregning af solvenskapitalkravet under Solvens II fremgår overordnet af direktivets kapitel VI, afdeling 4, hvor underafdeling 2 specifikt vedrører beregning på grundlag af standardformlen. Det primære solvenskapitalkrav består af de risikomoduler, der fremgår af direktivets artikel 104. Det i denne sammenhæng relevante risikomodul er markedsrisikomodulet, der er opdelt i undermoduler, jf. artikel 105, stk. 5. De parametre, der skal anvendes ved beregningen af de forskellige risikomoduler og undermoduler, bliver først endeligt fastlagt i Kommissionens gennemførelsesforanstaltninger, der bliver udstedt i henhold til direktivets artikel 111. Det beregnede primære solvenskapitalkrav justeres herefter for at tage hensyn til de forsikringsmæssige hensættelsers og de udskudte skatters tabsabsorberende effekt, jf. artikel 108. Den metode, der skal benyttes til beregning af den tabsabsorberende effekt, bliver også først endeligt fastlagt i Kommissionens gennemførelsesforanstaltninger efter direktivets artikel 111.

De nævnte gennemførelsesforanstaltninger fra Kommissionen forventes først at være vedtaget i oktober 2011. I perioden indtil da vil kapitalkravet til investeringer, der er omfattet af dispensationen, skulle beregnes i overensstemmelse med de tekniske specifikationer til de europæiske prøveberegninger (kaldet ”Quantitative Impact Study 5” (QIS5)), som Kommissionen udstedte i sommeren 2010.

En dispensation kan kun meddeles for en tidsbegrænset periode. Ved fastlæggelsen af udløbstidspunktet kan Finanstilsynet lægge vægt på, om de pågældende investeringer har en særlig lang investeringshorisont.

Finanstilsynet kan efter en konkret vurdering gøre en dispensation betinget af øget indberetningspligt overfor tilsynet.

Der henvises til punkt 2.10.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 43 (lov om finansiell virksomhed § 178, stk. 2)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 31 og 32. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 44 (lov om finansiell virksomhed § 213, stk. 2 og 3)

Det fremgår af lov om finansiell virksomhed, at mindsterenten skal anvendes som referencerente ved henlæggelse til sparekasserenserven og fondsreserven (§§ 213 og

221). Mindsterenteberegningen fremgår af § 213, stk. 2 og 3.

I foråret 2010 blev kursgevinstloven ændret, sådan at mindsterentereglen blev ophævet. Da Skatteministeriet derved ikke længere anvender mindsterenten, vil Skatteministeriet ikke foranledige beregningen foretaget. Hidtil har Skatteministeriet fået beregningen foretaget i regi af Nasdaq OMX Copenhagen A/S. Nasdaq OMX Copenhagen A/S har meddelt, at selskabet ikke længere foretager beregningen, og derfor bliver mindsterenten ikke offentliggjort fremover.

Finanstilsynet har fortsat behov for en referencerente til brug for at understøtte mindstekrav om henlæggelse til sparekasserreserve og fondsreserven efter henholdsvis §§ 213 og 221. Det foreslås derfor, at Finanstilsynet får en bemyndigelse til at fastsætte regler for den rente, der finder anvendelse som referencerente, for dermed at kunne sikre, at der fortsat gøres henlæggelser til sparekasserreserven samt fondsreserven. Referencerenten vil tage udgangspunkt i relevante obligationsrenter.

Til nr. 45 (lov om finansiel virksomhed § 221, 2. pkt.)

I foråret 2010 blev kursgevinstloven ændret, sådan at mindsterentereglen blev ophævet. Da Skatteministeriet derved ikke længere anvender mindsterenten, vil Skatteministeriet ikke foranledige beregningen foretaget og dermed heller ikke fastsætte en mindsterente. Denne rente kan derfor ikke længere anvendes som referencerente. Det foreslås derfor, at der i § 221 henvises til den rente, som det også med dette lovforslag foreslås, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte. Se bemærkningerne til det foreslåede nye stk. 2 i § 213 i lov om finansiel virksomhed, jf. nr. 44.

Til nr. 46 (lov om finansiel virksomhed § 254, stk. 7)

Det foreslås med lovforslaget, at administrator, når en livsforsikringsbestand bliver taget under administration, skal respektere eventuelle vilkår om netting i de finansielle kontrakter, som livsforsikringsselskabet inden administrationsboets oprettelse måtte have indgået eksempelvis med pengeinstitutter til afdækning af livsforsikringsselskabets renterisici.

Det er i forsikringstagernes interesse, at livsforsikringsselskaberne kan oprette sådanne finansielle kontrakter. De indgås for at sikre selskaberne mod faldende renter og deraf følgende øgede krav til livsforsikringshensættelser. Det er derfor også i forsikringstagernes interesse, at der skabes større klarhed omkring reglerne i lov om finansiel virksomhed om administrationsboer og reglerne i værdipapirhandelsloven kapitel 18 a om

respekt af nettingvilkår i tilfælde af én af parternes konkurs eller lignende.

Den foreslåede præcisering af § 254, har endvidere betydning for hvilke aktiver, livsforsikringsselskabet kan registrere i registret over aktiver, der tjener til fyldestgørelse af de forsikrede. For så vidt angår finansielle kontrakter er det vigtigt, at registret viser den reelle værdi. Det har hidtil været Finanstilsynets praksis, at livsforsikringsselskaberne kun kunne registrere de af deres renteafdækningskontrakter i registret, der på opgørelsestidspunktet havde en positiv værdi for selskabet. Når det imidlertid præciseres, at en administrator skal respektere de indgåede vilkår om netting, skal værdierne i aktivet hele tiden afspejle den værdi, som kontrakterne har. De finansielle kontrakter skal således indgå i aktivregistret med deres nettoværdi. Der kan imidlertid ikke registreres finansielle kontrakter, hvis det underliggende aktiv ikke er omfattet af listen over aktivtyper i § 162, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Administrator skal alene respektere nettingaftaler omfattende aktiver, der kan indgå i de registrerede aktiver.

Henvisningen til § 160, stk. 1, nr. 3 præcisere, at administrator naturligvis kun skal respektere aftaler om netting af finansielle kontrakter, når alle de finansielle kontrakter, som aftalen om netting vedrører, indgår i de registrerede aktiver, som overlades til administrator ved administrationens begyndelse. Administrator skal således ikke respektere aftaler om netting, der vedrører ikke-registrerede finansielle kontrakter eller der vedrører både registrerede og ikke-registrerede finansielle kontrakter.

Der henvises til punkt 2.11.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 47 (lov om finansiel virksomhed § 320, stk. 1, nr. 3)

Det foreslås at erstatte "De Europæiske Fællesskabers" med "Den Europæiske Unions" overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, ændrede Fællesskabet betegnelse til Unionen. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 48 (lov om finansiel virksomhed § 343 a, stk. 2, nr. 2)

Det foreslås at erstatte "fællesskabsplan" med "EU-plan" overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, ændrede Fællesskabet betegnelse til Unionen. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 49 (lov om finansiel virksomhed § 343 g)

Med den foreslåede ændring af § 43 bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om kompetencekrav til finansielle rådgivere. Med ændringen af § 343 g indsættes en henvisning til § 43, således at det tydeligt fremgår af § 343 g, at § 43, stk. 4, også finder anvendelse på investeringsrådgivere.

Til nr. 50 (lov om finansiel virksomhed § 344, stk. 3 og 4)

Bestemmelsen i § 344, stk. 3, foreslås ophævet, idet Finanstilsynets deltagelse i arbejdet i de europæiske tilsynsmyndigheder fremgår direkte af forordningsforslagene om den nye tilsynsstruktur i EU. Endvidere fremgår det af forordningsforslaget om oprettelsen af Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, at Finanstilsynet deltager som observatør.

Bestemmelsen i § 344, stk. 4, ophæves, idet det fremgår direkte af forordningsforslagene om den nye tilsynsstruktur i EU, at de nationale finansielle tilsyn efter bilateral aftale kan uddelegere opgaver og ansvarsområder til andre finansielle tilsynsmyndigheder i EU eller et land, som EU har indgået samarbejdsaftale med. Det kan være hensigtsmæssigt at uddelegere opgaver og ansvar, for at begrænse overlappningen af tilsynsopgaver, fremme samarbejdet og derved strømline tilsynsprocessen og mindske den byrde, der pålægges de finansielle institutter. Uddelegeringen af opgaver indebærer, at opgaverne udføres af en anden tilsynsmyndighed end den ansvarlige myndighed, mens ansvaret for tilsynsbeslutningerne forbliver hos den delegerende myndighed.

Der henvises til punkt 2.13.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 51 (lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 13)

Med lovforslaget foreslås det, at der skabes en udtrykkelig hjemmel til, at Det Finansielle Virksomhedsråd kan delegerer sin kompetence til Finanstilsynet. Det Finansielle Virksomhedsråd er Finanstilsynets øverste beslutningstager i principielle tilsynssager og tilsynssager med videregående betydning. Det Finansielle Virksomhedsråd har delegeret sin kompetence for enkelte sags typer omfattet af rådets kontrol, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 2, nr. 1, og den foretagne delegation omfatter kun sager, der overgives politimæssig efterforskning. Delegationen er foretaget på områder, hvor rådet har fastlagt en klar og utvetydig praksis for vurderingen af de pågældende sager. Delegationen omfatter således kun tilfælde, hvor Det Finansielle Virksomhedsråd tidligere har besluttet at oversende en sag til

politimæssig efterforskning i en række sager med sammenligneligt gerningsindhold.

Det foreslås, at Det Finansielle Virksomhedsråd kan delegerer væsentlige sager til Finanstilsynet. Ændringen betyder, at rådet i alle sagstyper kan delegerer sager, hvor rådet har fastlagt en praksis, som giver et klart og utvetydigt billede af rådets vurdering af den pågældende sagstype, og hvor sagerne har fået karakter af rutinesager. Det kan være relevant med henblik på at skabe fleksibilitet i sagsgangen således, at Det Finansielle Virksomhedsråd eksempelvis kan delegerer en endelig afgørelse eller beslutning til Finanstilsynet i tilfælde, hvor rådet vælger ikke at afgøre sagen eller træffe beslutning på det aktuelle møde, hvorpå sagen behandles. Et sådan tilfælde kan tænkes at foreligge, hvor rådet ønsker et forhold afklaret inden sagen afgøres, og hvor rådet har tillid til, at Finanstilsynet færdiggør behandlingen uden, at sagen behøver at blive forelagt rådet på ny. Styrelserne skal orientere rådet senest ved førstkomende møde, når der træffes en afgørelse eller en beslutning efter delegation.

Der henvises til punkt 2.12.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 52 (lov om finansiel virksomhed § 347 a)

Med lovforslaget udvides den gældende bemyndigelse således, at Finanstilsynet får mulighed for at udvide anvendelsesområdet for den gældende bekendtgørelse nr. 309 af 26. marts 2010 om penge- og realkreditinstitutters pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af instituttet. Bemyndigelsen muliggør således, at Finanstilsynet kan udstede regler om finansielle virksomheders pligt til og Finanstilsynets mulighed for at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af alle finansielle virksomheder, som disse er defineret i § 5, stk. 1, litra a-e. Bemyndigelsen udvides således til også at give Finanstilsynet mulighed for at offentliggøre oplysningerne om Finanstilsynets vurdering af de finansielle virksomheder. Således skal Finanstilsynet ikke længere nødvendigvis afvente, at de finansielle virksomheder offentliggør redegørelsen. Denne mulighed kan kun benyttes i de situationer, hvor de finansielle virksomheder enten har rent tekniske eller praktiske problemer, f.eks. på grund af it-nedbrud, eller tilfælde hvor den manglende offentliggørelse er begrundet i, at virksomheden ikke – uden en reel begrundelse – ønsker at offentliggøre redegørelsen. Hvis virksomheden efter børsreglerne skal udsende en selskabsmeddelelse, skal Finanstilsynets offentliggørelse dog afvente selskabsmeddelelsen.

Der henvises til punkt 2.8.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 53 (lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 6, nr. 21)

Som udgangspunkt er Finanstilsynets ansatte under ansvar efter straffeloven forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det foreslås, at der åbnes op for, at de europæiske tilsynsmyndigheder og Det Europæiske Råd for Systemiske Risici skal kunne indhente oplysninger fra Finanstilsynet i det omfang, det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver. Bestemmelsen stammer fra forordningsforslagene, og gengivelsen i loven er alene begrundet i praktiske hensyn.

Der henvises til punkt 2.13.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 54 (lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 8)

Som udgangspunkt er alle, der modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, undergivet den tavshedspligt, som påhviler Finanstilsynet med hensyn til disse oplysninger. Der indsættes ved den foreslåede ændring en særlig bestemmelse, som sikrer, at fortrolige oplysninger modtaget fra Finanstilsynet kan udveksles direkte mellem på den ene side de europæiske tilsynskomiteer og organer etableret af disse og på den anden side Det Europæiske Råd for Systemiske Risici. Bestemmelsen stammer fra forordningsforslagene, og gengivelsen i loven er alene begrundet i praktiske hensyn.

Der henvises til punkt 2.13.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 55 (lov om finansiel virksomhed § 354 a, stk. 1, 4. pkt.)

Det foreslås, at Finanstilsynet fremover skal offentliggøre de afgørelser og beslutninger om at oversende sager til politimæssig efterforskning, som foretages efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

I dag offentliggøres Det Finansielle Virksomhedsråds afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Derimod er der ikke hjemmel til at offentliggøre de tilfælde, hvor Finanstilsynet træffer en tilsvarende afgørelse eller beslutning efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

Kompetencen for Det Finansielle Virksomhedsråd omfatter sager, som er principielle, eller som har videregående betydelige følger for de finansielle virksomheder. Det vurderes, at offentliggørelse af sådanne sager altid vil have en interesse for de nævnte virksomheder, henholdsvis aktørerne på de finansielle markeder.

Det Finansielle Virksomhedsråd har i særlige tilfælde delegeret en del af sin kompetence til Finanstilsynet.

Delegationen omfatter overgivelse af bestemte sager til politimæssig efterforskning. Finanstilsynet anser altid en politianmeldelse som et væsentligt processuelt skridt, der er af interesse for aktørerne på de finansielle markeder. Det ønskes derfor bl.a. med den foreslåede ændring at ligestille offentliggørelse af de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd og de sager, som oversendes direkte til politimæssig efterforskning af Det Finansielle Virksomhedsråd.

Endvidere tjener offentliggørelse af de afgørelser og politianmeldelser, som foretages af Finanstilsynet efter delegation, et væsentligt præventivt formål. Således sender politianmeldelser i sager om eksempelvis manglende tilladelse til at drive finansiel virksomhed et vigtigt præventivt signal til potentielle lovovertrædere.

Det findes ikke hensigtsmæssigt, at der ved offentliggørelse skelnes mellem de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles efter beslutning direkte af Det Finansielle Virksomhedsråd og de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles af Finanstilsynet efter en klar og utvetydig delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd. Det foreslås med denne ændring, at der sker en ligestilling af pligten til at offentliggøre i de to situationer.

Med ligestillingen af de to situationer vil Finanstilsynets afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som foranstalles efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd, være undergivet de samme processuelle regler, som de afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som Det Finansielle Virksomhedsråd selv træffer.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Endvidere kan der ikke ske offentliggørelse af sager, som vedrører enkeltpersoner, eller hvis offentliggørelsen vil kunne skade en politimæssig efterforskning. Det forudsættes i denne forbindelse, at en offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed.

Offentliggørelse af en afgørelse eller en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning indebærer ikke, at sagen bliver offentlig tilgængelig. Sagen er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, og der vil som udgangspunkt ikke være mulighed for at få aktindsigt i sagens dokumenter.

Der henvises til punkt 2.12.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 56 (lov om finansiel virksomhed § 360, stk. 1)

Efter den gældende lov om finansiel virksomhed § 360, stk. 1, dækkes Finanstilsynets bevilling i finansloven fratrukket salg af varer og tjenesteydelser. Den finansielle krise har haft den konsekvens, at der har været store udsving i Finanstilsynets udgifter til Kammeradvokaten fra år til år, hvilket Finanstilsynet ikke kan forudse og tage forbehold for. Denne usikkerhed foreslås fjernet ved den foreslåede ændring, således at Finanstilsynet regulerer den årlige afgift ultimo året med sidste års udgifter til Kammeradvokaten, dvs. at udgifter fra det foregående år bliver lagt oven i afgiftsopkrævningen det efterfølgende år.

Til nr. 57 (lov om finansiel virksomhed § 361, stk. 1, nr. 23)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at beløbene i de øvrige numre i § 361, stk. 1, af hensyn til beregningen af gebyrerne, er angivet i 2004-niveau, og ikke i 2010-niveau. Der er med ændringen ikke tilsigtet en materiel ændring af bestemmelsen, ej heller ændring i gebyrniveauet.

Til nr. 58 (lov om finansiel virksomhed § 361, stk. 1, nr. 24)

Den foreslåede ændring, hvorefter gebyrerne angives i 2004-niveau, er en konsekvens af, at beløbene i de øvrige numre i § 361, stk. 1, af hensyn til beregningen af gebyrerne, er angivet i 2004-niveau, og ikke i 2010-niveau. Der er med ændringen ikke tilsigtet en materiel ændring af bestemmelsen, ej heller ændring i gebyrniveauet.

Til nr. 59 (lov om finansiel virksomhed § 361, stk. 1, nr. 25)

Den foreslåede ændring, hvorefter gebyrerne angives i 2004-niveau, er en konsekvens af, at beløbene i de øvrige numre i lovens § 361, stk. 1, af hensyn til beregningen af gebyrerne, er angivet i 2004-niveau, og ikke i 2010-niveau. Der er med ændringen ikke tilsigtet en materiel ændring af bestemmelsen, ej heller ændring i gebyrniveauet.

Til nr. 60 (lov om finansiel virksomhed § 361, stk. 1, nr. 26)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at beløbene i de øvrige numre i § 361, stk. 1, af hensyn til beregningen af gebyrerne, er angivet i 2004-niveau, og ikke i 2010-niveau. Der er med ændringen ikke tilsigtet

en materiel ændring af bestemmelsen, ej heller ændring i gebyrniveauet.

Til nr. 61 (lov om finansiel virksomhed § 361, stk. 1, nr. 27)

Det foreslås, at udstedere som er optaget til handel på et reguleret marked årligt skal betale et grundbeløb på 2.000 kr. i 2004-priser (i 2010 svarende til ca. 2.650 kr.) i afgift til Finanstilsynet. Udgifterne til Finanstilsynets tilladelser samt løbende tilsyn foreslås således dækket via indsættelse af en hjemmel i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet kan kræve en årlig afgift fra udstedere som er optaget til handel på et reguleret marked omfattet af lov om værdipapirhandel m.v. om short-selling. Ifølge § 361, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, skal virksomheder under tilsyn betale en årlig afgift i form af et grundbeløb til Finanstilsynet. Grundbeløbet reguleres årligt, jf. § 361, stk. 2.

Til nr. 62 (lov om finansiel virksomhed § 373, stk. 1 og 2)

Bestemmelserne foreslås affattet på ny, således at de bestemmelser, som ikke skal strafpålægges, udgår. De foreslåede ændringerne sker bl.a. som følge af konsekvensændringer, forældede bestemmelser m.v.

Med bestemmelsen præciseres det, at overtrædelse af § 175 a vedrørende pligten for koncerner til at indberette koncernens engagementer, der uvægtet overstiger 10 pct. af koncernens basiskapital, kan straffes med bøde.

Med bestemmelsen foreslås det endvidere, at den virksomhed, der overtræder bestemmelserne i §§ 77a-77d vedrørende aflønning, kan straffes med bøde.

Til nr. 63 (lov om finansiel virksomhed § 373, stk. 1)

Henvisningerne til reglerne om basiskapital i §§ 128-139 i lov om finansiel virksomhed udgår, under henvisning til, at bestemmelserne foreslås ophævet og overføres til bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital.

Til nr. 64 (lov om finansiel virksomhed § 373, stk. 4)

Den foreslåede ændring bemyndiger Finanstilsynet til generelt at fastsætte straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder i regler udstedt i medfør af lov om finansiel virksomhed, herunder i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital.

Ændringen er en konsekvens af ændringerne i lov om finansiel virksomhed §§ 128-139. § 373, stk. 1, henviser i sin nuværende form til § 129, stk. 9, § 134, nr. 7, og

§ 138, nr. 8, som foreslås ophævet. Finanstilsynet vil i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital fastsætte straffebestemmelser.

Der henvises til punkt 2.5.3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 65 (lov om finansiel virksomhed § 373, stk. 9)

I § 373, stk. 9, foreslås præciseret, at der ved udmålingen af straf skal lægges vægt på grovheden af overtrædelsen, og hvor længe overtrædelsen har fundet sted. Kriterierne vil medføre, at straffen for en overtrædelse skærpes, hvis der er tale om en grov overtrædelse, og hvis overtrædelsen har stået på i længere tid. Straffen kan endvidere bl.a. skærpes i gentagelsestilfælde, jf. straffelovens § 81, nr. 1.

Der findes kun i et meget begrænset omfang bøderetspraksis på det finansielle område. Samtidig har niveauet i mange tilfælde ikke den ønskelige pønale og præventive karakter. I det følgende fastsættes derfor retningslinjer for det bødeniveau, der skal være udgangspunktet i forbindelse med overtrædelse af bestemmelser, som det påtænkes at give Finanstilsynet hjemmel til at udstede administrative bødeforelæg vedrørende:

Ved overtrædelse af § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1, vedrørende overtrædelse af kravet om tilladelse som pengeinstitut, forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt vil udløse en bøde på 25.000 kr.

Ved overtrædelse af § 7, stk. 4, og § 8, stk. 3, vedrørende eneretten til at tilbyde sig som modtagere af indlån og udstede realkreditobligationer, forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt vil udløse en bøde på 25.000 kr.

Ved overtrædelse af § 38, stk. 1 og 6, § 39, stk. 1, 1. pkt., § 61, stk. 1, § 61 b og 61 c, § 75 og § 200 kravet om indberetning til Finanstilsynet forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt skal udløse en bøde på 20.000 kr.

Ved overtrædelse af kravet om udarbejdelse af en forretningsorden for bestyrelsen i § 65, stk. 1, forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt vil udløse en bøde på 15.000 kr.

Ved overtrædelse af § 70 og § 71, stk. 1, om god ledelse og indretning af virksomheden, forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt vil udløse en bøde på 25.000 kr.

Ved overtrædelse af kravet i § 77 a, stk. 1 og 2, om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt vil udløse en bøde på 15.000 kr.

Ved overtrædelse af kravet i § 77 b, stk. 1 og 2, om aflønning i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, der modtager eller har fået tilsagn om statsstøtte, forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt vil udløse en bøde på 15.000 kr.

Ved overtrædelse af kravet i § 77 d, stk. 2, om oplysning i beretning om aflønning af direktion, forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt vil udløse en bøde på 10.000 kr.

Ved overtrædelse af kravet i § 92 om angivelse af medlemskab af andelssammenslutning, forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt vil udløse en bøde på 15.000 kr.

Ved overtrædelse af kravet i § 122 om retningslinjer for, i hvilket omfang oplysninger kan videregives fra virksomheden, forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt vil udløse en bøde på 10.000 kr.

Ved en overtrædelse af kravet i § 124, stk. 1 og 2, og § 125, stk. 2, vedrørende solvensopgørelse, forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt vil udløse en bøde på 30.000 kr.

Ved overtrædelse af § 145, stk. 1 og 2, vedrørende store engagementer forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt vil udløse en bøde på 30.000 kr.

Ved overtrædelse af § 145, stk. 3, § 152, stk. 3, 1. pkt., og § 175 a, stk. 1, vedrørende overtrædelse af kravet om indberetning til Finanstilsynet, forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt vil udløse en bøde på 20.000 kr.

Ved overtrædelse af §§ 170-172 vedrørende koncerner, forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt vil udløse en bøde på 30.000 kr.

Ved overtrædelse af § 182, stk. 1, og § 204, stk. 1, vedrørende manglende tilladelse til at udøve en allerede igangsat aktivitet, forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt vil udløse en bøde på 25.000 kr.

Ved overtrædelse af kravet om indsendelse af årsrapport til Finanstilsynet i § 194, stk. 1, og § 195, stk. 1-3, forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt vil udløse en bøde på 10.000 kr.

Ved overtrædelse af kravene til årsrapport og revision m.v. i § 183, stk. 1, 1. pkt. og stk. 5, § 184, stk. 1, § 185, stk. 1, 2 og 3, 1. pkt., § 191, stk. 1-3, § 192, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 198, stk. 1, og § 199, stk. 2 og 5, forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt vil udløse en bøde på 15.000 kr.

I de tilfælde hvor Finanstilsynets påbud ikke er efterkommet, jf. § 350, stk. 1, forudsættes det, at overtrædelsen som udgangspunkt vil udløse en bøde på 30.000 kr.

De ovenfor nævnte retningslinjer tager blandt andet udgangspunkt i de bødeforelæg som Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet har udstedt på lignende bestemmelser. I tilfælde hvor en overtrædelse kan skade forbrugere, eller hvor en overtrædelse kan have væsentlig betydning for virksomhedens økonomiske situation, er bøden sat højere end i de tilfælde, hvor der mere er tale om overtrædelse af en formel ordensbestemmelser.

Det forudsættes endvidere, at bøderne ved anden gangstilfælde fremover som udgangspunkt beregnes på grundlag af en forhøjelse på 50 procent, med 100 procent i tredje gangstilfælde, med 200 procent i fjerde gangstilfælde og så videre ved senere gentagelsestilfælde. Der kan ikke ske en forhøjelse på baggrund af en overtrædelse, som ligger mere end 10 år tilbage, jf. også straffelovens § 84, stk. 3.

I relation til finansielle virksomheder skal der i bødeudmålingen tages hensyn til, at bødens størrelse som udgangspunkt aldrig må føre til, at virksomheden bliver nødlidende eller kommer til at forværre økonomien hos en i forvejen nødlidende finansiell virksomhed. Begrundelsen for dette er, at de finansielle virksomheder har en særlig samfundsmæssig betydning.

Det bemærkes, at straffen, uanset de ovenfor angivne retningslinjer for bødens fastsættelse, fortsat vil bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af sagens omstændigheder, og det angivne bødeniveau vil således kunne fraviges i både op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger omstændigheder, der taler herfor.

Der henvises til punkt 2.15.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 66 (lov om finansiell virksomhed § 373 a)

Med § 373 a foreslås der indført en hjemmel til at fastsætte nærmere regler om særlige procedureregler for visse typer af tilståelsessager på det finansielle område. Økonomi- og erhvervsministeren får med bestemmelsen mulighed for at give Finanstilsynet kompetence til i visse tilståelsessager at udstede administrative bødeforelæg.

Stk. 1 fastlægger, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler, om at Finanstilsynet kan afslutte en sag med et administrativt bødeforelæg. Det forudsættes, at de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser alene anvendes til at give Finanstilsynet mulighed for at udstede administrative bødeforelæg ved overtrædelse af i bekendtgørelsen nærmere angivne bestemmelser, hvor overtrædelserne generelt er ensartede og ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål, og hvor sanktionsniveauet ligger fast. Overtrædelserne skal så-

ledes generelt være klare og umiddelbart konstaterbare, og sagens afgørelse, herunder fastsættelsen af bødens størrelse, skal være uden skønsmæssige elementer af betydning. Det vil næppe kunne udelukkes, at der vil kunne opstå konkrete tilfælde, hvor overtrædelse af de pågældende bestemmelser alligevel ikke kan anses for ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål, eller hvor der kan rejses tvivl om det rette sanktionsniveau. Det forudsættes, at Finanstilsynet i så fald vil overgive sagen til politiet og anklagemyndigheden til videre foranstaltning frem for at udstede et bødeforelæg.

Rigsadvokaten og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet er på nuværende tidspunkt af den opfattelse, at en række bestemmelser i lov om finansiell virksomhed (positivlisten) er af en sådan karakter, at overtrædelser generelt vil være ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål. De pågældende overtrædelser vurderes således generelt egnede til udstedelse af administrative bødeforelæg, forudsat at der med vedtagelsen af dette lovforslag tillige fastlægges retningslinjer for sanktionsniveauet, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 65:

§ 65, stk. 1, § 70, § 77 a, stk. 1 og 2, § 77 b, stk. 1 og 2, § 77 d, stk. 2, § 92, § 122, § 145, stk. 3, § 152, stk. 3, § 175 a, stk. 1, § 183, stk. 1, 1. pkt. og stk. 5, § 184, stk. 1, § 185, stk. 1, 2 og 3, 1. pkt., § 191, stk. 1-3, § 192, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 194, § 195, stk. 1-3, § 198, stk. 1, § 199, stk. 2 og 5, og § 204, stk. 1.

Med vedtagelsen af direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, forudsættes det, at økonomi- og erhvervsministeren som led i implementeringen af ændringsdirektivet vil kunne tillægge Finanstilsynet kompetence til at udstede administrative bødeforelæg ved overtrædelse af følgende bestemmelser, uanset at de ikke alle er på positivlisten:

§ 7, stk. 1 og 4, § 8, stk. 1 og 3, § 38, stk. 1 og 6, § 39, stk. 1, 1. pkt., § 61, stk. 1, §§ 61 b og 61 c, § 71, stk. 1, §§ 75 og 77 a-77 d, § 124, stk. 1 og 2, § 125, stk. 2, 145, stk. 1-4, §§ 170-172, § 182, stk. 1, og §§ 200 og 350.

Der vil på sigt kunne være flere typer af overtrædelser, hvor der kan udstedes administrative bødeforelæg, i det omfang erfaring viser, at flere typer af overtrædelser er egnede hertil. En sådan udvidelse af anvendelsesområdet for ordningen med administrative bødeforelæg vil i givet fald ske efter forhandling med Justitsministeriet, som vil inddrage Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet og Rigsadvokaten i overvejelserne.

En betingelse for at sagen kan afsluttes, ved at Finanstilsynet udsteder et administrativt bødeforelæg, er, at den pågældende fysiske eller juridiske person dels erklærer sig skyldig, dels vedtager sagens udenretlige afgørelse. Såfremt den pågældende fysiske eller juridiske person

ikke ønsker at acceptere et administrativt bødeforelæg, enten fordi vedkommende ikke ønsker at erkende sig skyldig eller ikke kan erklære sig indforstået med, at sagen afgøres af Finanstilsynet, overgår sagen til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet med henblik på en sædvanlig strafferetlig forfølgelse.

Stk. 2 fastsætter, at retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg efter denne bestemmelse.

Stk. 3 fastsætter, at hvis bøden vedtages, bortfalder videre forfølgning. Det følger af § 11 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, at vedtagne bøder kan inddrives ved udpantning.

Der henvises til punkt 2.15.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 67 (lov om finansiel virksomhed § 407, stk. 1)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 31 og 32. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen. Den ophævede bestemmelse vil blive medtaget i bekendtgørelsen om opgørelse af basiskapitalen.

Til nr. 68 (lov om finansiel virksomhed § 409)

Den foreslåede ændring ophæver bestemmelsen, da bestemmelsen, som er en overgangsbestemmelse, er forældet.

Til § 2

Til nr. 1 (hvidvaskloven)

Det foreslås at erstatte ”Fællesskabet” med ”Unionen” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, ændrede Fællesskabet betegnelse til Unionen. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 2 (hvidvasklovens § 1, stk. 3)

Den foreslåede bestemmelse fastlægger, at lovens § 16 a gælder for almennyttige organisationer som defineret i § 16 a, stk. 1.

Til nr. 3 (hvidvaskloven § 16 a)

Den foreslåede bestemmelse indeholder krav om, at almennyttige organisationer skal registreres hos Finanstilsynet, hvis organisationen indsamler midler til fordel for velgørende, religiøse, kulturelle, uddannelsesmæssige, sociale, videnskabelige eller andre almennyttige

formål i udlandet, eller hvis den videresender midler ud af landet til de nævnte formål.

Bestemmelsen definerer almennyttige organisationer som private, juridiske enheder og organisationer, der ikke udlodder overskud eller indtægter til personer, som ejer organisationen eller har kontrol over eller leder organisationens aktiviteter, og hvis formål er at virke til fordel for andre end organisationens ejerkreds. Begrebet organisation skal forstås bredt, idet almennyttige organisationer kan have mange forskellige juridiske og organisatoriske former. Det skal således ikke være organisationsformen, som afgør, om den juridiske enhed er omfattet af reglerne.

Almennyttige organisationer, der ejes fuldt ud af staten, er ikke omfattet af bestemmelsen.

Danmark er medlem af Financial Action Task Force (FATF), der er et mellemstatsligt forum, hvis formål er at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering. Der henvises herom til lovforslagets almindelige bemærkninger. I 2006 evaluerede IMF Danmarks overholdelse af FATFs anbefalinger. IMF's evalueringsrapport indeholder en række opfordringer til Danmark, herunder om at indføre nationale regler, der er i overensstemmelse med FATFs anbefaling (SR VIII) om ”non-profit organisations”.

I 2006 evaluerede IMF Danmarks overholdelse af FATFs anbefalinger. IMF's evalueringsrapport indeholder en række opfordringer til Danmark, herunder om at indføre nationale regler, der er i overensstemmelse med FATF's anbefaling (SR VIII) om ”non-profit organisations”.

FATF har udarbejdet en fortolkende note til anbefaling SR VIII, der indeholder følgende definition af en almennyttig organisation:

”The term non-profit organisation or NPO refers to a legal entity or organisation that primarily engages in raising or disbursing funds for purposes such as charitable, religious, cultural, educational, social or fraternal purposes, or for the carrying out of other types of good works.”

Definitionen af almennyttig organisation i lovforslaget svarer til FATFs definition, idet FATF dog anvender ordet ”primarily”. I lovforslagets *stk. 1* er dette ord udeladt, idet det foreslås, at enhver organisation, der indsamler eller videresender midler, er omfattet af bestemmelsen, uanset hvor stor en andel af dens øvrige aktiviteter, der er tale om, idet der ellers vil være mulighed for at omgå reglerne. Derimod begrænses reguleringen i lovforslaget som nævnt til almennyttige organisationer og personer, der indsamler midler til fordel for velgørende, religiøse, kulturelle, uddannelsesmæssige, sociale, videnskabeli-

ge eller andre almennyttige formål i udlandet, eller kun videresender midler ud af landet til de nævnte formål.

Det er uden betydning, om midlerne indsamles her i landet eller i udlandet, f.eks. via internettet eller ved fysisk indsamling. Ved »indsamling« forstår offentlig indsamling, jf. lov om offentlige indsamlinger og pyramidespil, jf. lovbekendtgørelse nr. 555 af 6. juni 2006. I henhold hertil er en indsamling offentlig, såfremt opfordring til at yde bidrag rettes til andre end personer, der er indbyrdes personlig bekendte, eller som har en særlig tilknytning til de personer eller institutioner, til hvis fordel indsamlingen sker.

Udtrykket ”videresender midler” omfatter både videresendelse af midler, der er modtaget ved offentlig indsamling og midler, der er modtaget på anden måde, f.eks. ved modtagelse af bidrag fra virksomheder eller private, uden at dette er sket som led i en indsamling, eller ved formueafkast m.v. Det forudsættes, at midlerne sendes ud af landet. Almennyttige organisationer, der udelukkende yder bistand til velgørende formål inden for landets grænser, er ikke omfattet af bestemmelsen. Baggrunden for denne begrænsning er, at indsamling eller videresendelse af midler til fordel for formål her i landet vil være underlagt anden myndighedskontrol, herunder skattekontrol. Uden denne begrænsning ville bestemmelsen omfatte et meget stort antal organisationer, der samler ind til kulturelle aktiviteter, herunder sports- og andre fritidsaktiviteter, her i landet, hvor risikoen for misbrug til terrorfinansiering er helt ubetydelig.

Ved ”midler” forstår penge eller midler, der ud fra deres natur må antages at kunne sidestilles hermed. Anden hjælp i form af naturalier, herunder it-udstyr, køretøjer, byggemateriale, levering af tæpper, mad, vacciner eller andet er ikke omfattet, hvis organisationen står som direkte leverandør heraf. Dette kan være tilfældet, hvis organisationen indsamler penge, som organisationen anvender til at købe fornødenheder eller andet, der herefter videresendes til bidragsmodtageren.

Det foreslås i *stk. 2*, at den almennyttige organisation ud fra en risikovurdering skal træffe rimelige foranstaltninger for at opnå kendskab til personer og virksomheder, der yder bidrag til organisationen på 100.000 kr. og derover. I en fortolkende note til anbefaling SR VIII anfører FATF, at ”non-profit organisations should also undertake best efforts to document the identity of their significant donors and to respect donor confidentiality.” Det foreslås, at FATFs anbefaling følges, men således, at der fastsættes en klar beløbsgrænse for enkeltstående bidrag på 100.000 kr. og derover. Fastsættelsen af denne grænse sker med henvisning til lovens § 14, hvoraf fremgår, at legitimationsproceduren ikke gælder for kunder med enkeltstående transaktioner (lejlighedskunder),

hvis transaktionen er under 100.000 kr. Hvis den samme person yder flere bidrag i forbindelse med den samme indsamlingskampagne, skal bidragene lægges sammen ved beregningen. Ved risikovurdering forstås en vurdering af risikoen for, at midlerne kan blive misbrugt til finansiering af terrorisme. Er organisationen på baggrund af sit kendskab til bidragsmodtagere, leveringskanaler og samarbejdspartnere tilstrækkeligt sikre på, at midlerne ikke misbruges til finansiering af terrorisme, kan identifikation af væsentlige bidragsydere undlades, hvor disse ønsker at være anonyme. Er dette ikke tilfældet, må organisationen kræve passende legitimation. Baggrunden for kravet er, at politiet i sager om efterforskning af terrorisme og terrorfinansiering skal kunne spore transaktioner tilbage til væsentlige bidragsydere, hvor det er relevant. Risikoen er, at anonyme bidragsydere via den almennyttige organisation kan have mulighed for at overføre midler til lokale organisationer eller samarbejdspartnere, der anvender midlerne helt eller delvis til finansiering af terrororganisationer eller terrorisme.

Det foreslås i *stk. 3*, at almennyttige organisationer ud fra en risikovurdering skal træffe rimelige foranstaltninger for at opnå kendskab til de enkelte grupper af bidragsmodtagere eller, hvor det er relevant, den enkelte bidragsmodtager. Det foreslås endvidere, at organisationen skal træffe rimelige foranstaltninger for at sikre, at der ved overførsel af midler til bidragsmodtagere anvendes sikre leveringskanaler og pålidelige samarbejdspartnere. Som nævnt ovenfor skal organisationen vurdere risikoen for, at midlerne kan blive misbrugt til finansiering af terrorisme.

Med ”sikre leveringskanaler og samarbejdspartnere” menes de led, som skal sikre, at midlerne når frem til rette bidragsmodtager. Disse led kan omfatte lokale hjælpeorganisationer, der forestår indkøb og distribution af fornødenheder til bidragsmodtagere. I mange tilfælde indsamles midler til grupper af bidragsmodtagere, som ikke er nærmere identificeret, f.eks. til katastrofeområder i et bestemt landområde. I sådanne tilfælde vil der efter omstændighederne ikke skulle stilles krav om yderligere identifikation. Men i sådanne tilfælde gælder i endnu højere grad, at organisationen må kunne føle sig rimeligt sikker på leveringskanaler og samarbejdspartnere.

Hvis der er tale om indsamling af støttebeløb til fordel for en på forhånd angivet person eller et antal navngivne personer eller organisationer, skal den eller de pågældende identificeres, og identiteten skal verificeres ved passende legitimation, f.eks. hvor der indsamles til støtte for en politiker, der lever i eksil.

Den almennyttige organisation skal være særlig opmærksom på behovet for at få tilstrækkelige oplysninger om leveringskanaler og samarbejdspartnere, når de videresender midler til de lande, hvor der ifølge FATF er forhøjet risiko for terrorfinansiering.

Det foreslås i *stk. 4*, at den almennyttige organisation skal have de fornødne procedurer, herunder skriftlige interne regler, for at sikre, at organisationens medarbejdere overholder de regler, der gælder for organisationen og dens medarbejdere i henhold til hvidvaskloven og i henhold til EUs forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder og organer. Disse forordninger indeholder krav om indefrysning af midler og underretningspligt til politiet. EU's forordninger gennemfører FN's Sikkerhedsråds resolutioner om bekæmpelse af terrorisme og sanktioner mod visse lande og territorier. Det forudsættes derfor, at den almennyttige organisation har procedurer, der sikrer, at organisationen overholder disse forordninger.

Med forslagens *stk. 5* foreslås det at indføre et krav om offentliggørelse af oplysninger over for offentligheden på organisationens hjemmeside. Oplysningskravet skal omfatte 1) organisationens vedtægter, herunder oplysninger om organisationens formål samt 2) årsregnskab. Ændringer skal løbende opdateres. Hvis den almennyttige organisation indsamler bidrag i udlandet, skal oplysningerne tillige være tilgængelige på engelsk.

Det foreslås i *stk. 6*, at årsregnskabet skal være revideret af en statsautoriseret eller registreret revisor og give et retvisende billede af organisationens økonomiske stilling. Revisor skal give årsregnskabet påtegning, hvis dette efter revisors opfattelse ikke er tilfældet. Regnskabet skal offentliggøres senest 6 måneder efter regnskabsårets afslutning. Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 523 af 15. december 1971 om offentlige indsamlinger udstedt i medfør af lov om offentlige indsamlinger og pyramidespil indeholder tillige kravene om regnskabsaflæggelse m.v. for de enkelte indsamlinger. Lovforslaget påvirker ikke denne lov og den i medfør heraf udstedte bekendtgørelse.

Efter lovforslagets *stk. 7* foreslås det, at den almennyttige organisation m.v. skal opbevare de i *stk. 2-6* nævnte oplysninger m.v., oplysninger om identiteten af de personer, der ejer, kontrollerer og leder organisationens aktiviteter, om bidragsmodtagere og om organisationens pengeoverførsler til udlandet i mindst 5 år efter transaktionens gennemførelse. Oplysningerne skal løbende ajourføres. Hvis der er tvivl om, at tidligere indhentede oplysninger er korrekte eller tilstrækkelige, skal der indhentes nye oplysninger. Det forudsættes, at den almennyttige organisation træffer passende foranstalt-

ninger for at sikre sig, at indhentede identitetsoplysninger er korrekte. Ophører den almennyttige organisation, skal den senest fungerende ledelse sørge for, at identitetsoplysningerne opbevares i overensstemmelse med reglerne.

Med henvisningen til hvidvasklovens § 7, stk. 1 og stk. 4-5, i lovforslagets *stk. 8* foreslås det, at der stilles krav om, at den almennyttige organisation skal undersøge en transaktion nærmere, hvis den har mistanke om, at en kundes transaktion eller henvendelse har eller har haft tilknytning til finansiering af terrorisme. Hvis denne mistanke ikke kan afkræftes, skal Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet omgående underrettes. Da mistanken vedrører terrorfinansiering, må der kun gennemføres transaktioner efter aftale med Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, der hurtigst muligt og senest inden udløbet af den efterfølgende bankdag efter at have modtaget underretning skal beslutte, om der skal ske beslaglæggelse. Politiet kan i henhold til retsplejelovens regler i visse tilfælde forlange de oplysninger, der er nødvendige i sagen, udleveret fra de af loven omfattede virksomheder og personer.

Det foreslås med forslagens *stk. 9*, at reglerne i § 26 og § 27, stk. 1-2, om tavshedspligt og ansvar også gælder for de almennyttige organisationer. Henvisningen til § 26 indebærer, at de underretninger og oplysninger, som organisationen og dens ansatte i god tro videregiver i medfør af § 7, og standsning af transaktioner i medfør af § 7, stk. 4, ikke påfører organisationen eller dens medarbejdere nogen form for ansvar. Videregivelse af oplysninger i forbindelse hermed anses ikke som et brud på en eventuel tavshedspligt. Henvisningen til § 27, stk. 1-3, indebærer, at organisationen og dens medarbejdere samt revisorer eller andre, der udfører eller har udført særlige hverv for den almennyttige organisation, har pligt til at hemmeligholde, at der er givet underretning efter § 7, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse af, om der er tale om terrorfinansiering. Oplysninger om, at der er givet underretning efter § 7, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse af, om der er tale om hvidvask eller finansiering af terrorisme, kan videregives til de myndigheder og organisationer, der påser lovens overholdelse, herunder Finanstilsynet. I henhold til *stk. 3* forhindrer forbuddet i *stk. 1* ikke advokater, revisorer, eksterne bogholdere og skatteydere i at fraråde deres klient at udøve ulovlig virksomhed.

Der henvises til punkt 2.16.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (hvidvasklovens § 25, stk. 1)

§ 6, stk. 1, indeholder en generel pligt opmærksomhedspligt for de personer og virksomheder, der er omfattet af loven. I henhold hertil skal de pågældende være opmærksom på kunders aktiviteter, som på grund af deres karakter særlig menes at kunne have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Dette gælder især komplekse eller usædvanlig store transaktioner og alle usædvanlige transaktionsmønstre set i forhold til kunden samt transaktioner, der har forbindelse til lande eller territorier, hvor der i henhold til erklæringer fra Financial Action Task Force anses at være en særlig risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, hvornår pligten til at være opmærksom på transaktioner, der har forbindelse til de pågældende lande og territorier, træder i kraft. Tilsidesættelse af denne opmærksomhedspligt er imidlertid ikke kriminaliseret, hvilket skal ses i sammenhæng med, at tilsidesættelse vil være vanskelig at bevise. Tilsidesættelse af opmærksomhedspligten er imidlertid ikke strafbelagt.

§ 6, stk. 2, indeholder krav om, at formålet med de transaktioner, der er nævnt i stk. 1, skal undersøges, og resultaterne af en undersøgelse skal noteres og opbevares, jf. § 23. Tilsidesættelse af denne bestemmelse er strafbelagt efter § 37, stk. 1.

§ 25, stk. 1, indeholder krav om, at de af loven omfattede personer og virksomheder skal udarbejde tilstrækkelige skriftlige interne regler for at forebygge og forhindre hvidvask og terrorfinansiering.

I bestemmelsens opregning af de områder, som de skriftlige interne regler skal dække, er opmærksomhedspligten i § 6, stk. 1, og undersøgelses- og noteringspligten i § 6, stk. 2, ikke nævnt, hvilket anses for uhensigtsmæssigt.

En generel tilsidesættelse af opmærksomhedspligten vil ofte have sammenhæng med utilstrækkelige skriftlige interne regler og uddannelsesprogrammer. Med lovforslaget vil tilsidesættelse af krav om tilstrækkelige interne regler om opmærksomhedspligt kunne straffes, jf. § 37, stk. 1. Konkrete tilsidesættelser af opmærksomhedspligten vil indebære en tilsidesættelse af undersøgelses- og noteringspligten, jf. § 6, stk. 2, som er kriminaliseret i § 37, stk. 1.

Til nr. 5 (hvidvaskloven §§ 34 a-34 d)

§ 34 a

Det foreslås, at Finanstilsynet skal påse, at almennyttige organisationer overholder kravene i lovforslagets § 16 a og EU's forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juri-

diske enheder eller organer. Finanstilsynet skal have beføjelser, som modsvarer de beføjelser, som gælder for tilsynet med personer og virksomheders overholdelse af hvidvaskloven. Dette omfatter oplysningspligt for de almennyttige organisationer, mulighed for Finanstilsynet til at få adgang uden retskendelse til lokaler m.v. samt mulighed for at påbyde organisationer inden for en frist fastsat af tilsynet at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af reglerne. Påbud meddelt af Finanstilsynet kan i henhold til den gældende § 36 indbringes for Erhvervsankenævnet.

§ 34 b

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynets ansatte, under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e, er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i de nævnte tilsynsmyndigheders drift, og eksperter, der handler på tilsynsmyndighedernes vegne. Med personer, der udfører serviceopgaver, menes f.eks. rengøring, vagtjeneste, reparation og vedligeholdelse af elektronisk materiel og kantinedrift. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. Tavshedspligten omhandler udelukkende fortrolige oplysninger samt oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget i forbindelse med sin tilsynsvirksomhed. Tavshedspligten omfatter også oplysninger, som Finanstilsynet modtager fra udenlandske myndigheder. Således er oplysninger, som Finanstilsynet modtager i forbindelse med sin regulerings- og informationsvirksomhed, ikke omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt.

Ved fortrolige oplysninger forstås oplysninger om virksomheders forretningsmæssige forhold og personlige forhold samt andre oplysninger, som efter deres karakter er fortrolige. Ved oplysninger, der efter deres karakter er fortrolige, forstås oplysninger, der ikke direkte relaterer sig til enkelte kunders eller virksomheders forhold. Oplysninger, som efter deres karakter er offentlige, f.eks. regnskaber og selskabsmeddelelser, er ikke omfattet af tavshedspligten. Tilsvarende gælder oprindeligt fortrolige oplysninger, som er blevet offentliggjort ad andre kanaler, så det er blevet almindeligt kendt.

Den skærpede tavshedspligt indebærer, at det er strafbart for tilsynets medarbejdere at videregive fortrolige oplysninger om tilsynsarbejdet, og at der ikke er adgang til aktindsigt i tilsynssager efter reglerne i offentlighedsloven.

Det foreslås i *stk. 2*, at samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, ikke berettiger de i

stk. 1 nævnte personer til at videregive fortrolige oplysninger.

Det foreslås i *stk. 3*, at bestemmelsen i stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til en række indenlandske og udenlandske tilsynsmyndigheder m.v., som har et væsentligt behov for at modtage disse oplysninger til varetagelse af deres opgaver. Bestemmelsen er opbygget på den måde, at fortrolige oplysninger, der kan videregives til danske myndigheder m.fl., opregnes i nr. 1-7. Fortrolige oplysninger, der kan videregives til myndigheder m.v. inden for EU og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, opregnes i nr. 8, og i nr. 9 opregnes myndigheder i lande uden for den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Det bemærkes, at oplysninger til udenlandske myndigheder kun må videregives efter et absolut "need-to-know"-princip. For så vidt angår udenlandske tilsynsmyndigheder skelnes mellem tilsynsmyndigheder i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, jf. nr. 8, samt myndigheder i tredjelande, jf. nr. 9.

Det foreslås i *stk. 4*, at der alene kan ske videregivelse til de tilsynsmyndigheder, som er nævnt i stk. 3, nr. 9, på baggrund af en international samarbejdsaftale, og under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har et væsentligt behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Det foreslås i *stk. 5*, at alle, der i henhold til stk. 3, nr. 1-7, modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Det foreslås i *stk. 6*, at videregivelse efter stk. 3, nr. 8-9, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, alene kan ske, såfremt de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås i *stk. 7*, at fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, kun må anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynsmyndighedens afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Der henvises til punkt 2.18.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 34 c

Den foreslåede ændring er alene af lovteknisk karakter, idet den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende § 34 a vedrørende Advokatrådets tilsyn med advokater på hvidvaskområdet. Formålet med at flytte bestemmelsen er at bevare systematikken i kapitel 8.

Der henvises til punkt 2.16.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 34 d

Det foreslås, at afgørelser og beslutninger om politimæssig efterforskning, som Finanstilsynet måtte træffe i henhold til § 32, stk. 5, § 34, stk. 7, eller § 34 a, stk. 4, skal offentliggøres. Det er en forudsætning for offentliggørelse af afgørelsen, at denne efter tilsynsmyndighedens vurdering er af væsentlig betydning. Dette vil være tilfældet, hvis offentliggørelse vil medvirke til at sikre, at virksomheder omfattet af hvidvaskloven kan indrette sig herpå og i øvrigt retter deres opmærksomhed på vigtigheden af overholdelse af lovgivningen på området.

Advokatrådets afgørelser i henhold til forslaget til § 34 c, *stk. 2*, der svarer til den gældende § 34 a, *stk. 2*, er ikke omfattet af bestemmelsen. Dette skyldes, at der i henhold til retsplejeloven gælder særlige regler for advokater, der ikke overholder gældende love og regler. Finder Advokatrådet, at en advokat ikke har handlet i overensstemmelse med de pligter, stillingen medfører, kan det indklage den pågældende for Advokatnævnet, jf. retsplejelovens § 143, *stk. 2*, 2. punktum. Advokatnævnet kan offentliggøre sine afgørelser, jf. retsplejelovens § 147 c, *stk. 6*, 2. pkt.

Offentliggørelse med angivelse af navn på virksomhed, som afgørelsen eller beslutningen om politimæssig efterforskning vedrører, skal finde sted i de situationer, hvor tilsynsmyndigheden vurderer, at offentligheden har en interesse i at få oplysninger om personer og virksomheder, som på et eller flere væsentlige områder har undladt at overholde krav i hvidvaskloven og derved har forøget risikoen for at blive misbrugt til hvidvask eller terrorfinansiering. Offentliggørelse med angivelse af virksomhedens navn bør særlig finde sted i de tilfælde, hvor overtrædelserne har en sådan karakter, at risikoen for, at virksomheden kan blive udsat for hvidvask eller finansiering af terrorisme, anses for væsentligt forøget. Af væsentlige områder kan nævnes kravet om identifikation og legitimation af kunder, indhentelse af oplysninger om formålet med forretningsforbindelsen og det tilsigtede omfang heraf, overvågning af kundetransaktioner, opmærksomheds-, undersøgelses- og noteringspligt i forhold til visse usædvanlige og komplekse

transaktioner eller transaktioner, der har relation til lande på FATF's liste over højrisikolande, underretningspligt til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet i tilfælde af mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme samt pligt til at opbevare oplysninger i 5 år.

Efter forslaget må der kun ske offentliggørelse med angivelse af navn, hvis afgørelsen vedrører en juridisk person. Denne begrænsning er dog ikke til hinder for, at der kan ske offentliggørelse af afgørelser, som vedrører virksomheder, der drives i selskabsform, hvor virksomhedens navn i sig selv er personhenførbart.

Det foreslås med lovforslagets *stk. 2*, at offentliggørelse efter *stk. 1* med angivelse af navn ikke kan ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod. Offentliggørelse må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v., hvilket indebærer, at det offentliggjorte materiale ikke må indeholde oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske forhold, samt oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold eller lignende, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, som oplysningen angår. Dette omfatter dog ikke den risiko for økonomiske tab, som virksomheden måtte lide på grund af forringet omdømme som følge af afgørelsen. Efter gældende ret finder § 12, *stk. 1*, i lov om offentlighed i forvaltningen anvendelse ved undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Der fremsættes dog i nærmeste fremtid et forslag til en ny lov om offentlighed i forvaltningen, som ændrer i nummereringen, hvorfor der ikke indsættes konkrete henvisninger i bestemmelsen.

Det offentliggjorte materiale må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Finanstilsynet offentliggør i dag afgørelser af almen interesse i anonymiseret form. Hvis en afgørelse eller beslutning om politimæssig efterforskning fremover ikke vil kunne offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, fordi det f.eks. vil skade virksomheden, vil der fortsat være mulighed for at offentliggøre den i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagen, vil kunne udlede hvilken virksomhed, der er tale om. Når der ikke længere er grund

til at hemmeligholde virksomhedens navn af hensyn til virksomheden eller en eventuel strafferetlig efterforskning, vil afgørelsen blive offentliggjort med angivelse af virksomhedens navn. Fortrolige oplysninger om virksomheden og dens kunder vil blive fjernet fra afgørelsen inden offentliggørelsen.

Det foreslås i *stk. 3*, at hvis offentliggørelse af en afgørelse eller beslutning om politimæssig efterforskning er blevet undladt af hensyn til den politimæssige efterforskning, kan efterfølgende offentliggørelse af afgørelsen finde sted med angivelse af navn, når disse hensyn ikke længere er til stede. Dette gælder dog kun i en periode på op til to år efter, at afgørelsen er truffet. Baggrunden herfor er, at den offentlige interesse i sådanne afgørelser aftager over tid, samt af administrative årsager.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår afgørelsen eller beslutningen om politimæssig efterforskning vil blive offentliggjort. Dette vil dog i praksis ske kort efter, at afgørelsen er truffet, men efter virksomheden er blevet orienteret.

Det fremgår af betænkning nr. 1516 fra 2010 om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser m.v. side 117, at en "beslutning om at offentliggøre en afgørelse eller et kontrolresultat på internettet eller på anden måde således, at der fremgår oplysninger om fysiske eller juridiske personers overtrædelse af lovgivningen, ikke [vil] være en afgørelse i forvaltningsretlig forstand".

Således som offentliggørelsesbestemmelsen foreslås formuleret, er det opfattelsen, at der ikke træffes en afgørelse om offentliggørelse, idet det ikke er op til Finanstilsynet at vælge, hvorvidt en afgørelse skal offentliggøres. Kravet om offentliggørelse følger direkte af bestemmelsen. Som følge heraf kan offentliggørelsen ikke påklages.

Der henvises til punkt 2.17.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (hvidvaskloven § 37, *stk. 1*)

Det foreslås, at forsætlig og grov uagtsom overtrædelse af kravene til de almennyttige organisationer, jf. forslagens § 16 a, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler.

Der henvises til punkt 2.16.3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7 (hvidvaskloven § 37, *stk. 5*)

Det foreslås, at den almennyttige organisation straffes med bøde, hvis den ikke efterkommer et påbud, der er givet af Finanstilsynet, jf. forslaget § 34 a, stk. 4.

Der henvises til punkt 2.16.3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1 (fodnote til værdipapirhandelslovens titel)

Det tilføjes til den allerede eksisterende *fodnote* til lovens titel, at loven gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalings-systemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer, EU-Tidende 2009, nr. L 146, side 37.

Nyaffattelsen af fodnoten skyldes endvidere nye retningslinjer for affattelse heraf. Der er ikke hermed tilset nogen materiel ændring.

Til nr. 2 (værdipapirhandelsloven)

Det foreslås at erstatte ”Fællesskabet” med ”Unionen” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, ændrede Fællesskabet betegnelse til Unionen. Der er ikke i øvrigt tilset nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 3 (værdipapirhandelslovens § 27, stk. 2, 3. pkt.)

Med ændringen indføres en ny oplysningsforpligtigelse således, at en udsteder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, i tilfælde af at udstederen får viden om eller måtte anses at have fået viden om, at den interne viden ikke længere er holdt fortrolig, er forpligtet til at offentliggøre den interne viden, også i de tilfælde, hvor denne viden vedrører et eller flere forhold eller begivenheder, der endnu ikke er realiseret.

Efter den foreslåede bestemmelse indtræder oplysningsforpligtelsen, når to betingelser er opfyldt. For det første, at den interne viden ikke længere er holdt fortrolig og for det andet, at udstederen får viden om eller må anses for at have fået viden om, at den interne viden ikke længere er holdt fortrolig. Den første betingelse er en objektiv betingelse. Det er underordnet, hvad eller hvem der er årsag til, at den interne viden ikke længere er holdt fortrolig.

Hvorvidt den interne viden ikke længere er holdt fortrolig, vil bero på en konkret vurdering. Som udgangspunkt vil intern viden ikke længere være holdt fortrolig f.eks. hvis den er tilgængelig på internettet, hvis en tred-

jemand kommer i besiddelse af den interne viden, eller hvis dokumenter, der indeholder oplysninger, der udgør intern viden, bliver forlagt eller stjålet. Den manglende fortrolighed kan skyldes, at udsteder og rådgivere m.v. ikke har haft tilstrækkelige interne regler eller effektive procedurer med det formål at hindre, at intern viden er tilgængelig for andre end dem, der har behov herfor, jf. § 37 i lov om værdipapirhandel m.v.

Det er som nævnt en yderligere betingelse, at udstederen får viden om eller må anses for at have fået viden om, at den interne viden ikke længere er holdt fortrolig. Hvorvidt udstederen får viden om eller må anses for at have fået viden om, at den interne viden ikke længere er holdt fortrolig, må afgøres konkret. En sådan vurdering kan tage udgangspunkt i, om f.eks. omtalen af udsteders virksomhed vedrørende den interne viden sker på almindelige kendte eller for den pågældende udsteder relevante medier, f.eks. internetsider m.v. Vurderingen kan også tage udgangspunkt i hvilke henvendelser, der sker til udsteder, f.eks. fra journalister eller analytikere.

Det er ikke hensigten med lovforslaget at indføre en selvstændig forpligtigelse for udsteder til generelt og løbende at overvåge omtale af udsteders virksomhed i medierne. Er udsteder imidlertid involveret i en proces med tredjemand, f.eks. en mulig aftalepart, hvor udstederen berettiget har videregivet intern viden til denne, bør udstederen have en særlig opmærksomhed rettet mod parten. Som følge af, at den interne viden berettiget er videregivet til parten, er der nu flere, der er i besiddelse af intern viden, hvilket kan forøge risikoen for, at den interne viden ikke længere holdes fortrolig på grund af manglende overholdelse af fortrolighedsaftaler eller lignende mellem udsteder og parten. Ligesom det forudsættes, at udsteder holder sig orienteret i almindelig kendte eller for den pågældende udsteder relevante medier.

Hensigten med formuleringen ”må anses for at have fået viden om” er at modvirke, at en udsteder kan omgå den foreslåede bestemmelse ved bevidst at holde sig i uvidenhed om, at intern viden ikke længere er holdt fortrolig. Er en medarbejder i udstederens virksomhed blevet kontaktet af tredjemand, der refererer til eller omtaler oplysninger, som er intern viden hos udstederen, og som endnu ikke er offentliggjort til markedet af udsteder, må udstederen anses for at være vidende om, at intern viden ikke længere er holdt fortrolig. Der kan dog være tilfælde, hvor de informationer eller oplysninger som tredjemand offentliggør eller forelægger udsteder, er så vage og upræcise, at de under de konkrete omstændigheder ikke kan anses for at udgøre intern viden og derfor ikke medfører en oplysningsforpligtelse. Oplysningsforpligtelsen indtræder således ikke, hvis der er spekulationer

eller gætterier i markedet, da oplysningerne ikke udgør intern viden efter definitionen i § 34, stk. 1 og 2.

Det fremgår af lovforslaget, at udstederen skal offentliggøre den interne viden, der ikke længere er holdt fortrolig. Således skal udstederen offentliggøre en selskabsmeddelelse. Det er ikke hensigten med bestemmelsen, at der skal gives andre oplysninger end den interne viden, der ikke længere er holdt fortrolig. Det bemærkes, at udsteder fortsat er forpligtiget til at offentliggøre den interne viden, jf. § 27, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., når den interne viden er en realitet.

Efter forslaget skal den interne viden, der ikke længere er holdt fortrolig, offentliggøres af udstederen ”hurtigst muligt”. Med udtrykket ”hurtigst muligt” forstås, at der ikke må gå et længere tidsrum, end hvad der er nødvendigt for, at udstederen kan udarbejde en selskabsmeddelelse. I dette tidsrum skal udsteder foretage en vurdering af, om det konkrete forhold udløser en oplysningspligt, og hvilket indhold selskabsmeddelelsen skal have. Den nøjagtige længde af denne periode beror på en konkret vurdering. Hurtigst muligt kan i visse situationer være et par timer.

Der kan være tilfælde, hvor der offentliggøres informationer om udstedere som forpligter udstederen til at offentliggøre intern viden. Hvis oplysningerne er egnet til at give urigtige eller vildledende signaler om udbud af, efterspørgslen efter eller kursen på værdipapirer, risikerer personerne, der har offentliggjort informationerne, at overtræde reglerne om kursmanipulation, jf. § 39 i lov om værdipapirhandel m.v.

Der henvises til punkt 2.21.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (værdipapirhandelslovens § 39 b)

Med lovforslaget foreslås det at bemyndige Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om forbud mod short-selling, så bemyndigelsen ikke alene gælder aktier men alle former for værdipapirer samt adgang til at fastsætte nærmere oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår om short-selling. De nationale oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår forventes at afløse det midlertidige forbud mod short-selling i aktier udstedt af pengeinstitutter, som er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1004 af 10. oktober 2008 om short-selling, som blev indført i forbindelse med Bankpakken, og som fortsat er i kraft.

Bemyndigelsen kan benyttes til at fastsætte regler om oplysningsforpligtelser om short-selling. Oplysningsforpligtelserne forventes at finde anvendelse på juridiske såvel som fysiske personer, der besidder en kort væsentlig position i værdipapirer, der er optaget til handel på et

reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet (MHF). Der kan være tale om en offentliggørelsesforpligtelse overfor markedet såvel som en underrettningspligt over for Finanstilsynet. Det nærmere anvendelsesområde for oplysningsforpligtelsernes rækkevidde fastsættes i bekendtgørelsesform. Der kan være tale om at begrænse anvendelsesområdet til visse typer af værdipapirer eller kategorier af værdipapirer. Ligeledes vil der være mulighed for at undtage visse personer fra forpligtelsen, f.eks. market-makere. Disse nationale oplysningskrav forventes udarbejdet efter drøftelser med branchen med udgangspunkt i CESRs anbefalinger på området. Det bemærkes, at hvis forordningen – eller eventuelt regler i form af et direktiv – vedtages, vil der ikke blive fastsat national særregulering.

Bemyndigelsen kan endvidere benyttes til at fastsætte andre vilkår om short-selling. De øvrige vilkår forventes at finde anvendelse på juridiske såvel som fysiske personer, der besidder en kort position i værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet (MHF). Fastlæggelsen af hvilke vilkår, der skal reguleres, fastsættes i bekendtgørelsesform. Der kan være tale om at fastsætte regler om de foranstaltninger, som sælger skal foretage i forbindelse med short-selling, for at sikre f.eks., at levering af værdipapirer kan ske. Ligesom ved reglerne om oplysningsforpligtelser vil der være mulighed for at undtage visse personer for at skulle sikre sig, at aftaler om short-selling indgås på de vilkår, der fastsættes i en bekendtgørelse.

Den 2. marts 2010 offentliggjorde CESR (Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg) en rapport (Model for a Pan-European Short Selling Disclosure Regime, CESR/10-088), der anbefaler, at der indføres paneuropæiske offentliggørelsesregler om short-selling. Rapporten har derudover til formål at fungere som teknisk rådgivning om, hvorledes indholdet af reglerne bør være. Anbefalingerne fra CESR indeholder udover anbefalinger om regler om oplysningsforpligtelser også anbefalinger om andre regler om short-selling, f.eks. vilkår for at foretage short-selling.

Kommissionen har fremlagt et forslag til forordning om short-selling, som skal sikre ensartede regler på europæisk niveau. Da der alene er tale om et forslag til forordning, er det ikke endeligt besluttet, om reglerne skal fastsættes i form af en forordning eller et direktiv, ligesom det ikke er sikkert, at forslaget vedtages. Finanstilsynet ønsker på den baggrund mulighed for at fastsætte regler, som er relevante for gennemførelsen af eventuelle EU-regler eller nationale regler. Hvis forordningen – eller eventuelt regler i form af et direktiv – vedtages, vil der ikke blive fastsat national særregulering.

Der henvises til punkt 2.19.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (værdipapirhandelslovens § 50, stk. 1)

I forbindelse med danske markedsdeltageres indgåelse af aftaler om deltagelse i udenlandske systemer har det vist sig at give problemer ved indhentelse af erklæringer fra advokater om den pågældende deltagers forpligtelser i forhold til de udenlandske systemer, herunder i tilfælde af, at den pågældende deltager tages under insolvensbehandling, at det ikke eksplicit fremgår af bestemmelserne om clearingcentraler og betalingssystemer men kun af bemærkningerne til disse, at reglerne gælder såvel brutto- som nettoafviklingssystemer. I bruttosystemer afvikles hver transaktion for sig, medens nettosystemer udregner én betalings- eller leveringsforpligtelse pr. deltager for hver valuta eller fondskode. I begge typer systemer, kan den beskyttelse af afviklingen, som bestemmelserne i lovens kapital 18 giver, og som er krævet i henhold til finality-direktivet, være relevant. Det foreslås derfor præciseret i bestemmelsen, at clearing vedrører såvel afvikling på bruttosystemer som på nettosystemer.

Der henvises til punkt 2.20.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (værdipapirhandelslovens § 50, stk. 4 og 5)

Den foreslåede bestemmelse i § 50, stk. 4, gennemfører ændringsdirektivets tilføjelse i finality-direktivets artikel 2, litra o. Der foreslås i overensstemmelse dermed indsat en definition af interoperable systemer i loven, hvorved forstås to eller flere systemer, der har indgået en indbyrdes aftale om, at transaktioner cleares, cleares og afvikles eller afvikles på tværs af systemerne. Systemer, der er omfattet af definitionen, vil ifølge ændringsdirektivet i et vist omfang blive omfattet af finality-direktivets beskyttelse af afviklingen. Definitionen sikrer således afgrænsningen af, om interoperable systemer og dermed deltagere heri er omfattet af de enkelte bestemmelser i lovens kapitel 18.

Bestemmelsen i § 50, stk. 5, gennemfører ændringsdirektivets tilføjelse i finality-direktivets artikel 2, litra p. Der foreslås i overensstemmelse hermed indsat en definition af systemoperatør, hvorved forstås den enhed eller de enheder, som har det retlige ansvar for driften af et system. Dette kan være relevant i tilfælde, hvor systemet i sig selv ikke er en juridisk person men drives af en systemejer, der som juridisk person har det retlige ansvar. Det bemærkes i den forbindelse, at en clearingcentral i henhold til værdipapirhandelslovens § 7, stk. 1, nr. 2, er et aktieselskab. For at understøtte udviklingen

med det stigende omfang af forbindelser mellem systemerne, er det hensigtsmæssigt at præcisere begrebet interoperable systemer, ligesom systemoperatørernes rolle præciseres.

Der henvises til punkt 2.20.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7 (værdipapirhandelslovens § 50, stk. 8)

Bestemmelsen er en konsekvens af ændringen af finality-direktivets artikel 2, litra g. Finality-direktivets beskyttelse kan også omfatte indirekte deltagere, dvs. man kan betragte en indirekte deltager som deltager, hvis den systemiske risiko kan begrunde dette og dermed udstrække direktivets beskyttelse til at omfatte sådanne indirekte deltagere. Denne mulighed har ifølge finality-direktivet hidtil kun omfattet kreditinstitutter. Andre, f.eks. afviklingssystemer, har hidtil ikke kunnet betragtes som indirekte deltagere. Der har ikke været nogen indlysende begrundelse for denne forskelsbehandling, hvorfor ændringsdirektivet udvider definitionen af indirekte deltagere til at omfatte andre end kreditinstitutter. For at sikre, at finality-direktivets beskyttelse kun udvides til at gælde for indirekte deltagere, der er omfattet af definitionen i finality-direktivet, henvises der til denne. Herved mindskes risikoen for fortolkningstvivl i tilfælde af tvister, hvor flere landes retssystemer er involveret.

Der henvises til punkt 2.20.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8 (værdipapirhandelslovens § 57, stk. 1)

Bestemmelsen er omformuleret og moderniseret, således at ordvalg og begreber er bragt i overensstemmelse med andre bestemmelser i lovens afsnit om clearing og afvikling. Derudover implementerer bestemmelsen kravet i ændringsdirektivet om, at interoperable systemer, herunder operatøren af et sådant system, også skal være omfattet af beskyttelsen af netting i systemerne.

Ifølge ordlyden af såvel den gældende § 57, stk. 1, som § 57, stk. 5, nr. 2, kunne overførselsordrer tilbageføres i deres helhed. Ordene ”i deres helhed” i det gældende stk. 1, er udgået.

Der henvises til punkt 2.20.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9 (værdipapirhandelslovens § 57, stk. 2)

Bestemmelsen implementerer den ved ændringsdirektivet gennemførte ændring i finality-direktivets artikel 3, stk. 1, hvorefter overførselsordrer, der er indgået i et system på den forretningsdag, hvor insolvensbehandlingen er indledt, under visse forudsætninger kan afvikles

og omfattes af nettingen, selv om forretningsdagen ender senere end i det kalenderdøgn, hvor konkursdekret er afsagt eller rekonstruktionsbehandling er indledt. Det er ikke ualmindeligt, at systemer arbejder med forretningsdøgn, der ikke følger kalenderdøgnet. Således starter afviklingsdøgnet i VP kl. 18 for handler, der skal gennemføres med effekt pr. dagen efter (valør). Under forudsætning af, at VP hverken ved eller bør vide, at insolvensbehandling er indledt, vil ændringen af bestemmelsen i visse tilfælde kunne medføre, at overførselsordrer, der er indgået frem til kl. 18 kalenderdagen efter insolvensbehandlingens indledning, vil kunne omfattes af nettingen, mens nettingen efter den gældende bestemmelse ikke kan omfatte overførselsordrer, der er indgået senere end udgangen af det døgn, hvor konkursdekret er afsagt, eller rekonstruktionsbehandling er indledt. Med mindre afviklingsrutinerne i de nuværende danske systemer eller forløbet i forbindelse med indledning af insolvensbehandling ændres, vil der dog i praksis formentlig ikke opstå situationer, hvor ændringen af bestemmelsen får reel betydning for disse systemer.

Ifølge konkursloven vil det frem til tidspunktet for konkursens offentliggørelse i Statstidende, jf. konkurslovens § 30, stk. 1, være kurator, der har bevisbyrden for, at systemet vidste eller burde vide, at insolvensbehandling var indledt. Denne bevisbyrde er fastholdt i bestemmelsen, mens det, efter offentliggørelsen i Statstidende, i overensstemmelse med ændringsdirektivets artikel 3, stk. 1, 2. afsnit, er systemet, der skal bevise, at det hverken vidste eller burde vide, at der var indledt insolvensbehandling.

Der henvises til punkt 2.20.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10 (værdipapirhandelslovens § 57, stk. 6)

Formålet med den gældende § 57, stk. 5, der med dette lovforslag bliver *stk. 6*, er ifølge bemærkningerne til denne bestemmelse (lov nr. 1072 af 20. december 1995 om værdipapirhandel m.v.) at sikre, at nettingaftaler indeholder objektive kriterier for, under hvilke omstændigheder fordringer kan opfyldes i overensstemmelse med aftalen henholdsvis tilbageføres i tilfælde af, at en part tages under rekonstruktionsbehandling eller erklæres konkurs. Ordene ”anmeldte men endnu ikke opfyldte fordringer”, der har været anvendt fra før finality-direktivets implementering, foreslås ændret til ”indgåede men ikke afviklede overførselsordrer”, således at ordlyden bringes i overensstemmelse med terminologien i de øvrige bestemmelser i kapitel 18. Formålet med stk. 5 var at sikre, at tilbageførsel af en deltagers overførselsordrer ikke kunne ske på diskretionær basis men alene på grund

af kriterier, som gjaldt for alle deltagere eller for ensartede grupper af deltagere.

Da formålet med netting og beskyttelsen af netting er at sikre, at så mange handler som muligt gennemføres selv i tilfælde af en deltagers insolvens, har bestemmelsen været anvendt således, at den ikke blev anset for at hindre, at så mange af en deltagers handler som muligt blev gennemført, og dermed at kun en del af handlerne blev tilbageført. Spørgsmålet har for danske systemers vedkommende alene været aktuelt i forhold til afviklingen af værdipapirer i VP, men kan fremover også tænkes at blive relevant for andre systemer.

Indtil for nylig er afviklingen af handler i VP gennemført således, at de enkelthandler, der blev gennemført, blev afviklet i deres helhed. Handler der ikke blev gennemført blev udvalgt på grundlag af faste og ensartede procedurer, der fremgår af VPs clearingregler, der gælder for alle deltagere. Som følge af udviklingen på de finansielle markeder og på grund af overgangen til i nogle tilfælde at anvende såkaldte centrale modparter, der indtræder som henholdsvis køber og sælger i de handler, der skal cleares og afvikles, kan enkelthandler efterhånden have en størrelse, der betyder, at tilbageførsel af store enkelthandler kan skabe stor forstyrrelse i markedet. VP har derfor indført afvikling, hvor så stor en del af en enkelthandel som muligt gennemføres, mens resten af handelen gennemføres som en ny selvstændig handel så hurtigt som muligt derefter. Dette kaldes levering. En handel, der indgår fra en central modpart, består som regel af mange underliggende handler. Levering af nettohandlerne sikrer, at så mange underliggende handler som muligt gennemføres. Delleveringen sker på objektive grundlag og opfylder således formålet med § 57, stk. 5.

Der henvises til punkt 2.20.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11 (værdipapirhandelslovens § 57, stk. 6, nr. 2)

Da formålet med bestemmelsen først og fremmest har været at sikre, at tilbageførsel af overførselsordrer ikke sker på diskretionær basis men på grundlag af objektive kriterier samtidig med, at afviklingen omfatter så mange handler som muligt, synes ordene ”i deres helhed” ikke ud fra en formålsfortolkning at kunne tillægges selvstændig mening. Det foreslås derfor, at ordene ”i deres helhed” i stk. 5, nr. 2, som bliver stk. 6, nr. 2, udgår.

Der henvises til punkt 2.20.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12 (værdipapirhandelslovens § 57 a, stk. 2, nr. 5)

Det foreslås, at der i § 57 a, stk. 2, tilføjes et nyt nr. 5, hvori det kræves, at de for systemerne og deltagerne gældende regler og tilslutningsaftaler indeholder angivelse af, om clearing sker ved netting, jf. § 50, stk. 4, for hver transaktion for sig eller en kombination heraf. Herved understreges det, at reglerne i § 57 a ff. omfatter såvel netto- som bruttosystemer eller en kombination heraf.

I forbindelse med danske markedsdeltageres indgåelse af aftaler om deltagelse i udenlandske systemer har det vist sig at give problemer ved indhentelse af erklæringer fra advokater om den pågældende deltagers forpligtelser i forhold til de udenlandske systemer, at det ikke eksplicit fremgår af bestemmelserne om clearingcentraler og betalingssystemer, men kun af bemærkningerne til disse, at reglerne gælder såvel brutto- som nettoafviklingssystemer. I begge typer systemer kan den beskyttelse af afviklingen, som bestemmelserne i lovens kapitel 18 giver, og som er krævet i henhold til finality-direktivet, være relevant. Sammen med den foreslåede tilføjelse til § 50, stk. 1, som understreger, at lovens definition af clearing også omfatter de tilfælde, hvor afviklingen sker på bruttobasis, sikrer tilføjelsen i § 57 a, stk. 2, nr. 5, at det udtrykkeligt fremgår, at også clearing og afvikling i registrerede betalingssystemer, der afvikler hver transaktion for sig, er omfattet af reglerne i kapitel 18, i det omfang disse er relevante for sådanne systemer.

Der henvises til punkt 2.20.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 13 (værdipapirhandelslovens § 57 b, stk. 1)

Tilføjelsen vedrører registrerede betalingssystemer og implementerer ændringsdirektivets krav om, at også interoperable systemer skal være omfattet af direktivets beskyttelse.

Der henvises til punkt 2.20.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14 (værdipapirhandelslovens § 57 c, stk. 2 og 3)

Bestemmelsen i § 57 c, stk. 2, implementerer ændringsdirektivets tilføjelse i finality-direktivets artikel 3, stk. 4, hvorefter interoperable systemer i videst muligt omfang skal samordne deres regler for, hvornår en overførselsordre anses for indgået i det enkelte system, og for hvornår den ikke længere kan tilbagekaldes. Herved søges det opnået, at en transaktion, der indgår i et system, også kan afvikles i et andet interoperabelt system, dvs. man øger sikkerheden for, at en transaktion ikke er uafviklet.

Bestemmelsen i § 57 c, stk. 3, medfører, at aftaler om interoperabilitet altid anses for aftaler af væsentlig betydning og derfor skal godkendes af Finanstilsynet. Formålet med bestemmelsen er således at sikre, at aftalens parter kan dokumentere over for tilsynet, at aftaler om interoperabilitet bygger på et grundlag, der ikke hindrer markedets forsvarlige funktion.

Der henvises til punkt 2.20.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 15 (værdipapirhandelslovens § 57 e)

Det foreslås, at der tilføjes regler om danske deltagere i tredjelands clearingcentraler og betalingssystemer. Bestemmelsen foreslås delt op, således at *stk. 1* omhandler lovvalg for deltagere i danske systemer, mens *stk. 2* omhandler lovvalget for danske deltagere i udenlandske systemer, som er hjemmehørende i en anden medlemsstat eller et land, som EU har indgået aftale med på det finansielle område. *Stk. 3* regulerer, hvordan udenlandske systemer fra tredjelande er stillet i tilfælde af, at en dansk deltager tages under insolvensbehandling i forhold, der ikke er omfattet af § 57, stk. 2, (efter dette forslag *stk. 3*) om nettingaftaler eller § 57 b, stk. 3, om aftaler om sikkerhedsstillelse.

For at danske deltageres forpligtelser i forhold til sådanne systemer skal respekteres af deltagerens eventuelle konkursbo foreslås det, at Finanstilsynet forinden skal godkende, at den konkrete clearingcentral eller det konkrete betalingssystem kan blive omfattet af bestemmelsen. Finanstilsynet kan godkende, at deltagelse i et konkret system kan blive omfattet af bestemmelsen, hvis tilsynet finder det godtgjort, at der er tale om et forsvarligt drevet system, og at det kan udledes af systemets regler, hvilken betydning en godkendelse vil have i tilfælde af en dansk deltagers konkurs. Det vil stadig være muligt at søge om godkendelse alene efter § 57, stk. 3 (efter dette forslag *stk. 4*), og § 57 b, stk. 4.

Der henvises til punkt 2.20.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 16 (værdipapirhandelslovens § 58 a, stk. 2, 2. -5. pkt.)

Det foreslåede § 58 a, stk. 2, 2. -5. pkt., der implementerer ændringsdirektivets tilføjelser i collateral-direktivets artikel 1, stk. 5, 2. afsnit, regulerer dokumentationskravet for gældsfordringer, der stilles som finansiell sikkerhed mellem sikkerhedsstillere og sikkerhedshaver.

Når gældsfordringer anvendes som finansiell sikkerhed, er sikkerhedsstillelsen omfattet af dokumentationskravet i direktivets artikel 3, stk. 2, hvorefter sikker-

hedsstillelsen skal kunne dokumenteres skriftlig eller på en måde, der retligt kan sidestilles dermed. Ifølge artikel 1, stk. 5, 2. afsnit, skal dokumentationen gøre det muligt at identificere den stillede sikkerhed. For gældsfordringer er det til identificeringen af og dokumentation for en gældsfordring, der stilles som finansiel sikkerhed, tilstrækkeligt at opføre denne på en liste over fordringer, som sendes skriftligt eller på anden måde, der retligt kan sidestille hermed, til sikkerhedshaveren.

Efter det foreslåede § 58 a, stk. 2, 2. pkt., skal sikkerhedshaver fra sikkerhedsstiller modtage en liste, der indeholder samtlige gældsfordringer, som omfattes af sikkerhedsstillelsen, når sikkerhedsstillelse sker i form af gældsfordringer, jf. § 58 f, stk. 1 og 2. Listen skal sendes i skriftlig form eller på en måde, der retligt kan sidestilles hermed, jf. forslaget til § 58 a, stk. 2, 3. pkt. Listen udgør dokumentation for, hvilke fordringer sikkerhedsstillelsen omfatter. Listen skal dog indeholde tilstrækkelig information til at identificere den enkelte fordring, herunder hvem der er debitor, vilkårene for lånet, lånets størrelse og forfaldstidspunkt(er).

Efter artikel 3, stk. 1, i collateral-direktivet må medlemsstaterne ikke for så vidt angår en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse gøre aftalens indgåelse, gyldighed, sikring mod tredjemand m.v. betinget af, at der udføres en formel handling. Ændringsdirektivets tilføjelse til collateral-direktivets artikel 3, stk. 1, fastsætter, at forbuddet mod formelle krav også gælder gældsfordringer, der anvendes som finansiel sikkerhed, dog med undtagelse af dokumentationskravet, jf. artikel 1, stk. 5. Bestemmelsen giver imidlertid mulighed for, at medlemsstaterne kan kræve, at der udføres en formel handling som registrering eller anmeldelse med henblik på sikring, prioritering eller eksigibilitet eller lovlighed som bevismateriale over for debitoren eller tredjemand.

Anvendelse af udlån som finansiel sikkerhed forventes af konkurrencemæssige årsager fortrinsvist at være aktuelt i forhold til enheder, der ikke selv har kunder, hvilket i praksis vil være over for centralbanker og clearingcentraler, der afvikler værdipapirer eller penge. Både i relation til anvendelse af udlån som finansiel sikkerhedsstillelse over for centralbanker og clearingcentraler, men også hvis anvendelse af udlån som finansiel sikkerhed bliver almindelig mellem finansielle virksomheder mere generelt, vil der være tale om, at de sikrede fordringers størrelse varierer meget fra dag til dag. Hertil kommer, at låneporteføljen også kan variere med såvel forventede som uventede indfrielse og betalinger. For at gøre anvendelse af gældsfordringer effektiv og hensigtsmæssig er det derfor nødvendigt, at der ikke er unødigt tunge procedurer, som vil hindre mulig-

heden for i praksis at benytte gældsfordringer som sikkerhedsstillelse.

Det foreslås på den baggrund, at den relevante sikringsakt ved overdragelse af en simpel gældsfordring i henhold til en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse uanset gældsbrevslovens § 31 vil være, at sikkerhedshaver fra sikkerhedsstiller har modtaget en liste som nævnt i § 58 a, stk. 2, 2. pkt., jf. forslaget til § 58 a, stk. 2, 4. pkt. Det er efter forslaget til § 58, stk. 2, 5. pkt., i relation til andre aftaleerhververe endvidere et krav, at sikkerhedshaver på tidspunktet for listens modtagelse er i god tro. Det er således afgørende, at sikkerhedshaver kan dokumentere, hvornår listen er modtaget.

Den foreslåede bestemmelse indebærer således, at sikkerhedshaver – i det omfang pengeinstitutters udlån i form af simple fordringer anvendes som finansiel sikkerhed – ikke skal iagttage gældsbrevslovens § 31, stk. 1, hvorefter sikringsakten ved overdragelse til sikkerhed er underretning herom til debitor, for at opnå beskyttelse mod overdragerens kreditorer. Derimod fastholdes kravene til sikringsakt for andre typer af gældsfordringer, der anvendes som finansiel sikkerhed. Hvis sikringsakten f.eks. er ihændehavelse eller tinglysning, som det er tilfældet for negotiable gældsbreve og pantebreve, skal der således stadig ske rådighedsberøvelse eller tinglysning.

Da sikkerhedsstillelsen ifølge forslaget kun kan finde sted mellem finansielle og regulerede virksomheder, synes der ikke at være afgørende hensyn, der taler imod, at selve debitorskiftet finder sted uden meddelelse. Dette gælder så meget desto mere, fordi anvendelse af sikkerhedsstillelse kræver, at debitor på forhånd har givet afkald på kravet om fortrolighed i henhold til lov om finansiel virksomhed § 117, stk. 1, jf. bemærkningerne til § 58 a, stk. 5, og dermed dels er vidende om, at fordringen kan blive stillet til sikkerhed, dels har mulighed for at sige nej til dette.

For så vidt angår prioritetsrækkefølgen mellem flere rettighedshavere til samme fordring, afgøres denne efter tidspunktet for sikringsaktens foretagelse, uanset om sikringsakten er modtagelse af en liste eller underretning til debitor. Efter den foreslåede ordning får sikkerhedshaver ved modtagelse af en liste, som nævnt i § 58 a, stk. 2, 2. pkt., sikkerhed i alle de fordringer, der fremgår af listen, forud for en anden sikkerhedshaver, der har iværksat underretning af fordringernes skyldner om overdragelsen af den enkelte fordring, jf. gældsbrevslovens § 31, men hvor meddelelsen er kommet frem til debitor på et senere tidspunkt end modtagelse af listen. Tilsvarende vil en sikkerhedshaver, hvis meddelelse til fordringens skyldner er kommet frem forud for en anden

sikkerhedshavers modtagelse af listen, have prioritetsstilling forud herfor.

Den aftaleerhverver, der skal fortrænge en usikret ret, skal ud over at have iagttaget sin sikringsakt, dvs. modtagelse af listen eller underretning til skyldneren, også være i god tro om den bestående rettighed på tidspunktet for sikringsaktens foretagelse.

Efter den foreslåede ordning vil det praktiske udgangspunkt være, at sikkerhedsstillere opbeholder de løbende indbetalinger på de fordringer, der er omfattet af sikkerhedsstillelsen. Sikkerhedsstillere vil således fortsat have ret til at modtage betaling på de fordringer, der er overdraget til sikkerhed, og skyldneren fritages dermed ved betaling til sikkerhedsstillere, medmindre skyldner har modtaget meddelelse fra sikkerhedsstillere eller sikkerhedshaver om, at betaling skal ske til sikkerhedshaver.

Hvis skyldneren har modtaget meddelelse om, at betaling skal ske til sikkerhedshaver, kan skyldneren – uanset om fordringen allerede er overdraget til en anden sikkerhedshaver, der har iagttaget sin sikringsakt ved modtagelse af en liste som nævnt i § 58 a, stk. 2, 2. pkt. – foretage betaling med frigørende virkning til sikkerhedshaver, medmindre skyldneren vidste, at den pågældende sikkerhedshaver ikke havde ret til at modtage betaling.

Sikkerhedshavers modtagelse af listen er valgt som det afgørende tidspunkt for, hvornår sikringsakten er iagttaget. For ikke at risikere omstødelse af pant for gammel gæld kan sikkerhedshaver ikke udbetale lånet/yde kreditten, før listen er modtaget, medmindre der er tale om forhold, der er omfattet af lovens § 57 b, stk. 1, eller § 58 l, stk. 1. I begge de nævnte bestemmelser stilles sikkerheden først, når det krav, der skal stilles sikkerhed for, kan opgøres, og dermed er opstået. I andre sammenhænge ville sikkerhedsstillelsen kunne omstødes som pant for gammel gæld, men på grund af de særlige forhold i forbindelse med clearing og afvikling samt handel med finansielle instrumenter, er der i såvel finality- som collateral-direktivet fastsat disse særlige muligheder for at stille uomstødelig sikkerhed i disse forhold.

Der henvises til punkt 2.20.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 17 (værdipapirhandelslovens § 58 a, stk. 3-5)

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre sikkerhedsstillers kreditorer mod proformaoverdragelser. Det foreslås i *stk. 3*, at *stk. 2* ikke finder anvendelse, hvis sikkerhedsstillere og sikkerhedshaver er nærstående, jf. konkurslovens § 2, nr. 2-4.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3, 1. pkt.*, indebærer, at den relevante sikringsakt ved sikkerhedsstillelse efter

§ 58 f, stk. 1 og 2, ikke er sikkerhedshavers modtagelse af den i *stk. 2, 2. pkt.* nævnte liste, men derimod meddelelse til debitor efter gældsbrevslovens almindelige bestemmelser herom, når sikkerhedsstillere og sikkerhedshaver er nærstående, jf. konkurslovens § 2, nr. 2-4.

Efter konkurslovens § 2, nr. 2, forstås ved nærstående et selskab og en person, såfremt personen eller dennes nærstående direkte eller indirekte ejer en væsentlig del af selskabets kapital. Efter konkurslovens § 2, nr. 3, forstås ved nærstående endvidere to selskaber, såfremt det ene eller dets nærstående direkte eller indirekte ejer en væsentlig del af det andet selskabs kapital, eller såfremt en væsentlig del af begge selskabers kapital direkte eller indirekte ejes af samme person eller selskab eller af indbyrdes nærstående personer eller selskaber. Efter konkurslovens § 2, nr. 4, forstås herudover ved nærstående andre personer, selskaber eller organisationer, som har tilsvarende interessefællesskab som angivet under nr. 2 og 3.

I de tilfælde, hvor sikkerhedshaver bliver nærstående til sikkerhedsstillere, følger det af det foreslåede *stk. 3, 2. pkt.*, at bestemmelsen i *stk. 2, 4. pkt.*, ikke finder anvendelse for sikkerhedsstillelse, der etableres efter dette tidspunkt. Afgørende er således efter bestemmelsen, hvornår parterne er blevet nærstående. Sker det inden etablering af sikkerhedsstillelsen er den relevante sikringsakt meddelelse til debitor efter gældsbrevslovens almindelige regler. Sker det derimod først efter sikkerhedsstillelsens etablering, er den afgørende sikringsakt sikkerhedshavers modtagelse af en liste.

Den foreslåede bestemmelse i § 58 a, *stk. 4*, implementerer ændringsdirektivets tilføjelse til collateral-direktivets artikel 3, stk. 3, litra ii, hvorefter medlemsstaterne med forbehold for Rådets direktiv 93/13/EØF af 15. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbruger-aftaler og nationale bestemmelser om urimelige kontraktvilkår, skal sikre, at debitorer i skriftlig form eller på en måde, der retligt kan sidestilles hermed, i det omfang det er nødvendigt, gyldigt kan give afkald på deres rettigheder i henhold til bankhæmmelighedsregler. I overensstemmelse hermed foreslås det, at debitor i henhold til en gældsfordring, der anvendes som finansiell sikkerhed, gyldigt kan give afkald på sit krav i henhold til lov om finansiell virksomhed § 117, stk. 1, om, at personlige oplysninger ikke videregives, hvis afkaldet gives skriftligt eller på en måde, der retligt kan sidestilles hermed.

Ved overdragelse af simple fordringer bevarer en debitor som udgangspunkt sin modregningsret. Debitor kan gyldigt give afkald herpå, og afkaldet er ikke omfattet af nogen formkrav. Den foreslåede bestemmelse i § 58 a, *stk. 5*, implementerer collateral-direktivets artikel

3, stk. 3, litra i, hvorefter afkald på modregningsadgang skal kunne finde sted i forbindelse med anvendelse af gældsfordringer som finansiel sikkerhed, og at dette skal ske skriftligt eller på en måde, der retligt kan sidestilles hermed. Mundtligt afkald på modregning er derfor ikke tilstrækkeligt, hvis gældsfordringen anvendes som finansiel sikkerhed, heller ikke selv om afkaldet kan bevises. Gyldigheden af et afkald på modregning kræver således ikke implementering i dansk ret, men kravet om, at dette skal skriftligt eller på en måde, der retligt kan sidestilles hermed, er en skærpelse af formkravene til et sådant afkald og foreslås implementeret i stk. 5.

Afkald på bankhemmelighed og modregningsadgang vil sædvanligvis ske på et tidspunkt, hvor det ikke vides med sikkerhed, om det pågældende lån senere vil blive anvendt til sikkerhedsstillelse. Debtors skriftlige afkald vil således ikke i sig selv bringe debitor i ond tro om overdragelse af gældsfordringen til sikkerhed. Dette kan f.eks. have betydning, hvis debitor betaler til en anden rettighedshaver end den, der har fået sikkerhed i fordringen ved modtagelse af en liste som nævnt i § 58 a, stk. 2, 2. pkt., og fra hvem debitor har modtaget underretning i henhold til gældslovens § 31, stk. 1. I et sådant tilfælde vil debitor betale med frigørende virkning til den senere rettighedshaver medmindre debitor af andre årsager end afkaldet på bankhemmelighed og modregning vidste eller burde vide, at gældsfordringen allerede var overdraget til en anden sikkerhedshaver.

Der henvises til punkt 2.20.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 18 (værdipapirhandelslovens § 58 f, stk. 1, 2. pkt.)

Ifølge ændringsdirektivets bestemmelser om ændring af collateral-direktivets artikel 1, stk. 4, litra a, skal det være muligt at anvende gældsfordringer som finansiel sikkerhed. Som et led i beskyttelsen af debitorerne, foreslås anvendelsesområdet for gældsfordringer som finansiel sikkerhed ved denne bestemmelse indskrænket til brug mellem regulerede virksomheder som centralbanker, clearingcentraler, betalingssystemer og diverse typer af finansielle virksomheder, mens anvendelsen af gældsfordringer ikke skal kunne finde sted, hvis den ene part i aftalen er en juridisk person omfattet af lovens § 58 b, nr. 6, typisk erhvervsvirksomheder. En af begrundelserne for at holde denne personkreds udenfor er, at denne som udgangspunkt ikke er omfattet af regler om tavshedspligt m.v. men kun ville blive dette i kraft af lov om finansiel virksomhed § 117, stk. 2. Hertil kommer, at der ikke ses at være noget væsentligt behov for, at finansielle virksomheder kan anvende gældsfordringer

som finansiel sikkerhed i forhold til andre end de virksomheder, der er omfattet af § 58 b, nr. 1-5.

Der henvises til punkt 2.20.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 19 (værdipapirhandelslovens § 58 f, stk. 2)

Af den foreslåede bestemmelses 1. pkt. fremgår det, at der ved gældsfordringer omfattet af stk. 1, forstås pengekrav opstået som følge af kreditinstitutters udlån.

For at sikre, at anvendelse af gældsfordringer med forbrugere som debitorer som finansiel sikkerhed begrænses mest muligt, undtages som udgangspunkt lån til denne personkreds fra bestemmelsens anvendelsesområde. Collateral-direktivets artikel 1, stk. 4, giver dog ikke mulighed for at udstrække en sådan undtagelse til at gælde i forhold til sikkerhed stillet over for centralbanker m.v., jf. § 58 b, nr. 2. Det foreslås på den baggrund i § 58 f, stk. 2, 2.pkt., at anvendelse af lån til forbrugere kun kan anvendes i forhold til centralbanker, hvorved anvendelse af disse lån til sikkerhed begrænses i videst muligt omfang. I det omfang virksomheder, der kan anvende gældsfordringer som finansiel sikkerhed, vælger at inkludere lån til forbrugere, vil dette stille særlige krav til sikkerhedsstillers forpligtelser i forhold til lånenes debitor med hensyn til information om konsekvenserne af de nødvendige afkald på tavshedspligt og eventuelt modregningsret samt om, at sådanne afkald er frivillige.

Der henvises til punkt 2.20.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 20 (værdipapirhandelslovens § 58 g, stk. 5)

Denne bestemmelse implementerer collateral-direktivets artikel 5, stk. 6, hvorefter adgangen til at aftale brugsret i forbindelse med en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse ikke gælder, hvor den finansielle sikkerhed udgøres af gældsfordringer.

Der henvises til punkt 2.20.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 21 (værdipapirhandelslovens § 83, stk. 12)

Bestemmelsen gennemfører ændringsdirektivets ændring af finality-direktivets artikel 10, 2. afsnit, for så vidt angår clearingcentraler. Ifølge bestemmelsen skal en clearingcentral meddele Finanstilsynet, hvem der er direkte eller indirekte deltager i clearingcentralen. Den samme forpligtelse gælder for betalingssystemer i henhold til § 57 a, stk. 5.

Der henvises til punkt 2.20.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 22 (værdipapirhandelslovens § 83, stk. 13)

Det foreslås at erstatte ”fællesskabet” med ”Unionen” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, ændrede Fællesskabet betegnelse til Unionen. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 23 (værdipapirhandelslovens § 84, stk. 11)

Med lovforslaget skabes en udtrykkelig hjemmel til, at Fondsrådet kan delegerer sin kompetence til Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen inden for deres respektive ressortområder. Fondsrådet træffer afgørelse i sager af principiel karakter eller af vidtgående betydning for aktørerne på værdipapirmarkedet (børsområdet). Endvidere kontrollerer rådet, om reglerne for finansiell information i årsrapporter og delårsrapporter for udstedere af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, er overholdt (regnskabsområdet). Fondsrådet har delegeret sin kompetence for enkelte sagstyper omfattet af rådets kontrol med børsområdet, jf. denne lovs § 84, stk. 2, nr. 1, og den foretagne delegation omfatter kun sager, der overgives til politimæssig efterforskning. Delegationen er foretaget på områder, hvor rådet har fastlagt en klar og utvetydig praksis for vurderingen af de pågældende sager. Delegationen omfatter således kun tilfælde, hvor Fondsrådet tidligere har besluttet at oversende en sag til politimæssig efterforskning i en række sager med sammenligneligt gerningsindhold.

For Fondsrådets kontrol med reglerne for finansiell information i årsrapporter og delårsrapporter, jf. denne lovs § 84, stk. 3, gælder det i dag, at væsentlige og principielle sager altid skal behandles direkte af Fondsrådet. Fondsrådet har gennem sit virke fastlagt en praksis for, hvilke fravigelser af regnskabsreglerne, som er væsentlige. I denne forbindelse har flere sagstyper vist sig ukomplicerede, og Fondsrådets gentagne behandling af sammenlignelige sager har fået karakter af rutinesager, hvor sagens udfald er klart. Eksempler på sådanne tilfælde er blandt andet sager om mangelfuld ledelsespåtegning, hvor der har manglet en erklæring fra ledelsen om, at ledelsesberetningen indeholder en retvisende gennemgang af udviklingen i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold. Tilsvarende kan nævnes sager om manglende oplysninger om principper for indregning af finansielle instrumenter, der fratager regnskabsbrugeren oplysning om hvilke regnskabsprincipper, der er anvendt ved udarbejdelsen af regnskabet. Endelig kan nævnes sager om anvendelse af forkerte sammenligningstal i finansielle virksomheders halvårsrapporter. Da Fondsrådet har behandlet flere af disse sagstyper, og

da praksis herfor er fastlagt, findes det hensigtsmæssigt, at rådet kan delegerer sådanne sager til behandling ved et af sekretariatene, dvs. Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

For både børns- og regnskabskontrollen gælder, at den foreslåede ændring giver Fondsrådet mulighed for at delegerer væsentlige sager til Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Ændringen betyder, at rådet i alle sagstyper kan delegerer sager, hvor rådet har fastlagt en praksis, som giver et klart og utvetydigt billede af rådets vurdering af den pågældende sagstype, og hvor sagerne har fået karakter af rutinesager. Det kan være relevant med henblik på at skabe fleksibilitet i sagsgangen således, at Fondsrådet eksempelvis kan delegerer en endelig afgørelse eller beslutning til Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i tilfælde, hvor rådet vælger ikke at afgøre sagen eller træffe beslutning på det aktuelle møde, hvorpå sagen behandles. Et sådan tilfælde kan tænkes at foreligge, hvor rådet ønsker et forhold afklaret inden sagen afgøres, og hvor rådet har tillid til, at Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen færdiggør behandlingen uden, at sagen behøver at blive forelagt rådet på ny.

Styrelserne skal orientere rådet senest ved førstkomende møde, når der træffes en afgørelse eller en beslutning efter delegation.

Der henvises til punkt 2.12.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 24 (værdipapirhandelslovens § 84 a, stk. 6, nr. 18)

Udgangspunktet er, at Finanstilsynets ansatte, under ansvar efter straffeloven, er forpligtede til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Denne tavshedspligt er udmøntet i værdipapirhandelslovens § 84 a, ligesom der i bestemmelsen er opregnet en række undtagelser.

Ved lovforslaget ændres undtagelsesbestemmelsen i § 84 a, stk. 6, nr. 18, således, at Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg erstattes af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed. Ligesom tidligere vil der være mulighed for, at fortrolige oplysninger kan videregives fra Finanstilsynet til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed.

Ændringen er begrundet i, at der i europæisk regi oprettes en ny værdipapirtilsynsmyndighed, ESMA, og et nyt europæisk råd, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, hvortil det kan blive nødvendigt – som led i disses arbejde – at udlevere oplysninger fra Finanstilsynet.

Der henvises til punkt 2.13.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 25 (værdipapirhandelslovens § 84 c, stk. 1, 4. pkt.)

Det foreslås, at Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fremover skal offentliggøre de afgørelser og beslutninger om at oversende sager til politimæssig efterforskning, som foretages efter delegation fra Fondsrådet.

Der foretages i dag offentliggørelse af Fondsrådets afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Der er derimod ikke hjemmel til at offentliggøre de tilfælde, hvor Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen træffer en tilsvarende afgørelse eller beslutning efter delegation fra Fondsrådet. Fondsrådets kompetence omfatter for det første sager, som er principielle, eller som har videregående betydelige følger for aktørerne på værdipapirhandelsmarkedet, jf. værdipapirhandelslovens 84, stk. 2, nr. 1. Endvidere omfatter Fondsrådets kompetence kontrol med, at regler for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter for udstedere af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, er overholdt, jf. § 84, stk. 3. Det vurderes, at offentliggørelse af væsentlige eller principielle sager, som falder under rådets kompetence, altid vil have en interesse for aktørerne på værdipapirhandelsmarkedet.

Fondsrådet har i særlige tilfælde delegeret en del af sin kompetence til Finanstilsynet. Delegationen omfatter overgivelse af bestemte sager til politimæssig efterforskning. Finanstilsynet anser altid politianmeldelser som et væsentligt processuelt skridt, der er af interesse for aktørerne på de finansielle markeder, herunder investorerne på værdipapirhandelsmarkedet. Det ønskes derfor bl.a. med den foreslåede ændring at ligestille offentliggørelsen af de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning af Finanstilsynet efter delegation fra Fondsrådet med de sager, som oversendes direkte til politimæssig efterforskning af Fondsrådet. Endvidere tjener offentliggørelse af de afgørelser og politianmeldelser, som foretages af Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter delegation, et væsentligt præventivt formål. Således sender politianmeldelser i sager om eksempelvis strakskursmanipulation et vigtigt præventivt signal. Tilsvarende sender offentliggørelse i sager om manglende udarbejdelse af prospekt en vigtig oplysning til markedet, dvs. de involverede investorer, om, at et prospekt endnu udestår og kan forventes. Det findes ikke hensigtsmæssigt, at der ved offentliggørelse skelnes mellem de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles efter beslutning direkte af Fondsrådet og de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles af Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter en klar og utvetydig delegation fra Fondsrådet. Det foreslås med denne ændring, at der sker en ligestilling af

pligten til at offentliggøre i de to situationer. Med ligestillingen af de to situationer vil Finanstilsynets og Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som foranstalles efter delegation fra Fondsrådet, være undergivet de samme processuelle regler, som de afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som Fondsrådet selv træffer.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Endvidere kan der ikke ske offentliggørelse af sager, som vedrører enkeltpersoner, eller hvis offentliggørelsen vil kunne skade en politimæssig efterforskning. Det forudsættes i denne forbindelse, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed. Offentliggørelse af en afgørelse eller en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning indebærer ikke, at sagen bliver offentlig tilgængelig. Sagen er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, og der vil som udgangspunkt ikke være mulighed for at få aktindsigt i sagens dokumenter.

Der henvises til punkt 2.12.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 26 (værdipapirhandelslovens § 84 d, stk. 2, nr. 9)

Med den foreslåede ændring af § 84 d, stk. 2, nr. 9, sikres det, at Finanstilsynet får mulighed for at offentliggøre påtaler, som er meddelt fysiske og juridiske personer i forbindelse med overtrædelse af reglerne om short-selling af værdipapirer, herunder forbud, oplysningsforpligtelse og øvrige vilkår for short-selling udstedt i medfør af lovforslagets § 3, nr. 4 (værdipapirhandelslovens § 39 b). En offentliggørelse vil indeholde navnet på den fysiske eller juridiske person, der har overtrådt reglerne og navnet på den udsteder af aktier, hvori der er sket short-selling.

Der henvises til punkt 2.19.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 27 (værdipapirhandelslovens § 84 d, stk. 2, nr. 11-12)

Med den foreslåede ændring af § 84 d, stk. 2, sikres det, at Finanstilsynet får mulighed for at offentliggøre påtaler som er meddelt fysiske og juridiske personer i forbindelse med overtrædelse af reglerne om overtagelestilbud, jf. værdipapirhandelslovens § 31, stk. 1, og § 32, stk. 1-4, og reglerne om værdipapirhandlers indberetning af transaktioner og offentliggørelse af priser og transaktioner, jf. § 33, stk. 2 og 4, 33 a, stk. 1 og 2,

og § 33 b, stk. 1, samt bestemmelser udstedt i medfør af § 33 stk. 5, § 33 a, stk. 4, og 33 b, stk. 3 og 4.

Der henvises til punkt 2.19.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 28 (værdipapirhandelslovens § 93, stk. 1)

Ændringen er en konsekvens af ændringen i § 27, stk. 2, 3. pkt., jf. lovforslagets § 3, nr. 3. Med den foreslåede ændring sikres det, at overtrædelse af bestemmelsen sanktioneres med bøde.

Til nr. 29 (værdipapirhandelslovens § 93, stk. 5)

Det foreslås at erstatte ”Det Europæiske Fællesskabs” med ”Den Europæiske Unions” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, ændrede Fællesskabet betegnelse til Unionen. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 30 (værdipapirhandelslovens § 93, stk. 8)

I § 93, stk. 8, præciseres det, at der ved udmålingen af straf skal lægges vægt på grovheden af overtrædelsen, og hvor længe overtrædelsen har fundet sted. Kriterierne vil medføre, at straffen for en overtrædelse kan skærpes, hvis der er tale om en grov overtrædelse, og hvis overtrædelsen har stået på i længere tid. Straffen kan endvidere bl.a. skærpes i gentagelsestilfælde, jf. straffelovens § 81, nr. 1.

Der findes kun i et meget begrænset omfang bøderetspraksis på det finansielle område. I det følgende fastsættes derfor retningslinjer for det bødeniveau, der skal være udgangspunktet i forbindelse med overtrædelse af bestemmelser, som det påtænkes at give Finanstilsynet hjemmel til at udstede administrative bødeforelæg vedrørende:

Ved overtrædelse af reglerne om offentliggørelse af årsrapport, halvårsrapport, kvartalsrapport og periode-meddelelser, jf. § 27, stk. 7 og 8, forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt vil udløse en bøde på 15.000 kr.

Ved overtrædelse af § 27 a, stk. 1-3, om offentliggørelse og indsendelse af oplysninger, forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt vil udløse en bøde på 10.000 kr.

Ved overtrædelse af § 28 om offentliggørelse af erhvervelse eller afhændelse af selskabets egne aktier, forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt vil udløse en bøde på 15.000 kr.

Ved overtrædelse af § 28 a, stk. 1, stk. 3, 4. pkt., stk. 5, 1. pkt. og stk. 7 vedrørende indberetning af ledende medarbejdere og disses nærtståendes transaktioner, forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt vil udløse en bøde på 15.000 kr.

Ved overtrædelse § 29, stk. 1 og 2, vedrørende flagningsregler for storaktionærer, forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt vil udløse en bøde på 15.000 kr.

Ved overtrædelse af § 32, stk. 2 og 3, vedrørende overtagestilbud, forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt vil udløse en bøde på 20.000 kr.

Ved overtrædelse af § 33, stk. 2 og 4 og § 33 b, stk. 1 og 2, vedrørende værdipapirhandleres indberetning af transaktioner og offentliggørelse af priser og transaktioner, forudsættes det, at førstegangstilfælde som udgangspunkt vil udløse en bøde på 20.000 kr.

De ovenfor nævnte retningslinjer tager blandt andet udgangspunkt i de bødeforelæg som Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet har udstedt på lignende bestemmelser. I tilfælde hvor en overtrædelse kan være til skade for investorer, eller hvor en overtrædelse kan have væsentlig betydning for markedet, er bøden sat højere end i de tilfælde, hvor der mere er tale om overtrædelse af en formel ordensbestemmelser.

Det forudsættes endvidere, at bøderne ved anden- og tredje- og fjerdegangstilfælde fremover som udgangspunkt beregnes på grundlag af en forhøjelse på 50 procent, med 100 procent i tredje- og fjerdegangstilfælde, med 200 procent i fjerdegangstilfælde og så videre ved senere gentagelsestilfælde. Der kan ikke ske en forhøjelse på baggrund af en overtrædelse, som ligger mere end 10 år tilbage, jf. også straffelovens § 84, stk. 3.

I relation til finansielle virksomheder skal der i bødemålingen tages hensyn til, at bødens størrelse aldrig må føre til, at virksomheden bliver nødlidende eller kommer til at forværre økonomien hos en i forvejen nødlidende finansiell virksomhed. Begrundelsen for dette er, at de finansielle virksomheder har en særlig samfundsmæssig betydning.

Det bemærkes, at straffen, uanset de ovenfor angivne retningslinjer for bødens fastsættelse, fortsat vil bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af sagens omstændigheder, og det angivne bødeniveau vil således kunne fraviges i både op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger omstændigheder, der taler herfor.

Der henvises til punkt 2.15.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 31 (værdipapirhandelslovens § 93 a)

Med § 93 a foreslås der indført en hjemmel til at fastsætte regler om særlige procedureregler for visse typer af tilståelsessager på det finansielle område. Økonomi- og erhvervsministeren får med bestemmelsen mulighed for at give Finanstilsynet kompetence til i visse tilståelsessager at udstede administrative bødeforelæg. Kompetencen begrænses til de sager, som er egnet hertil. Det vil sige sager, som er ukomplicerede, og hvor overtrædelsen er klart konstaterbar, således at der ikke er bevismæssige tvivlsspørgsmål. Der skal endvidere være et fast sanktionsniveau på området.

Stk. 1 fastlægger, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler, om at Finanstilsynet kan afslutte en sag med et administrativt bødeforelæg. Det forudsættes, at de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser alene anvendes til at give Finanstilsynet mulighed for at udstede administrative bødeforelæg ved overtrædelse af i bekendtgørelsen nærmere angivne bestemmelser, hvor overtrædelserne generelt er ensartede og ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål, og hvor sanktionsniveauet ligger fast. Overtrædelserne skal således generelt være klare og umiddelbart konstaterbare, og sagens afgørelse, herunder fastsættelsen af bødens størrelse, skal være uden skønmæssige elementer af betydning. Det vil næppe kunne udelukkes, at der vil kunne opstå konkrete tilfælde, hvor overtrædelse af de pågældende bestemmelser alligevel ikke kan anses for ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål, eller hvor der kan rejses tvivl om det rette sanktionsniveau. Det forudsættes, at Finanstilsynet i så fald vil overgive sagen til politiet og anklagemyndigheden til videre foranstaltning frem for at udstede et bødeforelæg.

Rigsadvokaten og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet er på nuværende tidspunkt af den opfattelse, at en række bestemmelser i lov værdipapirhandel m.v. (positivlisten) er af en sådan karakter, at overtrædelser generelt vil være ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål. De pågældende overtrædelser vurderes således generelt egnede til udstedelse af administrative bødeforelæg, forudsat der med vedtagelsen af dette lovforslag tillige fastlægges retningslinjer for sanktionsfastsættelsen, jf. bemærkningerne til § 3, nr. 21:

§ 27, stk. 7 og 8, § 27 a, stk. 1-3, § 28, § 28 a, stk. 1, stk. 3, 4. pkt., stk. 5, 1. pkt. og stk. 7, § 29, stk. 1 og 2, § 32, stk. 2 og 3, § 33, stk. 2 og 4, og § 33 b, stk. 1 og 2.

Der vil på sigt kunne være flere typer af overtrædelser, hvor der kan udstedes administrative bødeforelæg, i det omfang erfaring viser, at flere typer af overtrædelser er egnede hertil. En sådan udvidelse af anvendelsesområ-

det for ordningen med administrative bødeforelæg vil i givet fald ske efter forhandling med Justitsministeriet, som vil inddrage Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet og Rigsadvokaten i overvejelserne.

En betingelse for at sagen kan afsluttes, ved at Finanstilsynet udsteder et administrativt bødeforelæg, er, at den pågældende fysiske eller juridiske person dels erklærer sig skyldig, dels vedtager sagens udenretlige afgørelse. Såfremt den pågældende fysiske eller juridiske person ikke ønsker at acceptere et administrativt bødeforelæg, enten fordi vedkommende ikke ønsker at erkende sig skyldig eller ikke kan erklære sig indforstået med, at sagen afgøres af Finanstilsynet, overgår sagen til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet med henblik på en sædvanlig strafferetlig forfølgelse.

Stk. 2 fastsætter, at retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg efter denne bestemmelse.

Stk. 3 fastsætter, at hvis bøden vedtages, bortfalder videre forfølgning. Det følger af § 11 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, at vedtagne bøder kan inddrives ved udpantning.

Der henvises til punkt 2.15.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1 (lov om en garantifond for indskydere og investorer)

Det foreslås at erstatte ”Fællesskabet” med ”Unionen” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, ændrede Fællesskabet betegnelse til Unionen. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 2 (lov om en garantifond for indskydere og investorer § 16)

Det foreslås, at § 16 i lov om en garantifond for indskydere og investorer nyaffattes. Med nyaffattelsen sker der ikke nogen indholdsmæssig ændring af § 16, men nyaffattelsen er nødvendig af lovtekniske grunde. Baggrunden er, at der med lov nr. 338 af 1. maj 2009 om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om finansiel stabilitet og lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter blev ændret i § 16, men først med ikrafttræden den 31. december 2010. Senere er der med lov nr. 721 af 25. juni 2010 om ændring af lov om finansiel stabilitet, lov om finansiel virksomhed, lov om en garantifond for indskydere og investorer og lov om påligningen af indkomstskat til staten igen ænd-

ret i § 16, men denne ændring trådte i kraft allerede den 1. oktober 2010.

Ved udarbejdelsen af lov nr. 721 af 25. juni 2010 om ændring af lov om finansiel stabilitet, lov om finansiel virksomhed, lov om en garantifond for indskydere og investorer og lov om påligningen af indkomstskat til staten var det ikke muligt at tage højde for den ændring af § 16, som blev foretaget med lov nr. 338 af 1. maj 2009 om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om finansiel stabilitet og lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter. Det er derfor nu nødvendigt at nyaffatte § 16, således at ændringerne fra begge de to ændringslove fremgår af § 16 fra den 31. december 2010.

Da ændringerne af § 16 fra lov nr. 338 af 1. maj 2009 om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om finansiel stabilitet og lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter foreslås indarbejdet i den nyaffattede § 16, ophæves disse ændringer.

Endelig er det nødvendigt at foretage konsekvensændringer i lov nr. 718 af 25. juni 2010 om ændring af konkursloven og forskellige andre love, der også ændrer i § 16. Ændringerne fra lov nr. 718 af 25. juni 2010 om ændring af konkursloven og forskellige andre love er dog ikke indarbejdet i § 16, da de ikke er trådt i kraft endnu, idet ikrafttrædelsestidspunktet fastsættes af justitsministeren.

Det foreslåede *stk. 1* er en indarbejdning af § 16, stk. 1, som affattet ved lov nr. 338 af 1. maj 2009 om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om finansiel stabilitet og lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter, hvorfor der henvises til bemærkningerne dertil.

Det foreslåede *stk. 2* er en videreførelse af det gældende § 16, stk. 2.

Det foreslåede *stk. 3* er en videreførelse af det gældende § 16, stk. 3, dog således at ændringen heraf (det daværende § 16, stk. 2) i lov nr. 338 af 1. maj 2009 om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om finansiel stabilitet og lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter er indarbejdet.

Det foreslåede *stk. 4* er en indarbejdning af det daværende § 16, stk. 3, som affattet ved lov nr. 338 af 1. maj 2009 om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om finansiel stabilitet og lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter, hvorfor der henvises til bemærkningerne dertil.

De foreslåede *stk. 5 og 6* er en videreførelse af de gældende stk. 4 og 5. I stk. 5 foreslås det dog at foretage en konsekvensændring af henvisningen til stk. 1 og 2, som ændres til stk. 1 og 3.

Der foreslås således ikke nogen indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 3 (lov om en garantifond for indskydere og investorer kapitel 9 a)

Med § 23 b, *stk. 1*, foreslås der indført en bemyndigelse til, at afgørelser truffet af Garantifondens bestyrelse kan indbringes for Finanstilsynet. De afgørelser, der kan indbringes for Finanstilsynet, kan bl.a. være afgørelser om bidragspligt, bidrag, herunder beregning og opkrævning, samt afgørelser i relation til filialers tilslutning til den danske garantiordning. Den foreslåede ændring sker på baggrund af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger, hvoraf det fremgår, at medlemsstaterne sørger for, at indskyderes ret til godtgørelse indebærer, at indskydere har klagemulighed mod indskudsgarantiordningen samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger, hvorefter medlemsstaterne påser, at investorens ret til garantibeløb indebærer, at investoren har klagemulighed mod garantiordningen.

Med den foreslåede *stk. 2* tildeles Finanstilsynet kompetence til at fastsætte nærmere regler for klageadgangen. Denne mulighed indføres for at tage højde for den situation, der potentielt kan opstå som følge af Garantifondens kompetence til at deltage aktivt i afviklingen af nødlidende pengeinstitutter.

Med den foreslåede § 23 c indføres en klageadgang for Finanstilsynets afgørelser. Bestemmelsen indebærer, at alle afgørelser, som Finanstilsynet træffer med hjemmel i lov om en garantifond for indskydere og investorer og regler udstedt i medfør af loven eller bestemmelser i Fondens vedtægter, kan indbringes for Erhvervsankenævnet.

Der henvises til punkt 2.23.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1 (lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.)

Det foreslås at erstatte "Fællesskabet" med "Unionen" overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, ændrede Fællesskabet betegnelse til Unionen. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 2 (lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. § 8, stk. 2-4)

Med den foreslåede ændring i § 8, *stk. 2*, er der tilsigtet en byrdelettelse for foreningens bestyrelse, idet antallet af dokumentation, som skal indsendes, nedsættes.

Ved den foreslåede ændring i § 8, *stk. 3*, foretages en konsekvensrettelse som følge af den nye selskabslov (lov nr. 470 af 12. juni 2009 om aktie- og anpartsselskaber), således at det ved anmeldelse og registrering af foreninger er selskabslovens regler, der finder anvendelse med de fornødne tilpasninger.

Dette gør sig tilsvarende gældende for så vidt angår den foreslåede ændring i § 8, *stk. 4*, hvor der foretages en konsekvensrettelse som følge af den nye selskabslov (lov nr. 470 af 12. juni 2009 om aktie- og anpartsselskaber), således at det ved anmeldelse og registrering af foreninger er selskabslovens regler, der finder anvendelse med de fornødne tilpasninger.

Der henvises til punkt 2.24.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. § 78, stk. 3)

Med den foreslåede ændring af § 78, *stk. 3*, berigtiges en fejl i den konsekvensrettelse af bestemmelsen, som blev foretaget med § 10, nr. 12, i lov nr. 516 af 12. juni 2009, hvorved en del af bestemmelsen udgik.

Det foreslås, at foreningen skal offentliggøre visse dokumenter i forbindelse med fusion, spaltning, sammenlægning og deling på sit kontor, hjemmeside eller på tilsvarende måde, idet foreningernes dokumenter ikke kan offentliggøres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens informationssystem. Endvidere foreslås det, at foreningen i Statstidende skal bekendtgøre oplysning om, at disse dokumenter kan rekvireres på foreningens kontor.

Til nr. 4 (lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. § 116, stk. 2)

Det foreslås at erstatte ”fællesskabsretlige” med ”EU-retlige” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, ændrede Fællesskabet betegnelse til Unionen. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 5 (lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. § 123, stk. 6, nr. 17)

Som udgangspunkt er Finanstilsynets ansatte under ansvar efter straffeloven forpligtede til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Ved den foreslåede bestemmelse åbnes der op for, at Det Europæiske Råd for Systemiske Risici og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af denne myndighed skal kunne indhente oplysninger fra Finanstilsynet i det omfang, det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver. Bestemmelsen stammer fra forordningsforslagene, og gengivelsen i loven er alene begrundet i praktiske hensyn.

Der henvises til punkt 2.13.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. § 123, stk. 8)

Som udgangspunkt er alle der modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet undergivet den tavshedspligt, som påhviler Finanstilsynet, med hensyn til disse oplysninger. Det foreslås, at der indsættes en særlig bestemmelse, som sikrer, at fortrolige oplysninger modtaget fra Finanstilsynet kan udveksles direkte mellem Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og organer etableret af denne myndighed samt Det Europæiske Råd for Systemiske Risici. Bestemmelsen stammer fra forordningsforslagene, og gengivelsen i loven er alene begrundet i praktiske hensyn.

Der henvises til punkt 2.13.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7 (lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. § 123 a, stk. 1, 1. pkt.)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lov nr. 1273 af 16. december 2009 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel stabilitet og forskellige andre love § 116, stk. 1. Der er ikke i øvrigt tilsigtet en materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 8 (lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. § 123 a, stk. 1, 4. pkt.)

Det foreslås, at Finanstilsynet fremover skal offentliggøre de afgørelser og beslutninger om at oversende

sager til politimæssige efterforskning, som foretages efter delegation fra Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd.

Der foretages i dag offentliggørelse af rådsafgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Derimod er der ikke hjemmel til at offentliggøre de tilfælde, hvor Finanstilsynet træffer en tilsvarende afgørelse eller beslutning efter delegation fra Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd.

Fondsrådets kompetence efter denne lov omfatter, jf. lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. § 116, stk. 1, 3. pkt., kontrol med, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 55-65 samt regler udstedt i medfør af § 68 er overholdt for foreninger, som har udstedt værdipapirer, der handles på et reguleret marked, jf. lov om værdipapirhandel m.v. § 83, stk. 2-5, og § 83 b.

Det Finansielle Virksomhedsråds kompetence omfatter sager, som er principielle, eller som har videregående betydelige følger for de finansielle virksomheder, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 2. Det følger af lovens § 117, at Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet med eller registreringen af investeringsforeninger, specialforeninger, professionelle foreninger, godkendte fåmandsforeninger, hedgeforeninger og andre kollektive investeringsordninger med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345, stk. 2.

Det vurderes, at offentliggørelse af sager, som falder under rådets kompetence, altid vil have en interesse for de nævnte virksomheder, henholdsvis aktørerne på værdipapirhandelsmarkedet.

Kun Det Finansielle Virksomhedsråd har i særlige tilfælde delegeret en del af sin kompetence til Finanstilsynet. Delegationen omfatter overgivelse af bestemte sager til politimæssig efterforskning. Finanstilsynet anser altid en politianmeldelse som et væsentligt processuelt skridt, der er af interesse for aktørerne på de finansielle markeder. Det ønskes derfor bl.a. med den foreslåede ændring at ligestille offentliggørelse af de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd og de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning direkte af Det Finansielle Virksomhedsråd.

Endvidere tjener offentliggørelse af de afgørelser og politianmeldelser, som foretages af Finanstilsynet efter delegation, et væsentligt præventivt formål. Således sender politianmeldelser i sager om eksempelvis manglende tilladelse til at drive virksomhed efter denne lov et vigtigt præventivt signal.

Det findes ikke hensigtsmæssigt, at der ved offentliggørelse skelnes mellem de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles efter beslutning direkte af Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd og de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles af Finanstilsynet efter en klar og utvetydig delegation. Det foreslås med denne ændring, at der sker en ligestilling af pligten til at offentliggøre i de to situationer.

Med ligestillingen af de to situationer vil af Finanstilsynets afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som foranstalles efter delegation fra Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd, være undergivet de samme processuelle regler, som de afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd selv træffer.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Endvidere kan der ikke ske offentliggørelse af sager, som vedrører enkeltpersoner, eller hvis offentliggørelsen vil kunne skade en politimæssig efterforskning. Det forudsættes i denne forbindelse, at en offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed.

Offentliggørelse af en afgørelse eller en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning indebærer ikke, at sagen bliver offentlig tilgængelig. Sagen er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, og der vil som udgangspunkt ikke være mulighed for at få aktindsigt i sagens dokumenter.

Der henvises til punkt 2.12.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1 (lov om forsikringsformidling)

Det foreslås at erstatte "Fællesskabet" med "Unionen" overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, ændrede Fællesskabet betegnelse til Unionen. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 2 (lov om forsikringsformidling § 49 a, stk. 1, 4. pkt.)

Det foreslås, at Finanstilsynet fremover skal offentliggøre de afgørelser og beslutninger om at oversende sager til politimæssige efterforskning, som foretages efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

I dag offentliggøres Det Finansielle Virksomhedsråds afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Der er derimod ikke hjemmel til at offentliggøre de tilfælde, hvor Finanstilsynet træffer en tilsvarende afgørelse eller beslutning efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

Det Finansielle Virksomhedsråds kompetence omfatter sager, som er principielle, eller som har videregående betydelige følger for de finansielle virksomheder, jf. § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Det fremgår af denne lovs § 44, stk. 2, at Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet med overholdelsen af loven og de regler, der er udstedt i medfør af loven, med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Det vurderes, at offentliggørelse af sager, som falder under rådets kompetence, altid vil have en interesse for de nævnte virksomheder, henholdsvis aktørerne på de finansielle markeder.

Det Finansielle Virksomhedsråd har i særlige tilfælde delegeret en del af sin kompetence til Finanstilsynet. Delegationen omfatter overgivelse af bestemte sager til politimæssig efterforskning. Finanstilsynet anser altid en politianmeldelse som et væsentligt processuelt skridt, der er af interesse for aktørerne på de finansielle markeder. Det ønskes derfor bl.a. med den foreslåede ændring at ligestille offentliggørelse af de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd med de sager, som oversendes direkte til politimæssig efterforskning af Det Finansielle Virksomhedsråd.

Endvidere tjener offentliggørelse af de afgørelser og politianmeldelser, som foretages af Finanstilsynet efter delegation, et væsentligt præventivt formål. Således sender politianmeldelser i sager om eksempelvis manglende tilladelse til at drive virksomhed efter denne lov et vigtigt præventivt signal.

Det findes ikke hensigtsmæssigt, at der ved offentliggørelse skelnes mellem de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles efter beslutning direkte af Det Finansielle Virksomhedsråd og de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles af Finanstilsynet efter en klar og utvetydig delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd. Det foreslås med denne ændring, at der sker en ligestilling af pligten til at offentliggøre i de to situationer. Med ligestillingen af de to situationer vil Finanstilsynets afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som foranstalles efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd, være undergivet de samme processuelle regler, som de afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som Det Finansielle Virksomhedsråd selv træffer.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Endvidere kan der ikke ske offentliggørelse af sager, som vedrører enkeltpersoner, eller hvis offentliggørelsen vil kunne skade en politimæssig efterforskning. Det forudsættes i denne forbindelse, at en offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning, alene sker efter høring af den relevante politimyndighed. Offentliggørelse af en afgørelse eller en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning indebærer ikke, at sagen bliver offentlig tilgængelig. Sagen er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, og der vil som udgangspunkt ikke være mulighed for at få aktindsigt i sagens dokumenter.

Der henvises til punkt 2.12.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Til nr. 1 (lov om firmapensionskasser)

Det foreslås at erstatte "Fællesskabet" med "Unionen" overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, ændrede Fællesskabet betegnelse til Unionen. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 2 (lov om firmapensionskasser § 46 d, stk. 1, nr. 7, litra a, og § 65 d, stk. 1)

Det foreslås at erstatte "fællesskabsretlige" med "EU-retlige". Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, ændrede Fællesskabet betegnelse til Unionen. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 3 (lov om firmapensionskasser § 66 a, stk. 6, nr. 18)

Som udgangspunkt er Finanstilsynets ansatte under ansvar efter straffeloven forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Der åbnes op for, at Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Det Europæiske Råd for Systemiske Risici skal kunne indhente oplysninger fra Finanstilsynet i det omfang, det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver. Bestemmelsen stammer fra forordningsforslagene, og gengivelsen i loven er alene begrundet i praktiske hensyn.

Der henvises til punkt 2.13.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (lov om firmapensionskasser § 66 a, stk. 8)

Som udgangspunkt er alle, der modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, med hensyn til disse oplysninger undergivet den tavshedspligt, som påhviler Finanstilsynet. Der indsættes en særlig bestemmelse, som sikrer, at fortrolige oplysninger modtaget fra Finanstilsynet kan udveksles direkte mellem på den ene side de europæiske tilsynskomiteer og organer etableret af disse og på den anden side Det Europæiske Råd for Systemiske Risici. Bestemmelsen stammer fra forordningsforslagene, og gengivelsen i loven er alene begrundet i praktiske hensyn.

Der henvises til punkt 2.13.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (lov om firmapensionskasser § 66 c, stk. 1, 4. pkt.)

Det foreslås, at Finanstilsynet fremover skal offentliggøre de afgørelser og beslutninger om at oversende sager til politimæssige efterforskning, som foretages efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

I dag offentliggøres Det Finansielle Virksomhedsråds afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Derimod er der ikke hjemmel til at offentliggøre de tilfælde, hvor Finanstilsynet træffer en tilsvarende afgørelse eller beslutning efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

Det Finansielle Virksomhedsråds kompetence omfatter sager, som er principielle, eller som har videregående betydelige følger for de finansielle virksomheder, jf. § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Det fremgår af lov om firmapensionskasser § 65, stk. 2, at Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet med overholdelsen af loven inden for rådets kompetenceområde, jf. § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Det vurderes, at offentliggørelse af sådanne sager altid vil have en interesse for de nævnte virksomheder, henholdsvis aktørerne på de finansielle markeder.

Det Finansielle Virksomhedsråd har i særlige tilfælde delegeret en del af sin kompetence til Finanstilsynet. Delegationen omfatter overgivelse af bestemte sager til politimæssig efterforskning. Finanstilsynet anser altid en politianmeldelse som et væsentligt processuelt skridt, der er af interesse for aktørerne på de finansielle markeder. Det ønskes derfor bl.a. med den foreslåede ændring at ligestille offentliggørelse af de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd og de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning direkte af Det Finansielle Virksomhedsråd.

Det findes ikke hensigtsmæssigt, at der ved offentliggørelse skelnes mellem de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles efter beslutning direkte af Det Finansielle Virksomhedsråd og de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles af Finanstilsynet efter en klar og utvetydig delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd. Det foreslås med denne ændring, at der sker en ligestilling af pligten til at offentliggøre i de to situationer. Med ligestillingen af de to situationer vil Finanstilsynets afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som foranstalles efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd, være undergivet de samme processuelle regler, som de afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som Det Finansielle Virksomhedsråd selv træffer. Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Endvidere kan der ikke ske offentliggørelse af sager, som vedrører enkeltpersoner, eller hvis offentliggørelsen vil kunne skade en politimæssig efterforskning. Det forudsættes i denne forbindelse, at en offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed.

Offentliggørelse af en afgørelse eller en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning indebærer ikke, at sagen bliver offentlig tilgængelig. Sagen er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, og der vil som udgangspunkt ikke være mulighed for at få aktindsigt i sagens dokumenter.

Der henvises til punkt 2.12.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Til nr. 1 (lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.)

Det foreslås at erstatte "Fællesskabet" med "Unionen" overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, ændrede Fællesskabet betegnelse til Unionen. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 2 (lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 23 b)

Det foreslås, at lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 23 b nyaffattes som konsekvens af, at § 23 b med lov nr. 579 af 1. juni 2010 blev nyaffattet, og at denne ændring træder i kraft samtidig med den med dette forslag foreslåede ændring. For så vidt angår ændringen af § 23 b i lov nr. 579 af 1. juni 2010 henvises til bemærk-

ningerne heri. Se også nærværende lovforslags § 18, nr. 1.

Forslaget svarer til, hvad der foreslås i relation til § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 23. Der henvises i det hele til bemærkningerne hertil.

Til nr. 3 (lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 24 f)

Det foreslås med bestemmelsen i § 24 f, at økonomi- og erhvervsministeren efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler for den aflønningspolitik, Arbejdsmarkedets Tillægspension skal have i henhold til den foreslåede § 23 b, stk. 1, nr. 9. Bekendtgørelsen vil fastsætte rammer for aflønningspolitikken, der i videst muligt omfang følger principperne i de foreslåede §§ 77 a – 77 d i lov om finansiel virksomhed, herunder især kravene i § 77 a, stk. 1, nr. 1, 2 og 4, om loft over den variable løn og pligt til udskydelse. Selvom Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke er omfattet af kapitalkravsdirektivet, er det hensigtsmæssigt så vidt muligt at have ensartede regler for større aktører i den finansielle sektor. Ved udstedelsen af bekendtgørelsen vil der blive taget hensyn til Arbejdsmarkedets Tillægspensions særlige forhold, herunder den særlige ledelsesstruktur samt til forhold som at Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke skal overholde et kapitalkrav. Finanstilsynet fører tilsyn med, at aflønningspolitikken er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

Bekendtgørelsen vil desuden indeholde regler om oplysningsforpligtelser, der svarer til de regler, som fremgår af den foreslåede § 77 d.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 25 q, stk. 4, 2. pkt.)

Forslaget indebærer, at den eksisterende hjemmel i § 25 q, stk. 4, til at fastsætte regler om revisionens gennemførelse i Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) udvides til også at omfatte regler om intern revision således, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte regler for ATP om intern revision svarende til de regler, der er fastsat for finansielle virksomheder med hjemmel i lov om finansiel virksomhed. ATP har allerede frivilligt oprettet intern revision. De påtænkte regler vil derfor alene lovfæste reglerne for dennes virke.

Der henvises til punkt 2.25.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 26 b, stk. 1, nr. 7, litra a)

Det foreslås at erstatte ”fællesskabsretlige” med ”EU-retlige”. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tildende nr. C 306 af 14. december 2007, ændrede Fællesskabet betegnelse til Unionen. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 6 (lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 26 f)

Med lovforslaget foreslås den gældende adgang i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 26 d til at dispensere fra placerings- og spredningsreglerne udvidet, så Finanstilsynet kan meddele dispensation fra grænsen i § 26 d, stk. 2. Ifølge denne bestemmelse må Arbejdsmarkedets Tillægspension højst investere 10 procent af sine aktiver i ”andre lån og værdipapirer”, som ikke omfattes af § 26 b, stk. 1, nr. 1-11, f.eks. unoterede aktier.

Denne begrænsning blev oprindeligt indført for at skabe parallelitet til de tilsvarende regler i lov om finansiel virksomhed. Paralleliteten ønskes opretholdt i forbindelse med, at der nu indføres adgang til at dispensere fra den tilsvarende 10 pct.-grænse i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet vil efter en konkret vurdering af en ansøgning kunne meddele Arbejdsmarkedets Tillægspension dispensation. Ved vurderingen af en ansøgning vil Finanstilsynet lægge vægt på, om Arbejdsmarkedets Tillægspension kan dokumentere anvendelse af et princip om ”prudent person” for de investeringer i unoterede aktiver m.v., der ligger ud over de 10 pct., svarende til det krav, der stilles ved meddelelse af dispensation til forsikringselskaber og tværgående pensionskasser. Princippet om ”prudent person” skal således forstås i overensstemmelse med artikel 132 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), som Arbejdsmarkedets Tillægspension imidlertid ikke er omfattet af.

Arbejdsmarkedets Tillægspension må i overensstemmelse hermed således kun investere ”i aktiver og instrumenter, hvortil der knytter sig risici, som det pågældende selskab på korrekt vis kan identificere, måle, overvåge, forvalte, kontrollere og rapportere om”, jf. artikel 132, stk. 2.

Arbejdsmarkedets Tillægspension skal desuden i overensstemmelse med artikel 132, stk. 2, investere alle aktiver på en måde, der ”garanterer den samlede porteføljes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet”. Aktiverne skal også investeres på en måde, der ”passer til arten og varigheden af forsikrings- og genforsikrings-

forpligtelserne. Disse aktiver investeres på en måde, der tjener alle forsikringstageres og begunstigedes interesser bedst, under hensyntagen til eventuelle forelagte forsikringsmål". Ved vurderingen af om Arbejdsmarkedets Tillægspension overholder disse krav, skal der tages behørigt hensyn til, at principperne i direktivet er formuleret som gældende for en virksomheds samlede portefølje, hvorimod kravene for Arbejdsmarkedets Tillægspension kun skal gælde for en begrænset del af investeringerne.

Arbejdsmarkedets Tillægspension skal ved ansøgningen redegøre for, hvordan der i risikoprofilen vil blive taget hensyn til den forøgede risiko, som sådanne investeringer måtte påføre Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det fremgår af direktivet, at investeringer og aktiver, der ikke omsættes på et reguleret finansielt marked, skal holdes på "et forsigtigt niveau", og aktiverne skal diversificeres. Dermed menes, at Arbejdsmarkedets Tillægspension skal undgå "dels en uforholdsmæssig afhængighed af et bestemt aktiv, en bestemt udsteder, en bestemt koncern eller et bestemt geografisk område, dels en uforholdsmæssig akkumulering af risici i porteføljen som helhed".

Finanstilsynet kan endelig efter en konkret vurdering gøre en dispensation betinget af øget indberetningspligt overfor tilsynet.

En dispensation kan kun meddeles for en tidsbegrænset periode. Ved fastlæggelsen af udløbstidspunktet kan Finanstilsynet lægge vægt på, om de pågældende investeringer har en særlig lang investeringshorisont.

Desuden foreslås det, at Finanstilsynet bemyndiges til at meddele dispensation fra investeringsgrænsen på 40 pct. i § 26 d, stk. 1, nr. 4, om visse aktiver, der er udstedt eller garanteret af penge- og realkreditinstitutter, forsikringsselskaber, m.fl., og som for hver virksomhed m.v. udgør mere end 5 pct. Dette sker for at skabe parallelitet til § 168 i lov om finansiell virksomhed, hvorefter der kan meddeles dispensation fra § 163, stk. 1, nr. 4.

Der henvises til punkt 2.10.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7 (lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 27 g, stk. 1, 4. pkt.)

Det foreslås, at Finanstilsynet fremover skal offentliggøre de afgørelser og beslutninger om at oversende sager til politimæssige efterforskning, som foretages efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

Der foretages i dag offentliggørelse af Det Finansielle Virksomhedsråds afgørelser og beslutninger om at over-

give sager til politimæssig efterforskning. Derimod er der ikke hjemmel til at offentliggøre de tilfælde, hvor Finanstilsynet træffer en tilsvarende afgørelse eller beslutning efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

Det Finansielle Virksomhedsråds kompetence omfatter sager, som er principielle, eller som har videregående betydelige følger for de finansielle virksomheder, jf. § 345, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed. Det fremgår af denne lovs § 27, stk. 2, at Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet med overholdelsen af loven inden for rådets kompetenceområde, jf. § 345, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed. Det vurderes, at offentliggørelse af sager, som falder under rådets kompetence, altid vil have en interesse for de nævnte virksomheder, henholdsvis aktørerne på de finansielle markeder.

Det Finansielle Virksomhedsråd har i særlige tilfælde delegeret en del af sin kompetence til Finanstilsynet. Delegationen omfatter overgivelse af bestemte sager til politimæssig efterforskning. Finanstilsynet anser altid en politianmeldelse som et væsentligt processuelt skridt, der er af interesse for aktørerne på de finansielle markeder. Det ønskes derfor bl.a. med den foreslåede ændring at ligestille offentliggørelse af de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd og de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning direkte af Det Finansielle Virksomhedsråd.

Endvidere tjener offentliggørelse af de afgørelser og politianmeldelser, som foretages af Finanstilsynet efter delegation, et væsentligt præventivt formål. Således sender politianmeldelser i sager om eksempelvis overtrædelse af regnskabsregler et vigtigt præventivt signal til potentielle lovovertrædere undergivet tilsvarende regler efter den øvrige finansielle lovgivning.

Det findes ikke hensigtsmæssigt, at der ved offentliggørelse skelnes mellem de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles efter beslutning direkte af Det Finansielle Virksomhedsråd og de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles af Finanstilsynet efter en klar og utvetydig delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd. Det foreslås med denne ændring, at der sker en ligestilling af pligten til at offentliggøre i de to situationer.

Med ligestillingen af de to situationer vil Finanstilsynets afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som foranstalles efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd, være undergivet de samme processuelle regler, som de afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til

politimæssig efterforskning, som Det Finansielle Virksomhedsråd selv træffer.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Endvidere kan der ikke ske offentliggørelse af sager, som vedrører enkeltpersoner, eller hvis offentliggørelsen vil kunne skade en politimæssig efterforskning. Det forudsættes i denne forbindelse, at en offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed. Offentliggørelse af en afgørelse eller en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning indebærer ikke, at sagen bliver offentlig tilgængelig. Sagen er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, og der vil som udgangspunkt ikke være mulighed for at få aktindsigt i sagens dokumenter.

Der henvises til punkt 2.12.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8 (lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 32 a, stk. 1)

Det foreslås, at overtrædelse af § 23 b, stk. 1, nr. 9 strafsanktioneres på samme måde som § 71, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, dvs. med bøde.

Til § 9

Til nr. 1 (lov om arbejdsskadesikring)

Det foreslås at erstatte ”Fællesskabet” med ”Unionen” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, ændrede Fællesskabet betegnelse til Unionen. Der er ikke i øvrigt tilsligtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 2 (lov om arbejdsskadesikring § 67, stk. 3, 2. pkt.)

Forslaget indebærer, at den eksisterende hjemmel i lov om arbejdsskadesikring § 67, stk. 3, til at fastsætte regler om revisionens gennemførelse i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES) udvides til også at omfatte regler om intern revision således, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte regler for AES om intern revision svarende til de regler, der er fastsat for finansielle virksomheder med hjemmel i lov om finansiel virksomhed. AES har allerede frivilligt oprettet intern revision. De påtænkte regler vil derfor alene lovfæste reglerne for dennes virke.

Der henvises til punkt 2.25.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (lov om arbejdsskadesikring § 70 c)

Den gældende adgang i lov om arbejdsskadesikring § 70 c til at dispensere fra placerings- og spredningsreglerne foreslås udvidet, så Finanstilsynet kan meddele dispensation fra grænsen i § 70, stk. 2. Ifølge denne bestemmelse må Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring højst investere 10 pct. af sine aktiver i ”andre lån og værdipapirer”, som ikke omfattes af § 69, stk. 1, nr. 1-11, f.eks. unoterede aktier.

Denne begrænsning blev oprindeligt indført for at skabe parallelitet til de tilsvarende regler i lov om finansiel virksomhed. Paralleliteten ønskes opretholdt i forbindelse med, at der nu indføres adgang til at dispensere fra den tilsvarende 10 pct.-grænse i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet vil efter en konkret vurdering af en ansøgning kunne meddele Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring dispensation. Ved vurderingen af en ansøgning vil Finanstilsynet lægge vægt på, om Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan dokumentere anvendelse af et princip om ”prudent person” for de investeringer i unoterede aktiver m.v., der ligger ud over de 10 pct. svarende til det krav, der stilles ved dispensation til forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. Princippet om ”prudent person” skal således forstås i overensstemmelse med artikel 132 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring imidlertid ikke er omfattet af.

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring må i overensstemmelse hermed således kun investere ”i aktiver og instrumenter, hvortil der knytter sig risici, som det pågældende selskab på korrekt vis kan identificere, måle, overvåge, forvalte, kontrollere og rapportere om”, jf. artikel 132, stk. 2. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal desuden i overensstemmelse med artikel 132, stk. 2, investere alle aktiver på en måde, der ”garanterer den samlede porteføljes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet”. Aktiverne investeres også på en måde, der ”passer til arten og varigheden af forsikrings- og genforsikringsforpligtelserne. Disse aktiver investeres på en måde, der tjener alle forsikringstageres og begunstigedes interesser bedst, under hensyntagen til eventuelle forelagte forsikringsmål”. Ved vurderingen af om Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring overholder disse krav, skal der tages behørigt hensyn til, at principperne i direktivet er formuleret som gældende for en virksomheds samlede portefølje, hvorimod kravene for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kun skal gælde for en begrænset del af investeringerne.

Det fremgår af direktivet, at investeringer og aktiver, der ikke omsættes på et reguleret finansielt marked, skal endelig holdes på "et forsigtigt niveau" og aktiverne skal diversificeres. Dermed menes, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal undgå "dels en uforholdsmæssig afhængighed af et bestemt aktiv, en bestemt udsteder, en bestemt koncern eller et bestemt geografisk område, dels en uforholdsmæssig akkumulering af risici i porteføljen som helhed".

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal ved ansøgningen redegøre for, hvordan der i risikoprofilen vil blive taget hensyn til den forøgede risiko, sådanne investeringer måtte påføre Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

En dispensation kan kun meddeles for en tidsbegrænset periode. Ved fastlæggelsen af udløbstidspunktet kan Finanstilsynet lægge vægt på, om de pågældende investeringer i unoterede aktiver har en særlig lang investeringshorisont.

Finanstilsynet kan endelig efter en konkret vurdering gøre en dispensation betinget af øget indberetningspligt overfor tilsynet.

Desuden foreslås det at indsætte en hjemmel for Finanstilsynet til at meddele dispensation fra investeringsgrænsen på 40 pct. i § 70, stk. 1, nr. 4, om visse aktiver, der er udstedt eller garanteret af penge- og realkreditinstitutter, forsikringselskaber, m.fl., og som for hver virksomhed m.v. udgør mere end 5 pct. Dette sker for at skabe parallelitet til § 168 i lov om finansiell virksomhed, hvorefter der kan meddeles dispensation fra § 163, stk. 1, nr. 4.

Der henvises til punkt 2.10.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (lov om arbejdsskadesikring § 76 b, stk. 1, 4. pkt.)

Det foreslås, at Finanstilsynet fremover skal offentliggøre de afgørelser og beslutninger om at oversende sager til politimæssige efterforskning, som foretages efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

I dag offentliggøres Det Finansielle Virksomhedsråds afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Derimod er der ikke hjemmel til at offentliggøre de tilfælde, hvor Finanstilsynet træffer en tilsvarende afgørelse eller beslutning efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

Det Finansielle Virksomhedsråds kompetence omfatter sager, som er principielle, eller som har videregående betydelige følger for de finansielle virksomheder, jf. § 345, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed. Det fremgår

af lovens § 71, stk. 2, at Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet med overholdelsen af loven inden for rådets kompetenceområde, jf. § 345, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed. Det vurderes, at offentliggørelse af sådanne sager altid vil have en interesse for de nævnte virksomheder, henholdsvis aktørerne på de finansielle markeder.

Det Finansielle Virksomhedsråd har i særlige tilfælde delegeret en del af sin kompetence til Finanstilsynet. Delegationen omfatter overgivelse af bestemte sager til politimæssig efterforskning. Finanstilsynet anser altid en politianmeldelse som et væsentligt processuelt skridt, der er af interesse for aktørerne på de finansielle markeder. Det ønskes derfor bl.a. med den foreslåede ændring at ligestille offentliggørelse af de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd og de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning direkte af Det Finansielle Virksomhedsråd.

Det findes ikke hensigtsmæssigt, at der ved offentliggørelse skelnes mellem de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles efter beslutning direkte af Det Finansielle Virksomhedsråd og de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles af Finanstilsynet efter en klar og utvetydig delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd. Det foreslås med denne ændring, at der sker en ligestilling af pligten til at offentliggøre i de to situationer.

Med ligestillingen af de to situationer vil Finanstilsynets afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som foranstalles efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd, være undergivet de samme processuelle regler, som de afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som Det Finansielle Virksomhedsråd selv træffer.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Endvidere kan der ikke ske offentliggørelse af sager, som vedrører enkeltpersoner, eller hvis offentliggørelsen vil kunne skade en politimæssig efterforskning. Det forudsættes i denne forbindelse, at en offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed.

Offentliggørelse af en afgørelse eller en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning indebærer ikke, at sagen bliver offentlig tilgængelig. Sagen er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, og der vil

som udgangspunkt ikke være mulighed for at få aktindsigt i sagens dokumenter.

Der henvises til punkt 2.12.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (lov om arbejdsskadesikring § 79, stk. 2)

Det foreslås at erstatte ”De Europæiske Fællesskabs” med ”Den Europæiske Unions”. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, ændrede Fællesskabet betegnelse til Unionen. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til § 10

Til nr. 1 (lov om Lønmodtagerens Dyrtdsfond)

Det foreslås at erstatte ”Fællesskabet” med ”Unionen” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, ændrede Fællesskabet betegnelse til Unionen. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 2 (lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond § 4 c)

Det foreslås, at lov om Lønmodtagerens Dyrtdsfond § 4 c, nyaffattes som konsekvens af, at § 4 c med lov nr. 579 af 1. juni 2010 blev nyaffattet, og at denne ændring træder i kraft samtidig med den med dette forslag foreslåede ændring. For så vidt angår ændringen af § 23 b i lov nr. 579 af 1. juni 2010 henvises til bemærkningerne heri. Se også nærværende lovforslags § 18, nr. 1.

Forslaget svarer til, hvad der foreslås i relation til § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 23. Der henvises i det hele til bemærkningerne hertil.

Til nr. 3 (lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond § 5 e)

Det foreslås med bestemmelsen i § 5 e, at økonomi- og erhvervsministeren efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler for den aflønningspolitik, Lønmodtagernes Dyrtdsfond skal have i henhold til den foreslåede § 4 c, stk. 1, nr. 9. Bekendtgørelsen vil fastsætte rammer for aflønningspolitikken, der i videst muligt omfang følger principperne i de foreslåede §§ 77 a-77 d i lov om finansiel virksomhed, herunder især kravene i § 77 a, stk. 1, nr. 1, 2 og 4, om loft over den variable løn og pligt til udskydelse. Selvom Lønmodtagernes Dyrtdsfond ikke er omfattet af kapitalkravsdirektivet, er det hensigtsmæssigt så vidt muligt at have ensartede regler for større aktører i den finansielle sektor. Ved udstedelsen af bekendtgørelsen

vil der blive taget hensyn til Lønmodtagernes Dyrtdsfonds særlige forhold, herunder den særlige ledelsesstruktur samt til forhold som at Lønmodtagernes Dyrtdsfond ikke skal overholde et kapitalkrav. Finanstilsynet fører tilsyn med, at aflønningspolitikken er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

Bekendtgørelsen vil desuden indeholde regler om oplysningsforpligtelser, der svarer til de regler, som fremgår af den foreslåede § 77 d.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (lov om Lønmodtagerens Dyrtdsfond § 6 b, stk. 1, nr. 7, litra a)

Det foreslås at erstatte ”fællesskabsretlige” med ”EU-retlige”. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, ændrede Fællesskabet betegnelse til Unionen. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 5 (lov om Lønmodtagerens Dyrtdsfond § 6 h)

Adgangen i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond § 6 h til at dispensere fra placerings- og spredningsreglerne foreslås udvidet, så Finanstilsynet kan meddele dispensation fra grænsen i § 6 d, stk. 2. Ifølge denne bestemmelse må Lønmodtagernes Dyrtdsfond højst investere 10 pct. af sine aktiver i ”andre lån og værdipapirer”, som ikke omfattes af § 6 b, stk. 1, nr. 1-11, f.eks. unoterede aktier.

Denne begrænsning blev oprindeligt indført for at skabe parallelitet til de tilsvarende regler i lov om finansiel virksomhed. Paralleliteten ønskes opretholdt i forbindelse med, at der nu indføres adgang til at dispensere fra den tilsvarende 10 pct.-grænse i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet vil efter en konkret vurdering af en ansøgning kunne meddele Lønmodtagernes Dyrtdsfond dispensation. Ved vurderingen af en ansøgning vil Finanstilsynet lægge vægt på, om Lønmodtagernes Dyrtdsfond kan dokumentere anvendelse af et princip om ”prudent person” for de investeringer i unoterede aktiver m.v., der ligger ud over de 10 pct. svarende til det krav, der stilles ved dispensation til forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. Princippet om ”prudent person” skal således forstås i overensstemmelse med artikel 132 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II),

som Lønmodtagernes Dyrtidsfond imidlertid ikke er omfattet af.

Lønmodtagernes Dyrtidsfond må i overensstemmelse hermed således kun investere ”i aktiver og instrumenter, hvortil der knytter sig risici, som det pågældende selskab på korrekt vis kan identificere, måle, overvåge, forvalte, kontrollere og rapportere om”, jf. artikel 132, stk. 2.

Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal desuden i overensstemmelse med artikel 132, stk. 2, investere alle aktiver på en måde, der ”garanterer den samlede porteføljes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet”. Aktiverne investeres også på en måde, der passer til arten og varigheden af Lønmodtagernes Dyrtidsfonds forpligtelser. Disse aktiver investeres på en måde, der tjener alle medlemmernes interesser bedst. Ved vurderingen af om Lønmodtagernes Dyrtidsfond overholder disse krav skal der tages behørigt hensyn til, at principperne i direktivet er formuleret som gældende for en virksomheds samlede portefølje, hvorimod kravene for Lønmodtagernes Dyrtidsfond kun skal gælde for en begrænset del af investeringerne.

Det fremgår af direktivet, at investeringer og aktiver, der ikke omsættes på et reguleret finansielt marked, skal endelig holdes på ”et forsigtigt niveau” og aktiverne skal diversificeres. Dermed menes, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal undgå ”dels en uforholdsmæssig afhængighed af et bestemt aktiv, en bestemt udsteder, en bestemt koncern eller et bestemt geografisk område, dels en uforholdsmæssig akkumulering af risici i porteføljen som helhed”.

En dispensation kan kun meddeles for en tidsbegrænset periode. Ved fastlæggelsen af udløbstidspunktet kan Finanstilsynet lægge vægt på, om de pågældende investeringer har en særlig lang investeringshorisont.

Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal ved ansøgningen redegøre for, hvordan der i risikoprofilen vil blive taget hensyn til den forøgede risiko, sådanne investeringer måtte påføre Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Finanstilsynet kan endelig efter en konkret vurdering gøre en dispensation betinget af øget indberetningspligt overfor tilsynet.

Desuden foreslås det at indsætte en hjemmel for Finanstilsynet til at meddele dispensation fra investeringsgrænsen på 40 pct. i § 6 h, stk. 1, nr. 4, om visse aktiver, der er udstedt eller garanteret af penge- og realkreditinstitutter, forsikringsselskaber, m.fl., og som for hver virksomhed m.v. udgør mere end 5 pct. Dette sker for at skabe parallelitet til § 168 i lov om finansiell virksomhed, hvorefter der kan meddeles dispensation fra § 163, stk. 1, nr. 4.

Der henvises til punkt 2.10.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (lov om Lønmodtagerens Dyrtidsfond § 10 g, stk. 1, 4. pkt.)

Det foreslås, at Finanstilsynet fremover skal offentliggøre de afgørelser og beslutninger om at oversende sager til politimæssige efterforskning, som foretages efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

I dag offentliggøres Det Finansielle Virksomhedsråds afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Derimod er der ikke hjemmel til at offentliggøre de tilfælde, hvor Finanstilsynet træffer en tilsvarende afgørelse eller beslutning efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

Det Finansielle Virksomhedsråds kompetence omfatter sager, som er principielle, eller som har videregående betydelige følger for de finansielle virksomheder, jf. § 345, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed. Det fremgår af lovens § 10, stk. 2, at Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet med overholdelsen af loven inden for rådets kompetenceområde, jf. § 345, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed. Det vurderes, at offentliggørelse af sådanne sager altid vil have en interesse for de nævnte virksomheder, henholdsvis aktørerne på de finansielle markeder.

Det Finansielle Virksomhedsråd har i særlige tilfælde delegeret en del af sin kompetence til Finanstilsynet. Delegationen omfatter overgivelse af bestemte sager til politimæssig efterforskning. Finanstilsynet anser altid en politianmeldelse som et væsentligt processuelt skridt, der er af interesse for aktørerne på de finansielle markeder. Det ønskes derfor bl.a. med den foreslåede ændring at ligestille offentliggørelse af de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd og de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning direkte af Det Finansielle Virksomhedsråd.

Endvidere tjener offentliggørelse af de afgørelser og politianmeldelser, som foretages af Finanstilsynet efter delegation, et væsentligt præventivt formål. Således sender politianmeldelser i sager om eksempelvis overtrædelse af regnskabsregler et vigtigt præventivt signal til potentielle lovovertrædere undergivet tilsvarende regler efter den øvrige finansielle lovgivning.

Det findes ikke hensigtsmæssigt, at der ved offentliggørelse skelnes mellem de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles efter beslutning direkte af Det Finansielle Virksomhedsråd og de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles af Finanstilsynet efter en

klar og utvetydig delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd. Det foreslås med denne ændring, at der sker en ligestilling af pligten til at offentliggøre i de to situationer.

Med ligestillingen af de to situationer vil Finanstilsynets afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som foranstaltet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd, være undergivet de samme processuelle regler, som de afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som Det Finansielle Virksomhedsråd selv træffer.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Endvidere kan der ikke ske offentliggørelse af sager, som vedrører enkeltpersoner, eller hvis offentliggørelsen vil kunne skade en politimæssig efterforskning. Det forudsættes i denne forbindelse, at en offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed.

Offentliggørelse af en afgørelse eller en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning indebærer ikke, at sagen bliver offentlig tilgængelig. Sagen er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, og der vil som udgangspunkt ikke være mulighed for at få aktindsigt i sagens dokumenter.

Der henvises til punkt 2.12.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11

Til nr. 1 (lov om markedsføring § 14 b)

Det foreslås, at økonomi- og erhvervsministeren befyndes til at udstede en bekendtgørelse om risikoplysninger for kreditaftaler. Det bemærkes, at ”kreditaftaler” i markedsføringsloven svarer til ”udlånsprodukter” i lov om finansiel virksomhed.

Kategorisering af forskellige kreditaftaler skal sikre, at låntageren let og hurtigt kan sammenligne forskellige former for lån og få en let tilgængelig information om, at visse låntyper har nogle karakteristika, som gør, at man som låntager skal tænke sig godt om, inden man optager et sådan lån.

Bekendtgørelsen kan kategorisere forskellige kreditaftaler, og dette kan f.eks. ske med udgangspunkt i, hvorvidt lånets rente- og afdragsprofil ligger fast eller er variabel, mulighederne og omkostningerne ved førtidig indfrielse, hvorvidt omkostningerne og vilkårene for kreditaftalen er vanskeligt gennemskuelige, samt om der er tale om et sammensat låneprodukt. Der kan samtidig

blive stillet krav om, at udbydere eller formidlere af kreditaftaler, der yder lån til forbrugere og foreninger, skal oplyse låntagere om hvilken kategori, et lån befinder sig, inden låntageren optager lånet.

Til § 12

Til nr. 1 (møntlovens § 4, stk. 1)

Der er alene tale om en sproglig rettelser af den gældende bestemmelse, som manglede et ”er” efter ”medmindre de”.

Til nr. 2 (møntlovens § 4, stk. 2 og 3)

Med forslaget til *stk. 2* foreslås det, at mønter, der enten er væsentligt beskadiget eller slidte, eller som har været udsat for en behandling, som har haft eller med rimelighed kunne forventes at have modificerende virkninger, ikke er lovlige betalingsmidler.

Det følger af bemærkningerne til møntloven, at statens kasser og Danmarks Nationalbank i videst muligt omfang skal modtage beskadigede og slidte mønter. Med denne nye bestemmelse tydeliggøres det, at statens kasser og Nationalbanken ikke er forpligtede til at ombytte mønter, der ikke længere er lovlige betalingsmidler, enten fordi de er meget slidte eller beskadigede, eller fordi de har været udsat for en behandling, der har haft eller med rimelighed kunne forventes at have modificeret mønten.

Det vil være op til en skønmæssig vurdering at afgøre, hvornår mønterne er væsentligt beskadigede eller slidte, således at ombytning kan afvises. Vejledende for vurderingen kan bl.a. være, at mønterne er så slidte eller beskadigede, at de kan være sværere at anvende, f.eks. i møntautomater, og at brugerne vil kunne blive i tvivl om mønternes ægthed.

Mønter der har været udsat for en behandling, som med rimelighed kunne forventes at have modificerende virkninger, skal ses i modsætning til de tilfælde, hvor mønter er blevet uegnede til at være i omløb, fordi de er blevet slidte eller beskadigede ved et uheld, eksempelvis en mønt tabt i en vaskemaskine eller på grund af lang tids cirkulation. I de to sidstnævnte tilfælde kan mønterne fortsat ombyttes, idet bestemmelsen ikke sigter på at ramme private indløserere eller indløserere af ”ønskebrøndsmønter”, der typisk ikke er væsentligt beskadigede. Tilliden til mønt som lovligt betalingsmiddel svækkes således ikke.

Med behandling som har haft eller med rimelighed kunne forventes at have modificerende virkninger tænkes på mønter, der er blevet beskadigede eller forsøgt beskadigede på grund af kemisk eller lignende manipu-

lation. Hermed gives der statens kasser og Danmarks Nationalbank mulighed for at kunne afvise ombytning af mønter, der bl.a. kan tænkes at udgøre en helbredsrisiko for de medarbejdere, der tager imod og viderebehandler de beskadigede mønter. Danmarks Nationalbank fastsætter i dag administrative regler for, hvordan mønter til indløsning skal sorteres og pakkes, og det vil i den forbindelse være naturligt, at der på emballagen, som mønterne indleveres i, stilles krav til oplysning om, hvorvidt mønterne har været udsat for kemisk behandling, og i så fald hvilken.

Med forslaget til *stk. 3* bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til efter behov at fastsætte nærmere bestemmelser om, hvornår en mønt er så slidt eller beskadiget, at den ikke længere bør anses for lovligt betalingsmiddel, eller udfyldende regler om, hvornår der har været tale om en behandling, som har haft eller med rimelighed kunne forventes at have modificerende virkninger.

Der henvises til punkt 2.27.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 13

Til nr. 1 (lov om håndhævelse af udbudsreglerne m.v. § 7, stk. 3)

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med direktiv 2007/66/EF's minimumsklagefrister over EU-udbud.

Det følger af den gældende § 7, stk. 3, at når en ordregiver har fulgt proceduren i lovens § 4, om at ordregiveren agter at indgå kontrakt uden et EU-udbud, skal en klage i forbindelse med ordregiverens beslutning om, at ordregiveren har til hensigt at indgå kontrakt med en bestemt virksomhed, være indgivet til Klagenævnet for Udbud inden 30 kalenderdage regnet fra dagen efter den dag, hvor bekendtgørelsen i henhold til § 4 er blevet offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende.

Direktiv 2007/66/EF foreskriver, at klagefristen for klager over, at ordregiveren i strid med de EU-retlige udbudsregler har indgået kontrakt uden et EU-udbud skal regnes fra dagen efter den dag, hvor ordregiveren har offentliggjort "bekendtgørelse om indgåede kontrakter" i Den Europæiske Unions Tidende.

For at bringe den gældende § 7, stk. 3, i overensstemmelse med direktivets krav, foreslås det, at fristen for klage over, at ordregiveren i strid med udbudsdirektivet eller forsyningsvirksomhedsdirektivet har indgået en kontrakt uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse i Den Europæiske Unions Tidende, skal regnes fra dagen efter den dag, hvor ordregiveren

har offentliggjort en bekendtgørelse i Den Europæiske Unions Tidende om, at denne har indgået en kontrakt. Klagefristen finder kun anvendelse, hvis ordregiveren har fulgt proceduren i lovens § 4.

Der henvises til punkt 2.28.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (lov om håndhævelse af udbudsreglerne m.v. § 7, stk. 5, 1. pkt.)

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslagens § 11, nr. 1, hvorefter klagefristen i § 7, stk. 3, regnes fra dagen efter den dag, hvor ordregiveren har offentliggjort en bekendtgørelse i Den Europæiske Unions Tidende om, at denne har indgået kontrakt. Den foreslåede ændring betyder, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens to-årige klagefrist ligeledes regnes fra dagen efter den dag, hvor denne bekendtgørelse er offentliggjort. Hermed sikres, at klagefristerne beregnes fra samme dato.

Der henvises til punkt 2.28.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 14

Til nr. 1 (lov om finansiel stabilitet)

Det foreslås at erstatte "Fællesskabet" med "Unionen" overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, ændrede Fællesskabet betegnelse til Unionen. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til § 15

Til nr. 1 (lov om en garantifond for skadesforsikrings-selskaber)

Det foreslås at erstatte "Fællesskabet" med "Unionen" overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, ændrede Fællesskabet betegnelse til Unionen. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til § 16

Til nr. 1 (lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet)

Det foreslås at erstatte "Fællesskabet" med "Unionen" overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, ændrede Fællesskabet betegnelse til Unionen. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til § 17

Til nr. 1 (lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

Det foreslås at erstatte ”Fællesskabet” med ”Unionen” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, ændrede Fællesskabet betegnelse til Unionen. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til § 18

Til nr. 1 (lov nr. 579 af 1. juni 2010 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., lov om Danmarks Nationalbank og forskellige andre love § 1, nr. 15)

Det foreslås at § 1, nr. 15, § 10, nr. 4, og § 11, nr. 3, i lov nr. 579 af 1. juni 2010 ophæves. Ophævelsen træder i kraft dagen efter offentliggørelse i Lovtidende. Baggrunden herfor er, at § 71 i lov om finansiel virksomhed, jf. § 1, nr. 15, § 23 b i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. § 10, nr. 4, og § 4 c i lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond, jf. § 11, nr. 3, både nyaffattes ved lov nr. 579 af 1. juni 2010 og nærværende lovforslag, som begge har ikrafttræden den 1. januar 2011. Ved den foreslåede ændring sikres det, at lovændringerne, der foretages ved lov nr. 579 af 1. juni 2010, ophæves inden nærværende lovforslags § 71 i lov om finansiel virksomhed, § 23 b i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension samt § 4 c i lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond, træder i kraft.

Til nr. 2 (lov nr. 579 af 1. juni 2010 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., lov om Danmarks Nationalbank og forskellige andre love § 21, stk. 6)

Der er tale om en korrektion af ikrafttrædelsesbestemmelsen i lov nr. 579 af 1. juni 2010, da henvisningen rettelig skal være til ændringerne af lov om værdipapirhandel m.v. i lovens § 4.

Til § 19

Til nr. 1 (lov nr. 338 af 1. maj 2009 om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om finansiel stabilitet og lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter § 1, nr. 8-10)

Da ændringerne af § 16 i lov om en garantifond for indskydere og investorer fra lov nr. 338 af 1. maj 2009 om ændring af lov om en garantifond for indskydere og

investorer, lov om finansiel stabilitet og lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter foreslås indarbejdet i den nyaffattede § 16, jf. forslagens § 7, nr. 1, ophæves disse ændringer samt den tilhørende ikrafttrædelsesbestemmelse.

Til nr. 2 (lov nr. 338 af 1. maj 2009 om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om finansiel stabilitet og lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter § 4, stk. 3)

Da ændringerne af § 16 i lov om en garantifond for indskydere og investorer fra lov nr. 338 af 1. maj 2009 om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om finansiel stabilitet og lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter foreslås indarbejdet i den nyaffattede § 16, jf. forslagens § 7, nr. 1, ophæves disse ændringer samt den tilhørende ikrafttrædelsesbestemmelse.

Til § 20

Til nr. 1 (lov nr. 718 af 25. juni 2010 om ændring af konkursloven og forskellige andre love)

Det foreslås, at § 22, nr. 3 og 7, i lov nr. 718 af 25. juni 2010 ophæves. Ved lov nr. 718 af 25. juni 2010 indføres betegnelsen ”indledning af rekonstruktionsbehandling” for de tilfælde, hvor der efter gældende ret sker ”anmeldelse af betalingsstandsning” og ”åbning af tvangsakkord”. Loven er vedtaget, men ikrafttrædelsestidspunktet fastsættes af justitsministeren, og loven forventes ikke at være trådt i kraft på tidspunktet for nærværende lovs ikrafttræden den 1. januar 2011. Den nye terminologi anvendes allerede ved nærværende lovforslags §§ 57 og 57 e i lov om værdipapirhandel m.v., hvorfor der ikke er behov for de tilsvarende ændringer af §§ 57, stk. 1, og 57 e i lov nr. 718 af 25. juni 2010.

Til nr. 2 (lov nr. 718 af 25. juni 2010 om ændring af konkursloven og forskellige andre love § 22, nr. 4 og 5)

Det foreslås at ændre henvisningen i § 22, nr. 4 og 5, i lov nr. 718 af 25. juni 2010, således, at den ved lov nr. 718 af 25. juni 2010 anførte ændring foretages i § 57, stk. 5, og ikke i § 57, stk. 4. Baggrunden herfor er, at der ved nærværende lovforslag indsættes et nyt stk. 2 i § 57 i lov om værdipapirhandel m.v.

Til nr. 3 (lov nr. 718 af 25. juni 2010 om ændring af konkursloven og forskellige andre love § 30, nr. 1)

Med den foreslåede ændring af § 30, nr. 1, foretages to ændringer. For det første tilføjes § 1, stk. 4, i lov om

en garantifond for indskydere og investorer til opremsningen. § 1, stk. 4, blev indsat i lov om en garantifond for indskydere og investorer med lov nr. 721 af 25. juni 2010 om ændring af lov om finansiel stabilitet, lov om finansiel virksomhed, lov om en garantifond for indskydere og investorer og lov om påligningen af indkomstskat til staten.

For det andet ændres henvisningen til § 16, stk. 5, til § 16, stk. 6. Det skyldes, at der med nærværende lovforslag foreslås en nyaffattelse af § 16.

Til § 21

Til nr. 1 (lov nr. 67 af 3. februar 2009 om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter § 15, stk. 3)

Forslaget har til formål at indføre en hjemmel til at give den nytiltrådte Forbrugerombudsmand på Færøerne samme beføjelser på det finansielle område på Færøerne, som den danske Forbrugerombudsmand har i Danmark. Det skyldes, at der kun er hjemmel til at sætte en bestemmelse i en dansk lov i kraft ved anordning på Færøerne én gang. På det tidspunkt hvor § 348, stk. 1, og § 348 a i lov om finansiel virksomhed samt § 3, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v., trådte i kraft, var Forbrugerombudsmanden ikke etableret på Færøerne, hvorfor reglerne ikke blev implementeret på Færøerne på daværende tidspunkt. Den foreslåede bestemmelse vil gøre det muligt at udstede kongelige anordninger på Færøerne om Forbrugerombudsmandens beføjelser på det finansielle område.

Til § 22

Til nr. 1 (lov nr. 453 af 10. juni 2003 om lov om finansiel virksomhed § 437, stk. 5)

Forslaget har til formål at indføre en hjemmel til at give den nytiltrådte Forbrugerombudsmand på Færøerne samme beføjelser på det finansielle område på Færøerne, som den danske Forbrugerombudsmand har i Danmark. Det skyldes, at der kun er hjemmel til at sætte en bestemmelse i en dansk lov i kraft ved anordning på Færøerne én gang. På det tidspunkt hvor § 345, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed trådte i kraft, var Forbrugerombudsmanden ikke etableret på Færøerne, hvorfor reglerne ikke blev implementeret på Færøerne på daværende tidspunkt. Den foreslåede bestemmelse vil gøre det muligt at udstede kongelige anordninger på Færøerne om Forbrugerombudsmandens beføjelser på det finansielle område.

Til § 23

Til nr. 1 (lov nr. 1383 af 20. december 2004 om ændring af lov om finansiel virksomhed med flere love § 18, stk. 4)

Forslaget har til formål at indføre en hjemmel til at give den nytiltrådte Forbrugerombudsmand på Færøerne samme beføjelser på det finansielle område på Færøerne, som den danske Forbrugerombudsmand har i Danmark. Det skyldes, at der kun er hjemmel til at sætte en bestemmelse i en dansk lov i kraft ved anordning på Færøerne én gang. På det tidspunkt hvor § 345, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed, som kom ind med lov nr. 453 af 10. juni 2003 og blev ændret ved lov nr. 1383 af 20. december 2004, trådte i kraft, var Forbrugerombudsmanden ikke etableret på Færøerne, hvorfor reglerne ikke blev implementeret på Færøerne på daværende tidspunkt. Den foreslåede bestemmelse vil gøre det muligt at udstede kongelige anordninger på Færøerne om Forbrugerombudsmandens beføjelser på det finansielle område.

Til § 24

Til nr. 1 (lov nr. 491 af 9. juni 2004 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v. med flere love § 6, stk. 5)

Forslaget har til formål at indføre en hjemmel til at give den nytiltrådte Forbrugerombudsmand på Færøerne samme beføjelser på det finansielle område på Færøerne, som den danske Forbrugerombudsmand har i Danmark. Det skyldes, at der kun er hjemmel til at sætte en bestemmelse i en dansk lov i kraft ved anordning på Færøerne én gang. På det tidspunkt hvor § 84, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v. trådte i kraft, var Forbrugerombudsmanden ikke etableret på Færøerne, hvorfor reglerne ikke blev implementeret på Færøerne på daværende tidspunkt. Den foreslåede bestemmelse vil gøre det muligt at udstede kongelige anordninger på Færøerne om Forbrugerombudsmandens beføjelser på det finansielle område.

Til § 25

Til nr. 1 (lov nr. 108 af 7. februar 2007 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v. med flere love § 23, stk. 5)

Forslaget har til formål at skabe en hjemmel til, at afgiftsbestemmelsen i lov om finansiel virksomhed § 360, stk. 2, og § 361, stk. 1, nr. 21, kan træde i kraft i Grønland og på Færøerne. Lovens § 360, stk. 2, og § 361, stk. 1, nr. 21, er indsat i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 108 af 7. februar 2007. Ved lov nr. 392 af 25. maj

2009 er der foretaget en beløbsmæssig ændring i § 361, stk. 1, nr. 21.

Bestemmelserne blev ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning nr. 1531 af 14. december 2007 om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiel virksomhed, da lov nr. 108 af 7. februar 2007 blev sat i kraft, idet der i lovens § 360, stk. 2, henvises til en bestemmelse i hvidvaskloven, som ikke var sat i kraft for Færøerne på daværende tidspunkt. Bestemmelsen i § 16, stk. 4, i hvidvaskloven er gennemført på Grønland og Færøerne med henholdsvis lov nr. 399 af 21. april 2010 for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler og lov nr. 467 fra 17. juni 2008 for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler med senere ændringer.

Til § 26

Til nr. 1 (lov nr. 392 af 25. maj 2009 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love § 16, stk. 5)

Forslaget har til formål at skabe en hjemmel til, at afgiftsbestemmelsen i lov om finansiel virksomhed § 360, stk. 2, og § 361, stk. 1, nr. 21, kan træde i kraft i Grønland og på Færøerne. Lovens § 360, stk. 2, og § 361, stk. 1, nr. 21, er indsat i den danske lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 108 af 7. februar 2007. Nærværende ændring er begrundet i, at der ved lov nr. 392 af 25. maj 2009 er foretaget en beløbsmæssig ændring i § 361, stk. 1, nr. 21.

Til § 27

Det fremgår af *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2011.

Det foreslås i *stk. 2*, at ændringerne i lov om finansiel virksomhed vedrørende ophævelse af reglerne i §§ 129-139, jf. § 1, nr. 7, 10-15, 20, 31, 32, 35, 36, 38-40, 43, 63, 67 og 68, træder i kraft den 1. juli 2010 af hensyn til, at der skal udarbejdes en bekendtgørelse.

Det foreslås med *stk. 3*, at § 18, nr. 2 og §§ 19 og 20 træder i kraft den 31. december 2010. Ikrafttrædelsen sker således på samme tidspunkt, som ændringerne af § 16 i lov om en garantifond for indskydere og investorer foretaget ved lov nr. 338 af 1. maj 2009 om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om finansiel stabilitet og lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter skulle være trådt i kraft.

Det foreslås i *stk. 4*, at § 18, nr. 1, træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende. Baggrunden herfor er, at § 71 i lov om finansiel virksomhed både nyaffattes ved lov nr. 579 af 1. juni 2010 og nærværende lovforslag,

som begge har ikrafttræden den 1. januar 2011. Herved sikres det, at lovændringen, der foretages ved lov nr. 579 af 1. juni 2010, ophæves, inden nærværende lovforslags § 71 træder i kraft.

Der foreslås i *stk. 5*, at ophævelsen af de lovbestemte stemmeretsbegrænsninger først skal træde i kraft den 1. januar 2013. Herved vil de spare- og andelskasser, som måtte ønske at fastholde en regel om stemmeretsbegrænsning, og som ikke på nuværende tidspunkt har en bestemmelse herom i vedtægterne, kunne nå at indrette sig på ophævelsen. Ligeledes kan de spare- og andelskasser, der måtte have en bestemmelse om stemmeretsbegrænsning i vedtægterne, ophæve denne indenfor de 2 år.

Stk. 6 er en overgangsbestemmelse i lov om en garantifond for indskydere og investorer, som indebærer, at klager indgivet i perioden fra den 1. oktober 2010 og frem til ikrafttrædelsen den 1. januar 2011, skal behandles efter reglerne som foreslået i § 4, nr. 3, i dette lovforslag uanset om 4 ugers fristen er overholdt. Dette gælder imidlertid alene, hvis klagen indgives senest 4 uger efter lovens ikrafttræden.

Baggrunden for overgangsbestemmelsen er, at det er et krav i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskydergarantiordningen og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorordningen, at indskyder har klagemulighed mod indskudsgarantiordningen, og at investoren har klagemulighed mod garantiordningen. På baggrund heraf blev bekendtgørelse nr. 720 af 21. juni 2007 om Garantifonden for Indskydere og Investorer udstedt. Det fremgik af bekendtgørelsens § 19, stk. 1, at bl.a. Garantifondens bestyrelses afgørelse om bidragspligt og bidrag, herunder beregning og opkrævning, kunne indbringes for Finanstilsynet inden for en frist af 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen blev meddelt instituttet. Efter stk. 2 kunne Garantifondens afgørelse om indskyderes og investorers krav mod Garantifonden indbringes for Finanstilsynet inden for en frist af 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen blev meddelt indskyderen eller investoren. Bekendtgørelse nr. 720 af 21. juni 2007 havde imidlertid ikke en utvetydig hjemmel i lov om en garantifond for indskydere og investorer og blev ophævet den 1. oktober 2010, da bekendtgørelse nr. 1134 af 29. september 2010 om Garantifonden for indskydere og investorer trådte i kraft. Bekendtgørelse nr. 1134 af 29. september 2010 indeholder ikke en bestemmelse, som modsvarer § 19 i bekendtgørelse nr. 720 af 21. juni 2007. Da klagemuligheden imidlertid er EU-bestemt, og en sikring af eventuelle klager, skal overgangsordningen sikre en opretholdelse af klageadgangen i perioden fra den 1. oktober 2010 og frem til lovens ikrafttræden.

Overgangsbestemmelsen i *stk. 7* fastslår, at det er tidspunktet for, hvornår en overførselsordre er indgået i et system, som foreslået i § 57, *stk. 2*, i værdipapirhandel-sloven, som affattet ved nærværende lovforslags § 3, nr. 9, der er afgørende for, om en overførselsordre er omfattet af lovens udvidede beskyttelse, hvilket særligt har betydning, hvis der er tale om interoperable systemer, jf. § 50, *stk. 4*. Bestemmelsen er direktivbestemt, idet det fremgår af finality-direktivets artikel 10, *stk. 2*, at en overførselsordre, der indgår i et system, inden nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 2009/44/EF træder i kraft, men som afvikles efter dette tidspunkt, anses som en overførselsordre med henblik på dette direktiv.

I lovforslagets § 1, nr. 24, foreslås, at der i § 77 a, *stk. 2*, indsættes en bestemmelse om, at aktieoptioner eller lignende instrumenter højst må udgøre 12,5 pct. af honoraret eller den faste grundløn inklusive pension til henholdsvis bestyrelsen og direktionen i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder. Ligeledes foreslås det i § 1, nr. 24, at der indsættes en bestemmelse i lovens § 77 b, *stk. 2*, hvorefter der ikke må igangsættes nye aktieoptionsprogrammer eller lignende ordninger for bestyrelsen og direktionen i de finansielle virksomheder og holdingvirksomheder, der modtager statsstøtte, herunder statsligt kapitalindskud eller individuel statsgaranti, eller som er ejet af Finansiell Stabilitet A/S. På den baggrund foreslås det i *stk. 8*, at der indføres en overgangsordning, hvorefter de i forslaget til § 77 a, *stk. 2*, nævnte finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder ikke kan indgå nye, forlænge eller forny eksisterende aktieoptionsprogrammer eller lignende ordninger med bestyrelsen og direktionen, der overstiger grænsen på 12,5 pct. af honoraret eller den faste grundløn inklusive pension til henholdsvis bestyrelsen og direktionen. Ligeledes foreslås det, at der indsættes en overgangsordning, hvorefter de finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, der modtager statsstøtte eller tilsagn herom, herunder statsligt kapitalindskud eller individuel statsgaranti, eller som er ejet af Finansiell Stabilitet A/S, ikke må indgå nye, forlænge eller forny eksisterende aktieoptionsprogrammer eller lignende ordninger med bestyrelsen og direktionen. Sidstnævnte krav følger allerede for direktionen i de kreditinstitutter, der har modtaget statsligt kapitalindskud, jf. lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter § 8, *stk. 2*, nr. 7, samt for direktionen i de pengeinstitutter, datterselskaber i Danmark af udenlandske pengeinstitutter samt realkreditinstitutter, der har fået stillet en individuel statsgaranti efter kapitel 4 a i lov om finansiell stabilitet.

Det foreslås i *stk. 9*, at bestemmelserne i lov om finansiell virksomhed §§ 77 c og 77 d, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 25, først får virkning for det enkelte selskab fra den førstkommende generalforsamling (ordinære eller ekstraordinær) eller tilsvarende – eksempelvis repræsentantskabsmøde i en sparekasse – der finder sted efter lovens ikrafttræden den 1. januar 2011.

For så vidt angår kravet i forslaget til § 77 c om, at større finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal nedsætte et aflønningsudvalg, betyder bestemmelsen i *stk. 3*, at disse virksomheders bestyrelser får et vist tidsrum til at indrette sig på kravet, samt tage stilling til aflønningsudvalgets nærmere opgaver.

I forhold til kravet i § 77 d om, at virksomhedens øverste organ skal godkende virksomhedens lønpolitik, betyder forslaget til *stk. 3*, at dette krav også først gælder fra det tidspunkt, hvor virksomhedens øverste organ afholder samling – oftest generalforsamlingen. Kravet om, at virksomhederne skal have en lønpolitik træder imidlertid i kraft allerede 1. januar 2011. Virksomhederne skal fra denne dato have en lønpolitik, der er i overensstemmelse med kravene i lovens § 71, *stk. 1*, nr. 9. Det er dog i perioden indtil den førstkommende generalforsamling i virksomheden ikke en gyldighedsbetingelse, at den af bestyrelsen udarbejdede lønpolitik er godkendt af virksomhedens øverste organ. Virksomheden kan således godt i perioden fra den 1. januar 2011 indtil førstkommende generalforsamling indgå aftaler om variabel løn på baggrund af den bestyrelsesgodkendte lønpolitik. Efter den pågældende virksomheds førstkommende generalforsamling eller tilsvarende (for sparekasser repræsentantskabsmødet) er det dog en betingelse for, at virksomheden kan indgå aftaler om variabel løn med bestyrelsen og direktionen, at virksomhedens øverste organ har godkendt lønpolitikken.

Ved lov nr. 718 af 25. juni 2010 indføres nye betegnelser for anmeldelse af betalingsstandsning og åbning af tvangsakkord. Dette betegnes herefter som indledning af rekonstruktionsbehandling. Loven er vedtaget, men ikrafttrædelsestidspunktet fastsættes af justitsministeren, og loven forventes ikke at være trådt i kraft på tidspunktet for nærværende lovs ikrafttræden den 1. januar 2011. Den nye terminologi anvendes ved nærværende lovforslags §§ 57 og 57 e i lov om værdipapirhandel m.v., hvorfor der i *stk. 10* foreslås indsat en overgangsordning, som fastslår, at indtil lov nr. 718 træder i kraft sidestilles anmeldelse af betalingsstandsning og åbning af tvangsakkord med indledning af rekonstruktionsbehandling.

Det foreslås med *stk. 11*, at der indsættes en overgangsregel for de andelskasser, der eksisterer i dag,

således at de kan fortsætte med at anses for at være andelselskaber, såfremt de i vedtægterne bibeholder, at hver andelshaver kun har én stemme. Andelskasser, som vælger at ophæve stemmeretsbegrænsningen, er stadig andelskasser, så længe de driver pengeinstitutvirksomhed.

Til § 28

Bestemmelsen vedrører lovforslagets territoriale afgrænsning. Det foreslås i stk. 1, at loven som udgangspunkt – dog på nær §§ 12, 14, 17 og § 19, nr. 2 – ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2 indebærer for det første, at ændringerne til lov om realkreditlån og realkreditobligationer ikke gælder for Færøerne. Dette skyldes, at realkreditområdet er et særanliggende for Færøerne, og at ændringerne derfor ikke kan sættes i kraft for Færøerne. Derimod gælder lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. direkte for Grønland, og det gør det foreslåede ændringer vedrørende loven dermed også.

Det foreslås i *stk. 3*, at lov om finansiel virksomhed, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, lov om værdipapirhandel m.v., lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, de anførte ændringer i lov nr. 579 af 1. juni 2010 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., lov om Danmarks Nationalbank og forskellige andre love, den anførte ændring af lov nr. 338 af 1. maj 2009 om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om finansiel stabilitet og lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter, lov nr. 718 af 25. juni 2010 om ændring af konkursloven og forskellige andre love, lov nr. 67 af 3. februar 2009 om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter, lov nr. 453 af 10. juni 2003 om lov om finansiel virksomhed, lov nr. 1383 af 20. december 2004 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, lov om mærkning og skiltning

med pris m.v. med flere love, lov nr. 491 af 9. juni 2004 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven) med flere love, lov nr. 108 af 7. februar 2007 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om aktieselskaber, årsregnskabsloven, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om forsikringsformidling og forskellige andre love samt lov nr. 392 af 25. maj 2009 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger.

Det foreslås i *stk. 4*, at lov om finansiel virksomhed, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, lov om værdipapirhandel m.v., lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., lov om forsikringsformidling, lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om arbejdsskadesikring, lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, de anførte ændringer i lov nr. 579 af 1. juni 2010 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., lov om Danmarks Nationalbank og forskellige andre love, den anførte ændring af lov nr. 338 af 1. maj 2009 om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om finansiel stabilitet og lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter, lov nr. 718 af 25. juni 2010 om ændring af konkursloven og forskellige andre love, lov nr. 108 af 7. februar 2007 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om aktieselskaber, årsregnskabsloven, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om forsikringsformidling og forskellige andre love samt lov nr. 392 af 25. maj 2009 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1125 af 23. september 2010,
som senest ændret ved § 2 i lov nr. 512 af 17.
juni 2008, § 1 i lov nr. 579 af 1. juni 2010 og
§ 23 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages
følgende ændringer:

1. Lovens *fodnote* affattes således:

Loven indeholder bestemmelser, der gennem-
fører Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli
1973 (1. skadeforsikringsdirektiv), (EF-Tidende
1973 nr. L 228, s. 3), Rådets direktiv 76/580/EØF
af 29. juni 1976 (ændring af 1. skadeforsikrings-
direktiv), (EF-Tidende 1976 nr. L 189, s. 13) dele
af Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli
1978 (4. selskabsdirektiv), (EF-Tidende 1978 nr.
L 222, s. 11), dele af Rådets syvende direktiv
83/349/EØF af 13. juni 1983 (7. selskabsdirektiv),
(EF-Tidende 1983 nr. L 193, s. 1), dele af Rådets
ottende direktiv 84/253/EØF af 10. april 1984 (8.
selskabsdirektiv), (EF-Tidende 1984 nr. L 126, s.
20), Rådets direktiv 84/641/EØF af 10. december
1984 (ændring af 1. skadeforsikringsdirektiv),
(EF-Tidende 1985 nr. L 339, s. 21), dele af Rådets
direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985
(UCITS-direktivet), (EF-Tidende 1986 nr. L 375,
s. 3), Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december
1986 (bankregnskabsdirektivet), (EF-Tidende
1987 nr. L 372, s. 1), Rådets andet direktiv 88/357/
EØF af 22. juni 1988 (2. skadeforsikringsdirek-
tiv), (EF-Tidende 1988 nr. L 172, s. 1), Rådets
direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 (offent-
liggørelse af årsregnskabsdokumenter for filialer
fra ikke-medlemslande), (EF-Tidende 1989 nr. L
44, s. 40), dele af Rådets direktiv 90/618/EØF af
8. november 1990 (ændring af 1. og 2. skadefor-
sikringsdirektiv), (EF-Tidende 1990 nr. L 330, s.
44), Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december
1991 (forsikringsregnskabsdirektivet), (EF-Ti-
dende 1991 nr. L 374, s. 7), Rådets direktiv 92/49/
EØF af 18. juni 1992 (3. skadeforsikringsdirek-
tiv), (EF-Tidende 1992 nr. L 228, s. 1), Europa-
Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF af 29.
juni 1995, (BCCI-direktivet), (EF-Tidende 1995
nr. L 168, s. 7), Europa-Parlamentets og Rådets

»Loven indeholder bestemmelser, der gennem-
fører Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli
1973 (1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende
1973, nr. L 228, side 3, Rådets direktiv 76/580/
EØF af 29. juni 1976 (ændring af 1. skadeforsik-
ringsdirektiv), EF-Tidende 1976, nr. L 189, side
13, dele af Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af
25. juli 1978 (4. selskabsdirektiv), EF-Tidende
1978, nr. L 222, side 11, dele af Rådets syvende
direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 (7. selska-
bsdirektiv), EF-Tidende 1983, nr. L 193, side 1,
dele af Rådets ottende direktiv 84/253/EØF af 10.
april 1984 (8. selskabsdirektiv), EF-Tidende
1984, nr. L 126, side 20, Rådets direktiv 84/641/
EØF af 10. december 1984 (ændring af 1. skade-
forsikringsdirektiv), EF-Tidende 1985, nr. L 339,
side 21, dele af Rådets direktiv 85/611/EØF af 20.
december 1985 (UCITS-direktivet), EF-Tidende
1986, nr. L 375, side 3, Rådets direktiv 86/635/
EØF af 8. december 1986 (bankregnskabsdirek-
tivet), EF-Tidende 1987, nr. L 372, side 1, Rådets
andet direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988 (2.
skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1988, nr.
L 172, side 1, Rådets direktiv 89/117/EØF af 13.
februar 1989 (offentliggørelse af årsregnskabsdo-
kumenter for filialer fra ikke-medlemslande), EF-
Tidende 1989, nr. L 44, side 40, dele af Rådets
direktiv 90/618/EØF af 8. november 1990 (æn-
dring af 1. og 2. skadeforsikringsdirektiv), EF-
Tidende 1990, nr. L 330, side 44, Rådets direktiv
91/674/EØF af 19. december 1991 (forsikrings-
regnskabsdirektivet), EF-Tidende 1991, nr. L
374, side 7, Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni
1992 (3. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende
1992, nr. L 228, side 1, Europa-Parlamentets og
Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995 (BCCI-
direktivet), EF-Tidende 1995, nr. L 168, side 7,

direktiv 98/31/EF af 22. juni 1998 (ændring af kapitalkravsdirektivet), (EF-Tidende 1998 nr. L 204, s. 13), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/33/EF af 22. juni 1998, (EF-Tidende 1998 nr. L 204, s. 29), Rådets direktiv 98/49/EF af 29. juni 1998, (EF-tidende 1998 nr. L 209, s. 46), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 (forsikringsgruppedirektivet), (EF-Tidende 1998 nr. L 330, s. 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (4. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), (EF-Tidende 2000 nr. L 181, s. 65), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/46/EF af 18. september 2000 (e-penge), (EF-Tidende 2000 nr. L 275, s. 39), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF af 7. november 2000 (udveksling af oplysninger), (EF-Tidende 2000 nr. L 290, s. 27), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/17/EF af 19. marts 2001 (likvidationsdirektivet for forsikring), (EF-Tidende 2001 nr. L 110, s. 28), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 (likvidationsdirektivet for kreditinstitutter), (EF-Tidende 2001 nr. L 125, s. 15), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/107/EF af 21. januar 2002 (tjenesteyderdirektivet), (EF-Tidende 2002 nr. L 41, s. 20), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 (solvens 1-direktivet), (EF-Tidende 2002 nr. L 77, s. 17) og direktiverne 79/267, 90/619, 92/96 og 2002/12, der nu er sammenskrevet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 (livsforsikringsdirektivet), (EF-Tidende 2002 nr. L 345, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 (konglomeratdirektivet), (EF-Tidende 2003 nr. L 35, s. 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 (direktiv om forsikringsformidling), (EF-Tidende 2003 nr. L 9, s. 3), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (MiFID-direktivet), (EU-Tidende 2004 nr. L 145, s. 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), (EU-Tidende 2005 nr. L 149, s. 14), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF samt

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/31/EF af 22. juni 1998 (ændring af kapitalkravsdirektivet), EF-Tidende 1998, nr. L 204, side 13, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/33/EF af 22. juni 1998, EF-Tidende 1998, nr. L 204, side 29, Rådets direktiv 98/49/EF af 29. juni 1998, EF-tidende 1998, nr. L 209, side 46, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 (forsikringsgruppedirektivet), EF-Tidende 1998, nr. L 330, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (4. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF af 7. november 2000 (udveksling af oplysninger), EF-Tidende 2000, nr. L 290, side 27, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/17/EF af 19. marts 2001 (likvidationsdirektivet for forsikring), EF-Tidende 2001, nr. L 110, side 28, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 (likvidationsdirektivet for kreditinstitutter), EF-Tidende 2001, nr. L 125, side 15, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/107/EF af 21. januar 2002 (tjenesteyderdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 41, side 20, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 (solvens 1-direktivet), EF-Tidende 2002, nr. L 77, side 17 og direktiverne 79/267, 90/619, 92/96 og 2002/12, der nu er sammenskrevet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 (livsforsikringsdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 345, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 (konglomeratdirektivet), EF-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 (direktiv om forsikringsformidling), EF-Tidende 2003, nr. L 9, side 3, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (MiFID-direktivet), EU-Tidende 2004, nr. L 145, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), EU-Tidende 2005, nr. L 149, side 14, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF samt direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF (genforsikringsdirektivet), EU-Tidende 2005, nr. L 323, side 1,

direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF (genforsikringsdirektivet), (EU-Tidende 2005 nr. L 323, s. 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister (udsættelsesdirektivet), (EU-Tidende 2006 nr. L 114, s. 60), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning) (kreditinstitutdirektivet), (EU-Tidende 2006 nr. L 177, s. 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (omarbejdning) (kapitalkravsdirektivet), (EU-Tidende 2006 nr. L 177, s. 201), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF, hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (kapitalandelsdirektivet), (EU-Tidende 2007 nr. L 247, s. 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (betalingstjenestedirektivet), (EU-Tidende 2007 nr. L 319, s. 1) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring (CRD II), (EU-Tidende 2009 nr. L 302, s. 97).

dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister (udsættelsesdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning) (kreditinstitutdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 177, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (omarbejdning) (kapitalkravsdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 177, side 201, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF, hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (kapitalandelsdirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 247, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (betalingstjenestedirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 319, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring (CRD II), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 97 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker.«

2. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen« og »fællesskabsretlige« til: »EU-retlige«.

§ 1, stk. 1 ---

Stk. 2. For finansielle holdingvirksomheder finder § 43, stk. 1, kapitel 7, § 64, stk. 5, § 117, § 124, stk. 2, nr. 1, § 125, stk. 2, nr. 1, kapitel 13, §§ 344-348 og 357, § 361, stk. 1, nr. 5, og

3. I § 1, stk. 2, ændres »64, stk. 5« til: »64, stk. 4, § 71, stk. 1, nr. 9, §§ 77 a-77 d.«.

stk. 2, § 368, stk. 2, og 3, stk. 4, nr. 1, og stk. 5, og §§ 369 og 370 anvendelse.

§ 1, stk. 3 ---

Stk. 4. For filialer her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 30, 32, 34-36, 43, 44, 47, 48, 50-60, 344 og 345, § 347, stk. 1, 2, 4 og 6, samt §§ 348, 354 a, 360, 363 a, 368-370, 373 og 374 anvendelse. For filialer her i landet af kreditinstitutter finder § 152 a, stk. 2, 2. pkt., og § 347 a endvidere anvendelse. For filialer her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, og som udfører sådan aktivitet her i landet, finder §§ 30, 32 og 43, § 72, stk. 2, nr. 5, §§ 344 og 345, § 347, stk. 1, 2, 4 og 6, samt §§ 348 og 354 a anvendelse.

4.I § 1, stk. 4, 1. pkt., ændres », 373 og 374« til: »og §§ 373-374«.

§ 1, stk. 5-8 ---

Stk. 9. For tilsluttede andelskasser finder §§ 5 og 6, § 7, stk. 1-6, § 12, § 15, stk. 2 og 4, §§ 16, 17, 24-26, 43, 45-48, 50-52, 64-67, 69, 73, 74, 76-80, 85-88 og 92, § 151, stk. 2, §§ 176 og 177, § 178, stk. 1, §§ 183-198, § 199, stk. 2-4, 8 og 11, §§ 203 og 204, § 231, stk. 1, og §§ 232, 235 og 241-244, 344-357 og 372, jf. §§ 373 og 374, anvendelse.

5.I § 1, stk. 9, ændres »373 og 374« til: »373-374«.

§ 1, stk. 10-14 ---

Stk. 15. Bestemmelser om bestyrelsen eller medlemmer heraf og bestemmelser om ledelsen i § 14, stk. 1, nr. 2, §§ 64, 65, 73-75, 80, 110 og 117, § 124, stk. 1 og 4, § 125, stk. 1 og 7, § 179, nr. 2, § 180, nr. 2, §§ 184, 185 og 233, § 289, stk. 1, § 299, § 317, stk. 3, § 346, stk. 2 og 3, § 349, stk. 2, nr. 2, § 351, § 355, stk. 2, nr. 9, og stk. 3, og §§ 356, 373 og 374 finder i SE-selskaber med et tostrengt ledelsessystem ud over ledelsesorganet og medlemmerne heraf også anvendelse på tilsyns-

6.I § 1, stk. 15, ændres », 373 og 374« til: »og 373-374«.

organet eller medlemmer heraf med de fornødne tilpasninger.

Stk. 16. For operatører af regulerede markeder hjemmehørende her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der har tilladelse efter denne lov til at drive multilaterale handelsfaciliteter, jf. § 5, stk. 1, nr. 20, finder § 9, stk. 9, § 14, stk. 1, nr. 1, 3-6 og 8, og stk. 2-5, § 39, stk. 6, kapitel 7, §§ 70-72, kapitel 9, § 125, stk. 1, stk. 2, nr. 1 og 2, stk. 5 og 7-9, §§ 127-129, § 131, stk. 1-3 og 5, § 132, § 135, stk. 1 og 2, §§ 136 og 139, § 142, stk. 1, § 143, § 204, stk. 1, § 223, § 224, stk. 6, § 226, stk. 5, §§ 344-352 og 355, § 361, stk. 1, nr. 18, §§ 368-371, § 372, stk. 1, § 373 og bilag 4, afsnit A, nr. 8, anvendelse med de afvigelser, som forholdet nødvendiggør. For operatører af regulerede markeder hjemmehørende i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, som driver multilaterale handelsfaciliteter fra dette land, finder § 31, stk. 11, og § 32 anvendelse. For operatører af regulerede markeder hjemmehørende i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, som driver multilaterale handelsfaciliteter fra dette land, finder § 32 anvendelse.

§ 5, stk. 1, nr. 1-9 ---

10) Finansiell holdingvirksomhed:

a) En modervirksomhed, der ikke er en finansiell virksomhed, i en koncern, hvor mindst én af dattervirksomhederne i koncernen er en finansiell virksomhed, og hvor mindst 40 pct. af den samlede balancesum for koncernen og modervirksomhedens associerede virksomheder vedrører den finansielle sektor, jf. dog stk. 8, eller

b) en modervirksomhed, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsagelig består i at eje kapitalandele i dattervirksomheder, der er finansielle virksomheder eller finansieringsin-

7.I § 1, stk. 16, 1. pkt., ændres »§§ 127-129, § 131, stk. 1-3 og 5, § 132, § 135, stk. 1 og 2, § 136, § 139« til: »§§ 127 og 128«.

8.I § 1, stk. 16, 1. pkt., ændres »§ 373« til: »§§ 373-374«.

9.I § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, ændres »stk. 8« til: »stk. 7«.

stitutter, og hvor mindst én dattervirksomhed er en finansiel virksomhed.

§ 5, stk. 2-5 ---

Stk. 6. I denne lov forstås:

- 1) Solvenskrav, minimumskapitalkrav og solvensbehov i overensstemmelse med §§ 124, 125 og 126.
- 2) Kapitalkrav i overensstemmelse med § 127.
- 3) Basiskapital i overensstemmelse med § 128.
- 4) Kernekapital i overensstemmelse med §§ 129-131.
- 5) Supplerende kapital i overensstemmelse med § 135.
- 6) Hybrid kernekapital i overensstemmelse med § 132.
- 7) Ansvarlig lånekapital i overensstemmelse med § 136.
- 8) Særlige bonushensættelser i overensstemmelse med §§ 134 og 138.
- 9) Medlemskonti i overensstemmelse med § 133.
- 10) Risikovægtede poster i overensstemmelse med § 142.

§ 7, stk. 1 ---

Stk. 2. Pengeinstitutter kan få tilladelse efter § 9, stk. 1, til at udføre de i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 8, nævnte aktiviteter.

§ 8, stk. 1 ---

Stk. 2. Realkreditinstitutter kan få tilladelse efter § 9, stk. 1, til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1, for så vidt angår realkreditobligationer, særligt dækkede obligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og heraf afledte instrumenter.

§ 12. Banker, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber skal være aktieselskaber. Andelskasser skal være andelsselskaber, jf. dog § 207. Sparekasser skal være selvejende institutioner, jf. dog § 207. Forsikringsselskaber skal være aktieselskaber, gensidige selskaber eller tværgående pensionskasser. Captive-

10.I § 5, *stk. 6, nr. 4*, ændres »§§ 129-131« til: »§ 128«.

11.I § 5, *stk. 6, nr. 5*, ændres »135« til: »128«.

12.I § 5, *stk. 6, nr. 6*, ændres »132« til: »128«.

13.I § 5, *stk. 6, nr. 7*, ændres »136« til: »128«.

14.I § 5, *stk. 6, nr. 8*, ændres »§§ 134 og 138« til: »§ 128«.

15.I § 5, *stk. 6, nr. 9*, ændres »133« til: »128«.

16.I § 7, *stk. 2*, indsættes efter »2, 4«: », 5«.

17.I § 8, *stk. 2*, indsættes efter »instrumenter«: »samt i bilag 4, afsnit A, nr. 5, når investeringsrådgivningen sker i tilknytning til og som forudsætning for udførelse af kunders optagelse, indfrielse eller omlægning af et lån med pant i fast ejendom«.

18. § 12, *stk. 1, 2. pkt.*, ophæves.

genforsikringsselskaber skal være aktieselskaber.

§ 43, stk. 1-2 ---

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om pris- og risikoplysninger for finansielle ydelser.

§ 45. Såfremt hybrid kernekapital, jf. § 132, eller ansvarlig lånekapital udstedes i form af massegældsbreve, skal den finansielle virksomhed benævne disse kapitalbeviser.

§ 46. Ved et pengeinstituts, realkreditinstituts eller forsikringsselskabs tegning af kapitalindskud omfattet af § 132 og § 136, stk. 1, må virksomheden ikke samtidig tilbyde lånefinansiering til køb af kapitalindskud.

§ 46 a. Pengeinstitutter må ikke tilbyde detailkunder eller professionelle kunder lånefinansiering i forbindelse med salg af ansvarlig kapital i form af aktier eller garantbeviser i det pågældende institut. Uanset 1. pkt. må pengeinstitutter dog tilbyde lånefinansiering til pengeinstituttets ansattes køb af medarbejderaktier som led i en medarbejderaktieordning.

§ 71. En finansiel virksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder

19. § 43, stk. 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 3.* Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler om pris- og risikoplysninger for finansielle ydelser.

Stk. 4. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler om kompetencekrav til finansielle rådgivere.«

20. I § 45 ændres »132« til: »128, stk. 2«.

21. § 46 affattes således:

»**§ 46.** Ved et pengeinstituts, realkreditinstituts eller forsikringsselskabs tegning af kapitalindskud omfattet af reglerne om hybrid kernekapital og reglerne om ansvarlig lånekapital må virksomheden ikke samtidig lånefinansiere detailkunders og professionelle kunders køb af kapitalindskuddet eller dele heraf.

Stk. 2. Forbuddet mod lånefinansiering som nævnt i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for pengeinstitutterts tegning og salg af aktier, andels- eller garantbeviser i det pågældende institut. Uanset 1. pkt. må pengeinstitutter lånefinansiere pengeinstituttets ansattes køb af medarbejderaktier som led i en medarbejderaktieordning.«

22. § 46 a ophæves.

23. § 71 affattes således:

»**§ 71.** En finansiel virksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder

1) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling,

2) en god administrativ og regnskabsmæssig praksis,

3) skriftlige forretningsgange for alle de væsentlige aktivitetsområder,

4) effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for,

5) de ressourcer, der er nødvendige for den rette gennemførelse af dens virksomhed, og hensigtsmæssig anvendelse af disse,

6) procedurer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter,

7) fyldestgørende interne kontrolprocedurer og

8) betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, en finansiell virksomhed skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. stk. 1.

§ 77 a. Ved aflønning af direktionsmedlemmer i finansielle virksomheder må variable løndele højst udgøre 50 pct. af den faste grundløn inklusive pension.

Stk. 2. Ved variable løndele forstås aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder f.eks. bonusordninger, resultatkontrakter og andre lignende ordninger.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1 og 2 nævnte forhold.

1) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling,

2) en god administrativ og regnskabsmæssig praksis,

3) skriftlige forretningsgange for alle de væsentlige aktivitetsområder,

4) effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for,

5) de ressourcer, der er nødvendige for den rette gennemførelse af dens virksomhed, og hensigtsmæssig anvendelse af disse,

6) procedurer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter,

7) fyldestgørende interne kontrolprocedurer,

8) betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området og

9) en lønpolitik og -praksis, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en finansiell virksomhed og finansielle holdingvirksomheder skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. stk. 1.

Stk. 3. Stk. 1, nr. 9, finder tilsvarende anvendelse på finansielle holdingvirksomheder.«

24. §§ 77 a og 77 b affattes således:

»**§ 77 a.** Ved finansielle virksomheders og finansielle holdingvirksomheders aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, skal virksomheden sikre sig, at følgende er opfyldt:

1) De variable løndele til et medlem af bestyrelsen eller direktionen må højst udgøre 50 pct. af henholdsvis honoraret og den faste grundløn inklusive pension, jf. dog § 77 b, stk. 1.

2) Der fastsættes et passende loft for variable løndele for andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

3) Mindst 50 pct. af en variabel løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, på tidspunktet for beregningen heraf skal bestå af aktier eller aktiebaserede instrumenter i virksomheden eller dennes modervirksomhed, der ejer virksomheden fuldt ud, eller af instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed, herunder hybrid kernekapital i virksomheden, der opfylder kravene i § 129, stk. 2, jf. dog stk. 2. For forsikringsselskaber kan mindst 50 pct. af den variable løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, bestå af efterstillet gæld i forsikringsselskabet.

4) Virksomhedens udbetaling af mindst 40 pct. af en variabel løndel, ved større beløb mindst 60 pct., sker over en periode på mindst tre år, med påbegyndelse et år efter beregningstidspunktet, dog for bestyrelsen og direktionen mindst fire år, med en ligelig fordeling over årene eller med en voksende andel i slutningen af perioden.

5) Virksomheden kan undlade at udbetale en variabel løndel helt eller delvist, såfremt virksomheden på tidspunktet for udbetaling af den variable løndel ikke overholder kapitalkravet i § 127 eller solvenskravet i § 170, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko herfor.

6) Virksomheden ikke udbetaler variabel løn til bestyrelsen og direktionen, såfremt virksomheden i den periode, som aftalen om den variable løn vedrører og indtil tidspunktet for beregningen heraf, får en frist fra Finanstilsynet efter § 225, stk. 1 eller 3, om opfyldelse af solvenskravet, eller Finanstilsynet i medfør af § 248, stk. 1, kræver, at virksomheden udarbejder en plan for genoprettelse af virksomhedens økonomiske stilling.

Stk. 2. For bestyrelsen og direktionen i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder må aktieoptioner eller lignende instrumenter højst udgøre 12,5 pct. af henholdsvis honoraret og den faste grundløn

inklusive pension på tidspunktet for beregningen heraf.

Stk. 3. Den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed skal sikre sig, at aktier og instrumenter m.v., der overdrages til bestyrelsen, direktionen eller andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, som en del af den variable løn, som er nævnt i stk. 1, nr. 3, ikke må afhændes af disse personer i en passende periode, samt at disse personer ikke må foretage en afdækning af den risiko, der knytter sig til disse aktier og instrumenter m.v.

Stk. 4. Den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed skal sikre sig, at udbetaling af den efter stk. 1, nr. 4, udskudte variable løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, er betinget af, at de kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable løndel, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet samt betinget af, at virksomhedens økonomiske situation ikke er væsentligt forringet i forhold til tidspunktet for beregningen af den variable løndel.

Stk. 5. Den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed skal sikre sig, at bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, og som modtager variabel løn, skal tilbagebetale den variable løn helt eller delvist, hvis den variable løn er udbetalt på grundlag af oplysninger om resultater, som kan dokumenteres at være fejlagtige, og at modtageren er i ond tro.

Stk. 6. Den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed skal sikre sig, at såfremt bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, tildeles en pensionsydelse, som helt eller delvist kan sidestilles med variable lønde, jf. stk. 7, skal virksomheden, hvis modtageren forlader virksomheden inden pensionstidspunktet, beholde denne del af pensionsydelsen i fem år i form af instrumenter som nævnt i stk. 1, nr. 3. Stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse på

de i 1. pkt. nævnte tilfælde. Hvis modtageren er medlem af bestyrelsen eller ansat i virksomheden ved pensionsalderen, skal virksomheden udbetale den variable del af pensionsydelsen til modtageren i form af de i stk. 1, nr. 3, nævnte instrumenter uden mulighed for afhændelse eller udnyttelse i en periode på fem år. Stk. 5 finder tilsvarende anvendelse på de i 3. pkt. nævnte tilfælde.

Stk. 7. Ved variable løndele forstås aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter og andre lignende ordninger. En variabel løndel, der er resultatafhængig, skal fastsættes på grundlag af en vurdering af den pågældende modtagers resultater, resultaterne i dennes afdeling og virksomhedens resultater.

Stk. 8. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1-7 nævnte forhold.

Stk. 9. Stk. 1-7 finder alene anvendelse på ansættelsesforhold, der ikke er omfattet af kollektive overenskomster. Stk. 1-7 finder kun anvendelse på aftaler om variable løndele for personer i ansættelsesforhold, der er omfattet af en kollektiv overenskomst, hvis aftalen om variabel løn ikke er fastsat i overenskomsten.

§ 77 b. I finansielle virksomheder skal formanden for bestyrelsen i sin beretning for virksomhedens øverste organ redegøre for aflønningen af virksomhedens direktion. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om aflønningen i det foregående regnskabsår og om den forventede aflønning i indeværende og kommende regnskabsår.

§ 77 b. For finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, der modtager statsstøtte eller har fået tilsagn om statsstøtte, herunder statsligt kapitalindskud, jf. lov om statsligt kapitalindskud, eller individuel statsgaranti, jf. kapitel 4 a i lov om finansiell stabilitet, eller datterselskaber af Finansiell Stabilitet A/S, udgør den procentsats der er nævnt i § 77 a, stk. 1, nr. 1, 20 pct.

Stk. 2. Der må ikke igangsættes nye aktieoptionsprogrammer eller lignende ordninger for bestyrelsen og direktionen i de i stk. 1 nævnte virksomheder.

Stk. 3. De i stk. 1 nævnte virksomheder skal i deres lønpolitik fastsætte en nærmere angivet grænse, set i forhold til virksomhedens indtjening, for den samlede tildeling af variabel løn til bestyrelsen, direktionen og andre

ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.«

25.Efter § 77 b indsættes:

»§ 77 c.Finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de to seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et aflønningsudvalg, jf. dog stk. 2.

*Stk. 2.*I koncerner med flere virksomheder, som i medfør af stk. 1 har pligt til at nedsætte et aflønningsudvalg, kan der dog nedsættes et fælles aflønningsudvalg for disse virksomheder i koncernen eller en del heraf. Aflønningsudvalget skal organisatorisk placeres i en virksomhed under tilsyn af Finanstilsynet, bortset fra i en finansiell holdingvirksomhed, og skal nedsættes i en virksomhed, der er modervirksomhed for de øvrige virksomheder, som udvalget er nedsat for.

*Stk. 3.*Formanden samt medlemmerne af aflønningsudvalget skal være medlem af bestyrelsen i den virksomhed, som nedsætter aflønningsudvalget, eller af bestyrelser i virksomheder, der i medfør af stk. 2 har et fælles aflønningsudvalg. Aflønningsudvalget skal sammensættes således, at medlemmerne er i stand til at foretage en kvalificeret og uafhængig vurdering af, om virksomhedens aflønning, herunder lønpolitik og tilhørende forretningsgange, er i overensstemmelse med § 71, stk. 1, nr. 9, og §§ 77 a og 77 b.

*Stk. 4.*Aflønningsudvalget skal forestå det forberedende arbejde for bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom, som kan have indflydelse på virksomhedens risikostyring. Udvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning. Udvalget skal i det forberedende arbejde varetage virksomhedens langsigtede interesser, herunder også i forhold til aktionærer og andre investorer.

§ 77d.Inden en finansiell virksomhed eller finansiell holdingvirksomhed indgår en aftale om variabel løn eller fratrædelsesgodtgørelse

med et medlem af virksomhedens bestyrelse eller direktion, skal virksomhedens øverste organ have godkendt virksomhedens lønpolitik, jf. § 71, stk. 1, nr. 9, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn samt retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser.

Stk. 2. I en finansiel virksomhed eller finansiel holdingvirksomhed skal formanden for bestyrelsen i sin beretning for virksomhedens øverste organ redegøre for aflønningen af virksomhedens bestyrelse og direktion. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om aflønningen i det foregående regnskabsår og om den forventede aflønning i indeværende og det kommende regnskabsår.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter regler for de finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om deres aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.«

§ 81. Repræsentantskabet er sparekassens øverste myndighed.

Stk. 2. Repræsentantskabet skal have mindst 21 medlemmer. Repræsentanterne vælges for en periode på 4 år. Såfremt repræsentantskabet ved afgang bliver mindre end 21 medlemmer, skal suppleringsvalg finde sted.

Stk. 3. Stemmeberettigede ved valg af repræsentanter er sparekassens indskydere og garantere. Hver indskyder kan kun afgive 1 stemme. En garant har 1 stemme for hver 1.000 kr. indbetalt garantikapital, dog højst 20 stemmer. Regler om valgordningen, om stemmeret og om gennemførelse af valg skal fremgå af vedtægterne.

Stk. 4. De indskydere og garantere, der afgiver stemme ved valg til repræsentantskabet, vælger så stor en del af dette, som svarer til forholdet mellem det afgivne antal stemmer og det samlede antal stemmer, der tilkommer sparekassens indskydere og garantere, dog mindst 1/3 af repræsentanterne. De øvrige medlemmer vælges alene af de stemmeberettigede garantere og i sparekasser uden stemmeberettigede garantere af det afgående re-

26.I § 81, stk. 3, 3. pkt., og § 81, stk. 5, 2. pkt., udgår: », dog højst 20 stemmer«.

præsentskab. Det bør tilstræbes, at repræsentskabet sammensættes alsidigt såvel i geografisk som i erhvervsmæssig henseende.

Stk. 5. Såfremt enhver indskyder i sparekassen har ret til at indtræde som garant og antallet af stemmer, der kan afgives af garant, er mindst 1.000, kan det, uanset bestemmelserne i stk. 3 og 4, i sparekassens vedtægter fastsættes, at repræsentskabet alene vælges af garanterne. En garant har 1 stemme for hver 1.000 kr. indbetalt garantikapital, dog højst 20 stemmer.

27.I § 81 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Til beslutning om vedtægtsændring kræves, at mindst 2/3 af sparekassens repræsenter er til stede på repræsentskabsmødet, og at mindst 2/3 af de fremmødte repræsenter stemmer herfor.«

§ 85. Generalforsamlingen er andelskassens øverste myndighed og udgøres af andelskassens andelshavere.

Stk. 2. Enhver andelshaver har ret til at møde på generalforsamlingen og tage ordet dér. Hver andelshaver har 1 stemme.

28. § 85, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

§ 88. Selskabslovens § 80, stk. 1-4, §§ 81, 87 og 88, § 89, stk. 1 og 3, § 90, stk. 1 og 2, §§ 91 og 93, § 94, stk. 1, § 96, stk. 2, § 97, stk. 3, §§ 101, 102, 105, 108 og 109, § 111, stk. 1, nr. 1, og stk. 2 og 4, §§ 112-115, § 117, stk. 1, §§ 118, 119, 121, 124, 127, 131 og 134, § 135, stk. 1, 2 og 5, og §§ 136-138 og 140-143 finder med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af denne lovs bestemmelser, tilsvarende anvendelse på andelskasser.

29.I § 88, stk. 1, ændres »105,« til: »og 105, § 106, stk. 1, §§«.

§ 114. Selskabslovens §§ 77 og 86-88, § 89, stk. 1 og 3, §§ 92 og 93, § 94, stk. 1, § 95, § 96, stk. 1, § 100, § 101, stk. 1-4 og 8, § 102, stk. 1-3, § 104, stk. 2, § 105, § 111, stk. 1, nr. 1, og stk. 2 og 4, §§ 112-115, § 117, stk. 1, §§ 118-122, 124-128, 131, 133 og 134, § 135, stk. 1-3 og 5, og §§ 136-141 og 143 finder med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af denne lovs bestemmel-

30.I § 114, stk. 1, udgår »§ 104, stk. 2,«.

ser, tilsvarende anvendelse på gensidige forsikringselskaber.

§ 128. Basiskapitalen er den reducerede kernekapital, jf. §§ 129-131, tillagt den reducerede supplerende kapital, jf. § 135, og fratrukket beløb i henhold til § 139.

Stk. 2. Kernekapital og opskrivningshenlæggelser skal være fratrukket enhver form for skat, der kan forudses på det tidspunkt, hvor beløbet beregnes, eller det skal være behørigt tilpasset, i det omfang skat reducerer det beløb, hvormed denne kapital kan anvendes til dækning af risici eller tab.

§ 129. Kernekapitalen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber består af

- 1) indbetalt aktie-, garanti- eller andelskapital,
- 2) overkurs ved emission,
- 3) reserver,
- 4) overført overskud eller underskud,
- 5) årets løbende overskud fratrukket enhver form for skat, forventet udbytte og andre forudsigelige udgifter, såfremt beløbet er bekræftet af virksomhedens eksterne revisorer, jf. stk. 8,
- 6) bunden sparekassereseerve, jf. § 211,
- 7) indbetalt garantikapital, jf. § 208, stk. 2,
- 8) hybrid kernekapital, jf. § 132,
- 9) seriereservefonde i realkreditinstitutter i serier, hvor der ikke er tilbagebetalingspligt til låntagerne, samt den del af seriereservefonde i serier med tilbagebetalingspligt, jf. § 25 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., som ikke kan komme til udbetaling, og
- 10) bunden fondsreserve i realkreditinstitutter.

31. § 128 ophæves og i stedet indsættes:

»**§ 128.** Basiskapitalen er kernekapitalen tillagt den supplerende kapital med fradrag.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter regler for opgørelsen af basiskapitalen, herunder egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital.

§ 128 a. Finanstilsynet kan fastsætte regler om finansielle virksomheders udstedelse af gældsbreve med vilkår om konvertering til aktie-, garanti- eller andelskapital, herunder i hvilket omfang selskabslovens kapitel 10 finder anvendelse.«

32. §§ 129-139 ophæves.

Stk. 2. Hybrid kernekapital efter stk. 1, nr. 8, kan udgøre op til 50 pct. af kernekapitalen efter fradragene nævnt i § 131, stk. 1 og stk. 2, nr. 1, 4 og 5, jf. dog stk. 5, hvis aftalen i forbindelse med gældsstiftelse af hybrid kernekapital

1) indebærer, at den hybride kernekapital skal konverteres til aktie-, garanti- eller andelskapital, såfremt pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet ikke opfylder kapitalkravet i § 127 eller på anden måde er nødlidende,

2) indebærer, at den hybride kernekapital på Finanstilsynets initiativ kan konverteres til aktie-, garanti- eller andelskapital, hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko for, at pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet ikke overholder kapitalkravet i § 127,

3) ikke indeholder incitamentener til indfrielse og

4) ikke indeholder vilkår om, at gælden forfalder på et forud fastsat tidspunkt.

Stk. 3. Hybrid kernekapital efter stk. 1, nr. 8, som ikke opfylder kravet i stk. 2, nr. 1, kan maksimalt udgøre 35 pct. af kernekapitalen efter de i § 131, stk. 1 og stk. 2, nr. 1, 4 og 5, nævnte fradrag, jf. dog stk. 5, hvis aftalen ikke indeholder incitamentener til indfrielse eller vilkår om, at gælden forfalder på et forud fastsat tidspunkt.

Stk. 4. Hybrid kernekapital efter stk. 1, nr. 8, kan maksimalt udgøre 15 pct. af kernekapitalen efter de i § 131, stk. 1 og stk. 2, nr. 1, 4 og 5, nævnte fradrag, jf. dog stk. 5, hvis aftalen indeholder moderate incitamentener til indfrielse eller indeholder vilkår om, at gælden forfalder på et forud fastsat tidspunkt.

Stk. 5. Hybrid kernekapital omfattet af stk. 2, 3 og 4 må tilsammen maksimalt udgøre 50 pct. af kernekapitalen efter de i § 131, stk. 1 og stk. 2, nr. 1, 4 og 5, nævnte fradrag, og hybrid kernekapital omfattet af stk. 3 og 4 må tilsammen maksimalt udgøre 35 pct. af kernekapitalen efter de i § 131, stk. 1 og stk. 2, nr. 1, 4 og 5, nævnte fradrag.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 2 og 3, hvorefter aftaler ved gældsstiftelse ikke må indeholde incitamenter til indfrielse, omfatter ikke hybrid kernekapital udstedt i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter, hvor aftaler i forbindelse med gældsstiftelse indeholder vilkår om rentestigninger, forudsat at sådanne rentestigninger udelukkende gøres betinget af udviklingen i udbytteudbetalinger og vilkår om stigninger i indfrielsesprisen, forudsat at sådanne stigninger ikke udgør mere end 5 pct. fra det sjette år og 10 pct. fra det syvende år.

Stk. 7. Finanstilsynet kan under særlige omstændigheder tillade, at grænserne i stk. 2-5 midlertidigt overskrides.

Stk. 8. Anvendes muligheden for indregning af årets løbende overskud i kernekapitalen, jf. stk. 1, nr. 5, skal beløbets størrelse være bekræftet af de eksterne revisorer. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for de eksterne revisorers arbejdshandlinger i forbindelse med bekræftelsen.

Stk. 9. De eksterne revisorer skal i revisionsprotokollen oplyse om det udførte arbejde efter stk. 8. I forbindelse hermed skal der ligeledes oplyses om pengeinstituttets, realkreditinstituttets, fondsmæglerselskabets eller investeringsforvaltningsselskabets solvensprocent før og efter indregning af årets løbende overskud.

Stk. 10. En virksomhed, der har foretaget en securitisering, må ikke i de i stk. 1, nr. 3, 4 og 6, nævnte poster medtage nettofortjenester fra kapitalisering af fremtidige indtægter fra de engagementer, som indgår i transaktionen, og som medfører en kreditforbedring af virksomhedens mellemværender med den pågældende securitisering. Ved en securitisering forstås i dette kapitel en transaktion, hvorved kreditrisikoen ved et engagement eller en pulje af engagementer opdeles i segmenter, hvor betalinger i tilknytning til transaktionen afhænger af udviklingen i engagementet eller puljen af engagementer, og hvor segmenternes indbyrdes stilling bestemmer fordelingen af tabene i transaktionens løbetid.

§ 130. Kernekapitalen i forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser består af

- 1) egenkapital,
- 2) medlemskonti i gensidige selskaber og tværgående pensionskasser, jf. § 133,
- 3) særlige bonushensættelser (type B) i livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der opfylder betingelserne i § 134,
- 4) værdien af skatteaktiver, som den vil være i en administrationssituation, jf.

§§ 253-258, og

- 5) en positiv eller negativ forskel mellem
 - a) et beløb svarende til den andel af basiskapitalen i en dattervirksomhed eller en associeret virksomhed, der er en finansiel virksomhed, som svarer til den ejede andel af selskabskapitalen, og

b) den værdi, den pågældende ejerandel indgår med i balancen med tillæg af værdien af ansvarlig lånekapital, herunder ansvarlig lånekapital fra andre koncernvirksomheder, til dattervirksomheden eller den associerede virksomhed, når ansvarlig lånekapital medregnes i dattervirksomhedens eller den associerede virksomheds basiskapital efter § 135, stk. 1, nr. 1.

Stk. 2. Basiskapitalen i stk. 1, nr. 5, litra a, opgøres før fradrag for direkte og indirekte ejede aktiver efter § 131, stk. 4, nr. 3, i det omfang disse aktiver allerede er omfattet af denne bestemmelse ved opgørelsen af basiskapitalen i den ejende virksomhed. Hvis det pågældende datterforsikringsselskab eller den pågældende associerede forsikringsvirksomhed ved opgørelsen af stk. 1, nr. 5, selv besidder datterforsikringsselskaber eller associerede forsikringsvirksomheder, opgøres basiskapitalen i stk. 1, nr. 5, litra a, før fradrag for disse selskabers kapitalkrav, når selskabernes kapitalkrav allerede er fradraget efter § 131, stk. 4, nr. 1.

Stk. 3. Tillægget efter stk. 1, nr. 5, må for hver enkelt dattervirksomhed eller hver associeret virksomhed, der er en finansiel virksomhed, højst svare til det beløb, der for den pågældende dattervirksomhed eller associerede virksomhed er fradraget i henhold til § 131, stk. 4, nr. 1 eller 2.

Stk. 4. Garantikapital i forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser må ikke ned-sættes uden samtykke fra Finanstilsynet. Garantikapitalen kan tilbagebetales i overens-stemmelse med de i vedtægterne fastsatte regler. Finanstilsynet kan bestemme, at der sker tilsvarende henlæggelse til en grundfond eller en anden fond, som ikke uden Finanstilsynets tilladelse må formindskes.

§ 131. Kernekapitalen reduceres med

- 1) foreslået udbytte,
- 2) immaterielle aktiver,
- 3) skatteaktiver, jf. dog § 130, stk. 1, nr. 4,
- og 4) et beløb, der svarer til de dele af pengeinstituttets, realkreditinstituttets, fondsmæglerselskabets og investeringsforvaltningsselskabets engagementer, der i medfør af § 145, stk. 11, ikke omfattes af bestemmelserne i medfør af § 145, stk. 1-3.

Stk. 2. For pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber fradrages ud over de i stk. 1 nævnte fradrag

- 1) årets løbende underskud,
- 2) den anden halvdel af de fradrag, der er nævnt i § 139, stk. 1, nr. 1-3,
- 3) den anden halvdel af de fradrag, der er nævnt i § 139, stk. 1, nr. 4-7,
- 4) den akkumulerede værdiændring af sikringsinstrumenter ved sikring af betalingsstrømme og
- 5) den akkumulerede værdiændring af forpligtelser til dagsværdi som følge af ændring i egen risiko fratrukket eventuelle tilsvarende akkumulerede værdiændringer af aktiver til dagsværdi som følge af samme ændringer i egen risiko.

Stk. 3. Reguleringerne efter stk. 2, nr. 4 og 5, kan være positive eller negative.

Stk. 4. For forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser fradrages ud over de i stk. 1 nævnte fradrag:

- 1) Den andel af kapitalkravet i et datterforsikringsselskab eller et associeret forsikringsselskab, som svarer til den direkte eller indirekte ejede andel af forsikringsselskabets aktie- og garantikapital.

2) Den andel af kapitalkravet i et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab, der er en dattervirksomhed eller en associeret virksomhed, som svarer til den direkte eller indirekte ejede andel af selskabskapitalen.

3) For direkte og indirekte ejede aktiver, der repræsenterer en risiko på en enkelt virksomhed eller en gruppe af virksomheder, der udgør en samlet risiko: Det beløb, hvormed de pågældende aktivers regnskabsmæssige værdi overstiger en vægtet sum af selskabets kapitalkrav, dets datterforsikringsselskabers kapitalkrav og kapitalkravet i andre dattervirksomheder underlagt Finanstilsynets tilsyn.

Fradraget skal dog ikke foretages for investeringer i dattervirksomheder og for aktiver, der omfattes af § 162, stk. 1, nr. 1-8. Den vægtede sum beregnes således:

a) Hvis forsikringsselskabet driver direkte livsforsikringsvirksomhed, vægtes med 75 pct. Andre forsikringsselskaber vægtes med 100 pct.

b) Dattervirksomheder, der driver direkte livsforsikringsvirksomhed, vægtes med 75 pct. af ejerandelen. Andre dattervirksomheder vægtes med ejerandelen.

4) Et beløb svarende til forskellen mellem erstatningshensættelser fratrukket genforsikringsandele af erstatningshensættelser for forsikringsklasse 3-18 før diskontering og efter diskontering, hvis erstatningshensættelser diskonteres for at tage hensyn til fremtidigt investeringsafkast.

Stk. 5. For en finansiel virksomhed, der er en dattervirksomhed eller en associeret virksomhed, der ikke har vedtægtsmæssigt hjemsted i Danmark, anvendes i stk. 4, nr. 1 og 2, det kapitalkrav, der fremkommer efter hjemlandets regler, dog mindst det kapitalkrav, der ville være fremkommet, hvis selskabet eller virksomheden havde vedtægtsmæssigt hjemsted i Danmark.

Stk. 6. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde og for en tidsbegrænset periode dispensere fra fradraget i kernekapitalen efter stk. 4, nr. 3.

Stk. 7. Forsikringsselskaber skal i kernekapitalen fradrage direkte og indirekte ejede

kapitalandele i datterfinansieringsinstitutter og associerede finansieringsinstitutter, jf. dog 2. og 3. pkt. Kapitalandele i finansieringsinstitutter, der er finansielle virksomheder, og finansieringsinstitutter, der har som hovedvirksomhed at erhverve kapitalandele eller omsættelige pantebreve eller at udføre forretninger for egen regning med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter, skal ikke fradrages. Indirekte ejede kapitalandele, der er fradraget af et datterforsikringsselskab eller et associeret forsikringsselskab efter 1. pkt., eller som er fradraget af en dattervirksomhed, der er et kreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab eller et associeret kreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab efter § 139, stk. 1, nr. 2, eller stk. 2, nr. 1, skal ikke fradrages. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde undtage fra det i 1. pkt. nævnte fradrag.

Stk. 8. Andelen af kapitalkravet eller kapitalandelene i dattervirksomheder og associerede virksomheder skal ikke fradrages, jf. stk. 4 og 7, når virksomhederne er erhvervet midlertidigt og erhvervelsen er sket som et led i en rekonstruktion.

§ 132. Hybrid kernekapital medregnes i basiskapitalen for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber, jf. dog § 135, stk. 3, såfremt aftalen opfylder følgende betingelser:

1) Den hybride kernekapital skal være indbetalt til pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet.

2) Et eventuelt på forhånd fastsat tidspunkt for den hybride kernekapitals forfald må tidligst indtræde 30 år efter indbetalingen og må ikke kombineres med incitamenter til indfrielse af den.

3) Bortset fra ved et eventuelt på forhånd aftalt tidspunkt for den hybride kernekapitals forfald må den kun forfalde, hvis pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet træder i likvidation eller erklæres konkurs.

4) Den hybride kernekapital må kun indfries på pengeinstituttets, realkreditinstituttets, fondsmæglerselskabets eller investeringsforvaltningsselskabets initiativ, med Finanstilsynets tilladelse og tidligst 5 år efter indbetalingen.

5) Eventuelle aftalte incitamentter til indfrielse skal være moderate og må tidligst indtræde 10 år efter indbetalingen.

6) Långiverens krav mod pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet skal være efterstillet al anden ikke-efterstillet gæld og kapitalen nævnt i § 136.

7) Långiverens krav mod pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet må ikke være dækket af sikkerhed stillet af pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet eller virksomhederne nævnt i § 181, stk. 1, eller på anden måde være sikret en fortrinsret i forhold til pengeinstituttets, realkreditinstituttets, fondsmæglerselskabets eller investeringsforvaltningsselskabets øvrige kreditorer.

8) Forrentning af gælden skal ifølge aftalen bortfalde, hvis pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet ikke opfylder kapitalkravet i § 127.

9) Pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet og investeringsforvaltningsselskabet skal ifølge aftalen kunne beslutte, at forrentning af gælden bortfalder, hvis det skønnes nødvendigt for at bevare virksomhedens finansielle sundhed.

10) Renten må ikke ændres på grundlag af kreditors vurdering af pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet.

11) Pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet og investeringsforvaltningsselskabets øverste myndighed skal kunne nedskrive den hybride kernekapital og ikkebetalte renter, hvis aktie-, garanti- eller andelskapitalen nedsættes, eller hvis egenka-

pitalen i seriereservefonde i realkreditinstituttet er tabt.

Stk. 2. Uanset stk. 1, nr. 4, kan hybrid kernekapital med Finanstilsynets tilladelse indfries tidligere end 5 år efter indbetalingen i tilfælde af en ændring i den skattemæssige eller solvensmæssige behandling af det pågældende instrument.

Stk. 3. Uanset stk. 1, nr. 4, kan hybrid kernekapital med Finanstilsynets tilladelse indfries tidligere end 5 år efter indbetalingen, såfremt den erstattes af indbetalt kernekapital af mindst samme kvalitet.

Stk. 4. Uanset stk. 1, nr. 11, kan aftalen indeholde bestemmelser om, at nedskrivning af kapitalen kun kan ske, hvis pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet efterfølgende enten tilføres ny kapital, således at kapitalkravet opfyldes, eller ophører uden tab for de ikkeefterstillede kreditorer. Den hybride kernekapital og ikkebetalte renter kan kun nedskrives med et beløb, som forud er godkendt af de eksterne revisorer og Finanstilsynet.

Stk. 5. Finanstilsynet kan tillade, at pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet til enhver tid kan erhverve egen hybrid kernekapital til eje på op til 3 pct. af den samlede udstedte kapital, såfremt erhvervelsen sker med henblik på videresalg. Egen hybrid kernekapital efter 1. pkt. må dog maksimalt udgøre 10 pct. af en enkelt udstedelse.

Stk. 6. Uanset stk. 1, nr. 4, kan hybrid kernekapital, der udstedes i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter, og som i henhold til aftaler i forbindelse med gældsstiftelse kan indfries med Finanstilsynets tilladelse tidligst 3 år efter indbetalingen, medregnes i basiskapitalen, såfremt kernekapitalen efter indfrielsen udgør mindst 12 pct.

Stk. 7. Finanstilsynet kan kræve, at forrentning af gælden bortfalder, såfremt det vurderes nødvendigt af hensyn til pengeinstituttets, realkreditinstituttets, fondsmæglerselskabets eller investeringsforvaltningsselskabets finansielle situation og solvens.

Stk. 8. Finanstilsynet kan tillade, at rentebetalinger, der ellers ville bortfalde i medfør af stk. 1, nr. 8 og 9, erstattes af aktie-, garanti- eller andelskapital.

Stk. 9. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om

- 1) indfrielse af gælden i medfør af stk. 1, nr. 4,
- 2) moderate incitamentter til indfrielse i medfør af stk. 1, nr. 5, og
- 3) nedskrivning af den hybride kernekapital i medfør af stk. 1, nr. 11.

§ 132 a. Hybrid kernekapital, der kunne medregnes i kernekapitalen før den 1. juli 2010, men som ikke opfylder alle kravene i henhold til § 132, kan frem til den 31. december 2040 sidestilles med hybrid kernekapital, der opfylder kravene i § 132, dog med følgende begrænsninger:

1) I perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2029 må sådan kapital højst udgøre 20 pct. af kernekapitalen reduceret med værdien af egne aktier, immaterielle aktiver og årets løbende underskud.

2) I perioden fra den 1. januar 2030 til den 31. december 2039 må sådan kapital højst udgøre 10 pct. af kernekapitalen reduceret med værdien af egne aktier, immaterielle aktiver og årets løbende underskud.

Stk. 2. Hybrid kernekapital, der kunne medregnes med op til 50 pct. af kernekapitalen inklusive hybrid kernekapital før den 1. juli 2010, men som ikke opfylder kravene i henhold til § 129, stk. 2, nr. 1, sidestilles med hybrid kernekapital, der opfylder kravene i § 129, stk. 2, nr. 1, frem til den 31. december 2040 med samme begrænsninger som angivet i stk. 1, nr. 1 og 2.

Stk. 3. Hybrid kernekapital, der kunne medregnes med op til 35 pct. af kernekapitalen inklusive hybrid kernekapital før den 1. juli 2010, men som ikke opfylder kravene i henhold til § 129, stk. 2, nr. 2, sidestilles med hybrid kernekapital, der opfylder kravene i § 129, stk. 2, nr. 2, frem til den 31. december 2040 med samme begrænsninger som angivet i stk. 1, nr. 1 og 2.

§ 133. Medlemskonti kan medregnes efter § 130, stk. 1, nr. 2, hvis følgende betingelser er opfyldt i vedtægterne:

1) I tilfælde af likvidation eller konkurs må beløb ikke kunne tilbagebetales, før hele den øvrige gæld er betalt.

2) I andre tilfælde må beløb kun kunne tilbagebetales, hvis basiskapitalen ikke derved nedbringes til et beløb, der er lavere end kapitalkravet.

3) Tilbagebetaling, der forårsages af andet end medlemsophør, må kun kunne foretages, når Finanstilsynet senest 1 måned forud er underrettet herom. Tilbagebetalingen kan nægtes af Finanstilsynet.

4) Ændring i vedtægternes bestemmelser om medlemskonti skal godkendes af Finanstilsynet.

§ 134. For særlige bonushensættelser (type B) efter § 130, stk. 1, nr. 3, der er en del af de forsikringsmæssige hensættelser, gælder:

1) De er for alle eller en del af selskabets forsikringer opbygget af midler fra forsikrernes andel af det realiserede resultat, jf. § 20, stk. 1, nr. 3.

2) De er knyttet til forsikringerne individuelt eller kollektivt på en sådan måde, at den enkelte forsikrings andel med tilhørende afkast, jf. nr. 5, til enhver tid kan beregnes.

3) De indgår ikke beløbsmæssigt som en del af bestanden af forsikringsaftaler ved beregning af den andel af det realiserede resultat, jf. § 20, stk. 1, nr. 3, som skal tilføres bestanden.

4) Overførsel til de enkelte forsikringer af den til forsikringen knyttede andel skal senest foretages samtidig med udbetaling af ydelser under forsikringen.

5) De tildeles løbende samme forholdsmæssige afkast som det afkast, egenkapitalen får før skat, hvad enten dette afkast er negativt eller positivt.

6) Den individuelle og den forholdsmæssige kollektive andel, jf. nr. 2, kan medtages ved opsigelse af forsikringen og skal medgå fuldt ud ved beregning af tilbagekøbsværdier og

ved overførsler fra et selskab til et andet ved jobskifte, jf. § 20, stk. 1, nr. 7. Andelen skal være i forhold til den andel, som den forsikrede har bidraget til opbygningen af. Særlige bonushensættelser kan dog kun medtages, såfremt kernekapitalelementerne i selskabet udgørende indbetalt aktie- og garantikapital, overskud ved emission, andre reserver, der ikke modsvarer forpligtelser, overført overskud eller underskud, medlemskonti, særlige bonushensættelser af type B og årets løbende resultat tilsammen udgør mere end en tredjedel af solvenskravet eller tilsammen udgør et beløb større end minimumskapitalkravet.

7) Selskabet skal overholde den oplysningsforpligtelse, der påhviler selskaber, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i § 27, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.

§ 135. Den supplerende kapital består af

- 1) ansvarlig lånekapital, jf. § 136,
- 2) opskrivningshenlæggelser for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmægler-selskaber og investeringsforvaltningsselskaber,
- 3) hybrid kernekapital, jf. § 132, der ikke medregnes i kernekapitalen,
- 4) et positivt beløb, som fremkommer, ved at der fra de regnskabsmæssige værdireguleringer og hensættelser på aktiver og forpligtelser uden for handelsbeholdningen bortset fra kapitalandele, aktiver omfattet af en securitisering, securitiseringspositioner og materielle aktiver uden modparter fratrækkes opgørelsen af forventede tab på de pågældende aktiver og forpligtelser, jf. § 143, stk. 1, nr. 7,
- 5) den del af seriereservefondene i realkreditinstitutter i serier med tilbagebetalingspligt, der modsvarer kravet i § 124, stk. 8,
- 6) ikke indbetalt garantikapital for DLR Kredit A/S,
- 7) tillæg for mulig tillægspræmie i gensidige skadeforsikringsselskaber, jf. § 137, og
- 8) særlige bonushensættelser (type A) i livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der opfylder betingelserne i § 138.

Stk. 2. Supplerende kapital efter stk. 1, nr. 4, medtages kun for aktiver og forpligtelser, hvor de risikovægtede poster uden for handelsbeholdningen opgøres ved anvendelse af en intern metode, jf. § 143, stk. 3, og må maksimalt udgøre 0,6 pct. af de risikovægtede poster for aktiver og forpligtelser, som er omfattet af den interne metode. Ved opgørelsen af denne procentandel skal securitiseringspositioner med en risikovægt på 1.250 pct. ikke medregnes.

Stk. 3. Den supplerende kapital må for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber ikke medregnes med mere end 100 pct. af kernekapitalen efter fradrag i medfør af § 131, stk. 1 og stk. 2, nr. 1, 4 og 5.

Stk. 4. For forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser kan den supplerende kapital medregnes med et beløb, der svarer til det mindste af

- 1) 100 pct. af kernekapitalen efter fradrag,
- 2) halvdelen af kapitalkravet.

Stk. 5. Den ansvarlige lånekapital med fast løbetid i forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser kan højst udgøre et beløb, der svarer til det mindste af

- 1) en tredjedel af kernekapitalen efter fradrag,
- 2) en fjerdedel af kapitalkravet.

§ 136. Ansvarlig lånekapital medregnes i basiskapitalen, hvis følgende betingelser er opfyldt, jf. dog § 135, stk. 3:

- 1) Långivers krav skal være efterstillet al anden ikkeefterstillet gæld.
- 2) Beløbet skal være indbetalt.
- 3) Tilbagebetaling før forfaldstidspunkt må ikke kunne ske på långiverens initiativ eller uden Finanstilsynets tilladelse.
- 4) Beløbet må kun forfalde før det aftalte forfaldstidspunkt, hvis den finansielle virksomhed træder i likvidation eller erklæres konkurs.
- 5) Virksomhedens øverste myndighed skal kunne nedskrive den ansvarlige lånekapital og ikkebetalte renter, hvis egenkapitalen er tabt og aktie-, garanti- eller andelskapitalen er

nedskrevet til nul, eller hvis egenkapitalen i seriereservefonde i realkreditinstitutter er tabt.

6) Betaling af renter kan udskydes, hvis basiskapitalen på forfaldstidspunktet ikke overstiger kapitalkravet.

7) Ikkebetalte renter, der er udskudt i medfør af nr. 6, må kun forfalde til betaling, hvis kapitalkravet på ny overholdes eller forfaldsdatoen indtræder.

8) For forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser gælder, at

a) den oprindelige løbetid er på mindst 5 år og

b) ændringer i låneaftalen skal godkendes af Finanstilsynet.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1, nr. 3, er betinget af, at basiskapitalen efter tilbagebetalingen ikke er mindre end kapitalkravet.

Stk. 3. Nedskrivning efter stk. 1, nr. 5, kan kun ske, hvis den finansielle virksomhed efterfølgende enten tilføres ny kapital, således at kapitalkravet opfyldes, eller ophører uden tab for ikke efterstillede kreditorer. Den ansvarlige lånekapital og ikkebetalte renter kan kun nedskrives med et beløb, som forud er godkendt af de eksterne revisorer og Finanstilsynet.

Stk. 4. Den ansvarlige lånekapital, der medregnes ved opgørelsen af basiskapitalen, reduceres med

1) 25 pct. af den udstedte kapital, når der er mindre end 3 år og mere end eller 2 år til forfald,

2) 50 pct. af den udstedte kapital, når der er mindre end 2 år og mere end eller 1 år til forfald,

3) 75 pct. af den udstedte kapital, når der er mindre end 1 år til forfald,

4) beholdningen af egen ansvarlig lånekapital samt egen ansvarlig lånekapital, der er stillet som sikkerhed for lån eller garantier, reduceret efter nr. 1-3.

Stk. 5. Rentestigninger på ansvarlig lånekapital må tidligst finde sted 3 år efter udstedelsen. Hvis der er aftalt en eller flere stigninger i renten, anses den ansvarlige lånekapital for at forfalde på tidspunktet for rentestigningen,

hvis summen af rentestigninger overstiger 150 basispunkter fratrukket swapspændet på udstedelsesdagen. Ved swapspændet forstås forskellen mellem renteforhøjelsens rentegrundlag og udstedelsens oprindelige rentegrundlag.

Stk. 6. Finanstilsynet kan tillade, at pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmægler-selskabet eller investeringsforvaltningsselskabet til enhver tid kan erhverve egen ansvarlig lånekapital til eje eller sikkerhed på op til 3 pct. af den samlede udstedte kapital, dog maksimalt 10 pct. af en enkelt udstedelse.

Stk. 7. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra grænsen i stk. 5, 2. pkt.

§ 137. Finanstilsynet kan efter ansøgning tillade, at tillæg for mulig tillægspræmie i gensidige skadeforsikringselskaber kan medregnes efter § 135, stk. 1, nr. 7, hvis præmien er variabel i henhold til den indgåede forsikringsaftale, således at præmien kan forhøjes under hensyntagen til forsikringsbestandens risikoforløb, og hvis tillægspræmien kunne være afkrævet forsikringstageren i løbet af året.

Stk. 2. Beløb efter stk. 1 kan tidligst indgå fra og med ultimo det år, hvor tillægspræmien kan opkræves.

Stk. 3. Beløb efter stk. 1, der er afkrævet forsikringstageren, kan ikke medregnes efter § 135, stk. 1, nr. 7.

§ 138. For særlige bonushensættelser (type A) efter § 135, stk. 1, nr. 8, der er en del af de forsikringsmæssige hensættelser, gælder:

1) De er for alle eller en del af selskabets forsikringer opbygget af midler fra forsikrernes andel af det realiserede resultat, jf. § 20, stk. 1, nr. 3.

2) De er knyttet til forsikringerne individuelt eller kollektivt på en sådan måde, at den enkelte forsikrings andel med tilhørende afkast, jf. nr. 5, til enhver tid kan beregnes.

3) De indgår ikke beløbsmæssigt som en del af bestanden af forsikringsaftaler ved beregning af den andel af det realiserede resultat,

jf. § 20, stk. 1, nr. 3, som skal tilføres bestanden.

4) Overførsel til de enkelte forsikringer af den til forsikringen knyttede andel skal senest foretages samtidig med udbetaling af ydelser under forsikringen.

5) De tildeles løbende en forrentning på basis af en rentesats, der af selskabet er fastsat med henblik på, at forrentningen skal svare til, hvad ansvarlig lånekapital ville kunne opnå på markedsmæssige vilkår.

6) De kan anvendes til at dække alle selskabets tab og ethvert ikkeefterstillet krav mod selskabet, når egenkapitalen er tabt.

7) Den individuelle og den forholdsmæssige kollektive andel, jf. nr. 2, kan medtages ved opsigelse af forsikringen og skal medgå fuldt ud ved beregning af tilbagekøbsværdier og ved overførsler fra et selskab til et andet ved jobskifte, jf. § 20, stk. 1, nr. 7. Andelen skal være i forhold til den andel, som den forsikrede har bidraget til opbygningen af. Særlige bonushensættelser kan dog kun medtages, såfremt kernekapitalelementerne i selskabet udgørende indbetalt aktie- og garantikapital, overskud ved emission, andre reserver, der ikke modsvarer forpligtelser, overført overskud eller underskud, medlemskonti, særlige bonushensættelser af type B og årets løbende resultat tilsammen udgør mere end en tredjedel af solvenskravet eller tilsammen udgør et beløb større end minimumskapitalkravet.

8) Selskabet skal overholde den oplysningsforpligtelse, der påhviler selskaber, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked efter § 27, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.

§ 139. Ved opgørelse af basiskapitalen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber fradrages halvdelen af følgende beløb:

1) Den andel af kapitalkravet i et datterforsikringselskab eller et associeret forsikringselskab, som svarer til den direkte eller indirekte ejede andel af forsikringselskabets aktie- og garantikapital. Har forsikringselskabet ikke vedtægtsmæssigt hjemsted i Dan-

mark, anvendes ved beregningen det kapitalkrav, der fremkommer efter hjemlandets regler, dog mindst det kapitalkrav, der ville være fremkommet, hvis forsikringsselskabet havde vedtægtsmæssigt hjemsted i Danmark. Fradraget efter 1. pkt. reduceres med et beløb svarende til forskellen mellem

a) et beløb svarende til den andel af et datterforsikringsselskabs eller en associeret forsikringsvirksomheds basiskapital, som svarer til den ejede andel af selskabskapitalen, og

b) den værdi, den pågældende ejerandel indgår med i balancen med tillæg af værdien af ansvarlig lånekapital, herunder ansvarlig lånekapital fra andre koncernvirksomheder, til datterforsikringsselskabet eller den associerede forsikringsvirksomhed, når ansvarlig lånekapital medregnes i datterforsikringsselskabets eller den associerede forsikringsvirksomheds basiskapital efter § 135, stk. 1, nr. 1.

2) Kapitalandele i andre kredit- og finansieringsinstitutter, der udgør mere end 10 pct. af disses aktie-, garanti- eller andelskapital, som ikke er omfattet af stk. 2, nr. 1, jf. dog stk. 7 og 8. Endvidere fradrages pengeinstituttets, realkreditinstituttets, fondsmæglerselskabets og investeringsforvaltningsselskabets efterstillede kapitalindskud i de nævnte virksomheder, som ikke er omfattet af fradrag i medfør af § 145, stk. 11, jf. § 131, stk. 1, nr. 4.

3) Det beløb, der svarer til summen af kapitalandele og efterstillede kapitalindskud i andre kredit- og finansieringsinstitutter, som ikke er omfattet af nr. 2, stk. 2, nr. 1, eller af fradrag i medfør af § 145, stk. 11, jf. § 131, stk. 1, nr. 4, og som overstiger 10 pct. af basiskapitalen, jf. § 128, stk. 1, uden de i nr. 1 og 2 samt § 131, stk. 2, nr. 2-5, nævnte fradrag, jf. dog stk. 7 og 8.

4) Et negativt beløb, som fremkommer, ved at der fra de regnskabsmæssige værdireguleringer og hensættelser på aktiver og forpligtelser uden for handelsbeholdningen bortset fra kapitalandele, aktiver omfattet af en securitisering, securitiseringspositioner og materielle aktiver uden modparter fratrækkes opgørelsen af forventede tab på de pågælden-

de aktiver og forpligtelser, jf. § 143, stk. 1, nr. 7.

5) Et beløb, der svarer til det forventede tab på kapitalandele uden for handelsbeholdningen, når opgørelsen af de risikovægtede poster for kapitalandele uden for handelsbeholdningen opgøres på basis af enkle risikovægte eller efter den mere avancerede metode baseret på beregning af risikoparametre (PD/LGD-metoden), jf. § 143, stk. 1, nr. 7.

6) Det beløb, der svarer til værdien af overførte betalinger, værdipapirer, valuta og råvarer i tilfælde af handler med leveringsrisiko og tillæg for eventuel positiv værdi af kontrakten, når modpartens levering eller betaling ikke har fundet sted 5 dage efter forfald, bortset fra beløb, der er fradraget i medfør af § 145, stk. 11, jf. § 131, stk. 1, nr. 4.

7) Et beløb, der svarer til værdien af securitisationpositioner, der efter reglerne udstedt i medfør af § 143, stk. 1, nr. 1, tildeles en risikovægt på 1.250 pct., medmindre beløbet indgår i opgørelsen af de risikovægtede poster eller securitiseringspositionen indgår i engagementer, der fradrages i medfør af § 145, stk. 11, jf. § 131, stk. 1, nr. 4.

Stk. 2. Ud over de i stk. 1 nævnte fradrag, fradrages følgende:

1) Direkte og indirekte ejede kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder, der er kreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansieringsinstitutter, som ikke er omfattet af fradrag i medfør af § 145, stk. 11, jf. § 131, stk. 1, nr. 4, jf. dog 2. pkt. og stk. 7 og 8. Kapitalandele i finansieringsinstitutter, hvis hovedvirksomhed er at erhverve kapitalandele eller omsættelige pantebreve eller at udføre forretninger for egen regning med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter, skal ikke fradrages. Indirekte ejede kapitalandele, som er fradraget af et datterforsikrings-selskab, kreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab eller et associeret forsikrings-selskab, kreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab efter stk. 1, nr. 2, eller § 131, stk. 4, nr. 2, og indirekte ejede kapitalandele,

som er fradraget eller undtaget af et datterforsikringsselskab eller et associeret forsikringsselskab efter § 131, stk. 7, skal ikke fradrages.

2) Det beløb, der svarer til summen af kapitalandele i en anden virksomhed eller virksomheder i samme koncern, samt belånte kapitalandele i en anden virksomhed, som ikke er omfattet af nr. 1 og stk. 1, nr. 1-3, der overstiger 15 pct. af basiskapitalen efter fradrag efter nr. 1 og stk. 1, jf. dog stk. 8 og 9, og uden tillæg i medfør af § 135, stk. 1, nr. 4, og fradrag i medfør af stk. 1, nr. 4 og 5.

3) Det beløb, der svarer til summen af kvalificerede andele i andre virksomheder, der ikke er omfattet af nr. 1 og 2 og stk. 1, nr. 1-3, og som overstiger 60 pct. af basiskapitalen efter fradrag efter nr. 1 og stk. 1, jf. dog stk. 8 og 9, og uden tillæg i medfør af § 135, stk. 1, nr. 4, og fradrag i medfør af stk. 1, nr. 4 og 5.

Stk. 3. Reduktionen i fradraget i stk. 1, nr. 1, kan dog ikke overstige det fradrag, der foretages efter stk. 1, nr. 1, 1. pkt.

Stk. 4. Beløbet i stk. 1, nr. 1, litra a, opgøres før fradrag for direkte og indirekte ejede aktiver efter § 131, stk. 4, nr. 3, i det omfang disse aktiver allerede er omfattet af denne bestemmelse ved opgørelsen af basiskapitalen i den ejende virksomhed. Hvis det pågældende datterforsikringsselskab eller den pågældende associerede forsikringsvirksomhed ved opgørelsen af stk. 1, nr. 1, litra a og b, selv besidder datterforsikringsselskaber eller associerede forsikringsvirksomheder, opgøres basiskapitalen i § 130, stk. 1, nr. 5, litra a, før fradrag for disse selskabers kapitalkrav, når selskabernes kapitalkrav allerede er fradraget efter § 131, stk. 4, nr. 1. Beløbet i stk. 1, nr. 1, litra a, opgøres endvidere før fradrag efter § 131, stk. 4, nr. 2, hvis de pågældende virksomheder indgår i konsolideringen efter kapitel 12.

Stk. 5. De i stk. 1, nr. 4 og 5, nævnte beløb medtages kun for aktiver og forpligtelser, hvor de risikovægtede poster uden for handelsbeholdningen opgøres ved anvendelse af en intern metode, jf. § 143, stk. 3.

Stk. 6. Såfremt fradragene efter stk. 1 er større end den supplerende kapital, fradrages den overskydende del i kernekapitalen.

Stk. 7. Kapitalandele i kredit- og finansieringsinstitutter skal ikke fradrages i basiskapitalen, når kapitalandelene er erhvervet midlertidigt og erhvervelsen er sket som et led i en rekonstruktion. Andelen af kapitalkravet i et datterforsikringsselskab eller et associeret forsikringsselskab, jf. stk. 1, nr. 1, skal endvidere ikke fradrages, hvis virksomheden er erhvervet midlertidigt og erhvervelsen er sket som et led i en rekonstruktion.

Stk. 8. Kapitalandele i kredit- og finansieringsinstitutter, som sammen med pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmægler-selskabet eller investeringsforvaltningsselskabet er omfattet af konsolidering, jf. kapitel 12, skal ikke fradrages i basiskapitalen. Dette gælder ligeledes for efterstillede kapitalindskud i kredit- og finansieringsinstitutter omfattet af konsolideringen.

Stk. 9. Ved opgørelsen af beløbene i stk. 2, nr. 2 og 3, indgår endvidere aktiekøbs- og aktiesalgforretninger m.v.

Stk. 10. Ved opgørelsen af beløbene i stk. 2, nr. 2 og 3, indgår ikke beløb omfattet af fradrag i medfør af § 145, stk. 11, jf. § 131, stk. 1, nr. 4.

§ 140. I realkreditinstitutter kan kravet til basiskapitalen i serier med tilbagebetalingspligt, der er åbnet før den 1. januar 1973, opfyldes med den i § 135, stk. 1, nr. 5, nævnte kapital.

Stk. 2. I serier med tilbagebetalingspligt, der er åbnet før den 1. januar 1973, kan den i § 129, stk. 1, nr. 9, nævnte kapital, som ikke medgår til dækning af kravet til seriens basiskapital, medregnes som kernekapital ved opfyldelsen af kravet til basiskapital for realkreditinstituttet i øvrigt.

33. § 140 affattes således:

»**§ 140.** I realkreditinstitutter kan kravet til basiskapitalen i serier med tilbagebetalingspligt, der er åbnet før den 1. januar 1973, opfyldes med den del af seriereservefondene i realkreditinstitutter i serier med tilbagebetalingspligt, der modsvarer kravet i § 124, stk. 8.

Stk. 2. I serier med tilbagebetalingspligt, der er åbnet før den 1. januar 1973, kan seriereservefonde i realkreditinstitutter i serier, hvor der ikke er tilbagebetalingspligt til låntagerne, samt den del af seriereservefondene i serier med tilbagebetalingspligt, jf. § 25 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., som ikke kan komme til udbetaling, og som ikke medgår til dækning af kravet til seriens basiskapital, medregnes ved opfyldelsen af

§ 143.Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for

- 1) opgørelse af de risikovægtede poster,
- 2) opgørelser efter § 124, stk. 1 og 4, § 125, stk. 1 og 7, og § 126, stk. 1 og 8,
- 3) indberetning af de risikovægtede poster, kapitalkravet, solvensbehovet og basiskapitalen,
- 4) opgørelse af aktiekøbs- og aktiesalgsforretninger m.v.,
- 5) opgørelse af selskabets faste omkostninger, jf. § 125, stk. 5,
- 6) betingelser for nedsættelse af minimumskapitalkravet, jf. § 126, stk. 5,
- 7) opgørelse af forskellen mellem de forventede tab og de regnskabsmæssige værdireguleringer og hensættelser, jf. § 135, stk. 1, nr. 4, og § 139, stk. 1, nr. 4, og de forventede tab efter § 139, stk. 1, nr. 5, og
- 8) informationsforpligtelser vedrørende kapitalforhold.

»§ 145.Et engagement, jf. § 5, stk. 1, nr. 16, med en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder må efter fradrag for henholdsvis særlig sikre dele og modtagne sikkerheder, garantier m.v. ikke overstige 25 pct. af basiskapitalen, jf. § 128. Basiskapitalen opgøres uden tillæg i medfør af § 135, stk. 1, nr. 4, og af fradrag i medfør af § 131, stk. 2, nr. 3, og § 139, stk. 1, nr. 4 og 5.

*Stk. 2.*Er kunden et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab, må engagementet efter fradrag for henholdsvis særlig sikre dele og modtagne sikkerheder, garantier m.v. uanset stk. 1 udgøre op til 1 mia. kr., forudsat

- 1) at virksomhedens indbyrdes forbundne kunders engagementer, der ikke er pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber eller investeringsforvaltningsselskaber, tilsammen ikke overstiger grænsen i stk. 1 og

kravet til basiskapital for realkreditinstitutter i øvrigt.«

34.I § 143, stk. 1, indsættes efter nr. 6 som nyt nummer:

»7) godkendelse af kreditvurderingsinstitutter og kreditvurderingsinstitutters offentliggørelse af oplysninger om kreditvurderinger og metoder,«.

Nr. 7 og 8 bliver herefter nr. 8 og 9.

35.I § 143, stk. 1, nr. 7, indsættes efter »metoder,«: »og«.

36. § 143, stk. 1, nr. 7, som bliver nr. 8, ophæves.

Nr. 9 bliver herefter nr. 8.

37.I § 145, stk. 1, 2. pkt., og i § 145, stk. 3, 1. pkt., ændres »uden tillæg i medfør af § 135, stk. 1, nr. 4, og af fradrag i medfør af § 131, stk. 2, nr. 3, og § 139, stk. 1, nr. 4 og 5« til: »efter regler udstedt i medfør af § 128, stk. 2, med fradrag efter regler udstedt i medfør af § 148, nr. 5«.

2) at engagementet ikke overstiger en rimelig grænse i forhold til basiskapitalen.

Stk. 3. Grænsen i stk. 2, nr. 2, fastsættes af virksomheden og må ikke overstige 100 pct. af basiskapitalen opgjort uden tillæg i medfør af § 135, stk. 1, nr. 4, og af fradrag i medfør af § 131, stk. 2, nr. 3, og § 139, stk. 1, nr. 4 og 5. Finanstilsynet kan i individuelle tilfælde tillade en grænse, der overstiger 100 pct. af basiskapitalen.

§ 145, stk. 4-8 ---

Stk. 9. Beløb, der er fradraget basiskapitalen efter § 131, stk. 2, nr. 2, og § 139, stk. 1, nr. 1, medregnes ikke i engagementer med datterselskaber eller associerede selskaber, der driver forsikringsvirksomhed.

Stk. 10. Beløb, der er fradraget basiskapitalen efter § 131, stk. 2, nr. 2, og § 139, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, nr. 1 og 2, medregnes ikke i engagementet med udstederen af kapitalandelen.

Stk. 11. Finanstilsynet kan tillade, at engagementer eller dele af engagementer undtages fra bestemmelserne i stk. 1-4, såfremt beløbet fratrækkes i kernekapitalen i medfør af § 131, stk. 1, nr. 3.«

§ 148. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for

- 1) opgørelse af et engagement med en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder,
- 2) indberetning af engagementer i henhold til § 145, stk. 4 og 5,
- 3) fradrag i engagementer for særlig sikre dele,
- 4) fradrag i engagementer for modtagne sikkerheder, garantier m.v.,
- 5) opgørelse, indberetning og grænser for de samlede valutarisici og andre markedsrisici og

38. § 145, stk. 9 og 10, affattes således:

»*Stk. 9.* Den andel af kapitalkravet i et datterforsikringsselskab eller et associeret forsikringsselskab, som svarer til den direkte eller indirekte ejede andel af forsikringsselskabets aktie- og garantikapital, og som er fradraget i basiskapitalen efter regler udstedt i medfør af § 128, stk. 2, medregnes ikke i engagementer med datterselskaber eller associerede selskaber, der driver forsikringsvirksomhed.

Stk. 10. Kapitalandele, efterstillede kapitalindskud og belånte kapitalandele, som fradrages i basiskapitalen efter regler udstedt i medfør af § 128, stk. 2, medregnes ikke i engagementet med udstederen.«

39. I § 145, stk. 11, ændres »i medfør af § 131, stk. 1, nr. 3« til: », jf. § 128«.

40. I § 148 indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) fradrag i basiskapitalen ved opgørelserne i § 145,«.

Nr. 5 og 6 bliver herefter nr. 6 og 7.

6) krav for at opnå tilladelse i henhold til § 145, stk. 7.

§ 152 f. For lån sikret ved pant i skibe kan pengeinstituttet yde lån inden for 70 pct. af den værdi, som skibet til brug for sikkerhedsstillelsen er fastsat til. Løbetiden for de ydede lån kan højst udgøre 15 år på lånets udbetalingstidspunkt. For byggelån kan løbetiden højst udgøre 4 år regnet fra tidspunktet fra første udbetaling. Fastsættelse af løbetiden for lån skal ske under hensyntagen til skibstypens gennemsnitlige levetid og det konkrete skibs alder og stand m.v.

§ 168. Finanstilsynet kan for en tidsbegrænset periode dispensere fra § 162, § 163, stk. 1, nr. 4 og § 164, stk. 1, nr. 2-8, og stk. 2-5.

§ 178, stk. 1 ---

Stk. 2. Finanstilsynet kan tillade, at andre koncerner end de i § 170, stk. 2, nævnte kan medregne seriereservefonde til basiskapitalen i overensstemmelse med reglerne i §§ 129 og 135.

§ 213, stk. 1 ---

Stk. 2. Renten, der finder anvendelse efter stk. 1, beregnes for halvårene januar-juni og juli-december, jf. dog stk. 3. Renten for det følgende halvår beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Nasdaq OMX Copenhagen A/S dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for den 15. december og den 15. juni. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fastforrentede kroneobligationer i åbne serier, der optages til handel på Nasdaq OMX Copenhagen A/S, bortset fra konverterbare obligationer, hvor kursen er over pari, og indeksregulerede obligationer. Renten udgør den efter 2. pkt. beregnede gennemsnitsrente ganget med 7/8 og nedrundet til nærmeste hele antal procentpoint.

Stk. 3. Er den effektive obligationsrente, jf. stk. 2, 3. pkt., i 10 på hinanden følgende børsdage i perioden fra den 1. januar henholdsvis

41.I § 152 f, stk. 1, 1. pkt., ændres »70 pct.« til: »60 pct.«.

42.I § 168 indsættes efter »§ 163, stk. 1, nr. 4«: », og stk. 2, 1. pkt.,«.

43.I § 178, stk. 2, ændres »§§ 129 og 135« til: »regler udstedt i medfør af § 128«.

44. § 213, stk. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter regler for beregning af den rente, der finder anvendelse efter stk. 1.«

den 1. juli og indtil påbegyndelsen af en ordinær beregningsperiode efter stk. 2 mere end 2 procentpoint højere eller mere end 1 procentpoint lavere end det gennemsnit, der danner grundlag for halvårets eller resten af halvårets rente efter stk. 2, 2. pkt., beregnes renten efter stk. 2, 4. pkt., på grundlag af et simpelt gennemsnit af den effektive obligationsrente i disse 10 børsdage i stedet for gennemsnitsrenten efter stk. 2, 2. pkt. Den således beregnede rente er gældende for perioden fra den 10. børsdag efter den sidste af de nævnte 10 børsdage. Forhøjelse af renten efter 1. og 2. pkt. får tidligst virkning den 20. børsdag efter den senest forudgående ændring af mindsterenten. Denne forhøjelse finder dog ikke sted, hvis restperioden er mindre end 20 børsdage.

§ 221. Realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber efter indkapslingsmodellen, skal henlægge 10 pct. af årets overskud, der ikke medgår til dækning af underskud fra tidligere år, til fondsreserven. Hvis henlæggelsen vil overstige den forrentning af fondsreserven, der svarer til renten beregnet i henhold til § 213, stk. 2, med fradrag af en forholdsmæssig andel af årets selskabsskat, henlægges dog alene et beløb svarende til denne forrentning.

§ 254, stk. 1-6 ---

§ 320. En udsteder af elektroniske penge skal som minimum anbringe midler svarende til virksomhedens finansielle forpligtelser i forbindelse med uindfriede elektroniske pengebeløb i følgende aktiver:

- 1) Kassebeholdning,
- 2) tilgodehavender hos eller garanteret af centralregeringer eller centralbanker i zone A,
- 3) tilgodehavender hos eller garanteret af De Europæiske Fællesskaber,

45.I § 221, 2. pkt., ændres »renten beregnet i henhold til § 213, stk. 2,« til: »den rente Finanstilsynet fastsætter i medfør af § 213, stk. 2,«.

46.I § 254 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* Administrator skal respektere aftaler om netting, jf. § 58 h i lov om værdipapirhandel m.v., ved slutafregning af finansielle kontrakter omfattet af § 160, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiell virksomhed.«

47.I § 320, stk. 1, nr. 3, ændres »De Europæiske Fællesskaber« til: »Den Europæiske Union«.

4) tilgodehavender hos eller garanteret af danske regioner, danske kommuner, Grønlands Selvstyre og Færøernes landsstyre eller sikret ved værdipapirer udstedt af danske regioner, danske kommuner, Grønlands Selvstyre og Færøernes landsstyre inden for 90 pct. af værdipapirets markedsværdi,

5) tilgodehavender hos eller garanteret af regionale og lokale myndigheder i EØS-lande eller sikret ved værdipapirer udstedt af disse regionale og lokale myndigheder, hvor de kompetente myndigheder har givet nulvægt inden for 90 pct. af værdipapirets markedsværdi,

6) realkreditobligationer samt obligationer udstedt af Danmarks Skibskreditfond og

7) anfordringstilgodehavender hos pengeinstitutter i zone A.

§ 343 a, stk. 1 ---

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på følgende:

1) Finansielle virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1.

2) Kollektive investeringsordninger reguleret af lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. og investeringsinstitutter og pensionskasser, hvad enten de er koordineret på fællesskabsplan eller ej, samt depositarer og ledere af sådanne institutter.

3) Rådgivning, der ydes til en modervirksomhed, dattervirksomhed eller et af moderselskabets datterselskaber (datterselskab).

4) Rådgivning, der kun ydes lejlighedsvis i forbindelse med erhvervsmæssig virksomhed, hvis denne anden virksomhed er reguleret ved lov eller andre fagetiske bestemmelser og disse bestemmelser ikke udelukker, at der ydes rådgivning.

5) Rådgivning, der alene vedrører medarbejderordninger.

6) Rådgivning, der ikke honoreres særskilt.

7) Det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab.

§ 343 g, § 43, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.

48.I § 343 a, stk. 2, nr. 2, ændres »fællesskabsplan« til: »EU-plan«.

49.I § 343 g ændres »§ 43, stk. 1 og 2« til: »§ 43, stk. 1, 2 og 4«.

§ 344, stk. 1-2 ---

Stk. 3. Finanstilsynet deltager i arbejdet i de europæiske tilsynskomiteer og anvender som udgangspunkt de standarder og vejledninger, som tilsynskomiteerne udarbejder.

Stk. 4. Hvis et penge- eller realkreditinstitut eller et fondsmægler- eller investeringsforvaltningsselskab er datterselskab af et kreditinstitut, investeringsselskab eller administrationselskab med hjemsted i et andet land i Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan Finanstilsynet ved aftale overdrage ansvaret for tilsynet med penge- eller realkreditinstitutets, fondsmægler- eller investeringsforvaltningsselskabets eller koncernens solvens og store engagementer til den myndighed, der fører det konsoliderede tilsyn med virksomhedens udenlandske modervirksomhed.

Stk. 5. Finanstilsynet skal tilrettelægge den sædvanlige tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder og markeder. Finanstilsynet skal i sin tilsynsvirksomhed lægge vægt på holdbarheden af den enkelte finansielle virksomheds forretningsmodel. Tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden skal ske ud fra et væsentlighedshensyn, hvor den tilsynsmæssige indsats står i forhold til de potentielle risici eller skadevirkninger. Finanstilsynet gennemgår hvert år solvensbehovet hos de penge- og realkreditinstitutter, der har en arbejdende kapital på mere end 250 mio. kr. Finanstilsynets direktion har ansvaret for tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse.

Stk. 6. Finanstilsynet skal i tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden overveje de potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i andre lande inden for Den Europæiske Union eller et land, som fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Det gælder navnlig i forbindelse med krisesituationer. For filialer beliggende her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som fællesskabet har

50. § 344, stk. 3 og 4, ophæves.

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 3-6.

indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet overvåge filialerne og bistå de kompetente tilsynsmyndigheder i tilsynet med filialerne. Finanstilsynet skal for betydningsfulde filialer og datterselskaber af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, deltage i eventuelle samarbejdsfora om tilsynet med den samlede koncern.

Stk. 7. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde anvende fremmed bistand.

Stk. 8. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for Finanstilsynets procedurer i overensstemmelse med bestemmelser herom fastsat i fællesskabsretlige regler.

§ 345, stk. 1-12 ---

§ 347 a. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om pengeinstitutters og realkreditinstitutters pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af instituttet.

§ 354, stk. 1-5 ---

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

1) Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd.

2) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

3) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.

51.I § 345 indsættes som *stk. 13*:

»*Stk. 13.* Det Finansielle Virksomhedsråd kan delegerer sin kompetence efter stk. 2, nr. 1, til Finanstilsynet.«

52. § 347 a affattes således:

»**§ 347 a.** Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om finansielle virksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af den finansielle virksomhed, og om at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før den finansielle virksomhed.«

53. § 354, stk. 6, nr. 21, affattes således:

»21) Kommissionen, hvis den har behov herfor til varetagelse af dens opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.«

4) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.

5) Folketingets Ombudsmand.

6) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.

7) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner.

8) Folketingets stående udvalg vedrørende en finansiel virksomheds generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af finansielle virksomheder, når der træffes beslutning om, hvorvidt staten skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.

9) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.

10) Interessenter, herunder myndigheder, involveret i forsøg på at redde en kriseram finansiel virksomhed, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor.

11) De af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer udpegede revisorer efter § 144, stk. 5, 2. pkt., og efter § 16 g, stk. 9, i lov om finansiel stabilitet.

12) Skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved den finansielle virksomheds likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af en finansiel virksomheds regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.

13) Institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.

14) Finansiell Stabilitet A/S, jf. kapitel 2 a og 4 b i lov om finansiel stabilitet.

15) Økonomi- og Erhvervsministeriet i sager om behandling af ansøgninger om statsligt kapitalindskud, jf. lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter.

16) Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske System af

Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for dem til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver, herunder udførelse af pengepolitik, overvågning af betalings- og værdipapirhåndteringssystemer samt varetagelse af det finansielle systems stabilitet.

17) En institution, der forestår clearing af værdipapirer eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearing.

18) Finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter, kreditvurderingsbureauer eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpåkrævede revision af den finansielle virksomheds regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

19) Organer i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for kontrol med overholdelsen af reglerne for finansiell information fra udstedere af værdipapirer, der er optaget på et reguleret marked.

20) Ministre med ansvar for den finansielle lovgivning i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, i forbindelse med krisehåndtering af en finansiell virksomhed.

21) Kommissionen, hvis den har behov herfor til varetagelse af dens opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, eller Det Europæiske Banktilsynsudvalg, Banktilsynskomiteen i Den Europæiske Centralbank, Det

Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg samt organer etableret af disse udvalg, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.

22) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter, kreditvurderingsbureauer eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, jf. dog stk. 10 og 11.

23) Told- og skatteforvaltningen i sager omfattet af skattekontrolloven § 6 D, stk. 2.

24) Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelsen af deres opgaver.

25) Den færøske landsstyremand for finans-anliggender som led i ansvaret for den økonomiske stabilitet på Færøerne og til brug for krisehåndtering af finansielle virksomheder på Færøerne.

26) Det grønlandske landsstyremedlem for Erhverv og Arbejdsmarked som led i ansvaret for den økonomiske stabilitet i Grønland og til brug for krisehåndtering af finansielle virksomheder i Grønland.

27) Færøernes Lagtings stående udvalg vedrørende en færøsk finansiell virksomheds generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af færøske finansielle virksomheder, når der træffes beslutning om, hvorvidt Færøernes landsstyre skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.

28) Grønlands Landstings stående udvalg vedrørende en grønlandsk finansiell virksomheds generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af grønlandske finansielle virksomheder, når der træffes be-

slutning om, hvorvidt Grønlands landsstyre skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.

§ 354 stk. 7 ---

Stk. 8. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Stk. 9. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 8, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 16. september 1995. For realkreditinstitutter gælder begrænsningen dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 1. juni 1995. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Færøernes Lagtings stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 27, og til Grønlands Landstings stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 28, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 1. januar 2006.

Stk. 10. Videregivelse efter stk. 6, nr. 22, kan alene ske

1) på baggrund af en international samarbejdsaftale, og

2) under forudsætning af at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Stk. 11. Videregivelse efter stk. 6, nr. 22, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Stk. 12. Har en skyldner, kautionist eller investor betydelige forpligtelser over for flere finansielle virksomheder, kan Finanstilsynet

54.I § 354 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»*Stk. 8.* Fortrolige oplysninger modtaget i medfør af stk. 6, nr. 21, kan uanset tavshedspligten som nævnt i stk. 7 udveksles direkte mellem på den ene side Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse og på den anden side Det Europæiske Råd for Systemiske Risici.«

Stk. 8-12 bliver herefter stk. 9-13.

give de pågældende virksomheder underretning herom.

§ 354 a. Afgørelser truffet i henhold til § 344, stk. 1, 3. pkt., og § 345, stk. 2, nr. 1, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Offentliggørelsen skal omfatte virksomhedens navn.

§ 360. Finanstilsynets indtægter i finansloven bortset fra salg af varer og tjenesteydelser opkræves som afgift fra de virksomheder, som er underlagt Finanstilsynets tilsyn, jf. §§ 361-370.

§ 361. Følgende virksomheder betaler årligt et grundbeløb i afgift til Finanstilsynet:

1) Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring betaler 510.000 kr.

2) ATP-fonden (tillægspension, midlertidig pensionsopsparing og særlig pensionsopsparing) betaler 1.180.000 kr.

3) Operatører af regulerede markeder og alternative markedspladser betaler et grundbeløb på 12.000 kr. pr. selskab, hvis værdipapirer er optaget til handel ultimo det foregående år.

4) Garantifonden for indskydere og investorer betaler 95.000 kr.

5) Hver finansiell holdingvirksomhed betaler 5.000 kr.

6) Hver udsteder af collateralized mortgage obligations og lignende virksomheder betaler 10.000 kr. pr. serie.

7) Hver udsteder af elektroniske penge betaler 10.000 kr.

8) Lønmodtagernes Dyrtidsfond betaler 670.000 kr.

9) Værdipapircentralen A/S betaler 1.840.000 kr.

10) Garantifonden for skadesforsikringselskaber betaler 50.000 kr.

11) Finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og hvis markedsværdi af de handlede værdipa-

55.I § 354 a, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»1. -3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som træffes af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.«

56. § 360, stk. 1, affattes således:

»Finanstilsynets bevilling i finansloven til lagt udgifter til Kammeradvokaten og fratrukket salg af varer og tjenesteydelser opkræves som afgift fra de virksomheder, som er underlagt Finanstilsynets tilsyn, jf. §§ 361-370.«

57.I § 361, stk. 1, nr. 23, ændres »100.000« til: »68.150«.

58.I § 361, stk. 1, nr. 24, ændres »60.000« til: »40.900«.

59.I § 361, stk. 1, nr. 25, ændres »6.000« til: »4.100«.

60.I § 361, stk. 1, nr. 26, ændres »15.000« til: »10.000«.

61.I § 361, stk. 1, indsættes som nr. 27:

»27) Udstedere, som er optaget til handel på et reguleret marked, jf. lov om værdipapirhandel, betaler årligt 2.000 kr.«

pirer er på 1 mia. kr. eller derover ved udgangen af året, betaler 40.000 kr. årligt. Hvis markedsværdien af de handlede værdipapirer er på 250 mio. kr. og derover, men under 1 mia. kr. ved udgangen af året, betales 20.000 kr. årligt, og hvis markedsværdien af de handlede værdipapirer er på under 250 mio. kr. ved udgangen af året betales 10.000 kr. årligt. Afdelinger af investeringsforeninger og specialforeninger, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, betaler 5.000 kr. årligt.

12) Gensikringsmæglerselskaber betaler 15.000 kr.

13) Fysiske eller juridiske personer, som anmoder om Finanstilsynets godkendelse af et prospekt i henhold til kapitel 6 i lov om værdipapirhandel m.v., betaler 25.000 kr. i afgift pr. anmodning.

14) Fysiske eller juridiske personer, som anmoder om optagelse i et register for kvalificerede investorer, jf. lov om værdipapirhandel m.v. § 23, stk. 8, betaler 1.000 kr. pr. anmodning.

15) Virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 12, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme betaler 2.000 kr.

16) Udstedere, som er forpligtet til at sende oplysninger til Finanstilsynet efter § 27 a, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v., betaler 6.800 kr. årligt.

17) Udstedere, som anmoder om Finanstilsynets officielle notering af aktier, aktiecertifikater eller obligationer, betaler 12.400 kr. i afgift pr. anmodning. De pågældende udstedere betaler herefter 1.650 kr. årligt, så længe værdipapiret er officielt noteret.

18) Hver operatør af et reguleret marked, der har tilladelse til at drive multilaterale handelsfaciliteter, betaler 12.400 kr. årligt.

19) Investeringsrådgivere betaler 8.250 kr. årligt.

20) Professionelle foreninger betaler 8.250 kr. pr. forening og 2.450 kr. pr. afdeling.

21) Organisationer med et almennyttigt formål, som anmoder om optagelse i et register for almennyttige organisationer, som kan

modtage pengeoverførsler på op til 150 euro uden oplysningskrav i forbindelse med pengeoverførsler, jf. lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 16, stk. 4, betaler 750 kr. pr. anmodning.

22) Værdipapirhandlere, som er forpligtet til at indberette transaktioner med værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked til Finanstilsynet efter § 33, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., betaler årligt

a) 1.650 kr. for op til 10.000 transaktioner,

b) 8.250 kr. for mellem 10.000 og 100.000 transaktioner,

c) 53.750 kr. for mellem 100.000 og 1 mio. transaktioner og

d) 227.500 kr. for over 1 mio. transaktioner.

23) Godkendte udenlandske clearingcentre, jf. § 8 a i lov om værdipapirhandel m.v., betaler årligt 100.000 kr.

24) Betalingsinstitutter, jf. lov om betalingstjenester, betaler 60.000 kr. årligt.

25) Virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, jf. lov om betalingstjenester, betaler 6.000 kr. årligt.

26) Pantebrevsselskaber omfattet af lov om pantebrevsselskaber betaler 15.000 kr. årligt.

Stk. 2. Grundbeløb, jf. stk. 1, er angivet i 2004-niveau og reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven.

§ 373. Overtrædelse af § 7, stk. 1-6, § 8, stk. 1 og 3-6, § 9, stk. 1-3 og 5-7, § 10, stk. 1-4, § 11, stk. 1-4, § 16 a, stk. 2, § 16 b, stk. 2, § 24, stk. 1, 2. pkt., § 25, 2. pkt., §§ 27 og 28, § 31, stk. 7, 8 og 10, § 33, stk. 1, §§ 36 og 38, § 39, stk. 1, 3, 4 og 6, §§ 40 og 44-46, § 49, stk. 1 og 2, §§ 52 og 53, § 61, stk. 1, §§ 61 b og 61 c, § 63, stk. 1, 2 og 4, § 64, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, § 65, stk. 1, §§ 66 og 67, § 74, stk. 1 og 3, §§ 75, 76 og 78, § 92, § 101, stk. 1, 2 og 4, § 102, stk. 2 og 3, §§ 103-106 og 117, § 118, stk. 5, § 119, § 120, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 124, stk. 1-4, 7 og 8, § 125, stk. 1-3, 5 og 7, § 125 a, § 126, stk. 1, 2 og 8, § 129, stk. 9, § 132, stk. 1, nr. 4, § 134, nr. 7, § 138, nr. 8,

62. § 373, stk. 1 og 2, affattes således:

»§ 373. Overtrædelse af § 7, stk. 1 og 3-6, § 8, stk. 1 og 3-6, § 9, stk. 1-3 og 5-7, § 10, stk. 1-4, § 11, stk. 1 og 3-4, § 16 a, stk. 2, § 16 b, stk. 2, § 24, stk. 1, 2. pkt., § 25, 2. pkt., §§ 27 og 28, § 31, stk. 7, 8 og 10, § 33, stk. 1, § 36, § 38, stk. 1 og 6, og stk. 7, 1. pkt., § 39, stk. 1, 3, 4 og 6, §§ 40 og 44-46, § 49, stk. 1 og 2, § 52, § 53, stk. 1 og 2, § 61, stk. 1, §§ 61 b og 61 c, § 63, stk. 1, 2 og 4, § 64, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, § 65, stk. 1, § 66, § 67, stk. 1, § 74, stk. 1 og 3, §§ 75, 76, 78 og 92, § 101, stk. 1, 2 og 4, § 102, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, §§ 103-106 og 117, § 118, stk. 5, § 119, § 120, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 124, stk. 1-4, 7 og 8, § 125, stk. 1-3, 5 og 7, § 125 a, § 126, stk.

§ 145, stk. 1-3, stk. 4, 1. pkt., stk. 5 og stk. 6, 1. pkt., § 146, stk. 1, § 147, stk. 1, § 149, stk. 1 og 3, §§ 150 og 151, § 152, stk. 1-3, § 153, stk. 1, §§ 154 og 170-175, § 182, stk. 1 og 2, § 194, § 195, stk. 1-3, §§ 200-203, § 204, stk. 1, § 217, § 218, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 226, stk. 1, 2 og 5, § 227, § 308, stk. 1, 2 og 7, §§ 309 og 310, § 317, stk. 1 og stk. 3, 1. pkt., § 320, stk. 1, § 321, § 322, stk. 2, §§ 329, 331 og 334, § 343 a, stk. 1, § 343 f, stk. 3, § 343 j, §§ 377, 379 og 381, § 404, stk. 1, 2, 4 og 5, samt artikel 14 og artikel 24, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Overtrædelse af § 16 c, § 16 d, stk. 1, § 16 f, stk. 1-3, § 46 a, § 50, stk. 1, § 54, stk. 2, § 57, stk. 1, § 57 a, stk. 1, § 70, stk. 1-4, § 71, stk. 1, § 72, stk. 1 og 2 og stk. 3, 3. pkt., § 73, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, §§ 77, 77 a og 77 b, § 80, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 7 og 8, § 108, stk. 1-6, § 121, stk. 1, §§ 122 og 123, § 152 a, stk. 1, 1. pkt., § 152 c, stk. 2, § 152 d, stk. 1 og 2, § 152 e, stk. 1, § 152 g, stk. 1, 1. og 3. pkt., og stk. 2 og 4, §§ 158, 159 og 167, § 183, stk. 1, 1. pkt., § 183, stk. 5, § 184, stk. 1, § 185, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1. pkt., §§ 186 og 187, § 188, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 189-191, § 192, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 198, stk. 1, § 199, stk. 2 og 5, § 247 a, stk. 9 og 10, § 347 b, stk. 3, artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, dog ikke artikel 14 og artikel 24, stk. 1, litra b, straffes med bøde. På samme måde straffes overtrædelse af meddelelsespligten i § 152 a, stk. 2, 1. pkt.

1, 2 og 8, § 129, stk. 9, § 132, stk. 1, nr. 4, § 134, nr. 7, § 138, nr. 8, § 145, stk. 1-3, stk. 4, 1. pkt., stk. 5 og stk. 6, 1. pkt., § 146, stk. 1, § 147, stk. 1, § 149, stk. 1 og 3, §§ 150 og 151, § 152, stk. 1-3, § 153, stk. 1, §§ 154 og 170-175, § 182, stk. 1 og 2, § 194, § 195, stk. 1-3, §§ 200 og 201, § 202, stk. 1, 3 og 4, § 203, stk. 1, § 204, stk. 1, § 217, § 218, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 226, stk. 1 og 2, og stk. 5, 1. pkt., §§ 227 og 334, § 343 a, stk. 1, § 343 f, stk. 3, § 343 j, § 404, stk. 1, 2, 4 og 5, samt artikel 14 og artikel 24, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Overtrædelse af § 16 c, § 16 d, stk. 1, § 16 f, stk. 1-3, § 54, stk. 2, § 57, stk. 1, § 57 a, stk. 1, § 70, stk. 1-4, § 71, stk. 1, § 72, stk. 1 og 2, og stk. 3, 3. pkt., § 73, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 77, stk. 1-6 og 10, § 77 a, stk. 1-7 og 9, §§ 77 b og 77 c, § 77 d, stk. 1, § 80, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 7 og 8, § 108, stk. 1-6, § 121, stk. 1, §§ 122 og 123, § 152 a, stk. 1, 1. pkt., § 152 c, stk. 2, § 152 d, stk. 1 og 2, § 152 e, stk. 1, § 152 g, stk. 1, 1. og 3. pkt., stk. 2 og stk. 4, 1. pkt., §§ 158, 159 og 167, § 183, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5, § 184, stk. 1, § 185, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., §§ 186 og 187, § 188, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 189 og 190, § 191, stk. 1-3, § 192, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 198, stk. 1, § 199, stk. 2 og 5, § 247 a, stk. 9 og 10, § 347 b, stk. 3, samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, dog ikke artikel 14 og artikel 24, stk. 1, litra b, straffes med bøde. På samme måde straffes overtrædelse af meddelelsespligten i § 152 a, stk. 2, 1. pkt.«

63.I § 373, stk. 1, udgår: »§ 129, stk. 9, § 132, stk. 1, nr. 4, § 134, nr. 7, § 138, nr. 8.«.

*Stk. 4.*I regler udstedt i medfør af loven kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

§ 373, stk. 5-8 ---

§ 407.Kapital udstedt i medfør af bank- og sparekasselovens § 22, stk. 1 og 2, realkreditlovens § 53 i, stk. 1 og 2, og fondsmæglerlovens § 18, stk. 1 og 2, inden den 1. januar 2004 kan uanset § 132, stk. 1, nr. 5, og § 136, stk. 1, 3 og 5, indgå i basiskapitalen.

*Stk. 2.*For pengeinstitutter, der har udstedt kapital i medfør af bank- og sparekasselovens § 22, stk. 2, inden den 1. januar 2004, kan Finanstilsynet, såfremt pengeinstituttet ikke opfylder solvenskravet i § 124, stk. 2, nr. 1, og kapitalkravet i § 125 a, bestemme, at bestyrelsen inden for en nærmere angivet frist uanset vedtægternes bestemmelse herom skal indkalde den efter vedtægterne øverste myndighed og redegøre for pengeinstituttets økonomiske forhold.

§ 409.Indtil den 1. januar 2007 kan gensidige skadeforsikringsselskaber medregne til-

64.I § 373, *stk. 4*, indsættes efter »bøde«: »eller fængsel indtil 4 måneder«.

65.I § 373 indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.*Ved strafudmålingen efter *stk. 1-3* skal der lægges vægt på grovheden af overtrædelsen, og hvor længe overtrædelsen har fundet sted.«

66.Efter § 373 indsættes:

»**§ 373 a.**Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet i nærmere angivne sager om overtrædelser af denne lov, der ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde, som angivet i bødeforelægget.

*Stk. 2.*Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg.

*Stk. 3.*Vedtages bøden, bortfalder videre forfølgning.«

67.§ 407, *stk. 1*, ophæves.

Stk. 2 bliver herefter *stk. 1*.

68.§ 409 ophæves.

læg for mulig tillægspræmie, jf. § 135, stk. 1, nr. 6, uden ansøgning til Finanstilsynet.

Stk. 2. Tillæg for mulig tillægspræmie kan maksimalt medregnes med det beløb, der svarer til det beløb, hvormed det blev medregnet i basiskapitalen ved udgangen af 2001.

Stk. 3. Tillæg for mulig tillægspræmie kan medregnes til og med 2008.

§ 2

I lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 6. august 2009, som ændret ved § 9 i lov nr. 579 af 1. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

§ 1, stk. 1-2 ---

2. I § 1 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»*Stk. 3.* Denne lovs § 16 a gælder for almen-nyttige organisationer m.v. som defineret i § 16 a, stk. 1.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

§ 16 ---

3. Efter § 16 indsættes før overskriften »*Oplysninger fra tredjemand*«:

»*Almennyttige organisationer*

§ 16 a. Almennyttige organisationer skal registreres hos Finanstilsynet, hvis organisationen indsamler midler til fordel for velgørende, religiøse, kulturelle, uddannelsesmæssige, sociale, videnskabelige eller andre almenyttige formål i udlandet, eller hvis organisationen videresender midler ud af landet til de nævnte formål. Ved almenyttige organisationer forstås private juridiske enheder og organisationer, der ikke udlodder overskud eller indtægter til personer, som ejer organisationen eller har kontrol over eller leder organisationens aktiviteter. Ved indsamling i denne lov forstås offentlig indsamling, jf. lov om offentlige indsamlinger og pyramidespil.

Stk. 2. Almennyttige organisationer, som er nævnt i stk. 1, skal ud fra en risikovurdering træffe rimelige foranstaltninger for at opnå

kendskab til personer og virksomheder, der yder bidrag til organisationen på 100.000 kr. og derover.

Stk. 3. Almennyttige organisationer, som er nævnt i stk. 1, skal ud fra en risikovurdering træffe rimelige foranstaltninger for at opnå kendskab til de enkelte grupper af bidragsmodtagere eller, hvor det er relevant, den enkelte bidragsmodtager. Almennyttige organisationer skal endvidere træffe rimelige foranstaltninger for at sikre, at der ved overførsel af midler til bidragsmodtagere anvendes sikre leveringskanaler og pålidelige samarbejdspartnere.

Stk. 4. Almennyttige organisationer, som er nævnt i stk. 1, skal have de fornødne procedurer, herunder skriftlige interne regler, der sikrer overholdelsen af de regler, som gælder for organisationen og dens medarbejdere i henhold til denne lov og i henhold til forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder og organer.

Stk. 5. Almennyttige organisationer, som er nævnt i stk. 1, skal på organisationens hjemmeside offentliggøre:

1) Vedtægter, herunder oplysninger om organisationens formål.

2) Årsregnskab.

Stk. 6. Det i stk. 5, nr. 2, nævnte årsregnskab skal være revideret af en statsautoriseret eller registreret revisor og skal give et retvisende billede af organisationens økonomiske stilling. Revisor skal give årsregnskabet påtegning, hvis dette efter revisors opfattelse ikke er tilfældet. Regnskabet skal offentliggøres senest 6 måneder efter regnskabsårets afslutning.

Stk. 7. Almennyttige organisationer, som er nævnt i stk. 1, skal opbevare de i stk. 2-6 nævnte oplysninger m.v., oplysninger om identiteten af de personer, der ejer, kontrollerer og leder organisationens aktiviteter og oplysninger om organisationens pengeoverførsler til udlandet i mindst 5 år efter transaktionens gennemførelse. Oplysninger m.v. i 1. pkt. skal løbende ajourføres. Hvis der er tvivl om, at tidligere indhentede oplysning-

ger er korrekte eller tilstrækkelige, skal der indhentes nye oplysninger. Ophører den almennyttige organisation, skal den senest fungerende ledelse sørge for, at identitetsoplysninger m.v. opbevares i overensstemmelse med 1. pkt.

Stk. 8. Hvis en almennyttig organisation, som er nævnt i stk. 1, har mistanke om, at en transaktion har eller har haft tilknytning til finansiering af terrorisme, finder § 7, stk. 1, 4 og 5, tilsvarende anvendelse.

Stk. 9. § 26 og § 27, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse.«

§ 25. De af loven omfattede virksomheder og personer skal udarbejde tilstrækkelige skriftlige interne regler om kundelegitimation, indberetning, opbevaring af registreringer, intern kontrol, risikovurdering, risikostyring, ledelseskontrol og kommunikation samt uddannelses- og instruktionsprogrammer for medarbejderne for at forebygge og forhindre hvidvask og terrorfinansiering.

4.I § 25, stk. 1, indsættes efter »kundelegitimation,«: »opmærksomheds-, undersøgelses- og noteringspligt,«.

§ 34 a. Advokatrådet påser, at advokater omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13 og 14, overholder loven og de regler, der er udstedt i medfør heraf, samt Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. § 32, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for Advokatrådet. Tilsynet sker på grundlag af en vurdering af risikoen for overtrædelse af bestemmelserne, som er nævnt i 1. pkt.

Stk. 2. Advokatrådet kan påbyde advokater inden for en frist fastsat af Advokatrådet at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i denne lov, de regler, der er fastsat i medfør heraf, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

5. § 34 a ophæves og i stedet indsættes i *kapitel 8*:

»**§ 34 a.** Finanstilsynet påser, at almennyttige organisationer omfattet af § 16 a, stk. 1, overholder reglerne i § 16 a og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder og organer.

Stk. 2. De i § 16 a, stk. 1, nævnte almennyttige organisationer skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige til brug for tilsynet med de i stk. 1 nævnte regler.

Stk. 3. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til en almennyttig organisation omfattet af § 16 a, stk. 1, med henblik på at indhente oplysninger, herunder ved inspektioner.

Stk. 4. Finanstilsynet kan påbyde almennyttige organisationer, som nævnt i § 16 a, stk. 1, inden for en frist fastsat af tilsynet at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af de i stk. 1 nævnte regler.

§ 34 b. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forplig-

tet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i tilsynets drift, og eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke de i stk. 1 nævnte personer til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

1) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme eller anden tilsynslovgivning.

2) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.

3) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.

4) Folketingets Ombudsmand.

5) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.

6) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner.

7) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.

8) Tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med personers og virksomheders overholdelse af lovgivning om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer, under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har et

væsentligt behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

9) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med personers og virksomheders overholdelse af lovgivning om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Stk. 4. Videregivelse i henhold til stk. 3, nr. 9, kan alene ske

1) på baggrund af en international samarbejdsaftale, og

2) under forudsætning af at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har et væsentligt behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Stk. 5. Alle, der i henhold til stk. 3, nr. 1-7, modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Stk. 6. Videregivelse efter stk. 3, nr. 8 og 9, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Stk. 7. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynsmyndighedens afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

§ 34 c. Advokatrådet påser, at advokater omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13 og 14, overholder loven og de regler, der er udstedt i medfør heraf, samt Europa-Parlamentets og Rådets for-

ordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Tilsynet sker på grundlag af en vurdering af risikoen for overtrædelse af bestemmelserne, som er nævnt i 1. pkt.

Stk. 2. Advokatrådet kan påbyde advokater inden for en frist fastsat af Advokatrådet at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i denne lov, de regler, der er fastsat i medfør heraf, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

§ 34 d. Afgørelser truffet i henhold til § 32, stk. 5, § 34, stk. 7, eller § 34 a, stk. 4, skal offentliggøres, hvis afgørelsen efter tilsynsmyndighedens vurdering er af væsentlig betydning. Dette gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Hvis afgørelsen vedrører en juridisk person, kan offentliggørelsen omfatte virksomhedens navn, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, medmindre de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 3. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 2, 1. pkt., kan der ske offentliggørelse efter stk. 1, når de hensyn, der nødvendigvis gjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til to

år efter, at den pågældende afgørelse er truffet.«

§ 37. Forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af § 2, § 6, stk. 2, § 7, stk. 1, 2. pkt., stk. 3 og stk. 4, 1. pkt., § 11, § 12, stk. 1-6, § 13, stk. 1, 1. og 3. pkt., stk. 2 og stk. 3, 2. pkt., §§ 14 og 15, stk. 1, 1. pkt., § 15, stk. 2, § 16, stk. 1, § 19, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3-6, § 23, stk. 1, 1. pkt., stk. 2 og stk. 3, 1. pkt., § 24, § 25, stk. 1-4, § 27, stk. 1, § 30, 2. pkt., § 31, stk. 1, § 32, stk. 3, og § 34, stk. 2 og 5, straffes med bøde. Forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af § 35, stk. 2, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler

§ 37, stk. 2-4 ---

Stk. 5. Med bøde straffes en person eller virksomhed, der ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 32, stk. 5, eller § 34, stk. 7.

6.I § 37, stk. 1, indsættes efter »§ 16, stk. 1,«: »§ 16 a,«.

7.I § 37, stk. 5, ændres »eller § 34, stk. 7« til: », § 34, stk. 7, eller § 34 a, stk. 4«.

§ 3

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 959 af 11. august 2010, foretages følgende ændringer:

1.Lovens fodnote affattes således:

Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer, (EF-Tidende 1998 nr. L 166, s. 45) (finality-direktivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF af 7. november 2000, (EF-Tidende 2000 nr. L 290, s. 27), om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF og 93/22/EØF (udveksling af oplysninger med tredjelande), dele af direktiverne 79/279/EØF, 80/390/EØF, 82/121/EØF og 88/627/EØF, der nu er sammenskrevet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer, (EF-Tidende 2001 nr. L 184, s. 1) (betingelses- og oplysningsdirektivet), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 14. juni 2002 om aftaler om finansiel sik-

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer, EF-Tidende 1998, nr. L 166, side 45 (finality-direktivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF af 7. november 2000, EF-Tidende 2000, nr. L 290, side 27, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF og 93/22/EØF (udveksling af oplysninger med tredjelande), dele af direktiverne 79/279/EØF, 80/390/EØF, 82/121/EØF og 88/627/EØF, der nu er sammenskrevet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer, EF-Tidende 2001, nr. L 184, side 1 (betingelses- og oplysningsdirektivet), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 14. juni 2002 om aftaler om finan-

kerhedsstillelse, (EF-Tidende 2002 nr. L 168, s. 43) (collateral-direktivet), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markeds-misbrug), (EU-Tidende 2003 nr. L 96, s. 16) (markeds-misbrugsdirektivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, (EU-Tidende 2003 nr. L 345, s. 64) (prospektdirektivet), Kommissionens direktiv 2003/124/EF af 22. december 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til definition og offentliggørelse af intern viden og definition af kursmanipulation, (EU-Tidende 2003 nr. L 339, s. 70), Kommissionens direktiv 2004/72/EF af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF, for så vidt angår accepteret markedspraksis, definition af intern viden i forbindelse med varederivater, udarbejdelse af lister over insidere, anmeldelse af ledende medarbejderes transaktioner og af mistænkelige transaktioner, (EU-Tidende 2004 nr. L 162, s. 70), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, (EU-Tidende 2004 nr. L 142, side 12) (overtagelsesdirektivet), dele af Europaparlamentets og Rådets direktiv 2004/109 EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsig-tighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, (EU-Tidende 2004 nr. L 390, s. 38) (gennemsig-tighedsdirektivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF, (EU-Tidende 2004 nr. L 145, s. 1) (MiFID-direktivet), og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister, (EU-Tidende 2006 nr. L 114, s. 60) (udsættelsesdirektivet)

siel sikkerhedsstillelse, EF-Tidende 2002, nr. L 168, side 43 (collateral-direktivet), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markeds-misbrug), EU-Tidende 2003, nr. L 96, side 16 (markeds-misbrugsdirektivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, EU-Tidende 2003, nr. L 345, side 64 (prospektdirektivet), Kommissionens direktiv 2003/124/EF af 22. december 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til definition og offentliggørelse af intern viden og definition af kursmanipulation, EU-Tidende 2003, nr. L 339, side 70, Kommissionens direktiv 2004/72/EF af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF, for så vidt angår accepteret markedspraksis, definition af intern viden i forbindelse med varederivater, udarbejdelse af lister over insidere, anmeldelse af ledende medarbejderes transaktioner og af mistænkelige transaktioner, EU-Tidende 2004, nr. L 162, side 70, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12 (overtagelsesdirektivet), dele af Europaparlamentets og Rådets direktiv 2004/109 EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsig-tighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, EU-Tidende 2004 nr. L 390, side 38 (gennemsig-tighedsdirektivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF, EU-Tidende 2004, nr. L 145, side 1 (MiFID-direktivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister, EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60 (udsættelsesdirektivet), og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklings-systemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om

finansiell sikkerhedsstilling for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer, EU-Tidende 2009, nr. L 146, side 37.«

2. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

§ 27, stk. 1 ---

Stk. 2. Intern viden, som en udsteder som nævnt i stk. 1 eller en person, der handler på dennes vegne eller for dennes regning, videregiver til tredjemand som et normalt led i udøvelsen af vedkommendes beskæftigelse, erhverv eller funktion, jf. § 36, skal af udstederen offentliggøres i sin helhed samtidig med videregivelsen til tredjemand. Hvis udstederen ikke på tidspunktet for videregivelsen er bevidst om, at der er sket videregivelse, skal offentliggørelse ske straks efter, at udstederen får viden eller burde have fået viden om, at videregivelse af intern viden er sket. 1. og 2. pkt. finder ikke anvendelse, hvis den tredjemand, der modtager den interne viden, er pålagt tavshedspligt i henhold til lov, administrativ bestemmelse, vedtægt eller kontrakt, eller såfremt det ved videregivelsen sikres, at den modtagende tredjemand er bekendt med, at oplysningerne er intern viden, og med, at vedkommende som følge heraf er underlagt forbuddet mod videregivelse af intern viden, jf. § 36.

§ 39 b. Finanstilsynet kan fastsætte regler om forbud mod short selling af aktier.

§ 50. Ved clearing forstås opgørelse af forpligtelser og rettigheder ved en aftalt udveksling af ydelser.

Stk. 2. Ved afvikling forstås udveksling af ydelser til opfyldelse af parternes forpligtelser.

Stk. 3. Ved netting som anført i § 57 forstås omregning til en nettofordring eller en nettoforpligtelse af fordringer og forpligtelser, der følger af overførselsordrer, som en eller flere

3. I § 27, stk. 2, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Hvis udstederen, på anden vis end som nævnt i 1. og 2. pkt., får viden om eller må anses at have fået viden om, at den interne viden ikke længere er holdt fortrolig, skal udstederen offentliggøre denne interne viden hurtigst muligt.«

4. § 39 b affattes således:

»§ 39 b. Finanstilsynet kan fastsætte regler om short-selling af værdipapirer, herunder forbud, oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår for short-selling.«

5. I § 50, stk. 1, indsættes efter »ydelser«: », hvad enten dette sker i forbindelse med netting, jf. stk. 3, eller for hver transaktion for sig«.

6. I § 50 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Ved interoperable systemer forstås to eller flere systemer, der har indgået en indbyrdes aftale om, at transaktioner cleares,

deltagere udsteder til eller modtager fra en eller flere andre deltagere, med det resultat, at der kun kan gøres en nettofordring eller nettoforpligtelse gældende.

Stk. 4. Ved værdipapirclearingvirksomhed forstås regelmæssig virksomhed, som består i på en clearingdeltagers vegne at gennemføre clearing, afvikling eller clearing og afvikling af transaktioner med værdipapirer, herunder at indtræde som part i transaktionerne eller på anden måde sikre transaktionernes gennemførelse. Finanstilsynet afgør i tvivlstilfælde, om der foreligger værdipapirclearingvirksomhed.

Stk. 5. Ved clearingdeltager forstås en part, der har indgået en aftale med en clearingcentral om regelmæssigt at deltage i clearing, afvikling eller clearing og afvikling.

Stk. 6. Ved indirekte deltager forstås et kreditinstitut som defineret i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF, som har indgået en aftale med et institut, der er deltager i et registreret betalingssystem, eller tilsvarende virksomhed udøvet af Danmarks Nationalbank, hvorved kreditinstituttet bliver i stand til at sende overførelsesordrer gennem systemet.

§ 57. En aftale mellem to eller flere parter om, at samtlige anmeldte fordringer, der har tilknytning til en clearingcentralens udøvelse af værdipapirclearingvirksomhed, jf. § 50, stk. 4, eller forbindelse til clearing af betalinger udøvet af Danmarks Nationalbank eller et registreret betalingssystem, skal nettes, kan med retsvirkning over for boet og kreditorerne tillige indeholde en bestemmelse om, at de pågældende fordringer skal nettes, cleares og afvikles eller føres tilbage i deres helhed, såfremt en af parterne erklæres konkurs eller der anmeldes betalingsstandsning eller åbnes tvangsakkord.

Stk. 2. Aftaler om netting med udenlandske clearingcentraler og betalingssystemer, der er anmeldt til Kommissionen i medfør af artikel 10, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF har samme retsvirkning som aftaler nævnt i stk. 1.

cleares og afvikles eller afvikles på tværs af systemerne. Hvor dette er relevant, omfatter 1. pkt. også systemoperatøren, jf. stk. 5, af et interoperabelt system.

Stk. 5. Ved systemoperatør forstås den enhed eller de enheder, som har det retlige ansvar for driften af et system, herunder et interoperabelt system.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 6-8.

7. § 50, stk. 6, der bliver stk. 8, affattes således:

»*Stk. 8.* Ved indirekte deltager forstås en indirekte deltager som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF.«

8. § 57, stk. 1, affattes således:

»En aftale, der er indgået mellem systemdeltagere og en clearingcentral, et registreret betalingssystem, interoperable systemer eller Danmarks Nationalbank om netting af samtlige overførselsordrer, kan med virkning over for boet og kreditorerne tillige indeholde en bestemmelse om, at de pågældende overførselsordrer skal nettes, cleares og afvikles eller føres tilbage, hvis en af parterne, herunder en systemdeltager i et interoperabelt system, erklæres konkurs eller tages under rekonstruktionsbehandling og under forudsætning af, at overførselsordrerne er indgået i systemet inden konkursdekretets afsigelse eller rekonstruktionsbehandlingens indledning.«

9. I § 57 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Aftaler om netting efter stk. 1 kan omfatte overførselsordrer, der først er indgået i clearingcentralen, Danmarks Nationalbank,

Stk. 3. Finanstilsynet kan godkende, at en aftale om netting med udenlandske clearingcentraler og betalingssystemer eller tilsvarende udenlandske virksomheder, der udøver værdipapirclearingvirksomhed eller clearing af betalinger uden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med, får retsvirkning i henhold til stk. 1.

Stk. 4. En aftale som nævnt i stk. 1 skal for at have retsvirkning over for boet og kreditorerne inden konkursen, anmeldelsen af betalingsstandsning eller åbning af tvangsakkord være indsendt til Finanstilsynet. Hvis aftalen vedrører et registreret betalingssystem omfattet af § 86, stk. 2, skal aftalen for at have retsvirkning over for boet og kreditorerne inden konkursen, anmeldelsen af betalingsstandsning eller åbningen af tvangsakkord være indsendt til Danmarks Nationalbank.

Stk. 5. Aftaler i henhold til stk. 1 og 3 skal indeholde objektive betingelser for, i hvilke tilfælde anmeldte, men endnu ikke opfyldte fordringer enten

- 1) opfyldes i overensstemmelse med nettinngaftalen eller
- 2) tilbageføres i deres helhed.

§ 57 a, stk. 1 ---

Stk. 2. Finanstilsynet skal påse, at de for systemet og deltagerne gældende regler og tilslutningsaftaler indeholder bestemmelser om,

- 1) at systemet er underlagt dansk ret,
- 2) hvem der kan være direkte deltagere i systemet,
- 3) hvem der kan være indirekte deltagere i systemet,
- 4) på hvilke betingelser deltagere kan repræsentere indirekte deltagere,
- 5) hvilke krav til sikkerheder og sikkerhedsstillelse systemet stiller med henblik på at sikre afviklingen i systemet,
- 6) de i § 57 c nævnte forhold samt
- 7) vilkår i eventuelle aftaler, som systemet har indgået med et afregningsfirma eller et

det registrerede betalingssystem eller et interoperabelt system efter konkursdekretets afsigelse eller rekonstruktionsbehandlingens indledning, men på den forretningsdag, hvor konkursdekret blev afsagt eller rekonstruktionsbehandling blev indledt, hvis systemoperatøren, det interoperable system, clearingcentralen, det registrerede betalingssystem eller Danmarks Nationalbank på det tidspunkt, hvor fordringen blev uigenkaldelig, jf. § 57 c, hverken var eller burde have været vidende om konkursen eller rekonstruktionsbehandlingens indledning. I tilfælde, hvor en overførselsordre er indgået i systemet på den forretningsdag, hvor konkursdekret er afsagt eller rekonstruktionsbehandling er indledt, men efter udløbet af det døgn, hvor konkursen er offentliggjort i Statstidende, påhviler det dog systemet at godtgøre, at systemet hverken var eller burde have været vidende om konkursen.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

10. I § 57, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »anmeldte, men endnu ikke opfyldte fordringer« til: »indgåede, men ikke afviklede overførselsordrer«.

11. I § 57, stk. 5, nr. 2, der bliver stk. 6, nr. 2, udgår: »i deres helhed«.

12. I § 57 a, stk. 2, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) hvorvidt clearing sker ved netting, jf. § 50, stk. 3, for hver transaktion for sig eller en kombination heraf,«.

Nr. 5-7 bliver herefter nr. 6-8.

clearinginstitut som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF, artikel 2, litra d og e.

§ 57 b. Dispositioner, hvorved der stilles sikkerhed over for Danmarks Nationalbank, en clearingcentral, et registreret betalingssystem eller deltagere i sådanne systemer, kan ikke omstødes efter konkurslovens § 70, stk. 1, eller § 72, stk. 2. Omstødelse kan dog ske, såfremt

1) sikkerheden ikke er stillet uden unødigt ophold, efter at mangelen på sikkerhed er opstået, eller

2) sikkerheden er stillet under sådanne omstændigheder, at den ikke fremstår som ordinær.

§ 57 c. Gældende regler og tilslutningsaftaler for en clearingcentral, et registreret betalingssystem eller for tilsvarende virksomhed udøvet af Danmarks Nationalbank skal indeholde bestemmelser om,

1) hvornår en overførelsesordre anses for indgået i systemet, samt

2) tidspunktet eller tidspunkterne for, hvornår en overførelsesordre, der er indgået i systemet, ikke længere kan tilbagekaldes af en deltager eller en tredje part.

§ 57 e. Hvis en deltager i en clearingcentral, et registreret betalingssystem eller tilsvarende virksomhed udøvet af Danmarks Nationalbank går konkurs, anmelder betalingsstandsning, der åbnes tvangsakkordforhandling eller anden form for insolvensbehandling, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF, artikel 2, litra j, skal de rettigheder og forpligtelser, der følger af eller har forbindelse med den pågældendes deltagelse i systemet, fastlægges efter den lovgivning, som systemet er underlagt. Tilsvarende gæl-

13.I § 57 b, stk. 1, indsættes efter »et registreret betalingssystem«: », interoperable systemer«.

14.I § 57 c indsættes som *stk. 2* og *3*:

»*Stk. 2.* Indgår en clearingcentral, et registreret betalingssystem eller Danmarks Nationalbank aftale om interoperabilitet indbyrdes eller med interoperable systemer eller operatører af disse, skal parterne i videst muligt omfang sikre, at de interoperable systemers regler samordnes med hensyn til de i *stk. 1* omhandlede forhold. Medmindre det udtrykkeligt er fastsat i hvert af de interoperable systemers regler, berøres hvert enkelt systems regler om de i *stk. 1, nr. 1* og *2*, omhandlede tidspunkter ikke af reglerne i de øvrige interoperable systemers regler.

Stk. 3. Aftaler omfattet af *stk. 2* anses for aftaler af vidtrækkende betydning, jf. § 12, *stk. 2.*«

15. § 57 e affattes således:

»**§ 57 e.** Hvis en deltager i en clearingcentral, et registreret betalingssystem eller tilsvarende virksomhed udøvet af Danmarks Nationalbank går konkurs, tages under rekonstruktionsbehandling eller anden form for insolvensbehandling, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF artikel 2, litra j, skal de rettigheder og forpligtelser, der følger af eller har forbindelse med den pågældendes deltagelse i systemet, fastlægges efter den lovgivning, som systemet er underlagt.

der for danske deltagere i udenlandske clearingcentraler og betalingssystemer, der er anmeldt til Kommissionen i medfør af artikel 10, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF.

Stk. 2. Hvis en dansk deltager i en udenlandsk clearingcentral eller et udenlandsk betalingssystem, der er anmeldt til Kommissionen i medfør af artikel 10, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF går konkurs, tages under rekonstruktionsbehandling eller anden form for insolvensbehandling, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF, artikel 2, litra j, skal de rettigheder og forpligtelser, der følger af eller har forbindelse med den pågældendes deltagelse i systemet, fastlægges efter den lovgivning, som systemet er underlagt, jf. § 57, stk. 2, og § 57 b, stk. 3.

Stk. 3. Hvis en dansk deltager i en udenlandsk clearingcentral eller et udenlandsk betalingssystem, der er hjemmehørende i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med, går konkurs, tages under rekonstruktionsbehandling eller anden form for insolvensbehandling, kan de rettigheder og forpligtelser, der følger af eller har forbindelse med den pågældendes deltagelse i systemet, og som ikke er omfattet af en godkendelse i henhold til § 57, stk. 4, eller § 57 b, stk. 4, fastlægges efter den lovgivning, som systemet er underlagt, hvis Finanstilsynet har godkendt tilslutningsaftalen mellem deltageren og systemet.«

§ 58 a, stk. 2 ---

Stk. 2. En aftale om finansiel sikkerhedsstillelse skal for at være omfattet af dette kapitel være skriftlig eller skal kunne dokumenteres på anden måde, der retligt kan sidestilles hermed.

16.I § 58 a, stk. 2, indsættes som 2. -5. pkt.:

»Når sikkerhedsstillelse sker i form af gældsfordringer, jf. § 58 f, stk. 1 og 2, skal sikkerhedshaver fra sikkerhedsstiller modtage en liste, der indeholder samtlige gældsfordringer omfattet af sikkerhedsstillelsen. Listen skal sendes i skriftlig form eller på en måde, der retligt kan sidestilles hermed. Sikkerhedshavers modtagelse af den i 2. pkt. nævnte liste er uanset gældsbrevslovens § 31 den relevante sikringsakt ved sikkerhedsstillelse efter § 58 f, stk. 1 og 2. I forhold til andre aftaleerhververe skal sikkerhedshaver på tidspunktet for listens modtagelse være i god tro.«

17.I § 58 a indsættes som stk. 3-5:

»*Stk. 3.* Hvis sikkerhedsstiller og sikkerhedshaver er nærstående, jf. konkurslovens §

2, nr. 2-4, finder stk. 2, 4. pkt., ikke anvendelse. Bliver sikkerhedshaver nærstående til sikkerhedsstillers, finder stk. 2, 4. pkt., ikke anvendelse for sikkerhedsstillelse, der etableres efter dette tidspunkt.

*Stk. 4.*I forbindelse med anvendelse af gældsfordringer som finansiel sikkerhed kan debitor i henhold til fordringen skriftligt eller på en måde, der retligt kan sidestilles hermed, frafalde sit krav på fortrolighed i henhold til § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, i det omfang dette er nødvendigt for at gøre sikkerhedsstillelsen effektiv.

*Stk. 5.*Hvis debitor i henhold til en gældsfordring, der anvendes som finansiel sikkerhedsstillelse, giver afkald på sin adgang til modregning med de forpligtelser, der er omfattet af aftalen om finansiel sikkerhedsstillelse, eller som af anden årsag kan anvendes til modregning, skal dette ske skriftligt eller på en måde, der retligt kan sidestilles hermed.«

§ 58 f.Sikkerhed i henhold til en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse kan kun bestå af kontanter, hvorved der forstås penge, der er krediteret en konto, eller værdipapirer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-3.

*Stk. 2.*En sikkerhedsstillers egne aktier, aktier i tilknyttede virksomheder, som omhandles i direktiv 83/349/EØF, og aktier i virksomheder, der udelukkende har til formål at eje produktionsmidler, der er af afgørende betydning for sikkerhedsstillers virksomhed, kan ikke anvendes som sikkerhed i henhold til en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse. Det samme gælder aktier i selskaber, som har til formål at eje fast ejendom til brug for aktionærene.

*Stk. 3.*Kontantindeståender, der ikke kan gøres til genstand for retsforfølgning, kan hverken anvendes som sikkerhed i henhold til en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse eller gøres til genstand for slutfregning.

*Stk. 4.*Ved tilsvarende sikkerhed forstås et beløb af samme størrelse og i samme valuta som den oprindelig stillede sikkerhed, hvis

18.I § 58 f, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Hvis begge parter i en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse er omfattet af § 58 b, nr. 1-5, kan den finansielle sikkerhed endvidere bestå af gældsfordringer.«

19.I § 58 findsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.*Ved gældsfordringer forstås i denne lov pengekrav på grundlag af en aftale, hvor et kreditinstitut som defineret i artikel 4, nr. 1, i direktiv 2006/48/EF, herunder institutterne på listen i direktivets artikel 2, yder kredit i form af lån. Lån ydet til forbrugere, som defineret i artikel 3, litra a, i direktiv 2008/48/EF, eller en mikrovirksomhed eller lille virksomhed, som defineret i artikel 1 og artikel 2, stk. 2 og 3, i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF, er alene omfattet af 1. pkt., hvis enten sikkerhedsstillers eller sikkerhedshaver er omfattet af § 58 b, nr. 2.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

denne er stillet i form af kontanter eller værdipapirer, der er identiske med den oprindelig stillede sikkerhed, hvis denne er stillet i form af værdipapirer.

Stk. 5. Det kan i en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse bestemmes, at en tilsvarende sikkerhed kan bestå af en anden valuta eller andre værdipapirer, der har en værdi, der svarer til værdien af de oprindelig stillede sikkerheder på det tidspunkt, hvor den tilsvarende sikkerhed stilles eller leveres.

§ 58 g, stk. 1-4 ---

§ 83, stk. 1-11 ---

Stk. 12. Finanstilsynet skal i tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden overveje de potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i andre lande inden for Den Europæiske Union eller et land, som fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Det gælder navnlig i forbindelse med krisesituationer. Finanstilsynet skal for betydningsfulde datterselskaber af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i § 7, stk. 1, nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, deltage i eventuelle samarbejdsfora om tilsynet med den samlede koncern.

§ 84, stk. 1-10 ---

§ 84 a, stk. 1-6, nr. 1-17 ---

18) Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg samt organer etableret af dette udvalg, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

19) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Fæl-

20.I § 58 g indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Stk. 1-4 finder ikke anvendelse på gældsfordringer.«

21.I § 83 indsættes efter stk. 11 som nyt stykke:

»*Stk. 12.* En clearingcentral skal meddele Finanstilsynet, hvem der deltager direkte eller indirekte i clearingcentralen samt eventuelle ændringer heri.«

Stk. 12 bliver herefter stk. 13.

22.I § 83, *stk. 12*, der bliver *stk. 13*, ændres »fællesskabet« til: »Unionen«.

23.I § 84 indsættes som *stk. 11*:

»*Stk. 11.* Fondsrådet kan delegerer sin kompetence efter stk. 2, nr. 1, og stk. 3, til Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen inden for deres respektive ressortområder.«

24. § 84 a, *stk. 6, nr. 18*, affattes således:

»18) Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici samt organer etableret af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver. «

lesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikringselskaber eller kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpåkrævede revision af regnskaber for et selskab omfattet af § 7, stk. 1, eller for andre omfattet af denne lov, jf. dog stk. 12 og 13.

20) Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger modtaget som led i Fondsrådets kontrol efter § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b eller oplysninger i sager om Finanstilsynets godkendelse af prospekter i medfør af § 23 og i sager om Finanstilsynets kontrol med oplysningsforpligtelsen i § 27, når disse oplysninger har betydning for Erhvervs- og Selskabsstyrelsens regnskabskontrol på vegne af Fondsrådet, jf. § 83, stk. 2.

21) Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelsen af deres opgaver.

§ 84 c. Afgørelser truffet i henhold til § 84, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Offentliggørelsen skal omfatte virksomhedens navn.

§ 84 d, stk. 1 ---

Stk. 2. Offentliggørelse kan ske i sager om overtrædelse af

- 1) reglerne om offentliggørelse af intern viden, jf. § 27, stk. 1, 2, 4 og 5,
- 2) reglerne om offentliggørelse af års- og halvårsrapporter, jf. § 27, stk. 7,
- 3) reglerne om offentliggørelse af periode-meddelelser, jf. § 27, stk. 8,
- 4) reglerne om offentliggørelse, registrering og opbevaring af oplysninger, jf. § 27 a, stk. 1-3, og af bestemmelser herom udstedt i medfør af § 30,
- 5) reglerne om meddelelse af besiddelse af egne aktier, jf. § 28,

25.I § 84 c, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»1.-3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som træffes af Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter delegation fra Fondsrådet.«

26.I § 84 d, stk. 2, indsættes efter nr. 8 som nyt nummer:

»9) reglerne om short-selling af værdipapirer, herunder forbud, oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår for short-selling udstedt i medfør af § 39 b,«.

Nr. 9-13 bliver herefter nr. 10-14.

27.I § 84 d, stk. 2, indsættes efter nr. 9, som bliver nr. 10, som nye numre:

- »11) reglerne om overtagelsestilbud, jf. § 31, stk. 1, og § 32, stk. 1-4,
- 12) reglerne om værdipapirhandlers indberetning af transaktioner og offentliggørelse af priser og transaktioner, jf. § 33, stk. 2 og 4, § 33 a, stk. 1 og 2, og § 33 b, stk. 1, samt

6) reglerne om meddelelse, indberetning og offentliggørelse af ledende medarbejders transaktioner, jf. § 28 a, stk. 1, 3, 5 og 7, og af bestemmelser herom udstedt i medfør af § 28 a, stk. 8,

7) reglerne om udarbejdelse og udbredelse af anbefalinger vedrørende værdipapirer, jf. § 28 b, stk. 1, og af bestemmelser herom udstedt i medfør af § 28 b, stk. 2,

8) reglerne om meddelelse af større besiddelse af aktier, jf. § 29, stk. 1, og af bestemmelser herom udstedt i medfør af § 29, stk. 4,

9) regler om udsteders oplysningsforpligtelser og ligebehandling af og kommunikation med aktionærer og indehavere af obligationer eller andre former for omsættelige gældsinstrumenter udstedt i medfør af § 30,

10) forbuddene mod insiderhandel, videregivelse af intern viden og kursmanipulation, jf. § 35, stk. 1, § 36 og § 39, stk. 1,

11) bestemmelserne om udstedelse af interne regler, jf. § 37, stk. 1-3,

12) reglerne om udarbejdelse af insiderlister, jf. § 37, stk. 4, og af bestemmelser herom udstedt i medfør af § 37, stk. 10, og

13) reglerne om underretning om mistænkelige transaktioner, jf. § 37, stk. 6, 1. pkt., og af bestemmelser herom udstedt i medfør af § 37, stk. 10.

bestemmelser udstedt i medfør af § 33, stk. 3 og 5, § 33 a, stk. 4, og § 33 b, stk. 3 og 4,«.

Nr. 11-14 bliver herefter nr. 13-16.

§ 93. Overtrædelse af § 8, stk. 1, § 8 a, stk. 2, § 9, stk. 3, § 10, stk. 1, §§ 10 b og 10 c, § 11, § 12 a, § 12 b, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3-6 og 10, § 12 c, § 12 d, stk. 1, § 14, stk. 1, 1. pkt., § 15, stk. 3, § 16, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3, § 18, § 18 a, stk. 1 og 2, § 18 b, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. og 3. pkt., § 19, § 20, stk. 4, 2. pkt., stk. 5 og stk. 6, 1. pkt., § 21, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. pkt., § 23, stk. 1 og 3, § 24, stk. 1, § 25, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 27, stk. 1, stk. 2, 1. og 2. pkt., og stk. 7 og 8, § 27 a, stk. 1-3, § 27 b, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 28, § 28 a, stk. 1, stk. 3, 4. pkt., stk. 5, 1. pkt., og stk. 7, § 28 b, stk. 1, § 29, stk. 1 og 2, § 31, stk. 1, § 32, stk. 1-3, § 33, stk. 2 og 4, § 33 a, stk. 1 og

28.I § 93, stk. 1, ændres »§ 27, stk. 1, stk. 2, 1. og 2. pkt.« til: »§ 27, stk. 1, stk. 2, 1. -3. pkt.«.

stk. 2, 2. pkt., § 33 b, stk. 1 og 2, § 37, stk. 1-5, stk. 6, 1. pkt., stk. 7, 1. pkt., og stk. 8 og 9, § 40, § 41, stk. 1, 2. pkt., § 42, stk. 1 og stk. 2, 2. og 3. pkt., § 42 a, § 42 b, stk. 1, § 42 c, § 42 d, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 42 e, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., § 44, stk. 1 og 3, § 45, stk. 1, § 46, stk. 1, § 51, § 52, stk. 1, 2. pkt., § 60, stk. 1, 2. pkt., § 75, stk. 2, 2. pkt., og § 76, stk. 2, straffes med bøde. På samme måde straffes grov eller gentagen overtrædelse af § 23, stk. 6, § 52, stk. 1, 1. pkt., og § 60, stk. 1, 1. pkt., samt godkendte udenlandske clearingcentraler, der groft eller gentagne gange overtræder vilkår fastsat i godkendelser meddelt efter § 8 a, stk. 3 eller 4.

§ 93, stk. 2-4 ---

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte regler om straf af bøde ved overtrædelse af bestemmelser indeholdt i Det Europæiske Fællesskabs forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med.

Stk. 6. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 7. Forældelsesfristen for strafansvaret er 5 år.

§ 93 ---

29.I § 93, stk. 5, ændres »Det Europæiske Fællesskabs« til: »Den Europæiske Unions«.

30.I § 93 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Ved strafudmålingen efter stk. 1 skal der lægges vægt på grovheden af overtrædelsen, og hvor længe overtrædelsen har fundet sted.«

31.Efter § 93 indsættes:

»§ 93 a. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet i nærmere angivne sager om overtrædelser af denne lov, der ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde, som angivet i bødeforelægget.

Stk. 2. Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg.

Stk. 3. Vedtages bøden, bortfalder videre forfølgning.«

§ 4

I lov om en garantifond for indskydere og investorer, jf. lovbekendtgørelse nr. 794 af 20. august 2009, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 721 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

2. § 16 affattes således:

»§ 16. Fonden skal være i stand til at foretage udbetalinger samt overføre indskud og midler til konti i andre institutter snarest muligt og senest 20 hverdage efter betalingsstandsningens eller konkursens indtræden. Det er en betingelse for udbetalingen, at kravet er behørigt efterprøvet. Ved betalingsstandsning indtræder Fondens forpligtelser først fem hverdage efter, at anmeldelse af betalingsstandsning har fundet sted.

Stk. 2. Udbetaling efter § 15 a sker til datterselskabet af Finansiell Stabilitet A/S, jf. § 16 h, stk. 3, i lov om finansiell stabilitet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan efter anmodning fra Fonden forlænge den i stk. 1, 1. pkt., nævnte frist, dog højst med 10 hverdage.

Stk. 4. Fonden kan i ganske særlige tilfælde udbetale acontobeløb af indskud og kontante midler senest tre dage efter, at Fonden har modtaget anmodning herom fra en indskyder eller investor.

Stk. 5. Fonden kan ikke under henvisning til den i stk. 1 og 3, nævnte frist afslå at udbetale dækning til en indskyder eller investor, som ikke har været i stand til i tide at påberåbe sig sin ret til at få beløbet udbetalt.

Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om Fondens forpligtelse til at give oplysning om et instituts betalingsstandsning eller konkurs samt om indskyderes og investorers anmeldelse af krav til Fonden.«

§ 16. Udbetalinger fra Fonden eller Fondens overførsler af indskud og midler til konti i andre institutter skal finde sted snarest muligt og senest 3 måneder efter betalingsstandsningens eller konkursens indtræden. Det er en betingelse for udbetalingen, at der er tale om behørigt efterprøvede krav. Ved betalingsstandsning indtræder Fondens forpligtelse først 7 bankdage efter, at anmeldelse af betalingsstandsning har fundet sted.

Stk. 2. Udbetaling efter § 15 a sker til datterselskabet til Finansiell Stabilitet A/S, jf. § 16 h, stk. 3, i lov om finansiell stabilitet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan efter anmodning fra Fonden forlænge den i stk. 1, 1. pkt., nævnte frist, dog højst med 9 måneder.

Stk. 4. Fonden kan ikke under henvisning til den i stk. 1 og 2 nævnte frist afslå at udbetale dækning til en indskyder eller investor, som ikke har været i stand til i tide at påberåbe sig sin ret til at få beløbet udbetalt.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om Fondens forpligtelse til at give oplysning om et instituts betalingsstandsning eller konkurs samt om indskyderes og investorers anmeldelse af krav til Fonden.

§ 23 a ---

3. Efter § 23 a indsættes før »kapitel 10« som nyt *kapitel*:

»Kapitel 9 a

Klageadgang og rekurs

§ 23 b. Afgørelser truffet af Fondens bestyrelse kan indbringes for Finanstilsynet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for klageadgangen.

§ 23 c. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven kan af den, som afgørelsen retter sig imod, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. «

§ 5

I lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 904 af 5. juli 2010, som ændret ved § 29 i lov nr. 718 af 25. juni 2010 og § 6 i lov nr. 579 af 1. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

2. § 8, *stk. 2* og *3*, ophæves og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Samtidig med anmeldelse til registrering, jf. *stk. 1*, og ved ansøgning om godkendelse af vedtægtsændringer skal en forening indsende et dateret og underskrevet eksemplar af vedtægterne med den fuldstændige affattelse til Finanstilsynet. Når Finanstilsynet har godkendt foreningen eller vedtægtsændringerne, videresender Finanstilsynet en kopi af vedtægterne med sin godkendelsespåtegning til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og det underskrevne eksemplar til foreningen.

Stk. 3. Ved anmeldelse og registrering efter *stk. 1* finder selskabslovens regler i kapitel 2 tilsvarende anvendelse med de fornødne tilpasninger, således at anmeldelsen skal være

§ 8, stk. 1 ---

Stk. 2. Samtidig med anmeldelse til registrering, jf. *stk. 1*, og ved ansøgning om godkendelse af vedtægtsændringer skal en forening indsende tre daterede og underskrevne eksemplarer af vedtægterne med den fuldstændige affattelse til Finanstilsynet. Når Finanstilsynet har godkendt foreningen eller vedtægtsændringerne, videresender Finanstilsynet et eksemplar af vedtægterne med sin godkendelsespåtegning til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og et tilsvarende eksemplar til foreningen.

Stk. 3. Ved anmeldelse og registrering efter *stk. 1* skal anmeldelse være modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, senest 4 uger efter at den retsstiftende beslutning er truffet.

§ 78, stk. 1-2 ---

Stk. 3. De regler i selskabsloven om fusion og spaltning, der gælder for aktieselskaber, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på fusion og spaltning af foreninger efter stk. 1 og på sammenlægninger eller delinger af afdelinger efter stk. 2, dog således at § 242, 2. pkt., § 256, 3. pkt., § 257, stk. 2, § 260, 2. pkt., § 277, 2. pkt., § 294, stk. 2, og § 297, 2. pkt., i selskabsloven ikke finder anvendelse. Foreningen skal bekendtgøre fusions-, spaltnings-, sammenlægnings- og delingsdokumenter i Statstidende.

§ 116, stk. 1 ---

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for Finanstilsynets procedurer i overensstemmelse med bestemmelser herom fastsat i fællesskabsretlige regler.

§ 123, stk. 1-5 ---

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

- 1) Fondsrådet henholdsvis Finanstilsynet og Det Finansielle Virksomhedsråd.
- 2) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.
- 3) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.

modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest 2 uger efter, at den retsstiftende beslutning er truffet.

Stk. 4. Foreningen kan indsende vedtægterne efter stk. 2 til Finanstilsynet ved at anvende digital kommunikation efter regler fastsat i medfør af § 129.«

3. § 78, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* De regler i selskabsloven om fusion og spaltning, der gælder for aktieselskaber, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på fusion og spaltning af foreninger efter stk. 1 samt på sammenlægninger eller delinger af afdelinger efter stk. 2. Dog finder undtagelserne i selskabslovens § 242, 2. pkt., § 256, 3. pkt., § 257, stk. 2, § 260, 2. pkt., § 277, 2. pkt., § 294, stk. 2, og § 297, 2. pkt., hvorefter kapitalejere i enighed kan fravælge visse dokumenter, ikke anvendelse på foreninger. Foreningen skal offentliggøre fusions-, spaltnings-, sammenlægnings- og delingsdokumenter på sin hjemmeside eller på tilsvarende måde samt bekendtgøre i Statstidende, at dokumenterne kan rekvireres på foreningens kontor.«

4.I § 116, stk. 2, ændres »fællesskabsretlige« til: »EU-retlige«.

5. § 123, stk. 6, nr. 17, affattes således:

»17) Det Europæiske Råd for Systemiske Risici og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.«

4) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.

5) Folketingets Ombudsmand.

6) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.

7) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner.

8) Folketingets stående udvalg vedrørende en forenings eller afdelings generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af foreninger, når der træffes beslutning om, hvorvidt staten skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.

9) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.

10) Interessenter, herunder myndigheder, involveret i forsøg på at redde en kriseramet forening eller afdeling, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor.

11) Skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved foreningens likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovlige revision af en forenings regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.

12) Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker samt Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for dem til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver, herunder udførelse af pengepolitik, overvågning af betalings- og værdipapirhåndteringssystemer samt varetagelse af det finansielle systems stabilitet.

13) En institution, der forestår clearing af værdipapirer eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearing.

14) Finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med investeringsinstitutter, finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved finansielle virksomheders og investeringsinstitutters likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpåkrævede revision af investeringsinstituttets regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

15) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for kontrol med overholdelsen af reglerne for finansiel information fra udstedere af værdipapirer, der er optaget på et reguleret marked.

16) Ministre med ansvar for den finansielle lovgivning i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, i forbindelse med krisehåndtering af en forening.

17) Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg samt organer etableret af dette udvalg, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

18) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med udenlandske investeringsinstitutter, finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved finansielle virksomheders og investeringsinstitutters likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpåkrævede revision af investeringsinstituttets regnskaber, jf. dog stk. 10 og 11.

19) Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelsen af deres opgaver.

Stk. 7. Alle, der i henhold til stk. 5 og 6 modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Stk. 8. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Stk. 9. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 8, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 16. september 1995.

Stk. 10. Videregivelse efter stk. 6, nr. 18, kan alene ske

1) på baggrund af en international samarbejdsaftale, og

2) under forudsætning af at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Stk. 11. Videregivelse efter stk. 6, nr. 18, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

§ 123 a. Afgørelser truffet i henhold til § 116, stk. 1, 3. pkt., i denne lov og § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 117 i denne lov, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Offentliggørelsen skal omfatte foreningens navn.

6.I § 123 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»*Stk. 8.* Fortrolige oplysninger modtaget i medfør af stk. 6, nr. 17, kan uanset tavshedspligten udveksles direkte mellem på den ene side Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af denne myndighed og på den anden side Det Europæiske Råd for Systemiske Risici.«

Stk. 8-11 bliver herefter stk. 9-12.

7.I § 123 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 116, stk. 1, 3. pkt.« til: »§ 116, stk. 1, 4. pkt.«.

8.I § 123 a, stk. 1, indsættes som *4. pkt.*:

»1. -3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som træffes af Finanstilsynet efter delegation fra Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd.«

§ 6

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbeholdning nr. 930 af 18. september 2008,

som ændret ved § 9 i lov nr. 392 af 25. maj 2009, § 7 i lov nr. 579 af 1. juni 2010 og § 27 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

2.I § 49 a, stk. 1, indsættes som *4. pkt.*:

»1. -3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som træffes af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.«

§ 49 a. Afgørelser truffet i henhold til § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. denne lovs § 44, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Offentliggørelsen skal omfatte virksomhedens navn.

§ 7

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1561 af 19. december 2007, som senest ændret ved § 28 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

§ 46 d, stk. 1, nr. 1-6 ---

7) Andele i

a) investeringsinstitutter omfattet af fællesskabsretlige regler, pengemarkedsforeninger, investeringsinstitutforeninger og godkendte fåmandsforeninger eller afdelinger, jf. lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.,

b) placeringsforeninger og professionelle foreninger eller afdelinger, der i vedtægterne har bestemmelser om instrumenter og risikospredning, som svarer til dem, der gælder for investeringsforeninger, pengemarkedsforeninger og investeringsinstitutforeninger, eller bestemmelser om risikospredning, der svarer til reglerne i § 106, stk. 3 og 4, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., og

2.I § 46 d, stk. 1, nr. 7, litra a, og § 65 d, stk. 1, ændres »fællesskabsretlige« til: »EU-retlige«.

c) andre foreninger eller afdelinger, hvis disse foreninger i deres vedtægter har bestemmelser om instrumenter og risikospredning, som svarer til dem, der gælder for investeringsforeninger, pengemarkedsforeninger og investeringsinstitutforeninger, eller bestemmelser om risikospredning, der svarer til reglerne i § 106, stk. 3 og 4, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.

§ 65 d. Finanstilsynet kan efter de procedurer, der er fastsat i fællesskabsretlige regler herom, forbyde en udenlandsk pensionskasse omfattet af § 21 b med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, at yde tjenesteydelser her i landet.

§ 66 a, stk. 6, nr. 1-17 ---

18) Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger samt organer etableret af dette udvalg, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

§ 66 a, stk. 7 ---

Stk. 8. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Stk. 9. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 8, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 16. september 1995.

Stk. 10. Videregivelse efter stk. 6, nr. 19, kan alene ske

1) på baggrund af en international samarbejdsaftale, og

2) under forudsætning af at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør

3.I § 66 a, stk. 6, nr. 18, ændres »Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger« til: »Det Europæiske Råd for Systemiske Risici og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger«.

4.I § 66 a indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»*Stk. 8.* Fortrolige oplysninger modtaget i medfør af stk. 6, nr. 18, kan uanset tavshedspligten udveksles direkte mellem på den ene side Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse og på den anden side Det Europæiske Råd for Systemiske Risici.«

Stk. 8-11 bliver herefter stk. 9-12.

af stk. 1, og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Stk. 11. Videregivelse efter stk. 6, nr. 19, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.«

§ 66 c. Afgørelser truffet i henhold til § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 65, stk. 2, i denne lov, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Offentliggørelsen skal omfatte firmapensionskassens navn.

§ 23 b. Arbejdsmarkedets Tillægspension skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder

- 1) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling,
- 2) en god administrativ og regnskabsmæssig praksis,
- 3) skriftlige forretningsgange for alle de væsentlige aktivitetsområder,
- 4) effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som Arbejdsmarkedets Tillægspension er eller kan blive udsat for,
- 5) de ressourcer, der er nødvendige for den rette gennemførelse af Arbejdsmarkedets Til-

5.I § 66 c, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»1. -3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som træffes af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.«

§ 8

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 942 af 2. oktober 2009, som senest ændret ved § 16 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

2. § 23 b affattes således:

»§ 23 b. Arbejdsmarkedets Tillægspension skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder

- 1) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling,
- 2) en god administrativ og regnskabsmæssig praksis,
- 3) skriftlige forretningsgange for alle de væsentlige aktivitetsområder,
- 4) effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som Arbejdsmarkedets Tillægspension er eller kan blive udsat for,
- 5) de ressourcer, der er nødvendige for den rette gennemførelse af Arbejdsmarkedets Til-

lægspensions aktiviteter efter denne lov, og en hensigtsmæssig anvendelse af disse,

6) procedurer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter,

7) fyldestgørende interne kontrolprocedurer og

8) betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren nærmere regler om de foranstaltninger, Arbejdsmarkedets Tillægspension skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. stk. 1.

§ 24 e ---

§ 25 q, stk. 1-3 ---

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter regler om revisionens gennemførelse i Arbejdsmarkedets Tillægspension.

§ 26 b, stk. 1, nr. 1-6 ---

7) Andele i

a) investeringsinstitutter omfattet af fællesskabsretlige regler, pengemarkedsforeninger, investeringsinstitutforeninger og godkendte fåmandsforeninger eller afdelinger, jf. lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.,

§ 26 f. Finanstilsynet kan for en tidsbegrænset periode dispensere fra § 26 b og § 26 e, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 2-4.

lægspensions aktiviteter efter denne lov, og en hensigtsmæssig anvendelse af disse,

6) procedurer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter,

7) fyldestgørende interne kontrolprocedurer,

8) betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området og

9) en lønpolitik og -praksis, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren nærmere regler om de foranstaltninger, Arbejdsmarkedets Tillægspension skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. stk. 1.«

3. Efter § 24 e indsættes:

»§ 24 f. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om indholdet af den i § 23 b, stk. 1, nr. 9, nævnte aflønningspolitik, herunder om Arbejdsmarkedets Tillægspensions pligt til at offentliggøre oplysninger vedrørende aflønning og Finanstilsynets tilsyn.«

4. I § 25 q, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Finanstilsynet kan tillige fastsætte regler om intern revision.«

5. I § 26 b, stk. 1, nr. 7, litra a, ændres »fællesskabsretlige« til: »EU-retlige«.

6. I § 26 f indsættes efter »§ 26 b«: », § 26 d, stk. 1, nr. 4, og stk. 2,«.

7. I § 27 g, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

§ 27 g. Afgørelser truffet i henhold til § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. denne lovs § 27, stk. 2, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Det skal af offentliggørelsen fremgå, at afgørelsen vedrører Arbejdsmarkedets Tillægspension.

§ 32 a. Overtrædelse af § 23, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, § 25 l og § 25 r straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Overtrædelse af bestemmelserne i § 23, stk. 7-10, § 23 b, stk. 1, nr. 1-8, §§ 24 b og 24 c, § 24 d, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 7 og 8, § 25 a, stk. 1, 1. pkt., § 25 c, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., §§ 25 d og 25 e, § 25 f, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 25 g, 25 h, 25 i og 25 j, § 25 k, 1. pkt., § 25 o, og § 25 p, stk. 2 og 5, straffes med bøde. Med bøde straffes Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvis Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 27, stk. 3, 4 og 5.

»1. -3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som træffes af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.«

8.I § 32 a, stk. 1, ændres »§ 23 b, stk. 1, nr. 1-8« til: »§ 23 b, stk. 1, nr. 1-9«.

§ 9

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009, som ændret ved § 3 i lov nr. 1272 af 16. december 2009, § 12 i lov nr. 579 af 1. juni 2010, § 1 i lov nr. 700 af 25. juni 2010 og § 18 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

2.I § 67, stk. 3, indsættes som *2. pkt.*:
»Finanstilsynet kan tillige fastsætte regler om intern revision.«

3. § 70 c affattes således:
»§ 70 c. Finanstilsynet kan for en tidsbegrænset periode dispensere fra § 69, § 70, stk. 1, nr. 4, og stk. 2, og § 70 a, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 2-4.«

§ 67, stk. 1-2 ---

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter regler om revisionens gennemførelse i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

§ 70 c. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for afgrænsningen af værdipapirer, der omfattes af flere af de i § 69, stk. 1, nr. 1-12, nævnte aktivgrupper.

§ 76 b. Afgørelser truffet i henhold til § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. denne lovs § 71, stk. 2, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Det skal af offentliggørelsen fremgå, at afgørelsen vedrører Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring

§ 79, stk. 1 ---

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter bestemmelser om fravigelse fra lovens regler, i det omfang det er nødvendigt for anvendelse af De Europæiske Fællesskabers forordninger om social sikring for arbejdstagere m.v.

§ 4 c. Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder

- 1) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling,
- 2) en god administrativ og regnskabsmæssig praksis,
- 3) skriftlige forretningsgange for alle de væsentlige aktivitetsområder,
- 4) effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som fonden er eller kan blive udsat for,
- 5) de ressourcer, der er nødvendige for den rette gennemførelse af fondens aktiviteter, og en hensigtsmæssig anvendelse af disse,

4.I § 76 b, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»1. -3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som foretages af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.«

5.I § 79, stk. 2, ændres »De Europæiske Fællesskabers« til: »Den Europæiske Unions«.

§ 10

I lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1156 af 3. oktober 2007, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 515 af 17. juni 2008, § 11 i lov nr. 579 af 1. juni 2010 og senest ved § 17 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

2. § 4 c, affattes således:

»§ 4 c. Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder

- 1) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling,
- 2) en god administrativ og regnskabsmæssig praksis,
- 3) skriftlige forretningsgange for alle de væsentlige aktivitetsområder,
- 4) effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som fonden er eller kan blive udsat for,
- 5) de ressourcer, der er nødvendige for den rette gennemførelse af fondens aktiviteter, og en hensigtsmæssig anvendelse af disse,

6) procedurer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter,

7) fyldestgørende interne kontrolprocedurer og

8) betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren nærmere regler om de foranstaltninger, Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. stk. 1.

§ 5 d ---

§ 6 b, stk. 1, nr. 1-6 ----

7) Andele i

a) investeringsinstitutter omfattet af fællesskabsretlige regler, pengemarkedsforeninger, investeringsinstitutforeninger og godkendte fåmandsforeninger eller afdelinger, jf. lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.,

§ 6 h. Finanstilsynet kan for en tidsbegrænset periode dispensere fra § 6 b og § 6 e, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 2-4.

»§ 10 g.*Afgørelser truffet i henhold til § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. denne lovs § 10, stk. 2, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf.*

6) procedurer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter,

7) fyldestgørende interne kontrolprocedurer,

8) betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området og

9) en lønpolitik og -praksis, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren nærmere regler om de foranstaltninger, Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. stk. 1.«

3.Efter § 5 d indsættes:

»§ 5 e.*Økonomi- og erhvervsministeren kan efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler for indholdet af den i § 4 c, stk. 1, nr. 9, nævnte aflønningspolitik, herunder om Lønmodtagernes Dyrtidsfonds pligt til at offentliggøre oplysninger vedrørende aflønning og Finanstilsynets tilsyn.*«

4.I § 6 b, stk. 1, nr. 7, litra a, ændres »fællesskabsretlige« til: »EU-retlige«.

5.§ 6 h affattes således:

»§ 6 h. Finanstilsynet kan for en tidsbegrænset periode dispensere fra § 6 b, § 6 d, stk. 1, nr. 4, og stk. 2, og § 6 e, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 2-4.«

6.I § 10 g, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»1. -3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som foretages af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.«

dog stk. 2. Det skal af offentliggørelsen fremgå, at afgørelsen vedrører Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

§ 11

I lov om markedsføring, jf. lovbekendtgørelse nr. 839 af 31. august 2009, som ændret ved § 2 i lov nr. 535 af 26. maj 2010 og § 2 i lov nr. 719 af 25. juni 2010, foretages følgende ændring:

§ 14 a ---

1. Efter § 14 a indsættes:

»§ 14 b. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler om risikoplysninger for kreditaftaler.«

§ 12

I Møntlov, jf. lov nr. 817 af 21. december 1988, foretages følgende ændringer:

§ 4. De mønter, der er præget i medfør af § 2 eller den tidligere møntlovgivning, er lovlige betalingsmidler, medmindre de blevet indkaldt og ugyldiggjort efter § 3.

Stk. 2. Mønter, der er væsentligt beskadiget eller slidte, er ikke lovlige betalingsmidler.

Stk. 3. Ingen har pligt til i een betaling at modtage mere end femogtyve mønter af hver enhed.

1. I § 4, stk. 1, indsættes efter »medmindre de«: »er«.

2. § 4, stk. 2, ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Mønter, der er væsentligt beskadiget eller slidte, eller som har været udsat for en behandling, som har haft modificerende virkninger, er ikke lovlige betalingsmidler.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår en mønt ikke længere kan anses for lovligt betalingsmiddel efter stk. 2.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

§ 13

I lov nr. 492 af 12. maj 2010 om håndhævelse af udbudsreglerne m.v. foretages følgende ændringer:

§ 7, stk. 1-2 ---

Stk. 3. Har en ordregiver fulgt proceduren i § 4, skal klage i forbindelse med ordregivers beslutning om, at ordregiveren har til hensigt at indgå kontrakt med en bestemt virksomhed, være indgivet til Klagenævnet for Udbud inden 30 kalenderdage regnet fra dag-

1. § 7, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Har en ordregiver fulgt proceduren i § 4, skal en klage over, at ordregiveren i strid med udbudsdirektivet eller forsyningsvirksomhedsdirektivet har indgået en kontrakt uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse i Den Europæiske Unions Tidende, være indgivet til Klagenævnet

en efter den dag, hvor bekendtgørelsen i henhold til § 4 er blevet offentliggjort.

for Udbud inden 30 kalenderdage regnet fra dagen efter den dag, hvor ordregiveren har offentliggjort en bekendtgørelse i Den Europæiske Unions Tidende om, at ordregiveren har indgået en kontrakt, forudsat at bekendtgørelsen indeholder begrundelsen for ordregiverens beslutning om at tildele kontrakten uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse i Den Europæiske Unions Tidende.«

§ 7, stk. 4 ---

Stk. 5. Konkurrencestyrelsens klage over udbud omfattet af stk. 1-3 skal være indgivet til Klagenævnet for Udbud inden 2 år efter, at ordregiveren har offentliggjort en bekendtgørelse i Den Europæiske Unions Tidende om, at ordregiveren har indgået en kontrakt eller agter at indgå en kontrakt. Fristen regnes fra dagen efter den dag, hvor bekendtgørelsen er blevet offentliggjort.

2.1 § 7, *stk. 5, 1. pkt.*, udgår »eller agter at indgå kontrakt.«

§ 14

I lov om finansiel stabilitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 875 af 15. september 2009, som ændret ved § 14 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 7 i lov nr. 1273 af 16. december 2009 og § 1 i lov nr. 721 af 25. juni 2010, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

§ 15

I lov om en garantifond for skadesforsikrings-selskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 419 af 1. maj 2007, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

§ 16

I lov nr. 469 af 17. juni 2008 om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til:
»Unionen«.

§ 17

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. lovbekendtgørelse 898 af 4. september 2008, som ændret ved § 8 i lov nr. 392 af 25. maj 2009, § 2 i lov nr. 579 af 1. juni 2010 og § 31 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til:
»Unionen«.

§ 18

I lov nr. 579 af 1. juni 2010 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., lov om Danmarks Nationalbank og forskellige andre love (Styrkelse af Finanstilsynets tilsyns virksomhed, præcisering af krav til styring og indretning af finansielle virksomheder m.v. og ændring af regler om egnethed og hæderlighed m.v.) foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 15, § 10, nr. 4, og § 11, nr. 3, ophæves.

§ 1, nr. 1-14 ---

15. § 71 affattes således:

»§ 71. En finansiel virksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder

- 1) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling,
- 2) en god administrativ og regnskabsmæssig praksis,
- 3) skriftlige forretningsgange for alle de væsentlige aktivitetsområder,
- 4) effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for,
- 5) de ressourcer, der er nødvendige for den rette gennemførelse af dens virksomhed, og hensigtsmæssig anvendelse af disse,
- 6) procedurer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter,

7) fyldestgørende interne kontrolprocedurer og

8) betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, en finansiel virksomhed skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. stk. 1.«

§ 10, nr. 1-3 ---

4. § 23 b affattes således:

»§ 23 b. Arbejdsmarkedets Tillægspension skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder

1) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling,

2) en god administrativ og regnskabsmæssig praksis,

3) skriftlige forretningsgange for alle de væsentlige aktivitetsområder,

4) effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som Arbejdsmarkedets Tillægspension er eller kan blive udsat for,

5) de ressourcer, der er nødvendige for den rette gennemførelse af Arbejdsmarkedets Tillægspensions aktiviteter efter denne lov, og en hensigtsmæssig anvendelse af disse,

6) procedurer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter,

7) fyldestgørende interne kontrolprocedurer og

8) betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren nærmere regler om de foranstaltninger, Arbejdsmarkedets Tillægspension skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. stk. 1.«

§ 11, nr. 1-2 ---

3. § 4 c affattes således:

»§ 4 c. Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder

- 1) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling,
- 2) en god administrativ og regnskabsmæssig praksis,
- 3) skriftlige forretningsgange for alle de væsentlige aktivitetsområder,
- 4) effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som fonden er eller kan blive udsat for,
- 5) de ressourcer, der er nødvendige for den rette gennemførelse af fondens aktiviteter, og en hensigtsmæssig anvendelse af disse,
- 6) procedurer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter,
- 7) fyldestgørende interne kontrolprocedurer og
- 8) betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren nærmere regler om de foranstaltninger, Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. stk. 1.«

§ 21, stk. 1-5 ---

Stk. 6. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 6, 19 og 61, § 3, nr. 3 og 4, § 8, nr. 7, og af § 14 a, stk. 4, nr. 2, i lov om Danmarks Nationalbank som affattet ved denne lovs § 16, nr. 1.

Stk. 7. I perioden fra den 1. juli 2010 til den 31. december 2010 gælder det i stedet for grænsen i § 145, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved dennes lovs § 1, nr. 53, at summen af de engagementer, der efter fradrag for særlig sikre krav udgør 10 pct. eller mere af basiskapitalen, ikke samlet må overstige 800 pct. af basiskapitalen.

2.I § 21, stk. 6, ændres »§ 3« til: »§ 4«.

§ 19

I lov nr. 338 af 1. maj 2009 om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om finansiel stabilitet og lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter

(Forhøjelse af indskydergarantien og Afviklingselskabets overtagelse af institutter uden for Det Private Beredskab m.v.) foretages følgende ændringer:

§ 1, nr. 1-7 ---

8. § 16, stk. 1, affattes således:

»Fonden skal være i stand til at foretage udbetalinger samt overføre indskud og midler til konti i andre institutter snarest muligt og senest 20 hverdage efter betalingsstandsningens eller konkursens indtræden. Det er en betingelse for udbetalingen, at kravet er behørigt efterprøvet. Ved betalingsstandsning indtræder Fondens forpligtelser, først 5 hverdage efter at anmeldelse af betalingsstandsning har fundet sted.«

9.I § 16, stk. 2, ændres »9 måneder« til: »10 hverdage«.

10.I § 16 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Fonden kan i ganske særlige tilfælde udbetale acontobeløb af indskud og kontante midler, senest 3 dage efter at Fonden har modtaget anmodning herom fra en indskyder eller investor.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

§ 4, stk. 1-2 ---

Stk. 3. § 16, stk. 1-3, i lov om en garantifond for indskydere og investorer som affattet ved denne lovs § 1, nr. 8-10, træder i kraft den 31. december 2010.

Stk. 4. I perioden fra den 30. juni 2009 til den 30. september 2010 udgør de beløb, der er nævnt i § 9, stk. 1, og § 10, stk. 1, i lov om en garantifond for indskydere og investorer som ændret ved denne lovs § 1, nr. 3, dog kun et beløb svarende til 50.000 euro.

Stk. 5. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter vedtagelsen.

1. § 1, nr. 8-10, ophæves.

2. § 4, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

§ 20

I lov nr. 718 af 25. juni 2010 om ændring af konkursloven og forskellige andre love (Re-

konstruktion m.v.) foretages følgende ændringer:

§ 22

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 795 af 20. august 2009, som ændret ved § 9 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 2 i lov nr. 1273 af 16. december 2009 og § 4 i lov nr. 579 af 1. juni 2010, foretages følgende ændringer:

§ 22, nr. 3

3.I § 57, stk. 1, ændres »der anmeldes betalingsstandsning eller åbnes tvangsakkord« til: »tages under rekonstruktionsbehandling«.

1.§ 22, nr. 3 og 7, ophæves.

§ 22, nr. 7

7.I § 57 e, 1. pkt., ændres », anmelder betalingsstandsning, der åbnes tvangsakkordforhandling« til: »eller tages under rekonstruktionsbehandling«.

§ 22, nr. 4

4.I § 57, stk. 4, 1. pkt., ændres », anmeldelsen af betalingsstandsning eller åbning af tvangsakkord« til: »eller indledningen af rekonstruktionsbehandling«.

2.I § 22, nr. 4 og 5, ændres »stk. 4« til: »stk. 5«.

§ 22, nr. 5

5.I § 57, stk. 4, 2. pkt., ændres », anmeldelsen af betalingsstandsning eller åbningen af tvangsakkord« til: »eller indledningen af rekonstruktionsbehandling«.

§ 30

I lov om en garantifond for indskydere og investorer, jf. lovbekendtgørelse nr. 794 af 20. august 2009, som ændret ved § 1 i lov nr. 338 af 1. maj 2009, § 8 i lov nr. 1273 af 16. december 2009 og § 15 i lov nr. 579 af 1. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1.I § 1, stk. 2, og § 16, stk. 5, ændres »betalingsstandsning« til: »rekonstruktionsbehandling«.

3.I § 30, nr. 1, ændres »§ 1, stk. 2, og § 16, stk. 5« til: »§ 1, stk. 2 og 4, og § 16, stk. 6«.

§ 21

I lov nr. 67 af 3. februar 2009 om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter foretages følgende ændring:

1.I § 15 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* For Færøerne kan der én gang ved kongelig anordning foretages de ændringer af lovens § 16, nr. 15 og 16, og § 18, nr. 1, som sat i kraft for Færøerne, med de afvigelser som de færøske forhold tilsiger.«

§ 15. Lovens §§ 16-18 gælder ikke for Færøerne og Grønland, men § 16, nr. 1-14 og 17-19, kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 2. Lovens bestemmelser for realkreditinstitutter er ikke gældende for Færøerne.

§ 22

I lov nr. 453 af 10. juni 2003 om lov om finansiel virksomhed foretages følgende ændring:

1.I § 438 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* For Færøerne kan der én gang ved kongelig anordning foretages de ændringer af lovens § 345, stk. 5, som sat i kraft for Færøerne, med de afvigelser som de færøske forhold tilsiger.«

§ 438, stk. 1-4 ---

§ 23

I lov nr. 1383 af 20. december 2004 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber, lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, lov om mærkning og skiltning med pris m.v. med flere love (Mulighed for anvendelse af internationale regnskabsstandarder, indførelse af regler om solvensbehov, ændring af reglerne om tavshedspligt, harmonisering af ophørsreglerne, elektroniske penge, ændret opkrævningsmetode for en garantifond for skadesforsikringselskaber, ændrede hæftelsesregler mellem investeringsforeningers afdelinger, overdragelse af kompetence vedrørende prismærkning til økonomi- og erhvervsministeren) foretages følgende ændring:

§ 18, stk. 1-3 ---**1.I § 18** indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* For Færøerne kan der én gang ved kongelig anordning foretages de ændringer af lovens § 1, nr. 60, som sat i kraft for Færøerne, med de afvigelser som de færøske forhold tilliger.«

§ 24

I lov nr. 491 af 9. juni 2004 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven) med flere love (Ændring af Finanstilsynets og Fondsrådets kompetenceområder, Fondsrådets sammensætning, kontrol af visse virksomheders overholdelse af regler for finansiel information, SE-selskaber) foretages følgende ændring:

§ 6, stk. 1-4 ---**1.I § 6** indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* For Færøerne kan der én gang ved kongelig anordning foretages de ændringer af lovens § 1, nr. 22, som sat i kraft for Færøerne, med de afvigelser som de færøske forhold tilliger.«

§ 25

I lov nr. 108 af 7. februar 2007 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om aktieselskaber, årsregnskabsloven, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, lov om en garanti-fond for skadesforsikringsselskaber, lov om forsikringsformidling og forskellige andre love (Gennemførelse af direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MiFID-direktivet) og gennemsigtighedsdirektivet, oplysningskrav ved pengeoverførsler, indbetaling af bidrag til skadesgarantifonden, forsikringsagenters registrering m.v.) foretages følgende ændring:

§ 23, stk. 1-4 ---**1.I § 23** indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* For Færøerne og Grønland kan der én gang ved kongelig anordning foretages de ændringer af lovens § 3, nr. 69 og 76, som sat i kraft for Færøerne og Grønland, med de afvigelser, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.«

§ 26

I lov nr. 392 af 25. maj 2009 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Videregivelse af kundeoplysninger, outsourcing, oprettelse af andelsklasser og ændringer i hvidvaskloven m.v.) foretages følgende ændring:

§ 16, stk. 1-4 ---

1. I § 16 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* For Færøerne og Grønland kan der én gang ved kongelig anordning foretages de ændringer af lovens § 1, nr. 44, som sat i kraft for Færøerne og Grønland, med de afvigelser, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.«

§ 27

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2011, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. § 1, nr. 7, 10-15, 20, 31, 32, 35, 36, 38-40, 43, 63, 67 og 68, træder i kraft den 1. juli 2011.

Stk. 3. § 18, nr. 2, og §§ 19 og 20 træder i kraft den 31. december 2010.

Stk. 4. § 18, nr. 1, træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 5. § 1, nr. 18, 28 og 29, træder i kraft den 1. januar 2013.

Stk. 6. § 23 b i lov om en garantifond for indskydere og investorer, som affattet ved denne lovs § 4, nr. 3, finder også anvendelse på klager over afgørelser truffet i perioden fra den 1. oktober 2010 indtil lovens ikrafttræden, og kan behandles, uanset 4-ugers fristen, hvis klagen indgives senest 4 uger efter lovens ikrafttræden.

Stk. 7. § 57, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., som affattet ved denne lovs § 3, nr. 9, har virkning på en overførselsordre, der ind-

går i et system inden lovens ikrafttræden, men som afvikles efter lovens ikrafttræden.

Stk. 8. §§ 77 a og 77 b i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 24, finder anvendelse på finansielle virksomheders eller finansielle holdingvirksomheders aftaler, der indgås, forlænges og fornyes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 9. §§ 77 c og 77 d, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 25, har først virkning for den enkelte virksomhed fra den førstkomende generalforsamling eller tilsvarende, der finder sted efter lovens ikrafttræden.

Stk. 10. Ved anvendelse af §§ 57 og 57 e i lov om værdipapirhandel m.v., som affattet ved denne lovs § 3, nr. 8, 9 og 15, sidestilles indledning af rekonstruktionsbehandling med anmeldelse af betalingsstandsning og åbning af tvangsakkord.

Stk. 11. Andelskasser, som bibeholder at hver andelshaver kun har én stemme, anses fortsat for at være andelsselskaber.

§ 28

Stk. 1. §§ 1-11, 13, 15, 16, 18, § 19, nr. 1, og §§ 20-26 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. § 17 gælder ikke for Færøerne.

Stk. 3. §§ 1-5, 15, 18, § 19, nr. 1, og §§ 20-26 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 4. §§ 1-7, 9, 15, 16, 18, § 19, nr. 1, §§ 20, 25 og 26, kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 2**Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring EØS-relevant tekst (EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (1),

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank (2),

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 (3), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I overensstemmelse med Det Europæiske Råds og Økofins konklusioner og de internationale initiativer, såsom G 20-mødet den 2. april 2009, udgør denne foranstaltning det første vigtige skridt hen imod en afhjælpning af de mangler, der har vist sig under finanskrisen, forud for de initiativer, som Kommissionen har meddelt, at den vil tage, og som fremgår af Kommissionens meddelelse af 4 marts 2009 med titlen »Fremdrift i den europæiske genopretning«.

(2) I artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (4) åbnes der mulighed for, at medlemsstaterne kan indføre særlige forsigtighedsbestemmelser for kreditinstitutter, der har været varigt tilsluttet et centralorgan siden den 15. december 1977, forudsat at den nationale lovgivning indeholdt disse bestemmelser senest den 15. december 1979. Disse tidsgrænser forhindrer medlemsstater, navnlig dem, der er tiltrådt siden 1980, i at indføre og opretholde sådanne særlige forsigtighedsbestemmelser for tilsvarende tilsluttede kreditinstitutter, der er blevet oprettet på deres område. Det er derfor hensigtsmæssigt at fjerne de tidsbegrænsninger, der er fastsat i artikel 3 i dette direktiv, for at sikre lige konkurrencevilkår mellem kreditinstitutter i medlemsstaterne. Det Europæiske Banktilsynsudvalg bør udforme retningslinjer for at skabe større ensartethed i tilsynspraksis i denne forbindelse.

(3) Hybride kapitalinstrumenter spiller en vigtig rolle i kreditinstitutternes løbende kapitalforvaltning. Disse instrumenter tillader kreditinstitutterne at opnå en diversificeret kapitalstruktur og få adgang til en lang række finansielle investorer. Den 28. oktober 1998 vedtog Baselkomitéen for Banktilsyn en aftale om såvel kriterier for anerkendelse som grænser for medtagelse af visse typer hybride kapitalinstrumenter i kreditinstitutternes kerneegenkapital.

(4) Det er derfor vigtigt at fastlægge kriterier for, hvornår disse kapitalinstrumenter kan anerkendes som kreditinstitutternes kerneegenkapital, og at tilpasse bestemmelserne i direktiv 2006/48/EF til denne aftale. Ændringerne til bilag XII til direktiv 2006/48/EF er et direkte resultat af fastsættelsen af disse kriterier. Kerneegenkapital som omhandlet i artikel 57, litra a), i direktiv 2006/48/EF bør omfatte alle instrumenter, der efter national lovgivning betragtes som egenkapital, rangerer på lige fod med ordinære aktier ved likvi-

dation og på going concern-basis fuldt ud dækker tab på lige fod med ordinære aktier. Det bør være muligt for disse instrumenter at omfatte instrumenter, der giver præferencerettigheder i forbindelse med udbyttebetaling på et ikke-kumulativt grundlag, forudsat at de er omfattet af artikel 22 i Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (5), rangerer på lige fod med ordinære aktier ved likvidation og på going concern-basis fuldt ud dækker tab på lige fod med ordinære aktier. Kerneegenkapital som omhandlet i artikel 57, litra a), i direktiv 2006/48/EF bør ligeledes omfatte ethvert andet instrument i henhold til et kreditinstituts lovbestemte betingelser under hensyntagen til den specifikke oprettelse af gensidige sammenslutninger, andelsselskaber og tilsvarende institutioner, som anses for at være sidestillet med ordinære aktier, hvad angår kvaliteten af deres kapital, navnlig med hensyn til tabsdækning. Instrumenter, der ikke rangerer på lige fod med ordinære aktier ved likvidation, eller som ikke på going concern-basis dækker tab på lige fod med ordinære aktier, bør være omfattet af kategorien hybridinstrumenter, jf. artikel 57, litra ca), i direktiv 2006/48/EF.

(5) For at undgå forstyrrelse af markedet og for at sikre kontinuitet i egenkapitalens generelle niveau er det hensigtsmæssigt at indføre specifikke overgangsordninger for den nye ordning om kapitalinstrumenter. Når opsvinget er blevet en realitet, bør kvaliteten af kerneegenkapital forbedres yderligere. I den forbindelse forelægger Kommissionen en rapport for Parlamentet og Rådet sammen med relevante forslag senest den 31. december 2011.

(6) For at styrke Fællesskabets rammer for krisestyring er det vigtigt, at de kompetente myndigheder effektivt samordner deres indsats med andre kompetente myndigheder og, hvor det er hensigtsmæssigt, med centralbankerne, bl.a. med henblik på at reducere de systemiske risici. For at styrke effektiviteten af forsigtighedstilsynet med en bankkoncern på et konsolideret grundlag bør tilsynsaktiviteterne koordineres mere effektivt. Derfor bør der oprettes kollegier af tilsynsførende. Oprettelsen af kollegier af tilsynsførende bør ikke berøre de kompetente myndigheders rettigheder og ansvar i henhold til direktiv 2006/48/EF. Deres oprettelse bør bidrage til et instrument for større samarbejde, hvorved de kompetente myndigheder når til enighed om centrale tilsynsopgaver. Kollegierne af tilsynsførende bør lette gennemførelsen af løbende tilsyn og håndteringen af nødsituationer. Den konsoliderende tilsynsmyndighed bør i samarbejde med de øvrige medlemmer af kollegiet have mulighed for at beslutte at afholde møder eller aktiviteter, som ikke er af generel interesse, og afpasse tilstedeværelsen herefter.

(7) De kompetente myndigheders mandater bør på passende vis omfatte fællesskabsdimensionen. De kompetente myndigheder bør derfor behørigt overveje den virkning, som deres beslutninger vil få på stabiliteten af det finansielle system i alle andre berørte medlemsstater. Afhængigt af den nationale lovgivning bør dette princip opfattes som et bredt mål for fremme af finansiell stabilitet i hele Den Europæiske Union og bør ikke juridisk forpligte de kompetente myndigheder til at nå et bestemt resultat.

(8) De kompetente myndigheder skal kunne deltage i kollegier oprettet med henblik på tilsyn med kreditinstitutter, hvis moderinstitut er beliggende i et tredjeland. Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS) skal, hvor det er nødvendigt, fastsætte retningslinjer og henstillinger for at forbedre konvergens mellem tilsynspraksis i henhold til direktiv 2006/48/EF. Med henblik på at undgå de uoverensstemmelser og den regularbitrage, der kan opstå, hvis de forskellige kollegier ikke følger samme fremgangsmåde og bestemmelser, og hvis medlemsstaterne foretager nationale skøn, bør CEBS udarbejde retningslinjer for fastsættelsen af procedurer og bestemmelser vedrørende kollegier.

(9) Artikel 129, stk. 3, i direktiv 2006/48/EF, bør ikke ændre ved ansvarsfordelingen mellem de kompetente tilsynsmyndigheder på et konsolideret, delkonsolideret og individuelt grundlag.

(10) Informationsunderskud mellem de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet kan vise sig at være skadeligt for den finansielle stabilitet i værtslandet. Den ret til information, som de tilsynsførende i værtslandet har, navnlig i forbindelse med en krise omfattende væsentlige filialer, bør derfor styrkes. Med henblik herpå bør begrebet væsentlige filialer defineres. De kompetente myndigheder bør fremsende information, der er vigtig for udøvelsen af centralbankernes og finansministeriernes opgaver i forbindelse med finansielle kriser og reducere af systemiske risici.

(11) Den nuværende tilsynsordning bør videreudvikles. Kollegier af tilsynsførende er et vigtigt skridt hen imod strømlining af den Europæiske Unions tilsynssamarbejde og -konvergens.

(12) Samarbejde mellem myndigheder, der fører tilsyn med koncerner og selskaber og deres datterselskaber og filialer, ved hjælp af kollegier er en del af udviklingen hen imod yderligere tilsynsmæssig konvergens og integration. Det er af afgørende betydning, at der er tillid mellem de tilsynsførende og respekt for deres respektive ansvarsområder. I tilfælde af en konflikt mellem medlemmerne af et kollegium vedrørende disse forskellige ansvarsområder er neutral og uafhængig rådgivning, mægling og konfliktløsningsmekanismer på fællesskabsplan af afgørende betydning.

(13) Krisen på de internationale finansmarkeder har vist, at det er hensigtsmæssigt at undersøge behovet for reform af den regulerings- og tilsynsmodel, som anvendes i den Europæiske Unions finansielle sektor.

(14) Kommissionen bekendtgjorde i sin meddelelse af 29. oktober 2008 med titlen »Overvindelse af den finansielle krise: et europæisk handlingsgrundlag«, at den havde oprettet en ekspertgruppe under ledelse af Jacques de Larosière (Larosièregruppen) med henblik på etablering af europæiske finansinstitutioner for at sikre en sund tilsynsmæssig praksis, velfungerende markeder og stærkere europæisk samarbejde om overvågning af den finansielle stabilitet, varslingsmekanismer og krisestyring, herunder håndtering af grænseoverskridende og tværsektorielle risici, og for at granske samarbejdet mellem Den Europæiske Union og andre store jurisdiktioner med henblik på at sikre finansiell stabilitet på globalt plan.

(15) For at opnå den nødvendige tilsynskonvergens og det nødvendige tilsynssamarbejde i EU og fremme stabiliteten i det finansielle system er det yderst vigtigt, at Kommissionen hurtigst muligt forelægger flere omfattende reformer af regulerings- og tilsynspraksisserne i Den Europæiske Unions finansielle sektor under behørig hensyntagen til de konklusioner, der blev fremlagt af Larosièregruppen den 25. februar 2009.

(16) Kommissionen bør senest den 31. december 2009 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport og de lovforslag, som er nødvendige for at løse de problemer, der er konstateret for så vidt angår yderligere tilsynsmæssig integration under hensyntagen til, at Den Europæiske Unions tilsynsordning inden den 31. december 2011 bør have fået en større rolle.

(17) Koncentreres et kreditinstituts engagementer i alt for høj grad på en enkelt kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, kan der opstå en uacceptabel risiko for tab. En sådan situation kan anses for at være til skade for et kreditinstituts solvens. Overvågning af og kontrol med et kreditinstituts store engagementer bør derfor indgå som et integreret led i tilsynet med instituttet.

(18) Den nuværende ordning for store engagementer stammer tilbage fra 1992. Derfor bør de eksisterende krav til store engagementer fastlagt i direktiv 2006/48/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (6) revideres.

(19) Da kreditinstitutterne i det indre marked konkurrerer direkte med hinanden, bør de vigtigste bestemmelser for overvågningen og kontrollen af kreditinstitutternes store engagementer harmoniseres yderligere.

For at nedbringe den administrative byrde på kreditinstitutterne bør antallet af valgmuligheder for medlemsstaterne med hensyn til store engagementer nedbringes.

(20) Når det afgøres, om der findes en gruppe af indbyrdes forbundne kunder og dermed engagementer, der udgør en enkelt risiko, er det vigtigt også at tage hensyn til de risici, der opstår fra en fælles kilde til væsentlig finansiering, som kreditinstituttet eller investeringsselskabet selv, dets finansielle gruppe eller dets forbundne parter stiller til rådighed.

(21) Selv om det ville være ønskeligt at basere beregningen af engagementets værdi på den værdi, der anvendes i forbindelse med minimumskravene til egenkapital, bør der vedtages regler for overvågning af store engagementer uden anvendelse af risikovægte eller grader af risiko. Derudover blev de teknikker til kreditrisikoreduktion, der blev anvendt i solvensordningen, fastlagt ud fra den antagelse, at kreditrisikoen var diversificeret godt. Med hensyn til store engagementer er kreditrisikoen ikke diversificeret godt, når der er tale om koncentrationsrisikoen i forbindelse med enkeltkunder. Virkningerne af disse teknikker bør derfor underlægges forsigtighedskontrol. I denne forbindelse er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser for en effektiv genskabelse af kreditbeskyttelsen med hensyn til store engagementer.

(22) Da et tab fra et engagement med et kreditinstitut eller et investeringsselskab kan være lige så alvorligt som et tab fra ethvert andet engagement, bør sådanne engagementer behandles og indberettes på samme måde som alle andre engagementer. Der er dog indført en alternativ kvantitativ grænse for at mindske den uforholdsmæssigt store virkning af en sådan fremgangsmåde på mindre institutter. Endvidere er meget kortsigtede engagementer vedrørende betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearings-, afviklings- og deponeringstjenester for kunder undtaget for at sikre, at de finansielle markeder og den tilhørende infrastruktur er velfungerende. Disse tjenester dækker f.eks. likviditetsudligning og afregning og lignende aktiviteter, der sigter mod at lette afregning. De tilknyttede engagementer omfatter engagementer, der kan være uforudsigelige, og som et kreditinstitut derfor ikke har fuld kontrol over, herunder saldi på interbankkonti, der skyldes kundebetalinger, herunder krediterede eller debiterede gebyrer og renter, og andre betalinger for kundetjenester samt sikkerhedsstillelse.

(23) Bestemmelserne vedrørende eksterne kreditvurderingsinstitutter (ECAI) i direktiv 2006/48/EF bør være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1007/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer (7). Navnlig bør CEBS ændre sine retningslinjer for anerkendelse af ECAI'er for at undgå dobbeltarbejde og begrænse byrden ved den anerkendelsesproces, hvorved en ECAI registreres som kreditvurderingsbureau på fællesskabsplan.

(24) Det er vigtigt at misforholdet mellem interesserne hos selskaber, som omgrupperer lån til omsættelige værdipapirer og andre finansielle instrumenter (ordregivere eller organiserende kreditinstitutter), og hos selskaber, som investerer i disse værdipapirer eller instrumenter (investorer) fjernes. Det er også vigtigt at det organiserende eller engagementsleverende kreditinstituts interesser samstemmes med investorernes interesser. For at opnå dette tilbageholder det organiserende eller engagementsleverende kreditinstitut en væsentlig interesse i de underliggende aktiver. Det er derfor vigtigt for ordregiverne eller de organiserede kreditinstitutter, at de bibeholder eksponeringen for risikoen i forbindelse med de pågældende lån. Generelt set bør securitisationstransaktioner ikke struktureres således, at man undgår anvendelse af tilbageholdelseskravene, navnlig gennem en gebyr- eller præmieordning eller begge dele. En sådan tilbageholdelse bør gælde i alle situationer, hvor det økonomiske indhold af en securitisation ifølge definitionen i direktiv 2006/48/EF finder anvendelse, uanset hvilke retlige strukturer eller instrumenter der anvendes til at opnå dette økonomiske indhold. Navnlig når kreditrisikoen overføres ved securitisation, bør investorerne først træffe deres beslutninger efter at have udvist rettidig omhu, med henblik på hvilken de har behov for tilstrækkelige oplysninger om securitisationerne.

(25) Foranstaltningerne til håndtering af de mulige misforhold i disse strukturer skal være konsekvente og sammenhængende i alle relevante bestemmelser vedrørende den finansielle sektor. Kommissionen bør forelægge hensigtsmæssige lovgivningsforslag for at sikre denne konsekvens. Tilbageholdelseskravene må ikke bringes i anvendelse flere gange. For alle securitisationer er det tilstrækkeligt, at enten det engagementsleverende kreditinstitut, det organiserende kreditinstitut eller den oprindelige långiver er underlagt kravet. Når securitisationstransaktioner omfatter andre securitisationer, der er underliggende engagementer, bør tilbageholdelseskravet ligeledes kun finde anvendelse på den securitisation, der ligger til grund for investeringen. Erhvervede fordringer bør ikke være underlagt tilbageholdelseskravet, hvis de opstår i forbindelse med selskabsretlige aktiviteter, hvormed de overføres eller sælges med nedslag for at finansiere en sådan aktivitet. De kompetente myndigheder bør anvende risikovægten i tilfælde af manglende overholdelse af securitisationskrav vedrørende rettidig omhu og risikostyring, hvad angår ikke-uvæsentlige overtrædelser af politikker og procedurer, der er relevante for analysen af de underliggende risici.

(26) I deres erklæring om styrkelse af det finansielle system af 2. april 2009 anmodede G20-lederne Baselkomitéen for Banktilsyn og myndighederne om at tage kravene om rettidig omhu og kvantitativ tilbageholdelse ved securitisation op inden 2010. I betragtning af disse internationale udviklinger og for at reducere systemiske risici hidrørende fra securitisationsmarkeder mest muligt bør Kommissionen inden udgangen af 2009 og efter høring af CEBS beslutte, om der skal foreslås en forhøjelse af tilbageholdelseskravene, og om metoden til beregning af tilbageholdelseskravene opfylder målet om en bedre afbalancering af det organiserende eller det engagementsleverende kreditinstituts og investorerens interesser.

(27) Der bør udvises rettidig omhu for på behørig vis at kunne vurdere risici hidrørende fra securitisationsengagementer både inden for og uden for handelsbeholdningen. Endvidere bør kravene om rettidig omhu være hensigtsmæssige. De procedurer, der garanterer, at der udvises rettidig omhu, bør bidrage til at skabe større tillid mellem de engagementsleverende og organiserende kreditinstitutter og investorerne. Det er derfor ønskeligt, at de relevante informationer vedrørende de procedurer, der skal garantere rettidig omhu, offentliggøres på behørig vis.

(28) Medlemsstaterne bør sikre, at de kompetente myndigheder har tilstrækkeligt med personale og ressourcer til at varetage deres tilsynsmæssige forpligtelser i henhold til direktiv 2006/48/EF, og at de ansatte, der er involveret i tilsynet med kreditinstitutterne, i overensstemmelse med dette direktiv er i besiddelse af den nødvendige viden og erfaring til de tildelte opgaver.

(29) Bilag III til direktiv 2006/48/EF bør tilpasses for at tydeliggøre visse bestemmelser med henblik på at forbedre konvergensen mellem tilsynspraksis.

(30) Den seneste markedsudvikling har understreget, at likviditetsrisikostyringen er et afgørende element i kreditinstitutternes og deres filialers sundhed. De kriterier, der er fastsat i bilag V og XI til direktiv 2006/48/EF, bør styrkes for at tilpasse disse bestemmelser til det arbejde, som CEBS og Baselkomitéen om Banktilsyn har udført.

(31) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/48/EF bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (8).

(32) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at ændre bilag III til direktiv 2006/48/EF for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne eller i regnskabsstandarder eller -krav, der tager hensyn til fællesskabslovgivningen, eller med hensyn til konvergensen af tilsynspraksis. Da der er tale om generelle

foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 2006/48/EF, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

(33) Finanskrisen har vist, at der er behov for bedre analyse og håndtering af makroprudentielle problemer — problemer, der ligger i forbindelsen mellem den makroøkonomiske politik og reguleringen af det finansielle system. Dette omfatter et behov for at undersøge: foranstaltninger, der reducerer konjunkturbevægelserne, herunder behovet for, at kreditinstitutter i opgangstider opbygger konjunkturudlignende stødpuder, der kan udnyttes under en afmatning, der kan omfatte muligheden for at opbygge supplerende reserver, træffe »dynamiske foranstaltninger« og muligheden for at begrænse størrelsen af kapitalstødpuder i vanskelige tider og således sikre en passende tilgang til kapital i løbet af konjunkturforløbet; grundlaget for beregning af kapitalkravene i direktiv 2006/48/EF; supplerende foranstaltninger til risikobaserede krav, der kan hjælpe kreditinstitutter med at begrænse opbygningen af gearing i banksystemet.

(34) Senest 31. december 2009 bør Kommissionen derfor revidere direktiv 2006/48/EF som helhed for at tage hensyn til disse problemer og forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport samt de nødvendige forslag.

(35) For at sikre finansiel stabilitet bør Kommissionen undersøge og aflægge rapport om foranstaltninger, der kan øge gennemsigtigheden på markeder for unoterede værdipapirer for at mindske modpartsrisiciene og generelt set for at begrænse de overordnede risici, f.eks. ved at gennemføre credit default swaps gennem en udvekslingscentral. Etablering og udvikling af europæiske udviklingscentraler, der er underlagt høje drifts- og forsigtighedsstandarder og effektivt tilsyn, bør fremmes. Kommissionen bør forelægge sin rapport for Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle passende forslag under hensyntagen til eventuelle parallelle initiativer på globalt plan.

(36) Kommissionen undersøger og aflægger rapport om anvendelsen af artikel 113, stk. 4, i direktiv 2006/48/EF herunder, hvorvidt undtagelserne bør underlægges de nationale skønsbeføjelser. Kommissionen fremsender denne rapport til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle forslag. Undtagelserne og valgmulighederne bør afskaffes, når der ikke kan påvises noget behov for at de bevares med henblik på at opnå en række fælles ensartede bestemmelser i fællesskabet.

(37) I risikovurderingen bør der tages hensyn til de specifikke egenskaber ved mikrokredit, og udviklingen af mikrokredit bør fremmes. Endvidere bør udviklingen af hensigtsmæssige klassificeringssystemer, herunder udviklingen af standardklassificeringssystemer, der er afpasset efter risiciene ved mikrokreditaktiviteter, fremmes i betragtning af den begrænsede udvikling af mikrokredit. Medlemsstaterne bør bestræbe sig på at sikre, at den tilsynsmæssige regulering og overvågning af mikrokreditaktiviteter på nationalt plan er hensigtsmæssig.

(38) Målene for dette direktiv, nemlig indførelsen af regler vedrørende optagelse og udøvelse af virksomhed som kreditinstitut og forsigtighedstilsyn med disse, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, fordi det kræver en harmonisering af en lang række forskellige regler i de forskellige medlemsstaters retssystemer og kan derfor bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(39) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning (9) bør medlemsstaterne tilskyndes til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne

oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem direktivet og gennemførelsesforanstaltningerne.

(40) Direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF (10) bør derfor ændres i overensstemmelse hermed

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2006/48/EF

I direktiv 2006/48/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 3, stk. 1, ændres således:
 - a) indledningen i første afsnit affattes således:

»1. Et eller flere kreditinstitutter, der er beliggende i samme medlemsstat, og som er varigt tilsluttet et centralorgan, der kontrollerer dem, og som er etableret i samme medlemsstat, kan undtages fra kravene i artikel 7 og artikel 11, stk. 1, forudsat at den nationale lovgivning indeholder følgende bestemmelser: «
 - b) andet og tredje afsnit udgår.
- 2) Artikel 4 ændres således:
 - a) nr. 6) affattes således:

»6) »institut« med henblik på afsnit V, kapitel 2, afdeling 2, 3 og 5: institutter som defineret i artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/49/EF«
 - b) nr. 45), litra b), affattes således:

»b) to eller flere fysiske eller juridiske personer, hvoraf ingen udøver kontrol med den anden eller de andre som nævnt i litra a), men som må anses for at udgøre en enkelt risiko, fordi der består sådanne indbyrdes forbindelser mellem dem, at der er sandsynlighed for, at hvis den ene kommer i økonomiske vanskeligheder, navnlig finansierings- eller tilbagebetalingsvanskeligheder, vil den anden eller de andre også få vanskeligheder med finansieringen eller tilbagebetalingen«
 - c) følgende nummer tilføjes:

»48) »konsoliderende tilsynsmyndighed«: den kompetente myndighed med ansvar for gennemførelse af tilsyn på et konsolideret grundlag af moderkreditinstitutter i EU og kreditinstitutter kontrolleret af et finansielt moderholdingselskab i EU.«
- 3) I artikel 40 tilføjes følgende stykke:

»3. De kompetente myndigheder i en medlemsstat tager ved udførelsen af deres generelle opgaver behørigt hensyn til de potentielle virkninger, som deres beslutninger kan have på stabiliteten af det finansielle system i alle andre berørte medlemsstater, og navnlig i nødsituationer, på grundlag af de oplysninger, der er til rådighed på det relevante tidspunkt.«
- 4) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 42a

1. De kompetente myndigheder i et værtsland kan fremsætte en anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndighed, i de tilfælde, hvor artikel 129, stk. 1, finder anvendelse, eller til de kompetente myndigheder i hjemlandet om, at en filial af et kreditinstitut anses for at være væsentlig.

Anmodningen skal indeholde begrundelserne for, at filialen skal anses for at være væsentlig, navnlig med hensyn til følgende:

- a) et kreditinstituts filial har en markedsandel i form af indskud på over 2 % i værtslandet
- b) den betydning, som kreditinstituttets suspension eller lukning af dets virksomhed sandsynligvis vil få på markedslikviditeten og betalings-, clearings- og afviklingssystemerne i værtslandet og
- c) filialens størrelse og betydning med hensyn til antal kunder inden for værtslandets banksystem eller finansielle system.

De kompetente myndigheder i hjemlandet og i værtslandet og den konsoliderende myndighed, hvor artikel 129, stk. 1, finder anvendelse, skal gøre alt, hvad der står i deres magt for at nå frem til en fælles beslutning om udpegningen af en filial som værende væsentlig. Er man ikke nået frem til en fælles beslutning inden for to måneder efter modtagelsen af den i første afsnit omhandlede anmodning, træffer de kompetente myndigheder i værtslandet deres egen beslutning om, hvorvidt filialen er væsentlig, inden for en periode på yderligere to måneder. I forbindelse med beslutningstagningen tager de kompetente myndigheder i værtslandet hensyn til eventuelle synspunkter og forbehold fremsat af de konsoliderende tilsynsmyndigheder eller de kompetente myndigheder i hjemlandet. De i tredje og fjerde afsnit omhandlede beslutninger skal anføres i et dokument, der indeholder den fulde begrundelse og skal sendes til de berørte kompetente myndigheder, og skal anses for at være afgørende og anvendes af de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater.

Udpegningen af en filial som værende væsentlig berører ikke de kompetente myndigheders rettigheder og ansvar i henhold til dette direktiv.

2. De kompetente myndigheder i hjemlandet meddeler de kompetente myndigheder i et værtsland, hvor en væsentlig filial er etableret, de i artikel 132, stk. 1, litra c) og d), omhandlede oplysninger og udfører de i artikel 129, stk. 1, litra c), omhandlede opgaver i samarbejde med de kompetente myndigheder i værtslandet.

Bliver en kompetent myndighed i et hjemland bekendt med en nødsituation i et kreditinstitut, jf. artikel 130, stk. 1, advarer den, så snart det er praktisk muligt, de i artikel 49, stk. 4, og artikel 50 omhandlede myndigheder.

3. Når artikel 131a ikke finder anvendelse, opretter og leder de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med et kreditinstitut med væsentlige filialer i andre medlemsstater, et kollegium af tilsynsførende, som skal lette samarbejdet i henhold til denne artikels stk. 2 og artikel 42. Oprettelsen af et kollegium og dets drift baseres på skriftlige bestemmelser, der efter høring af de berørte kompetente myndigheder fastlægges af den kompetente myndighed i hjemlandet. Den kompetente myndighed i hjemlandet afgør, hvilke kompetente myndigheder der deltager i et møde eller en aktivitet i kollegiet.

Den beslutning, som hjemlandets kompetente myndighed træffer, skal tage hensyn til relevansen af den tilsynsaktivitet, der skal planlægges eller koordineres, for disse myndigheder, navnlig den mulige indvirkning på det finansielle systems stabilitet i de berørte medlemsstater, jf. artikel 40, stk. 3, og de forpligtelser, der er omhandlet i stk. 2 i denne artikel.

Hjemlandets kompetente myndighed skal på forhånd holde alle medlemmer af kollegiet fuldt underrettet om afholdelsen af sådanne møder, de vigtigste emner, der skal drøftes, og de aktiviteter, der skal overvejes. Hjemlandets kompetente myndighed skal også rettidigt holde alle medlemmer af kollegiet fuldt underrettet om de aktioner, der vedtages på disse møder, eller de foranstaltninger, der gennemføres.

Artikel 42b

1. De kompetente myndigheder tager under udøvelsen af deres opgaver hensyn til konvergensen i forbindelse med tilsynsredskaber og tilsynspraksis i anvendelsen af love og

administrative bestemmelser vedtaget i henhold til dette direktiv. Med henblik herpå sikrer medlemsstaterne, at:

- a) de kompetente myndigheder deltager i arbejdet i Det Europæiske Banktilsynsudvalg
- b) de kompetente myndigheder følger de retningslinjer, anbefalinger, standarder og andre foranstaltninger, som Det Europæiske Banktilsynsudvalg har fastsat, og giver en begrundelse, hvis de ikke gør det
- c) de nationale mandater, der er tildelt de kompetente myndigheder, ikke forhindrer dem i at udføre deres opgaver som medlemmer af Det Europæiske Banktilsynsudvalg eller i medfør af dette direktiv.

2. Det Europæiske Banktilsynsudvalg aflægger hvert år med start den 1. januar 2011 beretning til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de fremskridt, der gøres i retning af konvergens i tilsynet.«

5) Artikel 49 ændres således:

a) i stk. 1 affattes litra a) således:

»a) centralbanker i Det Europæiske System af Centralbanker og andre organer med tilsvarende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder, når disse oplysninger er relevante for udøvelsen af deres respektive lovbestemte opgaver, herunder gennemførelse af pengepolitikken og dermed forbundne likviditetsforanstaltninger, overvågning af betalinger og clearing- og afviklingssystemer samt opretholdelse af stabilitet i det finansielle system«

b) følgende stykke tilføjes:

»I en nødsituation som omhandlet i artikel 130, stk. 1, tillader medlemsstaterne de kompetente myndigheder at meddele centralbankerne i Det Europæiske System af Centralbanker oplysninger, når disse oplysninger er relevante for udøvelsen af deres lovbestemte opgaver, herunder gennemførelse af pengepolitikken og dermed forbundne likviditetsforanstaltninger, overvågning af betalinger og clearing- og afviklingssystemer samt opretholdelse af stabilitet i det finansielle system.«

6) I artikel 50 tilføjes følgende stykke:

»I en nødsituation som omhandlet i artikel 130, stk. 1, tillader medlemsstaterne de kompetente myndigheder at videregive relevante oplysninger til de i denne artikels stk. 1 nævnte afdelinger i alle berørte medlemsstater.«

7) Artikel 57 ændres således:

a) litra a) affattes således:

»a) kapital i betydningen i artikel 22 i direktiv 86/635/EØF, for så vidt den er indbetalt plus den tilknyttede del af overkursen ved emission, den dækker tab i going concern-situationer fuldstændigt, og den rangerer efter alle andre krav ved konkurs og likvidation«

b) følgende litra indsættes:

»ca) andre instrumenter end de i litra a) omhandlede, som opfylder kravene i artikel 63, stk. 2, litra a), c), d) og e), og i artikel 63a«

c) stk. 3 affattes således:

»Med henblik på litra b) tillader medlemsstaterne kun, at der tages hensyn til foreløbige overskud eller overskud ved årets udgang, inden der er truffet formel beslutning herom, hvis disse overskud er blevet revideret af personer, der er beskæftiget med revision, og de kompetente myndigheder finder det godtgjort, at beløbet er blevet vurderet i overensstemmelse med principperne i direktiv 86/635/EØF, og at det ikke omfatter forudselige udgifter og hensættelse til udbytte.«

8) Artikel 61, stk. 1, affattes således:

»Egenkapitalbegrebet som defineret i artikel 57, litra a)-h), omfatter et maksimalt antal komponenter og beløb. Medlemsstaterne træffer beslutning om anvendelsen af disse komponenter og om fradrag af andre komponenter end de i artikel 57, litra i)-r), omhandlede.«

9) I artikel 63, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»De i artikel 57, litra ca), omhandlede instrumenter skal opfylde de i litra a), c), d) og e), i denne artikel opstillede krav.«

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 63a

1. De i artikel 57, litra ca), omhandlede instrumenter skal opfylde kravene i stk. 2-5 i denne artikel.

2. Instrumenterne skal være udaterede eller have en oprindelig løbetid på mindst 30 år. Instrumenterne kan omfatte en eller flere call options udelukkende efter udstederens valg, men de må ikke indløses før fem år efter udstedelsesdatoen. Indebærer bestemmelserne om udaterede instrumenter et moderat incitament for kreditinstituttet til at foretage indløsning som bestemt af de kompetente myndigheder, bør et sådant incitament ikke optræde inden for ti år efter udstedelsesdatoen. Bestemmelserne vedrørende daterede instrumenter tillader ikke incitament til indløsning på en anden dato end forfaldsdatoen.

Daterede og udaterede instrumenter kan kun købes eller indløses med de kompetente myndigheders forudgående samtykke. De kompetente myndigheder kan give samtykke, hvis anmodningen fremsættes på initiativ af et kreditinstitut, og hverken kreditinstituttets finansielle vilkår eller dets solvens berøres i urimelig grad. De kompetente myndigheder kan kræve, at institutterne erstatter instrumentet med komponenter af samme eller bedre kvalitet, jf. artikel 57, litra a) eller ca).

De kompetente myndigheder kræver, at indløsningen af daterede instrumenter suspenderes, hvis kreditinstituttet ikke opfylder de i artikel 75 fastsatte kapitalkrav, og kan kræve en sådan suspension på andre tidspunkter på grundlag af kreditinstitutternes finansielle situation og solvenssituation.

De kompetente myndigheder kan på ethvert tidspunkt give tilladelse til tidlig indløsning af daterede eller udaterede instrumenter, såfremt der sker en ændring i skattebehandlingen eller den forskriftsmæssige klassificering af sådanne instrumenter, som ikke var forudsat på tidspunktet for udstedelsen.

3. Bestemmelserne vedrørende instrumentet skal give kreditinstituttet mulighed for, når det er nødvendigt, at annullere udbetalingen af renter eller udbytte i en tidsbegrænset periode på et ikke-kumulativt grundlag.

Kreditinstituttet annullerer dog sådanne udbetalinger, hvis det ikke opfylder kapitalkravene i artikel 75.

De kompetente myndigheder kan kræve annullering af sådanne udbetalinger baseret på kreditinstituttets finansielle situation og solvens. En sådan annullering går ikke ud over kreditinstituttets ret til at erstatte udbetalingen af renter eller udbytte med betaling i form af et af de i artikel 57, litra a), omhandlede instrumenter, forudsat at enhver sådan mekanisme gør det muligt for kreditinstituttet at bevare sine finansielle ressourcer. En annullering kan være underlagt særlige vilkår fastsat af de kompetente myndigheder.

4. Det skal fremgå af bestemmelserne vedrørende instrumentet, at hovedstol, ubetalte renter eller udbytte skal være af en sådan karakter, at de dækker tab og ikke hindrer kreditinstituttets forhøjelse af aktiekapitalen ved overførsel fra reserver ved hjælp af passende mekanismer, som er udarbejdet af Det Europæiske Banktilsynsudvalg i henhold til stk. 6.

5. I tilfælde af kreditinstituttets konkurs eller likvidation skal instrumenterne rangere efter de i artikel 63, stk. 2, omhandlede komponenter.

6. Det Europæiske Banktilsynsudvalg udarbejder retningslinjer med henblik på at skabe større ensartethed i tilsynspraksis hvad angår de instrumenter, der er omhandlet i stk. 1 i denne artikel, og i artikel 57, litra a), og overvåger anvendelsen af dem. Senest den 31. december 2011 tager Kommissionen anvendelsen af denne artikel op til fornyet overvejelse og aflægger rapport for Parlamentet og Rådet sammen med relevante forslag til sikring af egenkapitalens kvalitet.«

11) Artikel 65, stk. 1, litra a), affattes således:

»a) minoritetsinteresser i henhold til artikel 21 i direktiv 83/349/EØF, hvis metoden med global integration anvendes. De i artikel 57, litra ca), omhandlede instrumenter, der måtte give anledning til minoritetsinteresser, skal opfylde kravene i artikel 63, stk. 2, litra a), c), d) og e), artikel 63a og artikel 66«

12) Artikel 66 ændres således:

a) stk. 1 og 2 affattes således:

»1. For de i artikel 57, litra d)-h), omhandlede komponenter gælder følgende begrænsninger:

- a) summen af de i artikel 57, litra d)-h), anførte komponenter må ikke overstige et maksimumsbeløb på 100 % af de i litra a)-ca) nævnte komponenter med fradrag af de i litra i), j) og k) nævnte komponenter, og
- b) summen af de i artikel 57, litra g)-h), anførte komponenter må ikke overstige et maksimumsbeløb på 50 % af de i litra a)-ca) med fradrag af de i litra i), j) og k) nævnte komponenter.

1a. Uanset denne artikels stk. 1 gælder følgende begrænsninger for samtlige komponenter i artikel 57, litra ca):

- a) instrumenter, der i nødsituationer skal konverteres, og som på et hvilket som helst tidspunkt kan konverteres på initiativ af den kompetente myndighed på grundlag af emittentens finansielle forhold og solvenssituation til de i artikel 57, litra a), nævnte komponenter inden for en forud fastsat margen, må samlet set ikke overstige et maksimumsbeløb på 50 % af komponenterne i artikel 57, litra a)-ca), med fradrag af komponenterne i litra i), j) og k) i artikel 57
- b) inden for de i litra a) nævnte grænser må alle andre instrumenter ikke overstige et maksimumsbeløb på 35 % af komponenterne i artikel 57, litra a)-ca), med fradrag af komponenterne i artikel 57, litra i), j) og k)
- c) inden for de i dette stykkes litra a) og b) nævnte grænser må daterede instrumenter og instrumenter med bestemmelser, der indebærer et incitament for kreditinstituttet til at foretage indløsning, ikke overstige et maksimumsbeløb på 15 % af komponenterne i artikel 57, litra a)-ca), med fradrag af de i artikel 57, litra i), j) og k), nævnte komponenter
- d) beløbet for de komponenter, der overskrider de i litra a), b) og c) nævnte grænser, er omfattet af den i denne artikels stk. 1 fastsatte grænse.

2. Summen af komponenterne i artikel 57, litra l)-r), skal for halvdelens vedkommende fratrækkes summen af komponenterne i artikel 57, litra a)-ca) med fradrag af komponenterne i litra i)-k), og for halvdelens vedkommende summen af komponenterne i artikel 57, litra d)-h), efter anvendelse af grænserne i stk. 1 i nærværende artikel. Såfremt halvdelens af summen af komponenterne i artikel 57, litra l)-r), overstiger summen af komponenterne i artikel 57, litra d)-h), fratrækkes det overskydende beløb i summen af komponenterne i artikel 57, litra a)-ca), med fradrag af komponenterne

i litra i)-k) i artikel 57. Komponenterne i artikel 57, litra r), fratrækkes ikke, hvis de er medtaget i beregningen af de risikovægtede engagementer med henblik på artikel 75, jf. bilag IX, del 4.«

- b) stk. 4 affattes således:
»4. De kompetente myndigheder kan give kreditinstitutterne tilladelse til midlertidigt i nødsituationer at overskride de i stk. 1 og 1a fastsatte grænser.«
- 13) Overskriften i afsnit V, kapitel 2, afdeling 2, underafdeling 2 »Beregning af krav«, ændres til »Beregning og indberetning af krav«
- 14) I artikel 74, stk. 2, indsættes følgende afsnit efter første afsnit:
»For kreditinstitutternes meddelelse af disse beregninger skal de kompetente myndigheder fra den 31. december 2012 anvende ensartede formater, hyppigheder og datoer for indberetning. For at lette dette udarbejder Det Europæiske Banktilsynsudvalg retningslinjer med henblik på indførelse i Fællesskabet af et ensartet indberetningsformat inden den 1. januar 2012. Indberetningsformaterne skal være rimelige i forhold til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af kreditinstituttets aktiviteter.«
- 15) Artikel 81, stk. 2, affattes således:
»2. De kompetente myndigheder skal kun anerkende et ECAI med henblik på artikel 80, hvis de finder det godtgjort, at dets vurderingsmetodologi opfylder kravene om objektivitet, uafhængighed, løbende kontrol og gennemsigtighed, og at de resulterende kreditvurderinger opfylder kravene om troværdighed og gennemsigtighed. Til dette formål skal de kompetente myndigheder tage hensyn til de tekniske kriterier, der er fastsat i bilag VI, del 2. Når en ECAI registreres som kreditvurderingsbureau i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer (11), overvejer de kompetente myndigheder om kravene om objektivitet, uafhængighed, løbende kontrol og gennemsigtighed er overholdt, hvad angår vurderingsmetodologien.
- 16) Artikel 87 ændres således:
a) stk. 11 affattes således:
»11. Opfylder engagementer i form af et institut for kollektive investering i værdipapirer (collective investment undertaking (CIU)) (investeringsinstitut) kriterierne i bilag VI, del 1, punkt 77 og 78, og er kreditinstituttet bekendt med alle de underliggende engagementer i investeringsinstituttet, skal kreditinstituttet medregne disse underliggende engagementer ved beregningen af de risikovægtede værdier af engagementer og de forventede tab i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i denne underafdeling. Stk. 12 finder anvendelse på den del af de underliggende engagementer i investeringsinstituttet, som det ikke er bekendt med eller ikke med rimelighed kunne være bekendt med. Stk. 12 finder navnlig anvendelse, hvis det ville medføre uforholdsmæssigt store byrder for kreditinstituttet at gennemgå de underliggende engagementer med henblik på at beregne de risikovægtede værdier af engagementer og forventede tab efter de metoder, der er omhandlet i denne underafdeling.
Når kreditinstituttet ikke opfylder betingelserne for anvendelse af de metoder, der er fastlagt i denne underafdeling for alle eller dele af de underliggende engagementer i investeringsinstituttet, skal risikovægtede engagementer og forventede tab beregnes i henhold til følgende fremgangsmåder:
a) for engagementer tilhørende den i artikel 86, stk. 1, litra e), anførte engagementsklasse anvendes fremgangsmåden i bilag VII, del 1, punkt 19-21

- b) for alle andre underliggende engagementer anvendes metoden i artikel 78-83 med følgende ændringer:
 - i) for engagementer, der er underlagt en specifik risikovægt for ikke-ratede engagementer, eller som er omfattet af det kreditkvalitetstrin, der giver den højeste risikovægt for en bestemt engagementsklasse, skal risikovægten ganges med en faktor på to, men den må ikke være højere end 1250 %
 - ii) for alle andre engagementer skal risikovægten ganges med en faktor på 1,1 og er omfattet af et minimum på 5 %.

Kan kreditinstituttet med henblik på litra a) ikke sondre mellem unoterede aktier, børsnoterede aktier og andre aktier, skal det behandle de pågældende engagementer som andre aktier. Når disse engagementer sammen med kreditinstituttets direkte engagementer i denne engagementsklasse ikke er væsentlige i betydningen i artikel 89, stk. 2, kan stk. 1 i denne artikel anvendes, såfremt de kompetente myndigheder godkender dette, jf. dog artikel 154, stk. 6.«

- b) stk. 12, andet afsnit, affattes således:

»Som et alternativ til den i første afsnit beskrevne metode kan kreditinstitutter selv beregne eller gøre brug af en tredjemand til at beregne og indberette de gennemsnitlige risikovægtede værdier af engagementer baseret på investeringsinstitutternes underliggende engagementer i overensstemmelse med de i stk. 11, litra a) og b), nævnte metoder, forudsat at beregningens og indberetningens nøjagtighed er tilstrækkelig sikret.«

- 17) I artikel 89, stk. 1, litra d), affattes indledningen således:

»d) engagementer med centralregeringer i medlemsstaterne og deres regionale regeringer, lokale myndigheder og administrative organer, forudsat at: «

- 18) Artikel 97, stk. 2, affattes således:

»2. De kompetente myndigheder må kun anerkende et ECAI med henblik på formålene i denne artikels stk. 1, hvis de anser det for godtgjort, at det opfylder kravene i artikel 81 under hensyntagen til de tekniske kriterier i bilag VI, del 2, og at det har demonstreret ekspertise inden for securitisation, hvilket kan godtgøres ved en stærk markedsaccept. Når en ECAI registreres som kreditvurderingsbureau i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009, overvejer de kompetente myndigheder om kravene om objektivitet, uafhængighed, løbende kontrol og gennemsigtighed er overholdt, hvad angår vurderingsmetodologien.«

- 19) Artikel 106 ændres således:

- a) stk. 2 affattes således:

»2. Engagementerne omfatter ikke:

- a) ved valutatransaktioner: engagementer, som er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion i et tidsrum på to arbejdsdage, efter at betaling har fundet sted
- b) ved køb eller salg af værdipapirer: engagementer, der er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion i et tidsrum på fem arbejdsdage, efter at betaling har fundet sted, eller værdipapirerne er leveret alt efter, hvilken dato der ligger først
- c) ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank eller tilbud om clearing, afvikling og deponering af finansielle instrumenter til kunder: forsinket modtagelse af finansiering og andre engagementer, der opstår

som følge af kundeaktiviteten, og som ikke varer længere end til den følgende hverdag, eller

- d) ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank: intradag-engagementer til institutter, der yder disse tjenester.

Det Europæiske Banktilsynsudvalg bør udforme retningslinjer for at skabe større ensartethed i tilsynspraksis ved anvendelse af undtagelserne i litra c) og d).«

- b) følgende stykke tilføjes:

»3. For at fastslå, om der er tale om en gruppe af indbyrdes forbundne kunder i forbindelse med de i artikel 79, stk. 1, litra m), o) og p), nævnte engagementer, hvor der er et engagement med underliggende aktiver, skal et kreditinstitut vurdere ordningen, dens underliggende engagementer eller begge dele. Med henblik herpå skal et kreditinstitut vurdere den økonomiske substans og de risici, der er forbundet med transaktionsstrukturen.«

- 20) Artikel 107 affattes således:

»Artikel 107

Med henblik på beregning af værdien af engagementer i henhold til denne afdeling forstås ved »kreditinstitut« også ethvert offentligt eller privat foretagende, herunder også et sådant foretagendes filialer, der opfylder definitionen på et »kreditinstitut« og er godkendt i et tredjeland.«

- 21) Artikel 110 affattes således:

»Artikel 110

1. Kreditinstitutter indberetter følgende oplysninger om alle store engagementer til de kompetente myndigheder, herunder store engagementer, der ikke er omfattet af artikel 111, stk. 1:

- a) identifikation af den kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som et kreditinstitut har et stort engagement med
- b) engagementets værdi, i givet fald inden der tages hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion
- c) typen af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvor det anvendes
- d) engagementets værdi efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktion beregnet med henblik på artikel 111, stk. 1.

Er et kreditinstitut underlagt artikel 84-89, skal dets 20 største engagementer på et konsolideret grundlag, eksklusiv de engagementer, der ikke er omfattet af artikel 111, stk. 1, oplyses til de kompetente myndigheder.

2. Medlemsstaterne vedtager bestemmelser om, at indberetning skal finde sted mindst to gange om året. De kompetente myndigheder anvender fra den 31. december 2012 ensartede formater, hyppigheder og datoer for indberetning. For at lette dette udarbejder Det Europæiske Banktilsynsudvalg retningslinjer med henblik på indførelse i Fællesskabet af et ensartet indberetningsformat inden den 1. januar 2012. Indberetningsformaterne skal være rimelige i forhold til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af kreditinstitutets aktiviteter.

3. Medlemsstaterne kræver, at kreditinstitutterne så vidt muligt analyserer deres engagementer med udstedere af en sikkerhedsstilling, leverandører af ufinansieret kreditrisikoafdækning og underliggende aktiver i henhold til artikel 106, stk. 3, for at fastslå eventuelle koncentrerede engagementer, og at de i relevant omfang træffer foranstaltninger og underretter de kompetente myndigheder om markante resultater af analysen.«

- 22) Artikel 111 ændres således:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Et kreditinstitut må ikke efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 112-117 påtage sig et engagement med en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, hvis værdi overstiger 25 % af dets egenkapital.

Er kunden et institut, eller omfatter gruppen af indbyrdes forbundne kunder et eller flere institutter, må denne værdi ikke overstige 25 % af kreditinstitutets egenkapital eller 150 mio. EUR, idet det er den højeste værdi, der gælder, forudsat at summen af engagementsværdierne efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 112-117 med alle de indbyrdes forbundne kunder, som ikke er institutter, ikke overstiger 25 % af kreditinstitutets egenkapital.

Overstiger beløbet på 150 mio. EUR 25 % af kreditinstitutets egenkapital, må værdien af engagementet, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 112-117, ikke overstige en rimelig grænse i forhold til kreditinstitutets egenkapital. Denne grænse fastsættes af kreditinstitutterne i overensstemmelse med de politikker og procedurer, der er omhandlet i bilag V, punkt 7, for håndtering og kontrol af koncentrationsrisici, og må ikke overstige 100 % af kreditinstitutets egenkapital.

Medlemsstaterne kan fastsætte en lavere grænse end 150 mio. EUR og skal i så fald underrette Kommissionen.«

b) stk. 2 og 3 udgår.

c) stk. 4 affattes således:

»4. Et kreditinstitut skal til enhver tid overholde den relevante grænse, der er fastsat i stk. 1. Hvis engagementerne i undtagelsestilfælde alligevel overstiger denne grænse, skal der omgående gives underretning herom til de kompetente myndigheder, der, hvis omstændighederne taler for det, kan indrømme kreditinstituttet en bestemt tidsfrist til at overholde grænsen.

Hvis det beløb på 150 mio. EUR, der er omhandlet i stk. 1, finder anvendelse, kan de kompetente myndigheder i individuelle tilfælde tillade, at grænsen på 100 % af kreditinstitutets egenkapital overskrides.«

23) Artikel 112 ændres således:

a) stk. 2 affattes således:

»2. Med forbehold af denne artikels stk. 3, hvor anerkendelse af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning kan tillades efter artikel 113-117, skal dette ske på betingelse af, at anerkendelseskravene og andre minimumskrav, der er fastsat i artikel 90-93, overholdes.«

b) følgende stykke tilføjes:

»4. Med henblik på denne afdeling tager et kreditinstitut ikke hensyn til den i bilag VIII, del 1, punkt 20-22, omhandlede sikkerhedsstillelse, medmindre det er tilladt i henhold til artikel 115.«

24) Artikel 113 ændres således:

a) stk. 1 og 2 udgår.

b) stk. 3 ændres således:

i) indledningen affattes således:

»3. Følgende engagementer er undtaget fra bestemmelserne i artikel 111, stk. 1:
«

ii) litra e) og litra f) affattes således:

- »e) aktivposter, der repræsenterer fordringer på medlemsstaternes regionale regeringer eller lokale myndigheder, hvor disse fordringer ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter artikel 78-83, og andre engagementer med eller garanteret af regionale regeringer eller lokale myndigheder, hvor fordringer på disse ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter artikel 78-83.
 - f) engagementer med de i artikel 80, stk. 7 eller 8, nævnte modparter, hvis de ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter artikel 78-83; engagementer, der ikke opfylder disse kriterier, behandles, uanset om de er undtaget fra bestemmelserne i artikel 111, stk. 1, eller ej, som engagementer med en tredjepart.«
- iii) litra i) affattes således:
- »i) engagementer, der opstår som følge af uudnyttede kreditfaciliteter, klassificeres som ikke-balanceførte poster med lav risiko i bilag II, og såfremt der er indgået en aftale med kunden eller gruppen af indbyrdes forbundne kunder, i henhold til hvilken faciliteten kun kan udnyttes, hvis det er godtgjort, at det ikke vil resultere i, at den i artikel 111, stk. 1, fastsatte grænse overskrides.«
- iv) litra j)-t) udgår.
- v) tredje, fjerde og femte afsnit udgår.
- c) følgende stykke tilføjes:
- »4. Medlemsstaterne kan helt eller delvis fravige artikel 111, stk. 1, for følgende engagementer:
- a) dækkede obligationer som defineret i bilag VI, del 1, punkt 68-70
 - b) aktivposter, der repræsenterer fordringer på medlemsstaternes regionale regeringer eller lokale myndigheder, hvor disse fordringer ville blive tillagt en 20 % risikovægt efter artikel 78-83, og andre engagementer med eller garanteret af regionale regeringer eller lokale myndigheder, hvor fordringer på disse ville blive tillagt en 20 % risikovægt efter artikel 78-83
 - c) uanset stk. 3, litra f), i nærværende artikel engagementer, herunder kapitalinteresser eller andre interesser, som et kreditinstitut har indgået med sit moderselskab, moderselskabets øvrige datterselskaber eller med sine egne datterselskaber, for så vidt disse selskaber falder ind under det tilsyn på et konsolideret grundlag, som kreditinstituttet selv er underlagt i overensstemmelse med nærværende direktiv eller med tilsvarende regler i et tredjeland; engagementer, der ikke opfylder disse kriterier, behandles, uanset om de er undtaget fra artikel 111, stk. 1, eller ej, som engagementer med en tredjepart
 - d) aktivposter, der repræsenterer fordringer på og andre engagementer, herunder kapitalinteresser eller andre interesser, med regionale eller centrale kreditinstitutter, som kreditinstituttet i henhold til lovbestemte eller aftalemæssige bestemmelser er tilsluttet i et netværk, og som i henhold til disse bestemmelser er ansvarlige for likviditetsudligning inden for netværket
 - e) aktivposter, der består i fordringer på og andre engagementer med kreditinstitutter indgået af kreditinstitutter, der opererer på et ikke-konkurrencemæssigt grundlag og yder lån under lovgivningsprogrammer eller i henhold til deres vedtægter til fremme af bestemte erhvervssektorer, og som indebærer en eller anden form for statslig kontrol og restriktioner i brugen af lånene, forudsat at de pågældende engagementer stammer fra sådanne lån, der videregives til de begunstigede via andre kreditinstitutter

- f) aktivposter, der består i fordringer på og andre engagementer med institutter, forudsat at disse engagementer ikke udgør sådanne institutters egenkapital, ikke har længere varighed end til den følgende handelsdag og ikke er denomineret i en større handelsvaluta
- g) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralbanker i form af krævede minimumsreserver i disse centralbanker, og som er angivet i deres nationale valutaer
- h) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralregeringer i form af lovbestemte likviditetskrav, som placeres i statsobligationer, og som er angivet og finansieret i deres nationale valutaer, på betingelse af at disse centralregeringers kreditvurdering, som er foretaget af et udpeget ECAI, efter de kompetente myndigheders skøn er »investment grade«
- i) 50 % af ikke-balanceførte rembursere med mellemliggende/lav risiko og ikke-balanceførte uudnyttede kreditfaciliteter med mellemliggende/lav risiko, jf. bilag II, og, under forudsætning af de kompetente myndigheders tilsagn, 80 % af andre garantier end kreditgarantier, som er baseret på en lov eller andre retsfor skrifter, og som gensidige garantifonde, der har status som kreditinstitutter, yder sine medlemmer
- j) garantier, der foreligger et lovmæssigt krav om, anvendes, når realkreditlån, der er finansieret ved at udstede realkreditobligationer, udbetales til låntageren inden den endelige registrering af lånet i tingbogen, hvis garantien ikke anvendes til at begrænse risikoen i forbindelse med beregningen af de risikovægtede aktiver.«

25) Artikel 114 ændres således:

- a) stk. 1 affattes således:
 - »1. Med forbehold af denne artikels stk. 3 kan et kreditinstitut med henblik på beregning af værdien af engagementer med henblik på artikel 111, stk. 1, benytte den »fuldt justerede værdi af engagementer«, der er beregnet efter artikel 90-93, under hensyntagen til kreditrisikoreduktionen, volatilitetsjusteringer og eventuelt manglende løbetidsmatch (E*).«
- b) stk. 2 ændres således:
 - i) første afsnit affattes således:
 - »Med forbehold af denne artikels stk. 3 kan et kreditinstitut, der har tilladelse til at benytte egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og omregningsfaktorer for en engagementsklasse efter artikel 84-89, få tilladelse til — hvis det til de kompetente myndigheders tilfredshed er i stand til at foretage estimater af virkningerne af den finansielle sikkerhedsstillelse på deres engagementer, der kan holdes adskilt fra andre aspekter af relevans for tab i tilfælde af misligholdelse — at anerkende sådanne virkninger ved beregningen af værdien af engagementer med henblik på artikel 111, stk. 1.«
 - ii) fjerde afsnit affattes således:
 - »Kreditinstitutter, der har tilladelse til at benytte egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og omregningsfaktorer for en engagementsklasse efter artikel 84-89, og som ikke beregner værdien af deres engagementer ved hjælp af den metode, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, kan benytte den udbyggede metode for finansiell sikkerhedsstillelse eller metoden i artikel 117, stk. 1, litra b), til beregning af værdien af engagementer.«
- c) stk. 3 ændres således:

- i) første afsnit affattes således:
 »Et kreditinstitut, som anvender den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse eller den i stk. 2 i denne artikel beskrevne metode til beregning af værdien af engagementer med henblik på artikel 111, stk. 1, skal regelmæssigt gennemføre stresstest af deres kreditrisikokoncentrationer, herunder også i relation til salgsværdien af en accepteret sikkerhedsstillelse.«
- ii) fjerde afsnit affattes således:
 »Viser en sådan stresstest, at salgsværdien af den accepterede sikkerhedsstillelse er lavere, end hvad der ville blive tilladt efter henholdsvis den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse eller metoden i stk. 2 i denne artikel, skal værdien af den sikkerhedsstillelse, der kan tillades anerkendt ved beregningen af værdien af engagementer med henblik på artikel 111, stk. 1, reduceres tilsvarende.«
- iii) i femte afsnit affattes litra b) således:
 »b) politik og procedurer for det tilfælde, at en stresstest viser, at salgsværdien af sikkerhedsstillelsen er lavere, end hvad der er taget i betragtning ved anvendelsen af den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse eller metoden i stk. 2, og«

d) stk. 4 udgår.

26) Artikel 115 affattes således:

»Artikel 115

1. Med henblik på denne afdeling kan et kreditinstitut nedsætte engagementsværdien med op til 50 % af værdien af den pågældende faste ejendom til beboelse, hvis en af nedenstående betingelser er opfyldt:

- a) engagementet er sikret ved pant i fast ejendom til beboelse eller ved andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning
- b) engagementet vedrører en leasingtransaktion, hvor udlejeren beholder den fulde ejendomsret til den udlejede bolig, så længe lejereren ikke har benyttet sin købsoption.

Værdien af den faste ejendom skal til de kompetente myndigheders tilfredshed beregnes på grundlag af forsigtige værdiansættelsesnormer, der er fastlagt i love eller administrative bestemmelser. Værdiansættelsen foretages mindst en gang hver tredje år for fast ejendom til beboelse.

Kravene i bilag VIII, del 2, punkt 8, og i bilag VII, del 3, punkt 62-65, finder anvendelse med henblik på dette stk.

»Fast ejendom til beboelse« defineres som beboelse, der er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren.

2. Med henblik på denne afdeling kan et kreditinstitut kun reducere engagementsværdien med op til 50 % af værdien af den pågældende erhvervsejendom, hvis de pågældende kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor erhvervsejendommen er beliggende, tillader, at følgende engagementer bliver tillagt en 50 % risikovægt i overensstemmelse med artikel 78-83:

- a) engagementer, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af pant i kontor- eller forretningsejendomme eller i form af aktier i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, og som vedrører kontor- eller forretningsejendomme, eller
- b) engagementer, der vedrører ejendomsleasingtransaktioner vedrørende kontor- eller forretningsejendomme.

Værdien af den faste ejendom skal til de kompetente myndigheders tilfredshed beregnes på grundlag af forsigtige værdiansættelsesnormer, der er fastlagt i love eller administrative bestemmelser.

Erhvervsejendom skal opføres fuldstændigt, leases og give anledning til en passende lejeindtægt.«

27) Artikel 116 udgår.

28) Artikel 117 ændres således:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Er der stillet sikkerhed for et engagement indgået med en kunde af tredjemand, eller er det sikret ved sikkerhedsstillelse udstedt af tredjemand, kan et kreditinstitut:

- a) behandle den del af engagementet, der er stillet sikkerhed for, som værende indgået af garantistilleren frem for af kunden, forudsat at det usikrede engagement med garantistilleren ville blive tildelt en risikovægt svarende til eller lavere end risikovægten af det usikrede engagement med kunden efter artikel 78-83
- b) behandle den del af engagementet, hvor sikkerhedsstillelsen er dækket af markedsværdien af den anerkendte sikkerhedsstillelse, som værende indgået af tredjeparten frem for af kunden, hvis engagementet garanteres ved sikkerhedsstillelse, og hvis den del af engagementet, for hvilken der er stillet sikkerhed, ville blive tildelt en risikovægt svarende til eller lavere end risikovægten af det usikrede engagement med kunden efter artikel 78-83.

Et kreditinstitut anvender ikke metoden i første afsnit, litra b), når der er manglende match mellem engagementets løbetid og beskyttelsens løbetid.

Med henblik på denne afdeling kan et kreditinstitut kun anvende både den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse og behandlingen i første afsnit, litra b), når det er tilladt at anvende både den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse og den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse med henblik på artikel 75, litra a).«

b) indledningen i stk. 2 affattes således:

»2. Anvender et kreditinstitut den behandling, der er fastsat i stk. 1, litra a): «

29) Artikel 119 udgår.

30) Følgende afdeling tilføjes i kapitel 2:

»Afdeling 7

Engagementer i overført kreditrisiko

Artikel 122a

1. Andre kreditinstitutter end engagementsleverende eller organiserende kreditinstitutter eller oprindelige långivere må kun eksponeres for kreditrisikoen ved en securitisationsposition i eller uden for sin handelsbeholdning, hvis det engagementsleverende kreditinstitut, det organiserende kreditinstitut eller den oprindelig långiver har givet et udtrykkeligt tilsagn til kreditinstituttet om, at det på løbende basis vil bibeholde en væsentlig nettokapitalandel, som under ingen omstændigheder må være på mindre end 5 %.

I denne artikel forstås ved tilbageholdelse af en væsentlig nettokapitalandel:

- a) tilbageholdelse af mindst 5 % af den nominelle værdi af hver af de trancher, der er solgt eller overført til investorerne,
- b) i tilfælde af securitisationer i forbindelse med revolverende engagementer, tilbageholdelse af det engagementsleverende kreditinstituts andel på mindst 5 % af de securitiserede engagementers nominelle værdi
- c) tilbageholdelse af tilfældigt udvalgte engagementer svarende til mindst 5 % af det nominelle beløb af securitiserede engagementer, når sådanne engagementer ellers

- ville være blevet securitiseret i securitisationen, forudsat at antallet af potentielt securitiserede engagementer er på mindst 100 ved engagementets indgåelse, eller
- d) tilbageholdelse af first loss-tranchen og om nødvendigt andre trancher med samme eller en strengere risikoprofil end de trancher, der er overført eller solgt til investorer, og som ikke forfalder tidligere end de trancher, der er overført eller solgt til investorer, således at tilbageholdelsen i alt svarer til mindst 5 % af de securitiserede engagementers nominelle værdi.

Nettokapitalandelen måles ved engagementets indgåelse og opretholdes på løbende basis. Den er ikke omfattet af nogen kreditrisikoreduktion, korte positioner eller andre former for afdækning. Nettokapitalandelen bestemmes af de ikke-balanceførte posters nominelle værdi.

I denne artikel forstås ved »løbende basis«, at tilbageholdte positioner, kapitalandele eller engagementer ikke afdækkes eller sælges.

Kravene om selvbehold/selvrisiko må ikke bringes i anvendelse flere gange.

2. Hvis et moderkreditinstitut i EU eller et finansielt holdingselskab i EU eller et af dets datterselskaber som engagementsleverende eller organiserende kreditinstitut securitiserer engagementer fra flere kreditinstitutter, investeringselskaber eller andre finansieringsinstitutter, der er omfattet af tilsynet på et konsolideret grundlag, kan kravet i stk. 1 opfyldes på grundlag af det tilknyttede moderkreditinstitut i EU's eller det finansielle holdingselskab i EU's konsoliderede situation. Dette stykke finder kun anvendelse, hvis de kreditinstitutter, investeringselskaber eller finansieringsinstitutter, der har oprettet de securitiserede engagementer, har forpligtet sig til at opfylde kravene i stk. 6 og rettidigt meddele det engagementsleverende eller organiserende kreditinstitut og moderkreditinstituttet i EU eller det finansielle holdingselskab i EU de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde kravene i stk. 7.

3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når de securitiserede engagementer er fordringer eller eventalfordringer på eller fuldt ud, betingelsesløst og uigenkaldeligt garanteret af:

- a) centralregeringer eller centralbanker
- b) regionale regeringer, lokale myndigheder og offentlige virksomheder i medlemsstaterne
- c) institutter, der er tillagt en risikovægt på mindst 50 % i henhold til artikel 78-83, eller
- d) multilaterale udviklingsbanker.

Stk. 1 gælder ikke for:

- a) transaktioner baseret på et klart, gennemsigtigt og tilgængeligt indeks, hvor de underliggende referenceenheder er identiske med dem, der udgør et indeks over enheder, der handles bredt, eller som er andre omsættelige værdipapirer end securitisationspositioner, eller
- b) syndikerede lån, erhvervede fordringer eller credit default swaps, når disse instrumenter benyttes til at gruppere og/eller afdække en securitisation, der er omfattet af stk. 1.

4. Inden kreditinstitutter investerer og derefter, når det er hensigtsmæssigt, skal de kunne demonstrere over for de kompetente myndigheder, at de har en bred og indgående forståelse af og har gennemført formelle politikker og procedurer, der er relevante for deres positioner i og uden for handelsbeholdningen og som står i rimeligt forhold til risikoprofilen af deres investeringer i securitiserede positioner, til analyse og registrering af:

- a) oplysninger, der er offentliggjort i henhold til stk. 1 af engagementsleverende eller organiserende kreditinstitutter for at angive den nettokapitalandel, de opretholder på løbende basis i securitisationen

- b) risikokarakteristikken ved den individuelle securitisationsposition
- c) risikokarakteristikken ved de underliggende engagementer i securitisationspositionen
- d) omdømmet og tabserfaringerne ved tidligere securitisationspositioner hos engagementsleverende eller organiserende kreditinstitutter i de relevante underliggende engagementsskasser i securitisationspositionen
- e) de engagementsleverende eller organiserende kreditinstitutters eller deres agenter eller rådgiveres erklæringer og offentliggørelser om den rettidige omhu, de har udvist med hensyn til de securitiserede engagementer, og i givet fald kvaliteten af sikkerhedsstillelsen til støtte for de securitiserede engagementer
- f) i givet fald de metodologier og det begrebsapparat, som vurderingen af sikkerhedsstillelsen til støtte for de securitiserede engagementer er baseret på, og de politikker, det engagementsleverende eller organiserende kreditinstitut har indført for at sikre vurderingsmandens uafhængighed, og
- g) alle de strukturelle karakteristika ved securitisationen, som væsentlig vil kunne påvirke ydeevnen i kreditinstitutets securitisationsposition.

Kreditinstitutter gennemfører regelmæssigt egne stresstest, som passer til deres securitisationspositioner. Med henblik herpå kan kreditinstitutter basere sig på finansielle modeller, der er udviklet af en ECAI, forudsat at kreditinstitutterne på anmodning kan demonstrere, at de har udvist rettidig omhu, inden de foretog investeringer, for at validere de relevante forudsætninger for og struktureringer af modellerne og for at forstå metodologien, forudsætningerne og resultaterne.

5. Andre kreditinstitutter end engagementsleverende eller organiserende kreditinstitutter eller oprindelige långivere skal indføre formelle procedurer, som passer til deres positioner i og uden for handelsbeholdningen, og som står i et rimeligt forhold til risikoprofilen af deres investeringer i securitiserede positioner, for på løbende basis og rettidigt at overvåge ydeevneoplysninger om de underliggende engagementer i deres securitisationspositioner. Hvor dette er relevant, skal dette omfatte engagementstypen, procentdelen af lån, der er forfalden med mere end 30, 60 og 90 dage, misligholdelsessatser, forudbetalingssatser, overtagne lån, sikkerhedsstillelsestype og besiddelsen heraf, frekvensfordelingen af kreditvurderinger og andre målinger af kreditværdigheden for de underliggende engagementer, den erhvervs-mæssige og geografiske diversificering og frekvensfordelingen af belåningsprocenten med udsvingsbånd, der fremmer en hensigtsmæssig følsomhedsanalyse. Udgøres de underliggende engagementer selv af securitisationspositioner, skal kreditinstitutterne ikke kun modtage de i dette afsnit omhandlede oplysninger om de underliggende securitisationstrancher, såsom emittentens navn og kreditkvaliteten, men også om de særlige karakteristika ved og ydeevnen i de puljer, der ligger til grund for disse securitisationstrancher.

Kreditinstitutterne skal have en indgående forståelse af alle strukturelle træk ved en securitisationstransaktion, som i væsentlig grad ville indvirke på ydeevnen af deres engagementer i transaktionen, såsom det aftalemæssige »vandfald« og udløsningstærskler i relation til »vandfald«, forbedringer af kreditværdigheden, forbedringer af likviditeten, markedsværdiudløsningstærskler og handelsspecifik definition af default.

I tilfælde, hvor kravene i stk. 4, 7 og i dette stykke ikke i det væsentlige er opfyldt på grund af kreditinstitutets uagtsomhed eller undladelse, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder pålægger det pågældende kreditinstitut en hensigtsmæssig supplerende risikovægtning på mindst 250 % af risikovægten (og højst 1250 %), som, hvis dette stykke ikke fandtes, ville gælde for de relevante securitisationspositioner i henhold til bilag IX, del 4, og forhøjer gradvist risikovægtningen for hver af de efterfølgende overtrædelser af

bestemmelsen om rettidig omhu. De kompetente myndigheder tager hensyn til undtagelserne for visse af de i stk. 3 omhandlede securitisationer ved at begrænse den risikovægtning, den ellers ville pålægge i henhold til denne artikel, hvad angår securitisationer, for hvilke stk. 3 finder anvendelse.

6. Organiserende og engagementsleverende kreditinstitutter skal anvende de samme sunde og veldefinerede kriterier for kreditgivning i overensstemmelse med kravene i bilag V, punkt 3, på engagementer, som skal securitiseres, som de anvender på engagementer, som skal holdes uden for deres handelsbeholdning. Med henblik herpå skal de samme processer for godkendelse og, hvor dette er relevant, for ændring, fornyelse og refinansiering af kreditter anvendes af de engagementsleverende og organiserende kreditinstitutter. Kreditinstitutterne skal også anvende de samme analysestandarder på andele eller tegninger i securitisationsemissioner, der købes fra tredjemand, uanset om sådanne andele eller tegninger skal besiddes inden for eller uden for deres egen handelsbeholdning.

I tilfælde, hvor kravene i dette stykkes første afsnit ikke er opfyldt, skal artikel 95, stk. 1, ikke anvendes af et engagementsleverende kreditinstitut, og dette engagementsleverende kreditinstitut har ikke ret til at udelukke de securitiserede engagementer ved beregningen af deres kapitalkrav i henhold til dette direktiv.

7. Organiserende og engagementsleverende kreditinstitutter skal oplyse investorer om omfanget af deres tilsagn i henhold til stk. 1 om at bibeholde en nettokapitalandel i securitisationen. Organiserende og engagementsleverende kreditinstitutter skal sikre, at potentielle investorer har umiddelbar adgang til alle væsentlige og relevante data om kreditkvaliteten og ydeevnen i de enkelte underliggende engagementer, likviditetsstrømme og sikkerhedsstillelse til støtte for et securitisationengagement samt til alle oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre omfattende og informerede stresstest på likviditetsstrømmene og sikkerhedsstillelsesværdierne til støtte for de underliggende engagementer. Med henblik herpå defineres »væsentlige og relevante data« ved securitisationengagementets indgåelse og om nødvendigt derefter alt efter securitisationens karakter.

8. Stk. 1-7 finder anvendelse på nye securitisationer, der udstedes fra og med den 1. januar 2011. Stk. 1-7 finder efter den 31. december 2014 anvendelse på eksisterende securitisationer, hvor nye underliggende engagementer er tilføjet eller erstattet efter denne dato. De kompetente myndigheder kan beslutte at suspendere kravene i stk. 1 og 2 midlertidigt i perioder med generel markedslikviditetsstress.

9. De kompetente myndigheder skal offentliggøre følgende oplysninger:

- a) senest 31. december 2010, de generelle kriterier og metodologier, de har indført for at kontrollere overholdelsen af stk. 1-7
- b) med forbehold af bestemmelserne i kapitel 1, afdeling 2, en kortfattet beskrivelse af resultatet af den tilsynsmæssige kontrol og en beskrivelse af de foranstaltninger, der træffes i tilfælde af manglende overholdelse af stk. 1-7, de har konstateret på årsbasis fra december 2011.

Kravet i dette stykke er underlagt bestemmelserne i andet afsnit af artikel 144.

10. Det Europæiske Banktilsynsudvalg skal én gang om året aflægge rapport for Kommissionen om de kompetente myndigheders overholdelse af denne artikel. Det Europæiske Banktilsynsudvalg udarbejder retningslinjer for harmoniseringen af tilsynspraksis med hensyn til denne artikel, herunder de foranstaltninger, der er truffet i tilfælde af overtrædelser af forpligtelserne, hvad angår rettidig omhu og risikostyring.«

31) Artikel 129 ændres således:

- a) stk. 1, litra b), affattes således:

- »b) planlægning og koordinering af tilsynsvirksomheden i »going-concern«-situationer, herunder i relation til aktiviteterne i artikel 123, 124, 136, kapitel 5 og bilag V i samarbejde med de implicerede kompetente myndigheder
- c) planlægning og koordinering af tilsynsvirksomheden i samarbejde med de implicerede kompetente myndigheder, og om nødvendigt med centralbankerne, som forberedelse til og under nødsituationer, herunder en negativ udvikling i kreditinstitutter eller på finansmarkederne, eventuelt under anvendelse af eksisterende kommunikationskanaler til lettelse af krisestyring.

Planlægning og koordinering af tilsynsvirksomheden i litra c) omfatter de i artikel 132, stk. 3, litra b), omhandlede ekstraordinære foranstaltninger, gennemførelsen af beredskabsplaner og kommunikation til offentligheden.«

- b) følgende stykke tilføjes:

»3. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i en medlemsstat med ansvar for tilsyn med datterselskaber af et moderkreditinstitut i EU eller af et finansielt moderholdingselskab i EU skal gøre alt, hvad der står i deres magt for at nå frem til en fælles beslutning om anvendelse af artikel 123 og 124 til at bestemme, om størrelsen af gruppens konsoliderede egenkapital svarer til dens finansielle situation og risikoprofil og den krævede egenkapitals størrelse med henblik på anvendelse af artikel 136, stk. 2, på hver enhed i bankkoncernen og på et konsolideret grundlag. Den fælles beslutning skal nås inden for fire måneder efter den konsoliderende tilsynsmyndigheds fremlæggelse af en rapport om risikovurderingen for koncernen i overensstemmelse med artikel 123 og 124 for de andre berørte kompetente myndigheder. Der skal også i den fælles beslutning tages behørigt hensyn til de risikovurderinger af datterselskaber, der foretages af de relevante kompetente myndigheder i henhold til artikel 123 og 124.

Den fælles beslutning skal fremgå af et dokument, der indeholder den fulde begrundelse, som af den konsoliderende tilsynsmyndighed skal sendes til moderkreditinstituttet i EU. I tilfælde af uoverensstemmelse hører den konsoliderende tilsynsmyndighed på anmodning fra en af de andre relevante kompetente myndigheder Det Europæiske Banktilsynsudvalg. Den konsoliderende tilsynsmyndighed kan høre Det Europæiske Banktilsynsudvalg på eget initiativ.

Når de kompetente myndigheder ikke frem til en sådan fælles beslutning inden for fire måneder, træffer den konsoliderende tilsynsmyndighed beslutningen om anvendelsen af artikel 123, artikel 124 og artikel 136, stk. 2, på et konsolideret grundlag efter behørig hensyntagen til de risikovurderinger af datterselskaber, der foretages af de relevante kompetente myndigheder.

Beslutningen om anvendelsen af artikel 123, artikel 124 og artikel 136, stk. 2, træffes af de respektive kompetente myndigheder, der har ansvaret for tilsyn med datterselskaber af et moderkreditinstitut i EU eller et finansielt moderholdingselskab i EU, på individuelt eller delkonsolideret grundlag, efter behørig hensyntagen til de synspunkter og forbehold, som den konsoliderende tilsynsmyndighed har givet udtryk for.

Beslutningerne skal fremgå af et dokument, der indeholder den fulde begrundelse, og skal tage hensyn til risikovurderingen, synspunkter og forbehold, som andre kompetente myndigheder har givet udtryk for i løbet af fire månedersperioden. Den konsoliderende tilsynsmyndighed sender dokumentet til alle de berørte kompetente myndigheder og til moderkreditinstituttet i EU.

Når Det Europæiske Banktilsynsudvalg er blevet hørt, skal alle kompetente myndigheder tage hensyn til dets råd og redegøre for enhver betydende afvigelse derfra.

Den i første afsnit nævnte fælles beslutning og de beslutninger, der træffes af de kompetente myndigheder i mangel af en fælles beslutning, anses for at være afgørende og anvendes af de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat.

Den i første afsnit nævnte fælles beslutning og enhver beslutning, der træffes i mangel af en fælles beslutning i overensstemmelse med fjerde og femte afsnit, ajourføres en gang om året eller under særlige omstændigheder, hvis en kompetent myndighed med ansvar for tilsyn med datterselskaber til et moderkreditinstitut i EU eller et finansielt moderholdingselskab i EU indgiver en skriftlig og fuldt begrundet anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndighed om ajourføring af beslutningen om anvendelsen af artikel 136, stk. 2. I sidstnævnte tilfælde kan ajourføringen tages op på bilateralt grundlag mellem den konsoliderende tilsynsmyndighed og den kompetente myndighed, der fremsætter anmodningen.

Det Europæiske Banktilsynsudvalg udarbejder retningslinjer for harmoniseringen af tilsynspraksis med hensyn til den i dette stykke nævnte fælles beslutningsproces og med hensyn til anvendelsen af artikel 123, artikel 124 og artikel 136, stk. 2, med henblik på at lette de fælles beslutninger.«

32) Artikel 130, stk. 1, affattes således:

»1. Opstår der en nødsituation, herunder en negativ udvikling på finansmarkederne, som potentielt kan bringe markedslivviditeten og stabiliteten i det finansielle system i fare i en af de medlemsstater, hvor enheder i en koncern har fået meddelt tilladelse, og hvor væsentlige filialer som nævnt i artikel 42a er etableret, skal den konsoliderende tilsynsmyndighed, så hurtigt som praktisk muligt, jf. kapitel 1, afdeling 2, underrette de i artikel 49, stk. 4, og artikel 50 omhandlede myndigheder og meddele dem alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver. Disse forpligtelser finder anvendelse på alle kompetente myndigheder i artikel 125 og 126 og på den kompetente myndighed i artikel 129, stk. 1.

Hvis den i artikel 49, stk. 4, omhandlede myndighed bliver bekendt med en situation som den, der er beskrevet i første afsnit, underretter den så hurtigt som praktisk muligt de kompetente myndigheder nævnt i artikel 125 og 126.

Hvor det er muligt, skal den kompetente myndighed og den myndighed, der er nævnt i artikel 49, stk. 4, anvende eksisterende kommunikationskanaler.«

33) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 131a

1. Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal etablere kollegier af tilsynsførende for at lette udøvelsen af de opgaver, der er nævnt i artikel 129 og artikel 130, stk. 1, med forbehold af fortrolighedskravene i denne artikels stk. 2 og i overensstemmelse med fællesskabsretten om nødvendigt sikre hensigtsmæssig koordinering og samarbejde med relevante tredjelandes kompetente myndigheder.

Kollegier af tilsynsførende skal fastsætte rammer for den konsoliderende tilsynsmyndigheds og de andre kompetente myndigheders udførelse af følgende opgaver:

- a) udveksling af information
- b) opnåelse af enighed om frivillige mandater og frivillig uddelegering af ansvar, når det er relevant
- c) fastlæggelse af tilsynsprogrammer baseret på en risikovurdering af koncernen i overensstemmelse med artikel 124
- d) forøgelse af effektiviteten af tilsynet ved at fjerne unødvendigt dobbeltarbejde i forbindelse med tilsynskravene, herunder i tilknytning til de i artikel 130, stk. 2, og artikel 132, stk. 2, nævnte informationskrav

- e) konsekvent anvendelse af forsigtighedskravene i dette direktiv på alle enheder i en bankkoncern, med forbehold af de i fællesskabslovgivningen disponible valgmuligheder og skøn
- f) anvendelse af artikel 129, stk. 1, litra c), under hensyntagen til det arbejde, der udføres i andre fora, der eventuelt er etableret på dette område.

De kompetente myndigheder, der deltager i kollegier af tilsynsførende, skal arbejde tæt sammen. Fortrolighedskravene i kapitel 1, afdeling 2, må ikke forhindre de kompetente myndigheder i at udveksle fortrolig information i kollegierne af tilsynsførende. Oprettelsen af kollegier af tilsynsførende og dets funktion må ikke berøre de kompetente myndigheders rettigheder og ansvar i henhold til dette direktiv.

2. Etableringen af kollegier og deres funktion skal baseres på de skriftlige retningslinjer i artikel 131, som fastlægges efter den konsoliderende tilsynsmyndigheds høring af de relevante kompetente myndigheder.

Det Europæiske Banktilsynsudvalg fastlægger retningslinjer for kollegiernes operationelle drift, herunder i relation til artikel 42a, stk. 3.

De kompetente myndigheder med ansvar for tilsyn med datterselskaber til et moderkreditinstitut eller et moderfinansieringsselskab i EU og de kompetente myndigheder i et værtsland, hvor væsentlige filialer som omhandlet i artikel 42a er etableret, eventuelt centralbanker og tredjelandes kompetente myndigheder, når det er relevant og med forbehold af fortrolighedskrav, som efter alle de kompetente myndigheders opfattelse svarer til kravene i kapitel 1, afdeling 2, kan deltage i kollegier af tilsynsførende.

Den konsoliderende tilsynsmyndighed er formand for møderne i kollegiet og træffer beslutning om, hvilke kompetente myndigheder der skal deltage i et møde eller en aktivitet i kollegiet. Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal på forhånd holde alle medlemmerne af kollegiet fuldt underrettet om afholdelsen af sådanne møder, de vigtigste emner, der skal drøftes, og de aktiviteter, der skal overvejes. Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal også rettidigt holde alle medlemmer af kollegiet fuldt underrettet om de aktioner, der vedtages på disse møder, eller de foranstaltninger, der gennemføres.

Den konsoliderende tilsynsmyndigheds beslutning skal tage hensyn til relevansen for de pågældende myndigheder af den tilsynsaktivitet, der skal planlægges eller koordineres, navnlig den mulige indvirkning på det finansielle systems stabilitet i de berørte medlemsstater, jf. artikel 40, stk. 3, og de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 42a, stk. 2.

Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal under hensyntagen til fortrolighedskravene i kapitel 1, afdeling 2, underrette Det Europæiske Banktilsynsudvalg om kollegiet af tilsynsførendes aktiviteter, herunder i nødsituationer, og meddele dette udvalg alle oplysninger, der er af særlig relevans med hensyn til tilsynskonvergens.«

34) Artikel 132 ændres således:

- a) I stk. 1, litra d), erstattes henvisningen til artikel 136 med en henvisning til artikel 136, stk. 1.
- b) I stk. 3, litra b), erstattes henvisningen til artikel 136 med en henvisning til artikel 136, stk. 1.

35) Artikel 150 ændres således:

- a) stk. 1, litra k) og l), affattes således:
 - »k) listen over og klassificeringen af ikke-balanceførte poster i bilag II og IV
 - l) tilpasning af bestemmelserne i bilag III og V-XII for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne, navnlig nye finansielle produkter, eller inden for regnskabsstandarder eller krav, der tager højde for fællesskabslovgivningen, eller med henblik på konvergens i tilsynspraksis,«

- b) stk. 2, litra c), affattes således:
 »c) tydeliggørelse af undtagelsesbestemmelserne i artikel 113«
- 36) Artikel 153, stk. 3, affattes således:
 »Ved beregningen af størrelsen af risikovægtede engagementer i henhold til bilag VI, del 1, punkt 4 indtil den 31. december 2015 skal samme risikovægtning tillægges engagementer med medlemsstaternes centralregeringer eller centralbanker, som er denomineret og finansieret i en hvilken som helst medlemsstats valuta, som ved engagementer, som er denomineret og finansieret i den nationale valuta.«
- 37) I artikel 154 tilføjes følgende stykker:
 »8. Kreditinstitutter, der ikke senest den 31. december 2010 overholder de grænser, der er fastsat i artikel 66, stk. 1a, udvikler strategier og processer om de nødvendige foranstaltninger til at løse denne situation inden de i denne artikels stk. 9 fastsatte datoer.
 Disse foranstaltninger revideres i henhold til artikel 124.
 9. Instrumenter, der senest den 31. december 2010 i henhold til national lovgivning anses for at svare til de komponenter, der er nævnt i artikel 57, litra a), b) og c), men som ikke henhører under artikel 57, litra a), eller som ikke opfylder de i artikel 63a fastsatte kriterier, anses for at falde ind under artikel 57, litra ca), indtil den 31. december 2040, med følgende begrænsninger:
 a) op til 20 % af summen af litra a)-ca) i artikel 57 med fradrag af summen af litra i), j) og k) i artikel 57 mellem 10 og 20 år efter den 31. december 2010
 b) op til 10 % af summen af litra a)-ca) i artikel 57 med fradrag af summen af litra i), j) og k) i artikel 57 mellem 20 og 30 år efter den 31. december 2010.
 Det Europæiske Banktilsynsudvalg overvåger indtil den 31. december 2010 udstedelsen af disse instrumenter.
 10. Med henblik på afdeling 5 kan aktivposter, der består i fordringer på og andre engagementer med institutter, som er indgået inden den 31. december 2009, fortsætte med samme vægtning, som finder anvendelse i henhold til artikel 115, stk. 2, og artikel 116, som disse var udformet inden 7. decemberr 2009, dog ikke senere end den 31. december 2012.
 11. Indtil den 31. december 2012 er den tidsfrist, der er omhandlet i artikel 129, stk. 3, seks måneder.«
- 38) Artikel 156 affattes således:
 »Artikel 156
 Kommissionen skal i samarbejde med medlemsstaterne og under hensyntagen til bidrag fra Den Europæiske Centralbank periodisk overvåge, om dette direktiv set under ét sammen med direktiv 2006/49/EF har væsentlige virkninger for den økonomiske konjunktur og i lyset af denne undersøge overveje, om der er behov for korrigerende foranstaltninger. På grundlag af denne analyse og under hensyntagen til bidrag fra Den Europæiske Centralbank udarbejder Kommissionen hvert andet år en rapport, som den forelægger for Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle passende forslag. Ved udarbejdelsen af rapporten tages der fyldestgørende hensyn til bidrag fra låntagere og långivere. Senest den 31. december 2009 reviderer Kommissionen dette direktiv som helhed for at vurdere behovet for bedre analyse og håndtering af makroprudentielle problemer, herunder undersøgelse af:
 a) foranstaltninger, der begrænser konjunkturbevægelserne, herunder behovet for, at kreditinstitutter i opgangstider opbygger konjunkturudlignende stødpuder, der kan udnyttes under en afmatning
 b) grundlaget for beregning af kapitalkravene i dette direktiv; og

- c) supplerende foranstaltninger til risikobaserede krav, der kan hjælpe kreditinstitutter med at begrænse opbygningen af gearing i banksystemet.

Kommissionen forelægger en rapport om ovenstående for Europa-Parlamentet og Rådet med de nødvendige forslag.

Kommissionen forelægger hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest den 31. december 2009 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om behovet for yderligere reform af tilsynsordningen, herunder de relevante artikler i dette direktiv samt relevante lovgivningsforslag i overensstemmelse med de gældende procedurer i traktaten.

Senest den 1. januar 2011 gennemgår Kommissionen de fremskridt, som Det Europæiske Banktilsynsudvalg har gjort i retning af ensartede formater, hyppigheder og datoer for indberetning, jf. artikel 74, stk. 2. På grundlag af denne gennemgang aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

Senest den 31. december 2011 undersøger Kommissionen og aflægger rapport om anvendelsen af dette direktiv med særligt henblik på alle aspekter i artikel 68-73, artikel 80, stk. 7, artikel 80, stk. 8, og anvendelsen på mikrokreditfinansiering og fremsender denne rapport til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle forslag.

Senest den 31. december 2011 undersøger Kommissionen og aflægger rapport om anvendelsen af artikel 113, stk. 4, bl.a. om hvorvidt undtagelserne bør underlægges de nationale skønsbeføjelser og fremsender denne rapport til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle forslag. Hvad angår den eventuelle ophævelse af muligheden for nationale skøn i artikel 113, stk. 4, litra c), og den mulige anvendelse på EU-plan tages der i vurderingen navnlig hensyn til effektiviteten af en koncerns risikostyring, og det sikres, at der er tilstrækkelige beskyttelsesforanstaltninger til at sikre finansiell stabilitet i alle de medlemsstater, hvor enheder i en koncern er registreret.

Senest den 31. december 2009 undersøger Kommissionen og aflægger rapport om foranstaltninger, der kan øge gennemsigtigheden på markeder for unoterede værdipapirer, herunder markeder for credit default swaps, f.eks. gennemførelse af credit default swaps gennem en udvekslingscentral, og fremsender denne rapport til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle forslag.

Senest den 31. december 2009 aflægger Kommissionen rapport om den forventede betydning af artikel 122a og fremsender denne rapport til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle forslag. Kommissionen udarbejder rapporten efter høring af Det Europæiske Banktilsynsudvalg. I rapporten undersøges det navnlig, om minimumtilbageholdelseskravet i artikel 122a, stk. 1, opfylder målet om bedre afbalancering af det organiserende eller det engagementsleverende kreditinstituts og investorernes interesser og styrkelse af den finansielle stabilitet, og om en forhøjelse af minimumtilbageholdelsesniveauet vil være hensigtsmæssig under hensyntagen til den internationale udvikling. Senest den 1. januar 2012 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen og effektiviteten af artikel 122a set i lyset af den internationale markedsudvikling.«

39) Bilag III ændres således:

- a) i del 1, punkt 5, tilføjes følgende sætning:
 »I henhold til den metode, der er fastsat i del 6 i dette bilag, kan alle nettinggrupper med en enkelt modpart behandles som en enkelt nettinggruppe, hvis de individuelle nettinggruppers negative simulerede markedsværdier er sat til 0 i skønnet over det forventede engagement.«
- b) del 2, punkt 3, affattes således:

»3. Når et kreditinstitut køber et kreditderivat til sikring af et engagement uden for handelsbeholdningen eller en modpartsrisiko, kan det beregne sit kapitalkrav for det afdækkede aktiv i overensstemmelse med bilag VIII, del 3, punkt 83-92, eller — med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse — i overensstemmelse med bilag VII, del 1, punkt 4, eller bilag VII, del 4, punkt 96-104.

I disse tilfælde, og hvor valgmuligheden i punkt 11, andet punktum, i bilag II til direktiv 2006/49/EF ikke anvendes, sættes engagementsværdien for modpartsrisikoen for disse kreditderivater til nul.

Et institut kan imidlertid vælge konsekvent at indregne alle kreditderivater uden for handelsbeholdningen og indkøbt til sikring af et engagement uden for handelsbeholdningen eller en modpartsrisiko i beregningen af kapitalkravene til modpartsrisikoen, hvor kreditafdækning anerkendes i dette direktiv.«

c) del 5, punkt 15, affattes således:

»15. Der etableres en risikoafdækningsgruppe for hver udsteder af et referencegældsinstrument, som ligger til grund for en »credit default«-swap. »Nth to default« basket credit default swap behandles således:

- a) størrelsen af en risikoposition i et referencegældsinstrument i en kurv, der ligger til grund for en »nth to default«-credit default swap, er referencegældsinstrumentets faktiske fiktive værdi ganget med den ændrede varighed af »nth to default«-derivatet med hensyn til en ændring i referencegældsinstrumentets kreditspredning
- b) der er en risikoafdækningsgruppe for hvert referencegældsinstrument i en kurv, der ligger til grund for en given »nth to default«-credit default swap; risikopositioner fra forskellige »nth to default«-credit default swaps kan ikke indgå i den samme risikoafdækningsgruppe
- c) den CCR-multiplikator, der finder anvendelse på hver risikoafdækningsgruppe etableret for et af referencegældsinstrumenterne i et »nth to default«-derivat, er 0,3 % for referencegældsinstrumenter, der har en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI svarende til kvalitetstrin 1-3 og 0,6 % for andre gældsinstrumenter.«

40) Bilag V ændres således:

a) punkt 8 affattes således:

»8. Risici hidrørende fra securitisationstransaktioner, hvor kreditinstituttet er investor eller organiserende eller engagementsleverende, herunder omdømmemæssige risici, der kan opstå i forbindelse med komplekse strukturer eller produkter, vurderes og reduceres ved hjælp af passende politikker og procedurer for navnlig at sikre, at transaktionens økonomiske indhold afspejles fuldt ud i risikovurderingen og de ledelsesmæssige beslutninger.«

b) punkt 14 affattes således:

»14. Der skal fastlægges solide strategier, politikker, processer og systemer til identifikation, måling, forvaltning og overvågning af likviditetsrisikoen inden for en passende tidshorisont, herunder intradag-kredit, for at sikre, at kreditinstitutterne opretholder tilstrækkelige likviditetsbuffer. Disse strategier, politikker, processer og systemer skal skræddersys til forretningsområder, valutaer og enheder og skal omfatte passende mekanismer til fordeling af likviditetsomkostninger, fordele og risici.«

c) følgende punkt indsættes:

- »14a. De strategier, politikker, processer og systemer, der er nævnt i punkt 14, skal stå i forhold til kreditinstituttets kompleksitet, risikoprofil og arbejdsområde samt den risikotolerance, som ledelsesorganet har fastsat, og afspejle kreditinstituttets betydning i hver enkelt medlemsstat, hvor det udfører aktiviteter. Kreditinstitutterne oplyser alle relevante forretningsområder om risikotolerancen.«
- d) punkt 15 affattes således:
- »15. Kreditinstitutterne skal udvikle metoder til identifikation, måling, ledelse og overvågning af nettofinansieringen. Disse metoder skal omfatte de nuværende og forventede væsentlige likviditetsstrømme inden for og fra aktiver, passiver, ikke-balanceførte poster, herunder eventualforpligtelser og de mulige virkninger af omdømmemæssig risiko.
16. Kreditinstitutter skal skelne mellem pantsatte aktiver og ubehæftede aktiver, der er tilgængelige til enhver tid, navnlig i nødsituationer. De skal også tage hensyn til den retlige enhed, hvori aktiverne befinder sig, det land, hvor aktiverne som fastsat i loven er noteret enten i et register eller på en konto, samt til muligheden for anerkendelse, og skal overvåge, hvordan aktiverne kan mobiliseres rettidigt.
17. Kreditinstitutterne skal også tage hensyn til de eksisterende lovgivningsmæssige, administrative og operationelle begrænsninger af potentielle overførsler af likviditet og ubehæftede aktiver mellem enheder både i og uden for EØS.
18. Et kreditinstitut skal anvende forskellige redskaber til likviditetsrisikoforbødning, herunder et system med grænser og likviditetsbuffer, så det kan modstå en række forskellige stresspåvirkninger, og en tilstrækkeligt diversificeret finansieringsstruktur og adgang til finansieringskilder. Disse ordninger skal regelmæssigt tages op til revision.
19. Alternative scenarier vedrørende likviditetspositioner og risikoafbødningsinstrumenter skal tages i betragtning og de antagelser, der ligger til grund for finansieringspositionen, skal regelmæssigt tages op til revision. Med henblik herpå skal alternative scenarier navnlig omhandle ikke-balanceførte poster og andre eventualforpligtelser, herunder securitisationsenheder med særligt formål (SSPE) eller andre enheder med et særligt formål, over for hvilke kreditinstituttet fungerer som organiserende kreditinstitut eller yder materiel likviditetsstøtte.
20. Kreditinstitutterne skal tage hensyn til de potentielle virkninger af institutspecifikke, markedsomfattende og kombinerede alternative scenarier. Forskellige tidshorisonter og forskellige grader af stressede vilkår skal tages i betragtning.
21. Kreditinstitutterne skal tilpasse deres strategier, interne politikker og grænser for likviditetsrisiko og udvikle effektive beredskabsplaner under hensyntagen til resultatet af de alternative scenarier nævnt i punkt 19.
22. For at kunne håndtere likviditetskriser skal kreditinstitutterne have beredskabsplaner indeholdende passende strategier og egentlige gennemførelsesforanstaltninger, så de kan håndtere eventuelle likviditetsmangler. Disse planer skal regelmæssigt afprøves, ajourføres på grundlag af resultatet af de alternative scenarier nævnt i punkt 19, indberettes til og godkendes af den øverste ledelse, så interne politikker og processer kan tilpasses i overensstemmelse hermed.«

- 41) I bilag IX, del 3, afdeling 2, tilføjes følgende punkt:
- »7a. De kompetente myndigheder træffer desuden de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at ECAI'et, for så vidt angår kreditvurderinger i forbindelse med strukturerede finansieringsinstrumenter, er forpligtet til at offentliggøre en redegørelse for, hvordan ydeevnen af puljeaktiver indvirker på dets kreditvurderinger.«
- 42) Bilag XI ændres således:
- a) punkt 1, litra e), affattes således:
 - »e) kreditinstitutternes eksponering for, måling og forvaltning af koncentrationsrisiko, herunder udvikling af analyser af alternative scenarier, forvaltning af risikoafbødningsinstrumenter (navnlig likviditetsbufferens niveau, sammensætning og kvalitet) og effektive beredskabsplaner.«
 - b) følgende nummer indsættes:
 - »1a. Med henblik på punkt 1, litra e), skal de kompetente myndigheder regelmæssigt foretage en omfattende vurdering af kreditinstitutternes overordnede forvaltning af likviditetsrisikoen og fremme udviklingen af sunde interne metoder. I forbindelse med gennemførelsen af disse analyser skal de kompetente myndigheder tage hensyn til den rolle, som kreditinstitutterne spiller på finansmarkederne. De kompetente myndigheder i en medlemsstat tager også behørigt hensyn til de potentielle virkninger, som deres beslutninger kan have på stabiliteten af det finansielle system i alle andre berørte medlemsstater.«
- 43) Bilag XII, del 2, punkt 3, litra a) og b), affattes således:
- »a) en oversigt over bestemmelser og betingelser vedrørende de væsentligste karakteristika for alle poster i egenkapitalen og de underliggende komponenter, herunder de instrumenter, der er nævnt i artikel 57, litra ca), hvis bestemmelser indebærer et incitament for kreditinstituttet til at indløse dem, og instrumenter omfattet af artikel 154, stk. 8 og 9
 - b) størrelsen af kerneegenkapitalen med separate oplysninger om alle positive poster og fradrag; det overordnede beløb for de instrumenter, der er nævnt i artikel 57, litra ca), og instrumenter, hvis bestemmelser indebærer et incitament for kreditinstituttet til at indløse dem, offentliggøres også separat; ved hver af disse offentliggørelser skal der gøres rede for instrumenter, der er omfattet af artikel 154, stk. 8 og 9.«

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2006/49/EF

I direktiv 2006/49/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 12, stk. 1, affattes således:
 - »Ved »kerneegenkapital« forstås summen af litra a)-ca) med fradrag af summen af litra i), j) og k) i artikel 57 i direktiv 2006/48/EF.«
- 2) Artikel 28 ændres således:
 - a) stk. 1 affattes således:
 - »1. Institutter, undtagen investeringsselskaber, der opfylder kriterierne i artikel 20, stk. 2 eller 3, i dette direktiv, overvåger og kontrollerer deres store engagementer i overensstemmelse med artikel 106-118 i direktiv 2006/48/EF.«
 - b) stk. 3 udgår.
- 3) Artikel 30, stk. 4, affattes således:
 - »4. Som en fravigelse af stk. 3 kan de kompetente myndigheder tillade, at aktivposter, der repræsenterer fordringer på og andre engagementer indgået med anerkendte investerings-

selskaber fra tredjelande og anerkendte clearinginstitutter samt børser behandles på den måde, der er fastlagt i henholdsvis artikel 111, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF og artikel 106, stk. 2, litra c), i samme direktiv.«

- 4) Artikel 31 ændres således:
 - a) i stk. 1 affattes litra a) og b) således:
 - »a) ikke-handelsbeholdningsrelaterede engagementer over for kunden eller gruppen af kunder overstiger ikke den grænse, der er fastsat i artikel 111, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF, der beregnes med reference til egenkapitalen som defineret i samme direktiv, således at overskridelsen alene vedrører handelsbeholdningen
 - b) instituttet opfylder et supplerende kapitalkrav med hensyn til overskridelsen af grænserne i artikel 111, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF beregnet i overensstemmelse med bilag VI til samme direktiv«
 - b) stk. 1, litra e), affattes således:
 - »e) institutter indberetter hver tredje måned alle de tilfælde, hvor grænserne i artikel 111, stk. 1, i direktiv 2006/48/EØF er blevet overskredet i de seneste tre måneder, til de kompetente myndigheder.«
 - c) stk. 2 affattes således:
 - »I relation til litra e) indberettes overskridelsens omfang og navnet på den pågældende kunde for hvert tilfælde, hvor grænsen er blevet overskredet.«
- 5) Artikel 32, stk. 1, første afsnit, affattes således:
 - »1. De kompetente myndigheder indfører procedurer for at forhindre, at institutterne bevidst undgår de supplerende kapitalkrav, som de ellers skulle opfylde for engagementer, der overstiger grænserne i artikel 111, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF, når disse overskridelser har varet i mere end ti dage, ved midlertidigt at overføre de pågældende engagementer til et andet selskab, inden for samme koncern eller ej, og/eller ved at foretage kunstige transaktioner for at ophæve engagementet i tidagesperioden og indgå et nyt engagement.«
- 6) I artikel 35 tilføjes følgende stykke:
 - »6. Investeringsselskaber er omfattet af de ensartede formater, hyppigheder og datoer for indberetning, der er nævnt i artikel 74, stk. 2, i direktiv 2006/48/EF.«
- 7) I artikel 38 tilføjes følgende stykke:
 - »3. Artikel 42a i direktiv 2006/48/EF med undtagelse af stk. 1, litra a), finder tilsvarende anvendelse på tilsyn med investeringsselskaber, medmindre investeringsselskaberne opfylder kriterierne i artikel 20, stk. 2, artikel 20, stk. 3, eller artikel 46, stk. 1, i dette direktiv.«
- 8) I artikel 45, stk. 1, erstattes datoen «31. december 2010» med datoen «31. december 2014».
- 9) I artikel 47 erstattes datoen «31. december 2009» med datoen «31. december 2010» og henvisningen til punkt 4 og 8 i bilag V i direktiv 93/6/EØF erstattes med en henvisning til punkt 4 og 8 i bilag VIII.
- 10) I artikel 48, stk. 1, erstattes datoen «31. december 2010» med datoen «31. december 2014».

Artikel 3

Ændring af direktiv 2007/64/EF

Artikel 1, stk. 1, litra a), i direktiv 2007/64/EF affattes således:

- »a) kreditinstitutter i den i direktiv 2006/48/EF, artikel 4, stk. 1, litra a), fastsatte betydning, herunder filialer i den i samme direktivs artikel 4, stk. 3, fastsatte betydning, som er be-

liggende i Fællesskabet, til kreditinstitutter, der har hovedsæde inden for eller, i henhold til artikel 38 i samme direktiv, uden for Fællesskabet«.

Artikel 4

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager senest den 31. oktober 2010 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 31. december 2010.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv, eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af nærværende direktiv.

Artikel 5

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 6

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. september 2009.

På Europa-Parlamentets vegne

J. Buzek

Formand

På Rådets vegne

C. Malmström

Formand

(1) Udtalelse af 24.3.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

(2) EUT C 93 af 22.4.2009, s. 3.

(3) Europa-Parlamentets udtalelse af 6.5.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 27.7.2009.

(4) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

(5) EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1.

(6) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

(7) Se side 1 i denne EUT.

- (8) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.
- (9) EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.
- (10) EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.
- (11) EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1.«

Bilag 3**Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingsystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer (EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank (1),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (2),

efter proceduren i traktatens artikel 251 (3), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF (4) indførtes regler, som både over for indenlandske og udenlandske deltagere i betalings- og værdipapirafviklingssystemer sikrer, at overførselsordrer og netting af fordringer og forpligtelser, der følger af sådanne ordrer, er endelige, og at sikkerhedsstillelse er eksigibel.

(2) I Kommissionens evalueringsrapport af 7. april 2006 om direktiv 98/26/EF om endelig afregning konkluderedes det, at direktiv 98/26/EF generelt fungerer godt. Rapporten påpegede, at der inden for betalings- og værdipapirafviklingssystemer kan være væsentlige ændringer på vej, og at der er et vist behov for at præcisere og forenkle direktiv 98/26/EF.

(3) Den vigtigste ændring er imidlertid det stigende omfang af forbindelser mellem systemerne, som på det tidspunkt, da direktiv 98/26/EF blev udarbejdet, næsten udelukkende opererede på et nationalt og uafhængigt grundlag. Denne ændring er et af resultaterne af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (5) og den europæiske adfærdskodeks for clearing og afvikling. For at følge op på denne udvikling bør begrebet interoperabelt system og systemoperatørernes ansvar præciseres.

(4) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF (6) indførtes et sæt ensartede fællesskabsregler for grænseoverskridende anvendelse af finansiel sikkerhed, og dermed ophævedes de fleste formelle krav, der traditionelt er forbundet med aftaler om sikkerhedsstillelse.

(5) Den Europæiske Centralbank besluttede at godkende anvendelsen af gældsfordringer som sikkerhed i eurosystemets kreditoperationer fra 1. januar 2007. For at få størst mulig økonomisk virkning af anvendelsen af gældsfordringer anbefalede Den Europæiske Centralbank at udvide anvendelsesområdet for direktiv 2002/47/EF. I Kommissionens evalueringsrapport af 20. december 2006 om direktivet om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse (2002/47/EF) behandledes dette emne, og der blev givet udtryk for samme opfattelse som Den Europæiske Centralbank. Anvendelsen af gældsfordringer vil øge omfanget af instrumenter til sikkerhedsstillelse. Desuden vil yderligere harmonisering på området for betalings- og værdipapirafviklingssystemer yderligere bidrage til at skabe ensartede betingelser for kreditinstitutter i alle medlemsstater. Hvis det kan gøres lettere at anvende gældsfordringer som sikkerhed, vil det også være en

fordel for forbrugere og debitorer, da anvendelsen af gældsfordringer som sikkerhed i sidste instans kan føre til en mere intens konkurrence og bedre lånemuligheder.

(6) For at lette anvendelsen af gældsfordringer er det vigtigt at afskaffe eller forbyde administrative regler som anmeldelses- og registreringskrav, som ville gøre det praktisk umuligt at overdrage gældsfordringer. Tilsvarende bør debitorer for ikke at bringe sikkerhedshaverne i en vanskelig situation have mulighed for gyldigt at give afkald på deres modregningsret over for kreditorerne. Med samme begrundelse bør debitoren have mulighed for at give afkald på sine rettigheder i henhold til bankhemmelighedsreglerne, idet det ellers kan være vanskeligt for sikkerhedshaveren at få tilstrækkelige oplysninger til at foretage en rimelig vurdering af værdien af de underliggende gældsfordringer. Disse bestemmelser bør ikke berøre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler (7).

(7) Medlemsstaterne har ikke benyttet sig af muligheden i artikel 4, stk. 3, i direktiv 2002/47/EF for ikke at anerkende tilegnelse for sikkerhedshaver. Bestemmelsen bør derfor udgå.

(8) Direktiv 98/26/EF og 2002/47/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(9) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning (8) tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 98/26/EF

I direktiv 98/26/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Betragtning 8 udgår.
- 2) Følgende betragtning indsættes:
 - »(14a) Nationale kompetente myndigheder eller tilsynsmyndigheder bør sikre, at operatørerne af de systemer, der opretter de interoperable systemer, så vidt muligt er nået til enighed om fælles regler om tidspunktet for overførselsordrers indgang i de interoperable systemer. Nationale kompetente myndigheder eller tilsynsmyndigheder bør sikre, at reglerne om tidspunktet for overførselsordrers indgang i et interoperabelt system, er samordnet i det omfang, det er muligt og nødvendigt, således at der ikke opstår retsusikkerhed i tilfælde af et deltagende systems misligholdelse.«.
- 3) Følgende betragtning indsættes:
 - »(22a) Er der tale om interoperable systemer, kan manglende samordning af, hvilke regler der er gældende om tidspunktet for overførselsordrers indgang og uigenkaldelighed, udsætte deltagerne i et system eller endog systemoperatøren som sådan for afsmittende virkninger af en misligholdelse i et andet system. For at begrænse den systembetingede risiko er det ønskeligt at fastsætte, at systemoperatører af interoperable systemer samordner reglerne om tidspunktet for overførselsordrers indgang og uigenkaldelighed i deres systemer.«.
- 4) Artikel 1 ændres således:
 - a) i litra a) ændres ordet »ecu« til »euro«

- b) litra c), andet led, affattes således:
 »— transaktioner foretaget af medlemsstaternes centralbanker eller Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af centralbank.«.
- 5) Artikel 2 ændres således:
- a) litra a) ændres således:
- i) første led affattes således:
 »— mellem tre eller flere deltagere, ikke indbefattet dette systems systemoperatør, et eventuelt afregningsfirma, en eventuel central medkontrahent, et eventuelt clearinginstitut eller en eventuel indirekte deltager, med fælles regler og standardiserede ordninger for clearing, gennem en central medkontrahent eller ikke, eller udførelse af overførselsordrer mellem deltagerne«
- ii) følgende afsnit tilføjes:
 »Et arrangement, der aftales mellem interoperable systemer, udgør ikke et system.«
- b) f
 »— et kreditinstitut som defineret i artikel 4, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning) (9), herunder de institutter, der er opført på listen i artikel 2 i nævnte direktiv
 — et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (10), bortset fra de institutter, der er opført på listen i artikel 2, stk. 1, i nævnte direktiv,
- c) i litra f) foretages følgende ændringer:
- i) første afsnit affattes således:
 »f) »deltager«: et institut, en central medkontrahent, et afregningsfirma et clearinginstitut eller en systemoperatør«
- ii) tredje afsnit affattes således:
 »En medlemsstat kan beslutte, at en indirekte deltager ved anvendelsen af dette direktiv kan betragtes som deltager, hvis den systembetingede risiko berettiger dertil. Betragtes en indirekte deltager som deltager på grund af den systembetingede risiko, begrænser det ikke ansvaret for den deltager, gennem hvilken den indirekte deltager sender overførselsordrer gennem systemet«
- d) litra g) affattes således:
 »g) »indirekte deltager«: et institut, en central medkontrahent, et afregningsfirma, et clearinginstitut eller en systemoperatør, som har indgået en aftale med en deltager i et system, der udfører overførselsordrer, hvorved den indirekte deltager bliver i stand til at sende overførselsordrer gennem systemet, forudsat at den indirekte deltager er kendt af systemoperatøren.«
- e) litra h) affattes således:
 »h) »værdipapirer«: alle de instrumenter, der er nævnt i afsnit C i bilag I til direktiv 2004/39/EF«
- f) litra i), første led, affattes således:
 »— en instruks fra en deltager om at stille et pengebeløb til rådighed for en modtager ved en postering på et kreditinstituts, en centralbanks, en central medkontrahents eller et afregningsfirmas konto, eller en instruks, som in-

debærer overtagelse eller indfrielse af en betalingsforpligtelse som defineret i systemets regler, eller«

- g) litra l) affattes således:
- »l) »afregningskonto«: en konto i en centralbank, hos et afregningsfirma eller hos en central medkontrahent, der anvendes til anbringelse af midler eller værdipapirer samt til afregning af transaktioner mellem deltagerne i et system«
- h) litra m) affattes således:
- »m) »sikkerhed«: alle realiserbare aktiver, herunder uden begrænsninger finansiel sikkerhed, jf. artikel 1, stk. 4, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse (11), der som pant (herunder penge som pant) eller som led i en genkøbsaftale eller lignende aftale eller på anden måde stilles som sikkerhed for rettigheder og forpligtelser, der kan opstå i forbindelse med et system, eller som stilles som sikkerhed for medlemsstaternes centralbanker eller Den Europæiske Centralbank
- i) følgende litraer tilføjes:
- »n) »forretningsdag«: både dag- og natafvikling omfattende alle hændelser, der forekommer i løbet af et systems forretningsmæssige cyklus
- o) »interoperable systemer«: to eller flere systemer, hvis systemoperatører har indgået en indbyrdes aftale, der omfatter udførelse af overførselsordrer på tværs af systemerne
- p) »systemoperatør«: den enhed eller de enheder, som har det retlige ansvar for driften af et system. En systemoperatør kan også handle som afregningsfirma, central medkontrahent eller clearinginstitut.«.
- 6) Artikel 3 ændres således:
- a) stk. 1 affattes således:
- »1. Overførselsordrer og netting har retsvirkning og er bindende for tredjeparter, selv i tilfælde af insolvensbehandling mod en deltager, såfremt overførselsordrerne var indgået i systemet inden tidspunktet for insolvensbehandlingens indledning, jf. artikel 6, stk. 1. Dette gælder selv i tilfælde af insolvensbehandling mod en deltager (i det pågældende system eller i et interoperabelt system) eller mod systemoperatøren af et interoperabelt system, der ikke er deltager. Indgår overførselsordrer i et system efter tidspunktet for indledningen af insolvensbehandling og udføres på den forretningsdag, som defineret i systemets regler, hvor denne behandling indledes, kan de kun gøres retligt gældende over for og er kun retligt bindende for tredjeparter, hvis systemoperatøren kan bevise, at denne på det tidspunkt, hvor sådanne overførselsordrer blev uigenkaldelige, hverken var vidende om eller burde have været vidende om indledningen af insolvensbehandling.«
- b) følgende stykke tilføjes:
- »4. Er der tale om interoperable systemer, fastsætter hvert system selv i sine regler tidspunktet for overførselsordrers indgang i systemet, på en sådan måde at det så vidt muligt sikres, at alle de pågældende interoperable systemers regler samordnes i så henseende. Medmindre det er udtrykkeligt fastsat i alle de pågældende interoperable systemers regler, berøres et systems regler om tidspunktet for en overførselsordres indgang ikke af reglerne i andre systemer, hvormed det er interoperabelt.«.

7) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Medlemsstaterne kan fastsætte, at indledning af insolvensbehandling mod en deltager eller en systemoperatør af et interoperabelt system ikke må være til hinder for, at midler eller værdipapirer, der er disponible på den pågældende deltagers afregningskonto, anvendes til at indfri deltagerens forpligtelser inden for systemet eller inden for et interoperabelt system på forretningsdagen for insolvensbehandlingens indledning. Medlemsstaterne kan endvidere fastsætte, at en kreditfacilitet, der er bevilget en sådan deltager i forbindelse med deltagelse i systemet, anvendes til at indfri vedkommendes forpligtelser inden for systemet eller inden for et interoperabelt system mod fyldestgørelse i en disponibel, reel sikkerhed.«.

8) I artikel 5 tilføjes følgende stykke:

»Er der tale om interoperable systemer, fastsætter hvert system i sine regler tidspunktet for overførselsordrers uigenkaldelighed på en sådan måde at det så vidt muligt sikres, at alle de pågældende interoperable systemers regler samordnes i så henseende. Medmindre det er udtrykkeligt fastsat i alle de pågældende interoperable systemers regler, berøres et systems regler om tidspunktet for en overførselsordre uigenkaldelighed ikke af reglerne i andre systemer, hvormed det er interoperabelt.«.

9) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Insolvensbehandling har ikke tilbagevirkende kraft for de rettigheder og forpligtelser for en deltager, der følger af eller har forbindelse med den pågældendes deltagelse i et system inden tidspunktet for en sådan behandlings indledning, jf. artikel 6, stk. 1. Dette gælder bl.a. for så vidt angår rettigheder og forpligtelser for en deltager i et interoperabelt system eller for en systemoperatør af et interoperabelt system, der ikke er deltager.«.

10) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

1. Den ret til fyldestgørelse i stillet sikkerhed, som tilkommer en systemoperatør eller deltager, der har fået sikkerheden stillet i forbindelse med et system eller interoperabelt system, og den ret til fyldestgørelse i stillet sikkerhed, som tilkommer medlemsstaternes centralbanker eller Den Europæiske Centralbank, berøres ikke af insolvensbehandling mod:

- a) en deltager (i det berørte system eller i et interoperabelt system),
- b) en systemoperatør af et interoperabelt system, der ikke er deltager,
- c) en medkontrahent for medlemsstaternes centralbanker eller Den Europæiske Centralbank eller
- d) enhver tredjepart, der stillede sikkerheden.

Den stillede sikkerhed kan realiseres med henblik på fyldestgørelse af sådanne rettigheder.

2. Stilles værdipapirer, herunder rettigheder til værdipapirer, som sikkerhed for deltagere, systemoperatører eller medlemsstaternes centralbanker eller Den Europæiske Centralbank, jf. stk. 1, og disses rettigheder med hensyn til de pågældende værdipapirer, eller rettigheder, der tilkommer en forvalter (nominee), mandatar eller tredjemand, der handler på deres vegne, som fastsat i loven er noteret i et register, på en konto eller i en værdipapircentral i en medlemsstat, afgøres sådanne enheders rettigheder som sikkerhedshavere med hensyn til de pågældende værdipapirer efter denne medlemsstats lovgivning.«.

11) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

1. Medlemsstaterne angiver, hvilke systemer og respektive systemoperatører der skal omfattes af dette direktiv, og anmelder disse til Kommissionen, idet de også meddeler Kommissionen, hvilken myndighed de har gjort ansvarlig, jf. artikel 6, stk. 2.

Systemoperatøren skal over for den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse, angive, hvem deltagerne i systemet er, herunder eventuelle indirekte deltagere, og skal meddele enhver ændring med hensyn til deltagerne.

Foruden den i andet afsnit omhandlede angivelse kan medlemsstaterne bestemme, at der skal føres tilsyn med eller ske godkendelse af systemer, der henhører under deres kompetence.

Et institut skal på anmodning af enhver, der har en begrundet interesse, informere om, hvilke systemer det deltager i, samt om de væsentligste bestemmelser, der gælder for disse systemers virkemåde.

2. Et system, der er betegnet som et system inden ikrafttrædelsen af de nationale bestemmelser til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer, fortsætter med at være omfattet af dette direktiv (12).

En overførselsordre, der indgår i et system, inden nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 2009/44/EF træder i kraft, men som afvikles efter dette tidspunkt, anses som en overførselsordre med henblik på dette direktiv.

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2002/47/EF

I direktiv 2002/47/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Betragtning 9 affattes således:
 - »(9) For at begrænse de administrative byrder for parter, der benytter sig af finansiel sikkerhedsstillelse inden for dette direktivs anvendelsesområde, bør den eneste sikringsakt, som i henhold til national lovgivning kan kræves af parterne ved finansiel sikkerhedsstillelse, være, at den finansielle sikkerhed er under sikkerhedshaverens eller en på dennes vegne handlende persons kontrol, hvilket dog ikke bør udelukke sikkerhedsstillelsesmetoder, der giver sikkerhedsstilleren lov til at substituere finansiel sikkerhed eller trække overskydende sikkerhed tilbage. Dette direktiv bør ikke være til hinder for, at medlemsstaterne kan kræve, at en gældsfordring gøres gældende ved opførelse på en liste over fordringer.«.
- 2) Betragtning 20 affattes således:
 - »(20) Dette direktiv berører ikke anvendelsen eller virkningen af aftalevilkårene for finansielle instrumenter eller gældsfordringer, der stilles som finansiel sikkerhed, såsom rettigheder, forpligtelser eller andre betingelser, der er fastsat i udstedelsesvilkårene for sådanne instrumenter, og eventuelle andre rettigheder og forpligtelser og andre betingelser, som måtte gælde i forholdet mellem udstederne og indehaverne af sådanne instrumenter eller mellem debitoren og kreditoren for sådanne gældsfordringer.«.
- 3) Følgende betragtning tilføjes:
 - »(23) Dette direktiv berører ikke en medlemsstats ret til at indføre regler, som skal sikre effektiviteten af aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse i forhold til tredjeparter for så vidt angår gældsfordringer.«.

- 4) Artikel 1 ændres således:
- a) stk. 2, litra b), affattes således:
 - »b) en centralbank, Den Europæiske Centralbank, Den Internationale Beta-
lingsbank, en multilateral udviklingsbank som omhandlet i bilag VI, del 1,
afsnit 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni
2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (om-
arbejdning) (13), Den Internationale Valutafond og Den Europæiske Inve-
steringsbank
 - b) stk. 2, litra c, nr. i)-iv) affattes således:
 - »i) et kreditinstitut som defineret i artikel 4, nr. 1, i direktiv 2006/48/EF, her-
under institutterne på listen i direktivets artikel 2
 - ii) et investeringselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1. i Europa-Par-
lamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for
finansielle instrumenter (14)
 - iii) et finansieringsinstitut som defineret i artikel 4, nr. 5, i direktiv 2006/48/EF
 - iv) et forsikringsselskab som defineret i artikel 1, litra a), i Rådets direktiv
92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative be-
stemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsfor-
sikring (tredje skadesforsikringsdirektiv) (15) og et forsikringsselskab som
defineret i artikel 1, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv
2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring (16)
 - c) stk. 4, litra a), affattes således:
 - »a) Den finansielle sikkerhed, der stilles, skal bestå af kontanter, finansielle
instrumenter eller gældsfordringer.«
 - d) i stk. 4 tilføjes følgende litra:
 - »c) Medlemsstaterne kan bestemme, at gældsfordringer, når debitor er en for-
bruger som defineret i artikel 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets
direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler (17), eller
en mikrovirksomhed eller lille virksomhed som defineret i artikel 1 og ar-
tikel 2, stk. 2 og 3, i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af
6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore
virksomheder (18), ikke er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde,
medmindre sikkerhedshaveren eller sikkerhedsstilleren i forbindelse med
sådanne gældsfordringer er en af de institutioner, der er omhandlet i dette
direktivs artikel 1, stk. 2, litra b). «
 - e) stk. 5 ændres således:
 - i) i andet afsnit tilføjes følgende:
 - »For gældsfordringer er det til identificeringen af og dokumentationen for
en gældsfordring, der stilles som finansiell sikkerhed mellem parterne, til-
strækkeligt at opføre denne på en liste over fordringer, som sendes skriftligt
eller på en måde, der retligt kan sidestilles hermed, til sikkerhedshaveren.«
 - ii) følgende indsættes efter andet afsnit:
 - »Med forbehold af andet afsnit kan medlemsstaterne bestemme, at opførel-
sen på en liste over fordringer, som sendes skriftligt eller på en måde, der
retligt kan sidestilles hermed, til sikkerhedshaveren, også er tilstrækkeligt
til identificeringen af og dokumentationen for en gældsfordring, der stilles
som finansiell sikkerhed, over for en debitor eller tredjepart.«
- 5) Artikel 2 ændres således:

- a) stk. 1 ændres således:
- i) litra b) og c) affattes således:
 - »b) »aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret«: en aftale, herunder genkøbsaftaler, ifølge hvilken en sikkerhedsstiller overdrager fuld ejendomsret eller fuld adkomst til den finansielle sikkerhed til en sikkerhedshaver med det formål at sikre eller på anden vis dække indfrielsen af relevante finansielle forpligtelser
 - c) »aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning«: en aftale, ifølge hvilken en sikkerhedsstiller stiller finansiel sikkerhed som pant til eller til fordel for en sikkerhedshaver, og hvor sikkerhedsstilleren bevarer den fulde eller kvalificerede ejendomsret eller fuld adkomst til den finansielle sikkerhed, når panteretten er etableret«
 - ii) følgende litra tilføjes:
 - »o) »gældsfordringer«: pengekrav på grundlag af en aftale, ifølge hvilken et kreditinstitut som defineret i artikel 4, nr. 1, i direktiv 2006/48/EF, herunder institutterne på listen i direktivets artikel 2, yder kredit i form af et lån.«
- b) stk. 2, andet punktum, affattes således:
»En eventuel ret for sikkerhedsstilleren til at substituere finansiel sikkerhed, ret til at trække overskydende finansiel sikkerhed tilbage, eller, når der er tale om gældsfordringer, ret til indtil videre at oppebære provenuet heraf, berører ikke det forhold, at den finansielle sikkerhed anses som stillet til sikkerhedshaveren i overensstemmelse med dette direktiv.«.
- 6) Artikel 3 ændres således:
- a) i stk. 1 tilføjes følgende afsnit:
»Når gældsfordringer stilles som finansiel sikkerhed, må medlemsstaterne ikke kræve, at indgåelse, gyldighed, sikring mod tredjemand, prioritet, eksigibilitet eller lovlighed som bevismateriale gøres betinget af, at der udføres en formel handling som registrering eller anmeldelse til debitoren for den gældsfordring, der er stillet som sikkerhed, jf. dog artikel 1, stk. 5. Medlemsstaterne kan dog kræve, at der udføres en formel handling som registrering eller anmeldelse med henblik på sikring, prioritet eller eksigibilitet eller lovlighed som bevismateriale over for debitoren eller tredjemand.
Kommissionen aflægger senest den 30. juni 2014 beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorvidt bestemmelsen i dette stykke stadig er relevant.«
 - b) følgende stykke tilføjes:
»3. Med forbehold af Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (19) og nationale bestemmelser om urimelige kontraktvilkår sikrer medlemsstaterne, at gældsfordringens debitor skriftligt eller på en måde, der retligt kan sidestilles hermed, gyldigt kan give afkald på:
 - i) sin modregningsret over for gældsfordringens kreditorer og over for personer, til hvem kreditor har overdraget, pantsat eller på anden måde anvendt fordringen som sikkerhed, og
 - ii) sine rettigheder, der udspringer af bankhemmelighedsregler, og som ellers vil udelukke eller begrænse fordringskreditors muligheder for at formidle oplysninger om gældsfordringen eller dennes debitor med henblik på anvendelse af gældsfordringen som sikkerhed.

- 7) Artikel 4 ændres således:
- a) i stk. 1 tilføjes følgende litra:
 - »c) gældsfordringer, gennem salg eller ved tilegnelse eller ved at modregne deres værdi i eller anvende denne værdi til at indfri de relevante finansielle forpligtelser.«
 - b) stk. 2, litra b), affattes således:
 - »b) parterne har aftalt værdiansættelsen af de finansielle instrumenter og gældsfordringerne i aftalen om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning.«
 - c) stk. 3 udgår.
- 8) I artikel 5 tilføjes følgende stykke:
»6. Denne artikel finder ikke anvendelse på gældsfordringer.«.
- 9) Følgende artikel indsættes efter artikel 9:
»Artikel 9a
Direktiv 2008/48/EF
Bestemmelserne i dette direktiv berører ikke direktiv 2008/48/EF.«.

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest 30. december 2010 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og bestemmelser fra 30. juni 2011.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale forskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. maj 2009.

På Europa-Parlamentets vegne

H. -G. Pöttering

Formand

På Rådets vegne

J. Kohout

Formand

- (1) EUT C 216 af 23.8.2008, s. 1.
- (2) Udtalelse af 3.12.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
- (3) Europa-Parlamentets udtalelse af 18.12.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 27.4.2009.
- (4) EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45.
- (5) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.
- (6) EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43.
- (7) EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66.
- (8) EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.
- (9) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.
- (10) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.«
- (11) EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43.«
- (12) EUT L 146 af 10.6.2009, s. 37«.
- (13) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.«
- (14) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.
- (15) EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1.
- (16) EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1.«
- (17) EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66.
- (18) EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.«
- (19) EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29.«.